

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 16

இந்திரகுமாரர் அர்ஜுனன்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 16

இந்திரகுமாரன் அர்ஜுனன்

ஆதிரா

இந்திரகுமாரன் அர்ஜுனன்

பக்க எண்

20

1. ஆதிபருவம்
- 1.1. அர்ஜுனன் பிறப்பு
- 1.2. அசரீரி ஒலி
- 1.3. பாண்டுவின் மரணம்
- 1.4. துரோணரின் விருப்பம்
- 1.5. அர்ஜுனனின் கல்விச் சிறப்பு
- 1.6. துரோணரின் பாராட்டு
- 1.7. ஏகலவ்யனிடம் துரோணர் குருதக்ஷிணை பெறுதல்
- 1.8. துரோணர் செய்த சோதனை
- 1.9. துரோணரிடம் பிரம்மாஸ்திர வித்தை பெறுதல்
- 1.10. போர்க்கலை அராங்கேற்றம்
- 1.11. அர்ஜுனனின் அற்புத ஆற்றல்
- 1.12. கர்ணனின் வருகை
- 1.13. அர்ஜுனன் துரோணருக்காக துருபதனை வெல்லுதல்
- 1.14. பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையிலிருந்து தப்புதல்
- 1.15. பாண்டவர் பாஞ்சாலம் செல்லுதல்
- 1.16. பாண்டவர்களின் பாஞ்சால யாத்திரை: சித்ரரதன் தோல்வியும் நட்பும்
- 1.17. பாண்டவர் தெளம்யரைப் புரோகிதராக நியமித்தமை
- 1.18. வியாசர் தரிசனம்
- 1.19. திரௌபதி சுயம்வரம்
- 1.20. அர்ஜுனன் வெற்றி
- 1.21. திரௌபதி மாலை சூட்டுதல்
- 1.22. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அடையாளம் கண்டார்
- 1.23. கர்ணன் விலகுதல்
- 1.24. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செயல்
- 1.25. திரௌபதி திருமணம் பற்றி அர்ஜுனன் முடிவு

- 1.26. பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்:
இந்திரப்பிரஸ்தம் நிர்மாணம்
- 1.27. பாண்டவர் ஏற்ற நியமம்
- 1.28. அர்ஜுனன் நியமம் மீறியமை
- 1.29. அர்ஜுனன் வனவாசம் செல்லுதல்
- 1.30. அர்ஜுனன் உலூபி சந்திப்பு
- 1.31. அர்ஜுனன் கிழக்குதிசை யாத்திரை
- 1.32. அர்ஜுனன் சித்ராங்கதா திருமணம்
- 1.33. வர்காவின் சாபவிமோசனம்
- 1.34. மீண்டும் மணிப்பூர் அடைதல்
- 1.35. அர்ஜுனன் பிரபாசத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சந்தித்தல்
- 1.36. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் துவாரகை பயணம்
- 1.37. ரைவதகமலை விழா- அர்ஜுனன் சுபத்ராவை விரும்புதல்
- 1.38. அர்ஜுனன் சுபத்திரையைக் கவருதல்; பலராமன் போருக்கு ஆயத்தம்
- 1.39. அர்ஜுனன் சுபத்ரா திருமணம்; இந்திரபிரஸ்தம் திரும்புதல்
- 1.40. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரப்பிரஸ்தம் விஜயம்
- 1.41. காண்டவ வனம் சென்றமை
- 1.42. அக்னி தேவன் வருகை: காண்டவ வனத்தை எரிக்க
கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உதவியை வேண்டித்தல்
- 1.43. அக்னி தேவன் அர்ஜுனனுக்கு வில்லும் தேரும் அளித்தல்
- 1.44. காண்டவ வனம் தகனம்
- 1.45. மயன் பெறும் உயிர்ப்பிச்சை

2. சபா பருவம்

42

- 2.1. மயன் அர்ஜுனனுக்கு உபகாரம் செய்ய விரும்புதல்
- 2.2. மயன் அமைத்த சபாமண்டபம்
- 2.3. அர்ஜுனனின் வடதிசைபயணம்; வென்ற மன்னர்கள்
- 2.4. ராஜகூடியாக முடிவு பாண்டவர் ஹஸ்தினாபுரம் செல்லுதல்; சூதில்
தோல்வி; அர்ஜுனன் சபதம்

3. வன பருவம்

- 3.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவரைச் சந்தித்தல்
- 3.2. பாண்டவர்கள் த்வைத வனம் அடைதல்; யுதிஷ்டிரர் பிரதி- ஸ்ம்ருதி மந்திரத்தை அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிப்பது
- 3.3. அர்ஜுனன் தவம் மேற்கொள்ள யாத்திரை தொடங்குதல்
- 3.4. அர்ஜுனன் இந்திரனைத் தரிசித்தல்; இந்திரன் உரை
- 3.5. அர்ஜுனன் சிவபெருமானை நோக்கித்தவம் புரிவதும்; ரிஷிகள் சிவனிடம் கூறுவதும்
- 3.6. சிவபெருமானுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே போர்; சிவன் மகிழ்ச்சி; அர்ஜுனன் துதித்தல்; பாசுபதாஸ்திரம் பெற்று சிவனை வணங்குதல்
- 3.7. சிவபெருமான் அளித்த வரம்
- 3.8. அர்ஜுனனிடம் திக்பாலர்கள் வருகை; திவ்ய அஸ்திரங்கள் அளித்தல்
- 3.9. அர்ஜுனன் மாதலியுடன் சொர்க்கலோகம் அடைதல்
- 3.10. இந்திரன் தரிசனம்: இந்திர சபைக் காட்சி
- 3.11. அர்ஜுனன் அஸ்திரசிக்ஷையும், சங்கீத சிக்ஷையும் பெறுதல்
- 3.12. இந்திரன் சித்ரசேனன் மூலம் ஊர்வசிக்கு இட்ட கட்டளை
- 3.13. ஊர்வசி வருகை; அர்ஜுனனுக்கு அளித்த சாபம்
- 3.14. அர்ஜுனன் இந்திரன் உரையாடல்; அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சி
- 3.15. அர்ஜுனன் லோமஷ முனிவரிடம் வேண்டுதல்
- 3.16. அர்ஜுனன் சகோதரர்களிடம் திரும்புதல்
- 3.17. அர்ஜுனன் தனது 5 ஆண்டுக்கால இந்திரலோக வாழ்க்கையை விவரித்தல்; இந்திரன் வருகை
- 3.18. அர்ஜுனன் இந்திரனுக்கு வாக்களித்த குருதக்ஷிணை
- 3.19. நிவாத கவசங்களுடன் அர்ஜுனன் போர்
- 3.20. அர்ஜுனன் ஹிரண்யபுரியில் பௌலோமர், காலகேயரை அழித்தது
- 3.21. யுதிஷ்டிரர் வாழ்த்து: தியாஸ்திரங்களைத் தரிசிக்க விரும்புதல்
- 3.22. அர்ஜுனன் ஆயுத்தம்; தேவர்கள் வருகை; நாரதர் தடுத்தல்
- 3.23. த்வைதவனவாசம்: கந்தர்வர்களிடமிருந்து துரியோதனனை மீட்பது
- 3.24. திரௌபதி அபகரிப்பு ஜயத்ருதன் கைது

4. விராட பருவம்
- 4.1. அஞ்ஞாத வாச காலத் தொடக்கம்
- 4.2. அர்ஜுனன் பிருஹன்னளையாக விராட மன்னரிடம் பணியில் சேருதல்
- 4.3. அர்ஜுனன் உத்தரனுக்கு சாரதியாதல்: உத்தரன் பயந்து ஓடுதல்
- 4.4. அர்ஜுனன் முன்பு ஷமீவ்ருஷத்தில் வைத்த ஆயுதங்களை இறக்குமாறு உத்தரனிடம் கூறுதல்: ஆயுதங்களின் அறிமுகம்
- 4.5. உத்தரன் வினா; அர்ஜுனன் அறிமுகம் அளித்தல்
- 4.6. அர்ஜுனன் சுய உரு ஏற்றல்; உத்தரனின் ஐயம் போக்குதல்
- 4.7. உத்தரனின் தேரில் வானரக் கொடி அர்ஜுனனின் சங்கநாதம்
- 4.8. அர்ஜுனன் துரியோதனனின் சேனையைத் தாக்குதல்; பசுக்கள் மீட்பு
- 4.9. அர்ஜுனன், கர்ணன் போர்; கர்ணன் ஓட்டம்
- 4.10. கௌரவ சேனை சம்ஹாரம்; கிருபாரிடம் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளை
- 4.11. தேவர்கள் வருகை; கிருபர் - அர்ஜுனன் யுத்தம்
- 4.12. அர்ஜுனன் துரோணர் போர்
- 4.13. அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் போர்
- 4.14. அர்ஜுனன்-கர்ணன் உரையாடல்: கர்ணன் தோல்வி
- 4.15. அர்ஜுனன் துச்சாதனன் முதலியோரை வெற்றி கொள்ளுதல்
- 4.16. மஹாரதிகளுடன் அர்ஜுனன் போர்: அனைவரும் புறமுதுகிட்டு ஓடுதல்
- 4.17. அர்ஜுனன் - பீஷ்மரின் அற்புதப்போர்; பீஷ்மர் மூர்ச்சித்தல்; சாரதி தேரை விலக்குதல்
- 4.18. அர்ஜுனன் துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் ஓட்டம்
- 4.19. அர்ஜுனன் வெற்றி; கௌரவர் தேசம் திரும்புதல்
- 4.20. அர்ஜுனன் உத்தரனுடன் தலைநகரம் அடைதல்
- 4.21. விராடசபையில் அர்ஜுனன்
- 4.22. விராட சபையில் பாண்டவர்கள் வெளிப்படுதல்
- 4.23. விராடர் மற்ற பாண்டவர்களையும் அறிந்து கொள்ளுதல்
- 4.24. அர்ஜுனன் உத்தராவைத் தன் மருமகனாக்க விரும்புதல்
- 4.25. திருமண ஏற்பாடுகள்: அபிமன்யு-உத்தரா திருமணம்

5. உத்தியோக பருவம்

91

- 5.1. அர்ஜுனன் துவாரகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சந்திப்பதும் உதவி வேண்டுவதும்
- 5.2. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தெரிவு செய்ததற்கான காரணம்
- 5.3. தூதுவர்கள் முயற்சி ; திருதராஷ்டிரரின் எண்ணம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முடிவு
- 5.4. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உரைப்பவை
- 5.5. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குக் கூறிய பதில்
- 5.6. போருக்குப் பாண்டவர்கள் ஆயத்தம்
- 5.7. ருக்மியின் வருகை; உதவ விரும்புதல்; பார்த்தனின் மறுப்பு
- 5.8. உலூகன் தூதாக வருவதும் துரியோதனனுடைய கடுஞ்சொற்களைக் கூறுவதும்; பீமனின் கோபமும் அர்ஜுனனின் பொறுமையும்
- 5.9. அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய நண்பர்களிடம் கூறியவை
- 5.10. அர்ஜுனன் தன்னுடைய சக்தியை யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தல்

6. பீஷ்ம பருவம்

99

- 6.1. யுதிஷ்டிரரின் வியூக ஆலோசனை; அர்ஜுனன் வஜ்ர வியூகம் அமைத்தல்
- 6.2. யுதிஷ்டிரரின் கவலை; அர்ஜுனன் வெற்றி உறுதி எனல்
- 6.3. அர்ஜுனன் தூர்காதேவியைத் துதிப்பது
- 6.4. தேவியின் பிரத்யக்ஷமும், வரமும்
- 6.5. அர்ஜுனன் மனக் கலக்கம்; ஆயுதம் துறத்தல்
- 6.6. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனன் உரையாடல்; பகவான் அர்ஜுனனின் மனச்சோர்வையும், மதிமயக்கத்தையும் நீங்கி ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை அருளுதல்
- 6.7. அர்ஜுனன் மனம் தெளிந்து போருக்கு ஆயத்தமாதல்: போர் நிகழ்வுகள்
- 6.8. இரண்டாம் நாள் போரில் அர்ஜுனன் பராக்கிரம்
- 6.9. மூன்றாம் நாள் போர்
- 6.10. நான்காம் நாள் போர்
- 6.11. ஐந்தாம் நாள் போர்

- 6.12. அஸ்வத்தாமாவுடன் அர்ஜுனன் போர்
- 6.13. ஏழாம் நாள் போர்; அர்ஜுனன் சுசர்மாவை வெல்லுதல்
- 6.14. எட்டாம் நாள் போர்; அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் உதவியாளரோடு போரிடுதல்
- 6.15. அர்ஜுனன் பகவான் வாசுதேவனிடம் கூறுபவை
- 6.16. ஒன்பதாம் நாள் போர்; அர்ஜுனன் துரோணர் மற்றும் சுசர்மாவோடு போரிடுதல்
- 6.17. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறுபவை; அர்ஜுனன் பீஷ்மர் போர்
- 6.18. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மரைக் கொல்ல விரைவதும்; அர்ஜுனன் தடுப்பதும்
- 6.19. பீஷ்மரை அனைவரும் சந்தித்த பின்; அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுபவை
- 6.20. வாசுதேவன் அறிவுரை; அர்ஜுனன் அதை ஏற்றல்
- 6.21. பத்தாம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 6.22. அர்ஜுனன் சிகண்டியிடம் பீஷ்மரைக் கொல்ல உற்சாகமூட்டுதல்
- 6.23. அர்ஜுனன்-துச்சாதனன் போர்
- 6.24. அர்ஜுனன் பீமனோடு இணைந்து பராக்கிரமம் காட்டுதல்
- 6.25. அர்ஜுனன் சிகண்டியைத் தூண்டுதல்
- 6.26. அர்ஜுனன் துச்சாதனனோடும் துரியோதனாதியருடனும் போர் புரிதல்
- 6.27. அர்ஜுனன் பீஷ்மரை மூர்ச்சையடையச் செய்தலும், கௌரவர்கள் தாக்குதலும்
- 6.28. அர்ஜுனன் பீஷ்மர் போர்; பீஷ்மரின் வீழ்ச்சி
- 6.29. அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்கு அம்புகளால் தலையணை அளித்தல்
- 6.30. அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் தாகம் தணித்தமை
- 6.31. பீஷ்மரின் புகழுரை

7. துரோண பருவம்
- பதினோராம் நாள் போர்

- 7.1. பீஷ்மர் வீழ்ந்தபின் நிகழ்ந்தவை

- 7.2. அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறி உறுதியளித்தல்
- 7.3. யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்க துரோணர் முயற்சி: அர்ஜுனன் கருத்து
- 7.4. பன்னிரண்டாம் நாள் போர்
- 7.5. அர்ஜுனன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 7.6. சம்சப்தக சேனையுடன் அர்ஜுனன் போர்; சுதன்வா கொல்லப்படுதல்
- 7.7. மீண்டும் அர்ஜுனன் சம்சப்தகர்கள் போர்
- 7.8. போர்க்களத்தின் நிலை; அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுவது
- 7.9. சம்சப்தகர்கள் மீண்டும் அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைத்தல்; அர்ஜுனன் தீர்மானம்
- 7.10. சம்சப்தகர் அர்ஜுனன் போர்; அர்ஜுனன் பகதத்தனிடம் செல்லுதல்
- 7.11. அர்ஜுனன் பகதத்தன் போர்; பகதத்தன் வைஷ்ணவாஸ்திரப் பிரயோகம்
- 7.12. அர்ஜுனன் கவலை; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வைஷ்ணவாஸ்திரம் பற்றிக் கூறுதல்
- 7.13. பூமி தேவிக்கு நாராயணன் அளித்த வரம்; பகவான் பார்த்தனிடம் பகதத்தனை வதைக்கக் கூறுதல்
- 7.14. அர்ஜுனன் பகதத்தனை வதம் செய்தல்
- 7.15. அர்ஜுனன் சகுனி போர்; சகுனியின் சகோதரர்கள் வதம்
- 7.16. சகுனி மாயைகளைப் பிரயோகித்தல்; அர்ஜுனனிடம் தோல்வி
- 7.17. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையுடன் போர்
- 7.18. அர்ஜுனன் கர்ணன் போர்; கர்ணனின் மூன்று சகோதரர் வதம்
- 7.19. பதின் மூன்றாம் நாள் போரில் அபிமன்யு கொல்லப்படுதல்; அர்ஜுனன் கவலையும் சினமும்
- 7.20. அர்ஜுனன் தன் சகோதரர்களிடம் வினவுதல்; கண்ணீர் பெருக்குதல்
- 7.21. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைத் தேற்றுதல்
- 7.22. அர்ஜுனன் அபிமன்யுவின் வதம் பற்றிக் கேட்பது
- 7.23. யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யு வதம் பற்றித் தெரிவித்தல்
- 7.24. அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொல்லச்சபதம்
- 7.25. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கௌரவர்கள் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றுவதைத் தெரிவித்தல்

- 7.26. அர்ஜுனன் வீரஉரை
- 7.27. அசுப சகுனங்கள் தோன்றுதல்: அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சுபத்ராவிற்கும் உத்திரைக்கும் ஆறுதல் கூற வேண்டுதல்
- 7.28. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் நள்ளிரவில் சிவனை பூஜித்தல்
- 7.29. அர்ஜுனன் உறக்கத்தில் கண்ட கனவு
- 7.30. அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரின் ஆசியைப் பெற்றுப் போருக்கு ஆயத்தமாதல்
- 7.31. அர்ஜுனன் சாத்யகியிடம் கூறியவை
- 7.32. 14 ஆம் நாள் அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் பிரவேசித்தல்
- 7.33. அர்ஜுனன்-துர்மர்ஷன் போர்
- 7.34. அர்ஜுனனிடம் தோற்று துச்சாதனன் ஓடுதல்
- 7.35. அர்ஜுனன் - துரோணாச்சாரியார் உரையாடல்
- 7.36. அர்ஜுனன் வியூகத்தில் நுழையாதவாறு கௌரவ மகாரதிகள் தடுத்தல்
- 7.37. அர்ஜுனன் துரோணருடனும் க்ருதவர்மாவுடன் போரிடுதல்
- 7.38. அர்ஜுனன் ச்ருதாயுதன் மற்றும் சுதகூடிணனோடு போர்; ச்ருதாயுதன் தன் கதையால் தானே மாய்தல்
- 7.39. காம்போஜ மன்னன் சுதகூடிணன் மரணம்
- 7.40. அர்ஜுனன் மூலம் ச்ருதாயு, அச்யுதாயு, தீர்க்காயு, மிலேச்சவீரர்கள் மற்றும் அம்பஷ்டன் வதம்
- 7.41. அர்ஜுனன் வேகத்துடன் கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்தல்
- 7.42. அர்ஜுனன் விந்த-அனுவிந்தரை வதம் செய்தல்
- 7.43. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் குதிரைகளின் களைப்பைப் போக்க வேண்டுவது
- 7.44. அர்ஜுனன் பூமியின் மீது நின்று போர்புரிதல்; நீரைத் தோற்றுவித்தல்
- 7.45. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கௌரவ சேனையைக் கடத்தல்; கௌரவர்களின் அவநம்பிக்கை
- 7.46. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவம்; இருவரும் ஜயத்ருதன் அருகில் வருதல்
- 7.47. துரியோதனன் அர்ஜுனன் அருகில் வருதல்
- 7.48. வாயுதேவன் அர்ஜுனனிடம் உரைப்பவை; அர்ஜுனன் பதிலுரை
- 7.49. துரியோதனன்-அர்ஜுனன் போர்

- 7.50. அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பதிலளித்தல்
- 7.51. அர்ஜுனனிடம் துரியோதனன் தோல்வி
- 7.52. அர்ஜுனன் கௌரவ மகாரதிகள் போர்
- 7.53. அர்ஜுனன் தாக்குதல்; கர்ணனும் அஸ்வத்தாமாவும் ஓடுதல்
- 7.54. சாத்யகி அர்ஜுனனிடம் வருதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புகழ் உரை; தனஞ்ஜயன் கவலை
- 7.55. சாத்யகி, பூரிச்ரவா கடும்போர்; சாத்யகி தளர்ச்சி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைக் காப்பாற்றுமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 7.56. அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் கையைத் துணித்தல்; பூரிச்ரவா பார்த்தனைக் குறை கூறுதல்
- 7.57. பூரிச்ரவாவிற்கு அர்ஜுனன் பதில்
- 7.58. பூரிச்ரவா இறக்கும் வரை உண்ணாவிதம் ஏற்பது
- 7.59. அர்ஜுனன் தன் செயல், தர்மத்திற்குட்பட்டது என விளக்கம்
- 7.60. மறுபடியும் போர் தொடங்குதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அர்ஜுனன் கூற்று
- 7.61. அர்ஜுனனின் அற்புத பராக்கிரமம்
- 7.62. கர்ணன்-அர்ஜுனன் போர்
- 7.63. அர்ஜுனன் கடும் போர்
- 7.64. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனிடம் ஜயத்ருதனை வதம் செய்யக் கூறுதல்
- 7.65. அர்ஜுனன் சிந்து ராஜனின் காவலர்களான மகாரதிகளுடன் போரிடுதல்
- 7.66. கிருஷ்ணன் ஜயத்ருதன் வதம் பற்றி அர்ஜுனனிடம் கூறியவை
- 7.67. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொற்படி, அர்ஜுனன் ஜயத்ருதன் தலையை வருத்தகூடித்ரன் மடியில் வீழ்த்துதல்
- 7.68. அர்ஜுனன் அம்புகளால் கிருபாசாரியார் மூர்ச்சை; அர்ஜுனன் துயரம்
- 7.69. அர்ஜுனன், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உரையாடல்
- 7.70. அர்ஜுனனிடம் பீமசேனன் கூற்று: அர்ஜுனன் கர்ணனை ஏசுதல்: வருஷசேனனைக் கொல்லச் சபதம்

- 7.71. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை வாழ்த்துதல்: அர்ஜுனன் கேசவனை வணங்கிப் பதிலளித்தல்
- 7.72. அர்ஜுனனிடம் போர்க்களக்காட்சிகளைக் காட்டியவாறு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரை யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துச் செல்லுதல்
- 7.73. அர்ஜுனனை யுதிஷ்டிரர் பாராட்டுதல்; அர்ஜுனன் அடக்கத்துடன் பதிலளித்தல்
- 7.74. அர்ஜுனன் கர்ணனுடன் போரிட்டு வெற்றி பெறுதல்; இரவுப் போர் தொடங்குதல்
- 7.75. அர்ஜுனன் பீமனுடன், துரோணரை எதிர்த்தல்
- 7.76. அர்ஜுனன் அலம்புஷன் போர் அலம்புஷன் ஓட்டம்
- 7.77. அர்ஜுனன் சகுனி போர்; சகுனி தோற்று ஓடுதல்
- 7.78. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்த்தனிடம் கூறியது
- 7.79. யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடமும் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமும் கூறுவது
- 7.80. பகவான் வாசுதேவன் பார்த்தனிடம் உரைத்தவை
- 7.81. தொடர் நிகழ்வுகள்
- 7.82. கடோதகஜன் வதம்; பாண்டவர் கண்ணீர்; வாசுதேவன் மகிழ்ச்சி; பார்த்தனின் வினா
- 7.83. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் தன் மகிழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கூறுதல்
- 7.84. அர்ஜுனன் பகவான் வாசுதேவனிடம் ஜராசந்தன் முதலியோர் எந்தெந்த உபாயங்களால் கொல்லப்பட்டனர் என்று கேட்பதும் பகவானின் விளக்கம்
- 7.85. ஜராசந்தன் கொல்லப்பட்ட வழி
- 7.86. ஏகலைவன் கொல்லப்பட்ட விதம்
- 7.87. சிசுபாலன், பகன் முதலியோர் வதம்
- 7.88. இரவுப் போரில் களைத்த வீரர்களை அர்ஜுனன் உறங்கக் கூறுதல்
- 7.89. அதிகாலைப் போதில் மீண்டும் போர் தொடங்குதல்
- 7.90. 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 7.91. அர்ஜுனன் ஆசாரியார் போர்; தேவர்களின் புகழ்ச்சி
- 7.92. போர்க்கள நிகழ்வுகள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனை

- 7.93. யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரை; துரோண வதம்; கௌரவர்கள் ஓட்டம்
- 7.94. அஸ்வத்தாமாவின் வருகை, நாராயணாஸ்திரத்தின் தோற்றம்
- 7.95. நாராயணாஸ்திர விளைவுகள்
- 7.96. கௌரவ சேனையின் உற்சாகம் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் காரணம் கேட்டல்
- 7.97. அர்ஜுனன் பதில்; யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தல்
- 7.98. பீமசேனன் அர்ஜுனனை அதட்டிக் கூறுதல்
- 7.99. த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் செயலை நியாயப்படுத்துவது
- 7.100. சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னன் மோதல்; பாண்டவர்கள் சமாதானம் செய்தல்
- 7.101. அஸ்வத்தாமாவினால் நாராயணாஸ்திரப் பிரயோகம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களால் பீமசேனன் காப்பாற்றப்படுதல்
- 7.102. அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா போர்; அஸ்வத்தாமா ஆக்னேயாஸ்திரம் பிரயோகித்தல்
- 7.103. அர்ஜுனன் தனக்கு வெற்றியளித்த நிகழ்ச்சி பற்றி வியாசரிடம் கேட்டல்
- 7.104. வியாசமகரிஷி அர்ஜுனனிடம் சிவபெருமானின் மகிமையை உரைத்தல்

8. கர்ண பருவம்

207

- 8.1. 16 ஆம் நாள் போர்
- 8.2. அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக வீரர்களுடனும், அஸ்வத்தாமாவுடனும் போரிடுதல்
- 8.3. அர்ஜுனனிடம் அஸ்வத்தாமா தோல்வி
- 8.4. அர்ஜுனன் தண்டதார், தண்டன் ஆகியோரை வதம் செய்தல்
- 8.5. அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தல்
- 8.6. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் போர்க்கள வருணனை அர்ஜுனனைப் புகழ்தல்
- 8.7. அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவின் புதல்வர்களையும், சம்ஷப்தக சேனையையும் வதம் செய்தல்
- 8.8. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அழித்தல்
- 8.9. 17 ஆம் நாள் போர்

- 8.10. அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு வியூகம் அமைத்தல்
- 8.11. கௌரவ பாண்டவசேனையின் பயங்கரப் போர்; அர்ஜுனன் பராக்கிரமம்
- 8.12. அர்ஜுனன் 10000 சம்ஷப்தகர்களை அழித்தல்
- 8.13. அர்ஜுனனின் அற்புதமான பராக்கிரமம்
- 8.14. அர்ஜுனன் காம்போஜ சேனையையும், அஸ்வத்தாமாவையும் வெல்லுதல்
- 8.15. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் யுதிஷ்டிரர் கூடாரத்திற்குச் செல்லக் கூறுதல்
- 8.16. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறும் போர்க்களக் காட்சி
- 8.17. அர்ஜுனன், அஸ்வத்தாமாவிடம் இருந்து த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றுதல்
- 8.18. அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களிடம் விரைதல்
- 8.19. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், துரியோதனன், மற்றும் கர்ணனின் பராக்கிரமத்தை வர்ணிப்பது
- 8.20. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைப் போருக்குத் தூண்டுவதும், பீமனைப் புகழ்வதும்
- 8.21. மீண்டும் அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா போர்; அஸ்வத்தாமா தோல்வி
- 8.22. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உரையாடல்
- 8.23. அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம் போர்க்களப் பொறுப்பை அளித்து, யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்
- 8.24. யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் மூலம் கர்ணவதம் நிகழ்ந்ததாக நினைத்துப் பேசுதல்
- 8.25. அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணனைக் கொல்ல இயலாததைக்கூறி அவனைக் கொன்று விடச் சபதம் செய்தல்
- 8.26. யுதிஷ்டிரர் சினத்துடன் அர்ஜுனனை அவமதிப்பது
- 8.27. அர்ஜுனன் கோபம் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லத் தயாராதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அமைதிப்படுத்துதல்
- 8.28. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு உரைத்த பதில்
- 8.29. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு, கதை மூலம் தருமத்தின் சொரூபத்தை விளக்குதல்
- 8.30. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறிய தர்ம அதர்ம விளக்கம்

- 8.31. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் ஆலோசனை கேட்பது
- 8.32. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குக் கூறிய ஆலோசனை
- 8.33. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனைப்படி அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தல்
- 8.34. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை தற்கொலையிலிருந்து காப்பாற்றுவது
- 8.35. அர்ஜுனனின் தற்புகழ்ச்சி
- 8.36. அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னிப்பு வேண்டுகதல்
- 8.37. சொல்காயம் பட்ட யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்
- 8.38. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிய விளக்கம்; யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி
- 8.39. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 8.40. அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரர் இருவரின் மகிழ்ச்சி உரையாடல்
- 8.41. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் போருக்குப்புறப்படுதல்; சுப சகுனங்கள் தோன்றுதல்
- 8.42. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணவதத்திற்காக அர்ஜுனனுக்கு உற்சாக மூட்டுதல்
- 8.43. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்ம, துரோணரின் பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தல்; அர்ஜுனனைப் புகழ்தல்
- 8.44. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கர்ண-துரியோதனின் அநியாயச் செயல்களை நினைவு படுத்துதல்
- 8.45. அர்ஜுனனின் உற்சாகம்; கர்ண வதத்திற்கான நம்பிக்கை
- 8.46. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அழித்தல்
- 8.47. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்
- 8.48. மீண்டும் கௌரவ சேனையின் அழிவு
- 8.49. அர்ஜுனன் பீமனைக் காப்பாற்றிக் கௌரவ சேனையை அழித்தல்
- 8.50. அர்ஜுனன், பீமசேனன் இருவரும் கௌரவ சேனையை எதிர்த்தல்
- 8.51. கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன் வதம்
- 8.52. கர்ணனோடு போரிடுவது குறித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்
- 8.53. கர்ணன் அர்ஜுனன் இருவரின் தேர்களின் வருணனையும், இருவரின் பராக்கிரமமும்
- 8.54. இருவரின் வெற்றி தோல்வி குறித்து அனைவரின் ஐயம்

- 8.55. பிரம்மாவும் மகாதேவனும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பிக் கூறுதல்
- 8.56. வீரர்கள் இருவரும் போருக்கு ஆயத்தமாதல்
- 8.57. அர்ஜுனன், கர்ணன் போர் தொடங்குதல்; அர்ஜுனன் பராக்ரமம்
- 8.58. அர்ஜுனன்-கர்ணன் பயங்கரப் போர்
- 8.59. பீமசேனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்துதல்
- 8.60. அர்ஜுனன் உற்சாகத்துடன் போரிடத் தொடங்குதல்
- 8.61. அர்ஜுனன் கர்ணன் கடும் போர்
- 8.62. அர்ஜுனன், கர்ணன் இருவருக்குமிடையிலான கோரப்போர்
- 8.63. கர்ணன் நாகாஸ்திரத்தை ஏவுதல்
- 8.64. மதுகூதனன் நாகாஸ்திரத்திலிருந்து அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுதல்
- 8.65. நாகம் கர்ணனிடம் வேண்டுவது; கர்ணன் மீண்டும் அதனைப் பிரயோகிக்க மறுத்து விடுதல்
- 8.66. நாகம் தானே முயலுதலும், அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுதலும்
- 8.67. மீண்டும் அர்ஜுனன் கர்ணன் போர்
- 8.68. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைத் தூண்டுதல்
- 8.69. கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைத்தல், கர்ணனின் தர்ம நிந்தனை
- 8.70. கர்ணனின் கோபச் சொற்கள்
- 8.71. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணனின் கடந்தகால தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்
- 8.72. கர்ணன் பதிலளிக்க இயலாமை
- 8.73. அர்ஜுனனால் கர்ணவதம் நிகழ்தல்
- 8.74. பாண்டவர்களின் மகிழ்ச்சியும், சிம்மநாதமும்
- 8.75. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிழ்ச்சி
- 8.76. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பாராட்டு; ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்

9. சல்ய பருவம்

286

9.1. பதினெட்டாம் நாள் போர்

- 9.2. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் துரியோதனனின் பிடிவாதத்தை நிந்தித்தல்
- 9.3. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை முழுவதுமாக அழித்தமை
- 9.4. பகைவரின் யானைப் படை அழிவு
- 9.5. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்
- 9.6. அர்ஜுனன் சுசர்மாவையும் புதல்வர்களையும் வதம் செய்தல்
- 9.7. கௌரவ சேனை முழுவதுமாக அழிக்கப்படுதல்
- 9.8. அர்ஜுனன் கேள்வி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனை
- 9.9. அர்ஜுனனின் சங்கேதம்; பீமனின் புரிதல்
- 9.10. அர்ஜுனன் தேர் எரிந்தமை

10. ஸௌப்திக பருவம் 297

- 10.1. திரௌபதி புதல்வர்கள் வதம்; அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம்
- 10.2. வேதவியாசரின் கட்டளையால் அர்ஜுனன் தன் அஸ்திரத்தைத் திரும்பப்பெறுதல்

11. ஸ்த்ரீ பருவம் 299

- 11.1. கங்கையில் நீர்தானம்

12. சாந்தி பருவம் 299

- 12.1. அர்ஜுனன் செல்வத்தின் பெருமையைக் கூறுதல்
- 12.2. அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை யாகம் செய்யத் தூண்டுதல்
- 12.3. அர்ஜுனன் கூறிய இந்திரன் ரிஷிபாலகர்கள் உரையாடல்
- 12.4. அர்ஜுனன் ராஜ தண்டத்தின் மகிமையை விவரித்தல்
- 12.5. அர்ஜுனன் எடுத்துக் காட்டு மூலம் யுதிஷ்டிரரைத் துறவு மார்க்கத்திலிருந்து தடுத்தல்
- 12.6. அர்ஜுனன் கூடித்திரிய தர்மத்தைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

13. ஆஸ்வமேதிக பருவம் 310

- 13.1 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆறுதல்; துவாரகை செல்ல விருப்பம்

- 13.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கீதையின் விஷயத்தைக் கேட்பது
- 13.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு உரைத்த உபதேசம்
- 13.4 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பிராமண கீதை உபதேசம்
- 13.5 பகவான் கூறிய சேஷத்ரக்ருனின் இரகசியம்
- 13.6 அர்ஜுனனின் வினா; பகவானின் பதில்
- 13.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மோகூ தர்மத்தை வர்ணித்தல்
- 13.8 குரு சிஷ்யனுக்கு அளித்த பதில் விளக்கம்; பகவான் அர்ஜுனனிடம் கூறியது
- 13.9 அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
- 13.10 அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பாராட்டிப் புகழ்தல்
- 13.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகை புறப்பாடு
- 13.12 வியாச மகரிஷி அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 13.13 பரீக்ஷித்பிறப்பு; பாண்டவர்கள் செல்வம் பெறுதல்; அஸ்வமேதயாக ஏற்பாடுகள்
- 13.14 வியாசரின் புகழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரரின் கட்டளை
- 13.15 அர்ஜுனன் சேனையுடன் யாக குதிரையைப் பின் தொடர்தல்
- 13.16 மன்னர்கள் அர்ஜுனனை எதிர்த்தல்
- 13.17 அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தர்களை வெல்லுதல்
- 13.18 ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் வஜ்ரதத்தன் தோல்வி
- 13.19 அர்ஜுனன்-சைந்தவர் போர் (சைந்தவர்கள்-சிந்து தேசத்தினர்)
- 13.20 அர்ஜுனன் நிலைகண்டு இயற்கையின் மாற்றம்
- 13.21 தேவர்கள் பார்த்தனுக்காக செய்த சாந்தி
- 13.22 சைந்தவர்களோடு அர்ஜுனன் போர் தொடர்தல்
- 13.23 அர்ஜுனன் வெற்றி
- 13.24 துச்சலாவின் வருகை; சகோதரிக்குப் பார்த்தனின் அருள்
- 13.25 அர்ஜுனன் பப்ருவாகனன் போர்
- 13.26 அர்ஜுனன் மரணம்; பப்ருவாகனன் மயக்கம்: சித்ராங்கதா சோகம்
- 13.27 சித்ராங்கதா அழுகை; உலூபியிடம் வேண்டுதல்
- 13.28 பப்ருவாகனனின் துயரம்; அவன் உயிர் துறக்க உபவாசம் ஏற்றல்
- 13.29 உலூபி சஞ்சீவி மணி மூலம் அர்ஜுனன் உயிர் பிழைக்கச் செய்தல்

- 13.30 அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் பெண்களின் வருகைக்கான காரணம் கேட்டல்
- 13.31 அர்ஜுனன் உலூபியிடம் கேட்பது; உலூபி கூறிய பதில்
- 13.32 அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சி; விடைபெற்று யாத்திரையைத் தொடருதல்
- 13.33 மகத மன்னன் மேகசந்தியின் தோல்வி
- 13.34 அர்ஜுனன் யாகக் குதிரையுடன் பிற தேசங்களுக்குச் செல்லுதல்
- 13.35 அர்ஜுனனிடம் சகுனியின் புதல்வன் தோல்வி
- 13.36 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அனுப்பிய செய்தி; அவர் மூலம் தர்மராஜன் அறிந்தது
- 13.37 அர்ஜுனன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பியமையும் மண்டபப்பிரவேசமும்

14. ஆஸ்ரமவாசிகா பருவம் 344

- 14.1 அஸ்வமேத யாக முடிவு பிந்தைய நிகழ்ச்சிகள்
- 14.2 பீமனின் எதிர்ப்பு, அர்ஜுனன் சமாதானம்
- 14.3 பீமசேனனின் சினம் கொண்ட சொற்கள்
- 14.4 அர்ஜுனன் பீமசேனனுக்குப் பணிவுடன் பதில் அளித்தல்
- 14.5 திருதராஷ்டிரர் வனம் செல்லுதல்; தொடர் நிகழ்வுகள்

15. மௌசல பருவம் 348

- 15.1 தாருகன் மூலம் யாதவர்களின் அழிவைப் பாண்டவர்கள் அறிதல்
- 15.2 அர்ஜுனன் துவாரகை வருதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மனைவியரைக் கண்டு துயர் உறுதல்
- 15.3 வசுதேவரின் துயர நிலை
- 15.4 வசுதேவர் அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தவை
- 15.5 அர்ஜுனன் வசுதேவருக்கு பதிலளித்தல்
- 15.6 அர்ஜுனன் மந்திரிகள், பிராமணர்களைச் சந்தித்துக் கூறுபவை
- 15.7 வசுதேவரின் மரணம், பத்தினிகள் நால்வரும் சிதையில் ஏறுதல்
- 15.8 அர்ஜுனன் இறந்து கிடந்த யாதவர்களுக்கு இறுதிக் கடன் செய்தல்
- 15.9 அர்ஜுனன் முதியவர்களுடனும் பெண்களுடனும் துவாரகையிலிருந்து புறப்படுதல்
- 15.10 துவாரகாபுரி கடலால் மூழ்கடிக்கப்படுதல்

- 15.11. கொள்ளையர்கள் வழியில் வருஷ்ணி குலத்தவரைத் தாக்குதல்
- 15.12 அர்ஜுனனின் தீவ்ய அஸ்திரங்கள் மறைந்து விடுதல்; காண்டீபம் சக்தி இழத்தல்
- 15.13 கொள்ளையர்கள் பெண்களைக் கவர்ந்து செல்லுதல்
- 15.14 அர்ஜுனன் விரக்தி; யாதவப் பெண்களைக் குடியமர்த்துதல்
- 15.15 வியாசரின் வினா
- 15.16 அர்ஜுனன் பதில்; உபதேசமளிக்க வேண்டுதல்
- 15.17 வியாசர் நடந்தவற்றிற்கான காரணங்களை விளக்குதல்

16. மஹா ப்ரஸ்தானிக பருவம் 360

- 16.1 பாண்டவர்கள் வனம் செல்லத் தீர்மானித்தல்
- 16.2 பாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரத்தை விட்டு வெளியேறுதல்
- 16.3 அக்னி தேவன் வழியைத் தடுத்தல்; அர்ஜுனன் வில்லையும், தூணீர்களையும் திருப்பி அளித்தல்
- 16.4 பாண்டவர்கள் பூமியை வலம்வர விரும்பி யாத்திரை செய்தல்

17. சொர்க்காரோஹண பருவம் 362

- 17.1 அர்ஜுனனின் வீழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரர் கூறிய காரணம்
- 17.2 யுதிஷ்டிரர் தீவ்யலோகத்தில் அர்ஜுனனைத் தரிசித்தல்

1. ஆதிபருவம்

1.1 அர்ஜுனன் பிறப்பு

அர்ஜுனன் பாண்டு குந்தி இவர்களது மூன்றாவது மகன். மிகப்பெரிய வில் வீரன். மிகுந்த அழகும் ஆற்றலும் உடையவன். யாராலும் வெல்ல முடியாதவன். யுதிஷ்டிரனையும், பீமனையும் பெற்ற பிறகு தேவர்கள் தலைவனான இந்திரனை வேண்டி ஒருமகனைப் பெறுமாறு குந்தியிடம் பாண்டு கூறுகிறார். தானும் ஒற்றைக்காலில் நின்று இந்திரனை நோக்கித் தவம் புரிகிறார். அவரது தவத்தால் மகிழ்ந்த இந்திரன் பாண்டு முன் தோன்றி “மன்னா! நான் உனக்கு முவுலகிலும் புகழ்பெறும் மகனை அளிப்பேன். அவன் அற்புதமான காரியங்களைச் செய்பவனாகவும், பகைவரை ஒடுக்குபவனாகவும், நீதியறிந்தவனாகவும், தேஜஸ்வியாகவும், பெரும் வீரனாகவும் இருப்பான்” என வரமளிக்கிறார். அதன்படி பாண்டுவின் கட்டளையை ஏற்று குந்தி உரிய விரத முறைப்படி இந்திரனை மந்திர உச்சாடனம் செய்து அழைக்கிறாள். பங்குனிமாதம் பகல்நேரம் பூர்வ உத்தர பல்குனி நகூத்திர சந்தியில் குழந்தை பிறக்கிறது.

1.2 அசரீரி ஒலி

குழந்தை பிறந்ததும் அசரீரி எல்லோரும் கேட்கும்படி தெளிவாக ஒலிக்கிறது. “குந்தி, உனது இந்தமகன் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனைப் போல் தேஜஸ்வியாக, சிவனைப் போன்ற பராக்கிரமம் உடையவனாக இந்திரனைப் போல வெல்ல முடியாதவனாக இருப்பான். விஷ்ணுவைப் பெற்ற அதிதியைப் போல நீ ஆனந்தம் அடைவாய். பல தேசங்களை வெல்லுவான். அக்னி பகவானுக்கு காண்டவ வனத்தை உணவாக அளிப்பான். சிவபிரானிடம் பாசபத அஸ்திரத்தைப் பெறுவான். மூன்று அசுவமேத யாகங்களைச் செய்வான். இந்திரன் ஆணைப்படி தேவசத்ரு தானவர்களை அழித்துவிடுவான்” என்ற அசரீரி ஒலியுடன் வானில் இருந்து தேவதுந்துபி ஒலித்தது. வானிலிருந்து மலர் மாரி பொழிந்தது. கந்தவர்களும், அப்சரஸ்களும், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் விச்வதேவ கணங்களும், விநதாவின் புதல்வர்களும், கத்ருவின் புதல்வர்களான நாகங்களும் வந்து வாழ்த்தினர். இதனைச் சித்தர்களும் முனிவர்களுமே கண்டனர். மற்றவர் அறியவில்லை.

1.3 பாண்டுவின் மரணம்

அர்ஜுனனுக்குப் பதினான்கு வயது நிரம்பியதும் பாண்டு மாத்திரியுடன் மரணமடைந்து விடுகிறார். குந்தி குழந்தைகளுடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறாள். கௌரவர்களுக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் கிருபாசாரியாரை

குருவாக நியமித்து அனைத்துச் சாஸ்திரங்களையும் கற்பதற்கு பீஷ்மர் ஏற்பாடு செய்கிறார். சிறுவர்கள் அனைவரிலும் அர்ஜுனன் சிறந்து விளங்குகிறான். தனுர்வேதத்தை முழுமையாக இவர்கள் கற்க வேண்டும் என விரும்பிய பீஷ்மர் துரோணரை சிறுவர்களுக்குக் குருவாக நியமிக்கிறார்.

1.4 துரோணரின் விருப்பம்

பீஷ்மரின் விருப்பப்படி துரோணர் கௌரவர்களையும், பாண்டவர்களையும் சீடராக ஏற்றார். ஒருநாள் தனிமையில் துரோணர் தனது சீடர்களிடம், “என் மனதில் ஒரு காரியம் செய்யும் விருப்பம் உள்ளது. அஸ்திரசிக்ஷ பெற்றபின் நீங்கள் என் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதைப்பற்றி உங்கள் கருத்தைக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்கிறார். இதைக்கேட்ட கௌரவர் பேசாமல் இருந்தனர். ஆனால் அர்ஜுனன் அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதாகச் சபதம் செய்கிறான். மகிழ்ச்சியுற்ற துரோணர் அர்ஜுனனை உச்சி மோந்து, அனைத்து ஆனந்தம் அடைந்தார்.

1.5 அர்ஜுனனின் கல்விச் சிறப்பு

அர்ஜுனன் கல்வி, பலம், முயற்சி அனைத்திலும் எல்லாச் சீடர்களிலும் சிறந்தவராக, துரோணருக்குச் சமமாக விளங்குகிறார். தனுர் வேதத்தில் மிகுந்த விருப்பம் கொண்டு தனுர் வேதத்தில் வெல்ல முடியாதவராக விளங்கினார். சுறுசுறுப்பு, தூய்மை, உபதேசங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் அனைத்திலும் சிறந்து விளங்கினார். துரோணரால் சிறந்த மாணவனாகக் கருதப்பட்டார். துரோணர் நீர் கொண்டு வருவதற்காக மற்ற சீடர்களுக்குக் கமண்டலமும் தன் மகன் விரைவில் வர வேண்டும் என்பதற்காகப் பெரிய வாயுள்ள குடமும் கொடுப்பார். அதனால் அனைவருக்கும் முன்வரும் அஸ்வத்தாமனுக்குத் தனியாக அஸ்திர வித்தையின் நுட்பங்களைப் போதிப்பார். இதனை அர்ஜுனன் அறிந்து விட்டார்.

1.6 துரோணரின் பாராட்டு

வருணாஸ்திரத்தின் மூலம் கமண்டலத்தை விரைவில் நிரப்பி வந்து அஸ்வத்தாமாவுடன் சேர்ந்து அனைத்து நுட்பங்களையும் கற்றார். அர்ஜுனன் எப்போதும் அஸ்திரப்பயிற்சியிலேயே ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்ட துரோணர், சமையற்காரரிடம், “அர்ஜுனனுக்கு ஒருபோதும் இருட்டில் உணவு பரிமாறாதே. இதை அவனிடம் கூறாதே” எனக் கட்டளையிடுகின்றார். ஒரு நாள் அர்ஜுனன் உணவு உண்ணும் போது விளக்கு அணைந்து விட்டது. ஆனால் இருட்டிலும் கை வாயைத் தவிர வேறிடம் செல்லவில்லை. பயிற்சியே இதற்குக் காரணம் என்றறிந்த அர்ஜுனன் இரவிலும் வில்வித்தைப் பயிற்சி செய்யலானார். துரோணர் குதிரை, யானை, தேர் மற்றும் பூமியில்

இருந்தவாறு போர் செய்யும் யுக்தியை அர்ஜுனனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். உன்னை விடச் சிறந்த வேறு சீடன் இருக்க மாட்டான் என்று துரோணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுகிறார்.

1.7 ஏகலவ்யனிடம் துரோணர் குருதக்ஷிணை பெறுதல்

அர்ஜுனனே சிறந்த சீடன் என்று துரோணரால் பாராட்டப்பட்ட நிலையில் ஒருநாள் கௌரவரும் பாண்டவரும் வேட்டையாடக் காட்டுக்குச் செல்லுகின்றனர். அவர்களுடன் வந்த வேட்டை நாய் காட்டைச் சுற்றி வந்தபோது துரோணரின் உருவச்சிலையின் முன் விற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த ஏகலவ்யன் என்ற வேடனைக் கண்டு குரைத்தது. ஏகலவ்யன் நாயைப் பார்க்காமலேயே ஒலி வந்த திசையைக் குறி வைத்து நாயின் வாயினைத் தைத்துவிடுகிறான். ஒலியைக் கொண்டு குறிவைத்து அம்பெய்த அவனது வில்லாற்றலைக் கண்டு திகைத்த அர்ஜுனன், துரோணர் இடம் சென்று இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றித் தெரிவிக்கிறான். உங்களின் இன்னொரு சீடனான ஏகலவ்யன் என்னைவிடத் திறமையாக அம்பெய்தது எவ்வாறு என்று கேட்கின்றான். துரோணர் அர்ஜுனனுடன் சென்று ஏகலவ்யனைக் கண்டு அவனது வலதுகை கட்டைவிரலைக் குருதட்சிணையாகப் பெற்று விடுகிறார். இதனால் அர்ஜுனனுக்கு இணையான வில்லாற்றலைக் கொண்ட ஏகலவ்யனின் சக்தி குறைக்கப்படுகிறது.

1.8 துரோணர் செய்த சோதனை

அர்ஜுனன் எல்லா வகைப் போர்க்கலையும் கற்று நிகரற்று விளங்கினார். அறிவு, மனஒருமைப்பாடு, பலம், மற்றும் உற்சாக மிகுதியால் எல்லா வித்தையிலும் நிபுணரானார். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான பயிற்சி கிடைத்தாலும் பராக்கிரமம் மிக்க அர்ஜுனன் எல்லோரைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட வீரராக விளங்கினார். அனைத்து அரச குமாரர்களும் எல்லா கலை, வித்தைகளில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டதும் துரோணர் அனைவரது அஸ்திர ஞானத்தையும் சோதிக்க விரும்பினார். நுட்பமான ஒரு கலைஞர் மூலம் பொய்யான கழுகைச் செய்து ஒரு மரத்தின் உச்சியில் வைக்கச்செய்கிறார். தனது சீடர்களான அரச குமாரர்களை வரிசையாக நிற்கச் செய்து ஒவ்வொருவராக அக்கழுகின் தலையை வெட்டி வீழ்த்துமாறு ஆணையிடுகின்றார்.

முதலில் யுதிஷ்டிரர், பின் துரியோதனன், பீமன் முதலிய அனைவரும் இலக்குவைக்க முடியாததால் அவர்களை விலக்கி விடுகிறார். அர்ஜுனனை அழைத்து இலக்கை குறிவைக்கக் கூறுகிறார். மற்ற குமாரர்களிடம் கேட்ட அதே கேள்வியை அர்ஜுனனிடமும் கேட்கிறார். “அர்ஜுனன் மரத்தின் மீதுள்ள கழுகை, மரத்தை, என்னை, மற்றவர்களைப் பார்க்கிறாயா” என்று

கேட்டார். அர்ஜுனன் நான் கழுகை மட்டுமே பார்க்கிறேன் என்றான். “அப்படியென்றால் கழுகின் உறுப்புகள் எவ்வாறு உள்ளன” என்று துரோணர் கேட்டார். “நான் கழுகின் தலையை மட்டுமே பார்க்கிறேன்” என்ற அர்ஜுனன் குருவின் ஆணையைப்பெற்று அதன் தலையை வெட்டி வீழ்த்துகிறான். துரோணர் அர்ஜுனன் மூலம் துருபதனைத் தோற்கடிக்க முடியும் என்று தீர்மானித்தார்.

1.9 துரோணரிடம் பிரம்மாஸ்திர வித்தை பெறுதல்:

ஒரு சமயம் துரோணர் தனது சீடர்களாகிய அரச குமாரர்களோடு கங்கையில் நீராடச் சென்றார். அப்போது ஒரு முதலை காலைக் கவ்வியது. துரோணர் தனது சீடர்களிடம் காப்பாற்றுமாறு கூறினார். அக்கணமே அர்ஜுனன் ஐந்து அம்புகளைச் செலுத்தி முதலையை அடித்து துரோணரைக் காப்பாற்றினான். மற்ற குமாரர்கள் முயற்சிக்கும் முன்பே முதலையைக் கொன்று தன்னைக் காப்பாற்றிய அர்ஜுனன் மீது துரோணரின் அன்பு மேலும் பெருகியது. மூவுலகிலும் அசாதாரணமானதும், எல்லா அஸ்திரங்களையும் விட உயர்ந்ததும், தரிப்பதற்கு மிகக் கடினமானதுமான பிரம்மாஸ்திரத்தினை துரோணர் அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்தார். “ஒருபோதும் மனிதர்கள் மீது இதைப் பிரயோகிக்கக்கூடாது. மனிதரல்லாதவர் உன்னைத் துன்புறுத்தினால் அவர் மீது இந்த அஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்தலாம்” என்று கூறி பிரம்மாஸ்திரத்தை பிரயோகிக்கும் முறையையும் அதனைத் திரும்பப் பெரும் விதத்தையும் உபதேசித்தார்.

1.10 போர்க்கலை அரங்கேற்றம்

பாண்டவ கௌரவ அரசகுமாரர்களின் அஸ்திரவித்தை, பிறபோர்க்கலைப் பயிற்சிகள் முடிந்து விட்டன என்பதை மன்னன் திருதராஷ்டிரனிடம் துரோணர் தெரிவிக்கிறார். திருதராஷ்டிரன் அரச குமாரர்களின் போர்க்கலை ஆற்றலை வெளிப்படுத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளை விதூரரின் உதவியுடன் செய்யுமாறு துரோணரிடம் வேண்டிக் கொள்ளுகிறான். அதன் படி மிகச்சிறந்த அரங்கம் அமைக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட நாளில் மன்னன் திருதராஷ்டிரனும் அமைச்சர்களும், அரச குலப்பெண்களும், வீரர்களும், குடிமக்களும் அவரவருக்குரிய இடங்களில் வந்து அமர்ந்தனர். துரோணாசாரியார் வெண்மலர்மாலையும், வெண் சந்தனமும் உடலில் திகழ தேவ பூஜை செய்தார். இசைக்கருவிகளும், மங்களவாத்தியங்களும் முழங்கின. அரச குமாரர்கள் சிறந்த அலங்காரத்துடன் போர்க்கருவிகள் சகிதம் அரங்கினுள் நுழைந்தனர். குருமார்களான துரோணரையும் கிருபரையும் பூஜித்து வணங்கினர். பின் தம் திறமையைக் காட்டலாயினர்.

பல அரச குமாரர்கள் தம் வில்லாற்றலைக் காட்டினர். தேர்

செலுத்துவதன் பற்பல வகைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. குத்துச்சண்டை, யானை மீது அமர்ந்து போரிடுதல், குதிரை செலுத்திப் போரிடுதல், கத்தி கேடயம் கொண்டு போரிடுதல் முதலிய திறமைகள் காட்டப்பட்டன. பீமனும் துரியோதனனும் கதைப்போரில் ஈடுபட்டனர். யுதிஷ்டிரரும் தேர் செலுத்திப் போரிடுவதில் திறமை காட்டினார். நகுல சகாதேவர்கள் கத்திச்சண்டையில் கைதேர்ந்தவர்களாய் விளங்கினர்.

1.11 அர்ஜுனனின் அற்புத ஆற்றல்

இவ்வாறு பல்வேறு அரச குமாரர்களும் தத்தம் திறமைகளை அரங்கத்தினுள் வெளிப்படுத்தினர். அரங்கத்தினுள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்த இசைக் கருவிகளை நிறுத்திய ஆசாரியார் துரோணர் அரங்கத்தின் நடுவில் வந்து, “எனக்கு மகனைவிடப் பிரியமானவனும் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் நிபுணத்துவம் பெற்றவனும், நாராயணனுக்குச் சமமான வீரனுமான அர்ஜுனனுடைய கைத்திறமையைக் காணுங்கள்” என அறிவித்தார். கைகளில் உடும்புத் தோல் உறையணிந்து அம்புகள் நிறைந்த தூணியுடனும், வில்லுடனும் அர்ஜுனன் அரங்கத்தில் நுழைந்தார். உடலில் தங்கக் கவசம் அணிந்து சூரியனைப் போல அர்ஜுனன் அரங்கில் நுழைந்ததும் அரங்கம் முழுவதும் மகிழ்ச்சியும் குதூகலமும் நிரம்பிய பெரும் ஆரவாரம் எழுந்தது. குந்தியின் கண்கள் ஆனந்தத்தால் குளமாயின. இப்பேரோலியைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் விதுரரிடம் காரணத்தைக் கேட்டறிந்தார்.

அரங்கின் ஆரவாரம் அடங்கியதும் அர்ஜுனன் தனது வில்லாற்றலைக் காட்டத்தொடங்கினார் ஆக்னேய அஸ்திரத்தால் தீயைத் தோற்றுவித்தார். வருணாஸ்திரத்தால் நீரை பொழிவித்து அத்தீயை அணைத்தார். வாயு அஸ்திரத்தால் பெருங்காற்றினைப் புயல் போல வீசச் செய்தார். பர்ஜன்யாஸ்திரத்தால் மேகங்களை உண்டாக்கினார். பர்வதாஸ்திரத்தால் மலையினைத் தோற்றுவித்தார் பெளமாஸ்திரத்தால் பூமியை உண்டாக்கினார். அந்தர்தான அஸ்திரத்தால் தானாகவே மறைந்து போனார். நொடியில் மிக உயரமாக மாறினார். மறுகணம் மிகச்சிறியவரானார். ஒரு கணம் தேரின் அச்சில் நின்றார். மறுகணம் தேரின் நடுவே இருந்தார். மிகச் சுறு சுறுப்புடன் சூட்சுமமான, சிறிய, மற்றும் பெரிய குறிகளையும் அம்பால் அடித்து வீழ்த்தினார்.

அரங்கில் எல்லாப்பக்கமும் சுழலும் இரும்பாலான பன்றி வைக்கப்பட்டது. அதன் மீது ஐந்து பாணங்களை ஒன்றாக ஒரே பாணம் போல் அடித்தார். அவை ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாமல் இலக்கில் தைத்தன. கயிற்றில் தொங்கவிடப்பட்டு அசைந்து கொண்டிருந்த பசுவின் கொம்பின் துளையில் இருபத்தியொருபாணங்களைப் புதையச் செய்தார். வில்வித்தை

மட்டுமின்றி கத்தி, கதை இவற்றைக் கொண்டும் பல்வேறு போர்ப் பயிற்சியினைச் செய்து காட்டித் தன் திறமையை வெளிப்படுத்தினார். இதனைக் கண்ட மக்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அந்நேரம் அரங்கத்தின் வாயிற்புறத்தில் யாரோ ஒரு வீரன் புஜங்களைத் தட்டிக் கொள்ளும் ஒலி கேட்டது. அது அவ்வீரனின் பலத்தை அறிவிப்பதாக இருந்தது. அரங்கினுள் இருந்த அனைவரும் வாயிற்புறம் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

1.12 கர்ணனின் வருகை

அவைக்குள் நுழைந்த கர்ணன் துரோணரிடம் அனுமதி பெற்று அர்ஜுனன் செய்த அனைத்து வித்தைகளையும் செய்து காட்டுகிறான். அர்ஜுனனிடம் தனியாக நேருக்கு நேர் போரிட விரும்பி அனுமதி கேட்கிறான். குருவான கிருபர் அர்ஜுனன் அரச குலத்தவன். நீ உன் குலம், எந்த அரசுக்குரியவன் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் எனச் சொல்லுகிறார். தேரோட்டியிடம் வளரும் கர்ணன் வெட்கத்தினால் தலை குனிகிறான். உடனே துரியோதனன் கர்ணனை அங்க தேசத்து மன்னனாக அறிவித்து, அபிஷேகம் செய்து, அரச சின்னங்களையும் அணிவிக்கிறான். இதற்குள் மாலைப்பொழுது வந்தது. சூரியன் மறைந்து விட்டதால் அனைவரும் அவரவர் இருப்பிடம் சென்றனர்.

1.13 அர்ஜுனன் துரோணருக்காக துருபதனை வெல்லுதல்

போர்ப்பயிற்சி அரங்கேற்றத்திற்குப் பின் துரோணர் தனது குருதட்சிணையாக துருபதனைக் கைதுசெய்து தன்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் எனக் கேட்கிறார். கௌரவரும் பாண்டவரும் இதனை ஏற்கின்றனர். கௌரவர்கள் துருபதனோடு முதலில் போர் செய்து தோல்வியடைகின்றனர். அர்ஜுனன் தன் அதீத ஆற்றலால் துருபதனைக் கைது செய்து துரோணரிடத்தில் குருதட்சிணையாக அளிக்கிறார். துரோணர் துருபதனுடைய ராஜ்ஜியத்தில் பாதியைத் தன்வசம் வைத்துக்கொண்டு பாதியைத் துருபதனுக்கே திருப்பி அளித்து அவனை விட்டுவிடுகிறார். துரோணர் அர்ஜுனனிடம் தனக்கு ஒரு குருதட்சிணை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார். அர்ஜுனன் அவசியம் தருவதாக வாக்களிக்கிறார். துரோணர் “அர்ஜுனா, ஒருக்கால் போர்க்களத்தில் நானே கூட எதிராகப் போர்புரிய வருவேனாகில் நீ கட்டாயம் எதிர்க்க வேண்டும் என்றார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்வதாகச் சபதம் செய்தார்.

1.14 பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையிலிருந்து தப்புதல்

சௌவீர மன்னன், யவனதேச மன்னன், தத்தாமித்ரன் சுமித்ரன் என்ற வீரர்களையும் அர்ஜுனன் வென்றார். பீமனின் உதவியோடு கிழக்கு

திசையிலிருந்து 10000 அதிரதர்களை வென்று ‘தனஞ்ஜயன்’ என்னும் பெயரைப் பெற்றார். பாண்டவர்களால் குருதேசத்தின் செல்வம் பெருகியது. இந்நிலையில் பாண்டவர் புகழையும் வெற்றியையும் கண்டு துரியோதனன் அவர்களைக் கொல்லச் சதிபுரிகிறான். திருதராஷ்டிரன் அனுமதியோடு அவர்களை வாராணாவதம் என்னும் நகருக்கு அனுப்பி அரசுக்கு மாளிகையில் தங்க வைத்து எரியூட்ட ஏற்பாடு செய்கிறான். விதுரன் முன்னரே எச்சரித்தபடி சுரங்கம் வெட்டி அதன் வழியாகப் பாண்டவர் தப்பிப் பிழைக்கின்றனர்.

1.15 பாண்டவர் பாஞ்சாலம் செல்லுதல்

கங்கையைக் கடந்து கானகத்தில் தங்கி வாழ்கின்றனர். பீமன் இடும்பனைக் கொல்கிறான். இடும்பியை மணக்கிறான். வியாசர் பாண்டவர் முன்தோன்றி அவர்களை ஏகசக்ரா நகரில் ஒரு அந்தணன் இல்லத்தில் தங்க ஏற்பாடு செய்கிறார். அங்கே பீமன் பகன் என்ற அரசர்களைக் கொல்லுகிறான். அங்கே வந்த அந்தணர் ஒருவர் பாஞ்சால நாட்டில் துருபதன் மகள் திரௌபதிக்கு சுயம் வரம் நடக்க இருப்பதைக் தெரிவிக்கிறார். குந்தியிடம் புதல்வர்களுடன் சுயம் வரத்தில் கலந்து கொள்ளுமாறு கூறுகிறார். அதே சமயம் அங்கு வந்த வியாசர் பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலம் செல்ல அறிவுறுத்துகிறார். திரௌபதி பாண்டவர்களுக்காக நியமிக்கப்பட்டவள் என்பதையும் உணர்த்துகிறார். எனவே தாய் குந்தியுடன் பாண்டவர்கள் ஏகசக்ரா நகரை நீங்கிப் பாஞ்சாலம் நோக்கிச் செல்லுகின்றனர்.

1.16 பாண்டவர்களின் பாஞ்சால யாத்திரை: சித்ரரதன் தோல்வியும் நட்பும்:

பாஞ்சாலத்தை நோக்கிச் சென்ற பாண்டவர்கள் ஓர் இரவும் பகலும் கடந்த பின் கங்கைக் கரையில் ‘சோமாச்ரயாயணம்’ என்னும் தீர்த்தத்தை அடைகின்றனர். அங்கு இரவு தொடங்கும் அந்திம வேளையில் தன் மனைவி ‘கும்பீனிசி’ என்பவளுடன் ‘சைத்ரரதன்’ என்னும் கந்தர்வன் ஜலக்கிரீடை செய்து கொண்டிருந்தான். இரவு தொடங்கும் அந்திம வேளை யக்ஷ, கந்தர்வ ராக்ஷருக்குரியது. எனவே அங்காரபர்ணன் என்றும் அழைக்கப்பட்ட சைத்ரரதன் அந்நேரத்தில் அங்கே வந்த பாண்டவர்களைக் கண்டு கோபம் கொண்டு அவர்கள் மீது வில்லை வளைத்து அம்புகளைப் பிரயோகம் செய்தான். கந்தர்வர்கள் மனிதரை விடச் சக்தி மிகுந்தவர் என்பதால் அர்ஜுனன் கந்தவர் மீது அக்னிவேச முனிவரிடமிருந்து துரோணர் பெற்று பின்பு அர்ஜுனனுக்கு அளித்த ஆக்னேயாஸ்திரத்தைச் செலுத்துகிறார். அஸ்திரம் கந்தர்வனின் தேரை எரித்துவிடுகிறது. கந்தர்வனைப் பற்றிய அர்ஜுனன் அவனை யுதிஷ்டிரரிடம் இழுத்து வந்தார். கந்தர்வன் நினைவிழந்து கிடந்தான்.

கும்பீனசி யுதிஷ்டிரரை சரணடைந்து கணவனை விட்டுவிடுமாறு வேண்டுகிறாள். யுதிஷ்டிரர் ஆணையிட்டபடி அர்ஜுனன் கந்தர்வனைக் கொல்லாமல் விட்டு விடுகிறார். தோற்ற சைத்ரரதன் அர்ஜுனனோடு நட்பு கொள்ள விரும்புகிறான். தான் தவத்தின் மூலம் பெற்ற வித்தையை அர்ஜுனனுக்கு அளிக்க முன்வருகிறான். மனு சோமனுக்கும், சோமன் விச்வாவசவிற்கும், விச்வாவச இக்கந்தர்வனுக்கும் அளித்த வித்தை அது. இவ்வித்தையின் மூலம் முவுலகிலுள்ள எந்தப் பொருளையும் கண்ணால் காணலாம். அத்துடன் பாண்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக நூறு நூறு குதிரைகளை அளிக்கிறான். அக்குதிரைகள் மிகச் சிறந்தவை. விருப்பம் போல் நிறம் மாறுவது. சவாரி செய்பவன் விரும்பியபடி வேகத்தை அமைக்கலாம். விருப்பமோ, அவசியமோ நேரும்போது இவை உங்கள் எதிரில் தோன்றும். இவற்றைத் தங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன் எனக் கந்தர்வன் பாண்டவர்களிடம் தெரிவிக்கிறான். ஆனால் அவற்றைத் தானமாக பெற விரும்பாத அர்ஜுனன் அஸ்திரவித்தையைக் கந்தர்வனுக்கு அளித்தார். கந்தர்வன் கொடுக்க விரும்பியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

1.17 பாண்டவர் தெளம்யரைப் புரோகிதராக நியமித்தமை

அர்ஜுனன் கந்தர்வன் தங்களைத் தடுத்து மறித்ததற்கான காரணத்தைக் கேட்கிறார். சைத்ரரதன் குருகுலத்தின் சிறப்பையும், புகழையும் தான் நன்கு அறிவேன் என்றும் புரோகிதனை, சிறந்த அந்தணனை முன்னிட்டுச் செல்லாததால் தான் தடுத்ததாகக் கூறித் தகுந்த புரோகிதனை, துணையாக நியமித்து கொள்ளுமாறு கூறுகிறான். அத்துடன் ‘தபதி நந்தனே’ என்று அர்ஜுனனை விளித்து தபதியின் வரலாற்றையும் தெரிவிக்கிறான். குருகுல மன்னர்களின் முன்னோரான சம்வரண் வசிஷ்டரின் உதவியுடன் சூரிய புத்திரி தபதியை மணந்தமையை அர்ஜுனனுக்கு விவரிக்கிறான். அத்துடன் வசிஷ்டருக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டமைக்கான காரணம், அவருக்கும் விசுவாமித்திரருக்குமான பகைமை, வசிஷ்டரின் மகன் சக்தி விசுவாமித்திரர் சூழ்ச்சியால் கொல்லப்படுதல், சக்தியின் மகன் பராசரர் பிறப்பு அனைத்தையும் அர்ஜுனனுக்கு சித்ரரதன் ஆகிய அங்காரபர்ணன் என்னும் கந்தர்வன் தெரிவிக்கிறான். அர்ஜுனன் தங்களுக்கு ஏற்ற வேதங்களறிந்த புரோகிதர் யார் எனக் கூறுமாறு கந்தர்வனிடம் கேட்கிறார். கந்தர்வன் இதே வனத்தில் உத்கோச தீர்த்தத்தின் அருகில் தேவல முனிவரின் தம்பி தெளம்யர் தவம் புரிகிறார். விரும்பினால் அவரைப் புரோகிதராக வரிக்கலாம் என்று கூறுகிறான். அர்ஜுனன் கந்தர்வன் அளித்த சக்திமிக்க குதிரைகள் உன்னிடமே இருக்கட்டும். அவசியம் நேரும் போது உன்னிடமிருந்து பெறுவோம் எனக் கூறி விதிப்படி ஆக்னேயாஸ்திரத்தை அளிக்கிறார். பாண்டவர்கள் உத்கோச தீர்த்தம் சென்று தெளம்யரைத் தமது புரோகிதராக

வரித்தனர். தெளம்யரும் மகிழ்ந்து அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். பின் அனைவரும் திரௌபதியின் சுயம்வரத்திற்கு ஒன்றாகவே செல்லத் தீர்மானித்தனர்.

1.18 வியாசர் தரிசனம்

பாண்டவர் ஐவரும் தாயுடன் பாஞ்சாலம் நோக்கிச் செல்லுகின்றனர். வழியில் அவர்கள் சந்தித்த பிராமணர்கள் துருபதன் ஏற்பாடு செய்துள்ள சுயம்வரத்தைப் பற்றியும், திரௌபதியின் சிறப்பினைப் பற்றியும் புகழ்ந்து கூறுகின்றனர். அதனைக் கேட்டு மேலும் ஆர்வம் கொண்டு தென் பாஞ்சாலத்தை நோக்கி நடந்தனர் வழியில் த்வைபாயனர் ஆகிய வியாசரைத் தரிசனம் செய்து உபசரித்தனர். பாஞ்சால நாட்டை அடைந்ததும் ஒரு குயவனின் வீட்டில் தங்கினர். அங்கு பிராமணர்களைப் போல பிசுஷ மூலம் உணவு பெற்று உண்டு வந்தனர். அதனால் அந்தணர் வடிவில் இருந்த அவர்களை யாரும் அடையாளம் காணவில்லை.

1.19 திரௌபதி சுயம்வரம்

சுயம்வர நாளில் பாண்டவர்கள் பிராமணர் வேடத்தில் இருந்ததால் பிராமணர்களுக்கு இடையில் அமர்ந்தனர். சுயம் வரத்திற்கு வந்திருந்த யதுவம்ச ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ளுகிறார். பலராமரிடம் இதனைத் தெரிவிக்கிறார். மற்ற அரசர்கள் தம் பார்வையையும் மனதையும் திரௌபதியிடமே ஈடுபடச் செய்ததால் யாரும் பாண்டவர்களைக் கவனிக்கவில்லை. பல தேச மன்னர்களும் சுயம்வரத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட வில்லை எடுத்துத் தம் பலத்தைக் காட்ட முயன்று தோல்வியடைந்தனர். கர்ணன் வில்லை எடுத்து நாண் ஏற்ற முற்பட்ட போது திரௌபதி “நான் தேரோட்டியை மணக்க மாட்டேன்” எனக் கூறினாள். கோபத்தோடு கர்ணன் திரும்பினான். சிசுபாலன், மலை போன்ற ஜராசந்தன், மத்ரமன்ன சல்லியன், அனைவரும் வில்லை எடுக்க முடியாமல் விழுந்து விட்டனர். இறுதியாக துரியோதனன் ராஜலக்ஷணங்களோடு சென்று வில்லை நாண் ஏற்றத் தொடங்கிய போது அவன் விரல்களில் காயம் ஏற்பட்டது. அவனும் வில்லைக் கீழே போட்டுவிட்டுத்திரும்பினான். மன்னர்கள் அனைவரும் தம் முயற்சியில் தோல்வியடைந்ததும் அவை அதிர்ச்சியடைந்தது. அரங்கத்தில் அமைதி நிலவியது.

1.20 அர்ஜுனன் வெற்றி

இந்நிலையில் பிராமணர்களுக்கு இடையில் அமர்ந்திருந்த அர்ஜுனன் எழுந்து நின்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பலராமரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். பிராமணர்கள் கோலாஹல ஆரவாரம் செய்தனர். சில

பிராமணர் இப்பிராமணப்பையன் எப்படி நாண் ஏற்றுவான் என்றும் பேசினர். இச்சமயத்தில் அர்ஜுனன் வில்லருகே சென்று மலைபோல நின்றார். வில்லை வலம் வந்து வணங்கி சிவபெருமானை மனத்தில் நினைத்துத் துதித்தார். மனதிற்குள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சிந்தித்து வில்லை எடுத்தார். கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் நாணை ஏற்றினார். வில்லுடன் வைக்கப்பட்டிருந்த ஐந்து பாணங்களையும் கையில் எடுத்து அவற்றை எய்து ஒரு நொடியில் குறியினை அடித்துப் பூமியில் வீழ்த்தினார். மலர் மாரி பொழிந்தது. பிராமணர்கள் தங்கள் மேலாடைகளை அசைத்து ஆரவாரம் செய்தனர். இசைக்கருவிகள் உச்சஸ்வரத்தில் இசைக்கப்பட்டன. அர்ஜுனனைக் கண்ட துருபதனின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. மன்னர்கள் குழப்பம் விளைவிக்க முயன்றனர். துருபதன் தன் சேனையோடு அர்ஜுனனுக்கு உதவி செய்யத் தீர்மானித்தார். யுதிஷ்டிரர் நகுல சகாதேவரோடு தாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்குச் சென்று விட்டார். லக்ஷியம் அதாவது அம்பின் குறி துளைக்கப்பட்டு வீழ்ந்ததைக் கண்ட திரௌபதி கையில் மலர் மாலையோடு அர்ஜுனனுக்கு அருகே மெல்ல வரலானாள். மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கத் தூண்டும் பொலிவோடு தோன்றினாள்.

1.21 திரௌபதி மாலை சூட்டுதல்

அவையில் இருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் பார்த்திருக்க அர்ஜுனன் அருகில் வந்த திரௌபதி கையிலிருந்த மலர் மாலையை அர்ஜுனன் தோளில் போட்டு அவன் அருகில் விநயத்துடன் நின்று கொண்டாள். சசி இந்திரனை, லக்ஷ்மி விஷ்ணுவை ரதி மன்மதனை வரித்தது போல் திரௌபதி அர்ஜுனனை வரித்தாள். அற்புத காரியத்தைச் செய்த அர்ஜுனன் சுயம்வர சபையில் பெண் ரத்தினமான திரௌபதியை வென்று அவளைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தார். திரௌபதி அர்ஜுனன் பின்னாலேயே சென்றாள்.

1.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அடையாளம் கண்டார்

சுயம் வரத்திற்கு வந்த மன்னர்கள் துருபதன் திரௌபதியைப் பிராமணனுக்குக் கன்யாதானம் செய்ய விரும்புகிறான். நம் அனைவரையும் அவமதித்துவிட்டான். எனவே அவனைக் கொன்றுவிடுவோம். எனக் கூறித் துருபதனைக் கொல்ல முயன்றனர். துருபதன் பயந்து அர்ஜுனனைச் சரணடைந்தார். இணையற்ற பலசாலியான பீமன் ஒரு மரத்தை வேரோடு பிடுங்கி இலைகளை உதிர்த்து அதனைக் கையில் ஏந்தி அர்ஜுனன் அருகே நின்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்கள் அர்ஜுனனும் பீமனுமே என்பதை உறுதிசெய்து அவர்கள் விரும்பினால் நாம் உதவலாம் என்று பலராமரிடம் கூறுகிறார்.

1.23 கர்ணன் விலகுதல்

சுயம்வரவில்லையே நானேற்றி அர்ஜுனன் பீமனுடன் நின்று கொண்டார். கர்ணன் அர்ஜுனனோடு போர் புரிய முன் வந்தான். அர்ஜுனனிடம் தாங்கள் பரசுராமரோ, விஷ்ணுவோ, இந்திரனோ உருவை மறைத்து என்னோடு போர் புரிய வந்தீர்கள் என நினைக்கிறேன் என்று கூறுகிறான். அர்ஜுனனோ தான் போரிடுவோரில் சிறந்த பிராமணன் குருவின் உபதேசம் பெற்று பிரம்மாஸ்திரமும், இந்திர அஸ்திரமும் பெற்று நிபுணனாகியுள்ளேன். இன்று உன்னைப் போரில் வெல்ல உன் முன் நிற்கிறேன் என்றார். அர்ஜுனன் கூறியதைக் கேட்ட கர்ணன் பிரம்ம தேஜஸை வெல்ல முடியாது என்று கருதி, போரை விட்டு விலகி விட்டான்.

1.24 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செயல்

சல்லியனுக்கும் பீமனுக்கும் போர் நடைபெறுகிறது. பீமன் சல்லியனை அறைந்து வீழ்த்துகிறார். எனவே மன்னர்கள் அனைவரும் பிராமணர்களோடு போர்புரியலாகாது. பிராமணர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் முதலில் இவர்கள் யார் என்பதை அறிந்து பின்னர் போர் செய்யலாம் என முடிவு செய்கின்றனர். இந்நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்கள் தன் அத்தை குந்தியின் புதல்வர்கள் பீமனும் அர்ஜுனனுமே எனயோசித்து, மன்னர்களிடம், இவர்கள் தருமப்படி தான் திரௌபதியை அடைந்துள்ளனர் என்பதை எடுத்துக் கூறி அவர்களைப் போரிலிருந்து விலக்குகிறார். மன்னர்கள் தம் இருப்பிடம் திரும்பினர். குந்தி அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில் தனது புதல்வர்கள் சென்று வெகுநேரம் ஆகியும் திரும்பி வராததால் மிகுந்த கவலையோடு அவர்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாள். பிராமணர்களால் சூழப்பட்ட அர்ஜுனன் திரௌபதியுடன் பீமன் பின் தொடரத் தாங்கள் தங்கியிருந்த வீட்டை அடைந்தார்.

1.25 திரௌபதி திருமணம் பற்றி அர்ஜுனன் முடிவு

வீட்டிற்குள் நுழையும் போதே மகிழ்ச்சியுடன் பீமனும், அர்ஜுனனும் திரௌபதியை அடைந்ததைக் குறிப்பாக, “அம்மா! நாங்கள் பிகைஷ கொண்டு வந்திருக்கிறோம்” என்று கூறினர். வீட்டின் உள்ளே இருந்த குந்தி புதல்வர்களைப் பார்க்காமலேயே, “பிகைஷ கொண்டு வந்திருந்தால் சகோதரர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அடையுங்கள்” என்று கூறினாள். குந்தி திரௌபதியை அனைவரும் அடையுங்கள் என்று கூறிய சொல்லும் தவறாமல், பாஞ்சால ராஜகுமாரிக்கும் பாவம் உண்டாகாமல் இருக்க என்ன செய்யலாம் என யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்கிறாள். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் திரௌபதியைச் சுயம்வரத்தில் வென்றதால் அவரே அவளை மணக்க

வேண்டும் என்று கூறுகிறார். அர்ஜுனன் முத்தவர் இருக்கும் போது இளையவர் மணப்பது தர்மமல்ல. எனவே முதலில் உங்கள் திருமணம்: பிறகு பீமன்: அதன் பின் நானும் நகுல, சகாதேவரும் மணக்கலாம். என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதும் பாண்டவர்கள் அனைவரும் விருப்பத்தோடு திரௌபதியைப் பார்க்கின்றனர். இந்நேரத்தில் வருஷ்ணிவம்ச ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமருடன் அவர்கள் வசித்த வீட்டையடைந்து அவர்கள் பாண்டவர்கள் என்பதைத் தாங்கள் புரிந்து கொண்டதைக் கூறுகின்றார். எங்களுடைய வாழ்த்தும் மங்களமும் உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். இன்னும் உங்களை எந்த மன்னனும் அடையாளம் காணவில்லை என்று சொல்கின்றனர். எனவே இவ்வுண்மை வெளிப்படாமால் இருக்க வேண்டித் தங்கள் முகாமிற்குத் திரும்பிச் செல்கின்றனர்.

1.26 பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்: இந்திரப்பிரஸ்தம் நிர்மாணம்

இதற்கிடையில் த்ருஷ்டத்யும்னன் தொடர்ந்து வந்து பாண்டவர்களைப் பற்றி அறிந்து தந்தையிடம் தெரிவிக்கிறான். துருபதன் அனைவரையும் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்று மரியாதை செய்கிறார். அங்கு வந்த வேத வியாசர் கூறியவாறு பாண்டவர் ஐவருக்கும் தனித்தனியாக திரௌபதியை மணமுடித்து வைக்கின்றார். பாண்டவர்கள் குந்தியோடும், திரௌபதியோடும் பாஞ்சாலர் அரண்மனையிலேயே இருந்து வரலாயினர். இச்சமயம் ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து திருதராஷ்டிரரால் அனுப்பட்ட விதுரர் பாஞ்சாலம் வருகிறார். துருபதனின் அனுமதியோடு அனைவரையும் ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்துச் செல்லுகிறார். அங்கே திருதராஷ்டிரன், பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோருடைய ஆலோசனையின் பேரில் பாண்டவர்களுக்கு பாதி ராஜ்ஜியம் அளிக்கச் சம்மதிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கப்படுகிறார். பின்னன் திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களைக் காண்டவப் பிரஸ்தம் செல்லும் படியும் அந்நகரிலிருந்து அரசு புரியுமாறும் தெரிவிக்கிறார். அதன் படி அனைவரும் காண்டவப்பிரஸ்தம் வருகின்றனர். அங்கு வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய படி இந்திரன் தேவலோகத் தச்சன் விசுவகர்மாவை அனுப்புகிறார். மிக அழகிய, பாதுகாப்புடன் கூடிய, மக்கள் விரும்பி வசிக்கக் கூடிய நகரம் உருவாகிறது. அந்நகருக்கு இந்திரப்பிரஸ்தம் எனப்பெயர் இடப்படுகிறது. பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலியோர் துவாரகை திரும்புகின்றனர்.

1.27 பாண்டவர் ஏற்ற நியமம்

பாண்டவர் இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் மகிழ்ச்சியோடு மக்களிடம் அன்புடன்

ஆண்டு வந்தனர். நாரதர் இந்நேரத்தில் பாண்டவரைக் காண வருகிறார். பாண்டவர்கள் திரௌபதியின் பொருட்டுத் தங்களுக்குள் பகை கொள்ளக்கூடாது. நியமம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார். சுந்தன்-உபசுந்தன் வரலாற்றைத் தெரிவிக்கிறார். அதன்படி பாண்டவர்கள் ஒவ்வொருவர் இல்லத்திலும் திரௌபதி ஓராண்டு வசிப்பது என்றும், ஒரு சகோதரருடன் திரௌபதி தனிமையில் இருக்கும்போது மற்றொருவர் காண நேரிட்டால் அச்சகோதரன் பிரம்மச்சரியம் மேற்கொண்டு கானகம் சென்று 12 ஆண்டுகளைக் கழிக்க வேண்டும் என்றும் தங்களுக்குள் நியமித்துக் கொள்ளுகின்றனர். நாரதர் மகிழ்ச்சியுடன் திரும்புகிறார். பாண்டவர்கள் நியமம் தவறாமல் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

1.28 அர்ஜுனன் நியமம் மீறியமை

சிலகாலம் சென்ற பிறகு ஒருநாள் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் திருடர்கள் ஒரு பிராமணனின் பசுவைத் திருடி விட்டனர். அதனால் கோபங்கொண்ட பசுக்களின் உரிமையாளனான பிரமணன்; பாண்டவரிடத்தில் வந்து உரத்த குரலில், “பாண்டவர்களே! நம் கிராமத்தில் சில கொடிய நீசர்களான திருடர்கள் பலவந்தமாகப் பசுவைத் திருடிக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள். அதைக் காப்பாற்ற ஓடுங்கள். பிராமணனான எனது பசுவைத் திருடர்கள் கொண்டு செல்லுகிறார்கள். பசு இல்லையென்றால் பால் முதலிய ஹவிசுக்கான பொருட்கள் இன்றித் தர்மமும் அர்த்தமும் இல்லாமல் போகிறது. ஆறில் ஒருபங்கு வருவாயை மக்களிடம் இருந்து வரியாகப் பெரும் மன்னன் காக்காவிடில் அவன் உலகத்தாரால் பாவி என்றழைக்கப்படுவான். பாண்டவர்களே ஆயுதம் தரியுங்கள்” என்று கூக்குரலிட்டு அழுதான். இதைச் சகிக்க முடியாத தனஞ்ஜயன் அவனுக்கு அபயம் அளித்தார். பாண்டவர்கள் ஆயுதம் வைத்திருந்த இடத்தில் யுதிஷ்டிரர் கிருஷ்ணாவுடன் தனிமையில் இருந்தார். எனவே நியமப்படி அவ்வீட்டினுள் பிரவேசிக்கவும் முடியாமல் ஆயுதமின்றித் திருடர்களைப் பின் தொடரவும் முடியாமல் தவித்தார். பிராமணனோ, மேலும் மேலும் கூக்குரல் இட்டுக் கொண்டிருந்தான். இப்பிராமணனின் துயர் துடைக்காவிட்டால் பாண்டவர்களை மக்கள் அதர்மிகளாகக் கருதுவர். தருமரை அவமதித்து வீட்டில் நுழைந்தால் வனவாசம் செல்ல நேரிடும். இவ்வாறு யோசித்த அர்ஜுனன் நியமத்தை மீறிய தோஷம் ஏற்பட்டாலும் சரி, வனவாசம் சென்று காட்டில் மரணமடைந்தாலும் சரி பசு, பிராமணனைப் பாதுகாப்பதே தர்மம் என்று முடிவெடுத்தார்.

1.29 அர்ஜுனன் வனவாசம் செல்லுதல்

யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியுடன் வீட்டில் நுழைந்து ஆயுதங்களோடு வந்து

பிராமணரை அழைத்துக்கொண்டு திருடர்களைப் பின் தொடர்ந்தார். திருடர்களை அழித்துப் பசுக்களை மீட்டுப் பிராமணனிடம் அளித்தார். மீண்டும் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்த அர்ஜுனன் தான் நியமத்தை மீறியதால் அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக வனவாசம் செல்ல விரும்புவதைத் தெரிவித்தார். ஆனால் தருமர் நீ பாவச்செயலைச் செய்யவில்லை. அதனால் வனவாசம் செல்லத் தேவையில்லை எனக் கூறுகிறார். அர்ஜுனனோ தருமப்படி நடப்பதில் ஒருபோதும் பாசாங்கு செய்யக்கூடாது என்பதைத் தாங்கள் கூறியுள்ளீர்கள். நான் சாஸ்திரத்தின் மீது செய்த சத்தியத்திலிருந்து விலக மாட்டேன் எனத் தெரிவித்து வனவாசத்திற்கு அனுமதி பெறுகிறார். அதன்படி வனவாச தீக்ஷையுடன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காட்டில் வாசம் புரிய இந்திரப் பிரஸ்தத்திலிருந்து புறப்பட்டார்.

1.30 அர்ஜுனன் உலூபி சந்திப்பு

அர்ஜுனன் வனவாசம் புறப்பட்டபோது அவரோடு வேதம் கற்ற பிராமணர்கள், பகவத் பக்தர்கள், துறவிகள், திவ்ய கதை கூறும் கதை சொல்லிகள், புராணமறிந்தவர்கள், உதவியாளர்கள் எனப் பலரும் உடன் புறப்பட்டனர். வழியில் பல வனங்கள். குளங்கள், நதிகள் புண்ணிய தீர்த்தங்களைக் கடந்து ஹரித்துவாரம் வந்து தங்கினர். கங்கைக் கரையில் அக்னி ஹோத்ரம் செய்ய அக்னி உண்டாக்கப்பட்டது. அக்னிக்கு ஆஹுதி அளித்த பிறகு அர்ஜுனன் நீராடுவதற்காக கங்கையில் இறங்கினார். நீராடி கங்கையிலிருந்து கரையேற முயன்றபோது நாகராஜன் கௌரவ்யனின் மகள் உலூபி அர்ஜுனனிடம் விருப்பம் கொண்டு நீருக்கு உள்ளே இழுத்து நாகராஜனின் மானிகைக்கு அழைத்துச் சென்றாள். அங்கே ஜொலித்துகொண்டிருந்த அக்னியில் அர்ஜுனன் அக்னிகேவன் மகிழும் படி ஹோமகாரியங்களைச் செய்தார். பின்னர் அர்ஜுனன் உலூபியிடம் அவள் யார்? எதற்காக இக்காரியம் செய்தாய் என வினவுகிறார்.

அவள் தான் ஜராவாத நாக குலத்தில் தோன்றிய கௌரவ்யன் என்னும் நாகராஜனின் மகள். நீங்கள் நீராடுவதற்காகக் கங்கையில் இறங்கியதும் உங்கள் மீது விருப்பம் கொண்டு இங்கு அழைத்துவந்தேன். என்னை ஆனந்தம் அடையச் செய்யுங்கள் என்று வேண்டுகிறாள். அர்ஜுனன் தான் பிரம்மச்சரிய விரதம் ஏற்று வனவாசத்திற்கு வந்துள்ளதைத் தெரிவிக்கிறார். என் தர்மத்திற்கு விரோதம் ஏற்படாமல் உன் விருப்பம் நிறைவேறும் உபாயம் இருந்தால் கூறுமாறு அர்ஜுனன் கூறுகிறார். திரௌபதியின் காரணமாக வனவாசம் செய்ய நேரிட்டதையெல்லாம் தான் அறிவேன் என்று கூறிய உலூபி திரௌபதியிடத்தில் பிரம்மச்சரியம் காக்கவேண்டுமே தவிர என்னை மணப்பதால் தங்கள் தர்மம் களங்கப்படாது எனக் கூறி எனக்கு உயிர்ப்பிச்சையளிக்கவேண்டும். என்று வேண்டுகிறாள்.

அர்ஜுனன் உலூபியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறார். பின்னர் உலூபி அவரைக் கங்கைக் கரையில் கொண்டுவந்து சேர்த்தான். அர்ஜுனன் நீரில் வெல்லமுடியாதவராவார், ஜலஜந்துக்களும் தங்கள் வசப்படும் என்று உலூபி வரமளிக்கிறான். உலூபி அர்ஜுனனிடம் இணைந்து பெற்ற மகனே இராவான் ஆவான்.

1.31 அர்ஜுனன் கீழ்க்குதிசை யாத்திரை

உலூபியால் மீண்டும் கங்கைக் கரையை அடைந்த அர்ஜுனன் இரவு நடந்த விஷயங்களை அந்தணர்களிடம் தெரிவிக்கிறார். பின் அவர்கள் இமயம் நோக்கிச் சென்றனர். அகஸ்தியவடம், வசிஷ்டமலை சென்று ப்ருகுதுங்க தீர்த்தம், ஹிரண்யபிந்து தீர்த்தத்தில் நீராடினர். பின் இமயத்திலிருந்து கீழிறங்கி பல தீர்த்தங்களையும் நைமிசாரண்யத்தில் பாயும் உத்பலினி, நந்தா, அபரநதா, கௌசிகி, மகாநதி, கயா, கங்கா எல்லாவற்றையும் தரிசித்து அவற்றில் நீராடினார். பின் அங்க, வங்க, கலிங்க நாடுகளில் இருந்த தீர்த்தங்கள், கோவில்கள் அனைத்தையும் தரிசித்தார். உடன் வந்த பிராமணர்கள் நாடு திரும்ப, சில உதவியாளர்ளுடன் கடற்கரையில் யாத்திரை செய்து மஹேந்திரமலையைத் தரிசித்து மணிப்பூரை அடைந்தார். அங்கிருந்த தீர்த்தங்களையும் ஆலயத்தையும் தரிசித்து அவ்வூர் மன்னனிடம் சென்றார்.

1.32 அர்ஜுனன் சித்ராங்கதா திருமணம்

மணிப்பூர் மன்னன் சித்ராங்கதன். அவர் மகள் சித்ராங்கதா. அவளைக் கண்டுவிரும்பிய அர்ஜுனன் மன்னரிடம் அவரது மகளைத் தனக்கு அளிக்குமாறு கேட்டார். மன்னர் அர்ஜுனன் யார் எனக்கேட்கத் தான் அர்ஜுனன் பாண்டு குந்தியின் மகன் எனத் தெரிவிக்கிறார். மன்னன் தங்கள் குல மன்னன் பிரபஞ்சன் மகன் இல்லாததால் மகன் வேண்டி சிவனை நோக்கித் தவம் செய்தார். பகவான் சிவன், உங்கள் குலத்தில் ஒரே சந்தானம் இருந்து வரும் என்று வரமளித்தார். அதன்படி எங்கள் குலத்தில் ஒரே வாரிசுதான் இருந்துவருகிறது. எனக்கு ஒருபுதல்வி மட்டுமே உள்ளான். இவளுக்குப் பிறக்கும் முதல்மகனை எனக்கு வாரிசாக, குல பரம்பரையைத் தொடர அளிப்பதானால் என் மகளை மணக்கலாம் என்று கூறுகிறார். அர்ஜுனன் அவ்வாறு செய்வதாக உறுதியளித்து சித்ராங்கதாவை மணந்து மூன்று ஆண்டுகள் அந்நகரில் தங்குகிறார். சித்ராங்கதா கருவுற்றதும் மீண்டும் தன் யாத்திரையைத் தொடங்குகிறார்.

1.33 வர்காவின் சாபவிமோசனம்

அர்ஜுனன் மணிப்பூரிலிருந்து புறப்பட்டுத் தெற்குதிசை நோக்கிச்

செல்கிறார். அங்கே தவசிகளால் நீராடாமல் விலக்கப்பட்ட ஐந்து தீர்த்தங்களைக் கண்டார். முனிவர்கள் அத்தீர்த்தங்களை ஒதுக்கியதற்கான காரணத்தை அவர்களிடம் வினவுகிறார். முனிவர்கள் அத்தீர்த்தங்களில் முதலைகள் உள்ளன. அவை நீராடுபவரை இழுத்துச் சென்று விடுவதால் விலக்கப்பட்டன எனத் தெரிவிகின்றனர். அர்ஜுனன் மகரிஷி சுபத்ரனின் சௌபத்ர தீர்த்தத்தில் இறங்கி நீராடுகிறார். அப்போது ஒரு முதலை அவர் காலைப்பிடித்துக்கொண்டது பலசாலியான அர்ஜுனன் முதலையை நீருக்கு வெளியே இழுத்து வந்ததும் அம்முதலை அழகிய அணிகலன் அணிந்த பெண்ணாகிறது. அவளிடம் அர்ஜுனன் நீ யார்? ஏன் முதலையானாய் எனக் கேட்கிறார்.

அப்பெண், “நான் குபேரனின் காதலி வர்கா. சௌரபேய், ஸமீசீ, புத்தபுதா, லதா என்ற என் நான்கு தோழியருடன் குபேரனிடத்திற்கு செல்லும் போது வழியில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த முனிவரின் தவத்திற்கு இடையூறு செய்து சிரித்துப் பாடினோம். உறுதி குலையாத அவர் எங்களை நீரில் முதலையாகக்கிடக்குமாறு சபித்து விட்டார். அவரிடம் நாங்கள் சரணடைந்து எங்கள் குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு வேண்டினோம். அவர் 100 ஆண்டுகளுக்குப் பின் உங்களை நீரிலிருந்து இழுத்து வரும் சிறந்த வீரனால் மறுபடி உங்கள் உருவைப் பெறுவீர்கள். நீங்கள் உங்கள் உருவையடைந்தபிறகு அத்தீர்த்தங்கள் பெண்கள் பெயரில் பிரசித்தி அடையும் என்று கூறினார். நாங்கள் எந்த தீர்த்தத்தில் முதலையாக இருப்பது எங்கு செல்வது என்று கலங்கிய போது அங்கு வந்த நாரதர் தெற்குக் கடற்கரை அருகில் உள்ள இந்து ஐந்து தீர்த்தங்களில் முதலைகளாகக் கிடக்குமாறு கூறினார். அதன்படி இங்கு வந்தோம். எனது நான்கு தோழிகளையும் நீரிலிருந்து இழுத்து சாபத்திலிருந்து விடுவியுங்கள். அர்ஜுனன் உங்கள் துயரைப் போக்குவார் என்று நாரதர் எங்களுக்குக் கூறியுள்ளார் எனத் தெரிவிக்கிறாள். அர்ஜுனன் அப்பெண்களைச் சாபத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார்.

1.34 மீண்டும் மணிப்பூர் அடைதல்

அப்சரஸ் பெண்களைச் சாபத்தில் இருந்து விடுத்து அர்ஜுனன் சித்ராங்கதாவைச் சந்திக்க மீண்டும் மணிப்பூர் சென்றார். அங்கு அவர்களுடைய மகனுக்கு பப்ருவாஹன் எனப் பெயரிடப்பட்டது தன் மகனை மன்னன் சித்ராங்கதனின் வாரிசாக அளிக்கிறார். பின் சித்ராங்கதாவிடம் இங்கேயே இருந்து மகனை வளர்த்துப் போஷிக்க வேண்டும். உரிய நேரத்தில் இந்திரப் பிரஸ்தம் வரலாம். உன் உற்றார் உறவினரைச் சந்திக்கலாம். யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் செய்யும் போது உன் தந்தையுடன் அங்கு வரலாம். இவன் தர்மப்படி சித்ராங்கதனின் வாரிசு. ஆனால் சரீரப்படி புருவம்சத்தவன், இப்புதல்வனை அன்புடன் வளர்த்து வா. துயரப்படாதே

எனச் சொல்லி விடை பெறுகிறார்.

1.35 அர்ஜுனன் பிரபாசத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சந்தித்தல்

சித்ராங்கதாவிடம் இருந்து விடைபெற்று சிவபிரானின் ஆதிஸ்தானமான கோகர்ணத்தைத் தரிசித்தார். பின் மேற்குக் கடற்கரை தீர்த்தங்களையும் கோவில்களையும் தரிசித்துப் பிரபாசக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார். அர்ஜுனனது வருகையை ஒற்றர் மூலம் அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் நண்பனைச் சந்திக்க வருகிறார். இருவரும் நலம் விசாரித்தபின் அர்ஜுனனின் தீர்த்தயாத்திரைக்கான காரணத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வினவுகிறார். தான் நியமத்தை மீற நேர்ந்த விவரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அர்ஜுனன் தெரிவிக்கிறார். இருவரும் ரைவதக மலைக்குச் சென்றனர். அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எற்பாட்டின் பேரில் தங்கி இளைப்பாறி சிறந்த உணவை உண்டு ஆடல் பாடல்களைக் கண்டு களித்தார். தனது யாத்திரை அனுபவத்தை அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் பகிர்ந்து கொண்டார். பின் இருவரும் உறங்கினர்.

1.36 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் துவாரகை பயணம்

காலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தங்கத் தேரில் அர்ஜுனன் அவரோடு துவாரகை சென்றார். துவாராகாபுரி அர்ஜுனன் வருகைக்காக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. வழி எங்கிலும் மக்கள் பெருங்கூட்டமாகக் கூடி அர்ஜுனனைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். போஜ, விருஷ்ணி வம்சத்தவரால் நன்கு உபசரிக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய மாளிகையில் அவருடன் பல நாட்கள் தங்கினார்.

1.37 ரைவதகமலை விழா- அர்ஜுனன் சுபத்ராவை விரும்புதல்

சில நாட்களுக்குப்பின் ரைவதக மலை மீது வ்ருஷ்ணி வம்சத்தவரின் பெரும் விழா நடைபெற்றது. ஆடல் பாடல்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. பல கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. இவ்விழாவில் வ்ருஷ்ணி குல மன்னர் உக்ரசேனர், பிரத்யும்நன், சாம்பன், அக்ருரர், சாத்யகி, க்ருதவர்மா, உத்தவர் முதலியோரோடு யது வம்சத்தினர் அனைவரும் கலந்து கொண்டனர். பலராமரும் ரேவதியோடு சஞ்சரித்தார். மக்கள் பெருங்கூட்டமாக பல்லாயிரக்கணக்கில் விழாவைக் காணக் கூடினர். அந்த கோலாஹல விழாவில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் சேர்ந்தே சென்றனர். அப்போது வசுதேவரின் மகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தங்கையுமான சுபத்ரா சிறந்த அலங்காரத்துடன் தோழியர் சூழ கிருஷ்ணார்ஜுனர் உலவிய இடத்தருகில் சென்றாள். அர்ஜுனன் அவளைக் கண்டதும் தன் வசமிழந்தார். இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் இவள் என் உடன்பிறந்த சகோதரி

சுபத்ரா. நீ இவளை மணக்க நினைத்தால் நானே தந்தையிடம் கூறுகிறேன் என்றார். அர்ஜுனன் தான் சுபத்ராவை அடைவதற்குரிய உபாயத்தைக் கூறுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வேண்டுகிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சுயம்வரம் ஒருவகையானது. ஆனால் பெண்கள் யாரை விரிப்பார்கள் என்று கூற முடியாது. பலவந்தமாகக் கன்னியை அபகரிப்பதும் வீரகூத்திரியர்களுக்குத் தர்மமாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே நீ என் சகோதரியைப் பலவந்தமாக அபகரித்துச் செல் என ஆலோசனை கூறுகிறார். பின் கிருஷ்ணார்ஜுனர் அவ்வாறே செய்வதெனத் தீர்மானித்து, சிலரை விரைந்து இந்திரப்ரஸ்தத்திற்கு அனுப்புகின்றனர். அவர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் இவ்விஷயங்களைத் தெரிவித்து சம்மதம் பெற விரும்புவதையும் கூறச் சொன்னார்கள். யுதிஷ்டிரரும் மற்றவர்களும் மகிழ்ந்து சம்மதம் தெரிவிக்கின்றனர்.

1.38 அர்ஜுனன் சுபத்திரையைக் கவருதல்; பலராமன் போருக்கு ஆயத்தம்

யுதிஷ்டிரரிடம் இருந்து அர்ஜுனனுக்கு திரௌபதியை அபகரிக்க அனுமதி கிடைத்தது. அச்சமயம் சுபத்ரா ரைவதகமலைக்குச் சென்றிருந்தாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்நேரத்தில் சுபத்ராவைக் கவர்ந்து செல்ல அனுமதியளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கட்டளையால் தாருகனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய தேர்க்குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுத் தயாரானது. ஆயுதங்கள் அதனுள் வைக்கப்பட்டன. அர்ஜுனன் கவசமணிந்து வாளைத் தரித்து கையுறை அணிந்து வேட்டையாடுவது போல் தேர் ஏறிச் சென்றார். தேர் ரைவதக மலை நோக்கிச் சென்றது. சுபத்ரா மலையிலிருந்து இறங்கி துவாரகை நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தாள். அர்ஜுனன் சுபத்ராவைப் பலவந்தமாகத் தேரில் அமர்த்தி இந்திரப்பிரஸ்தம் நோக்கித் தேரைச் செலுத்தினார்.

1.39 அர்ஜுனன் சுபத்ரா திருமணம்; இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புதல்

துவாரகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பலராமரிடம் அர்ஜுனனுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். பின்னர் யாதவர்கள் அர்ஜுனனையும் சுபத்திரையையும் மீண்டும் துவாரகை அழைத்துச் செல்லுகின்றனர். சுபத்ராவிற்கு அர்ஜுனனுடன் திருமணம் நடைபெறுகிறது. அர்ஜுனன் ஓராண்டு காலம் துவாரகையில் சுபத்ராவுடன் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தார். பின் அங்கிருந்து புஷ்கர தீர்த்தம் சென்று வனவாசத்தின் மீதி நாட்களை அங்கேயே கழிக்கிறார். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்ததும் சுபத்ராவுடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்பினார். குரு தெளமயர், தாயார் குந்தி இவர்களை வணங்கினார், பின் தருமரையும், பீமனையும் வணங்கினார். நகுல சகாதேவரிடத்தில் அன்பு பாராட்டினார். பின் திரௌபதியிடம் செல்லுகிறார். அவள் அர்ஜுனன் சுபத்ராவை

மணந்ததால் ஊடல் கொள்ளுகிறாள். அர்ஜுனன் அவளைச் சமாதானப்படுத்தி சுபத்ராவை, தாய் குந்திக்கும், திரௌபதிக்கும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

1.40 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரப்பிரஸ்தம்: விஜயம்

அர்ஜுனன் சுபத்ராவுடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் அடைந்த செய்தியை அறிந்து கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனது தங்கை சுபத்ராவின் திருமணப் பரிசாகக் குதிரைகள், யானைகள், தங்கரதங்கள், பசுக்கள் இவற்றைப் பெரும் செல்வத்துடன் அளித்தார். அவருடன் வந்த யாதவர்கள் நாடு திரும்ப ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயே தங்குகிறார். யுதிஷ்டிரரின் தர்மம் தவறாத ஆட்சியால் மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள். பாண்டவர்களும் ஆனந்தமாக வாழ்கிறார்கள்.

1.41 காண்டவ வனம் சென்றமை

சில நாட்களுக்குப்பிறகு அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மிகவும் வெப்பமாக இருப்பதால் யமுனைக்குச் சென்று நீரில் விளையாடி மாலை திரும்பலாம் என அழைக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உடன்படுகிறார். இருவரும் யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியோடு யமுனையின் நீராடுதுறைக்குச் சென்றனர். அவர்களுடன் வந்த பெண்கள் அங்கிருந்த மாளிகைக்குச் சென்றனர். அத்துறைக்குச் சென்ற அனைவரும் விரும்பியவாறு யமுனை நீரில் விளையாடினர். பல உணவுப்பொருட்களையும் உண்டு மகிழ்ந்தனர். இவ்வாறு நீர் விளையாட்டு விழா இனிமையாக நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் அருகிலிருந்த அழகானதொரு சோலைக்குச் சென்றார். அவர்கள் இருவரும் உயர்ந்த இருக்கைகளில் அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஒரு பிராமணர் அங்கு வந்தார். அவர் உடல் நீலமும் மஞ்சளுமாக இருந்தது. மரவுரியும் ஜடாமுடியும் தாங்கி தாமரை வண்ணத்துடன் உடல் தகதகவென ஜொலித்தது. அவர் அருகில் வந்ததும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர் எழுந்து நின்றனர்.

1.42 அக்னி தேவன் வருகை: காண்டவ வனத்தை எரிக்க

கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உதவியை வேண்டதல்

அருகில் வந்த அவர், அவர்களிடம், “நான் அதிகம் உண்ணும் அந்தணன். உங்களிடம் ஒருமுறை வயிறார போஜனம் வேண்டுகிறேன். அதை அளியுங்கள். என்னை திருப்தி செய்யுங்கள்” என்று கேட்டார். அவர் அவ்வாறு கூறியதும் இருவரும் “பிராமணரே நீங்கள் எத்தகைய அன்னத்தை வேண்டுகிறீர்கள் எனக் கூறினால் நாங்கள் அதற்கான முயற்சியைச் செய்வோம்” என்றனர். அவர் “நான் அக்னி தேவன். எனக்கு அன்னப்பசிஇல்லை. இந்திரன் எப்போதும் தன் நண்பன் தகூநாகம்

குடும்பத்துடன் வசிக்கும் இக்காண்டவ வனத்தைக் காத்து வருகிறார். அதனால் இவ்வனத்தை என்னால் எரிக்க முடியவில்லை. நான் எரிக்கத் தொடங்கினால் இந்திரன் மழை நீரைப் பொழிந்து தடுத்து விடுகிறார். என் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. இதை எரிக்கும் பிசுஷையைத் தான் நான் விரும்புகிறேன். நீங்கள் சிறந்த வில் வீரர்கள் ஆதலால் நான் காண்டவ வனத்தை எரிக்கும் போது இந்திரன் பொழியும் மழை நீரையும், தீயிலிருந்து தப்பிக்க ஓடும் பிராணிகளையும் உங்கள் அஸ்திரங்களால் தடுத்து என் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

அர்ஜுனன் அக்னிதேவனிடம் காண்டவவனத்தை எரிக்க வேண்டுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்கிறார். சுவேதகி மன்னன், சிவனிடம் வரம்பெற 12 ஆண்டுகள் இடைவிடாமல் அக்னியில் நெய் ஆகுதி செய்ததால் தனக்குப் பசியில்லாமல் போனதையும், ஒளியும் பலமும் குறையப் பெற்றதையும், தான் மீண்டும் பழைய பலத்துடனும், ஒளியுடனும் திகழ வேண்டி பிரம்மாவை நாடியதையும், பிரம்மா தனக்குக் காண்டவனத்தை எரித்து இழந்த ஆரோக்கியத்தை மீண்டும் பெறும் படி கூறியதையும் அக்னிதேவன் அர்ஜுனனிடமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமும் தெரிவிக்கிறார். பலமுறை தான் காண்டவனத்தை முழுவதும் எரிக்க முயன்றும் அங்கு வாழும் ஜீவராசிகள், மற்றும் இந்திரன் பெய்வித்த மழையால் தன் முயற்சி வெற்றியடையவில்லை என்றும் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் தன் முயற்சி தோல்வியடைந்ததைப் பிரம்மாவிடம் தெரிவித்ததையும், பிரம்மா தன்னை நர நாராயணரான கிருஷ்ணர்ஜுனர் பூமியில் தோன்றியபின் முயற்சி நிறைவேறும் என்று கூறியவாறு சிறிது காலம் காத்திருந்து, இப்போது தனக்குப் பிரம்மா தெரிவித்தபடி தங்களை அணுகியிருக்கிறேன் என்றும் அக்னிதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறுகிறார்.

1.43 அக்னி தேவன் அர்ஜுனனுக்கு வில்லும் தேரும் அளித்தல்

இந்திரனுக்கு எதிராகக் காண்டவ வனத்தை அக்னிதேவன் எரிக்க விரும்புகிறார். இந்திரன் நண்பனான தக்ஷநாகம் தன் குடும்பத்துடன் காண்டவ வனத்தில் வாழ்வதால் இந்திரன் இவ்வனத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறார். எனவே இச்செயல் இந்திரனுக்கு எதிரானதாயிற்று. அர்ஜுனன் தன்னிடம் பல உத்தம அஸ்திரங்கள் இருந்த போதும் தன் பலத்திற்கேற்ற வில்லும், பாணங்கள் முடிவுறாத அம்பறாத் தூணியும், காற்றைப்போல விரைவாகச் செல்லும் குதிரைகள் பூசப்பட்ட ஒளிமிக்க தேரும் இல்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமும் நாகர்களையும் பிசாசுகளையும் போரில் கொல்லும் ஆயுதம் இல்லை என அக்னி தேவனிடம் கூறுகிறார். எனவே இதற்கு உறுதியான ஆயுதங்களைச் சேர்க்க அருள் புரியவேண்டும் என அர்ஜுனன் அக்னிதேவனிடம் வேண்டுகிறார். அக்னிதேவன் அதற்குச் சம்மதிக்கிறார்.

அக்னிதேவன் வருண பகவனைச் சிந்தித்து அவரிடமிருந்து ‘காண்டபம்’ என்னும் வில்லையும், வானரக்கொடி பறக்கும் ‘இதமித்தம்’ என்னும் தேரையும் குறையாமல் பாணங்கள் அளிக்கவல்ல இரு அக்ஷயத் தூணர்களையும் பெற்று அர்ஜுனுக்கு அளித்தார். சக்ராயுதத்தையும் கௌமோதகீ என்னும் கதையையும் பெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு கொடுத்தார்.

1.44 காண்டவ வனம் தகனம்

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருவரும் வனத்தின் இரு புறத்திலும் இருந்து வனத்தில் வாழ்ந்த உயிரினங்கள் வெளியேறாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்க, அக்னிதேவன் வனத்தின் நாற்புறங்களிலும் தன் தீ நாக்குகளால் சுற்றி எரிக்கத் தொடங்கினார். வனத்தில் வாழ்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான உயிரினங்கள் தீயில் மாய்ந்தன. வானில் பறந்து தப்பிக்க முயன்ற பறவைகளையும், வனத்திலிருந்து வெளியேற முயன்ற விலங்குகளையும் அர்ஜுனன் பாணத்தால் அடித்து தீயில் வீழ்த்தினார். தீயின் பெரிய நாக்குகள் வானில் எழும்பி தகிக்கலாயிற்று. அதனால் துன்பமடைந்த தேவரும், ரிஷிகளும் இந்திரனைச் சரணடைந்தனர். எனவே தேவர்களைக் காப்பாற்ற இந்திரன் பெரும் மழையைப் பொழியலாயினார். தீயும் மழையும் சேர்ந்து பெரும்புகை எழுந்தது. அர்ஜுனன் தன் ஆற்றலால் அம்பு மழை பொழிந்து மேகத்தின் மழையையும் பிராணிகள் வெளியேறுவதையும் தடுத்தார். எந்த ஒரு பிராணியும் வனத்தில் இருந்து வெளியேற முடியவில்லை. வனம் எரியுண்ட போது நாகராஜன் தக்ஷகன் அங்கு இல்லை. அவனது மகன் அசுவசேனன் அங்கு இருந்தான். அவனது தாய் சர்ப்பம் அவனை விழுங்கிக் காப்பாற்ற முயன்றது. விழுங்கும் போதே வானில் பறக்க முயன்றது. அர்ஜுனன் அதைப் பாணத்தால் அடிக்க தாய் பாம்பின் தலை வெட்டப்பட்டது. இதைக் கண்ட இந்திரன் மழையையும், புயலையும் ஏவ, அர்ஜுனன் கவனம் சிதற, தக்ஷகனின் மகன் அசுவசேனன் தப்பித்துவிட்டான். இந்திரனுக்கும் அர்ஜுனுக்கும் இடையில் பெரும்போர் நடைபெற்றது. இந்திரன் வெள்ளை யானை ஜராவதத்தின் மீது ஏறி இருவரையும் நோக்கிவந்தார். யமன் காலதண்டத்தையும், குபேரன் கதையையும், வருணன் பாசத்தையும், தேவசேனாதிபதி கந்தன் வேலினையும், அசுவினி குமாரர் ஔஷதிகளையும் ஐயன் முசலாயுதத்தையும், மரணதேவன் பரசுவையும் எடுத்துக் கொண்டு இந்திரனுடன் வந்தனர். தேவர்களுக்கும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கும் பெரும் போர் நடைபெற்றது.

ஆனால் அவர்கள் பலமுறை முயன்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் அர்ஜுனனையும் வெல்ல முடியவில்லை. இந்திரன் பாறைகளை அர்ஜுனன் மீது மழை போல பொழியலானார். அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் அப்பாறைகளை நாசமாக்கினார். மீண்டும் இந்திரன் மரங்களோடு கூடிய

மலைச்சிகரத்தை வீச அர்ஜுனன் அதனை ஆயிரக்கணக்கான துண்டுகளாக்கினார். அத்துண்டுகள் காண்டவ வனத்துள் விழுந்து அங்கு வசித்த பிராணிகளைக் கொன்றன. இவ்வாறு நர நாராயணர்களின் வீரத்தால் விரட்டப்பட்ட இந்திரனிடம் உன் நண்பன் தகூகன் காண்டவ வனத்தில் இல்லை. நர நாராயணான அர்ஜுனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் உன்னால் வெல்ல இயலாது. காண்டவவனம் அழிவது விதியின் காரியம். எனவே திரும்புவதே உசிதம் எனத் தேவர்கள் தெரிவித்தனர். இந்திரனும் தேவரனைவருடனும் சுவர்க்கலோகம் சென்றார். அதன் பின் எதிர்ப்பாரின்று காண்டவவனத்தை எரித்த அக்னிதேவன் திருப்தியுற்று ஒளியும் பலமும் திரும்பப்பெற்று அமைதியடைந்தார்.

1.45 மயன் பெறும் உயிர்ப்பிச்சை

இச்சமயம் தகூகன் வாழ்மிடத்திருந்து கிளம்பி ஓடிய தானவச் சிற்பி மயனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண்டார். வதைப்பதற்காகச் சக்கரத்தை ஏந்தினார். அக்னிதேவனும் மயனை எரிக்க விரும்பினார். இவ்விருவரும் தன்னைக் கொல்லத் தயாராவதைக் கண்ட தானவச்சிற்பி மயன் அர்ஜுனனைச் சரணடைய, அர்ஜுனன் இரக்கம் கொண்டு அபயம் அளித்தார். அக்னிதேவனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் மயனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளித்தனர். 15 நாட்கள் எரிந்த காண்டவவனத்திலிருந்து, அசுவசேனனும் மயனும், நான்கு ஸார்ங்கப் பறவைகளும் மட்டுமே உயிர் தப்பினர்.

காண்டவவனம் முழுவதும் எரிந்து முடிந்ததும் இந்திரன் மருத்கணங் களுடனும் மற்ற தேவர்களுடனும் வந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களுக்குத் தரிசனம் தருகிறார். அரிய செயலைச் செய்த இருவருக்கும் தாம் வரமளிக்க விரும்புவதாகக் கூறுகிறார். அர்ஜுனன் எல்லாவகை தீவ்ய அஸ்திரங்களையும் அளிக்கும் படிக்கேட்டார். இந்திரன் அர்ஜுனனிடம், சிவபிரான் உன்னிடம் மகிழ்ச்சி அடையும் போது உனக்கு எல்லாவகை ஆக்னேய-வாயவ்ய அஸ்திரங்களையும், எனது அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அளிப்பேன். உன் பெருந்தவத்திற்குப்பின் அவை உனக்கு கிடைக்கப் பெறும் என வரமளித்தார். பின் தேவர்கள் அனைவரும் சுவர்க்கம் திரும்பினர். அக்னிதேவனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் விருப்பப்படி செல்ல அனுமதியளிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன், மயன் மூவரும் யமுனை நதிக்கரைக்கு வருகின்றனர்.

2. சபா பருவம்

2.1 மயன் அர்ஜுனனுக்கு உபகாரம் செய்ய விரும்புதல்;

காண்டவ தகனத்திற்குப்பிறகு மயாசுரன் அர்ஜுனனை வணங்கி தன் மீது கோபம் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இருந்தும், எரிக்க விரும்பிய அக்னியிடம் இருந்தும் அபயம் அளித்துத் தன்னைக் காப்பாற்றியதற்காக உபகாரம் செய்ய விரும்புவதைக் கூறுகிறான். அர்ஜுனன் நீ நன்றி தெரிவித்ததே பதில் உபகாரம் ஆகிவிட்டது. நீ இனி செல்லலாம்; என்னிடம் அன்போடு இரு; நாங்களும் உன்னுடன் நட்பு பாராட்டுவோம் எனக் கூறுகிறார். ஆனால் மயன், தான் தானவர்களின் விசுவகர்மா, தங்களுக்கு ஏதாவது ஒன்றை நிர்மாணிக்க விரும்புகிறேன் என வேண்டுகிறான். அர்ஜுனன், மயனிடம் நான் உன்னைக் காப்பாற்றியதால் எனக்கு ஏதாவது செய்ய விரும்புகிறாய். ஆனால் நான் எந்த பிரதி உபகாரமும் பெற இயலாது. உனது சங்கல்பம் வீணாகக் கூடாது என்றால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு ஏதாவது செய். அதனால் எனக்கு பிரதி உபகாரம் செய்ததாகிவிடும் எனக் கூறுகிறார். அதன் படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரருக்காக ஒரு சபாவனம் அமைத்துக் கொடுக்குமாறு மயனிடம் கூறுகிறார்.

2.2 மயன் அமைத்த சபாமண்டபம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை செல்லவிரும்பிப் பாண்டவர்களால் சிறந்த மரியாதையுடன் வழி அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார். மயன் சபாமண்டபம் நிர்மாணிக்க சிந்தித்திருக்கிறான். பின் மயன் அர்ஜுனனிடம் பாண்டவர்களுக்காக சபாமண்டபம் அமைக்க இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறான். பின் கயிலைக்கு வடக்கே இருந்த மைநாகமலைக்குச் சென்று (மணிமயபாண்டம்) வருஷபர்வாவின் சபையில் தன்னால் வைக்கப்பட்ட நவமணிகள் நிரம்பிய பாண்டத்தை எடுத்து வருகிறான். வருஷபர்வாவின் அவையில் இருந்து எடுத்து வந்த “தேவதத்தம்” என்னும் உத்தமமான சங்கினை அர்ஜுனனுக்கு மயன் பரிசளித்தான். இச்சங்கு வருணதேவனுக்கு உரியது. பெரும் ஒலி எழுப்பக்கூடியது. மயனால் சபா மண்டபம் அமைக்கப்படுகிறது. யுதிஷ்டிரர் பெரும் விழா செய்து மண்டபத்துள் பிரவேசிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் விழாவில் பங்கேற்கிறார். பின் நாரதர் தான் பாண்டு மன்னனை யமசபையில் சந்தித்ததையும், பாண்டு தன் புதல்வர்கள் ராஜகூடியாகம் செய்து அதன் பலனாக பாண்டு இந்திர சபை செல்ல விரும்புவதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். முதலில் பலம் மிக்க சாம்ராட் ஆக விளங்கிய ஜராசந்தனை வெல்ல ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீமன், அர்ஜுனன் மூவரும் செல்லுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய உபாயத்தால்

பீமன் மற்போர் செய்து ஜராசந்தனைக் கொன்று விடுகிறார். பின் மூவரும் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புகின்றனர். ராஜகூடியாகம் செய்ய அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் தான் வடதிசை மன்னர்களை வெல்ல விரும்புவதைத் தெரிவிக்கிறார். அவையில் இருந்த வியாசரும் தேவர்களால் பாதுகாக்கப்படும் வடதிசையை அர்ஜுனனால் மட்டுமே வெல்ல முடியும் எனப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறார். யுதிஷ்டிரர் அனுமதியோடு அர்ஜுனன் வடதிசை நோக்கிப் புறப்படுகிறார்.

2.3 அர்ஜுனனின் வடதிசைபயணம்; வென்ற மன்னர்கள்

அர்ஜுனன் முதலில் புலிந்த நாட்டுப்பூபாலனை வென்றார். அடுத்து காலகூட, ஆனர்த்த நாட்டுமன்னர்களையும் சுமண்டல மன்னனையும் வென்றார். சுமண்டல மன்னனைத் தோழனாக்கிக் கொண்டார். அவருடன் சென்று சாகலத் வீபத்தையும், ப்ரதிவித்ய மன்னரையும் வென்றார். சாகலம் மற்றும் ஏழு தீவு மன்னர்களையும் வென்று ப்ரக்ஜ்யோதிஷ்புரத்தின் மீது படையெடுத்தார். அந்நாட்டு மன்னன் பகதத்தன், “நான் இந்திரனின் நண்பன் எனவே உன்னுடன் போர் செய்ய விரும்பவில்லை; உனக்குத் தேவையானதைத் தருவேன்” எனக் கூறுகிறான். அர்ஜுனன் தாங்கள் வரி அளிக்க ஒப்புக்கொண்டதே போதும் எனக் கூறி மேலும் வடக்கே சென்று அந்தர்கிரி, பஹிர்கிரி, உபகிரி என்னும் பிரதேசங்களை வென்றார். எல்லோரிடமும் வரி வசூல் செய்தார். பின் உலாகமன்னன் ப்ருஹந்தனைத் தாக்கினார். அவ்வரசன் அர்ஜுனனோடு பெரும் போர் செய்தான். வெல்ல முடியாது என்பதை உணர்ந்து எல்லாவகை ரத்தினங்களையும் பரிசாக சமர்ப்பித்தான். உலாகனுக்கு ராஜ்யத்தை மீண்டும் அளித்த அர்ஜுனன் அவனுடன் சேர்ந்து சேனாபிந்துவை வென்றார். பிறகு மோதபுரி, வாமதேவி, சுதாமா, சுசங்குல் ஆகிய வட உலாக தேசங்களைக் கைப்பற்றினார். தன் சேனையை அனுப்பி பஞ்சகணம் எனும் நாடுகளை வென்றார். பின் பெளரவ மன்னன் விச்வகர்மன், மலைக்கள்ளர்களின் ஏழு குழுக்களான ‘உற்சவசங்கேதம்’ என்றவர்களையும் வென்றார். அதன் பின் காஷ்மீர் கூஷத்திரியர்களையும், லோஹித் மன்னனையும் வென்றார். தர்கர்த், தாவ, கோகனதம் என்ற கூஷத்திரியர்கள் தாமாகவே சரணடைந்தனர். உரகவாசி ரோசமானைத் தோற்கடித்தார்.

அதன் பின் சிம்ஹபுரத்து சித்ராயுதனையும், ஸுஹ்ய, சோழ தேசத்தையும் வீரர்களான வாஹ்லீகர்களையும் தன் பெரும் சேனாபலத்தால் வென்றார். காம்போஜர்கள், திரிதர்கள், லோஹ, பரமகாம்போஜ, ருஷிக தேசங்களையும் வென்றார் ருஷிகர்களிடமிருந்து பச்சை வண்ணமான எட்டு குதிரைகளையும், மயில்போல் நிறம் கொண்ட குதிரைகள் பலவற்றையும் வரியாகப் பெற்றார். பின்னர், ஹிமவான், நிஷ்குட நாட்டு மன்னரையும் வென்று தவளகிரியில் முகாம் இட்டார். தவளகிரியைத் தாண்டி கின்னரர்களின்

வாழ்விடமான கிம்புருஷம் சென்று அவர்களை வென்று கப்பம் அளிக்கக் கட்டளையிட்டு ராஜ்யத்தை மீண்டும் அளித்தார். குஹ்யகர்களின் ஹாடகதேசத்தை வசப்படுத்தினார். பின் மானசரோவருக்குச் சென்று ரிஷிகளின் பெயரால் புகழ்பெற்ற நீர் நிலைகளை தரிசித்தார். கந்தர்வர்கள் தேசத்தில் தித்தரி, கல்மாஷம், மண்டூகம் என்னும் பல குதிரைகளை வரியாகப் பெற்றார். பின் ஹேமசூடத்தைத் தாண்டி, ஹரிவர்ஷத்தை வென்று ரத்தினங்களைப் பெறுகிறார். பின் நிஷாத மலையில் வாழ்ந்தவர்களை வென்று ஜம்புத்வீபத்தின் நடுப்பாகமான இலாங்குதவர்ஷத்தை வென்று திவ்ய ரத்தினங்களைப் பரிசாகப் பெற்றார்.

மேலும் வடதிசை நோக்கிச் சென்று ஓளஷதங்கள் நிரம்பிய சுவர்ணமயமான மஹாமேரு மலையை தரிசித்தார். மேருவின் தென்புறம் வாழ்ந்த சித்தசாரணர்களிடமிருந்து ரத்தினம், ஆடை, அணிகலன்களைப் பரிசாகப் பெற்றார். மேருவை வலமாக வந்து ஜம்பூநதியைத் தரிசித்து அங்கு வாழ்ந்தோரிடம் ஜம்பூநதம் என்னும் தங்கமும் அணிகலன்களும் பரிசாகப் பெற்றார். அங்கிருந்து மேற்கே சென்று நாகர்களின் நகரை வென்றார். அதன் மேற்கே கந்தமாத பர்வத்தில் வாழ்ந்தோரை வென்றார். பின் கேதுமால் வர்ஷத்தில் வசித்தவரை வென்று பரிசு பெற்று நடுவில் இருந்த இலாங்குத வர்ஷம் வந்தார். பின் கிழக்கே வந்து மேரு மந்த்ராசலங்களின் இடையில் சைலோதா நதிக்கரையில் வாழ்ந்த கஸ, ஜஷ, பரதங்கண, நத்யோத, ப்ரகச, தீர்க்கவேணிக, பசப, குலிந்த, தங்கண குல மக்களை வென்றார். பின் விசாலமான நீலகிரியைத் தாண்டி ரம்யகவர்ஷத்தையும், குஹ்யர்களின் பிரதேசத்தையும் வென்றார். அவர்களிடமிருந்து யாகத்திற்காக மான்களையும், பறவைகளையும் பரிசாகப் பெற்றார்.

பின் கந்தருவர்களையும் சுவேத மலையில் வசித்தவரையும் வென்றார். அம்மலையைத் தாண்டி ஹிரண்யகவர்ஷத்தில் பிரவேசித்தார். அங்கு வாழ்ந்தவர்கள் ஆபரணங்களையும், ரத்தினங்களையும் பரிசாக அளித்தனர். பின் ச்ருங்கவான் மலைக்குச் சென்று அதன் பின் வடகுருவர்ஷம் சென்று அதை வெல்ல நினைத்தார். அங்கு பலசாலி காவலர்கள் அவரிடம், “இங்கு வருபவருக்கு மரணம் ஏற்பட்டுவிடும். இந்நகரை வெல்ல முடியாது. மனிதன் தன் கண்களால் இங்கு எதையும் பார்க்க முடியாது. இங்கு யுத்தம் ஏற்படுவதில்லை. உனக்குத் தேவையானதை நாங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம் எனக் கூறுகின்றனர். அதனை ஏற்ற அர்ஜுனன் தருமரின் ராஜகூய யாகத்திற்காக அவர்களிடம் மான் தோல், திவ்யவஸ்திரங்கள், திவ்ய ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றைப் பெறுகிறார். இவ்வாறு தான் வென்றவர்களிடம் திரும்ப நாட்டை ஒப்படைத்து, பெரும் செல்வமும் நவரத்தினங்களையும்,

உயர்ந்த இன குதிரைகளையும் வரியாகப் பெற்றுத் தனது உத்தமமான சேனையுடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் வந்தார். பரிசுப் பொருட்களையும் செல்வத்தையும், குதிரைகளையும் யுதிஷ்டிரரிடம் ஒப்படைத்தார்.

2.4 ராஜகூயயாக முடிவு; பாண்டவர் ஹஸ்தீனாபுரம் செல்லுதல்; சூதில் தோல்வி; அர்ஜுனன் சபதம்

யுதிஷ்டிரரின் ராஜகூயயாகம் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்று முடிகிறது. மயன்சபையைப் பார்வையிட்ட துரியோதனன் பரிசாசத்திற்கு ஆளாகிறான். தன் தந்தையாகிய திருதராஷ்டிரனைத் தூண்டி விடுகிறான். பாண்டவர் சூதிற்கு அழைக்கப்படுகின்றனர். தோல்வியடைகின்றனர். பாண்டவரோடு திரௌபதியும், கௌரவர்களாலும், கர்ணனாலும் மிகுந்த அவமானத்திற்குள்ளாகின்றாள். அப்போது தோன்றிய தீய சகுனங்களால் அஞ்சிய திருதராஷ்டிரன் திரௌபதிக்கு வரம் அளிக்கிறார். அதன் படி அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் தம் நாட்டையும், செல்வத்தையும் மீண்டும் பெற்று இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புகின்றனர். துரியோதனன், துச்சாதனன், சகுனி, கர்ணன் ஆலோசனைப்படி திருதராஷ்டிரனால் பாண்டவர்கள் மீண்டும் சூதுக்கு அழைக்கப்படுகின்றனர். இம்முறை 12 ஆண்டு வனவாசமும் 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் நிபந்தனையாகக் கூறப்படுகின்றன. அனைவராலும் தடுக்கப்பட்டாலும், தந்தை சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் என்ற தருமத்தை மேற்கொண்டு சூதாடிய யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் தோல்வியடைகின்றார். அனைவரும் மான்தோல் உடுத்தி காட்டுவாசிகள் போல வனம் புறப்படத் தயாராகின்றனர்.

இச்சமயம் துச்சாதனனின் கொடும் கேலிச் சொற்களால் கோபம் கொண்ட பீமன் சபதம் இடுகிறார். அப்போது பீமனிடம் அர்ஜுனன், “பெரியோர்கள் தாம் செய்ய விரும்புவதைச் சொற்களால் வெளிப்படுத்துவதில்லை. இன்றிலிருந்து பதினான்காம் ஆண்டு நிகழ்ப்போகும் நிகழ்ச்சியை மக்கள் பார்க்கப்போகிறார்கள். அண்ணா! நம்மிடையே குற்றங்களையே தேடுவனும், நமக்குத் துயரமளித்து மகிழ்ச்சியடைவனும், கௌரவர்களுக்கு தீய ஆலோசனை அளிப்பவனும், வீணாக பேச்சை வளர்ப்பவனும் ஆன கர்ணனை தங்கள் ஆணைப்படிப் போரில் கொல்லுவேன். அறிவு மயங்கிய மன்னர்கள், நமக்கு எதிரே நின்று நம்முடன் போரிடும் மன்னர் அனைவரையும் எனது கூர்மையான ஆயுதத்தால் யமலோகம் அனுப்புவேன். என்னுடைய இந்தச் சத்தியம் தவறுமானால் இமயம் தன் இடத்திலிருந்து விலகட்டும், சூரியனின் ஒளி மறையட்டும்: சந்திரன் தன் குளிர்ச்சியை இழக்கட்டும் என்று சபதம் இடுகிறார். இந்த என் சபதம் நிச்சயம் நிறைவேறும். இன்றிலிருந்து பதினான்காம் ஆண்டு துரியோதனன் மரியாதையோடு ராஜ்யத்தை திருப்பித் தராவிடில் எனது சபதம் நிறைவேறியே தீரும்” என்று கூறுகிறார்.

3. வன பருவம்

3.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவரைச் சந்தித்தல்

பாண்டவர் வனவாசம் சென்று காம்யக வனத்தில் இருந்த போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருஷ்டத்யும்னன், சேதிராஜன், கேகேயராஜகுமாரன் ஆகியோர் நடந்த விஷயங்களையெல்லாம் கேள்விப்பட்டு பாண்டவரைக் காண வருகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் முதலியோர் அவர்களது தீய செயலுக்காக அழிக்கப்படுவது உறுதி என்று கோபத்தோடு கூறுகிறார். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பல்வேறு அவதாரச் சிறப்புகளை எடுத்துக் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு அவதாரத்தின் போதும் தீயவர்கள் அழிக்கப்பட்டதையும், எல்லா தேவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அம்சமே என்றும் கூறித் துதிக்கிறார். அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம் “நீ நரன்; நான் நாராயணனான ஸ்ரீ ஹரி, நாம் இருவரும் சேர்ந்தே இப்பூமிக்கு வந்துள்ளோம். என்னிலிருந்து தோன்றியவன் நீ. இருவருக்கும் பேதம் இல்லை” என்று தானும் அர்ஜுனனும் நர நாராயண அவதாரம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார்.

3.2 பாண்டவர்கள் த்வைத வனம் அடைதல்; யுதிஷ்டிரர் பிரதி- ஸ்ம்ருதி மந்திரத்தை அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிப்பது

பாண்டவர்கள் காம்யக வானத்திலிருந்து த்வைத வனம் அடைந்து வாழ்ந்து வந்தனர். ஒருநாள் திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் வனவாசம் மிகுந்த துயரம் தருகிறது. எனவே போர் செய்து ராஜ்யத்தை அடைய வேண்டும். எனக் கூறுகிறாள். பீமனும் திரௌபதியின் கருத்தை வலியுறுத்துகிறார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் காலதேசத்தின் படி கௌரவர்கள் மிகுந்த செல்வத்துடனும் அதிக பலத்துடனும், பெற்றுகரிய வீரர்களின் ஆதரவையும் பெற்றுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி பீமனின் பலத்தை மட்டும் நம்பி போரில் வெற்றி பெற இயலாது எனக் கூறுகிறார். அப்போது அங்கு தோன்றிய வியாசபகவான் யுதிஷ்டிரரின் பயத்தையும் மனக்கலக்கத்தையும் போக்கக்கருதி ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி மந்திரத்தை அவருக்கு உரைக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு இம்மந்திரத்தை உபதேசிக்க வேண்டும் என்றும் அதனை உச்சரித்து மனவலிமை பெற்று அர்ஜுனன் இந்திரனிடமிருந்து தேவாஸ்திரங்களைப் பெற்று வரட்டும். என்றும் வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்துச் செல்கிறார். பின்னர் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி மந்திர உபதேசம் செய்விக்கிறார்.

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுக்கு மந்திர உபதேசம் செய்வித்து அர்ஜுனனிடம் மேலும் கூறுகிறார். “பார்த்தா! இந்த மந்திரவித்தையை மனத்தில் நிறுத்தி, மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தித்தீவிரமான தவத்தில் ஈடுபட்டு வில், கவசம்,

மற்றும் கத்தியை தரித்தபடி, மௌனத்தை ஏற்று வடதிசை நோக்கிச் செல். இந்திரனை நோக்கித் தவம் செய்து அவரிடம் இருந்து தேவர்களின் அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொள். இன்றே யாத்திரையைத் தொடங்கு” என்று சொல்லுகிறார்.

3.3 அர்ஜுனன் தவம் மேற்கொள்ள யாத்திரை தொடங்குதல்

யுதிஷ்டிரரிடம் இருந்து மந்திர உபதேசம் பெற்ற அர்ஜுனன் தீக்ஷை ஏற்று, அக்னிக்கு ஆஹ்நி அளித்து, பிராமணர்களை வணங்கி அனைவரிடமும் விடைபெற்று வடதிசை நோக்கிப் புறப்படுகின்றார். திரௌபதி அவரை வாழ்த்தி விடையளிக்கிறாள். அர்ஜுனன் யோக வித்தையோடு இருந்ததால் மனோவேகத்தோடு ஒரே நாளில் இமயமலைக்குப் போய் சேர்ந்தார். இமயத்தையும் கந்தமாதனபர்வதத்தையும் தாண்டி இரவும் பகலும் பயணம் செய்து கடக்க முடியாத இடங்களைக் கடந்து இந்திர கீல மலையை அடைந்தார். அப்போது “திஷ்ட” என்ற உரத்த அசரீரி ஒலிக்கக்கேட்டார். இங்கேயே தங்கிவிடு என்ற பொருள் கொண்ட அவ்வாக்கைக் கேட்ட அர்ஜுனன் நாற்புறமும் பார்த்தார்.

3.4 அர்ஜுனன் இந்திரனைத் தரிசித்தல்; இந்திரன் உரை

அர்ஜுனன் மஞ்சள்வண்ண மேனியும், மெலிந்த சரீரமும், ஜடா முடியும் தரித்த ஒரு தவசி மஹாத்மாவை ஒரு மரத்தினடியில் அமர்ந்திருக்கக் கண்டார். அவர் அர்ஜுனனிடம், “குழந்தாய்! நீ யார்? வில், அம்பு, கவசம், கத்தி இவற்றோடு கூடித்திரிய தர்மத்தோடு இங்கு வந்துள்ளாய். இது தவத்தில் ஈடுபட்ட அமைதியான பிராமணர்களுடைய இடம். இங்கு ஆயுதங்களுக்கு அவசியமில்லை. இந்த வில்லையும் அம்பையும் வீசி எறிந்து விடு” என்று கூறினார். ஆனால் அர்ஜுனன் தனது ஆயுதங்களைத் துறக்கவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் அப்பிரம்மரிஷி ஆயுதங்களைத் துறக்கும் படிக் கூறியும் அர்ஜுனன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அப்போது அப்பிரம்மரிஷி அர்ஜுனனிடம் நான் இந்திரன்; என்னிடம் வரம் கேள் என்று கூறினார்.

அர்ஜுனன் இந்திரனிடம் நான் தங்களிடம் இருந்து அஸ்திரங்கள் அனைத்தின் ஞானத்தையும் பெற விரும்புகிறேன். இந்த வரத்தை தாங்கள் அளிக்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறார். இந்திரன், தனஞ்சயா! இவ்வளவு தூரம் வந்தபின் அஸ்திரங்களைப் பெற்று என்ன செய்ய வேண்டும்? இப்போது நீ விரும்பும் உத்தமலோகத்தைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்” என்று கூறுகிறார். தனஞ்சயன் தேவேந்திரனிடம் எனது சகோதரர்களைக் காட்டில் விட்டு விட்டு பகைவரைப் பழி வாங்காமல் தேவருலகத்தை விரும்பவில்லை. தேவர்களின் ஐஸ்வர்யத்தைப் பெறும் விருப்பமும் எனக்கில்லை என்று

உரைக்கிறார். இந்திரன், “அர்ஜுனா! நீ திரிகுலம் ஏந்தியவனும் பூதகணங்களுக்குத் தலைவனுமான சிவபெருமானை தரிசிக்கும் போது நான் உனக்கு ஆயுதங்களை அளிப்பேன் நீ முயற்சி செய்து பரமேஸ்வரனை தரிசித்து சித்திபெற்று சுவர்க்க உலகம் வருவாயாக” எனக் கூறி மறைந்து விடுகிறார்.

3.5 அர்ஜுனன் சிவபெருமானை நோக்கித்தவம் புரிவதும்; ரிஷிகள் சிவனிடம் கூறுவதும்

இந்திரன் கூறியவாறு சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்ய விரும்பி இமயத்தின் பின்பகுதியில் ஒரு பெரிய மலையை நாடி அர்ஜுனன் சென்றார். மலர்கள் நிரம்பிய மரங்களும், நீர் நிரம்பிய நதிகளும் நிறைந்த அம்மலைப் பிரதேசம் மனம் கவரும் வனப்புடன் திகழ்ந்தது. அப்பகுதியில் அர்ஜுனன் மிகக்கடுமையான தவம் மேற்கொண்டார். முதல் மாதம் 3 நாட்களுக்கு ஒருமுறை பழங்களை உண்டார். இரண்டாவது மாதம் 6 நாட்களுக்கு ஒருமுறையும், 3 வது மாதம் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறையும் பழங்களை மட்டுமே உண்டு வாழ்ந்தார். நான்காவது மாதம் காற்றை மட்டும் சுவாசித்து காலின் கட்டை விரல் நுனியை பூமியில் ஊன்றி, இரு கைகளையும் மேலே தூக்கித் தவம் புரிந்தார். அர்ஜுனனது கடுமையான தவத்தைக் கண்டு அங்கு வாழ்ந்த ரிஷிகள் சிவபெருமானிடம் சென்று, குந்திமைந்தன் அர்ஜுனன் எல்லாத் திசைகளையும் புகையால் மூடிக்கொண்டு உக்கிரமான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார் எனத் தெரிவித்தனர். பரமேஸ்வரன் ரிஷிகளிடம் அர்ஜுனனுடைய தவத்தின் நோக்கத்தை நான் அறிவேன். அவர் பெற விரும்புவதை இன்றே நிறைவேற்றுவேன் என்று கூறினார்.

3.6 சிவபெருமானுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே போர்; சிவன் மகிழ்ச்சி; அர்ஜுனன் துதித்தல்; பாசுபதாஸ்திரம் பெற்று சிவனை வணங்குதல்

மகரிஷிகள் சென்றபிறகு சிவபெருமான் வேடனாகவும், உமாதேவி வேடுவப் பெண்ணாகவும் வேடம் பூண்டு வில்லையும் அம்பையும் ஏந்தி அர்ஜுனன் இருக்கும் இடம் வந்தனர். அப்போது பன்றி உருவம் கொண்ட மூகன் என்னும் அரக்கனைக் கொல்ல அர்ஜுனன் வில்லின் நாணை ஏற்றி அம்பினைச் செலுத்த முற்பட்டார். வேடருபதாரியான சிவபெருமான் இந்தப்பன்றியைக் கொல்ல நான் முதலிலேயே குறிவைத்து விட்டேன். எனவே இதை நீ கொல்லாதே என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் வேடனின் சொல்லை மதிக்கவில்லை. அர்ஜுனனும் வேடன் வடிவில் இருந்த சிவபெருமானும் விடுத்த இரு அம்புகளும் ஒரே நேரத்தில் பன்றியின் மீது தைத்தன. சிவபெருமானுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே பன்றி காரணமாக

விவாதம் தோன்றியது. சிவன் ‘வனவாசியான எங்களுக்குக் காட்டில் வாழ்வது பொருத்தமானது. நீ எதற்காக இங்கு வந்தாய். என அர்ஜுனனிடம் கேட்டார். இப்பன்றி என்னைக் கொல்லவந்ததால் நான் அதை வீழ்த்தினேன் என்று அர்ஜுனன் பதிலிறுத்தார். வேடன் உருவில் இருந்த சிவன், ‘என்னுடைய அம்பினால் இப்பன்றி ஏற்கனவே காயம் அடைந்திருந்தது. என்னுடைய அம்பின் வலிமையாலேயே பன்றி உருவினான இந்த அரக்கன் உயிரிழந்துள்ளான். உன்னுடைய சக்தியில் கர்வம் கொண்டு நீ கொன்றதாகக் கூறாதே. உனக்குத் தைரியம் இருந்தால் என்னோடு போர் செய்து என்னை வெல்ல முயற்சி செய்” என்று கூறினார்.

அதனால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் வேடன் மீது பாணமழை பொழிந்தார். சிவபெருமான் அவற்றை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டார். தன்னிடமிருந்த பாணங்கள் அனைத்தையும் செலுத்திய பின்னும் ஒரு காயமும் ஏற்படாத வேடனைக் கண்டு அர்ஜுனன் வியப்படைந்தார். இவர் யார்? பகவான் ருத்ரனோ, தேவனோ, அசுரனோ என்று எண்ணிய அர்ஜுனன் தன் வில்லின் முனையில் அடித்து யமனுலகு அனுப்புவேன் என நினைத்து வில்லின் நுனியில் வேடனின் சரீரத்தைச் சிக்கவைத்து இழுத்தார். சிவபெருமான் அர்ஜுனனது வில்லையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். அர்ஜுனன் தன் கத்தியைக் கொண்டு தாக்க முற்பட்டார். பலனில்லை; கத்தி உடைந்து போனது. அர்ஜுனன் சிவபெருமானை முஷ்டியால் அடித்தார். இருவரும் முஷ்டியால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். பிறகு சரீரத்தோடு சரீரம் மோதிக்கொண்டு போர் செய்தனர். அர்ஜுனன் தன் உடல் முழுதும் சக்தி இழந்து சிவபெருமானிடம் தோற்று மூர்ச்சையடைந்து பூமியில் விழுந்து விட்டார். அவருக்கு நினைவு திரும்பியதும், துயரடைந்த அர்ஜுனன் மண்ணால் சிவலிங்கம் அமைத்து மலரிட்டு மணல் லிங்கத்தைப் பூஜித்தார். அர்ஜுனன் மண்சிவனின் மீது போட்ட மலர்கள் வேடனின் தலை மீது காணப்பட்டன. வேடன் உருவில் இருந்த சிவபெருமானின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார்.

சிவபெருமான், அர்ஜுனனிடம், “உன்னுடைய ஒப்பற்ற பராக்கிரமத்தையும், தைரியத்தையும் கண்டு நான் மகிழ்கிறேன். உன்னைப் போன்ற கூடித்திரியன் வேறு யாரும் கிடையாது. நான் உனக்கு திவ்ய திருஷ்டி அளிக்கிறேன். நீ முன்பு நான் என்ற ரிஷியாக இருந்தாய். போரில் உனது பகைவர்கள் தேவர்கள் ஆனாலும் அவர்களை வென்று விடுவாய். நான் என்னுடைய பாசபத அஸ்திரத்தை உனக்களிக்கிறேன்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். அர்ஜுனன் மகாதேவனைப் பார்வதி தேவியோடு தரிசனம் செய்தார். பூமியில் மண்டியிட்டுத் தலையால் வணங்கினார். அர்ஜுனன் சிவனை, “தேவதேவா! உலகம் அனைத்திற்கும் தாங்களே மூலம் ஆவீர்! மூன்றுலோகங்களிலும் தங்களை யாரும் வெல்ல முடியாது.

தாங்களே விஷ்ணு ரூப சிவனும், சிவரூப விஷ்ணுவும் ஆவீர்! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். சர்வபூத மகேஸ்வரா! நான் தங்களை மகிழ்விக்க விரும்புகிறேன். தாங்கள் பூதகணங்களுக்குத் தலைவர். என்னுடைய குற்றத்தை மன்னித்துவிடுங்கள். நான் தங்களை தரிசிக்கவே இந்தமலைக்கு வந்திருக்கிறேன். இம்மலைச்சிகரம் தங்களது பிரியமான இருப்பிடம்; பிரபோ! உலகனைத்தும் தங்கள் தாள்களைப் பணிகிறது. தாங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். மகாதேவா! நான் அறியாமல் உங்களோடு போர் புரிந்தேன். என்னை அறியாமல் செய்த இந்தக் குற்றத்தை என்னுடைய அதிகப்பிரசங்கித்தனத்தைத் தாங்கள் மன்னிக்க வேண்டும்” என்று கூறிப் பார்த்தன் சிவனைப் பணிந்தார்.

3.7 சிவபெருமான் அளித்த வரம்

“அர்ஜுனா! நீ முன் பிறவியில் நாராயணனின் நண்பனான நான் என்னும் புகழ்மிக்க ரிஷியாக இருந்தாய். உன்னிடமிருந்து நான் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்ட காண்டபவிலையையும் என்னுடைய இரண்டு அம்பறாத் தூணிரகளையும் பெற்றுக்கொள். உனது தேகத்தில் உள்ள காயங்கள் நீங்கி நீ சுகம் பெறுவாய்! உனது மனம் விரும்பும் வரத்தை நீ பெற்றுக்கொள்! கூடித்திரியர்களில் நீயே சிறந்தவன்” என்று சிவபெருமான் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். சிவபெருமானிடம் அர்ஜுனன் தாங்களே தேவதையாக நிலைபெற்றிருக்கும் பிரம்மசீர் என்ற பெயருடைய பாசுபத அஸ்திரத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். மகாதேவா! கர்ணன், பீஷ்மர், கிருபர், துரோணர் முதலியோருடன் என்னுடைய போர் நடைபெற உள்ளது. தங்களுடைய கிருபையில் அவர்கள் அனைவரையும் வெல்ல வேண்டி பாசுபதாஸ்திரத்தை விரும்புகிறேன் என்று கூறுகிறார். சிவபெருமான், “அர்ஜுனா! இப்பாசுபத அஸ்திரத்தை உனக்கு அளிக்கிறேன். இதை இந்திரன், குபேரன், யமன், வருணன், வாயு தேவனும் அறிய மாட்டார்கள். சாதாரண மனிதன் மீது இதைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது. இதைச் செலுத்துபவன் மானசீகமாகவோ, பார்வையாலோ, வாக்காலோ, அல்லது வில் அம்பின் மூலமாகவோ, பகைவரை அழிக்க முடியும்” என்று கூறி பகவான் சிவன் ரகசியம், உபசம்ஹாரம் எல்லாவற்றுடனும் பாசுபதாஸ்திரத்தை அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்தார். அர்ஜுனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார். அச்சமயம் மழை, கடல், வனம், நாடு, நகரம் உட்பட உலகனைத்தும் நடுங்கியது. உடற்காயங்கள் மறையப்பெற்ற அர்ஜுனனிடம் சிவபெருமான் சுவர்க்கலோகம் செல்லும்படி ஆணையிட்டார். சிவன் உமாதேவியோடு அர்ஜுனன் கண் முன்னே ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்றார்.

3.8 அர்ஜுனனிடம் திக்குபாலர்கள் வருகை; திவ்ய அஸ்திரங்கள் அளித்தல்

சிவபெருமானைத் தரிசித்து பாசபத அஸ்திரம் பெற்றதால் பெரும் பேறு பெற்றேன் என மகிழ்ந்திருந்த அர்ஜுனன் முன் நீருக்குத் தலைவனான வருணதேவன் ஜலஜந்துக்கள் சூழத் தோற்றம் தந்தார். செல்வத்திற்கு அதிபதியான குபேரனும் யக்ஷர்கள் புடை சூழ அர்ஜுனன் இருந்த இடம் வந்தார். சூரியனின் புதல்வன் யமராஜன் பித்ரு கணங்களோடு கையில் தண்டம் ஏந்தி அர்ஜுனனைக் காண வந்தார். இரண்டு நாழிகைக்குப்பின் இந்திரன் இந்திராணியுடன் ஐராவதத்தின் மீது அமர்ந்து அங்கு வந்தார். தேவர்களின் கூட்டம் அவருடன் வந்தது. அனைவரும் இந்திர கீல மலைச் சிகரத்தில் அர்ஜுனனைக் கண்டனர். பிறகு தென்திசையில் இருந்து கொண்டு யமராஜன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார், “அர்ஜுனா லோகபாலர்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் இங்கு வந்துள்ளோம். நான் என்னும் ரிஷியான நீ பிரம்மாவின் ஆணையால் மனித சரீரம் ஏற்றுள்ளாய். வசக்களின் அம்சத்தில் உதித்த பீஷ்மபிதாமகரை நீ போரில் வெல்லுவாய். சூரிய தேவனின் அம்சத்தில் தோன்றிய கர்ணனும் உன்னால் வதைக்கப்படுவான். பூமியில் தோன்றியுள்ள தேவ, தானவ, அரக்க வீரர்களையும் நீ போரில் கொல்லப்போகிறாய். நீ இங்கு பெரும் போரில் மகாதேவனையே மகிழ்ச்சியடையச் செய்துள்ளாய். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு சேர்ந்து நீ இந்த புவியின் பாரத்தை லேசாக்கவேண்டும்; ஆகவே என்னுடைய இந்த தண்டம் என்னும் அஸ்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்” என்று கூறி அதனை அளித்தார்.

அதன்பின் வருணபகவான் மேற்கு திசையில் நின்று கொண்டு அர்ஜுனனை நோக்கிக் கூறினார், “அர்ஜுனா! நான் நீருக்குத் தலைவனான வருணன். நான் அளிக்கும் ஆற்றல் மிக்க வருணாஸ்திரங்களை ஏற்றுக்கொள்” என்று அஸ்திரங்களை அர்ஜுனனுக்கு அளித்தார் பின்னர் குபேரன் அர்ஜுனனை நோக்கி, சிவபெருமான் திரிபுரங்களை அளித்த போது அவரால் பிரயோகிக்கப்படாத என்னுடைய அந்தர்தானம் என்ற அஸ்திரத்தை நான் உனக்களிக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ள நீ தகுதியுடையவன் என்று கூறி அவ்வஸ்திரத்தை அளித்தார்.

இந்திரன் அர்ஜுனனை நோக்கிக் கூறலானார். “கௌந்தேயா! நீ தேவர்களின் மிகப்பெரிய காரியத்தை வெற்றியடையச் செய்ய வேண்டும். நீ சொர்க்கலோகம் செல்ல வேண்டும். இந்திர லோகத்தில் இருந்து திவ்யரதம் மாதலியால் செலுத்தப்பட்டு உன்னை அழைத்துச் செல்ல புவிக்கு வர இருக்கிறது. நீ அந்த இரதத்தில் ஏறி சுவர்க்கம் வருவாயாக! நான் உனக்கு திவ்ய அஸ்திரத்தினை அளிக்கிறேன்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் லோகபாலர்கள் அனைவரையும் முறைப்படி பூஜித்தார். பின் தேவர் அனைவரும் அர்ஜுனனை வாழ்த்தி விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டனர்.

தேவர்களிடமிருந்து திவ்யாஸ்திரத்தைப் பெற்று அர்ஜுனன் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

3.9 அர்ஜுனன் மாதலியுடன் சொர்க்கலோகம் அடைதல்

லோகபாலர்கள் சென்றபின் அர்ஜுனன் இந்திரனுடைய தேரை மனதில் நினைத்தார். அவ்வளவில் உடனே அத்தேர் சாரதியாகிய மாதலியுடன் அர்ஜுனன் முன் வந்து சேர்ந்தது. தேரின் மீது நீல வண்ணத்தில் ஒளிவீசிக்கொண்டிருந்த ‘வைஜயந்த்’ என்ற இந்திரக்கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகள் அந்தத் தேரை சுமந்து வந்தன. மாதலி, அர்ஜுனனிடம் குந்தி மைந்தனான தங்களை சுவர்க்க உலகிற்கு அழைத்துவருமாறு ஆணையிட்டுள்ளார். இந்திரன் தங்களைக் காண்பதற்காகவே காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். தாங்கள் இத்தேரில், ஏறுங்கள் எனக்கூறினார். பெரும் மன்னர்களும், தேவர்களும், தானவர்களும் கூட ஏறுவதற்குக் கடினமான இந்தத் தேரில் இதன் மீது நான் ஏறுவது எப்படி? தாங்கள் இத்தேரில் ஏறி உங்கள் கட்டுக்குள் கொண்டு வாருங்கள் என்று கூறிய அர்ஜுனன், மாதலி அத்தேரில் முதலில் ஏறிக் குதிரைகளை வசப்படுத்தியபின் தான் ஏறினார். தான் சுகமாக இருந்து தவம்புரிய இடமளித்த இமயத்தை வணங்கி இந்திரலோகம் புறப்பட்டார்.

மெல்ல மெல்ல பூமியிலிருந்து மேலே மேலே சென்று கொண்டிருந்த இந்திர விமானத்தில் பயணம் செய்த அர்ஜுனன் வழியில் சிறிதும் பெரிதுமாக ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்த சொருபங்களைக் கண்டார். அவற்றைப் பற்றி மாதலியிடம் கேட்டார். இவர்கள் தத்தம் லோகத்தில் வாசம்புரியும் புண்ணியாத்மாக்கள். இவர்களையே, புவியில் நக்சத்திரங்களாகப் பார்க்கிறீர்கள் என்று மாதலி பதில் உரைத்தார். அர்ஜுனன் சொர்க்கலோக வாசலில் நின்று கொண்டிருந்த நான்கு தந்தங்களைக் கொண்ட ஐராவதயானையைக் கண்டார். பின் இந்திரபுரியான அமராவதியை அடைந்தார்.

3.10 இந்திரன் தரிசனம்: இந்திர சபைக் காட்சி

அமராவதிபுரி அழகிய நந்தவனங்களால் சூழப்பெற்றிருந்தது. பல்வேறு மலர்கள் மணம் வீசிக் கொண்டிருந்தன. தவம் செய்தவரும், யாகம், விரதங்களை கடைப்பிடித்தவர்களும், புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடியவர்களுக்குமான உத்தம புண்ணிய ஆத்மாக்கள் மட்டுமே தரிசனம் செய்யக் கூடிய அமராவதியில் அர்ஜுனன் பிரவேசித்தார். தேவ, கந்தர்வ, சித்த மகரிஷிகளால் வரவேற்கப்பட்டார். ‘சுரவீதி’ என்னும் பிரசித்தி பெற்ற நக்சத்திரமாரக்கத்தில் சென்றார். அங்கு, சாத்ய, விஸ்வேதேவ, மருத்கண, அஸ்வினி குமார, ஆதித்ய, வசு, ருத்ர மற்றும் தூய பிரம்மரிஷி கணங்களும்,

ராஜரிஷி கணங்களும், தும்புரு, நாரதர், ஹாஹா, ஹுஹு முதலிய கந்தர்வ கணங்களும் இருந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் முறைப்படி சந்தித்து இறுதியாக இந்திரனை தரிசித்தார்.

வெண்குடையின் கீழ் அமர்ந்திருந்த இந்திரனைத் துதித்து கந்தர்வர்கள் பாடிக் கொண்டிருந்தனர். பிரம்மரிஷிகள் வேதங்களால் வணங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அர்ஜுனன் இந்திரன் அருகில் சென்று அவரது திருவடிகளை வணங்கினார். இந்திரன் அர்ஜுனனை உச்சிமோந்து தன் மடியில் அமர்த்திக் கொண்டார். அர்ஜுனனது புஜங்களை வருடிக் கொடுத்தார். மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனனைப் பார்த்தார். கிருஷ்ண பக்ஷ சதுர்த்தசியின் போது தோன்றும் சூரியனையும் சந்திரனையும் போல் இந்திரனும் அர்ஜுனனும் ஒரே சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். கந்தர்வர்கள் சாமகானம் பாடினர். மேனகா, ரம்பா, பூர்வசித்தி, ஊர்வசி, சுயம்பிரபா, சித்ரசேனா, சித்ரலேகா போன்றவர்களுடன் ஆயிரக்கணக்கான அப்சரஸ்கள் இந்திர சபையின் பல இடங்களில் பார்ப்பவர் மனத்தைக் கவரும்படி நடனமாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

3.11 அர்ஜுனன் அஸ்திரசிலையும், சங்கீத சிலையும் பெறுதல்

தேவர்கள் இந்திர குமாரன் அர்ஜுனனுக்கு உபசாரங்கள் செய்தனர். இந்திரமாளிகையில் தங்கச் செய்தனர். இந்திரனிடம் இருந்து வஜ்ராயுதம் மற்றும் பெரும் ஒலி எழுப்பும் அசனியையும், அர்ஜுனன் ஏற்றுக் கொண்டார். எல்லா அஸ்திரங்களின் பயிற்சியையும் பெற்றபின் அர்ஜுனன் பாண்டவர்களிடம் வரவிருப்பம் கொண்டார். ஆனால் இந்திரனின் வேண்டுகோளை ஏற்று ஐந்து ஆண்டுகள் சுவர்க்க உலகில் சுகமாக வாழ்ந்தார். இந்திரன் தனது நண்பனான சித்திரசேனனிடமிருந்து இசையையும் நாட்டியத்தையும் கற்றுக் கொள்ளுமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் சித்ரசேனனிடமிருந்து கீத, ந்ருத்ய, வாத்யம் ஆகிய கலைகளைக் கற்றுக் கொண்டார். ஆனால் தாயையும் சகோதரர்களையும் நினைத்து அமைதியிழந்து இருந்தார்.

3.12 இந்திரன் சித்ரசேனன் மூலம் ஊர்வசிக்கு இட்ட கட்டளை

ஒருசமயம் அர்ஜுனன் ஊர்வசியை ஆவலுடன் நோக்குவதை அறிந்த இந்திரன் சித்திரசேனனை அழைத்தார். ‘சித்திரசேனா! அப்சரஸ்களில் சிறந்தவளான ஊர்வசி அர்ஜுனனின் சேவைக்குச் செல்லட்டும். அவர் ஸ்திரீ சங்கமத்தில் கெட்டிக்காரராக வேண்டும்; அதற்கான முயற்சியைச் செய் என்று கூறினார். அதனை ஏற்ற சித்திரசேனன் ஊர்வசியிடத்தில் இந்திரன் அவளுடைய கிருபையை அர்ஜுனனிடத்தில் செலுத்த விரும்புகிறார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார். “அர்ஜுனன் நற்குணங்கள் நிரம்பியவர்;

தேவர்களிலும் மனிதர்களிலும் புகழ் பெற்றவர்: அறிவில் சிறந்தவர்: தேஜஸ்வி: பொறுமையானவர்: ஆறு அங்கங்கள், நான்கு வேதங்கள், உபநிஷத்துக்கள், இதிகாச புராணங்களைக் கற்றவர், அறிவின் எட்டு குணங்கள் அறிந்தவர்: எல்லோராலும் புகழப்படுபவர், விரும்பப்படுபவர்: அர்ஜுனன் சொர்க்கத்திற்கு வந்த பலன் அவசியம் கிடைக்க வேண்டும். தேவராஜனுடைய கட்டளைப்படி அர்ஜுனனிடம் சென்று அவருக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பாய்” என்று ஊர்வசியிடம் சித்திரசேனன் தெரிவிக்கிறார். ஊர்வசியும் மகேந்திரனுடைய கட்டளையை ஏற்று நற்குணங்கள் நிரம்பிய அர்ஜுனனை மகிழ்விப்பேன். அவருடைய இடத்திற்குச் சரியான சமயத்தில் வந்து சேருவேன் என்று மகிழ்வுடன் கூறுகிறாள்.

3.13 ஊர்வசி வருகை; அர்ஜுனனுக்கு அளித்த சாபம்

சித்திரசேனன் தன்னிடம் தெரிவித்ததை ஏற்றுக் கொண்டபின் ஊர்வசி அர்ஜுனனின் இருப்பிடம் செல்லத் தயாரானாள். நீராடி தன்னை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டாள். மெல்லிய நீல நிற முகத்திரையை போர்த்தி அர்ஜுனனுடைய மாளிகையை அடைந்தாள். இரவு நேரத்தில் தன்னைத் தேடி தன்னுடைய மாளிகைக்கு வந்த ஊர்வசியைக் கண்டு அர்ஜுனன் ஐயம் கொண்டார். வெட்கத்தால் கண்களை மூடிக்கொண்ட அர்ஜுனன், பிறகு அவளை குருவாக எண்ணி மரியாதை அளித்து பாதங்களை வணங்கினார். அர்ஜுனன் “தேவி, உன்னுடைய பாதங்களைப் பணிகிறேன். எனக்கு என்ன கட்டளை என்று கூறினால் நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று ஊர்வசியிடம் கூறினார்.

ஊர்வசி, தான் எதற்காக வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் கூறத் தொடங்கினாள், “தேவராஜனுடைய இருப்பிடத்திற்கு உன்னுடைய வரவை முன்னிட்டு ஒரு உற்சவம் கொண்டாடப்பட்டது. மகரிஷிகள், ராஜரிஷிகள், சித்த, சாரண, யக்ஷ, பெரிய நாகங்கள் அனைவரும் தத்தமக்குரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்க இனிய சங்கீதத்துடன் அப்சரஸ்களின் நடனம் நடைபெற்றது. அச்சமயம் நீ கண்ணிமைக்காமல் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய். தேவர்சபையின் இந்த உற்சவம் முடிவடைந்தவுடன் சித்திரசேனன் இந்திரனுடைய செய்தியுடன் என்னிடம் வந்தார். உன்னுடைய தந்தையின் ஆணையை ஏற்று உன்னை மகிழ்விக்க வந்துள்ளேன். உன்னுடைய குணங்களால் நானும் உன்பால் கவரப்பட்டுள்ளேன்” என்று ஊர்வசி தெரிவித்தாள்.

ஊர்வசியின் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு துயரமடைந்த அர்ஜுனன், “உன்னுடைய சொற்கள் எனக்குத் துன்பம் அளிக்கின்றன. நீ குருபத்தினியைப் போல் எனக்கு பூணைக்குரியவளாவாய். தேவி! நீ எனக்குத் தாய் குந்தியைப்

போன்றவன். நான் உன்னைப் பார்த்ததற்கான காரணம் வேறு; இந்த ஆனந்தமயமான ஊர்வசியே குருவம்சத்தின் தாயாவாள் என்று கருதியே உன்னை நான் பார்த்தேன். நீ என்னுடைய வம்சத்தை விருத்தி செய்தவள். ஆகவே குருவைவிட அதிக கௌரவத்திற்கு உரியவளாவாய்: வேறு பாவத்துடன் என்னைப் பார்க்காதே” என்று கூறினார்.

ஊர்வசி, “அப்சரஸ்களான எங்களுக்கு யாருடனும் உறவு முறை கிடையாது; என்னை குருவோடு ஒப்பிடாதே. உன் மீது விருப்பம் கொண்டு இங்கு வந்துள்ளேன். என்னைத் தவிர்க்காதே; மறுக்காதே” என்று அர்ஜுனனிடம் வற்புறுத்திக் கூறுகிறாள். அர்ஜுனன், “நான் உன்பாதங்களை வணங்குகிறேன். நீ என் தாய்க்குச் சமமானவள்; என்னை மகனாக எண்ணிக் காப்பாற்று; நீ திரும்பிச்செல்” என்று ஊர்வசியிடம் கூறுகிறார். ஊர்வசி, உன் தந்தையின் கட்டளைப்படியே நான் இங்கு வந்தேன். என்னை மதிக்காமல் ஏற்க மறுத்த நீ பெண்களால் கௌரவமில்லாத நடனக்காரனாக வாழ நேரும். நீ அலி என்று கூறப்படுவாய்” என்று சாபமளித்து ஊர்வசி அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றாள்.

3.14 அர்ஜுனன் இந்திரன் உரையாடல்; அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சி

ஊர்வசி திரும்பியதும் அர்ஜுனன் சித்திரசேனனிடம் ஊர்வசியுடன் நடந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தார். ஊர்வசியின் சாபத்தைப் பற்றியும் கூறினார். சித்திரசேனன் இதனை இந்திரனுக்குத் தெரிவித்தார். இந்திரன் அர்ஜுனனை அழைத்துப் பேசினார்; “குழந்தாய்! நீ சத்புருஷர்களில் சிறந்தவன். நீ உன்னுடைய புலனடக்கத்தால் ரிஷிகளையும் வென்றுவிட்டாய். ஊர்வசி உனக்களித்த சாபம் உன்னுடைய விருப்பத்திற்குப் பயனுள்ள சாதனமாகும். நீ புவியில் 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசம் செய்ய வேண்டும். ஊர்வசி அளித்த சாபத்தை நீ அந்த வருஷத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நடனக்காரரின் வேஷத்தோடும் அலியின் பாவத்தோடும் ஓராண்டு வரை உன் விருப்பப்படி சஞ்சரித்து பிறகு நீ உன் ஆண்மையைப் பெற்றுவிடுவாய்” என இந்திரன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். இதைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். சாபம் பற்றிய கவலையையும் விட்டு விட்டார்.

3.15 அர்ஜுனன் லோமஷ முனிவரிடம் வேண்டுகல்

லோமஷ முனிவர் இந்திரனைச் சந்திக்கும் ஆவலோடு சொர்க்கலோகம் வந்தார்: பாண்டு மைந்தன் அர்ஜுனன் இந்திரனுடன் அரியணையில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார். இந்த உயரிய ஸ்தானம் அர்ஜுனனுக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது என்று யோசித்தார். அவரிடம் இந்திரன் அர்ஜுனன் தன் மகன் என்பதையும், முன் பிறவியில் நரரிஷியாக இருந்ததையும்

தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் லோமஷ முனிவரிடம் பூலோகம் சென்று பாண்டவர்களிடம் அர்ஜுனனைப் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிவிக்குமாறும் கூறுகிறார். அத்துடன் பாண்டவர்க்குத் துணையாக இருந்து வாருங்கள் என்றும் கூறினார். அர்ஜுனனும் வினயத்தோடு லோமஷ முனிவரிடம் முனிவரே! யுதிஷ்டிரரைச் சகோதரர்களோடு காப்பாற்றுங்கள். உங்களுடன் பாதுகாப்பாக இருந்து யுதிஷ்டிரர் தீர்த்தயாத்திரை செய்யட்டும். தானம் அளிக்கட்டும். அத்தகைய கிருபை புரியுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். இந்திரன், அர்ஜுனன் இருவருடைய வேண்டுகோளையும் ஏற்ற லோமஷ முனிவரும் புவியை நோக்கிச் சென்றார்.

3.16 அர்ஜுனன் சகோதரர்களிடம் தீரும்புதல்

அர்ஜுனன் இந்திரன் மாளிகையில் 5 ஆண்டுகள் இருந்தார். தேவர் தலைவன் இந்திரனிடமிருந்து அனைத்து திவ்யாஸ்திரங்களையும் பெற்றுக் கொண்டார். அக்னி, வருணன், சோமன், வாயு, விஷ்ணு, இந்திரன், பசுபதி, பிரம்மா, பரமேஷ்டி, பிரஜாபதி, யமன், தாதா, சவிதா, த்வஷ்டா, குபேரன் ஆகிய அனைத்துத் தேவர்களின் அஸ்திரங்களையும் குபேரனிடமிருந்து அர்ஜுனன் பெற்றுக்கொண்டார். பிறகு இந்திரனிடம் சகோதரர்களிடம் திரும்பிச் செல்ல அனுமதி வேண்டினார். இந்திரன் சம்மதம் அளித்தார். அர்ஜுனன் இந்திரனை வலமாக வந்து வணங்கி பூவுலகம் புறப்பட்டார். இந்திரனுடைய தேரில் பச்சை வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டன. மாதலி தேரின் சாரதியாக அமர்ந்து அதைச் செலுத்த, இந்திர குமாரனான அர்ஜுனன் கிரீடம் தரித்து சொர்க்க லோகத்தின் திவ்யமான அணிகலன்களை அணிந்து மின்னல் மின்னுவது போல் ஒளிர்ந்த அந்தத் தேரில் இருந்து பாண்டவர்கள் இருந்த கந்தமாதன மலைக்கு வந்தார். பூமியை அடைந்து தேரில் இருந்து இறங்கியதும் அர்ஜுனன் முதலில் தெளம்ய முனிவரையும், பின் யுதிஷ்டிரர், பீமனையும் வணங்கினார். நகுல சகாதேவர்கள் அர்ஜுனனை வணங்கினர். பின் திரௌபதியைச் சந்தித்து அவளுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் அருகில் வந்து விநயத்தோடு நின்று கொண்டார். பாண்டவர்கள் இந்திரனின் தேரை வலம் வந்து மாதலிக்கு உபசாரங்கள் செய்தனர். பிறகு மாதலி சொர்க்க லோகம் திரும்பினார். அர்ஜுனன் தான் அணிந்து வந்த இந்திரன் அளித்த ஒப்பற்ற அணிகலன்களைத் தன் மகன் ச்ருதகர்மாவின் தாயான திரௌபதிக்கு அளித்தார்.

3.17 அர்ஜுனன் தனது 5 ஆண்டுகால இந்திரலோக வாழ்க்கையை விவரித்தல்; இந்திரன் வருகை

பிறகு குருகுல திலகங்களான பாண்டவர்கள் மற்றும் சூரியனை நிகர்த்த பிரம்மரிஷிகளுக்கிடையே அமர்ந்து அர்ஜுனன் தனது செய்திகள்

அனைத்தையும் தெரிவித்தார். சிவபெருமான், இந்திரன், வாயு அனைவரிடமிருந்தும் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றதைச் சுருக்கமாகக் கூறினார். தன்னிடத்தில் இந்திரனும் தேவர்களும் தனது ஒழுக்க சுபாவத்தையும் ஒரு முகப்பட்ட மனதையும் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்ததைத் தெரிவித்தார். சொர்க்கத்தில் தான் வசித்தபோது நிகழ்ந்தவற்றைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்து நகுல-சுகதேவரோடு சயனித்தார். காலைப் பொழுதில் வானத்தில் தேவர்களின் இசைக்கருவிகளின் ஒலியும் தேரின் மணி ஒலியும் எல்லாப் பக்கத்திலும் கேட்டன. ஜம்பூநதம் என்னும் தங்கத்தாலான இந்திரனின் தேரும், மற்றும் மருத்தகணங்கள், தேவர்கள் அனைவரின் தேர்களும் ஆகாய வழியில் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பாண்டவர்கள் கண்டனர். இந்திரன் பாண்டவர்கள் அருகில் வந்தார். யுதிஷ்டிரரின் அருகில் அர்ஜுனன் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார். பின் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆசிகளை வழங்கி மீண்டும் காம்யக வனம் செல்ல அறிவுறுத்தினார். அர்ஜுனன் ஏகாக்ர சிந்தையோடு திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் பெற்றதையும் தனக்குப் பிரியமான காரியத்தை நடத்தியதையும் தெரிவித்து இந்திரன் சுவர்க்கம் திரும்பினார்.

3.18 அர்ஜுனன் இந்திரனுக்கு வாக்களித்த குருதகூழிணை

இந்திரலோகத்திலிருந்து கந்தமாதன மலைமீது பாண்டவர்களிடம் அர்ஜுனன் திரும்பி வந்தார். அப்போது இந்திரலோகத்தில் தான் கற்றுத் தேர்ந்த திவ்யாஸ்திரப் பயிற்சிக்காக இந்திரன் தன்னிடம் குருதகூழிணை வேண்டியதையும், தகூழிணை அளிப்பதாக உறுதியளித்த தான் பாதாள உலகில் வாழ்ந்த நிவாத கவசர்கள் என்ற அரக்கர்களை அழித்ததையும் விரிவாகக் கூறினார். இந்திரன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். “அர்ஜுனா! இனி உன்னைப் போரில் தேவர்களும் வெல்ல முடியாது. அஸ்திரவிதையில் உன்னை எதிர்க்கக் கூடியவன் யாருமில்லை நீ எப்போதும் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறாய். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் திறமை உள்ளவனாக இருக்கிறாய். புலனடக்கத்தோடு, சத்தியத்தைப் பின்பற்றி பிராமண பக்தனாக இருக்கிறாய். ஐந்து விதிகளோடு பதினைந்து அஸ்திரங்களைப் பெற்றிருக்கிறாய். இப்போது குருதகூழிணை அளிக்கும் சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டது. நீ குருதகூழிணை அளிப்பதாகச் சபதம் ஏற்றால் அது என்ன காரியம் என்பதைத் தெரிவிப்பேன்” என்றார்.

அர்ஜுனனும் இந்திரன் விரும்பியதைச் செய்வதாக வாக்களித்தார். இந்திரன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார், “நிவாத கவசர் என்னும் தானவர்கள் என்னுடைய பகைவர்கள் ஆவர். அவர்கள் கடலுக்குள் யாரும் செல்ல முடியாத பாதாளத்தில் வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் மூன்று கோடி எண்ணிக்கையில் ஆனவர்கள். அவர்கள் மிகுந்த பலமுடையவர்கள்.

அவர்களை நீ அழிக்க வேண்டும். அதுவே எனக்கு நீ அளிக்கும் குருதகைஷணையாகும்” எனக் கூறினார். பிறகு அர்ஜுனுக்கு ஆபரணங்களையும், பிளக்க இயலாத உத்தமமான கவசத்தையும் இந்திரனே அணிவித்தார். பிறகு தேவர்கள், இந்திரன் அனைவருடைய ஆசிகளைப் பெற்று அர்ஜுனன் போருக்குப் புறப்பட்டார். தேவர்கள் அளித்த தேவதத்தம் என்ற சங்கினை ஏற்று ஆயுதங்களுடன் அர்ஜுனன் நிவாத கவசர்களை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

3.19 நிவாத கவசர்களுடன் அர்ஜுனன் போர்

மாதலி, இந்திரனது தேரில் ஏறிப்போருக்குப் புறப்பட்ட அர்ஜுனனை, சமுத்திரத்தின் கீழ் தானவர்களின் நகரத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார். தேரின் ஒலியைக்கேட்ட தானவர்கள் இந்திரன் போருக்கு வந்ததாகக் கருதிப் பயத்துடன் நகரத்தின் கதவுகளை மூடிவிட்டனர். அர்ஜுனன் தனது தேவதத்தம் என்ற சங்கினை ஒலித்தார். பிறகு நிவாத கவசர்கள் பலவிதமான கவசங்களை தரித்துக் கொண்டு விசித்திரமான ஆயுதங்களுடன் நகரத்திலிருந்து வெளியே வந்தனர். அப்போது சமதளத்தில் மாதலி மிக வேகமாகத் தேரைச் செலுத்தினார். தானவர்கள் பயங்கர ஓசையுடன் ஆயிரக்கணக்கான வாத்தியங்களை வாசித்தனர். அந்த பயங்கரமான ஒலியால் கடலில் இருந்த பெரிய உயிரினங்களும் மடிந்து மிதக்கலாயின.

பல தேவரிஷிகளும், பிரம்மரிஷிகளும், மகரிஷிகளும் சித்தர்களும் அப்போரைக் காண வந்தனர். அர்ஜுனுக்கும் நிவாத கவசர்களுக்கும் மிகக் கடுமையான போர் நடைபெறலாயிற்று. நிவாத கவசர்கள் அர்ஜுனனின் தேரைத் தடுத்துக் கர்ஜனை செய்தவாறு நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். அச்சம் தரும் ஆயுதங்களுடன் அர்ஜுனனைத் தாக்கலாயினர். அர்ஜுனன் தனது காண்டிபத்திலிருந்து பத்து பத்து அம்புகளாக விடுத்து அவர்களைத் துளைத்தார். மாதலி குதிரைகளை பல்வேறு விதமாகச் செலுத்தினார். குதிரைகள் மிதித்தும், தேர்ச்சக்கரங்களால் நசுக்கப்பட்டும். அர்ஜுனனின் பாணங்களாலும் நூற்றுக்கணக்கான தானவர் மடிந்தனர். போர்க்களத்தில் ஏராளமானோர் இறந்தனர்; பலர் ஓடி விட்டனர். ஆனாலும் தொடர்ந்து போர் செய்த அரக்கர்கள் பெரும் அம்புமழை பொழிந்தனர். அர்ஜுனன் முன்னேறுவதைத் தடுத்தனர். அர்ஜுனனின் உடலில் காயங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனாலும் அர்ஜுனன் சோர்வடையாமல் பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினார்.

தானவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கத்தி, சூலம், அம்பு மழையால் அர்ஜுனனைத் தாக்கினார். பின் இந்திரன் அளித்த ‘மாதவம்’ என்ற ஒளிமிகுந்த அஸ்திரங்களை அர்ஜுனன் செலுத்தினார். அது தானவர்களின் போர்க்கருவிகளைத் துண்டு துண்டாக்கியது. அர்ஜுனனோடு போர் செய்த

தானவர்கள் தங்களது மாயா யுத்தத்தைத் தொடங்கினர். நாற்புறங்களில் இருந்தும் பெரும் பாறைகளை மழையாகப் பொழிந்தனர். அர்ஜுனன் மகேந்திராஸ்திரத்தால் அவற்றைப் பொடிப் பொடியாக்கினார். பிறகு நாற்புறங்களிலும் தீ பரவியது. அதனையும் அர்ஜுனன் அமைதிப்படுத்தினார். பிறகு பெரும் நீர்த்தாரைகள் ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்து திசைகளை மறைத்தன. இந்திரன் அளித்த விசோஷணாஸ்திரத்தைச் செலுத்தி அர்ஜுனன் நீர் முற்றும் வற்றச் செய்தார்.

தானவர்கள் மாயாமய அக்னியையும், வாயுவையும் பிரயோகித்தனர். அர்ஜுனன் வருணாஸ்திரத்தால் தீயை அனைத்து, ஷைலாஸ்திரத்தால் மாயாமய வாயுவைத் தடுத்தார். வெறிகொண்ட தானவர்கள் ஒரே சமயத்தில், பயங்கர அஸ்திரங்களுடன், அக்னி, வாயு, பாறைகளை மழை போலப் பொழிந்தனர். நாற்புறமும் இருள் பரவியது. மாதலியும் தடுமாறலானார். குதிரையின் கடிவாளமும் சாட்டையும் பூமியில் விழுந்துவிட்டன. மாதலி தடுமாறியதும் அர்ஜுனன் மனதிலும் பயம் தோன்றியது. மாதலி, அர்ஜுனனிடம் “நான் அமுதத்தைப் பெறுவதற்கான தேவ- தைத்தியரின் போரைக் கண்டிருக்கிறேன். இந்திரன் சம்பாஸுரன் போரிலும், விருத்தாஸுரன் போரிலும் இந்திரனுக்குச் சாரதியாக இருந்துள்ளேன். மிகப் பெரிய பயங்கரமான போர்களைக் கண்டுள்ளேன். ஆனால் இதற்கு முன் எப்போதும் தடுமாறியதில்லை. உணர்விழந்ததில்லை. விதாதா உலகின் சம்ஹாரத்தைத் தீர்மானித்துள்ளார் போலும், இல்லையெனில் இத்தகைய போர் நடைபெறாது” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் மாதலியிடம், “நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். தேரின் மீது உறுதியாக அமர்ந்து கொள்ளுங்கள். இன்று நான் என்னுடைய அஸ்திரங்களின் மாயையால் இவர்களது மாயச்செயல்களை அழித்து விடுகிறேன்” என்று கூறினார்.

தானவர்கள் வேறு பல மாயைகளை வெளிப்படுத்தினர். சில சமயம் ஒளி பரவியது; உடனே இருள் மூடியது. நிவாத கவசர்கள் நாற்புறத்தில் இருந்தும் அர்ஜுனன் மீது பாய்ந்தனர். திடீரென்று அனைவரும் மாயமாயினர் இவ்வாறு அவர்கள் மறைந்து போர் செய்யத் தொடங்கியதும், அர்ஜுனனும் அஸ்திரங்களின் மாயாசக்தி மூலம் தைத்தியர்களை அழிக்கத் தொடங்கினார். உடனே அந்த தானவர்கள் தங்களது மாயைகளை விலக்கிவிட்டு நகரினுள் நுழைந்தனர். எண்ணிலடங்கா தானவர்கள் இறந்ததால் தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகள் கால் வைப்பதற்கும் இடமில்லை. எனவே தேரும் குதிரைகளும் ஆகாயத்தில் எழும்பி நின்றன. தானவர்களின் குதிரைகளின் கால்களையும் தேரின் சக்கரங்களையும் பிடித்து இழுத்தனர். அதனால் தேரின் வேகம் குறைந்தது. மாதலி கூறியவாறு அர்ஜுனன் இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தைப் பிரயோகித்தார். அவை தானவர்கள்

அனைவரையும் கொன்று குவித்தன. தேர் விடுவிக்கப்பட்டது. அந்த யுத்தத்தில் தேரும், குதிரைகளும், எந்தப் பாதிப்பும் அடையவில்லை. அர்ஜுனுக்கும் மாதலிக்கும் எந்தக் காயமும் ஏற்படவில்லை. தைத்யர்களின் நகரத்திற்குள் அர்ஜுனன் நுழைந்தார். தானவப்பெண்கள் அமுதவாறு தத்தம் வீடுகளுக்குள் புகுந்து கொண்டனர்.

இந்திரபுரியை விடச் சிறந்ததாகத் தோன்றிய இந்நகர் போல தேவர்கள் ஏன் தங்கள் நகரை அமைக்கவில்லை என்று மாதலியிடம் அர்ஜுனன் கேட்டார். “முற்காலத்தில் இந்திரனுடைய அதிகாரத்தில் இருந்த இந்நகரம் நிவாதகவசர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது: பிரம்மாவை நோக்கித்தவம் செய்த நிவாத கவசர்கள், தாங்கள் வசிப்பதற்கு இந்த நகரைப் பெற்றதுடன் போரில் எங்களுக்குத் தேவர்களால் பயம் ஏற்படக்கூடாது என்ற வரத்தையும் பெற்றனர். இந்திரன் பிரம்மாவிடம் இத்தானவர்களை அழிக்குமாறு வேண்டினார். பிரம்மா, நீயே வேறொரு சரீரம் தரித்து இவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்பதே தெய்வத்தின் நியதி என்று தெரிவித்தார். உன் கையால் கொல்லப்பட்ட இந்த தானவர்களைத் தேவர்கள் கொல்ல முடியாது” என மாதலி அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் இந்திரனுடைய குமாரனாக வந்து நிவாதகவசர்களை அழித்தார். இவர்களுடைய அழிவை உத்தேசித்தே இந்திரன் உனக்கு மிக உயர்ந்த அஸ்திரபலத்தை அளித்துள்ளார் என்பதையும் மாதலி தெரிவித்தார்.

3.20 அர்ஜுனன் ஹிரண்யபுரியில் பௌலோமர், காலகேயரை அழித்தது

பிறகு அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் திரும்பும் வழியில் மற்றொரு அழகிய நகரினைக் கண்டார். அது அங்கு வாழ்பவர்களின் விருப்பப்படி எங்கும் செல்லக்கூடியதாக இருந்தது. அதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் அந்நகரைப் பற்றி மாதலியிடம் கேட்டார். மாதலி அந்நகர் பற்றிய செய்தியைக் கூறினார். “தைத்திய குல கன்னியான புலோமாவும், அஸூர வம்சக் கன்னியான காலகாவும் பிரம்மாவை நோக்கி ஆயிரம் ஆண்டுகள் தவம் புரிந்தனர். அவர்கள் பிரம்மாவிடம் எங்கள் புதல்வர்கள் துன்பமற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். தேவ, ராக்ஷஸ, நாகர்களால் அழிக்க முடியாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவர்கள் இருக்க ஒரு அழகான நகரம் வேண்டும். அந்த நகரம் விமானத்தைப் போல வானில் சஞ்சரிக்க வேண்டும். அதில் எல்லாவகை ரத்தினங்களும் இருக்க வேண்டும். விரும்பிய அனைத்தும் நிறைந்ததாக சோகமும், ரோகமும் அற்றதாக இருக்க வேண்டும். தேவ, மகரிஷி, யக்ஷ, நாக, கந்தர்வ, அஸூர, ராக்ஷஸர்கள் யாரும் அழிக்க முடியாததாக இருக்க வேண்டும்” என்ற வரம் கேட்டனர். பிரம்மாவும் அத்தகைய நகரத்தை நிர்மாணித்து அளித்தார். இந்நகரில் பைலோம, காலகஞ்ச என்ற அஸூரர்களே வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தேவர்கள் யாராலும்

வதைக்கப்பட முடியாதவர்கள். பிரம்மா மனிதனின் கையால் இவர்களுடைய மரணத்தைத் தீர்மானித்துள்ளார். நீ போரில் வஜ்ராயுதத்தின் மூலம் இவர்களை அழித்து விடு” என்று கூறினார்.

மாதலி தேரை அந்நகர் அருகில் செலுத்தினார். ஹிரண்யபுரி என்ற அந்த நகரத்தில் வாழ்ந்த தைத்தியர்கள் பல்வேறு ஆயுதங்களுடன் அர்ஜுனனைத் தாக்கினார். அர்ஜுனன் பல்வேறு தந்திரங்களை மேற்கொண்டு யுத்தம் புரிந்தார். அவர்களே ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்ளுமாறு செய்து அவர்களை வெட்டி வீழ்த்தினார். அவர்கள் மாயையால் நகரை உயரத்தில் பறக்கச் செய்தார்கள். அர்ஜுனன் அம்புமழையால் அதனைத் தடுத்தார். அந்நகர் சிலசமயம் பூமியின் மீதும், பாதாளத்திலும், மேலேயும் கோணலாகவும் பறந்தது. அர்ஜுனன் எல்லாப்பக்கங்களிலும் அதைத் தடுத்தார் அறுபதாயிரம் தேர்களில் ஏறிவந்த தானவர்கள் அர்ஜுனனை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டு அவரது திவ்யாஸ்திரங்களைத்தடுத்தனர். அர்ஜுனனை அவர்கள் துன்புறுத்தலானார்கள். அர்ஜுனன் ஏகாக்ர சித்தத்துடன் ருத்திர மூர்த்தியை வணங்கிப் பாசபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். உடனே அர்ஜுனனுக்கு மூன்று தலைகளும் மூன்று முகங்களும் ஒன்பது கண்களும் ஆறு புஜங்களும் கொண்ட ஒரு திவ்ய புருஷனின் தரிசனம் உண்டாயிற்று. மகாதேவன் பாம்புகளையே ஆடையாகத் தரித்து நாகத்தையே யக்ஞோபவீதமாக அணிந்திருந்தார். சங்கரனை வணங்கிய அர்ஜுனன் காண்டீபத்தை ஏந்தி பாசபதாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினார்.

உடனே அதிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான உருவங்கள் தோன்றின. மான், சிங்கம், புலி, கரடி, காட்டெருமை, நாகம், பசு, சரபம், யானை, பன்றி, காளை, பூனை, ஓநாய், பிரேதம் கழுகு, கருடன், தேவர், ரிஷி, கந்தருவ, பிசாசு, யக்ஷர், ராக்ஷஸர், குஹ்யர், நிஷாசரர் இன்னும் பல்வேறு உருவங்கள் தோன்றின. அவை அனைத்திலும் பலவகை அஸ்திர சஸ்திரங்கள் இருந்தன. அவை அனைத்தும் தானவர்களைத் தாக்கின. அர்ஜுனனும் காண்டீபத்தின் மூலம் பாணங்களைச் செலுத்தி அனைவரையும் வதைத்தார். அர்ஜுனன் திரிபுரம் அழித்த பெருமானை நினைத்து வணங்கினார். மாதலி தேவர்களுக்கும் முடியாத இக்காரியம் செய்த அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தார். பெண்களில் அழகுரலுடன் அந்நகரம் இல்லாததானது.

அர்ஜுனன் இந்திரனிடம் திரும்பினார். மாதலி நிவாத கவசர் அழிவு, ஹிரண்யபுரியின் அழிவு பற்றி இந்திரனிடம் தெரிவித்தார். இந்திரன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனனைப் பாராட்டி அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டார். இந்திரன் தன் மகனிடம், “பார்த்தா! நீ போரில் தேவரும் செய்ய முடியாத

காரியத்தைச் செய்துள்ளாய். என்னுடைய பெரும் பகைவர்களை அழித்துக் குருதக்ஷிணையை அளித்துவிட்டாய். எப்போதும் போர்க்களத்தில் இதே போல் இருக்க வேண்டும். மோகமில்லாமல் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். தேவ, யக்ஷ, தானவர் யாரும் போரில் உனக்குச் சமமாகமாட்டார்கள். தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரர் உன்னுடைய பலத்தால் வெல்லப்பட்ட பூமியைப் பரிபாலனம் செய்யப் போகிறார்” என்று கூறினார். பிறகு சிறிது காலம் இந்திரன் மாளிகையில் அர்ஜுனன் சுகமாக இருக்கலானார். 5 ஆண்டுக்காலம் கழிந்ததும் இந்திரன் மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனனிடம் “உனது சகோதரர்கள் உன்னை மிகவும் நினைக்கிறார்கள். நீ செல்ல வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது” எனக் கூறி விடையளித்து என்னைத் தங்களிடம் அனுப்பினார் என்று தனது வீரச்செயல்களை அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

3.21 யுதிஷ்டிரர் வாழ்த்து: தியாஸ்திரங்களைத் தரிசிக்க விரும்புதல்

அர்ஜுனன் கூறிய அனைத்து விஷயங்களையும் கேட்டு மகிழ்ந்த யுதிஷ்டிரர், “தனஞ்ஜயா! நீ திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றது மிகவும் சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். பாரதா! நீ தேவர்களின் தலைவன் இந்திரனுக்கு அவர் விரும்பிய குருதக்ஷிணையை நிவாத கவசர்களை அழித்து நிறைவேற்றியுள்ளாய். லோகபாலர்கள் அனைவரையும், சந்தித்ததும் நீ பார்வதியோடு சாக்ஷாத் சங்கரணை தரிசனம் செய்ததும் மிகப் பெரிய சௌபாக்கியம் ஆகும். அர்ஜுனா! எங்களுடைய பாக்கியத்தாலேயே நீ மறுபடி எங்களிடம் திரும்பிவந்தாய். இன்று எனக்கு நாம் திருதராஷ்டிரருடைய புதல்வர்களை வென்று நம் ராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெறுவோம். என்ற நம்பிக்கை வந்துவிட்டது. பாரதா! நீ வீரமுடைய நிவாதகவசர்களை அழித்த திவ்யாஸ்திரங்களைக் காண விரும்புகிறேன்” எனக் கூறினார். அர்ஜுனன் நாளைக் காலை அவற்றை நீங்கள் தரிசனம் செய்யலாம். என்று யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். மறுநாள் பொழுது புலர்ந்ததும் யுதிஷ்டிரர் தனது சகோதரர்களுடன் நித்ய கர்மங்களை முடித்துத் தயாரானார். அர்ஜுனனும் நீராடி முறைப்படி பூஜித்து தேவர்களையும் இந்திரனையும் மகாதேவனையும் மனத்தில் நினைத்து வணங்கி இந்திரன் அளித்த கவசத்தைப் பூண்டார். பூமியையே தேராகக் கொண்டு தனது காண்டீபத்தைக் கையில் ஏந்தி தேவதத்தத்தைத் ஒலிக்கச் செய்தார்.

3.22 அர்ஜுனன் ஆயத்தம் தேவர்கள் வருகை; நாரதர் தடுத்தல்

இவ்வாறு அர்ஜுனன் ஆயத்தமாகி திவ்யாஸ்திரங்களைக் காட்டத் தொடங்கிய போது, பூமி மரங்களோடு நடுங்கலாயிற்று: நதிகளிலும், கடல்களிலும் பெரும் காற்று வீசியது; மலைகள் பிளந்தன. சூரியன் ஒளி

மங்கியது. பூமிக்கு அடியில் வாசம் செய்த பிராணிகள் துன்புற்றன. அவை அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து நின்றன. அவை அர்ஜுனனிடம் உயிர்ப்பிச்சை கேட்டு நின்றன. இதே நேரத்தில் பிரம்மரிஷி, சித்தரிஷி, பிராணிகள் அனைவரும் தேவர்கள், யக்ஷ, ராக்ஷஸ, கந்தர்வர்கள், பறவைகள் அனைவரும் அங்கு வந்தனர். பிரம்மா, லோகபாலர்களும், தன் கணங்களோடு மகாதேவனும் வந்தனர். வாயுதேவன் அர்ஜுனன் மீது மலர்மாரி பொழிந்தார்.

தேவர்கள் கூறியதால், நாரதர் அர்ஜுனன் அருகில் வந்து கூறலானார். “அர்ஜுனா! இப்போது திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்காதே. லக்ஷியம் இல்லாமல் இவை செலுத்தப்படக்கூடாது. தான் துன்பத்தில் இல்லாத போது இவற்றை ஒருவன் பிரயோகிக்கக்கூடாது. உசிதமில்லாத வகையில் திவ்யாஸ்திரங்களைச் செலுத்துவது மிகப்பெரிய குற்றமாகும். சாஸ்திரப்படி பாதுகாக்கப்பட்டதாலேயே இவை பலமுடையதாக, சுகமளிப்பதாக உள்ளன. இவற்றை நன்கு பாதுகாக்கவில்லையென்றால் மூவுலகின் அழிவிற்கும் காரணமாகிவிடும். மறுபடி ஒருபோதும் இவ்வாறு செய்யத் துணியாதே. யுதிஷ்டிரர் போர்க்களத்தில் பகைவர் மீது பிரயோகிக்கப்படும் போது இவற்றைத் தரிசனம் செய்யட்டும். இச்சமயம் இவற்றைக் காண எண்ணாதீர்கள்” என்று கூறி அர்ஜுனன் அஸ்திரங்களை ஏவுவதை தடுத்து நிறுத்தினார். பிறகு வந்த வழியே தேவர்கள் அனைவரும் திரும்பினர். பாண்டவர்கள் அங்கேயே வசித்து வந்தனர்.

3.23 த்வைதவனவாசம்: கந்தர்வர்களிடமிருந்து துரியோதனனை மீட்பது

பிறகு 11 ஆவது ஆண்டு வனவாசம் முடிந்தபின் பாண்டவர்கள் மீண்டும் த்வைத வனம் வந்து வசிக்கத் தொடங்கினர். அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்களைச் சந்தித்தார். அங்கு பாண்டவர்களைக் காண வந்த சிரஞ்சீவியான மார்க்கண்டேய மகரிஷியின் வாயிலாகப் பல்வேறு மகரிஷிகளின் வரலாறு, மத்ஸ்யாவதாரம், கார்த்திகேயனின் பிறப்பு, ராஜரிஷிகளின் மகிமைகளை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு பாண்டவர்களும் கேட்டறிந்தனர். பின்பு ஒருநாள் யுதிஷ்டிரர் யாகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நேரத்தில் துரியோதனன் தனது சகோதரர், மனைவியருடன், சகுனி, கர்ணன் மற்றும் பெரும் சேனை, வணிகர் கூட்டத்துடன் த்வைதவனத்திற்கு வந்தான். வனவாசத்தில் காய்கனிகளை உண்டு உடல் மெலிந்து மரவுரி மான்தோல் தரித்து துயருற்ற பாண்டவர்களின் நிலையைக் கண்டு கேலி செய்வதே அவனுடைய வருகையின் நோக்கமாகும்.

அவன் யுதிஷ்டிரர் யாகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இடத்தின் அருகே

கூடாரங்களை அமைக்குமாறு தனது வீரர்களை ஏவினான். வீரர்கள் அவ்வாறு செய்ய முற்பட்டபோது ஆயிரக்கணக்கான கந்தர்வவீரர்கள் துரியோதனன் சேனையைத் தாக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் கர்ணனின் தேரை உடைத்துக் கொடியை அறுத்து வீசினர். கந்தருவர்களால் சூழப்பட்ட கர்ணன் உயிர்பிழைப்பதற்காக விகர்ணனின் தேரில் ஏறி ஓடிவிட்டான். சித்திரசேனனின் தலைமையில் இருந்த கந்தருவர்கள் துரியோதனனைக் கொல்லும் நோக்கத்தோடு வந்து கொடி, தேர், குடை, சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தையும் அழித்து விட்டனர். அப்போது துரியோதனன் பூமியில் விழுந்தான்.

இதைக் கண்ட கந்தருவனான சித்திரசேனன் துரியோதனனிடத்தில் அவசரமாக வந்து அவனையும், அவனது படை, சகோதரர்கள், பெண்கள், ஆகியோரையும் கைது செய்தான். தப்பி ஓடிய சேனை வீரர்கள் முதிய மந்திரிகள், வணிகர்கள் அனைவரும் தங்கள் பொருட்களோடு தங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிப் பாண்டவர்களிடம் சரணடைந்தனர். யுதிஷ்டிரர் தான் யாககாரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததால் தன் சகோதரர்களிடம் கௌரவர்களைக் காப்பாற்றுமாறு கட்டளையிட்டார். ஆனால் பீமன் மறுப்புத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர், “சகோதரர் உறவினரிடையே கருத்து வேறுபாடும், சச்சரவும் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். பகையும் உண்டாகும். ஆனால் வெளியில் இருந்து ஒரு மனிதன் அவர்களது குலத்தைத்தாக்கினால் குலத்தைக் காப்பது நம் தர்மமாகும்” என அறிவுரை கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு பாண்டவர்கள் நால்வரும் போருக்கு ஆயத்தமாகினர். சித்திரசேனனால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட துரியோதனன் தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு பாண்டவர்களை தீனமாக அழைத்துப் புலம்பினான். பாண்டவர்கள் நால்வரும் கந்தருவரோடு போர் தொடுத்தனர். அர்ஜுனன் கந்தருவரிடம் துரியோதனனை விட்டு விடும்படிக் கூறினார். கந்தருவர்கள் தேவேந்திரன் ஆணைக்கு மட்டுமே தாங்கள் கட்டுப்பட்டவர்கள். வேறு யாருக்கும் கட்டுப்படமாட்டோம் எனத் தெரிவித்தனர். மறுபடியும் அர்ஜுனன் அவர்களை வேண்டியும் அவர்கள் துரியோதனனை விட்டுவிட மறுத்து விட்டனர். பாண்டவர்கள் கந்தருவர்களுடன் போர் தொடங்கினர். கந்தருவர்கள் பாண்டவர்களின் தேரை உடைக்க முயற்சித்தனர். கந்தருவர்கள் பலமாகத் தாக்கப்பட்டபோதும் கௌரவர்களை எடுத்துக் கொண்டு வானத்தில் பறந்தனர்.

அர்ஜுனன் அம்பால் நாற்புறமும் விசாலமான வலையை ஏற்படுத்தி அவர்களைப் பறவைகள் கூண்டில் அடைபடுவது போல் அடைத்துவிட்டார். அவர்கள் கோபத்துடன் வலிமையான ஆயுதங்களை அர்ஜுனன் மீது செலுத்தினர். அர்ஜுனன் ‘பல்ல’ என்னும் பாணங்களைத் தொடுத்தார். பின்

தனது திவ்யாஸ்திரங்கள் மூலம் அவர்களைப் பொசுக்கலானார். சித்திரசேனன் கதையால் அர்ஜுனனைத் தாக்கினான். அர்ஜுனன் அவன் கதையை உடைத்துவிட்டார். அர்ஜுனனின் நண்பரான சித்திரசேனன் காயமடைந்து தன்னை அர்ஜுனனுக்கு முன்னால் வெளிப்படுத்திக் கொண்டார். தன்னை நண்பனாகக் கருதுமாறு அர்ஜுனனிடம் வேண்டினார். போர் நின்றது.

பிறகு அர்ஜுனன் சித்திரசேனனிடம் எதற்காகத் துரியோதனனை மனைவியோடு கைது செய்தாய் எனக் கேட்டார். சித்திரசேனன், அர்ஜுனனிடம், “தனஞ்ஜயா! காட்டில் அனாதைகளைப் போல துயரத்தில் இருக்கும் உங்களைக் கண்டு கேலி செய்து, அவமதிக்கும் எண்ணத்தோடு துரியோதனன் இங்கு வந்ததை இந்திரன் அறிந்து கொண்டார். எனவே என்னை இங்கு அனுப்பித் துரியோதனனைக் கைது செய்து வருமாறு கட்டளையிட்டார். உன்னுடைய சிஷ்யனும் நண்பனுமான அர்ஜுனனையும், பாண்டவர்களையும் காப்பாற்று என்று கூறினார். இந்திரன் கட்டளைப்படியே நான் இங்கு வந்தேன். துரியோதனனை அவனது உறவினரோடு இந்திரனிடத்தில் அழைத்துச் செல்லப்போகிறேன் எனக் கூறினார்.

அர்ஜுனன் துரியோதனனை விட்டு விரும்பும் படி மீண்டும் கந்தருவனிடம் வேண்டினார். ஆனால் கந்தருவன் சித்திரசேனன் “இவன் தருமராஜரையும், திரௌபதியையும் ஏமாற்றியுள்ளான். யுதிஷ்டிரன் இவனது கோணல் புத்தியை அறியமாட்டார். எனவே இவற்றையும் தெரிந்து கொண்டு உன்விருப்பப்படி செய்து கொள்” என்று பதிலுரைத்தார். பிறகு அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றனர். யுதிஷ்டிரர் சித்திரசேனனைப் பாராட்டி மகிழ்ந்து துரியோதனாதியரை விடுவிக்குமாறு செய்தார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரரின் இரக்க குணத்தாலும், அர்ஜுனனுடைய வீரத்தாலும் துரியோதனன் கந்தருவர்களிடமிருந்து தப்பிப் பிழைத்தான்.

3.24 திரௌபதி அபகரிப்பு; ஐயத்ருதன் கைது

ஒரு சமயம் திரௌபதி ஆசிரமத்தில் தனியே இருக்க, பாண்டவர்கள் வனத்தில் வேட்டையாடுவதற்காகச் சென்று விட்டனர். அப்போது அந்த வழியில் சென்ற சிந்து தேச மன்னன் ஐயத்ருதன் திரௌபதியைக் கண்டு மோகம் கொண்டு அவளை அபகரித்துத் தேரில் ஏற்றிச் சென்று விடுகிறான். காட்டில் தீயசகுனங்களைக் கண்டு ஆசிரமம் திரும்பிய பாண்டவர்கள் பணிப்பெண் மூலம் நடந்தவற்றைத் தெரிந்து கொண்டு ஐயத்ருதனைத் துரத்திச் சென்று அவனது நண்பர்கள் பலரைக் கொன்றனர். அவனது சேனை சிதறி ஓடியது. ஐயத்ருதன் திரௌபதியைத் தேரில் இருந்து இறக்கி விட்டுத் தான் காட்டுக்குள் ஓடித்தப்ப முயன்றான். யுதிஷ்டிரர் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல உறுதி புண்ட பீமனிடம் துச்சலாவின் கணவனான அவனை,

அவளின் நலம் கருதிக் கொல்ல வேண்டாம் எனக் கூறினார். பின் யுதிஷ்டிரர், நகுல, சகதேவர் திரௌபதியுடன் ஆசிரமம் திரும்பினார். பீமசேனனும் அர்ஜுனனும் ஐயத்ருதனைத் துரத்திப்பிடித்துக் கைது செய்தனர். பீமசேனன் ஐயத்ருதனை அவனுடைய கேசத்தைப் பற்றி மேலே தூக்கிப் பூமியில் அறைந்து நசுக்கலானார். பின் அவனைத் தரையில் தள்ளி முழங்கால்களால் அழுத்தி முஷ்டியால் அடிக்கலானார். ஐயத்ருதன் அப்போது மயக்கமானான். அர்ஜுனன் பீமசேனனைத் தடுத்து யுதிஷ்டிரரின் சொற்படி துச்சலாவிற்காக ஐயத்ருதனை விட்டு விடக் கூறினார். அதனால் பீமன் அவனைக் கொல்வதில் இருந்து பின்வாங்கி அவன் தலையை மொட்டையடித்து ஐந்து குடுமிகள் வைத்து அவமதித்தார். யுதிஷ்டிரரின் இரக்க மனத்தால் ஐயத்ருதன் விடுவிக்கப்பட்டான்.

4. விராட பருவம்

4.1 அஞ்ஞாத வாச காலத் தொடக்கம்

காம்யக வனத்தில் தர்மராஜன் மான் உருவில் வந்து கவர்ந்து சென்ற பிராமணனின் அரணிக்கட்டைகளை மீட்கும் முயற்சியில் பாண்டவர்கள் ஈடுபட்டனர். அப்போது நீர் கொண்டு வரச் சென்ற பாண்டவர்கள் நால்வர் யக்ஷனால் உயிரிழக்கின்றனர். யுதிஷ்டிரர் தருமராஜனாகிய யக்ஷனின் வினாக்களுக்கு விடையளித்துச் சகோதரர்களை மீண்டும் உயிர் பிழைக்கச் செய்கிறார். தருமராஜனின் ஆசியுடன் அனைவரும் அஞ்ஞாத வாசத்திற்காக விராடனுடைய தலைநகரம் நோக்கிச் செல்லுகின்றனர். பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் யார் யார் எந்த எந்தப் பெயரில், என்ன பணியில் சேருவது என்றும் தீர்மானித்துக் கொள்ளுகின்றனர். அர்ஜுனன் தான் ‘பிருஹன்னளா’ என்ற பெயருடன் அலியாக மன்னரின் அரண்மனை பெண்களுக்கு ஆடல், பாடல், இசைக்கருவிகளை இசைத்தல் ஆகியவற்றைக் கற்றுத்தரும் பணியில் ஈடுபட விரும்பினார். பிறகு பாண்டவர்கள் தங்களுடைய ஆயுதங்களை நகரின் வெளியே மயானத்தின் அருகில் இருந்த ஷமீ (வன்னிமரம்) என்ற உயரமான அடர்ந்த மரத்தின் பொந்துகளில் மறைத்து வைக்கின்றனர். பின்னர் அனைவரும் விராடனின் நகருக்குள் பிரவேசித்தனர்.

4.2 அர்ஜுனன் பிருஹன்னளையாக விராட மன்னரிடம் பணியில் சேருதல்

உயரமான உருவம் கொண்ட அர்ஜுனன் பெண்கள் அணியும் பெரிய குண்டலங்களைக் காதுகளிலும், சங்கு வளையல்களைக் கைகளிலும் அணிந்து தனது நீண்ட அதிகமான கேசத்தைக் கைகளில் பரப்பியவாறு விராட மன்னரிடம் வந்து நின்றார். அவனை இதற்குமுன் மன்னரோ, வேறு யாரோ பார்த்ததில்லை. மன்னர் வியப்புடன், “நீ சத்தியமும் தைரியமும் நிறைந்த தேவனுக்கு நிகராகக் காணப்படுகிறாய். பெண்களுக்கு உரிய வேஷம் பூண்டிருக்கிறாய். ஆனால் வில்லும் கவசமும் தரித்த வீரனைப் போலத் தோற்றம் அளிக்கிறாய். நீ என் புதல்வர்களுக்கும் எனக்கும் சமமாக இருந்து மதஸ்யதேசம் முழுவதையும் பரிபாலனம் செய். உன்னைப் போன்ற உருவுடையவன் ஒருபோதும் அலியாக இருக்க முடியாது” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் மன்னரிடம், “நான் அழகாகப் பின்னல் இடுவேன். குண்டலங்களை அமைப்பேன். மாலைகளையும், அழகிய போர்வைகளையும் செய்வேன். நீராட்செய்வேன். கண்ணாடியைச் சுத்தம் செய்வேன். சந்தனப் பூச்சினால் அலங்காரம் செய்வேன். அலிகள், சிறுவர்கள், சாதாரண மக்களுக்கு நடனமும், சங்கீதமும் கற்றுத் தருவேன். பெண்களின் கூந்தல்களில் மலர் தைத்து அலங்கரிப்பேன்” என உரைத்தார். விராடர் அலியைப் போன்ற

இந்த வேஷம் உனக்குப் பொருத்தமானதல்ல; நீ ஆண்மையோடு பிரகாசிக்கிறாய். உன் புஜங்கள் வில்லேந்தியவை என்பது என் நம்பிக்கை என்று கூறினார்.

அர்ஜுனன் நான் ஆடுவேன்; பாடுவேன்: இசைக்கருவிகளை இசைப்பேன் தங்கள் மகள் உத்தராவிற்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக என்னை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். என்னுடைய இந்த உருவத்திற்கான காரணம் துயரமளிக்கும் விஷயம். தாங்கள் என்னை பிருகன்னளா என்ற தாய் தந்தையற்ற மகன் அல்லது மகள் என்று கருதுங்கள்” என மன்னரிடம் கூறினார். விராட மன்னர் “என் மகளுக்கும், மற்ற அரசகுமாரிகளுக்கும் நடனக்கலையைக் கற்றுக் கொடு. ஆனால் இது உனக்குப் பொருந்துமா எனத் தெரியவில்லை; நீ உலகம் முழுவதும் ஆளும் மன்னனாகத் தகுந்தவன்” என்றார். அர்ஜுனனின் அலித்தன்மையையும் பரிசோதித்து, மந்திரிகளிடம் ஆலோசனை செய்து பின் அந்தப்புரத்திற்குச் செல்ல அனுமதியளித்தார். அர்ஜுனன் விராட இளவரசி உத்தராவிற்கும் அவளது தோழிகளுக்கும் கலைகளைக் கற்பிக்கலானார். அனைவருக்கும் பிரியமானவரானார். இளம்பெண்களோடு இருந்தும் தன் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்த அர்ஜுனன் பற்றிய ரகசியம் யாரும் அறியவில்லை.

4.3 அர்ஜுனன் உத்தரனுக்கு சாரதியாதல்: உத்தரன் பயந்து ஓடுதல்

விராடதேசத்தில் பத்துமாதங்களுக்கு மேல் அஞ்ஞாத வாசகாலம் கழிந்தது. அதன் பின் திரௌபதியின் மீது மோகம் கொண்ட கீசகனும் அவனது சகோதரர்களும் பீமனால், யாரும் அறியாமல் வதைக்கப்பட்டனர். அவர்களது மரணத்திற்குக் கந்தருவர்களே காரணம் எனப் பேசப்பட்டது. இந்நிலையில் அஸ்தினாபுரத்தில் பாண்டவர்களை எப்படியாவது கண்டு பிடித்து அஞ்ஞாத வாசகாலத்திற்குள்ளாகவே அறிந்து கொள்ளுவதற்காக துரியோதனன் ஒற்றர்களை அனுப்பியிருந்தான். ஆனாலும் பாண்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரர் இருக்கும் தேசம் எவ்வாறு இருக்கும் என்று கூறுகிறார். அவர் கூறிய அடையாளத்தில் இருந்தும், கீசகன் கொல்லப்பட்டதில் இருந்தும் பாண்டவர்கள் விராடதேசத்தில் இருக்கக்கூடும் என துரியோதனன் யூகித்தான்.

இந்நிலையில் விராடர் மீது பழைய பகை கொண்டிருந்த த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா விராடர் மீது படையெடுக்க ஆலோசனை கூறினான். துரியோதனனும் இதை ஏற்றான். முதல்நாள் சுசர்மா தென்திசையிலிருந்து தாக்குவது என்றும் மறுநாள் கௌரவர் வடதிசையில் இருந்து தாக்குவது என்றும் முடிவானது. திட்டமிட்டபடி சுசர்மா தென்திசையில் இருந்து தாக்கிப் பசுக்களைக் கவர்ந்தான். விராடர் தனது சேனாதிபதி, பாண்டவர் நால்வர்,

வீரர்கள், சேனையுடன் சுசர்மாவை நோக்கிச் சென்றார். விராடரும் சேனையும் நகரைவிட்டு வெளியே இருந்த சமயத்தில் கௌரவர்கள் மஹாரதிகள் அனைவருடனும் விராட தேசத்தின் வடதிசையில் இருந்து தாக்கி 60000 பசுக்களைக் கவர்ந்தனர். இந்நிலையில் நகரத்தின் பாதுகாப்பை ஏற்றிருந்த விராடனின் புதல்வன் உத்தரன் பசுக்களை மீட்க வேண்டியதாயிற்று. உத்தரன் தனக்குச் சாரதியைத் தேடிய போது, நடனசாலையில் பிரகன்னளாவாக இருந்த அர்ஜுனன் தானே உத்தரனின் சாரதியாக இருக்க விரும்பித் திரௌபதியிடம் தெரிவித்தார். திரௌபதி உத்தரனிடம் பிரகன்னளா பாண்டவர்களின் சாரதியாக இருந்தவன் என்றும் அவனை சாரதியாக்கிக் கொள்ளுமாறும் கூறுகிறாள். உத்தரன் தன் சகோதரி உத்தரையிடம் இதனைச் சொல்ல, உத்தரை அர்ஜுனனாகிய பிரகன்னளாவிடம் சாரதியாகுமாறு கூறுகிறாள். இவ்வாறு தானாகவே உத்தரனின் சாரதியாகாமல் உத்தரையின் வேண்டுகோளின் படி சாரதியாவது போல் அர்ஜுனன் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளுகிறார்.

போருக்குத் தயாரான உத்தரன் அர்ஜுனன் தேரைச் செலுத்த நகருக்கு வெளியே மயானபூமி அருகில் இருந்த கௌரவரின் பெரும் சேனைக் கடலையும், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன் அசுவத்தாமா முதலிய மகாரதிகள் விராடர்களின் பசுக்கூட்டத்தைக் காத்து நிற்பதையும், கண்டான். கண்டு பெரும் பயம் கொண்டான். இத்தகைய சேனையோடு தன்னால் போர்புரிய முடியாது என்றும் தேரைச் திருப்பிச் செலுத்துமாறும் பிரகன்னளாவான அர்ஜுனனிடம் கூறினான். அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் “நீ பசுக்கள் இல்லாமல் மீண்டும் திரும்பினால் கேலிக்கு ஆளாவாய். பசுக்களை வெல்லாமல் நான் திரும்ப நகரத்திற்குள் செல்ல மாட்டேன். நானே ஏன் கௌரவரிடம் போரிடமுடியாது? நீ உறுதியோடு இரு” என்றார். உத்தரன் அர்ஜுனன் சொல்லைக் கேட்காமல் தேரில் இருந்து குதித்து ஓடலானான். அர்ஜுனனும் உத்திரனைப் பிடிப்பதற்காகத் தனது நீண்ட பின்னல் அசைய, சிவப்பு வண்ணப் புடவையும், துப்பட்டாவும் பறக்கும் படி பின் தொடர்ந்து ஓடினார். இக்காட்சியைக் கண்டு கௌரவ வீரர்கள் சிரித்தனர்.

4.4 அர்ஜுனன் முன்பு ஷமீவ்ருஷத்தில் வைத்த ஆயுதங்களை இறக்குமாறு உத்தரனிடம் கூறுதல்: ஆயுதங்களின் அறிமுகம்

அர்ஜுனன் திரும்பி ஓடிய உத்தரனை அவனது முடியைப் பிடித்து இழுத்து தடுத்து நிறுத்தினார். உத்தரன் பிரகன்னளாவான அர்ஜுனனுக்குப் பெரும் பரிசுகள் அளிப்பதாகவும் தேரைத் திருப்புமாறும் புலம்பலானான். பார்த்தான் உத்தரனைத் தேருக்கு அருகில் அழைத்துவந்தார். அவனிடம் தன் தேரைச் செலுத்துமாறும் பகைவர்களோடு தான் போரிடுவதாகவும் கூறினார். “அரசகுமாரா! நீ கூடித்திரியன், ஆண் சிங்கம் பகைவருக்கருகில்

வந்து பயப்படுகிறாய். நான் கௌரவரோடு போர் புரிந்து பசுக்களை மீட்டுவருவேன். நீ சாரதியாகித் தேரைச் செலுத்து” என்று கூறி சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லி உத்தரனைத் தெளிவித்து தேரின் மீது ஏற்றினார். பின் தாங்கள் முன்பு ஆயுதங்களை மறைத்து வைத்திருந்த ஷமீ என்ற வன்னிமரத்தின் அருகே சென்றார்.

மரத்தின் அருகில் சென்று மென்மையானவனும், போர்க்கலையில் தேர்ச்சி பெறாதவனுமான உத்திரனை மரத்தின் மீது ஏறி அங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள வில்லை இறக்குமாறு கூறினார். உத்தரனின் விற்கள் தனது பலத்திற்கு ஏற்றவையல்ல; யானைகளை அழிப்பதில் இவை உதவாது. என் கை வேகத்தை இவை தாங்காது என்று தெரிவித்தார். இப்பெரிய மரத்தின் மீதே பாண்டவர்கள் அனைவரின் விற்களும், கொடியும், அம்புகளும், கவசங்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கே அர்ஜுனனுடைய பெரும்பலம் கொண்ட காண்டபம் உள்ளது என்றும் கூறினார். உத்தரன் இந்த மரத்தில் பிணம் தொங்கவிட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். அரசகுமாரனும், கூடித்திரியனும், மந்திரம் யாகங்களை அறிந்தவனும் சத்புருஷனுமான நான் அதை எவ்வாறு தீண்டுவேன். என்றும், அவ்வாறு பிணத்தைத் தொட்டு ஆயுதங்களைக் கொண்டு வந்தால் பயன்படுத்தக் கூடியவாறு அவற்றை எவ்வாறு சுத்தம் செய்வது என்றும் கேட்டான். அர்ஜுனன் அங்கிருப்பவை விற்கள் மட்டுமே; பிணமல்ல; உத்தம குலத்தில் தோன்றிய மத்ஸ்யராஜகுமாரனான உன்னை நிந்தைக்குரிய செயலைச் செய்யச் சொல்லமாட்டேன் என்று கூறினார்.

உத்தரன் வேறு வழியில்லாமல் தேரிலிருந்து இறங்கி ஷமீவிருஷத்தின் மீது ஏறி விற்களைக் கொண்டு வந்தான். அவை கட்டப்பட்டிருந்த துணியை அவிழ்த்து விலக்கி, சூரியனைப் போல ஒளி வீசிய விற்களைப் பார்த்து ஒரு நொடி பயத்தால் கலங்கினான். பிறகு ஆயுதங்களைப் பற்றி அர்ஜுனனிடம் எவை எவை யாருடையவை என்று அடையாளம் கூறிக் கேட்டான். அர்ஜுனன் ஆயுதங்களை அவனுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் உத்தரன் கேட்டவற்றிற்கு பதில் அளித்தார். “அரசகுமாரா! நீ கேட்டவாறு நூறு சிறு தங்க மலர்கள் இழைத்த இரு முனைகளும் பளபளப்பான வில் அர்ஜுனனுடைய காண்டபமாகும். இவ்வில் லட்சம் விற்களுக்குச் சமமானது. இதன் மூலமே பார்த்தன் போரில் மனிதர்களையும் தேவர்களையும் வென்று வந்தார். தேவ-தானவ-கந்தர்வர்கள் இதை வெகுகாலம் பூஜித்து வந்தனர். முன்பு பிரம்மா இதை 1000 ஆண்டுகள் வைத்திருந்தார். பிறகு பிரஜாபதி 500 ஆண்டுகளும், இந்திரன் 85 ஆண்டுகளும் தன்னிடம் வைத்திருந்தார். பின் சோமன் 500 ஆண்டுகளும், வருணன் 100 ஆண்டுகளும் வைத்திருந்தனர். வருணன் அளித்த காண்டபத்தை அர்ஜுனன் 65 ஆண்டுகளாக

வைத்திருக்கிறார். தங்க யானைகள் பொறிக்கப்பட்ட வில் பீமசேனனுடையது. இதைக் கொண்டே பீமன் கிழக்குத் திசை முழுவதும் வென்றார். மூன்றாவதாக உள்ள இந்திரகோபப்பூச்சிகள் 60 பொலிகின்ற சித்திரமுடைய வில் யுதிஷ்டிர மன்னருடையது. மூன்று தங்கமயமான சூரியன் பொலிவது நகுலனின் ஆயுதம் தங்கம் இழைத்த நகாசு வேலை செய்யப்பட்ட அந்துப்பூச்சி சோபிக்கும் வில் சுகதேவனுடையது.

“பிச்சவாளைப்போல் கனமான சிறகுள்ள பாணங்கள் அர்ஜுனன் உடையவை பெரிய, பருமனுடைய அர்த்தசந்திர வடிவத்தில் இருப்பவை பீமனுடையவை. ஐந்து சிங்கங்களின் சின்னம் பொறித்தவை நகுலனின் பாணங்கள், சூரிய வடிவுடன் பளபளக்கும் பாணங்கள் சுகதேவனுடையவை. கூர்மையான, நீருள்ள, பருத்த, பெரிய தங்கச் சிறகுடைய பாணங்கள் யுதிஷ்டிரருக்குரியன. தவளையின் சித்திரத்துடன் வாய்ப்பகுதி தவளையைப் போன்றிருப்பதும் அர்ஜுனனின் வாள். புலித்தோல் உறையுள் உள்ளது பீமனுக்குரியது. தங்கப்பிடியுள்ள விசித்திரமான உறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள முப்பது அங்குலத்தை விடப் பெரியவாள் யுதிஷ்டிரருக்குரியது. ஆட்டுத்தோல் உறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது நகுலனுடையது. மாட்டுத் தோலுக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய வாள் சுகதேவனுடையது” என்று அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் தெரிவித்தார்.

4.5 உத்தரன் வினா அர்ஜுனன் அறிமுகம் அளித்தல்

உத்தரன் இப்போதும் அலிஉருவில் இருந்த அர்ஜுனனிடம் கேட்டான். “பிருகன்னளே! இவ்வளவு அழகான, ஆயுதங்கள் பிரகாசத்துடன் ஒளிர்கின்றன. இவற்றின் உரிமையாளர்களான பாண்டவர்களும், பெண்களில் ரத்தினம் போன்ற அவர்களின் பத்தினி துருபதகுமாரியும் இப்போது எங்கிருக்கின்றனர்? சூதில் தம்ராஜ்யத்தை இழந்து காட்டிற்குச் சென்றபின் அவர்களது செய்தி எதுவும் கேள்விப்படவில்லை,” என்றான். அர்ஜுனன் அவனிடம் கூறினார். “ராஜகுமாரா! நானே பார்த்தனான அர்ஜுனன். மன்னரின் அவை உறுப்பினர் கங்கரே யுதிஷ்டிரர்; போஜன சாலையின் சமையற்காரர் பல்லவனே பீமசேனன். குதிரைகளின் ரகுகன் க்ரந்திகன் நகுலன். கோசாலையின் தலைவன் தந்திபாலன் சுகதேவனாவார். உன் தாயிடத்தில் இருக்கும் சைரந்திரி திரௌபதியாவாள். அவள் காரணமாகவே கீசகர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர்”, என்று பாண்டவர்கள் யார் யார் என்ன பெயரில் இருந்தனர் என்பதைத் தெரிவித்தார். ஆனாலும் உத்தரன் அர்ஜுனன் தன்னுடைய பத்துபெயர்களையும் கூறினால் மட்டுமே அனைத்தையும் நான் நம்புவேன் என்றான்.

அர்ஜுனன் தனது பத்துபெயர்களான, ‘அர்ஜுனன், பால்குனன், ஜிஷ்ணு, க்ரீடி, ச்வேத வாஹனன், பீபத்சு, கிருஷ்ணன், ஸவ்யஸாசி, தனஞ்ஜயன், விஜயன்’ என்பவற்றைத் தெரிவித்தார். உத்தரன் இப்பெயர்கள் வழங்கியதற்கான காரணத்தைக் கேட்டான். அக்காரணங்களையும் பார்த்தன் விளக்கினார். பின் உத்தரன் தங்களுக்கு எவ்வாறு அலி உருவம் ஏற்பட்டது என்பதையும் கேட்டான். அர்ஜுனன் தான் முன்பு தேவருலகில் வசித்தபோது ஊர்வசி தனக்குச் சாபமிட்டதையும், அதன்படி அலிவேடத்தை இந்திரன் கூறியவாறு அஞ்ஞாத வாசகாலத்தில் மறைந்து வாழ ஏற்றதையும் தெரிவித்தார். “என் மூத்த சகோதரன் யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி ஒரு வருடம் நான் அலியாகி வாழ்ந்தேன். நான் அலி அல்ல; சகோதரரின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தேன். அரசுகுமாரா! என் விரதம் முடிந்து விட்டதால் அலிபாவத்தின் கஷ்டத்திலிருந்து விடுபட்டு விட்டேன் என்று உத்தரனிடம் கூறினார்; அலிக்குரிய ஆடை அணிகளைக் களைந்தார். தனக்குரியவற்றை ஏற்றார்.

4.6 அர்ஜுனன் சுய உரு ஏற்றல்; உத்தரனின் ஐயம் போக்குதல்

அனைத்தையும் கேட்ட விராடபுத்திரன் உத்தரன் அர்ஜுனன் அருகில் சென்று அவரை வணங்கிக் கூறினான், “என் பெயர் பூமிஞ்ஜயன் மற்றும் உத்தரன் என்பதாகும். எனக்குத் தங்களுடைய தரிசனம் கிடைத்தது சௌபாக்கியமே. நான் தாங்கள் விரும்பும் இடத்திற்குத் தேரினைச் செலுத்துவேன்”, என்றான். பிறகு அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சியோடு தனது ஆயுதங்களைத் தேரில் வைக்கக் கட்டளையிட்டார். உத்தரனும் அவரது ஆயுதங்களைத் தேரில் வைத்தான். அர்ஜுனன் “நான் கௌரவர்களோடு போரிட்டு உன்னுடைய பசுக்களை வென்று விடுவேன். காண்டிபத்துடன் நான் தேரில் ஏறினால் பகைவர்கள் என்னை வெல்ல முடியாது, உத்தரனே! உன் பயம் விலக வேண்டும்” என்றார். உத்தரன் நீங்கள் போரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், இந்திரனையும் போன்றவர் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனாலும் தாங்கள் தனியாக இருக்கிறீர்கள். கௌரவர்களின் ஏராளமான மஹாரதிகளை எவ்வாறு வெல்லுவீர்கள்? என்று கேட்டான். அப்போது அர்ஜுனன், வீரனே! அஞ்சாதே! கௌரவர்கள் கந்தர்வர்களால் கைது செய்யப்பட்ட போது நான் உதவியாளனின்றியே அவர்களை விடுவித்தேன். தேவ-தானவர் நிரம்பிய காண்டவ வனத்தில் போர்புரிந்த போது என்னோடு இருந்தவர் யார்? தேவராஜன் இந்திரனுக்காக பலசாலிகளான நிவாத கவசருடன் போரிடும் போது எனக்கு உதவியாளன் யார்? திரௌபதியின் சுயம்வரத்தில் பல மன்னர்களோடு போரிட்டபோது யார் எனக்கு உதவி செய்தது? நான் குரு துரோணர், இந்திரன், குபேரன், யமராஜன், வருணன், அக்னிதேவன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், கிருபாசாரியார், பினாகபாணி, சங்கரன்

ஆகிய அனைவரின் ஆசிகளையும் பெற்றுள்ளேன். பிறகு இந்த மஹாரதிகளோடு ஏன் போர் செய்ய முடியாது? விரைந்து கவலையின்றித் தேரைச் செலுத்து” என்றார்.

4.7 உத்தரனின் தேரில் வானரக் கொடி அர்ஜுனனின் சங்கநாதம்

அர்ஜுனன் உத்தரனைச் சாரதியாக்கி ஷமீவ்ருஷத்தை வலம் வந்து தன் அஸ்திர சஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு போருக்குப் புறப்பட்டார். உத்தரனின் சிங்கக் கொடியை விலக்கி வன்னிமரத்தின் கீழ்வைத்தார். தனது தங்கமயமான, அக்னிதேவன் அளித்த கொடியைச் சிந்தித்தார். அக்கொடியில் நீண்ட வாலுடைய சிங்கம் போன்ற நீள வாலுடைய வானரம் விளங்கியது. அது விஸ்வகர்மா அமைத்த தேரோடு சேர்ந்த தெய்வீக மாயை அல்லவா? அர்ஜுனன் சிந்தித்த அளவில் அக்னி தேவனின் கட்டளையால் அக்கொடியிலிருந்து கொண்டு பார்த்தனைக் காத்து வந்த பூதங்களோடு கூடிய த்விஜம் தேரின் மீது வந்து விழுந்தது. அர்ஜுனன் தேரை வலம் வந்து ஏறினார். உடம்புத்தோலால் ஆன கையுறைகளைத் தரித்தார். காண்டிபத்துடன் வடதிசை நோக்கிப்புறப்பட்டார். அச்சம் தரும் ஒலி எழுப்பும் தன் சங்கினை முழக்கினார். மயனால் பரிசளிக்கப்பட்ட தேவதத்தம் என்ற அச்சங்கின் நாதத்தைக் கேட்ட பகைவரின் மெய்சிலிர்த்தது. உத்தரன் மிகவும் பயந்தான்.

அர்ஜுனன் தானே குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்தி நிற்கச் செய்தார். பிறகு அரசகுமாரன் உத்தரனிடம், “அரசகுமாரா! பயப்படாதே! நீ கூடித்திரியன். ஆண் சிங்கமே! பலமுறை நீ சங்கொலியைக் கேட்டிருப்பாய். பின் இந்த சங்கநாதத்தால் சாதாரண மனிதரைப்போல் என் பயப்படுகிறாய்” எனக் கூறி தைரியமளித்தார். உத்தரன் பல முறை தான் சங்கொலியைக் கேட்டிருந்த போதிலும், இத்தகைய பயங்கர சங்கநாதத்தையும், கொடியின் இத்தகைய உருவத்தையும், வில்லின் இத்தகைய டங்கார ஒலியையும் கேட்டதுமில்லை; கண்டதுமில்லை”, இந்த ஒலிகளால் என் இருகாதுகளும் செவிடாகிவிட்டன. கொடியில் இருக்கும் அமானுஷப்பிராணிகளின் சப்தத்தாலும், தேரின் கடகட ஒலியாலும் என் இதயம் நடுங்குகிறது” என்றான். அர்ஜுனன் உத்தரனைத் தேரில் நன்றாகப் பொருந்தி உட்காருமாறும், கடிவாளத்தை உறுதியாகப் பற்றுமாறும் கூறி மீண்டும் சங்கநாதம் செய்தார்.

4.8 அர்ஜுனன் துரியோதனனின் சேனையைத் தாக்குதல்; பசுக்கள் மீட்பு

கௌரவர் பக்கம் பீஷ்மர் ஆலோசனைப்படி கால்பங்கு சேனையுடன் துரியோதனன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினான். பசுக்கள் கால்பங்கு சேனையின்

பாதுகாப்போடு அழைத்துச் செல்லப்பட்டன. மீதி அரைப்பங்கு சேனையுடன் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணனுடன் வியூகம் அமைத்து அர்ஜுனனை எதிர்க்கத் தயாரானார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் படைக்கு முன் வந்து சேர்ந்தார். இரு அம்புகளைத் துரோணரின் கால்களுக்கு முன்னால் விழுமாறு செலுத்தி அவரை வணங்கினார். மேலும் இருபாணங்கள் துரோணரின் காதுகளின் ஓரம் செல்லுமாறு செலுத்திப் போருக்கு குருவின் அனுமதியை வேண்டினார். பின் உத்தரனைத் தகுந்த தூரத்தில் தேரை நிறுத்துமாறு கூறிப் படைகளுக்கிடையே துரியோதனனைத் தேடினார். துரோணாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, பிதாமகர் பீஷ்மர், கிருபாசாரியார், கர்ணன் அனைவரும் அங்கிருந்தனர். ஆனால் துரியோதனனைக் காணவில்லை. எனவே அவன் பசுக்களுடன் தன் உயிரைக் காத்துக் கொள்ள ஓடிக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற ஐயம் அர்ஜுனுக்கு ஏற்பட்டது. எனவே இங்கு இந்த மஹாரதிகளுடன் வீணாக யுத்தம் புரிய வேண்டியதில்லை, துரியோதனன் இருக்கும் இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தும் படி உத்தரனுக்குக் கட்டளையிட்டார். உடனே உத்தரன் குதிரைகளை இழுத்து தேரைத் திருப்பித் துரியோதனன் சென்ற பக்கம் செலுத்தினான்.

இதனைப் பார்த்த கிருபாசாரியார் அர்ஜுனன் துரியோதனனைத் தேடிச் செல்லுவதைப் புரிந்து கொள்ளுகிறார். விரைந்து அவரைப் பின் தொடர வேண்டும் என்று கூறினார். விரைந்து துரியோதனனைக் கண்ட அர்ஜுனன் தன் பெயரை உரத்த குரலில் கூறி அறிவித்தார். கௌரவ சேனையின் மீது வெட்டுக்கிளி கூட்டத்தைப்போல அம்பு மழை பொழிந்தார். போரில் அம்புகளின் அடிபட்டு கௌரவ வீரர்கள் தரையில் விழுந்து கொண்டே இருந்தனர். அர்ஜுனனின் சங்கநாதம், தேர்ச்சக்கரங்களின் ஒலி, காண்டிபத்தின் டங்கார ஒலி, கொடியில் வாசம்புரிந்த அமானுஷ்ய பூதங்களின் கோலாகல ஒலியால் பூமி நடுங்கியது. இக்குழப்பத்தில் பசுக்கள் சேனையின் பாதுகாப்பில் இருந்து விடுபட்டு கத்தியபடி விராடதேசத்தின் திசையை நோக்கி ஓடின. பசுக்கள் விடுபட்டு நகரை நோக்கி ஓடியதும் அர்ஜுனன் வெற்றியுடன் துரியோதனனைத் தேடி முன்னே செல்லலானார். அவர் துரியோதனனைத் தேடிச் செல்வதை அறிந்து அவரைப் பின் தொடர்ந்த கர்ணன் முதலியோரும் சேனையுடன் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

4.9 அர்ஜுனன், கர்ணன் போர்; கர்ணன் ஓட்டம்

அர்ஜுனன் துரியோதனன் இருக்கும் இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்துமாறு உத்தரனிடம் கூறினார். கர்ணன் அர்ஜுனனை நோக்கிப் போருக்கு விரும்பி வந்தான். உத்தரன் கௌரவ சேனையின் நடுப்பகுதிக்கு துரியோதனன் இருக்குமிடம் செல்ல முனைந்தான். இதற்குள் சித்ரசேனன், சங்கராமஜித், சத்ருசகன், ஜயன் முதலிய மஹாரதிகள் விபாட் என்றும்

பாணங்களைச் செலுத்தி அர்ஜுனனைத் தடுத்து முன்னால் வந்தனர். அர்ஜுனன் விகர்ணனின் வில்லை முறித்து அவனைப் போர்க்களத்தில் இருந்தே விரட்டினார். சத்ருந்தபன் என்பவனைக் கொன்றார். கர்ணனின் சகோதரன் சங்க்ராம்ஜித் என்பவனும் உயிரிழந்தான். சகோதரன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட கர்ணன் அர்ஜுனன் மீதும் உத்தரன் மீதும் பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். கர்ணனை எதிரில் கண்ட அர்ஜுனன் கோபத்தி் கொழுந்து விட்டு எரிய உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டு அம்பு மழையால் கர்ணனை மறைத்தார். கௌரவசேனையின் மஹாரதிகளும் அர்ஜுனனின் அம்புகளால் காயமடைந்து கூச்சலிடலானார்கள். கர்ணன் அர்ஜுனன் செலுத்திய பாணங்களை விரைவில் வெட்டி, தன் வில்லின் நாணை இழுத்து டங்கார ஒலி செய்தான். கர்ணனைப் புகழ்ந்து கௌரவர்களின் சேனையில் கை தட்டல் ஒலி கேட்கலாயிற்று. அர்ஜுனனும் கர்ணன் அவனுடைய சாரதி, குதிரை, தேர் மீது பாணங்களைப் பொழிந்து துன்புறச் செய்தார். கர்ணனும் அம்புகளைச் செலுத்தினான். இருவரும் குவியல் குவியலாக அம்புகளைச் செலுத்தினர். கர்ணன் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தைச் சகிக்க முடியாமல், குதிரைகளையும், சாரதியையும் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் தன் தூணிரில் இருந்து பல்லம் என்னும் கூரிய பாணங்களை எடுத்துச் செலுத்திக் கர்ணனின் தொடைகளிலும், தலையிலும் நெற்றியிலும், கழுத்திலும் காயங்களை ஏற்படுத்தினார். காயமடைந்த சூரிய புத்திரன் கர்ணன் குழப்பமடைந்து போர் முனையை விட்டு ஓடிவிட்டான்.

4.10 கௌரவ சேனை சம்ஹாரம்; கிருபரிடம் தேரைச் செலுத்தக்

கட்டளை

கர்ணன் போர் முனையில் இருந்து ஓடியதும், துரியோதனன் முதலிய கௌரவ வீரர்கள் மெல்ல மெல்ல அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினர். பல பகுதிகளாகப் பிரிந்து வந்த சேனையைத் தனியாக அம்புமழை பொழிந்து அர்ஜுனன் தடுத்தார். பிரளயகாலத் தீயைப்போல சேனையை அழித்த அர்ஜுனன் துரியோதனன் படையில் பெரும் பயத்தைத் தோற்றுவித்தார். ஒருமுறை அர்ஜுனன் தேர் அருகில் வந்த பகை வீரர்கள் இரண்டாம் முறை வருவதற்கு உயிரோடு இல்லை. அர்ஜுனன் தேரும் பகைவரின் சேனையில் எங்கும் நிற்காமல், படையைக் கிழித்தபடி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. அர்ஜுனன் எல்லா திசைகளிலும் தொடர்ந்து சுற்றி இடது வலது பக்கங்களில் அம்புகளைச் செலுத்தியதால் அவரது வில் வட்டமான சக்கரத்தைப் போலக் காட்சியளித்தது. சிந்தனைக் கொட்டாத மனமும் அறிவும் உடைய அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் அனைத்து வில்லாளிகள் மீதும் தன் திவ்யாஸ்திரங்களால் தாக்கினார்.

துரோணாச்சாரியார் மீது 73, துச்சபன் மீது 10, அஸ்வத்தாமாவிற்கு 8, துச்சாதனனுக்கு 12, கிருபர் மீது 3, பீஷ்மர் மீது 60, துரியோதனனுக்கு 100 ஆகப் பாணங்களைச் செலுத்திக் காயம் விளைவித்தார். கர்ணன் காதில் கர்ணி எனும் பாணத்தை அடித்துத் துளைத்தார். கர்ணன் குதிரைகளையும் சாரதிகளையும் கொன்று கர்ணனை ரதம் அற்றவனாக்கினார். கௌரவர் சேனையில் குழப்பம் உண்டாயிற்று, பிறகு உத்தரன் அர்ஜுனனிடம், தாங்கள் படையின் எந்தப் பக்கம் செல்ல விரும்புகிறீர்களோ, அங்கேயே செல்வேன் என்று கூறினான். அர்ஜுனன், சிவப்பு வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் அமர்ந்துள்ளவரும், நீலக் கொடியைப் பறக்கவிட்டு, புலித்தோல் அணிந்திருப்பவருமான கிருபாசாரியாரின் சேனைக்கருகில் தன்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினார். “கொடியில் கமண்டலு உள்ள தேரில் இருப்பவர் துரோணாச்சாரியார் அவரைத் தேரினால் பிரதக்ஷிணம் செய்து அவருக்கு மரியாதை செலுத்து; ஆசாரியார் முதலில் தாக்கினால் மட்டும் நான் அவரைக் தாக்குவேன். இவர் அருகில் வில் சின்னம் பொறித்த கொடியில் இருப்பவர் துரோணாச்சாரியரின் புதல்வர் அஸ்வத்தாமா. இவரது தேருக்கு அருகில் செல்ல நேர்ந்தாலும் நீ திரும்பிவிடு.

முன்றாவதாக தங்கக் கவசம் அணிந்த அரவக்கொடி பறக்கும் தேரில் இருப்பவனே திருதராஷ்டிரனின் புதல்வன் துரியோதனன் ஆவான். நீலவண்ணத்தில் ஐந்து நகூத்திரங்களைக் கொண்ட கொடியை உடைய தேரில், பெரிய வில்லோடு, தலைமீது வெள்ளைக் குடை சோப்பிப்பவரும், உடலில் சூரிய, சந்திரனைப் போலப் பளபளக்கும் தங்கக்கவசமும், தங்கத்தாலான தலைப் பாதுகாப்புடன் இருப்பவரும், வீரபுருஷரும், எங்கள் அனைவரின் பிதாமகருமான பீஷ்மர் இருக்கிறார். இவரிடம் கடைசியில் செல்லலாம். இவர் என் வழியில் குறுக்கிடமாட்டார்” என்ற அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்டு அனைவரையும் தெரிந்து கொண்ட உத்தரன் பயமின்றிக் கிருபாசாரியாரிடம் தேரைச் செலுத்தினார்.

4.11 தேவர்கள் வருகை; கிருபர் - அர்ஜுனன் யுத்தம்.

பிறகு கௌரவப்படை வீரர்கள் முன்னேறலானார்கள். மழைக்காலத் தொடக்கத்தில் மேகம் மெல்ல வருவதைப் போலத் திரண்டார்கள். யானைப் படையும் குதிரைப் படையும் நெருங்கி வந்தன. இதே நேரம் தேவர் அனைவரோடும் இந்திரன் விமானத்தில் அமர்ந்து, வாசுதேவர், அச்வினிகுமாரர், மருத் கணங்களோடு பரஸ்பரம் பகை கொண்ட அர்ஜுனன் கௌரவர் இடையேயான யுத்தத்தைக் காண்பதற்காக அந்த இடத்திற்கு வந்தார். கிருபாசாரியார் - அர்ஜுனனின் போரில் தேவர்களின் அஸ்திர சக்தி மனிதர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படும் பயங்கரைப் போரைக் காண அவரவர் விமானங்களில் ஏறி அமர்ந்தனர். அங்கு இந்திரனோடு தேவர்களும்

இருந்தனர். இவர்களைத் தவிர, அஷ்டகன், சிபி, யயாதி, நகுஷன், கயன், மனு, சகரன், நளன் ஆகியோரும், அக்னி, ஈசன், சோமன், வருணன், பிரஜாபதி தாதா, விதாதா, குபேரன் உள்ளிட்ட கந்தர்வர்களும் வானத்தில் பல்வேறு இடங்களில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். சித்த மகரிஷி கணங்களும் அர்ஜுன-கௌரவப் போரைக் காணக் கூடினர். கௌரவ சேனை வியூகம் அமைத்து நின்றது. அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் கிருபாசாரியார் இருக்கும் இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அங்கு செல்லுமாறு கூறினார்.

உத்தரன், முதலில் கௌரவ சேனைக்கு அருகில் சென்று, தேரை வலது, இடது, பக்கங்களில் வேகமாகத் திருப்பிக் கௌரவர்களை குழப்பத்தில் ஆழ்த்தினான். தேர் யாரிடம் செல்ல விரும்புகிறது என்று கௌரவர்களால் அறிய முடியவில்லை தேர் கிருபாசாரியாரின் அருகே சென்று பிரதக்ஷணமாக வந்து பின் அவர் எதிரில் நின்றது. அர்ஜுனன் தன் பெயரைக் கூறி தேவதத்தத்தை முழக்கிச் சங்க நாதம் செய்தார். மலை பிளந்து வெடித்தது போல அவ்வொலி இருந்தது. கிருபர் அர்ஜுனனின் சங்க நாதத்தைக் கேட்டு, மிகுந்த கோபத்துடன் தன் சங்கை மிகவும் பலமாக ஒலித்தார். வில்லின் நாண் மூலம் டங்கார ஒலி எழுப்பினார். சூரியனைப் போல தேஜஸ்விகளும், பராக்கிரமம் உடையவர்களுமான இருவரும் கூர்மையான அம்புகளை ஒருவர் மீது ஒருவர் செலுத்தினர். தம்மை நோக்கி வந்த அம்புகளை பொடிப்பொடியாக்கினர். அர்ஜுனன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைக் கிருபர் மீது செலுத்தினார். கிருபர் கோபத்துடன் ஆயிரக் கணக்கான அம்புகளைச் செலுத்தி அர்ஜுனனைத் துன்புறுத்தினார். அர்ஜுனன் கிருபருடைய தேரின் குதிரைகளைத் துளைத்ததால் அவை துள்ளின. கிருபர் தேரில் இருந்து விழுந்துவிட்டார். ஆனால் அர்ஜுனன் கிருபரின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற அவர் மீது அம்புகளை எய்யவில்லை.

ஆனால் கிருபர் தன் இடம் சென்று பத்து பாணங்களைச் செலுத்தி அர்ஜுனனைத் துளைத்தார். அர்ஜுனன் பல்லம் என்னும் பாணத்தால் கிருபரின் கையுறையையும், வில்லையும், கவசத்தையும் அழித்தார். ஆனால் கிருபாசாரியரின் உடலுக்குச் சிறிதும் கஷ்டம் அளிக்கவில்லை. கிருபர் வேறு வில்லை எடுத்தார். அர்ஜுனன் தன் அம்பால் அதையும் வெட்டினார். இவ்வாறு பல விற்களை அழித்தார். கிருபாசாரியர் அர்ஜுனன் மீது வஜ்ரம் போன்ற ரதசக்தியைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் அதையும் பாணங்களால் அடித்து வீழ்த்தினார். கிருபாசாரியார் பல்லம் என்னும் பாணங்களைத் தொடுத்து அர்ஜுனனைத் துளைத்து விட்டார். குந்தி மைந்தன் கோபத்துடன் 13 பாணங்களைச் செலுத்தினார். ஒரு பாணம் தேரின் நுகத்தடியை வெட்டியது. நான்கு பாணங்கள் நான்கு குதிரைகளைக் கொன்றன. ஆறாவது பாணம் சாரதியின் தலையைத் துணித்தது. மூன்று பாணங்கள் தேரின்

மூன்று மூங்கில்களையும், இரண்டு பாணங்கள் தேரின் அச்சையும் முறித்தன. பல்லம் என்னும் 12 ஆவது பாணம் தேரின் கொடியை வெட்டியது. 13 ஆவது பாணம் கிருபரின் மார்பைக் காயப்படுத்தியது. அனைத்தையும் இழந்த கிருபாசாரியார் கதையை எடுத்து அர்ஜுனன் மீது ஏவினார். அர்ஜுனன் பாணங்களால் தடுக்கப்பட்டு அது திரும்பி வந்தது. கிருபர் பெரும் கோபம் கொண்டார். இந்நிலையில் கௌரவப்படை அர்ஜுனன் மீது தாக்கத் தொடங்கியது. உத்தரன் தேரைத் திருப்பித் தடுத்தான். தனஞ்ஜயனிடம் பயந்த கௌரவப்படை தோல்வியடைந்த கிருபாசாரியரை போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றது.

4.12 அர்ஜுனன் துரோணர் போர்:

கிருபாசாரியார் போர்க்களத்தில் வெளியேறியதும் அர்ஜுனன் சிவப்புக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறித் துரோணர் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டார். பரத்வாஜரின் மைந்தரும், அறிவில் சுக்கிராச்சாரியாரையும், நீதியில் பிருகஸ்பதியையும் நிகர்த்தவரும், பொறுமை, புலனடக்கம், சத்தியம், மென்மை, எளிமை ஆகிய நற்குணங்கள் நிரம்பியவரும் ஆன துரோணாசாரியரைக் கண்டு அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் அவர் அருகில் தேரைச் செலுத்தக் கூறினார். துரோணர் பார்த்தனை நோக்கி கஜராஜனைப் போல வேகமாக வந்தார். தன் சங்கை எடுத்து முழங்கினார். வீரமும், பலமும் மிக்க துரோணரும், அர்ஜுனனும் வெல்ல முடியாதவர்கள். போர்க்களத்தில் குருவும் சிஷ்யனும் தத்தம் தேரில் இருந்தவாறே ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டனர். பார்த்தன் ஆசிரியரின் தேரோடு தன் தேரை மோதி இனிய குரலில், “ஆசாரியாரே! போரில் உங்களை வெல்வது கடினாகும். நாங்கள் பல ஆண்டுகளாகக் காட்டில் வாழ்ந்து கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறோம். இப்போது பகைவரைப் பழிவாங்கும் விருப்பத்துடன் வந்துள்ளோம். ஆதலால் தாங்கள் கோபிக்க வேண்டாம். பாவமற்றவரே! தாங்கள் என்னை அடித்தால் தான் நான் தங்களை அடிப்பேன். இது என்னுடைய தீர்மானமாகும். எனவே முதலில் என் மீது தாக்குதலைத் தொடங்குங்கள் என்றார்.

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட துரோணர் அர்ஜுனன் மீது 21 அம்புகளைத் தொடுத்தார். அவற்றை அர்ஜுனன் வெட்டி வீழ்த்தினார். துரோணர் அர்ஜுனனுக்குக் கோபம் ஊட்டும் வகையில் எல்லையற்ற பாணங்களைப் பொழிந்தார். போரில் அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரும் துரோணரை எதிர்க்க முடியாது. துரோணர் தொடர்ந்து அம்புகளை வெட்டி வீழ்த்திய அர்ஜுனன் தேரை அம்புவலையில் மூடினார். துரோணர் அவற்றையெல்லாம் அழித்தார். வானம் எரிநகூத்திரங்களால் மறைக்கப்பட்டதைப் போல ஒளிவீசும் அம்புகளைப் பரஸ்பரம் இருவரும்

செலுத்தினர். ஆசாரியரோடு விளையாடுவதைப் போல அர்ஜுனன் போர் செய்தார். துரோணர் ஐந்திர, வாயவ்ய ஆக்னேய அஸ்திரங்களை விடுத்தார். எதிர் அஸ்திரங்களால் அர்ஜுனன் அவற்றை அழித்தார். இந்திரன்-பலியின் போரைப் போல இருவருக்குமிடையில் போர் நடைபெற்றது. காண்டிபத்திலிருந்து நொடிப் பொழுதும் இடைவெளியின்றி அர்ஜுனன் அஸ்திர யாகம் செத்தார். இந்திரன் முதலான தேவர்கள் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தனர். கௌரவ சேனை அர்ஜுனன் வீரத்தைக் கண்டு ஹாஹாகாரம் செய்தது. துரோணர் அர்ஜுனனால் இடைவிடாமல் தாக்கப்படுவதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா தன் தந்தையைப் பாதுகாக்க எண்ணிப் படையுடன் அர்ஜுனனை நோக்கிவந்தார். அர்ஜுனன் துரோணர் விலக வாய்ப்பளித்துத் தன் கவனத்தை அஸ்வத்தாமாவின் பக்கம் திருப்பினார். பின் அஸ்வத்தாமாவோடு போரைத் தொடர்ந்தனர்.

4.13 அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் போர்

பிறகு துரோணரின் புதல்வன் அசுவத்தமா போர்க்களத்தில் அர்ஜுனன் மீது மிகுந்த வேகத்தோடு தாக்கினான். அர்ஜுனன் வாயுவேகத்தோடு அவனைத் தடுத்தார். அசுவத்தாமா நீரைப் பொழியும் மேகத்தைப் போல அம்புகளைப் பொழிந்தார். இருவரும் இந்திரன் விருத்தாசுரனைப் போலப் போர் புரிந்தனர். சூரிய ஒளியை மறைத்து இருள் பரவும் படி அம்புகளால் வானம் நிறைந்தது. போரின் காரணமாக எரியும் மூங்கில்கள் வெடிப்பதைப் போல ஒலி ஏற்பட்டது. அர்ஜுனன் இமைப்பொழுது கவனமின்றி இருந்த நேரத்தில் அசுவத்தாமா கூடூரம் என்னும் அம்பால் அர்ஜுனனின் வில் நாணை வெட்டி விட்டான். இச்சயலைக் கண்டு தேவர்கள் அசுவத்தாமாவைப் புகழ்ந்தனர். துரோணர், பீஷ்மர், கர்ணன், கிருபர் ஆகியோர் பாராட்டினர். அசுவத்தாமா தன் சிறந்த வில்லை இழுத்து பாணங்களால் அர்ஜுனனின் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். அர்ஜுனன் சிரித்தபடி காண்டிபத்தில் வேறு நாணைக் கட்டினார். அசுவத்தாமாவோடு போர் புரிந்தார். இருவரும் பாம்பின் விஷம் போன்ற கூரிய அம்புகளால் தாக்கிக்கொண்டனர். இரண்டு தூணிகளில் இருந்து வேகமாக அர்ஜுனன் அம்புகளைச் செலுத்தினார். அசுவத்தாமாவின் அம்புகள் தீர்ந்துவிட்டன. இச்சமயம் போர்க்களத்தில் நுழைந்த கர்ணன் மீது கவனம் கொண்டு அர்ஜுனன் அசுவத்தாமாவை விட்டு விட்டார்.

4.14 அர்ஜுனன்-கர்ணன் உரையாடல்: கர்ணன் தோல்வி

முன்பே தோற்று ஓடிய கர்ணன் மீண்டும் போரை விரும்பி அர்ஜுனனிடம் வந்தான். அர்ஜுனன் அவன் முன் சென்று கூறலானார். “கர்ணா! முன்பு கௌரவசபையில் உனக்குச் சமமானவன் யாருமில்லை என்று உன்னை

நீயே புகழ்ந்து கொண்டாய். அதைப் பரிசீலிக்கவே இச்சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று நீ உன்னைப் பலவீனன் என்று அறிந்து விடுவாய். மறுபடி ஒருபோதும் மற்றவர்களை அவமதிக்கமாட்டாய். ராதேயா! என்னோடு மோதுவதற்கு முன் கௌரவசபையில் நீ கூறியவற்றை இன்று உன்னோடு போர் செய்து சத்தியமாக்கு. நிறைந்த சபையில் கௌரவர்துருபதகுமாரிக்குத் துன்பம் அளித்த போது நீ உல்லாசமாக அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய். இன்று அந்த கொடுமையான செயலுக்கான பலனை அனுபவி. முன்பு நான் பந்தனத்தில் கட்டுண்டிருந்தேன். ஆகவே நான் அனைத்தையும் சகித்துக் கொண்டேன். நாங்கள் 12 ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்ந்து சகித்த துன்பங்களுக்குப் பழி வாங்க, இன்று என் பெரும் கோபத்தின் பலனை இப்போது அனுபவி! வா போர்க்களத்தில் என்னை எதிர்த்து நில். உனது வீரர்களும் பார்வையாளராகி நம்முடைய போரைக் காணட்டும்” என்று அர்ஜுனன் கூறினார். கர்ணன் பதில் உரைத்தான். “பார்த்தா! நீ என்னிடம் கூறுவதைச் செயல் மூலம் காண்பி. உனது வாய்ச் சொல் வீரத்தைக் கண்டு, சாமர்த்தியமில்லாத காரணத்தினால் தான் முன்பு எல்லாவற்றையும் சகித்துக் கொண்டாய் என்று தீர்மானிக்கிறோம். நீ முன்பு தரம் பந்தனத்தில் கட்டுண்டு இருந்தாய் என்றால் இன்றும் நீ அதே தர்மத்தில் கட்டுண்டுள்ளாய். கஷ்டத்தைச் சகித்த நீ இன்று என்னோடு போரிட விரும்புகிறாய். இன்று நீ என்னுடைய பலத்தை நன்றாகப் பார்த்துக்கொள்” என்று கர்ணன் கூறினான்.

அர்ஜுனன் அவனிடம், “சற்று நேரத்திற்கு முன்பு என்னிடம் தோற்று ஓடிவிட்டாய். அதனால் இப்போது உயிரோடு இருக்கிறாய். உன் தம்பி கொல்லப்பட்டான். தன் சகோதரனைக் கொல்ல வைத்துப் போரில் இருந்து ஓடி விட்டு, சான்றோர்களின் இடையில் நின்று கொண்டு இவ்வாறு தற்பெருமை பேசுவன் யார் இருக்க முடியும்” என்று கூறிக் கர்ணன் மீது கவசத்தைப் பிளக்கும் அம்பைச் செலுத்தி முன்னேறினர். கர்ணனின் குதிரைகளைத் துளைத்தார். கைகளில் காயம் ஏற்படுத்தி கையுறைகளையும் பிளந்தார். அம்பறாத் தூணர் தொங்கிய கயிற்றையும் அறுத்தார். அப்போது கர்ணன் வேறு தூணிரிலிருந்து அம்பைச் எடுத்துச் செலுத்தி அர்ஜுனனின் கையில் காயம் ஏற்படுத்தினான். அர்ஜுனன் கர்ணனின் வில்லை அறுத்தார். கர்ணன் சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினான். இதற்குள் கர்ணனின் பல போர்வீரர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் வீழ்த்தி, குதிரைகளைக் கொன்று கர்ணனுடைய மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். கர்ணன் நினைவிழந்தது போல் ஆனான். மிகுந்த வேதனையுடன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடினான். அதைக் கண்டு அர்ஜுனனும் உத்தரனும் சிம்மநாதம் செய்தனர். இச்சமயம் போர்க்களத்தில் ஏற்பட்ட கடுமையான ஒலிகளாலும், பிணக்குவியலாலும், வாடையாலும் தளர்ச்சியடைந்த விராடகுமாரன்

அர்ஜுனனிடம் தன்னால் தேரைத் தொடர்ந்து செலுத்த முடியாது என்று தெரிவித்தான். அர்ஜுனன் அவன் பயத்தைப் போக்கி உற்சாக மூட்டினார்.

4.15 அர்ஜுனன் துச்சாதனன் முதலியோரை வெற்றி கொள்ளுதல்

சேனைக்குள் புகுந்த அர்ஜுனனைப் பீஷ்மர் தடுத்து விட்டார். அர்ஜுனன் அவர் பக்கம் திரும்பிக் கூர்மையான பாணங்களால் பீஷ்மரின் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தினார். இதற்குள் பெருவீரனான துச்சாதனன், விகர்ணன், துஸ்ஸகன், விவிம்சதி ஆகியோர் பார்த்தனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். துச்சாதனன் விராட குமாரனைக் காயப்படுத்தி அர்ஜுனனின் மார்பைத் துளைத்தான். அர்ஜுனன் அவனது வில்லை வெட்டி மார்பில் பாணங்களால் அடித்தார். துச்சாதனன் போரை விட்டு ஓடினான். பிறகு விகர்ணன் கழுகு போன்ற கூர்மையான அம்புகளால் அர்ஜுனனைத் தாக்கினான். அர்ஜுனன் தனது அம்பால் அவன் நெற்றியில் துளைத்து தேரில் இருந்து கீழே விழச் செய்தார். துஸ்ஸஹனும், விவிம்சதியும் இதனைக் கண்டு அர்ஜுனன் மீது பாணமழை பொழிந்தனர். அவர்கள் மீது பாணமழை பொழிந்த அர்ஜுனன் அவ்விருவர் மீதும் ஒரே நேரத்தில் அம்புகளைச் செலுத்தினார். காயங்களை ஏற்படுத்தினார். குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். அவர்களுடைய பணியாட்கள் அவர்களைத் தேரில் போட்டு வேறிடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். குறி தவறாதவரான அர்ஜுனன் சேனையில் எல்லாப் பக்கமும் சஞ்சரித்தார்.

4.16 மஹாரதிகளுடன் அர்ஜுனன் போர்: அனைவரும் புறமுதுகிட்டு ஓடுதல்

பிறகு கௌரவ சேனையின் மகாரதிகள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து மிகுந்த கவனத்தோடு அர்ஜுனனை எதிர்க்கலானார்கள். அவர்கள் அனைவர் மீது அம்புமழை பொழிந்து பணியால் மறைக்கப்பட்ட மலைகளைப் போல பார்த்தன் ஆக்கினார். பார்த்தனின் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் மனிதர்கள் குதிரைகளின் உடலைத் துளைத்து கவசங்களை உடைத்து சின்னாபின்னமாக்கி வீழ்த்திக் கொண்டிருந்தன. தேர்ப்படையினர் குதிரை வீரர்கள் அனைவரும் தேரையும் குதிரைகளையும் துறந்து காலாட்படையோடு ஓடலாயினர். வீரர்களின் சரீரம் நிறைந்து காணப்பட்டது. அர்ஜுனன் கையில் வில்லேந்தி எல்லாத் திசைகளிலும் நடனமாடுவது போல் தோன்றியது. போர் முனையில் குண்டலமும் தலைப்பாகையும் தரித்த வெட்டுப்பட்ட தலைகள் எங்கும் காணப்பட்டன. பதின் மூன்று ஆண்டுகள் வரை வழிவகை இல்லாமல் காட்டில் வாழ்ந்த கோபத்தை பார்த்தன் கௌரவர்களின் மீது காட்டினார். ரௌத்ர ரூபத்தை வெளிப்படுத்தினார். துரியோதனனின் எதிரிலேயே அவனது சேனை சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்டு போர்க்களத்தில் ரத்த ஆற்றில்

அடித்துச் செல்லப்பட்டது. அர்ஜுனன் எப்போது அம்பை கையில் எடுத்தார். எப்போது வில்லில் வைத்தார். எப்போது நாணை இழுக்கிறார். எப்போது அம்பை விட்டார் என்பதை யாரும் காண முடியவில்லை.

பிறகு துரியோதனன், கர்ணன், துச்சாதனன், விவிம்சதி, துரோணர், அஸ்வத்தாமா, கிருபர் அனைவரும் ரோஷத்துடன் தனஞ்ஜயனுடன் போர் செய்து அவரைக் கொன்று விட விரும்பி மீண்டும் ஒன்றாகப் போர்க்களத்திற்கு வந்தனர். வானரக் கொடியோனான அர்ஜுனனும் அவர்களை எதிர்கொள்ள ஆயத்தமானார். நாற்புறமும் அர்ஜுனனைக் கௌரவர்கள் சூழ்ந்து கொண்டனர். பார்த்தனின் வேகத்தைக் குறைத்து எண்ணற்ற அம்புகளைச் செலுத்தி அவரை மறைத்தனர். அர்ஜுனன் வானவில் போல் வளைந்திருந்த காண்டிபத்தின் மூலம் திவ்ய ஐந்திராஸ்திரத்தைக் குறிவைத்துப் பத்து திசைகளிலும் அம்பு மழை பொழிந்தார். கௌரவர் அனைவரும் மூர்ச்சையுற்று விட்டனர். நினைவின்றி அமைதியடைந்தனர். சேனையின் வியூகம் உடைந்தது. வீரர்கள் நம்பிக்கையற்று நாற்புறமும் ஓடலாயினர்.

4.17 அர்ஜுனன் – பீஷ்மரின் அற்புதப்போர்; பீஷ்மர் மூர்ச்சித்தல்; சாரதி தேரை விலக்குதல்

இந்நிலையில் பிதாமகர் பீஷ்மர் கௌரவ வீரர்களின் அழிவைக் கண்டு அர்ஜுனனை நோக்கி ஓடினார். வெண்குடையுடன் கூடிய தேரில் தங்கத்தாலான சிறந்த வில்லையும், அம்புகளையும் வைத்திருந்தார். அர்ஜுனனின் தேரின் வானரக் கொடியையும், அதில் இருந்த அமானுஷ்ய சக்திகளையும் அம்பால் அடித்தார். அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் குடையை வெட்டி விட்டார். தேரின் குதிரைகளையும், பாதுகாவலர்களையும், சாரதியையும் காயம் அடையச் செய்தார். அர்ஜுனனது வீரத்தால் கௌரவர்கள் தாக்கப்பட்டதை பீஷ்மரால் சகிக்க முடியவில்லை. தன்னை எதிர்ப்பவன் தனஞ்ஜயன் என்றாலும் பீஷ்மர் அவரை வேகமாகத் தாக்கினார். பீஷ்மர் அர்ஜுனனின் அம்புகள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதி மின்மினிப் பூச்சிகளைப் போல மின்னின. இடது வலது கைகளால் பாணம் வீசும் அர்ஜுனனின் கையில் காண்டிபம் தீச்சக்கரத்தைப் போல் தெரிந்தது. பார்த்தன் பொழிந்த பாணங்களைப் பீஷ்மர் வெட்டி விட்டார். அர்ஜுனன் செலுத்திய வெட்டுக்களிக் கூட்டம் போல் விரைந்து வந்த அம்புகளைப் பீஷ்மர் தடுத்து விட்டார். பலமுடையவரும், வாலிபரும், கெட்டிக்காரருமான விஜயனை முதியவரான பீஷ்மர் சமமாக எதிர்த்து நின்றார். அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் விளையாடுவதைப் போலச் செலுத்திய அம்புகளைப் பார்த்து அனைவரும் வியந்தனர். மகாபாஹு பார்த்தா! என்றும் மகாபாஹு பீஷ்மா! என்றும் பாராட்டினர்.

வேறு யாரும் செலுத்த முடியாத திவ்யாஸ்திரங்களை இருவரும்

பிரயோகித்தனர். அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் வில்லை வெட்டினார். இமைக்கும் நேரத்தில் பீஷ்மர் வேறு வில்லேந்தி அர்ஜுனனை அம்புகளால் மூழ்கடித்தார். இருவரும் எந்த வித்தியாசமும் தெரியாமல் அம்புகளைச் செலுத்திக் கொண்டு இருந்தனர். சில சமயம் பீஷ்மரும், சில சமயம் அர்ஜுனனும் ஒருவரை ஒருவர் மீறினர். பீஷ்மரின் தேரை பாதுகாத்த வீரர்கள் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டனர். அர்ஜுனன் செலுத்திய தங்கச் சிறகுள்ள வெள்ளை அம்புகள் அன்னப்பறவைகளின் வரிசை ஆகாயத்தில் செல்வதைப் போலக் காணப்பட்டன. வானத்தில் இருந்த தேவரனைவரும் இந்த அற்புதப்போரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். கந்தர்வரான சித்திரசேனன் அர்ஜுனனின் அதியற்புத ஆற்றலைப் பார்த்து இந்திரனிடம் புகழ்ந்து பேசினார். “நடுப்பகல் சூரியனை யாரும் பார்க்க முடியாதது போல அர்ஜுனனையும், பீஷ்மரையும் யாராலும் பார்க்க முடியவில்லை. இருவரும் ஒரே மாதிரி வீரத்தை வெளிப்படுத்துபவர்கள். போரில் வெல்ல முடியாதவர்கள்” என்றார். இதனைக் கேட்ட இந்திரன் இருவர் மீதும் மலர் மழை பொழிந்து மரியாதை தெரிவித்தார். இச்சமயம் பிதாமகர் அர்ஜுனன் பார்க்கும் போதே அம்பைக் குறிவைத்து அவருடைய இடது பக்கத்தைத் துளைத்தார். அர்ஜுனன் சிரித்தவாறே பீஷ்மரின் வில்லை மறுபடியும் வெட்டிவிட்டார். அத்துடன் பத்து அம்புகளால் பீஷ்மரின் மார்பில் காயம் விளைவித்தார். வேதனையுற்ற பீஷ்மர் செயலற்றுத் தேரில் அமர்ந்து விட்டார். அவரது சாரதி பீஷ்மரைக் காக்க வேண்டிய உத்தேசத்தோடு அவரது தேரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி தூரத்தில் கொண்டு சென்றார்.

4.18 அர்ஜுனன் துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் ஓட்டம்

பீஷ்மரின் தேர் போர்க்களத்திலிருந்து வெளியேறியதும், துரியோதனன் அரவக்கொடி பறந்த தேரில் ஏறிச் சிம்மநாதம் செய்தபடி அர்ஜுனன் முன் வந்தான். துரியோதனன் செலுத்திய பாணம் அர்ஜுனனின் நெற்றியில் தைத்தது. சூடான ரத்தம் பெருகலாயிற்று. அதே சமயம் விகர்ணன் மலை போன்ற ஒரு யானையின் மீது அமர்ந்து நான்கு தேர்கள் சூழ வந்தான். தேர்கள் யானையின் கால்களைப் பாதுகாத்து நின்றன. யானை வேகமாகத் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட பார்த்தன் இரும்பாலான அம்பின் மூலம் அதனுடைய கும்பஸ்தலத்தைத் துளைத்து விட்டார். அம்பால் அடிபட்ட கஜராஜன் உடல் நடுங்கித் தளர்ந்து பூமியில் விழுந்து விட்டது. பயந்து போன விகர்ணன் யானைமீதிருந்து குதித்து ஓடி சிறிது தூரத்தில் இருந்த விவிம்சதியின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். விகர்ணன் ஓடுவதைக் கண்ட முக்கியமான வீரர்களும் ஓடிவிட்டனர். வீரர்கள் அனைவரும் ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனனும் அம்பு தைத்ததால் ஏற்பட்ட காயத்தில் இருந்து ரத்தம் வழிய ஓடிக் கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்டு கிரீடியான

அர்ஜுனன் தொடையைத்தட்டி உற்சாகத்துடன் துரியோதனனைப் போருக்கு அழைக்கலானார்.

“திருதராஷ்டிரரின் புதல்வனே! நீ போரில் புறமுதுகிட்டு ஏன் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாய்? இன்று உன் வெற்றி முரசு முன்பு போல முழங்கவில்லை. உன் புகழையும், கீர்த்தியையும் இழந்து விட்டாய். நீ ராஜ்யத்திலிருந்து இறக்கி விட்ட அதே யுதிஷ்டிர மன்னரின் சகோதரன் மூன்றாவது பாண்டவன் போருக்காகக் காத்து நிற்கிறேன். புவியில் உனக்குத் துரியோதனன் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. நீயோ போரை விட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாய். உனக்கு துரியோதனன் என்பதற்கு ஏற்ற குணங்கள் ஏதுமில்லை. துரியோதனா! உனக்கு முன்னும் பின்னும் காவலர் யாரும் தென்படவில்லை. நீ போரிலிருந்து ஓடிவிடு. பாண்டுவின் மைந்தன் அர்ஜுனன் கையில் இருந்து உன் அன்பான உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள் என்று துரியோதனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தார். அர்ஜுனனின் கடுஞ்சொற்களால் அவமானம் அடைந்த துரியோதனன், காலால் மிதிக்கப்பட்ட நாகம் பழி வாங்க வருவதைப் போலத் தேரோடு திரும்பி வந்தான்.

4.19 அர்ஜுனன் வெற்றி; கௌரவர் தேசம் திரும்புதல்

துரியோதனன் திரும்பியதைக் கண்ட கர்ணன் தன் வேதனையைச் சமாளித்துக்கொண்டு போர்க்களம் திரும்பினான். துரியோதனன் வடதிசையில் இருந்து பார்த்தனைத் தாக்கச் சென்றான். பீஷ்மரும் மிகவேகமாகத் தேரை திருப்பிக் கொண்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தார். மேற்குப்புறத்தில் இருந்து துரியோதனனைக் காக்கலானார். பிறகு துரோணர், விவிம்சதி, கிருபர், மற்றும் துச்சாதனனும் திரும்பி வந்தனர். பெரும் ஜலப்பிரவாகத்தைப் போல தனஞ்ஜயன் கௌரவர்களைக் கண்டு அவர்களைத் தொல்லைப் படுத்தலானார். கௌரவர்கள் செலுத்திய அஸ்திரங்களைத் தனது சம்மோஹனம் என்னும் தடுக்க இயலாத அஸ்திரத்தால் தடுத்தார். தனது தேவதத்தத்தை முழக்கிப் பகைவர்களுக்குப் பேரச்சத்தைத் தோற்றுவித்தார். காண்டிபத்தின் ஒலியாலும், சங்கொலியாலும் கௌரவர்கள் மூர்ச்சித்தனர்.

அவர்கள் நினைவிழந்ததைக் கண்ட அர்ஜுனன் உத்தரனிடம், “வீரனே! இவர்கள் நினைவு திரும்பும் முன்னே படையின் நடுவில் இருந்து வெளியேறிவிடு. துரோணர், கிருபாசாரியார்களின் வெண்மையான ஆடையையும் கர்ணனின் உடல் மீது இருந்த மஞ்சள் வஸ்திரத்தையும் அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் இருவரின் நீல வண்ண வஸ்திரத்தையும் களைந்து எடுத்து வா. பீஷ்ம பிதாமகர் நினைவு தவறவில்லை எனக் கருதுகிறேன். அவர் இந்த ‘சம்மோஹன’ அஸ்திர நிவர்த்தியை அறிந்தவர். அவரது குதிரைகள் இடது புறம் இருக்குமாறு தேரைச் செலுத்து. அதுவே

போர் முனை நியதியாகும்” என்று கூறினார். உத்தரனும் மகாரதிகளின் துணிகளை எடுத்துக் கொண்டு, விரைந்து தேர் ஏறி ரண பூமியின் நடுவிலிருந்து வெளியேறலானார். இச்சமயம் பீஷ்மர் அர்ஜுனனை அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். பீஷ்மரைத் தாக்காமல் அவரது சாரதியை மட்டும் காயப்படுத்திய அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியேறினார்.

சிறிது நேரம் கழித்துக் கௌரவ வீரர்கள் நினைவுவரப் பெற்றனர். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியேறித் தனியாக நிற்பதைப் பார்த்தனர். துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் அர்ஜுனனைத் தாக்கிக் கைது செய்யக் கூறினான். பீஷ்மர் அவனைக் கடிந்து பேசி அஸ்தினாபுரம் திரும்பிச் செல்லக் கூறினார். துரியோதனனும், ஏனைய கௌரவ வீரர்களும் பீஷ்மரின் சொற்படி அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். இதனைக் கண்ட பார்த்தன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து, திரும்பி பிதாமகர் பீஷ்மர், குரு துரோணரின் கால்களைப் பணிந்தார். கிருபர் அஸ்வத்தாமாவை வாக்கால் வணங்கினார். ஒரு அம்பால் துரியோதனனின் மகுடத்தை வெட்டி விட்டார். தன் வெற்றியை அறிவித்து தேவதத்தத்தை முழங்கினார். பிறகு உத்தரனிடம், “அரசகுமாரா! உன் பசுக்கள் வெல்லப்பட்டுவிட்டன. பகைவர் ஓடி விட்டனர். நீ ஆனந்தமாக நகரத்திற்குள் செல்” என்று தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் மற்றும் கௌரவர்களின் இந்த மிக அற்புதமான போரைக் கண்டு தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

4.20 அர்ஜுனன் உத்தரனுடன் தலைநகரம் அடைதல்

கௌரவப் படை சென்ற பின், காடுகளில் ஒளிந்திருந்த ஏராளமான படை வீரர்கள் பெரும் பயத்துடன் அர்ஜுனனிடம் வந்தனர். பசி தாகத்துடன் வேறு தேசத்தில் இருந்த அவர்கள் பார்த்தனை வணங்கி நாங்கள் தங்களுடைய தாஸர்கள். எங்கள் உயிரைக் காக்கும்படி யாசிக்கிறோம் என்று கூறினர். அர்ஜுனன் “அநாதை, தீனன், பலமற்றவன், தோற்றவன், சரணடைந்தவன் ஆகியவர்களை நான் கொல்ல மாட்டேன். நீங்கள் பயமின்றி நலமாக வீடு திரும்புங்கள்” என்று அபயமளித்தார். போர் வீரர்கள் அர்ஜுனனுக்கு ஆயுள், புகழ், கீர்த்தியை வளர்க்கும் ஆசிகளை வழங்கிப்பாராட்டி, குருதேசம் திரும்பினர். பிறகு பார்த்தன், உத்தரகுமாரனை அணைத்தபடி, “குமாரா! உன் தந்தையிடம் பாண்டவர் அனைவரும் வாசம் புரிகிறோம் என்னும் விஷயம் இதுவரை உனக்கு மட்டுமே தெரிந்துள்ளது. எனவே நீ நகரத்தில் பிரவேசித்து பாண்டவர்களைப் புகழாதே. இல்லாவிடில் மத்ஸ்ய மன்னர் பயந்து உயிரை விட்டு விடுவார். தந்தையிடம், நான் கௌரவ சேனையை வென்று விட்டேன் என்று நீயே போர் புரிந்ததாகக் கூறு” என்றார். உத்தரனும் அர்ஜுனன் கட்டளையிடும் வரை உண்மையை வெளிப்படுத்த மாட்டேன் என உறுதியளித்தான்.

அர்ஜுனன் உத்தரனுடன் மீண்டும் ஷமீ மரத்தருகில் சென்றார். வானரக் கொடியும் அதில் வசித்த பூதங்களோடு வானில் பறந்துவிட்டது. அர்ஜுனன் தனது காண்டீபம் மற்றும் தூணீர்கள் அம்புகளையும் பழைய படி அம்மரத்தின் மீது வைத்து விட்டார். தேரின் மீது மீண்டும் சிங்கக்கொடி ஏற்றப்பட்டது. பார்த்தன் பழையபடி பிரகன்னளாவிற்குரிய வேடத்தைப் பூண்டு தலையில் பின்னல் தரித்துக் கொண்டார். உத்தரனைத் தேரில் அமரவைத்து, தான் சாரதியாகித் தேரைச் செலுத்திச் சென்றார். உத்தரனிடம் கூறலானார், “ராஜ குமாரா! பார்த்துக்கொள். உன்னுடைய பசுக்கள் அனைத்தும் இடையர்களோடு இங்கு வந்துவிட்டன. வீரா! இப்போது நாம் குதிரைகளுக்கு நீர் குடிக்கச் செய்து, நீராட்டி அவற்றின் களைப்பு நீங்கியதும் பிற்பகல் நகரத்திற்குள் பிரவேசிப்போம். நீ இந்த இடையர்களை அனுப்பி உன் வெற்றிச் செய்தியைக் கூறச் சொல்,” என்றார். உத்தரனும் அவ்வாறே செய்தான்.

4.21 விராடசபையில் அர்ஜுனன்

நகரத்திற்குத் திரும்பிய உத்தரன் மன்னரின் அனுமதியைப் பெற்று சபைக்குச் சென்றான். மன்னரையும் கங்கரையும் வணங்கினான். பின் காயப்பட்டிருந்த கங்கரைக் கண்டு தன் தந்தையே அவரைக் காயப்படுத்தினார். என்பதை அறிந்து விராடரிடம் கங்கரிடம் மன்னிப்புக் கேட்குமாறு கூறினான் விராடர் கங்கரிடம் மன்னிக்க வேண்டினார். அப்போது அரசவைக்குள் நுழைந்த பிரகன்னளா மன்னரையும் கங்கரையும் வணங்கினாள். உத்தரன் தான் போர்புரியவில்லை. ஒரு தேவகுமாரனே எல்லோரையும் வென்றான் எனக் கூறியும் விராடர் அர்ஜுனனைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பிறகு விராடரின் அனுமதியுடன் பிருகன்னளாவான அர்ஜுனன் ரணகளத்தில் மஹாரதிகளிடம் இருந்த களையப்பட்ட வஸ்திரங்களைத் தானே உத்தராவிடம் அளித்தார். அவள் அவற்றைப் பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்தாள். அதன் பின் அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய முயற்சியை மேற் கொண்டார். உத்தரனுடன் அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்தார்.

4.22 விராட சபையில் பாண்டவர்கள் வெளிப்படுதல்

குறிப்பிட்ட காலம் வரை தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிய பாண்டவர்கள் முன்றாம் நாள் நீராடி வெண்மையான ஆடை புனைந்து அரசனுக்குரிய அணிகலன்களைப் பூண்டு, ராஜசபையின் வாசலில் மதங் கொண்ட யானையைப் போல் நின்று கொண்டனர், பின் யுதிஷ்டிரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, விராடரின் அவையில் இருந்த மன்னர்களுக்கான அரியணையில் அமர்ந்து கொண்டனர். அரச காரியங்களுக்காக அவைக்கு வந்த விராடர், அக்னியைப் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டு அரியணையில் அமர்ந்திருந்

பாண்டவர்களைக் கண்டார். கோபம் கொண்டார். யுதிஷ்டிரரிடம், “கங்கா! நான் உன்னை குது விளையாடும் பணியில் வைத்திருந்தேன். இன்று பெரிய அலங்காரங்களுடன் அரியணையில் எவ்வாறு அமர்ந்தாய்?” என்று கேட்டார். விராடர் பரிகாசம் செய்து அவ்வாறு கூறுகிறாரோ என்று எண்ணி அர்ஜுனன் புன்னகையுடன் கூறலானார்.

“மன்னா! உங்கள் அரச ஆசனம் என்ன? அவர் இந்திரனுடன் அரியாசனத்தில் அமர அதிகாரம் உடையவர். இவர் பிராமண பக்தர். சாஸ்திரங்களில் வித்வான், தியாகி, யாகம் செய்பவர், விரதத்தில் உறுதியுடையவர். தர்மமே உருவானவர். சிறந்த அறிவாளி. எல்லா வகையான அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர். தீர்க்கதரிசி, மகாதேஜஸ்வி, நகர, தேச மக்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவர். பாண்டவரில் அதிரதி வீரர். மனதையும் புலன்களையும் கட்டுப்படுத்தியவர். ராஜரிஷி, மகரிஷிகளுக்கு நிகரானவர். இவரே குருவம்சத்தின் மிகச் சிறந்தவரான தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர். குரு தேசத்தில் இருந்த போது பத்தாயிரம் யானைகளும், முப்பதாயிரம் தேர்களும் இவருக்குப் பின்னால் சென்றன. எண்ணூறு சூத மாகதர் இவர் புகழ் பாடினர். இவரிடம் தினமும் 88 ஆயிரம் மஹா வித்வான்களான ஸ்நாதகர்களின் வாழ்க்கை நடந்து வந்தது. இவர் முதியவர், முடவன், பார்வையற்றவரையும் அன்போடு போஷித்து வந்தார். அருள் மிகுந்தவர். மக்களை மகனைப் போல் காப்பற்றி வந்தவர். இவரது பிரபாவத்தால் கர்ணன் சகுனி முதலியோர் விரைவில் துயரப்படப் போகின்றனர். இவரது நல்ல குணங்களை கணக்கிட முடியாது. மன்னா! எல்லா மன்னர்களின் சிரோமணியான பாண்டு குமாரர் மகாராஜா யுதிஷ்டிரர் அரசனுக்கு உரிய ஆசனத்திற்கு ஏன் அதிகாரியாக முடியாது?” என்று யுதிஷ்டிரரின் நற்குணங்களையும் உயர் பண்புகளையும் கூறி அர்ஜுனன் விராடரிடம் வினா எழுப்பினார்.

4.23 விராடர் மற்ற பாண்டவர்களையும் அறிந்து கொள்ளுதல்

விராடர் அர்ஜுனனிடம், “இவர் யுதிஷ்டிரர் என்றால் பலசாலி பீமன், அர்ஜுனன் யார்? நகுல சகதேவரும் புகழ்மிக்க திரௌபதியும் யார்? குந்திமைந்தன் தோற்றதிலிருந்து அவரைப் பற்றிய விவரமே தெரியவில்லையே” என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் மற்றவர்களையும் அறிமுகப்படுத்தினார்.” மன்னா! இதோ பல்லவன் என்ற பெயர் கொண்ட தங்கள் சமையற்காரரே பீமசேனன் ஆவார். இவரே கந்தமாதன மலை மீது க்ரோதவசர் என்னும் அரக்கர்களைக் கொன்று திரௌபதிக்காக சௌகந்திகத் தாமரை மலரைக் கொண்டு வந்தார். துராத்மாவான கீசகரை அழித்த கந்தருவரும் இவரே தான். இவரே ஹிடும்பன், பகாசுரன், கிர்மீரன் மற்றும் ஜடாசுரனை வதம் செய்தவர். தங்களுடைய குதிரை சாலையின்

பராமரிப்பினைச் செய்து வந்த க்ரந்திகன் நகுலன் ஆவார். இவர் தந்தியாலன் என்ற பெயரில் பசுக்களை நிர்வகித்த சகதேவன். மன்னா! தாமரை போன்ற கண்களும், மனம் கவரும் புன்னகையும் கொண்ட சைரந்திரியே மஹாராணி திரௌபதியாவாள். அவளது தர்மத்தைக் காப்பாற்றவே கீசகர்கள் வதைக்கப்பட்டார்கள். நான் தான் அர்ஜுனன். பீமசேனை விடச் சிறியவன். நகுல சகதேவரை விடப் பெரியவன். மன்னா! நாங்கள் அனைவரும் சுகமாக தங்களுடைய மாளிகையில் அஞ்ஞாத வாச காலத்தைக் கழித்துள்ளோம் என்று கூறினார். பிறகு உத்தரன் மீண்டும் அர்ஜுனனுடைய பராக்கிரமத்தை கூறி அனைவரையும் மன்னருக்கு அறிமுகப்படுத்தினான். அத்துடன் தேவகுமாரனாக வந்து கௌரவ சேனையில் பயமின்றிச் சஞ்சரித்துப் போரில் அவர்களைத் தோற்கடித்து பசுக்களை மீட்டவர் இவரே என்று கூறினான்.

4.24 அர்ஜுனன் உத்தராவைத் தன் மருமகளாக்க விரும்புதல்

பாண்டவர்கள் தங்களுக்குச் செய்த பேருதவிகளை எண்ணி மகிழ்ந்த விராடர் தான் யுதிஷ்டிரருக்கு இழைத்த குற்றத்திற்காக மிக வருத்தம் கொண்டார். அர்ஜுனன் கௌரவர்களை வென்று பசுக்களை மீட்டதற்கும் த்ரிகர்த்தர்களை வெல்லப் பாண்டவர்கள் உதவியதற்கும் மரியாதை செய்ய விரும்பினார். தன் மகள் உத்தராவை அர்ஜுனனுக்கு மணமுடித்துத் தர முடிவு செய்து உத்தரனுடைய சம்மதத்தையும் பெற்றார். விராடர் பாண்டவர் அனைவரையும் அணைத்து உச்சி மோந்தார். தன் ராஜ்ஜியமும் அனைத்தும் அவர்களுக்குரியது எனத் தெரிவித்தார். “ஸவ்யஸாசியான தனஞ்ஜயன் என் மகள் உத்தராவை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ளட்டும்: மனிதரில் சிறந்த இவர் அவர்களுக்கு முற்றிலும் தகுந்த கணவராவார்” என்று பாண்டவர்களிடம் விராட மன்னர் கூறினார். அதைக் கேட்ட தருமராஜர் பார்த்தனின் பக்கம் பார்த்தார். அண்ணன் பார்த்ததும் அர்ஜுனன் மத்ஸ்ய மன்னரிடம் “மன்னா! நான் தங்களுடைய மகளை என் மருமகளாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். மத்ஸ்ய-பரத வம்சத்தின் இந்த சம்பந்தம் முற்றிலும் உசிதமாக அமையும்” என்று கூறினார். விராடர், “நான் வலுவில் என் மகளை உனக்குத் தருகிறேன். பிறகு ஏன் நீ அவளைப் பத்தினியாக ஏற்க மறுக்கிறாய்?” எனக் கேட்டார்.

அர்ஜுனன் விராடருக்குப் பதில் உரைத்தார். “மன்னா! நான் அதிக காலம் தங்களுடைய அந்தப்புரத்தில் வசித்துள்ளேன். தங்கள் மகளைத் தனிமையிலும் மற்றவருடனும் கூட பார்த்திருக்கிறேன். அவள் என்னைத் தந்தையைப் போல் நம்புகிறாள். நான் நடனத்திலும் இசையிலும் தேர்ந்தவன். எனவே என்னிடம் மிகவும் அன்பு கொண்டாள். ஆனால் தங்கள் மகள் எப்போதும் என்னை ஆசாரியரைப் போலவே கருதி வந்துள்ளாள். அவள் வயதிற்கு வந்தபின் நான் அவளோடு ஓராண்டுக் காலம் இருந்துள்ளேன்.

எனவே உங்களுக்கும் மற்றவருக்கும் எங்களைப் பற்றிய எந்த ஐயமும் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தங்கள் மகளை என் மருமகளாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு நடந்தால் நான் தூய ஒழுக்கமுடையவனாகவும், மனதை அடக்கிப் புலன்களை வென்றவனாகவும் அறியப்படுவேன். இதனால் என் மூலம் உங்கள் மகளின் தூய்மையும் தெளிவாகிவிடும். அவளை மருமகளாக ஏற்றுக் கொண்டால் எங்கள் இருவரின் தூய்மையான ஒழுக்கம் தெரியவரும். என் மகன் தேவகுமாரனுக்குச் சமமானவன். சாக்ஷாத் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சகோதரி மகனாவான் அவருக்கு மிகவும் விருப்பமானவன். அஸ்திரவித்தைகளில் சிறந்தவன். அபிமன்யு என்ற பெயர் கொண்ட அவன் தங்களுக்கு ஏற்ற மாப்பிள்ளையும்தான், தங்கள் மகளுக்கேற்றே கணவனும் ஆவான்” என்று கூறினார்.

விராடர் அர்ஜுனனது சொற்களைக் கேட்டார். “கௌரவர்களில் சிறந்த குந்தியின் புதல்வரிடம் இத்தகைய தர்மத்தின் கருத்து இருப்பது சரிதான். தாங்கள் சரி என்று எண்ணுவதைச் செய்யுங்கள். என் விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறிவிட்டன”, என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் இவர்களது சம்பந்தத்தை ஆமோதித்தார்.

4.25 திருமண ஏற்பாடுகள்: அபிமன்யு-உத்தரா திருமணம்

பிறகு யுதிஷ்டிரரும், விராடரும் தத்தம் நண்பர்கள், உற்றார், உறவினர் அனைவருக்கும், பகவான் வாசுதேவருக்கும் திருமண அழைப்புகளை அனுப்பினார்கள். பாண்டவர்களின் 13 ஆண்டுக் கால சபதம் நிறைவேறியதால் அவர்கள் விராட மன்னரின் ‘உபப்லவ்யம்’ என்ற நகருக்குச் சென்று வசிக்கலாயினர். அர்ஜுனன் ஆனந்தத் தேசத்தில் இருந்து அபிமன்யுவையும், பகவான் வாசுதேவனையும், தசாரஹ வம்சத்தின் மற்ற சம்பந்திகளையும் அழைத்துக் கொண்டார். யுதிஷ்டிரரிடம் அன்பு கொண்ட காசிராஜனும், ஷைப்யனும் ஒவ்வொரு அக்ஷௌஹினி சேனையுடனும் உபப்லவ்யம் வந்தனர். துருபதர், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களுடனும், சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் ஒரு அக்ஷௌஹினி சேனையோடு வந்தார். விராடர் அவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்று, உபசரித்து அவர்களுக்கான மாளிகையில் தங்கச் செய்தார். வனமாலியான வாசுதேவ கிருஷ்ணன், ஹலதாரி பலராமர், கிருதவர்மா, யுயுதான் என்றழைக்கப்பட்ட சாத்யகி, அக்ருரர், சாம்ப-நிஷட் என்னும் வீரர்கள், அபிமன்யு, அவனது தாய் சுபத்ரா அனைவரும் வந்து சேர்ந்தனர். பாண்டவர்களின் இந்திரசேனன் முதலிய சாரதிகளும் எல்லாப் பொருட்களும் நிறைந்த தேர்களோடு வந்திருந்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களுக்கு, பலவகை ரத்தினங்கள், வஸ்திரங்கள் போன்றவற்றைத் தனித்தனியாக பரிசளித்தார்.

பரத குலத்திற்கேற்றவாறு திருமணம் தொடர்பான காரியங்கள் முறைப்படி நடைபெறலாயின. அர்ஜுனனோடு சம்பந்தம் செய்து கொண்ட மத்ஸ்ய மன்னரின் மாளிகையில் சங்கம், முரசம், கோமுகம், டம்பரம் முதலிய பல இசைக்கருவிகள் முழங்கலாயின. உண்ணுதற்கேற்ற அன்னம், போஜ்யம், முதலியவையும் பருகத்தக்கவையும் பெருமளவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. சூத மாதகர்கள் பாண்டவர்களின் புகழ் பாடினர். விராட ராணி சுதேஷ்ணா அழகிய பெண்களோடு மகாராணி திரௌபதியிடம் வந்தாள். துருபதகுமாரி திரௌபதியும் அலங்காரங்களோடு சோபித்தாள். ராஜகுமாரி உத்தரா அழகிய ஆடையணிகளுடன் அமராவதியின் ஜயந்தியைப் போல அரச குடும்பத்துப்பெண்கள் இருபுறமும் சூழ அங்கு வந்தாள். அர்ஜுனன் அபிமன்யுவிடமிருந்து அவளை ஏற்றுக் கொண்டார். பார்த்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன்னிலையில் அபிமன்யு-உத்தரா திருமணத்தை நடத்தி முடித்தார்.

திருமணத்தின் போது விராடர் நன்கு எரியும் அக்னியில் ஹோமம் செய்வித்து பிராமணர்களைப் பூஜித்து வரனுக்கு வரதக்ஷிணையாக ஏழாயிரம் குதிரைகளையும், 200 பெரிய உத்தமக் குதிரைகளையும், ஏராளமான செல்வத்தையும் அளித்தார். திருமணம் முடிந்த பிறகு தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமிருந்து கிடைத்த செல்வத்திலிருந்து பெருமளவு செல்வத்தை பிராமணர்களுக்குத் தானமாக அளித்தார். அபிமன்யு-உத்தரா திருமணத்தின் போது விராட நகரம் ஒருபெரும் திருவிழா நடந்தது போல் பொலிவுடன் திகழ்ந்தது. விராட பருவம் முற்றுப்பெற்றது.

5 உத்தியோக பருவம்

5.1 அர்ஜுனன் துவாரகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சந்திப்பதும் உதவி வேண்டுவதும்

திருமணம் முடிந்தபின் விராடசபையில் பாண்டவர் அடுத்து ராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகள் பற்றி ஆலோசனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒருபுறம் துருபத மன்னர் பாண்டவர்களுக்காகத் தூது அனுப்பி ராஜ்யத்தைக் கேட்பது என்றும், இன்னொருபுறம் துரியோதனன் கேட்கும் முன்பாக மன்னர்களிடம் படை உதவி கேட்பது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. துருபதன் தனது புரோகிதரை கௌரவர்களிடத்தில் தூது அனுப்பினார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் துவாரகைக்குத் திரும்பிச் சென்று விட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் முறைப்படி உதவி கேட்பதற்காகத் துவாரகை வந்தார். ஆனால் துரியோதனன் அர்ஜுனனுக்கு முன்னதாகவே துவாரகை வந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மாளிகையில் பிரவேசித்தான். சயனித்துக் கொண்டிருந்த அவரது தலையருகில் இருந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான்.

அவனுக்குச் சற்றுப்பின் வந்த அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் காலருகில் பணிவுடன் கைகுவித்தபடி நின்று கொண்டார். கண்விழித்த கிருஷ்ண பகவான் முதலில் அர்ஜுனனையும், பிறகு துரியோதனனையும் பார்த்தார். அவர்கள் வந்த காரணத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். பிறகு தான் ஆயுதம் ஏந்திப் போர் புரியாமல் ஒருபுறம் இருப்பேன் என்றும் தன் பெரும்படை மற்றொரு புறம் இருக்கும் என்றும், வயதில் சிறியவனாக இருக்கும் அர்ஜுனன் இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் கூறினார். அதன் படி போரும் செய்யாத, ஆயுதமும் ஏந்தாத, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அர்ஜுனன் உதவியாக விரும்பிப் பெற்றான். துரியோதனன் பகவானுடைய பெரும் படையைத் துணையாகப் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பினான்.

5.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தெரிவு செய்ததற்கான காரணம்

துரியோதனன் சென்றபின் உலகின் சிருஷ்டிகர்த்தாவான ஜனார்த்தனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! நானோ போர் புரிய மாட்டேன். பின் என்ன நினைத்து என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தாய்?” என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் பகவானிடம் கூறினார், “பகவான், தாங்கள் தனியாகவே அவர்கள் அனைவரையும் அழிப்பதில் வல்லவர். நானும் அத்தகையவனே. ஆனால் தாங்கள் உலகில் புகழ் மிக்கவர். தாங்கள் எங்கு சென்றாலும் புகழ் தங்களைப் பின்பற்றும். எனக்கும் புகழ் ஆசை உண்டு. அதனாலேயே

நான் தங்களை வரித்தேன். என் மனத்தில் வெகு நாட்களாகத் தங்களை என்னுடைய சாரதியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; என்னுடைய வாழ்க்கைத் தேரின் கடிவாளத்தைத் தங்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தது. என்னுடைய நீண்ட கால விருப்பத்தைத் தாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “பார்த்தா! நீ என்னோடு போட்டியிடுகிறாய். இது உனக்குச் சரியல்ல; நான் உனக்குத் தேரோட்டுவேன். உன்னுடைய விருப்பம் நிறைவேறும்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் இதைக்கேட்டு மகிழ்வடைந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும், யாதவர்களோடும் மறுபடி யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார்.

5.3 தூதுவர்கள் முயற்சி ; திருதராஷ்டிரரின் எண்ணம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முடிவு

அதன்பின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி துருபத மன்னரின் புரோகிதர் கௌரவர்களிடம் தூதுவராகச் சென்றார். பாண்டவர்கள் தமது சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டதால் பாதி ராஜ்யத்தை அவர்களுக்குத் திருப்பியளிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தார். பதிலேதும் தெரிவிக்காத திருதராஷ்டிரன் தூதுவருக்கு விடை கொடுத்துத் தன்னுடைய தூதுவனாகச் சஞ்சயனை பாண்டவர்களிடத்தில் அனுப்பினார். சஞ்சயன் பாண்டவர்களிடம் மன்னரின் கருத்தை எடுத்துரைத்தார். யுதிஷ்டிரர் தருமாத்மா. புகழ் மிக்கவர்; நீதிமான். தன்னுடைய புகழை நிலைநிறுத்தி, தர்மத்தைப் பின்பற்றி வாழ்வதே அவருக்கு ஏற்புடையது என்று சஞ்சயன் பாண்டவர்களிடம் கூறினார். திருதராஷ்டிரன் ராஜ்யத்தை விட்டுக் கொடுக்க விரும்பவில்லை.

பாண்டவர்கள் தம் நண்பர்களைச் சார்ந்து வாழ்வதே யுதிஷ்டிரருக்குப் பெருமையளிக்கும் என்பதே திருதராஷ்டிரன் கருத்து. யுதிஷ்டிரர் ஐந்து கிராமங்களையாவது பெற விரும்புகிறார். யுத்தத்தில் இருந்து விலகும் எண்ணம் இல்லை என்பதையும் சஞ்சயனிடம் உறுதியாக உரைத்தார். சஞ்சயன் விடைபெற்றபின் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தங்கள் சார்பாகத் திருதராஷ்டிரரிடம் தூது செல்ல வேண்டுகிறார். அமைதியை விரும்பிப் பேசுகிறார். உற்றார் உறவினரை அழித்துப் பெறும் வெற்றி அமைதியளிக்காது என மன உளைச்சல் கொள்ளுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறிப் போருக்கான உற்சாகம் அளிக்கிறார். பீமசேனனும் தன் கோபத்தை விலக்கி அமைதிக்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்யுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீமனின் வீரத்தைப் பற்றி நினைத்துப் பேசி அவரை மனத் தளர்ச்சியில் இருந்து போருக்காக ஊக்கம் அளித்தார்.

5.4 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உரைப்பவை

இந்நிலையில் அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் விருப்பத்தை

எடுத்துரைத்தார். “ஐனார்த்தனா! நான் கூற விரும்புவது அனைத்தையும் யுதிஷ்டிர மன்னர் கூறிவிட்டார். தங்கள் பேச்சிலிருந்து சமாதானம் ஏற்படுவது எளிதல்ல என்ற தங்கள் கருத்து புலப்படுகிறது. இவ்விஷயத்தில் மனிதனின் பராக்கிரமம் பலன்றது எனக் கருதுகிறீர்கள். பூர்வ ஜன்ம கர்மங்களின் பலன் இன்றிப் புருஷார்த்தத்தால் மட்டும் பலன் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் எப்போதும் அவ்வாறே நடக்காது உண்மையில் பகைவர்கள் செய்த செயல்களே எங்களுக்குக் கஷ்டத்தை அளித்தன. அவர்களுக்கும் அதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை. பிரபோ! நன்றாகச் செய்யப்படும் காரியம் வெற்றியடைகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் பகைவரோடு எங்களுக்கு சமாதானம் உண்டாகும் முயற்சியைச் செய்யுங்கள். எங்களுக்கு நன்மை தரக் கூடியதைச் செய்வது உங்களுக்குக் கஷ்டமல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். துரியோதனனிடம் நீங்கள் செய்ய விரும்புவதை நீங்கள் செய்து முடிப்பீர்கள். கௌரவர்களோடு எங்கள் சமாதானம் ஏற்பட்டும் அல்லது தங்கள் விருப்பம் நிறைவேறட்டும். தங்களுடைய விருப்பமே எங்களுக்கு கௌரவமும், மதிப்பும் அளிக்கும் என எண்ணுகிறேன்.

யுதிஷ்டிரரின் செல்வத்தைக் கண்டு துரியோதனன் பொறுக்க மாட்டாதவன் ஆனான். யுத்தத்தால் தான் வெற்றி பெற முடியாது என்று எண்ணிச் சூதை மேற்கொண்டான். கூடித்திரிய குலத்தில் பிறந்த நாங்கள் சூதுப்போருக்கு அழைக்கப்பட்ட பின் எவ்வாறு பின் வாங்க முடியும்? அதர்மமாகச் சூதுப் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டோம். காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டோம். இதனால் துரியோதனனை வதைப்பதற்கு நான் தீர்மானித்துவிட்டேன். மென்மையாகவோ, கடுமையாகவோ தங்கள் விருப்பம் நிறைவேறவேண்டும். அல்லது தாங்கள் கௌரவ வதமே செய்யத் தக்கது என்றால் அது விரைவில் செய்யப்பட்டும். திரௌபதிக்கு பெரும் துன்பத்தை அளித்த துரியோதனன் இன்று பாண்டவர்களிடம் அன்புடன் நடந்து கொள்வான் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவனோடு சமாதானம் பேசுவது தரிசு நிலத்தில் விதைப்பது போன்ற வீண்செயல். ஆனால் தாங்கள் எது உசிதமென்று கருதுகிறீர்களோ அதை விரைவில் தொடங்குங்கள்” என்று அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார்.

5.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குக் கூறிய பதில்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குப் பதிலுரைத்தார். “பாண்டு குமாரா! நீ கூறுவதையே செய்ய முயற்சி செய்வேன். இருபக்கத்தாரின் சங்கடமும் விலகி இருவரும் சுகமடைய முயல்வேன். அமைதி, யுத்தம் இரண்டில் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொறுப்பு என்னிடத்தில் உள்ளது. நல்ல நிலமானாலும் உழுது தண்ணீர் பாய்ச்சவில்லை என்றால் விளைவைத் தருவதில்லை. நல்ல வயலில் உழவு செய்து நீர் பாய்ச்சப்பட்டாலும்

தெய்வாதீனமாக விளைச்சல் நடப்பதில்லை. நான் எந்த அளவு முடியுமோ, அந்த அளவு அமைதியை நிலைநாட்ட முயற்சி செய்வேன். ஆனாலும் விதியை மாற்ற யாராலும் முடியாது துரியோதனன் தர்மத்திற்கு எதிரானவற்றைச் செய்தாலும் வருத்தமடைவதில்லை. அவனுடைய மந்திரிகள் சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் ஆகியோர் அவனது தீய புத்தியை வளர்த்து வருகின்றனர். உற்றார் உறவினரோடு கொல்லப்படாதவரை அவன் ராஜ்யத்தை அளித்து சமாதானத்தை விரும்பமாட்டான். தர்மராஜர் மிகப்பணிவுடன் ஐந்து கிராமங்களை மட்டுமே கேட்டுள்ளார். அந்தத் தியாகமும், பணிவான சொற்களும் சமாதானத்திற்கு ஏற்றவை என்றாலும் அவற்றைத் துரியோதனனிடம் நான் கூற விரும்பவில்லை குருகுல களங்கமான அவன் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். யுதிஷ்டிரரிடம் பொறாமை கொண்டு உங்கள் ராஜ்யத்தை அபகரித்த அவன் வதைக்கப்பட வேண்டியவன்.

பார்த்தா! நான் யுதிஷ்டிரரின் நன்மையை நாடுபவன் என்பதை அவன் அறிவான். என்னையும் உன்னிடமிருந்து பிரிக்க பலமுறை முயன்றான். அர்ஜுனா! நீ துரியோதனனுடைய கருத்தையும், என்னுடைய தீர்மானத்தையும் அறிந்தும் அறியாதவன் போல் ஏன் என்னைச் சந்தேகிக்கிறாய்? தேவர்களின் சிறந்த தீர்மானமான சட்டத்தை அறிவாய். பின் எப்படி பகைவரோடு சமாதானம் ஏற்படும்? விராட நகரத்தில் பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களிடம் சமாதானம் செய்து கொண்டு ராஜ்யத்தை அளித்து விடு என்று கூறினார். ஆனால் அவன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நீ கௌரவர்களைத் தோற்கடிப்பேன் என்று சபதம் செய்த போதே அவர்கள் தோற்றுவிட்டனர். நான் அங்கு சென்று சமாதானத்திற்கு முயற்சி செய்வேன். அல்லது பாவாத்மா துரியோதனனுக்கு எவ்வாறு தண்டனை அளிக்கலாம் என்று யோசிக்க வேண்டி வரும்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் எடுத்துரைத்தார்.

5.6 போருக்குப் பாண்டவர்கள் ஆயத்தம்

கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் சமாதானம் செய்விக்கும் முயற்சியாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பாண்டவர்களின் தூதுவராக ஹஸ்தினாபுரம் சென்றார். அங்கு அவர் பலமுறை எடுத்துக் கூறியும் துரியோதனன் தனது நன்மைக்கான பகவானின் சொற்களை ஏற்கவில்லை. குருவம்ச முதியவர்களின் சொற்களையும் அவன் பொருட்படுத்தவில்லை. தன் முயற்சி வெற்றி பெறாத நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபபலவ்யம் திரும்பினார். போர் தடுக்க இயலாதது என்பதைக் கூறினார். போருக்கு ஆயத்தமாகும் படி யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். அதன் படி யுதிஷ்டிரரும் அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். தலைமைச் சேனாதிபதியாக யாரை

நியமிப்பது என சகோதரர்களுடன் ஆலோசனை மேற்கொண்டார். அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னனே தலைமைச் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட தகுந்தவர் எனக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் அர்ஜுனன் கருத்தையே ஆமோதித்தார். பாண்டவர்கள் குருக்ஷேத்திரம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். குருக்ஷேத்திரத்தில் அனைத்து வசதிகளுடன் கூடாரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னும் யுதிஷ்டிரரின் மனத்தில் கலக்கம் ஏற்பட்டது. அவர் பகவான் கிருஷ்ணனிடம் தாங்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன என்று கூறுமாறு கேட்டார். பகவான், துரியோதனன் சமாதானத்தை விரும்பாததால் போர்புரிவதே உசிதம் எனத் தெரிவித்தார். அர்ஜுனனும், யுதிஷ்டிரரிடம் குந்தியும் விதுரரும் அதர்மத்தைக் கூறியிருக்க மாட்டார்கள் என்றும் இப்போது போரில் இருந்து விலகுவது இயலாது என்றும் தமையனிடம் எடுத்துரைத்தார். யுதிஷ்டிரரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்.

5.7 ருக்மியின் வருகை; உதவ விரும்புதல்; பார்த்தனின் மறுப்பு

இச்சமயம் பீஷ்மக மன்னரின் புதல்வனும், ருக்மிணியின் சகோதரனும் இந்திரனின் விஜயம் என்ற வில்லை, த்ருமன் என்ற தனது கிம்புருஷனான குருவிடம் இருந்து பெற்றவனுமான ருக்மி தன் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் பாண்டவர்களிடம் வந்தான். பாண்டவர்களால் உபசரிக்கப்பட்டான். அவன் அர்ஜுனனிடம் “நீ பயந்திருப்பாயாகில் நான் போரில் உனக்கு உதவ வந்துள்ளேன். துரோணர், கிருபர், பீஷ்மர், கர்ணன் யாராக இருந்தாலும், உன் பகைவர் அனைவரையும் தனியாகவே வென்று உனக்கு ராஜ்யத்தை அர்ப்பணம் செய்வேன்” என்று கூறினான். ருக்மியின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் கூறலானார், “வீரனே! நான் கௌரவ குலத்தில் தோன்றியவன். பாண்டு மகாராஜாவின் புதல்வன். துரோணாசாரியரை என் குருவாகக் கொண்டவன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை நண்பராகக் கொண்டவன். காண்டீபத்தை ஏந்தியவன். இந்நிலையில் தன்னைத் தானே பயந்தவனாக எவ்வாறு கூறிக்கொள்ள முடியும்?

வீரனே! கௌரவர்களின் கோஷயாத்திரையின் போது நான் பலசாலியான கந்தர்வர்களோடு போர் புரிந்தபோது யாருடைய உதவியையும் பெறவில்லை. காண்டவவனத்தில் தேவ தானவர்களோடு போரிடும் போதும், நிவாதகவசர்-காலகேயர் என்னும் தானவர்களை வென்றபோதும், விராட நகரத்தில் கௌரவர்களின் பெரும் படையை வென்ற போதும் நான் தனியாகவே போரிட்டேன். யாரும் எனக்கு உதவவில்லை. நான் போரில் வெற்றி பெற ருத்ரன், இந்திரன், யமன், குபேரன், வருணன், அக்னி, கிருபாசாரியார், துரோணாசாரியார் மற்றும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஆராதனை செய்துள்ளேன். நான் தேஜஸ் உடையவன். உறுதியானவன், காண்டீபவில்லை ஏந்தியவன், அக்ஷய தூணிகளைப் பெற்றவன்

திவ்யாஸ்திரங்களின் அறிவால் என் சக்தி பெருகியுள்ளது. பின் என் போன்ற வீரன் வஜ்ரதாரியான இந்திரனுக்கு எதிரில் கூட நற்புகழை அழிக்கும் படியான, “நான் பயந்துள்ளேன்” என்னும் சொல்லை எவ்வாறு கூற முடியும்? என்று கூறினார். அர்ஜுனனுடைய சொற்களைக் கேட்ட ருக்மி கடல் போன்ற தன் சேனையுடன் திரும்பிச் சென்றான்.

5.8 உலூகன் தூதாக வருவதும் துரியோதனனுடைய கடுஞ்சொற்களைக் கூறுவதும்; பீமனின் கோபமும் அர்ஜுனனின் பொறுமையும்.

பின்னர் துரியோதனனின் தூதனாக சகுனியின் மகன் உலூகன் பாண்டவர்களிடம் வந்தான். துரியோதனனின் நிந்தைச் சொற்களையுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்த உலூகன் பின்னர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானான். “அர்ஜுனா சாக்குபோக்கு சொல்லாமல் போரிடு. அதிக தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்வதால் இந்தக் காரியத்தில் வெற்றி கிடைப்பதில்லை. தன்னைப் பொய்யாகப் புகழ்ந்து கொள்ளுவதால் விரும்பிய காரியம் சித்தி பெறும் என்றால் எல்லோரும் சித்தி பெற்று விடுவர். உனக்கு வாசுதேவன் உதவி செய்பவர் என்பதும், உன்னிடம் 4 அடி நீளமான காண்டபவிலி இருக்கிறது என்பதையும், உனக்கு நிகரான வீரன் யாருமில்லை என்பதையும் நான் அறிவேன். இவையனைத்தையும் அறிந்தே நான் உன்னுடைய ராஜ்யத்தை அபகரித்தேன். எந்த மனிதனும் பெருமளவு தர்மத்தால் ராஜ்யத்தைப் பெற முடியாது.

நான் 13 ஆண்டுகள் உன் ராஜ்யத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது சகோதரர்களோடு உன்னை வதம் செய்து இனிமேலும் நானே ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிறேன். தாஸனான அர்ஜுனா! நீங்கள் அனைவரும் சூதுப்பந்தயத்தில் வெல்லப்பட்ட போது உன் காண்டபம் எங்கு இருந்தது? பீமசேனனின் பலம் எங்கு சென்றது. அச்சமயம் கதாதாரி பீமன், காண்டபதாரி அர்ஜுனனும் கூட திரௌபதியின் உதவியினாலேயே அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டீர்கள். நான் அப்போது உங்களை அலி, நுபும்சகன் என்று கூறியது சரியாகிவிட்டது. ஏன் எனில் அஞ்ஞாத வாசகாலத்தில் விராட நகரில் அர்ஜுனன் பெண்களைப் போல தலை மீது பின்னல் தரிக்க நேர்ந்தது. உன் சகோதரன் பீமன் விராடரின் சமயலறையில் உணவு சமைக்க வேண்டியிருந்தது. இவையனைத்தும் என்னுடைய புருஷார்த்தமாகும்.

“பால் குணா! உன்னிடம் கொண்ட பயத்தாலோ, கிருஷ்ணனின் பயத்தாலோ நான் ராஜ்யத்தைத் திருப்பித் தரமாட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு வந்து நீ போர் செய். பயங்கரக் கபடம், மாயை, இந்திரஜாலம் போன்றவை போர்க்களத்தில் ஆயுதம் ஏந்திய என்னுடைய கோபத்தையே அதிகரிக்கிறது.

ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்களும், நூற்றுக்கணக்கான அர்ஜுனன்களும் கூட வீரனான என் முன் வந்தால் பத்து திசைகளிலும் ஓடிவிடுவார்கள். நீ பீஷ்மரோடு போர்புரி. தலையில் மலையை உடை. படைவீரரின் ஆழமான கடலை இரு கைகளாலும் நீந்திக் கரையேறு. புண்ணியம் செய்யாதவன் சுவர்க்கம் அடைய முடியாது என்பதைப்போல என்னுடைய சேனையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்து உன் சகோதரர்கள் கொல்லப்படும்போது, உன் மனம் இந்த ராஜ்யத்தைப் பெறும் நம்பிக்கையிலிருந்து விலகி விடும். அர்ஜுனா! அமைதியாகி அமர்ந்து கொள். ராஜ்யம் உனக்குக் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகும். தவம் செய்யாதவன் சுவர்க்கம் பெற விரும்புவது போல நீயும் ராஜ்யத்தை விரும்புகிறாய்” என்று உலூகன் விஷ்ணுள்ள பாம்பைப்போல கோபம் மிக்க அர்ஜுனனைத் தன் வாக்கு பாணங்களால் மேலும் துன்புறுத்தியவாறு துரியோதனன் கூறிய விஷயமனைத்தையும் கூறினான்.

உலூகன் கூறிய பயங்கரமான சொற்களைக் கேட்டு அர்ஜுனன் மிகவும் துன்பமுற்றார். தன் கைகளால் நெற்றியில் பெருகிய வியர்வையைத் துடைத்துக் கொண்டார். பீமனும் சகதேவனும் போரில் சகுனியின் கண்முன்னே உலூகனை வதம் செய்வதாகக் கூறினர். இதனைக் கேட்ட அர்ஜுனன் சிரித்தபடி “வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் முட்டாள் கௌரவர்கள் காலபாசத்தால் கட்டுண்டு விட்டனர். தாங்கள் உலூகனிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறவேண்டாம். பாவம் தூதன் என்ன குற்றமிழைத்தான்? அவர்கள் தங்களிடம் கூறப்பட்ட சொற்களை நம்மிடம் தெரிவிப்பவர்கள் மட்டுமேயாவர்” என்று கூறினார்.

5.9 அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய நண்பர்களிடம் கூறியவை

அர்ஜுனன் தனது நண்பர்களான மன்னர்களிடம் கூறினார், “பந்துக்களே! நீங்கள் அந்தப்பாவி துரியோதனனின் பேச்சைக் கேட்டீர்களல்லவா? அவன் என்னையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் நிந்தனை செய்துள்ளான். எங்களது நன்மையை விரும்பும் நீங்கள் இந்த நிந்தனையைக் கேட்டுக் கோபம் கொள்ளுகிறீர்கள். ஆனால் வாசுதேவனுடைய பிரபாவத்தாலும், உங்களுடைய முயற்சியாலும் இந்தப் புவியின் கூத்திரியர் அனைவரையும் பொருட்டாக எண்ணுவதில்லை. உங்களுடைய அனுமதி இருந்தால் உலூகனிடம் இதற்கான பதிலைக் கூறுவேன். அல்லது நாளைக்காலை சேனையின் முதலில் காண்டிபத்தின் மூலம் அவனது கர்வம் மிகுந்த பேச்சிற்குப் பதிலளித்து விடுவேன். ஏனெனில் சொல்லால் பதிலளிப்பவர் நபம்சகர்களே என்று கூறினார். அர்ஜுனனுடைய பொறுமைமிகுந்த உபன்யாசம் போன்ற சொற்களைக் கேட்டு அனைவரும் அவரைப் புகழ்ந்தனர்.

5.10 அர்ஜுனன் தன்னுடைய சக்தியை யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தல்

துரியோதனன் பீஷ்மர், துரோணர் மற்ற மகாரதிகளின் சக்தியைப் பற்றிக் கேட்டறிந்ததை ஒற்றர்கள் மூலம் யுதிஷ்டிரர் அறிந்து கொண்டார். அவர் அர்ஜுனனை அழைத்துத் தான் அறிந்து கொண்டதைக் கூறினார். “அர்ஜுனா! நமது சேனை முழுவதையும் பீஷ்மர் ஒரு மாதத்திலும், துரோணர் அதே காலத்திலும், கிருபாசாரியார் இரண்டு மாத காலத்திலும், அஸ்வத்தாமா பத்து நாட்களிலும், கர்ணன் ஐந்தே நாட்களிலும் அழிப்பதாகச் சபதம் செய்துள்ளனர். அர்ஜுனா! நானும் உன் பேச்சைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நீ எவ்வளவு சமயத்தில் பகைவர்களை அழிப்பாய்?” என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் பகவான் கிருஷ்ணரைப் பார்த்தவாறு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்.

“மகாராஜா! ஐயமின்றி இந்தப் பெரும் வீரர்கள் அனைவரும் வித்தையில் பண்டிதர்கள். அவர்கள் தாங்கள் கூறியவாறு செய்ய முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் நீங்கள் இதை எண்ணித் துயரம் கொள்ள வேண்டாம். நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உதவியோடு ஒரே தேரை எடுத்துக் கொண்டு தேவர்களோடு மூவுலகங்களையும் சராசர பிராணிகளையும் கண் இமைக்கும் நேரத்திற்குள் அழித்துவிட முடியும். பகவான் பசுபதி நிஷாதன் வேடத்தில் போரிடும்போது தனது பயங்கரமான பாசபதாஸ்திரத்தை அளித்துள்ளார். பிரளயகாலத்தில் பிராணிகள் அனைத்தையும் சம்ஹாரம் செய்யும் போது சிவபிரான் பிரயோகிக்கும் அஸ்திரம் அது. அதனை பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன் யாரும் அறியமாட்டார்கள். ஆனால் போரில் சாதாரண மனிதர்களைத் திவ்யாஸ்திரங்களின் மூலம் கொல்வது சரியல்ல; எளிமையான போரிலேயே நாம் பகைவரை வெல்லுவோம். நமக்கு உதவியாக உள்ள வீரர்கள் அனைவரும் திவ்யாஸ்திர ஞானம் பெற்றவர்கள். வேதம் பயின்று யக்ஞங்களை நிறைவேற்றியுள்ளவர்கள். தேவர்களையும் வெல்லக் கூடியவர்கள்.

சிகண்டி, சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, விராடமன்னர், துருபதர் அனைவரும் போரில் பீஷ்மருக்கும், துரோணாசாரியருக்கும் நிகரானவர்கள். ஷங்கன், கடோதகஜன், அவன் மகன் அஞ்சனபர்வா, அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும் தங்களுடன் இருக்கிறார்கள். தாங்கள் மூவுலகையும் அழிக்கக் கூடியவர். தாங்கள் கோபத்தோடு யாரைப் பார்த்தாலும் அவன் விரைவில் அழிந்து விடுவான். தங்களது இந்தப் பிரபாவத்தை நான் அறிவேன்” என்று அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனின் மகாரதிகளைப் பற்றிக் கவலைப்பட அவசியமில்லை என்று அர்ஜுனன் உணர்த்தினார்.

6. பீஷ்ம பருவம்

6.1 யுதிஷ்டிரரின் வியூக ஆலோசனை; அர்ஜுனன் வஜ்ர வியூகம் அமைத்தல்

போர் தொடங்கும் முன் இரு தரப்பிலும் நியமங்கள் தீர்மானிக்கப்பட்டன. இந்நிலையில் யுதிஷ்டிரர் கௌரவ சேனையை விட நம் சேனை அளவில் சிறியதாக இருப்பதால் பிரகஸ்பதி கூறியுள்ள ‘சூசிமுகம்’ என்னும் வியூகம் அமைக்கலாம் என அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னரில் சிறந்தவரே! நான் தங்களுக்காக வெல்ல முடியாத உறுதியான வஜ்ரம் என்னும் வியூகத்தை அமைக்கிறேன். இவ்வியூகம் வஜ்ரதாரியான இந்திரனால் பயன்படுத்தப்பட்டது. பீமசேனன் நம்முடைய வியூகத்தில் முன்னிலையில் இருந்து போரிடப் போகிறார். தேவர்கள் இந்திரனைச் சார்ந்து பயமற்று இருப்பதைப் போல நாம் பீமசேனனைச் சார்ந்து இருப்போம். இவர் நமக்குக் கோட்டைச் சுவரைப் போல இருப்பார். இவரைக் கண்டதும் சிங்கத்தைக் கண்ட சிறிய மான் ஓடுவதைப்போலக் கௌரவர்கள் துன்பமுற்றுப் பின்னால் திரும்பி விடுவார்கள்” என்று கூறிய அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம், “இனி தாங்கள் இந்தப் பகைவர்களுக்கு தங்களுடைய பெரும் பலத்தைக் காட்டுங்கள்” என்று கூறினார். பாண்டவ சேனையில் அர்ஜுனன் சிகண்டி பீஷ்மரை அழிக்க முன்னேறிய போது, சிகண்டியைப் பாதுகாத்தார். அர்ஜுனனுக்குப் பின் அவரைப் பாதுகாத்தவாறு சாத்யகி இருந்தார். அர்ஜுனனுடைய தேர்ச்சக்கரங்களை பாஞ்சால வீரர்கள் யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் பாதுகாத்தனர்.

6.2 யுதிஷ்டிரரின் கவலை; அர்ஜுனன் வெற்றி உறுதி எனல்

யுத்த களத்தில் பீஷ்மரின் தலைமையின் கீழ் அணிவகுத்து நின்ற கௌரவர்களின் பெரும் சேனையை யுதிஷ்டிரர் கண்டார். பீஷ்மர் வகுத்திருந்த பிளக்க முடியாத வியூகத்திலிருந்து நான் எவ்வாறு தப்ப முடியும் என்று அர்ஜுனனிடம் கவலையுடன் கூறினார். அர்ஜுனன் அவரிடம் கூறலானார். “மன்னா! அதிக அறிவுள்ள, உத்தம குணமுடைய, மிகக் குறைவான வீரர்கள் எண்ணற்ற வீரர்களை வென்றுவிடுவார்கள். இந்த உபாயத்தை நாரதரும் பீஷ்மரும், துரோணரும் அறிவார்கள். வெற்றியை விரும்பும் வீரர்கள் சத்திய நற்பண்புகள், தர்மம் இவற்றால் உற்சாகமடைந்து அதர்மத்தையும், லோபத்தையும் துறந்து அலங்காரமின்றிப் போர் புரிவார்கள். தர்மம் இருக்கும் தரப்பே வெற்றி பெறுகிறது. பாரதா! இந்த நியமத்தின் படி நமக்கு வெற்றி கிடைத்தே தீரும். நாரதர் கூறியது போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்குமிடத்திலேயே வெற்றி உள்ளது. வெற்றி என்பது ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய ஒரு குணமாகும். விநயம் அவரது இரண்டாவது குணமாகும். முடிவில்லாத

தேஜஸ் உடைய கோவிந்தன் சனாதன பரமாத்மா ஆவார். ஆகவே எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கு வெற்றி இருக்கிறது. முன்பு தேவாசுரப் போரில் ஸ்ரீ ஹரியின் வடிவில் இவரே தேவர்களுக்கு வெற்றியைத் தேடித் தந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அருளாலேயே இந்திரன் முதலியோர் மூவுலக ராஜ்யத்தையும் பெற்றுள்ளனர். தாங்கள் சிறிதும் கவலையடையத் தேவையில்லை. ஏன் எனில் தேவேஸ்வரரும், விஸ்வம்பரருமான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தங்களுடைய வெற்றியை விரும்புகிறார்” என்று அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

பின்னர் யுதிஷ்டிரர் தேரில் ஏறினார். அர்ஜுனன் அழகான சக்கரங்களும் வெள்ளைக் குதிரைகளும் கொண்ட தேரில் காண்டீப வில்லுடனும் அம்புடனும் ஏறினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தேரில் சாரதியாக இருந்தார். அர்ஜுனனைப் போன்ற வில்லாளி இந்தப் புவியில் ஒருவரும் கிடையாது. யாரும் இருக்கவும் முடியாது. சேனையின் நடுப்பகுதியில் இருந்த அர்ஜுனனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறலானார். “தனஞ்ஜயா! இதோ குருகுல பிதாமகர் பீஷ்மர் நம்முடைய சேனையின் பக்கம் கோபத்தோடு பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார். மேகம் சூரியனை மறைப்பது போலப் பெரும்படைகள் இவரைச் சூழ்ந்துள்ளன. வீர அர்ஜுனா! நீ முதலில் இந்தப் படைகளைக் கொன்று பின் பீஷ்மரோடு போரிடு” என்றார். மேலும் போரில் பகைவரை தோல்வியடையச் செய்வதற்காக துர்க்காதேவியைத் துதி செய் என்றார்.

6.3 அர்ஜுனன் துர்க்காதேவியைத் துதிப்பது

பகவான் வாசுதேவன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டதும் அர்ஜுனன் தேரிலிருந்து கீழே இறங்கி தேவியைத் துதிக்கலானார். அவரது துதி பின் வருமாறு: மந்த்ராசலத்தின் மீது வாசம்புரியும் சித்தர்களின் சேனைத் தலைவியான ஆரியே! உனக்கு நமஸ்காரம். நீயே குமாரி, காளி, காபாலி, கபிலா, கிருஷ்ணபிங்களா! பத்ரகாளி, மகாகாளி என்னும் பெயர்களில் பிரசித்தமாக உள்ளாய். உனக்கு நமஸ்காரம், துஷ்டர்களின் மீது கோபம் கொள்ளுவதால் சண்டி என்றும் பக்தர்களின் துயரத்தை விலக்குவதால் தாரிணி என்றும் அழைக்கப்படுகிறாய். அழகிய திவ்ய வண்ணம் கொண்ட உன்னை நான் வணங்குகிறேன். நீயே பூஜிக்கத் தக்க காத்யாயினி, பயங்கர ரூபம் தரித்த காளி; ஐயா, விஜயா என்னும் பெயரில் புகழ் பெற்றவள். உன்னுடைய கொடி மயில் இறகாலானது. நீ பலவகை ஆபரணங்கள் அணிந்தவள். திரிசூலம், கத்தி, கேடயம் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்துள்ளாய். நந்தகோபரின் வம்சத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குத் தங்கையாக அவதரித்தாய். குணத்திலும், பிரபாவத்திலும் எல்லோரிலும் சிறந்தவளாவாய்.

மகிஷாசுரனுடைய குருதியைப் பெருக்கி நீ பெரும் மகிழ்ச்சியடைந்தாய். நீ குஷிக் கோத்திரத்தில் அவதரித்து கௌசி எனப் புகழப்பட்டாய். பீதாம்பரம் அணிகிறாய். பகைவரைக் கண்டு அட்டகாசம் செய்யும் போது உன்னுடைய முகம் சுக்ரவாகத்தைப் போலப் பிரகாசிக்கிறது. உனக்குப் போர் மிகவும் விருப்பமானது. நான் உன்னை அடிக்கடி வணங்குகிறேன். உமா, சாகம்பரி, சுவேதா! கிருஷ்ணா, கைடபநாசினி, ஹிரண்யாக்ஷி, விருபாக்ஷி, சுதாம்ராக்ஷி முதலிய பெயர்களைத் தரிக்கும் தேவி! உனக்குப் பலமுறை வணக்கம் நீ வேதங்களின் ஸ்ருதியாவாய். உன் சொருபம் மிகவும் புனிதமானது. நீயே ஜாதவேதாவான அக்னியின் சக்தியாவாய். ஜம்பூ, கடக, சைத்ய விருட்சங்களில் நீ நித்திய நிவாசம் புரிகிறாய். நீ வித்தைகளில் பிரம்ம வித்யா. உடல் தரித்தவர்களில் மகா நித்ரையுமாவாய்.

பகவதி! நீ கார்த்திகேயனின் தாய். கடக்க முடியாத இடங்களில் வாசம் புரியும் துர்க்கை. சாவித்திரி, சுவாகா, ஸ்வதா, கலா, காஷ்டா, சரஸ்வதி, வேதமாதா, வேதாந்தா என்பன அனைத்தும் உன்னுடைய பெயர்களாகும். மகாதேவி! நான் தூய உள்ளத்தோடு உன்னைத் துதிக்கிறேன். உன்னுடைய அருளால் இந்தப் போரில் எனக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். போரில் தானவர்களைத் தோற்கச் செய்கிறாய். அச்சம் தரும் காட்டிலும், பக்தர்களின் வீடுகளிலும், பாதாளத்திலும் கூட எப்போதும் வாசம் புரிகிறாய். நீயே ஜம்பினி, மோஹினி, மாயா, ஹ்ரீ, ஸ்ரீ, சந்தியா, பிரபாவதி, சாவித்திரி மற்றும் ஜனனியாவாய். புஷ்டி, துஷ்டி, த்ருதி, சூரிய சந்திரர்களை வளர்க்கும் தீப்தி அனைத்தும் நீயே. நீயே ஐஸ்வர்யம் உடையவர்களின் விபூதியாவாய். போர்க்களத்தில் சித்த-சாரணர்கள் உன்னை தரிசிக்கிறார்கள்” என்று அர்ஜுனன் துர்க்காதேவியைத் தூய மனத்துடன் துதித்தார்.

6.4 தேவியின் பிரத்யக்ஷமும், வரமும்

அர்ஜுனனின் இந்த பக்தி மயமான துதியைக் கேட்ட துர்க்காதேவி வானில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு முன்னால் தோன்றினாள். அர்ஜுனனைப் பார்த்துக் கூறினாள், “பாண்டு மைந்தா! நீ சிறிது காலத்திலேயே பகைவர்களை வென்று விடுவாய். அடக்க முடியாத வீரா! நீ சாக்ஷாத் நரன்; சாக்ஷாத் நாராயணனுடைய சொருபமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உன்னுடைய உதவியாளர். நீ போர்க்களத்தில் வெல்ல முடியாதவன். இந்திரனும் உன்னைத் தோற்கச் செய்ய முடியாது” என்று கூறிய தேவி ஒரு நொடியில் மறைந்து விட்டாள். துர்க்கா தேவியின் வரத்தைப் பெற்ற அர்ஜுனனுக்குத் தன் வெற்றியைப் பற்றி நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. அவர் தன் அழகிய தேரில் ஏறிக் கொண்டார். அத்தேரில் இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் தங்கள் திவ்ய சங்கங்களை முழக்கினர்.

6.5 அர்ஜுனன் மனக் கலக்கம்; ஆயுதம் துறத்தல் (ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை முதல் அத்தியாயம்)

வானரக் கொடியோனான அர்ஜுனன் போருக்குத் தயாராக இருந்த கௌரவர்களைப் பார்த்து அவர்கள் மீது பாணங்களைச் செலுத்தும் முன்னீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார்; “அச்சுதா! இரண்டு சேனைகளுக்கும் இடையில் என் தேரை நிறுத்துங்கள். இப்போது நான் யார் யாரோடு போரிட வேண்டும் என்பதையும் துரியோதனனுக்காக போரை விரும்பி இச்சேனையில் முன் நிற்பவர்கள் யார் என்பதையும் பார்க்கப் போகிறேன்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மருக்கும், துரோணருக்கும் முன்னால் மன்னர்கள் அனைவருக்கும் முன் தேரை நிறுத்தினார். அர்ஜுனனிடம் “ஹே! பார்த்தா! போருக்காகச் சேர்ந்துள்ள இந்த கௌரவர்களைப் பார்” என்று கூறினார். (இந்த சேனையில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் உன் வம்சத்தினர்; உன் சொந்த மக்கள் என்ற குறிப்பினை வெளிப்படுத்தி அர்ஜுனன் யுத்தத்தை மறுக்கும் எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்தார். அதன் பலனாக சாக்ஷாத் பகவானின், மூவுலகிலும் புனிதமான, திவ்ய கீதாம்ருதம் பெருக்கெடுத்தது. உலகில் முடிவற்ற காலம் வரை ஜீவன்களுக்குச் சிறந்த நன்மையை அளிக்கப் போகிறது.) அர்ஜுனன் இரு சேனைகளிலும் இருந்த தந்தை முறையினரையும், பாட்டன்மாரையும், கொள்ளுப்பாட்டனாரையும், ஆசாரியர்களையும், மாமன் முறையினரையும், சகோதரர்கள், புதல்வர்கள், பேரன்கள், நண்பர்கள், மாமனார்கள் அனைவரையும் பார்த்தார். உறவினர்கள் அனைவரையும் கண்டு மிகவும் இரக்கம் கொண்டு கவலையுடன் பேசலானார்.

“ஹே! கிருஷ்ணா! போர்க்களத்தில் போரை விரும்பி நிற்கின்ற என் சொந்த மக்களைப் பார்த்து என் உடல் சோர்வடைகிறது. வாய் உலர்ந்து போகிறது. என் சரீரம் நடுங்குகிறது. மயிர்ச்சிலிர்ப்பு ஏற்படுகிறது. கையில் இருந்து காண்டீபம் நழுவுகிறது. என் தோல் எரிகிறது. மனம் பிரமையடைந்து விட்டது. என்னால் நிற்க முடியவில்லை. விபரீதமான சகுனங்களை நான் பார்க்கிறேன். போரில் உறவினர்களைக் கொன்று நன்மையைப் பெற விரும்பவில்லை. வெற்றியையும், ராஜ்யத்தையும், சுகங்களையும் விரும்பவில்லை. கோவிந்தா! நமக்கு இவ்வாறு அடையப்படும் ராஜ்யத்தினால் என்ன பயம்? அல்லது இத்தகைய போகங்களாலோ, வாழ்க்கையாலோ என்ன லாபம் உள்ளது? யாருக்காக நாங்கள் ராஜ்யம், போகம், சுகம் முதலியவற்றை விரும்புகின்றோமோ அவர்கள் செல்வத்தையும் வாழ்க்கையின் நம்பிக்கையையும் துறந்து போரில் நிற்கிறார்கள். குருஜனங்கள், தந்தைமார்கள், பிள்ளைகள், பிதாமகர்கள், மாமன், மாமனார்கள் பேரர்கள், மைத்துனர்களும், சம்பந்திகளும் இங்கு உள்ளனர்.

மதுகுதனா! என்னைக் கொன்றாலும் சரி: மூன்று லோகங்களின்

ராஜ்யத்திற்காகவும் நான் இவர்களைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. பின் பூமிக்காக எப்படிக் கொல்ல முடியும்? திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்களைக் கொன்று எங்களுக்கு என்ன மகிழ்ச்சி வரப்போகிறது? இந்தக் கொடுமையாளர்களைக் கொன்றால் பாவமே வந்து சேரும். ஆதலால் மாதவா! எங்களுடைய சகோதரர்களான திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களைக் கொல்லுதல் தகுந்ததல்ல. நம் குடும்பத்தையே கொன்று நாம் எப்படி சுகமாக இருக்க முடியும்? பேராசையால் அறிவு அழியப் பெற்ற இவர்கள் குலத்தின் அழிவினால் ஏற்படும் குற்றத்தையும் நண்பர்களுக்குத் துரோகம் செய்வதால் ஏற்படும் பாவத்தையும் பார்க்கவில்லை. ஜனார்த்தனா! குலத்தின் அழிவால் தோன்றும் குற்றத்தை உணர்ந்த நாம் இந்தப் பாவத்தில் இருந்து விலக யோசிக்க வேண்டாமா? குலநாசத்தால் சனாதனமான குலதர்மங்கள் அழிந்து விடுகின்றன. தருமம் அழிந்தபிறகு குலம் முழுவதையும் அதர்மம் சூழ்ந்து விடுகிறது. மனிதன் அதர்மத்திலிருந்து தப்பவும், தர்மத்தை பாதுகாப்பதற்குமான காரணங்கள் ஐந்து. ஈஸ்வரனிடம் உள்ள பயம், சாஸ்திரத்தின் விதி, குல மரியாதை அழியும் பயம், நாட்டின் சட்டம், சரீர பொருளாதார அழிவின் பயம். இவற்றில் முதலிரண்டும் முற்றிலும் உண்மையானவை எனவே அவை மனிதனின் சிரத்தையால் அக்கறை அல்லது ஈடுபாட்டால் தோன்றுவன. நாட்டின் சட்டம் மக்களுக்கேயன்றி அதிகாரம் கொண்டவர்களுக்கல்ல. அதிகாரம் படைத்தவர்கள் சட்டத்தை ஏற்பதும், மதிப்பதும் இல்லை. சரீர, பொருளாதார அழிவு என்பது தனி மனிதனைச் சார்ந்தது. குலமரியாதை ஒன்றே குடும்பம் முழுவதோடும் உள்ளது. எந்த குலத்திலோ, சமுதாயத்திலோ பரம்பரையாக வரும் சுபமான, சிறந்த மரியாதைகள் அழிகின்றனவோ அந்த குலம் கடிவாளம் இல்லாத குதிரையைப் போலக் கட்டுப்பாடு இன்றி விருப்பப்படிச் செல்கிறது. நியமங்களைச் சகிப்பதில்லை. மனிதனைக் கட்டுபாடற்றவனாகச் செய்கிறது. எந்த குலத்து மனிதர்களிடம் இத்தகைய கட்டுப்பாடு இல்லாமல் போகிறதோ அந்தக் குலத்தில் இயல்பாகவே பாவம் சூழ்ந்து விடுகிறது அதர்மம் சூழ்ந்து விடுவதால் குலப் பெண்கள் கலக்கமடைகின்றனர். பெண்கள் கலங்கப்படுவதால் வர்ணக் கலப்பு உண்டாகிறது.

வர்ணக் கலப்பு குலத்தையும் அதனை அழித்தவரையும் நரகம் அழைத்துச் செல்லுகிறது. ச்ரார்த்தம், பிண்டம் இன்றி பித்ருக்களும் அதோகதியை அடைகின்றனர். இத்தகைய வர்ணக் கலப்பினால் குலத்தைக் கெடுப்பவர்களின் சனாதன குலதர்மமும், ஜாதிதர்மங்களும் அழிந்து போகின்றன. ஜனார்த்தனா! யாருடைய குலதர்மம் அழிந்து விடுகிறதோ அவர்கள் முடிவற்ற காலம் நரகத்தில் வாசம் செய்ய வேண்டிவரும் என நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ராஜ்ய மற்றும் சுகத்தை விரும்பி, சொந்த

மனிதர்களைக் கொன்று பெரும் பாவத்தைச் செய்ய அறிவுள்ளவர்களான நாங்கள் தயாராகி விட்டோம். கையில் ஆயுதம் ஏந்தாமலும், போரில் எதிர்க்காமலும் நிற்கும் என்னைத் திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் கொல்வார்களேயானால் அந்த மரணமே எனக்கு பெரும் நன்மை அளிக்கும் இவ்வாறு கூறிய அர்ஜுனன் வில்லினையும் அம்பையும் துறந்து தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டார்.

இவ்வாறு கருணை நிரம்பிய மனத்துடன் கண்களில் நீர் ததும்ப, சோகத்துடனும், கவலையுடனும் தேரின் மீது அமர்ந்து விட்ட அர்ஜுனனிடம் பகவான் மதுசூதனன் கூறத் தொடங்கினார் “அர்ஜுனா! இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் இந்த சோர்வு உனக்கு எங்கிருந்து வந்தது? இது சிறந்த புருஷர்களுக்கு உரியதல்ல; சொர்க்கத்தையும், புகழையும் தடுக்கக்கூடியது. அர்ஜுனா! பேடித்தனத்தை அடையாதே. அது உனக்கு ஏற்றதல்ல: இதயத்தின் தளர்ச்சியை நீக்கிப் போருக்கு எழுந்து நில்.” என்று பகவான் கூறினார். அர்ஜுனன் அவருக்கு பதிலளித்தார். “மதுசூதனா! போர்க்களத்தில் பீஷ்மபிதாமகருக்கும், ஆசாரியர் துரோணருக்கும் எதிராக எவ்வாறு போர்புரிவேன். என்னுடைய குருஜனங்களைக் கொல்வதை விடப் பிச்சை எடுத்து உண்பது மேல். ஏனென்றால் அவர்களைக் கொன்று இவ்வுலகில் ரத்தத்தால் நனைந்தே அர்த்த, காம, போகங்களை நான் பெறுவேன். போர் செய்வது, செய்யாதது இரண்டில் எது சிறந்தது என்பதை நாங்கள் அறிய வில்லை. நாங்கள் அவர்களை வெல்வோமா அவர்கள் எங்களை வெல்வார்களா என்பதையும் நாங்கள் அறியமாட்டோம். யாரைக் கொன்றபின் நாங்கள் வாழவிரும்பவில்லையோ, அவர்கள் எங்களை எதிர்த்து நிற்கின்றார்கள். ஆகவே கோழை என்ற தோஷமுடையவனும், தர்மத்தை அறியாமல் மயங்கி நிற்பவனுமான எனக்கு எது நன்மை அளிப்பதோ அதைக் கூறுங்கள் எனக் கேட்கிறேன். நான் தங்களுடைய சிஷ்யன். தங்களைச் சரணடைந்த எனக்கு சிகைஷ, உபதேசம் அளியுங்கள். பூமியில் தன-தான்யமான செல்வம் நிரம்பிய ராஜ்யத்தையும், தேவர்கள் தலைமைப் பதவியைப் பெற்றாலும், என்னுடைய புலன்களை உலர்த்தும் இயல்புடைய இந்த துயர் நீங்கும் வழி எனக்குப் புலப்படவில்லை” என்று கூறிய அர்ஜுனன் மீண்டும் போர்புரிய மாட்டேன் எனக்கூறி மௌனமானார். இதைக்கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இரு சேனைகளுக்கும் இடையே துயரத்துடன் நின்ற அர்ஜுனனை நோக்கிக் கூறலானார்.

6.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனன் உரையாடல்; பகவான் அர்ஜுனனின் மனச்சோர்வையும், மதிமயக்கத்தையும் நீங்கி ஸ்ரீ மத் பகவத்கீதையை அருளுதல்

அர்ஜுனன் தனது ஐயங்களைக் கேட்க, கேட்க, பகவான் அவருடைய

ஐயங்களைத் தீர்த்து அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் தாமே காரணம் என்பதையும் அர்ஜுனன் வெறும் கருவி மட்டுமே என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறார். பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீ மத் பகவத்கீதை அர்ஜுனனுக்கும், பகவானுக்கும் இடையில் நடந்த வினா-விடையாகவே இருந்த போதிலும், சஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறுவதாகவே அமைந்துள்ளது. நூலின் முன்னுரை போல அமைந்துள்ள முதல் அத்தியாயம் அர்ஜுன விஷாத யோகம் எனப்படுகிறது. இரண்டாவது அத்தியாயம் ஸாங்க்ய யோகம்; மூன்றாவது அத்தியாயம் கர்ம யோகம்; நான்காவது அத்தியாயம் ஞானயோகம்; ஐந்தாவது கர்மஸந்யாஸ யோகம்; ஆறாவது தியான யோகம்; ஏழாவது விஜ்ஞாந யோகம்; எட்டாவது அக்ஷர ப்ரஹ்ம யோகம்; ஒன்பதாவது அத்தியாயம் ராஜவித்யா ராஜகுஹ்ய யோகம்; பத்தாவது விபூதி யோகம்; பதினோராம் அத்தியாயம் விச்வரூப ஸந்தர்சந யோகம்; பன்னிரெண்டாவது பக்தி யோகம். பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் ச்ஷேத்ர ச்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாக யோகம், பதினான்காவது குணத்ரய விபாக யோகம், பதினைந்தாவது புருஷோத்தமயோகம், பதினாறாவது தைவாஸூர ஸம்பத் விபாக யோகம், பதினேழாவது ச்ரத்தாத்ரய விபாக யோகம், பதினெட்டாவது மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகம் எனப் பெயர் கூறப்படுகின்றன.

முதல் ஆறு அத்தியாயங்களில் நன்கு திருந்திய ஞான, யோக, கர்மயோகங்கள் அவை ஆத்மாவை அடைவிக்கும் முறை ஆகியன கூறப்படுகின்றன. இடையிலுள்ள ஆறு அத்தியாயங்களில் பகவானுடைய உண்மை நிலையைப் பற்றிய ஞானத்தை அடைய ஞானம், கருமம் இவைகளில் ஆக்கப்படும் பக்தி யோகம் கூறப்படுகிறது. இறுதி ஆறு அத்தியாயங்களில் ஐடப்பொருள், புருஷன், காரிய நிலையில் உள்ளவை, ஸ்ர்வேசுவரன் பற்றிய விவாதம், ஞானயோகம், பக்தியோகங்களைப் பற்றிக் கூறாமல் விடப்பட்டவை ஆகியன சொல்லப்படுகின்றன. அர்ஜுனன் தன் ஐயங்களை 57 சுலோகங்களில் நூலின் இடை இடையே வினவுகிறார். பகவான் அர்ஜுனனின் ஐயங்களைப் போக்கி 620 சுலோகங்களும் திருதராஷ்டிரன் கேட்பதாக ஒரு சுலோகமும் அமைந்துள்ளன. அனைத்து விதமான உலகத் துன்பங்களில் இருந்தும் விலகி, அளவிடமுடியாத ஆனந்தத்தை ஆத்மா அடையவேண்டும் என்பதே ஸ்ரீ மத் பகவத்கீதையை உணர்ந்து படிப்பதன் நோக்கமாகும்.

6.7 அர்ஜுனன் மனம் தெளிந்து போருக்கு ஆயத்தமாதல்: போர் நிகழ்வுகள்

மகாபாரதம் என்னும் அமுதத்தின் முழு சாரமான ஸ்ரீ மத் பகவத்கீதையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் பருகுமாறு அளித்தார். கீதை என்ற அமுதத்தை பகவான் மூலம் பருகிய அர்ஜுனன் மனம் தெளிந்தார். காண்டபம் என்னும்

வில்லையும் பாணங்களையும் தரித்தார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் கௌரவ சேனையின் பக்கம் சென்று பிதாமகர் பீஷ்மர், குரு துரோணாசாரியார், கிருபாசாரியார், சல்லியன் ஆகியோரிடம் வணங்கிப் பணிந்து ஆசி பெற்றார். முதல்நாள் போர் தொடங்கியது. முதல் நாள் போரில் அபிமன்யு பீஷ்மரோடு பெரும் போர் புரிந்தான். பாண்டவர் பக்கம் விராட குமாரர்கள் உத்தரனும் ச்வேதனும் கொல்லப்பட்டனர். கௌரவர்கள் மகிழ்ந்தனர். பாண்டவர்கள் கலங்கினர். யுதிஷ்டிரர் சோர்வடைந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் ஆறுதல் அளிக்கப்பெற்றார். இரண்டாம் நாள் போரில் யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு த்ருஷ்டத்யும்னன் ‘க்ரௌஞ்சம்’ என்ற வியூகத்தை அமைத்தார். வியூகத்தின் முன் அர்ஜுனன் தன் காண்டபத்துடன் நின்றார்.

6.8 இரண்டாம் நாள் போரில் அர்ஜுனன் பராக்கிரம்

இரண்டாம் நாள் போரிலும் ஏராளமான அழிவு ஏற்பட்டது. த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு உதவிய அபிமன்யு கௌரவ சேனையால் தாக்கப்பட்டான். அபிமன்யுவின் பராக்கிரமம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு இணையாக இருந்தது. துரியோதனனின் பெரும் சேனை அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டது. தன் புதல்வனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அர்ஜுனன் விரைந்தார். அதனைக் கண்ட பீஷ்மர், துரோணர், கௌரவ பக்கத்து மன்னர்களும் அர்ஜுனனைத் தடுத்தனர். அச்சமயம் கௌரவர்கள் தாங்கள் செய்த அநியாயத்தின் விளைவினைக் கண்கூடாகக் கண்டனர். கீரிடதாரி அர்ஜுனன் அம்புகளால் ஆகாயம், திசை, பூமி, சூரியன் அனைத்தையும் மறைத்துவிட்டார். யானைகளும், குதிரைகளும் ஏராளமாகக் கொல்லப்பட்டன; ரதங்கள் ஓடிந்து உடைந்தன. அர்ஜுனனிடம் பயந்து வீரர்கள் யானைகளையும், குதிரைகளும் விட்டு விட்டு ஓடலாயினர். தன் உக்கிரமான பாணங்களால் கதை, கத்தி, வில், அம்பு போன்றவற்றை ஏந்திய வீரர்களின் புஜங்களை வெட்டி வீழ்த்தினார். அவரால் வீழ்த்தப்பட்ட பரிகம், முத்தகரம், ப்ராசம், கத்தி, பரசு, தோமரம், கவசம், கொடி, கேடயம், குடைகள், சாமரங்கள், சாட்டை, அங்குசம் போன்றவை போர்க்களத்தில் குவியல் குவியலாகக் கிடந்தன. அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதற்கு அங்கு ஒருவரும் இல்லை. கௌரவ சேனை சிதறி ஓடியது. அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தங்கள் சங்கினை ஊதி வெற்றி முழக்கம் செய்தனர். பீஷ்மர், துரோணரிடம் “ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு அர்ஜுனன் கௌரவசேனையை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமோ, அந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறான். இவன் எந்த வகையிலும் போர்க்களத்தில் வெல்லப்பட முடியாது” என்று சிரித்தவாறே கூறினார். பின் தன் படைகளைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டார். மாலை நெருங்கியதால் போர் நிறுத்தப்பட்டது. பாண்டவ சேனை வெற்றியுடன் இசைக்கருவிகளை முழக்கி நடனமாடியவாறு அர்ஜுனனை முன்னிட்டுக்

கொண்டு கூடாரங்களுக்குத் திரும்பியது.

6.9 மூன்றாம் நாள் போர்

மூன்றாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் கருட வியூகத்தை வகுத்தார். அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் வியூக அமைப்பை உடைப்பதற்காகத் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் அர்த்தசந்திர வியூகத்தை அமைத்தார். அவ்வியூகத்தின் வலது உச்சியில் பீமசேனனும் இடது பக்கத்தின் முனையில் அர்ஜுனனும் நின்றனர். வியூக அமைப்பு முடிந்ததும் அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் ரதிகளை அழிக்கத் தொடங்கினார். அர்ஜுனன் மூலம் கௌரவர்களின் அழிவு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. துரோணரால் தாக்கப்பட்ட பாண்டவ சேனையும், அர்ஜுனனால் தாக்கப்பட்ட கௌரவ சேனையும் வியூகம் உடையாமல் இருந்தன. கௌரவர்கள் அர்ஜுனன் மீது கோபம் கொண்டு பெரும் ரதிகளின் சேனையோடு நாற்புறமும் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர் மீது பாணங்களையும் பல்வேறு ஆயுதங்களையும் செலுத்தினர். அவற்றை அர்ஜுனன் தடுத்து விட்டார். கௌரவர்கள் பாண்டவர்களை வேகமாகத் தாக்குவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் அவர்கள் மீது மழை போலப் பாணங்களைப் பொழிந்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் தாங்கள் பாண்டவர்கள் மீது இரக்கம் காட்டுகிறீர்கள்; தாங்கள் போர் தொடங்கும் முன்பே இதைக் கூறியிருந்தால் கர்ணனோடு நான் செய்யவேண்டியதைத் தீர்மானித்திருப்பேன் எனக் குற்றம் சாட்டினான். அதனால் கோபம் கொண்ட பீஷ்மர் தன்னால் இயன்ற வரை தனியாகவே பாண்டவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவேன் என்று சபதம் செய்தார். அதன் படி பாண்டவ சேனையை நிர்மூலம் செய்தார். பீஷ்மருக்கு முன் யுதிஷ்டிரரின் சேனை அவலக் குரல் எழுப்பியவாறு அலைந்து கொண்டிருந்தது.

இதனைக்கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “ஆண்சிங்கமே நீ நீண்டகாலமாக விரும்பிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. நீ உன் முழுசக்தியோடு போர்செய். நீ முன்பு என்னுடன் சேர்ந்து கௌரவ சேனைகள் அனைத்தையும் பீஷ்மர், துரோணர் மற்றும் உற்றார் உறவினரோடு கொன்று விடுவதாகக் கூறியிருந்தாய். உன்னுடைய அந்த சொற்களை உண்மையாக்கிக் காட்டு. உன்னுடைய சேனை இங்கும் அங்கும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. யுதிஷ்டிரரின் சேனை சிங்கத்தின் முன் பாய்ந்த சிறுமான்களைப் போல் பீஷ்மர் முன் சிதறிக் கொண்டிருக்கிறது”, என்று கூறினார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் தன்னுடைய தேரைப் பீஷ்மர் இருக்கும் இடத்திற்குச் செலுத்துமாறு கூறினார். நான் பிதாமகர் பீஷ்மரை வீழ்த்துவேன் என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தேரை பீஷ்மருடைய தேரின் பக்கம் செலுத்தினார்.

பீஷ்மர் சிங்கத்தைப் போலக் கர்ஜனை செய்தவாறு அர்ஜுனன் தேர் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனுக்கும் கடும் போர் நிகழ்ந்தது. பீஷ்மருடைய பாணங்கள் அர்ஜுனன் குதிரைகளைத் தாக்கின. அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் வில்லை வெட்டினார். பீஷ்மர் இமைப்பொழுதில் வேறு வில்லில் நாண் ஏற்றினார். அர்ஜுனன் அதனையும் வெட்டிவிட்டார். அர்ஜுனனின் சுறுசுறுப்பைக் கண்டு பீஷ்மர் மகிழ்ந்தார். “மகாபாஹு! கௌந்தேயா! உன்னுடைய சுறுசுறுப்பால் நான் மிகவும் மகிழ்ந்துள்ளேன். தனஞ்ஜயா! இந்தப் பெரும் கர்மம் உனக்கே தகுந்தது. நீ என்னோடு போர் செய்” என்று புகழ்ந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மர் செலுத்திய அம்புகளைத் தடுப்பதற்காகத் தேரை வட்டமாகச் செலுத்தலானார். பீஷ்மரின் பாணங்கள் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் அங்கங்களில் தைத்துக் காயம் ஏற்படுத்தின. ஆயிரக் கணக்கான பாணங்களைப் பொழிந்த பீஷ்மர் அவற்றால் திசைகளை மறையச் செய்தார். பெரிதாக, சிரித்தபடி கூர்மையான, பாணங்களைச் செலுத்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையே நடுங்கச் செய்தார். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் மென்மையாகப் போர் புரிவதைக் கண்டார். இது இவ்வாறு தொடருமானால் யுதிஷ்டிரரின் சேனை முற்றிலும் அழிந்து விடுவது போல் இருக்கிறதே என்று எண்ணினார். இதனைப்பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் சகிக்க முடியவில்லை. தானே பாண்டவர்களுக்காகப் பீஷ்மரைக் கொண்டு விட முடிவு செய்தார். அர்ஜுனன் பீஷ்ம பிதாமகர் மீது கொண்டுள்ள மதிப்பின் காரணமாக, பீஷ்மரின் கௌரவத்தைக் குறைக்க விரும்பாமல் மென்மையாகப் போர் புரிவதை பகவான் உணர்ந்து கொண்டார்.

இச்சமயம் கௌரவ சேனை முழுவதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் சூழ்ந்து கொண்டது. இதனைக் கண்ட சாத்யகி தன்படையுடன் அவர்களுடைய உதவிக்கு வந்தார்; சிதறி ஓடிய பாண்டவப்படையை மீண்டும் உற்சாகச் சொற்களால் ஒன்று சேர்த்தார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் தொடர்ந்து மென்மையாகப் போர் புரிவதைக் கவனித்தார். அவர் தன்னுடைய சுதர்சன சக்கரத்தைச் சிந்தித்து அதனைத் தன் கையில் ஏந்தினார். தேரில் இருந்து குதித்து சக்ராயுதத்துடன் பீஷ்மரை நோக்கி ஓடினார். அர்ஜுனனும் விரைவாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பின் தொடர்ந்து ஓடினார். பகவானுடைய இரு கைகளையும் பற்றிக் கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் கோபத்துடன் இருந்தார். அர்ஜுனன் தடுத்தும் நிற்கவில்லை. கைகளைப் பற்றிய அர்ஜுனனையும் இழுத்துக் கொண்டு வேகமாக முன்னேறினார்.

கிரீடியான அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்கு அருகில் மிக வேகமாகச் செல்லும் ஸ்ரீ ஹரியின் திருவடிகளைப் பலமாகப் பற்றினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பத்தாவது காலடி வைத்த போது அவரை அர்ஜுனன் தடுத்து விட்டார். அர்ஜுனன்

மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அவருடைய திருவடிகளை வணங்கினார். அவரிடம், “கேசவா தாங்கள் தங்களுடைய கோபத்தைத் தடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தாங்களே பாண்டவர்களின் சிறந்த ஆதாரம் ஆவீர். இனி நான் என்னுடைய சபதத்தின் படி கடமையைச் செய்வேன். அதை ஒருபோதும் தியாகம் செய்யமாட்டேன். நான் என்னுடைய புதல்வர்கள் மீதும், சகோதரர்கள் மீதும் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். உங்களுடைய ஆணை கிடைத்ததும் கௌரவர்கள் அனைவரையும் முடித்து விடுவேன்” என்று கூறினார். அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட பகவான் சுதர்சனத்துடன் தேரில் ஏறினார். குதிரைகளின் கடிவாளத்தைப் பிடித்தார். பாஞ்சஜன்யத்தை ஒலித்தார்.

அதன்பிறகு அர்ஜுனனின் காண்டிபத்தின் கம்பீர கோஷம் அனைத்துத் திசைகளிலும் பரவியது. துரியோதனன் மிகவும் வேகத்துடன் அர்ஜுனன் முன் வில்லையும் அம்பையும் ஏந்தி வந்தான். பீஷ்மரும், பூரிச்ரவாவும் அவனுக்குத் துணை நின்றனர். துரியோதனன் செலுத்திய தோமரத்தையும் பூரிச்ரவா விடுத்த ஏழு பல்லம் என்னும் அம்புகளையும், சல்யன் ஓங்கிய கதையையும், பீஷ்மர் ஏவிய சக்தி ஆயுதத்தையும் அர்ஜுனன் அழித்து விட்டார். பின்னர் விசித்திரமான காண்டிபத்தின் இருமுனைகளையும் வளைத்து அம்புகளை வலைகள் போல் விரித்துக் கௌரவர்களைத் தடுத்து விட்டார். காண்டிபத்தின் ஒலியால் கௌரவர்களின் மனத்தில் பெரும் கவலையைத் தோற்றுவித்தார். காண்டிபத்தின் ஒலியைக் கேட்ட விராடர், துருபதர் முதலியோர் அர்ஜுனனிடம் வந்தனர். காண்டிபம் ஒலித்த இடத்தில் எல்லாம் கௌரவர்கள் தலை வணங்கினர். அர்ஜுனன் செய்த அந்தப் போரில் யானைகளும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன; கொடிகள் வெட்டப்பட்டன. தேர்கள் உடைக்கப்பட்டன. அவர் செலுத்திய பல்லங்களால் கௌரவ வீரர்களின் கவசமும் சரீரமும் பிளக்கப்பட்டன. அர்ஜுனன் செலுத்திய ஐந்திராஸ்திரத்தால் பகைவர் அனைவரின் உடலும் கவசமும் சின்னாபின்னமாயின. ரத்த ஆறு பெருகியது; வீரர்களின் மேதம் நுரையைப் போலக் காணப்பட்டது. வீழ்ந்து கிடந்த யானைகளும், குதிரைகளும் கரையைப் போலத் தோன்றின.

அந்தப்பயங்கர நதி வைதரணியைப் போலக் காணப்பட்டது. அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் அந்த நதி தோன்றியது. கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டனர். அதைக் கண்ட சேதி, பாஞ்சால, மத்ஸ்ய தேச கூடித்திரியர்களும் கௌரவர்களைப் பயமுறுத்தியபடி சிம்மநாதம் புரிந்தனர். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கௌரவ சேனாதிபதிகளின் சேனை முழுவதையும் துயருறச் செய்து மகிழ்ச்சியுடன் கர்ஜிக்கலானார்கள். சஸ்திரங்களின் அடியாலும் ஐந்திராஸ்திரத்தின் பிரளயத்தீ போன்ற வியாபித்தலையும் கண்டு

படுகாயமுற்ற பீஷ்மர், துரோணர், துரியோதனன். வாஹ்லீகர் அனைவரும் தம் படைகளைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டனர். அர்ஜுனன் 1000 ரதிகளையும், 700 யானைகளையும் கிழக்கு, சௌவீர, கூஷத்ர, மாளவ, கூஷத்திரியர்கள் அனைவரையும் கொன்று விட்டார் என்று கௌரவப் படையினர் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டனர். தனஞ்ஜயன் செய்த பராக்கிரமத்தை வேறு யாரும் செய்ய முடியாது; ச்ருதாயு, அம்பஷ்டபதி, துர்மர்ஷணன், சித்ரசேனன், துரோணர், க்ருபன், ஐயத்ருதன், வாஹ்லீகன், பூரிச்ரவா, சலன், சல்யன் இவர்களோடு பராக்கிரமத்தில் பீஷ்மரையும் தோற்கடிக்கச் செய்து விட்டார் என்று கூறிக் கொண்டனர். கௌரவசேனையில் அர்ஜுனன் பற்றிய பயம் பரவியது. தனஞ்ஜயனும் பகைவர்களை வென்று, பெரும்புகழோடு மன்னர்களோடும், சகோதரர்களோடும் தன் கூடாரம் திரும்பினார்.

6.10 நான்காம் நாள் போர்

நான்காம் நாள் போர் தொடங்கியது. அர்ஜுனன் பகைவரை வதைக்கும் சங்கல்பத்துடன், வெண்மையான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஹனுமக் கொடி பறக்கும் தேரில் ஏறிப் போர்க்களம் புகுந்தார். அர்ஜுனனைக் கண்டு கௌரவர்கள் கவலையில் ஆழ்ந்தனர். மதங்கொண்ட யானைகளை அர்ஜுனன் நான்கு திசைகளிலும் நிற்கச் செய்து வியூகம் அமைத்தார். சேனை முழுவதும் சங்கநாதமும் வாத்தியங்களின் ஒலியும், வீரர்களின் சிம்மநாதமும் கேட்டன. ஐந்து பனைமரங்களின் சின்னமுடைய கொடியைக் கொண்ட பீஷ்மர் அர்ஜுனன் முன் வந்து அவருடன் போரிட்டார். அவருடன் துரோணர், கிருபர், சல்யன், விவிம்சதி, துரியோதனன் பூரிச்ரவா முதலியோரும் அர்ஜுனனைத் தாக்கினர். அச்சமயம் வீர அபிமன்யுவும் தந்தையின் உதவிக்கு அங்கு வந்தான். பீஷ்மர் அபிமன்யுவை விலக்கிவிட்டு அர்ஜுனனோடு போர் புரிந்தார். அர்ஜுனன் விபாடம் என்னும் அம்புகளால் பகைவர்களின் அஸ்திர வலையைச் சிதைத்து விட்டார். அர்ஜுனன் விரித்த அஸ்திரவலையை பீஷ்மர் அழித்தார். இவ்வாறு பீஷ்மர் அர்ஜுனன் போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யு அர்ஜுனனுக்கு ஆதரவாகப் போரிட்டு வந்தார். துரியோதனனால் தூண்டப்பட்ட திரிகர்த்தர்களும், கேகயர்களும், மத்ரதேசப் பெரும்படையும் அர்ஜுனனையும் அபிமன்யுவையும் சூழ்ந்து கொண்டனர். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யுமனன் அவர்கள் உதவிக்கு வந்தார்.

6.11 ஐந்தாம் நாள் போர்

ஐந்தாம் நாள் போரில் கௌரவர்கள் மகர வியூகமும், பாண்டவர்கள் ராஜாளி வியூகமும் வகுத்தனர். அர்ஜுனன் ராஜாளி வியூகத்தின் கழுத்துப்பகுதியில் நின்றார். பீஷ்மருக்கும், தன் சகோதரர்களுக்கும்

இடையே கடும் போர் நடைபெறுவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் பீஷ்மர் முன் வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாஞ்சஜன்யத்தின் முழக்கத்தையும், அர்ஜுனனின் கொடியையும், காண்டபவிலின் ஒலியையும் கேட்டும், கண்டும் கௌரவ வீரர்கள் பயத்தால் உறைந்தனர். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை இந்திரனைப் போல அழித்துக் கொண்டு இருந்தார். திசைகள் அனைத்தையும் அம்புகளால் மறைத்தவாறு கங்கை மைந்தரோடு போரிட்டார். கௌரவ வீரர்கள் பயத்துடன் எங்கு செல்வது என்று அறியாமல் பீஷ்மரையே சரணம் அடைந்தனர். பீஷ்மர் யானை, குதிரை மற்றும் தேர்ப்படையுடன் அர்ஜுனனோடு போரிட்டார். போர்க்களக்காட்சி மிகவும் கோரமாக இருந்தது. சாரதிகளற்ற தேர்களை குதிரைகள் இங்கும் அங்கும் இழுத்துக் கொண்டிருந்தன. இறந்த வீரர்களாலும், யானைகளாலும், குதிரைகளாலும் போர்க்களம் நிரம்பிக் காணப்பட்டது.

6.12 அஸ்வத்தாமாவுடன் அர்ஜுனன் போர்

மகாரதியான அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனுடைய மார்பில் ஆறு அம்புகளால் அடித்தான். அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டி விட்டார். இதனைச் சகிக்காத அஸ்வத்தாமா 90 பாணங்களால் அர்ஜுனனையும், 70 பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் சில அச்சமுட்டும் பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கினார். அவை அவனுடைய கவசத்தைப் பிளந்து உடலில் தைத்தன. அஸ்வத்தாமாவின் உடலில் உதிரம் பெருகியது. ஆனாலும் அவன் கவலைப்படாமல் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதிர்த்தான். இதனைக் கண்ட கௌரவர்கள் அஸ்வத்தாமாவைப் புகழ்ந்தனர். அர்ஜுனனும் அவனைப் புகழ்ந்தார். துரோணாசாரியரிடமிருந்து சிறந்த அஸ்திரங்களின் பயிற்சியைப் பெற்றிருந்த அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களுடன் கடுமையாகப் போர் புரிந்தான். அஸ்வத்தாமா தன் ஆசாரியர் துரோணரின் செல்ல மகன், பிராமணன் என்பதால் அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை கொல்லாமல் விட்டு விடுகிறார். பிறகு மற்ற கௌரவர்களோடு போரிடலானார். மாலைப் பொழுது நெருங்கிய வேளையில் துரியோதனன் அனுப்பிய ஆயிரக்கணக்கான மகாரதிகளைக் கொன்றுவிட்டார். மதஸ்ய, கேகய, வீரர்களும் அபிமன்யுவும் அர்ஜுனனுக்கு உதவியாக வந்தனர். இச்சமயம் பீஷ்மர் தன்னுடைய படையை விலக்கிக் கொண்டார். இரு சேனைகளும் தங்கள் கூடாரம் திரும்பினர். ஆறாம் நாள் போரிலும் அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தம் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

6.13 ஏழாம் நாள் போர்; அர்ஜுனன் சுசர்மாவை வெல்லுதல்

ஏழாம் நாள் போரில் அபிமன்யு கௌரவர்களுடன் கடும் போர்

புரிந்தான். பீஷ்மர் அபிமன்யுவைத் தாக்குவதற்காக முன்வந்த போது அர்ஜுனன் பீஷ்மரைத் தடுத்தார். பீஷ்மரின் பாதுகாவலனாக இருந்த சுசர்மாவை அர்ஜுனன் தாக்கினார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும், சுசர்மாவும் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து தாக்கத் தொடங்கினர். பகைவரால் தாக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் கால்களால் மிதிக்கப்பட்ட பாம்பு போலானார். தன்னைச் சூழ்ந்து போரிட்ட வீரர்கள் அனைவரையும் அழித்துவிட விரும்பிப் பாணங்களைத் தொடுத்தார். அர்ஜுனனால் தாக்கப்பட்ட வீரர்கள் தலை வெட்டப்பட்டு உடல் சின்னாபின்னமாகிக் கிடந்தனர். இதனைக் கண்ட த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா தன் ரதத்தில் ஏறி அர்ஜுனனைத் தாக்கலானான். அவனுடன் அவனது சகோதரர்களும், பாதுகாவலர்களும் அர்ஜுனனைத் சூழ்ந்து கொண்டுத் தாக்கினர். அர்ஜுனன் 60 பாணங்களால் சுசர்மாவின் சகோதரர்களையும், பாதுகாவலர்களையும் கொன்று விட்டார். தன் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட சுசர்மா வீரர்களோடு அர்ஜுனனைத் தாக்க முனைந்தான். அர்ஜுனன் சுசர்மாவைத் தடுத்து விட்டுப் பீஷ்மர் அருகே செல்ல விரும்பினார். இதற்குள் துரியோதனனும், ஐயத்ருதனும் அர்ஜுனனைத் தடுத்தனர். இருநாழிகை நேரம் அவர்களோடு போரிட்ட அர்ஜுனன் அவர்களை வென்றார். பின்னர் பீஷ்மருடன் போரிடலானார்.

6.14 எட்டாம் நாள் போர்; அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் உதவியாளரோடு போரிடுதல்

எட்டாம் நாள் போரில் அர்ஜுனன் பீஷ்மரைத் தாக்கினார். பாண்டவர்கள் மூன்று குழுவாகப் பிரிந்து போரிட்டனர். த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்தியகி, இருவரும் சிகண்டியை முன்னிறுத்தி பீஷ்மரோடு போர் புரிந்தனர். அர்ஜுனன், சேகிதான் ஆகியோர் பீஷ்மருக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்த மகாரதிகளுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இதே சமயம் போர்க்களத்தில் இன்னொருபுறம் இராவான் சகுனியுடனும் அவன் சகோதரர்களுடனும் போர் புரிந்தான். இராவான் சகுனியின் சகோதரர்கள் ஆறுபேரில் 'வ்ருஷபன்' தவிர ஏனையோரைக் கொன்றுவிட்டார். துரியோதனன் அலம்புஷன் என்ற அரக்கனை இராவானைக் கொல்ல அனுப்பினான். அரக்கனும் இராவானும் பல மாயைகளுடன் போரிட்டனர். ஆனாலும் இராவான் அலம்புஷனால் கொல்லப்பட்டு விட்டான். தன் மகன் இராவான் கொல்லப்பட்டதை அர்ஜுனன் அப்போது அறியவில்லை. தொடர்ந்து போர் செய்து கொண்டிருந்தார். இச்சமயம் கௌரவர்களுடன் கடோதகஜன் கோபத்துடன் போரைத் தொடங்கினான். மகாரதிகள் பலர் அவனை ஒன்றாகத் தாக்கினர். வழியில் துன்புற்ற அவன் ஆகாயத்தில் கருடனைப் போல பறக்கலானான். பெரும் கர்ஜனை செய்யலானான். இதனை யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். உடன்

கடோக்கஜனைக் காப்பாற்ற பீமன் முதலியோரை அனுப்பினார். பீமன், கடோக்கஜன் முதலியோர் கௌரவர்களுடன் போர் செய்து கொண்டிருந்த போது அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடன் அங்கு வந்தார். அப்போது தான் இராவான் மரணமடைந்தது அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. தன் மகன் இராவான் அலம்புஷனால் கொல்லப்பட்டதைப் பீமசேனன் வாயிலாகத் தெரிந்து கொண்ட அர்ஜுனன் கோபமும், துயரமும் கொண்டார். பகவான் வாசுதேவனிடம் கூறலானார்.

6.15 அர்ஜுனன் பகவான் வாசுதேவனிடம் கூறுபவை

“பகவான்! மகா ஞானியான விதுரர் முன்பே அனைத்தையும் அறிந்து விட்டார். கௌரவ பாண்டவர்களின் இந்த பயங்கர அழிவு விதுரரால் முன்பே அறியப்பட்டுவிட்டது. அதனால் அவர் திருதராஷ்டிர மன்னரைத் தடுத்திருந்தார். மதுசூதனா! நாம் போரில் ஏராளமான வீரர்களைக் கொன்றோம். கௌரவர்களும் ஏராளமானவர்களை வதைத்தனர். செல்வத்திற்காக இந்த அருவருக்கத்தக்க செயல் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. செல்வத்திற்காகக் குலத்தின் சகோதரர்கள் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். மனிதர்கள் செல்வம் இன்றி இருப்பதே நல்லது. சகோதரர்களை வதைத்து செல்வத்தைப் பெறுவது நல்லதல்ல.

கிருஷ்ணா! நாங்கள் வந்துள்ள இனச் சகோதரர்களைக் கொன்று என்ன அடையப் போகிறோம்? துரியோதனனுடைய குற்றத்தாலும், சகுனி மற்றும் கர்ணனின் தீய ஆலோசனையாலும் இங்கு கூடித்திரியர்கள் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். மதுசூதனா! யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் முன்பு யாசித்ததே உத்தமமான காரியமாக இருந்திருக்கும். இந்த விஷயம் இப்போது தான் எனக்கு புரிகிறது. யுதிஷ்டிரர் பாதி ராஜ்யம் அல்லது ஐந்து கிராமங்களைக் கேட்டார். ஆனால் துரியோதனன் அதை ஏற்கவில்லை. இன்று கூடித்திரிய வீரர்கள் ரணபூமியில் தூங்குவதைக் கண்டு என்னை நானே நிந்தித்துக் கொள்ளுகிறேன். கூடித்திரியர்களின் இந்த வாழ்க்கை முறைக்கு நான் வெறுப்படைகிறேன். மதுசூதனா! போர்க்களத்தில் நான் இவ்வாறு கூறுவதைக் கேட்டு இந்த கூடித்திரியர்கள் என்னைக் கோழையாகத் திறன்றவர்களாகக் கருதுவார்கள். ஆனால் உறவினர்களோடு போரிடுவது நல்லது என்று தோன்றவில்லை. தாங்கள் தேரினை துரியோதனன் சேனையை நோக்கிச் செலுத்துங்கள். நான் போர் புரிந்து அவர்களை வெல்லுவேன் என்றார். மாதவனும் அவ்வாறே தேரைச் செலுத்தினார். பின்னர் நடந்த போரில் அர்ஜுனன் பீஷ்மர், பகதத்தன், கிருபாசாரியார் மூவரையும் எதிர்த்துக் கடும் போர்புரிந்தார். அம்மூவரும் அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் முன்னேறாமல் தடுத்துவிட்டனர். மாலைப்பொழுது வந்து

இரவு நெருங்கியதால் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

6.16 ஒன்பதாம் நாள் போர்; அர்ஜுனன் துரோணர் மற்றும் சுசர்மாவோடு போரிடுதல்

போர் தொடங்கியதும் பெரும் வீரர்கள் போர்க்களத்தில் ஆங்காங்கே தங்களுக்கு இணையான வீரர்களுடன் போரைத் தொடங்கினர். அர்ஜுனுக்கும் துரோணாசாரியருக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. இருவரும் புதனும், சுக்கிரனும் ஒருவர் மீது ஒருவர் தாக்குவது போல் தாக்கிக்கொண்டனர். போர்க்களத்தில் துரோணர் அர்ஜுனைத் தனக்குப் பிரியமான சிஷ்யனாகக் கருதவில்லை. அர்ஜுனும் கூடித்திரிய தர்மத்தை மேற்கொண்டு துரோணாசாரியரைத் தன் அபிமான குருவாக எண்ணவில்லை. கூடித்திரியர்கள் போர்க்களத்தில் யாரையும் விடுவதில்லை. தந்தையோடும், சகோதரர்களுடனும் கூடப்போர் புரிகின்றனர். அர்ஜுனன் மீண்டும் மீண்டும் அம்புகளை எய்து துரோணாசாரியரை அம்புகளால் மூடிவிட்டார். துரோணர் காட்டுத் தீயைப் போலக் கோபம் கொண்டு அர்ஜுனை முடிச்சுள்ள வளைந்த பாணங்களால் மறைத்துவிட்டார். இச்சமயம் த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா துரோணரைக் காக்க வந்தான். அர்ஜுனன் மீது அம்புகளைப் பொழிந்தான். சுசர்மாவும் அர்ஜுனனும் செலுத்திய பாணங்கள் சரத் காலத்தில் வானத்தில் அன்னங்கள் பறப்பதைப் போலப் பறந்தன. அம்புகள் அர்ஜுனன் உடலில் தைத்துவிட்டன. அர்ஜுனன் சிம்மநாதம் செய்தபடி சுசர்மாவைக் காயப்படுத்தினார். அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட போதும் த்ரிகர்த்தர்கள் தொடர்ந்து அர்ஜுனைத் தாக்கலாயினர். அந்தப் போரில் அர்ஜுனனின் கைகளுடைய சுறுசுறுப்பு வெளிப்பட்டது. ஏராளமான வீரர்களுடன் அவர் தனியாகவே போரிட்டார். அர்ஜுனன் சினத்துடன் வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். வேகமாகக் காற்று தோன்றி வீரர்களை அழித்தது. இந்த நேரத்தில் துரோணாசாரியார் பர்வத அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அர்ஜுனனின் வாயுவாஸ்திரத்தை விலக்கிவிட்டார்.

6.17 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறுபவை; அர்ஜுனன் பீஷ்மர் போர்

பீஷ்மர் முதல் நாள் இரவு துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தவாறு போர்க்களத்தில் பெரும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். பாண்டவ சேனை பீஷ்மர் முன் நிற்கமாட்டாமல் ஓடியது. இதனைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கண்டார். தேரை நிறுத்தினார்; அர்ஜுனனிடம் கூறினார்; “பார்த்தா நீ எதிர்பார்த்த, விரும்பிய சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. ஆண் சிங்கமே! மனமயக்கம் இன்றிப் பீஷ்மரை அடி. வீரனே! முன்பு விராட நகரத்தில் மன்னர்கள் எதிரில்; சஞ்ஜயனிடத்தில் என்னைப் போரில் எதிர்க்கவரும்

துரியோதனனுடைய மகாரதிகள் பீஷ்மர் துரோணர் முதலிய அனைவரையும் உற்றார் உறவினர்களோடு கொன்று விடுவேன் என்று கூறியிருந்தாய். அந்த சொல்லைச் சத்தியமாக்கிக்காட்டு. கூடித்திரிய தர்மத்தினை நினைத்துக் கவலையை விட்டுப் போர்புரி” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டார். ஓரப்பார்வையுடன், விருப்பமற்றவரைப் போலப் பேசலானார். “பிரபோ! வதம் செய்யக் கூடாத மகா புருஷர்களை வதம் செய்து நிந்திக்கத்தக்க ராஜ்யத்தை அடைவது அல்லது வனவாசத்தில் கஷ்டப்படுவது என்னும் இரண்டில் எது எனக்குப் புண்ணியமளிப்பதாகும்? நல்லது. பீஷ்மர் இருக்கும் இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்துங்கள். இன்று நான் உங்களுடைய ஆணையை நிறைவேற்றுவேன். குருகுலத்தின் பிதாமகர் பீஷ்மரைக் கொன்று வீழ்த்துவேன்” என்று கூறினார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பீஷ்மர் இருந்த இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் பீஷ்மரோடு போரிடத் தயாரானார். ஓடிக் கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரரின் சேனை இதனைக் கண்டு திரும்பி வந்தது. பீஷ்மர் தனஞ்ஜயன் மீது அம்பு மழை பொழியலானார். அர்ஜுனனின் தேர் ஒரு நொடிப் பொழுதில் மறைக்கப்பட்டது. அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய வில்லை வெட்டிவிட்டார். இமைக்கும் நேரத்தில் பீஷ்மர் வேறு வில்லை எடுத்தார். அர்ஜுனன் அதனையும் வெட்டி விட்டார். பீஷ்மர் இச்சமயம் சபாஷ்; சபாஷ் என்று சொல்லி அர்ஜுனனின் சுறுசுறுப்பைப் பாராட்டினார். இன்னொரு வில்லை எடுத்த பீஷ்மர் அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். வாசுதேவன் அற்புதமாகத் தேரைச் செலுத்திப் பீஷ்மரின் பாணங்கள் வீணாகுமாறு செய்தார். பீஷ்மர் மிகவும் சினத்துடன் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தார். அர்ஜுனனும் எதிர்த்துத் தாக்கினார். அப்போது கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவருமே பீஷ்மரின் அம்புகளால் காயம் அடைந்தனர். பீஷ்மர் அர்ஜுனன் தலை மீது பலமாக அடித்தார். பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனன் முழுமனதுடன் போர்புரியவில்லை என்பதைக் கண்டார். பீஷ்மரிடம் மென்மையாக இருக்கிறார். பீஷ்மர் சேனையின் மத்தியில் நின்று யுதிஷ்டிரருடைய சேனையை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிந்து கொண்டார்.

6.18 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்மரைக் கொல்ல விரைவதும்; அர்ஜுனன் தடுப்பதும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் இதனைச் சகிக்க முடியவில்லை. தேரில் இருந்து குதித்து ஆயுதங்களை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டு சாட்டையுடன் பீஷ்மரை நோக்கி ஓடலாயினார். மாதவன் பீஷ்மரைக் கொல்ல எண்ணி ஓடினார். அப்போது பீஷ்மர் அவரை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தொடர்ந்து ஓடிய பார்த்தன் அவரைப் பற்றி நிறுத்தினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்

அர்ஜுனனை மீறி பீஷ்மரை நோக்கி முன்னேறினார். அப்போது தனஞ்ஜயன் பகவானின் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டார். பகவானிடம் கூறினார், “பிரபோ! திரும்புங்கள். போர் புரிய மாட்டேன் என்று நீங்கள் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுங்கள். உங்களுடைய சபதத்தைப் பொய்யாக்காதீர்கள். இல்லாவிடில் மக்கள் தங்களை பொய்யன் என்று கூறுவார்கள். கேசவா! இந்த பாரம் முழுவதும் என் மீது உள்ளது. நான் என்னுடைய அஸ்திர சஸ்திரங்கள், நற்செயல்கள், சத்தியம் அனைத்தின் மீது சபதம் செய்கிறேன். நான் பீஷ்மரை வதம் செய்வேன்.” இன்றே நான் பீஷ்மரைக் கொன்று வீழ்த்துவேன் என்று அர்ஜுனன் கூறினார். அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட பகவான் மனதிற்குள் மகிழ்ச்சியோடு ஏதும் பேசாமல் தேரில் ஏறி அமர்ந்தார். அதன் பிறகும் பீஷ்மர் மிகுந்த பராக்கிரமத்துடன் பண்டவசேனையை எறும்பைப் போல நசுக்கி மிதிக்கலானார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் துயரத்துடன் தன் சேனையைப் போரில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டார் ஒன்பதாம் நாள் போர் முடிந்தது.

6.19 பீஷ்மரை அனைவரும் சந்தித்த பின்; அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுபவை

அன்றைய இரவு யுதிஷ்டிரர் அனைவருடனும் ஆலோசனை மேற்கொண்டார். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டால் ஒழிய வெற்றி பெற முடியாது என்பதை யுதிஷ்டிரர் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பவில்லை என்றால் தன் நண்பனும் சம்பந்தியுமான அர்ஜுனனுக்காகத் தானே பீஷ்மரைக் கொல்லுவேன் என்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆயுதமேந்தமாட்டேன்; போரில் ஈடுபட்டு யாரையும் கொல்லமாட்டேன் என்ற சபதம் செய்திருந்தார். அச்சபதத்தை வாசுதேவன் மீறுவதை யுதிஷ்டிரர் விரும்பவில்லை. பின்னர் அனைவரும் ஒன்றாகப் பீஷ்மரைச் சந்தித்து அவரை எப்படிக் கொல்வது என்பதை அவரிடமே கேட்கலாம் என்று முடிவெடுத்தனர். அனைவரும் சென்று பீஷ்மரை அவரது கூடாரத்தில் சென்று வணங்கினர். அவரைக் கொன்றால் ஒழிய வெற்றியும் ராஜ்யமும் கிடைக்காது. எனவே அவரைக் கொல்லும் வழியை அவரே கூற வேண்டும் எனக் கேட்டனர். பீஷ்மர் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன் என்று சபதம் செய்திருப்பதால், சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் போர் புரிந்து அர்ஜுனன் தன்னைக் கொல்லட்டும் என்று தன் மரணத்திற்கான வழியைத் தானே யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். பின்னர் பாண்டவர்கள் தம் கூடாரம் திரும்பினர்.

அதன் பிறகு அர்ஜுனன் மிகுந்த துக்கத்தோடும் தாபத்தோடும் வெட்கத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறலானார்; “மாதவா! குருகுலத்தின் முதியவரான தூய அறிவுள்ள பிதாமகரோடு நான் போர்க்களத்தில் எவ்வாறு போர்புரிவேன்? வாசுதேவா! சிறுபருவத்தில் விளையாடும் போது நான்

என்னுடைய மண் அப்பிய சரீரத்தில் இந்த மகாத்மாவை எப்போதும் அழுக்காக்கியுள்ளேன். கிருஷ்ணா! என் தந்தையின் தந்தையான பீஷ்மரின் மடியில் ஏறி அவரை மதிப்பிற்குரியவரே தாத்தா! என்று அழைத்த போது அவர் என்னிடம் நான் உன்னுடைய தாத்தாவல்ல; உன்னுடைய தந்தையின் தாத்தா என்று கூறுவார். அந்த பிதாமகர் எவ்வாறு என்னால் கொல்லத்தகுந்தவராவார். அவர் என்னுடைய சேனையை அழித்துக் கொள்ளட்டும்; என்னுடைய வெற்றி அல்லது மரணம் உண்டாகட்டும். ஆனால் நான் மகாத்மாவான பீஷ்மரோடு போரிடமாட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இதைத் தாங்கள் எவ்வாறு சரியென்று கருதுகிறீர்கள்? தன்னுடைய சனாதன தர்மத்தையறிந்த என்னைப் போன்றவன் ஆயுதத்தைத் துறந்து அமர்ந்த தன் பிதாமகரை எவ்வாறு அடிக்க முடியும்?” என்று கேட்டார்.

6.20 வாசுதேவன் அறிவுரை; அர்ஜுனன் அதை ஏற்றல்

அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதும் பகவான் கூறலானார்; “அர்ஜுனா! நீ கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்துள்ளாய். நீ முதலில் போரில் பீஷ்மரை வதம் செய்வேன் என்று சபதம் செய்து விட்டு இப்போது அவரை எவ்வாறு கொல்லாமல் இருப்பாய்? பார்த்தா! அடக்க முடியாத வீரரான பீஷ்மரைப் போரில் கொன்று வீழ்த்து. கங்கை மைந்தனைக் கொல்லாமல் உனக்கு வெற்றி உண்டாகாது. இதை தேவர்கள் முன்பே வரையறுத்துள்ளார்கள். பீஷ்மர் இந்த வகையில் தான் யமலோகம் செல்லுவார். பார்த்தா! தேவர்கள் நிர்ணயித்தவாறு தான் எதுவும் நடக்கும். அதை யாராலும் மாற்ற முடியாது. முன்பு அறிவாளியான பிருகஸ்பதி தேவராஜனிடம், ஒருவன் மிகப்பெரிய குருஜனமான, வருத்தனாக, சர்வ குணங்களும் உடையவனாக இருந்தாலும், ஆயுதம் எடுத்து தன்னை வதம் செய்ய வந்தால் அவனை நிச்சயம் கொன்றுவிடுவதே கூடித்திரியர்களின் சனாதன தர்மம் ஆகும், என்று கூறியுள்ளார். தனஞ்ஜயா! இது சனாதன தர்மம். அவர்கள் யாரிடமும் குற்றம் குறை காணாமல் எப்போதும் போரும், பிரஜைகளின் பாதுகாப்பும், யாகமும் செய்து கொண்டே இருக்கவேண்டும்” என்று வாசுதேவன் கூறினார்.

வாசுதேவனின் உறுதியான சொற்களால் பீஷ்மர் தன்னால் வதம் செய்யப்படவேண்டும் என்பது தேவர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விஷயம் என்பதை அர்ஜுனன் உணர்ந்து கொண்டார். பிறகு சிகண்டியை முன்னால் நிறுத்திப் பீஷ்மரை வீழ்த்துவேன். நான் மற்ற வில்லாளிகளைத் தடுத்துவிடுகிறேன். சிகண்டி வீரர்களில் சிறந்த பீஷ்மரோடு போர் புரியட்டும் என்று கூறினார். அர்ஜுனன் இவ்வாறு பீஷ்மரை வதைப்பதற்கு முன்வந்ததும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

6.21 பத்தாம் நாள் போர் தொடக்கம்

பத்தாம் நாள் போர் தொடங்கியது. இருதரப்பு வீரர்களுக்கும் பீஷ்மரே குறிக்கோளாக இருந்தார். பாண்டவர்கள் பீஷ்மரைக் கொல்ல முயற்சி செய்தனர். கௌரவர்கள் பாண்டவர்களிடமிருந்து பீஷ்மரைக் காப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இருதரப்பினரும் தங்களுக்குள் த்வந்த யுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். பீஷ்மரும் தான் ஒன்று பாண்டவர்களைக் கொன்று விடுவேன் அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன் என்று துரியோதனனுக்கு வாக்களித்த படி கடுமையான தாக்குதலைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் சிகண்டியை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

6.22 அர்ஜுனன் சிகண்டியிடம் பீஷ்மரைக் கொல்ல உற்சாகமூட்டுதல்

அர்ஜுனன் சிகண்டியை நோக்கிக் கூறினார், “வீரரே! நான் பாணங்களால் பகைவரை விரட்டியபடி எப்போதும் உனக்கு உதவி செய்வேன். எனவே நீ பயங்கர பராக்கிரமியான பீஷ்மரை ரோஷத்தோடு தாக்கு. போரில் பலம் மிகுந்த பீஷ்மர் உன்னை வருத்த முடியாது. ஆதலால் இன்று முயற்சியோடு பீஷ்மரோடு போர் செய். பீஷ்மரைக் கொல்லாமல் திரும்பினால் நீயும் என்னுடன் இவ்வுலகத்தினரால் பரிகாசம் செய்யப்படுவாய். இந்தப்போரில் நாம் மற்றவர்களின் கேலிக்கு ஆளாகாதவாறு போர் செய். பீஷ்மரை நிச்சயம் கொன்றுவிடு. இந்தப் போரில் நான் ரதிகள் அனைவரையும் தடுத்து எப்போதும் உன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பேன். நீ பீஷ்மரைக் கொல்லும் காரியத்தைச் செய்து முடி. துரோணாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், துரியோதனன், சித்திரசேனன், விகர்ணன், ஐயத்ருதன், விந்த- அனுவிந்தர், சுசர்மா, சுதகூஷிணன், பகதத்தன், பூரிச்ரவா, ஐயசேனன், அரக்கன் அலம்புஷன் ஆகியோரைப் போரில் கரை கடலைத் தடுப்பது போலத் தடுத்து விடுவேன். நீ பீஷ்ம பிதாமகரை எதிர்ப்பதற்கு முன்னேறு. பீஷ்மரைக் கண்டு பயம் கொள்ளாதே. நானே என்னுடைய கூர்மையான பாணங்களால் இவரைத் தேரில் கொன்று வீழ்த்துவேன்” என்றார்.

6.23 அர்ஜுனன்-துச்சாதனன் போர்

பாண்டவர்கள் பீஷ்மரை உற்சாகத்துடன் தாக்கலாயினர். இச்சமயம் துச்சாதனன் தன் பயத்தைக் கைவிட்டு பீஷ்மரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அர்ஜுனனோடு போரிடலானான். விருத்தாசுரனும் இந்திரனும் போன்ற வீரர்களான அவர்களிருவரும் மயாசுரன் இந்திரன் போலப் போரிட்டனர். துச்சாதனன் தன் பாணங்களால் அர்ஜுனனின் சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் காயப்படுத்தினான். கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் துச்சாதனனை நாராசங்களால் அடித்தார். துச்சாதனன் அர்ஜுனனின் நெற்றியில் அடித்தான். அர்ஜுனன் பெளர்ணமி நாளில் ராகு பூர்ணசந்திரனைப் பிடிப்பது போல்

துச்சாதனைத் தாக்கித் துன்புறுத்தினார். துச்சாதனனும் கடுமையாக எதிர்த்தான். அர்ஜுனன் துச்சாதனனின் தேரையும் வில்லையும் உடைத்தார். அர்ஜுனனிடமிருந்து பீஷ்மரைக் காப்பாற்ற முனைந்த துச்சாதனன் பார்த்தனின் புஜங்களிலும், மார்பிலும் தாக்கினான். அர்ஜுனன் செலுத்திய பாணங்களையும் வெட்டிவிட்டான். அர்ஜுனன் கூரான அம்புகளால் துச்சாதனைக் காயப்படுத்தினார். சிறிது நேரம் பீஷ்மரின் தேரில் அமர்ந்து களைப்பு நீங்கப் பெற்ற துச்சாதனன் மீண்டும் அர்ஜுனனைத் தாக்கினான்.

6.24 அர்ஜுனன் பீமனோடு இணைந்து பராக்கிரமம் காட்டுதல்

பீமசேனன் கௌரவ பக்கத்துக்கு மகாரதிகள் பத்துப் பேருடன் தாம் ஒருவராகவே கடும் போர் புரிந்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் பீமார்ஜுனர்களைத் தாக்கிக் கொல்லுவதற்காகத் த்ரிகர்த்தமன்னன் சுசர்மாவை பெரும்படையோடு அனுப்பினான். சுசர்மா பீமார்ஜுனர்களைத் தன் பெரும் படையோடு தாக்கினான். அர்ஜுனன் சல்யன் மீதும், சுசர்மா, கிருபாசாரியார், பகதத்தன், ஜயத்ருதன், சித்திரசேனன், விகர்ணன், க்ருதவர்மா, விந்த- அனுவிந்தர், துர்மர்ஷன் ஆகியோர் மீது தனித்தனியாகப் பாணங்களைச் செலுத்தினார். பீமனும், அர்ஜுனனும் மதங்கொண்ட இரு சிங்கங்கள் பசுக்கூட்டத்தில் நிற்பது போலத் தோற்றமளித்தனர். இருவரும் சேர்ந்து போர்க்களத்தில் நூற்றுக்கணக்கான வீரர்களின் வில்லையும் அம்பையும் சின்னாபின்னமாக்கித் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தினர். சல்யன் அர்ஜுனனையும், பீமசேனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் பாணங்களால் அடித்தான். துரோணரும், ஜயத்சேனனின் சாரதியை வீழ்த்தி துரோணாசாரியாரை 65 பல்லங்களால் அடித்தார். இச்சமயம் பீஷ்மர், துரியோதனன், கோசலமன்னன் ப்ருகத்பலன் ஆகிய மூவரும் பீமார்ஜுனர்களைத் தாக்கினர். அர்ஜுனன் இரும்பு பாணங்களால் அவர்களை அடித்தார்.

6.25 அர்ஜுனன் சிகண்டியைத் தூண்டுதல்;

பாண்டவ-கௌரவ சேனைகள் உக்கிரமாகப் போர் செய்தனர். பீஷ்மர் தான் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தவாறு பாண்டவ சேனையைத் தான் ஒருவராகக் கொண்டு குவித்துக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் சிகண்டியையும் அர்ஜுனனையும் தவிர வேறுயாரும் பீஷ்மரை எதிர்க்கத் துணியவில்லை. சிகண்டி பீஷ்மரைத் தாக்கிய போது பீஷ்மர் சிகண்டியைத் தாக்கவில்லை. அச்சமயம் அர்ஜுனன், சிகண்டியிடம் “வீரனே! விரைந்து முன்னேறு. பிதாமகரை வதம் செய்து விடு. இவ்விஷயத்தில் யோசனை செய்யாதே. நீ மகாரதி பீஷ்மரைக் கொண்டு விடு. யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் பீஷ்மரைக் கொல்லக் கூடியவர் வேறு யாருமில்லை” என்று தூண்டிக் கொண்டிருந்தார்.

சிகண்டியும் பீஷ்மரைத் தாக்கினான். அவனைப் பொருட்படுத்தாமால் கங்கை மைந்தன் அர்ஜுனனுடன் போர் புரியலானார்.

6.26 அர்ஜுனன் துச்சாதனனோடும் துரியோதனாதியருடனும் போர் புரிதல்

பீஷ்மர் பாண்டவர்களின் சேனை முழுவதையும் தாக்கினார். பாண்டவர்களும் பீஷ்மரைப் பாணங்களால் மறைத்தனர். இச்சமயம் துச்சாதனன் பீஷ்ம பிதாமகரைப் பாதுகாப்பதற்காக அர்ஜுனனுடன் துணிவுடன் போர்புரிந்தான். தனியாகவே போர்புரிந்த அவனைப் பாண்டவர்களால் தடுக்க முடியவில்லை. ஏராளமான வில் வீரர்களையும், யானை, குதிரைப்படைகளையும் பூமியில் விழச் செய்தான். சாரதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு, அர்ஜுனன் மட்டுமே துச்சாதனனை எதிர்த்தான். வேகமாகப் போர் செய்து துச்சாதனனை வென்றார். இச்சமயம் சிகண்டியும் பீஷ்மரைத் தொடர்ந்து தாக்கிவந்தான். இதைக் கண்ட துரியோதனன் தானே அர்ஜுனனோடு போரிட முனைந்து முன் வந்தான். விதேக, கலிங்க, மாளவ, சூரசேன, சிபி முதலிய தேசத்து மன்னர் குழுக்கள் அர்ஜுனன் மீது பாய்ந்தனர். ஆனால் அர்ஜுனன் சிருஷ்டித்த ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளின் முன் இம்மன்னர்களால் நிற்க முடியவில்லை. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை விரட்டித் துச்சாதனனைப் பாணங்களால் அடித்தார். அவனுடைய குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் கொன்று வீழ்த்தினார். விவிம்சதியின் மீது 20 பாணங்களைச் செலுத்தினார். விவிம்சதி தேரிழந்தான். பிறகு கிருபாசாரியார் விகர்ணன், சல்யனையும் தாக்கி அவர்களையும் தேரிழக்கச் செய்தார். அவர்கள் அர்ஜுனனிடம் தோற்று இங்கும் அங்கும் ஓடலாயினர். இவ்வாறு பத்தாம் நாள் போரின் முற்பகலில் அர்ஜுனன் அவர்களைத் தோற்கச் செய்தார்.

6.27 அர்ஜுனன் பீஷ்மரை மூர்ச்சையடையச் செய்தலும், கௌரவர்கள் தாக்குதலும்

போர்க்களத்தில் பெரும் பராக்கிரமம் காட்டிய அர்ஜுனன் பீஷ்மர் ஏவிய திவ்யாஸ்திரத்தால் தாக்கப்பட இருந்த போது சிகண்டி குறுக்கிட்டான். எனவே பீஷ்மர் தன் திவ்யாஸ்திரத்தை விலக்கிக் கொண்டார். இச்சமயம் நடுபாண்டவரான அர்ஜுனன் தன் பாணத்தால் பீஷ்மரை உணர்விழக்கச் செய்து மீண்டும் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். சற்று நேரத்தில் தெளிவடைந்த பீஷ்மர் மிகவும் உக்கிரத்துடன் பாண்டவசேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்தார். பாண்டவர்கள் சிகண்டியை முன் வைத்துப் பீஷ்மரோடு போர் செய்தனர். கௌரவ சேனை அர்ஜுனனையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு போர் புரிந்தது. அர்ஜுனன் சினத்துடன் பீஷ்மரின்

வில்லை வெட்டி விட்டார். இதைச் சகிக்க முடியாத கௌரவ மகாரதிகள் துரோணர், கிருதவர்மா, ஜயத்ருதன், பூரிச்ரவா, சலன், சல்யன், பகதத்தன் ஆகிய எழுவரும் பிரளய கால கடலைப் போலப் பார்த்தனைத் தாக்கினர்.

6.28 அர்ஜுனன் பீஷ்மர் போர்; பீஷ்மரின் வீழ்ச்சி

பீஷ்மரின் வில் அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்டதும் சிகண்டி பத்து பாணங்களால் பீஷ்மரையும், பத்து பாணங்களால் அவருடைய சாரதியையும் காயம் செய்தான். பீஷ்மரின் கொடியையும் வெட்டி விட்டான். பீஷ்மர் சிகண்டியை அலட்சியப்படுத்தி மற்றொரு வில்லால் அர்ஜுனனை அடித்தார். அர்ஜுனன் அதனையும் வெட்டி விட்டார். இவ்வாறு பீஷ்மர் எடுத்த விற்கள் அனைத்தும் பார்த்தனால் வெட்டப்பட்டன. பீஷ்மர் கோபத்துடன் ஒரு சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தார். மலையையும் பிளக்கவல்ல அச்சக்தி ஆயுதத்தைத் தனஞ்ஜயன் ஐந்து பல்லங்களால் ஐந்து துண்டாக்கி விட்டார். தான் செலுத்திய சக்தி ஆயுதம் சின்னாபின்னம் ஆனதால் பீஷ்மர் சிந்தித்து ஒரு தீர்மானமான முடிவுக்கு வந்தார். பாண்டவர்கள் தன்னால் கொல்லப்படக் கூடாதவர்கள்; சிகண்டியும், எதிரில் வந்து விட்டான். எனவே தான் மரணமடையும் காலம் வந்துவிட்டது என்று உணர்ந்து கொண்டார். அவருடைய எண்ணத்தை வானத்தின் அசரீரி வாக்கும் உறுதிப்படுத்தியது.

தன் சரீரம் முழுவதும் அர்ஜுனனின் பாணங்கள் புதைந்து விட்ட நிலையில் பீஷ்மர் மீண்டும் ஒரு சக்தி ஆயுதத்தை அர்ஜுனன் மீது ஏவினார். அதுவும் அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்டது. பீஷ்மர் வெற்றி அல்லது வீரமரணம் என்ற இரண்டில் ஒன்றை விரும்பிக் கையில் கத்தியையும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தேரில் இருந்து இறங்க முற்பட்டார். அதற்குள் அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் கத்தியையும், கேடயத்தையும் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டார். பீஷ்மருடைய சரீரம் அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் சல்லடையாகத் துளைக்கப்பட்டிருந்தது. பகல் பொழுது சிறிதே மீதம் இருந்தது. இந்நேரம் கௌரவர்கள் கண் முன்னேயே பீஷ்மர் கிழக்குத் திசையின் பக்கம் தலையை வைத்துத் தேரில் இருந்து கீழே விழுந்து விட்டார். ஆனால் பீஷ்மரின் சரீரம் கீழே பூமியைத் தொடவில்லை. பார்த்தனின் பாணங்கள் பீஷ்மர் பூமியில் விழாதவாறு அவரைத் தாங்கிப் பிடித்துத் தடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

6.29 அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்கு அம்புகளால் தலையைண அளித்தல்

பீஷ்மர் அம்புப்படுக்கையில் சாய்ந்து விட்டார். அவர் தலை தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. மன்னர்களும், மற்றவர்களும் பீஷ்மரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து நின்றனர். இச்சமயம் பீஷ்மர் மன்னர்களைப் பார்த்துத் தொங்குகின்ற தன் தலைக்கு தலையணை அளிக்க வேண்டினார். மன்னர்கள் விரைந்து அளித்த மென்மையான தலையணைகளை அவர் மறுத்து விட்டார். அர்ஜுனனை

அழைத்தார். தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தன் தலைக்கு ஏற்ற தலையணையைக் கொண்டு வா எனக் கட்டளையிட்டார்; அர்ஜுனன் பீஷ்ம பிதாமகரை வணங்கினார். கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் அவரை வணங்கி அவ்வாறே ஆகட்டும் என்றார். பின்னர் காண்டீதவனுஸை எடுத்து அதை அபிமந்திரித்து, வளைந்த முடிச்சுள்ள மூன்று பாணங்களை வில்லின் மீது வைத்தார். பின் பீஷ்மரின் அனுமதியைப் பெற்று அப்பாணங்களைப் பூமியில் நிறுத்தி அவரது தலையைத் தொங்காதவாறு நிலைக்கச் செய்தார். பீஷ்மரின் கருத்தை அறிந்து அவர் விரும்பிய தலையணையை அளித்ததால் மகிழ்ந்த பீஷ்மர் “பாண்டுநந்தனா! நீ என் வீரப்படுக்கைக்கு ஏற்ற தலையணை அளித்துள்ளாய். வேறு தலையணை அளித்திருந்தால் நான் சினந்து உன்னைச் சபித்திருப்பேன். தன் தர்மத்தில் இருக்கும் கூடித்திரியன் போர்க்களத்தில் இதுபோன்ற அம்புப்படுக்கையில் சயனம் செய்ய வேண்டும்” என்றும் கூறினார். அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துரைத்தார்.

6.30 அர்ஜுனன் பீஷ்மரின் தாகம் தணித்தமை

அதன் பின்னர் பீஷ்மர் கேட்டுக் கொண்டவாறு அவரைச் சுற்றி அகழி தோண்டிவித்து உரிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்தபின் அனைவரும் தத்தம் கூடாரம் திரும்பினர். மறுநாள் பொழுது புலர்ந்ததும் மன்னர் அனைவரும் பீஷ்மரின் சேவைக்கு வந்தனர். சரீரம் முழுதும் பாணங்கள் தைக்கப் பெற்று வேதனையுடன் வாய் உலர்ந்திருந்த பீஷ்மர் மன்னர்களிடம் ‘தண்ணீர்’ என்ற சொல்லை மட்டுமே கூறினார். உடனே பீஷ்மருக்கு உயரிய போஜன வகைகளும் குடங்களில் குளிர்ந்த நீரும் தருவிக்கப்பட்டன. பீஷ்மர் தான் இனி இந்த உலகில் எந்தப் போகத்தையும் பயன்படுத்த மாட்டேன் என்று கூறி அர்ஜுனனைக் காண விருப்பம் தெரிவித்தார். உடனே பீஷ்மர் அருகில் சென்று அவரை வணங்கிக் கைகுவித்து நின்று, விநயத்துடன் “எனக்கு என்ன கட்டளை? நான் என்ன சேவை செய்யட்டும்” என்று கேட்டார்.

பீஷ்மர் அர்ஜுனனைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றார். “அர்ஜுனா! உன்னுடைய பாணங்களால் என்னுடைய உடல் முழுவதும் துளைக்கப்பட்டுள்ளது. மிகவும் வேதனையுடன் வாய் உலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வேதனையால் பீடிக்கப்பட்ட கிழவனான எனக்கு நீ நீரைக் கொண்டு வந்து கொடு. நீயே முறைப்படி எனக்காகத் திவ்ய நீரைக் கொண்டு வருவதில் திறமையுடையவன்” என்றார். அர்ஜுனன் பிதாமகரின் சொற்களை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டார். தேரில் ஏறிக்கொண்டார். காண்டீபத்தில் நாண் ஏற்றினார். தேரின் மூலமே பீஷ்மரை வலம் வந்தார். வில்லில் ஒளிமிக்க ஒரு பாணத்தை ஏற்றி அனைவர் முன்னேயே மந்திரத்தை உச்சரித்து அந்த பாணத்தை பர்ஜன்யாஸ்திரத்தால் இணைத்தார். பீஷ்மரின் வலது பக்கத்தில் பூமியின் மீது அதைச் செலுத்தினார். உடனே குளிர்ந்த,

அமுதம் போன்ற, இனிய, நறுமணமும், இனியரசமும் உடைய நீரின் தூய, அழகிய, தாரை மேலே எழலாயிற்று. அந்த திவ்யமான நீர்த்தாரையால் அர்ஜுனன் பீஷ்ம பிதாமகரின் தாகத்தைத் தணித்துத் திருப்தியுறச் செய்தார். அர்ஜுனனுடைய அற்புதமான பராக்கிரமத்தைப் பார்த்து மன்னர்கள் அனைவரும் வியப்படைந்தனர். மன்னர்கள் தம் மேலாடையை அசைத்து வாழ்த்து தெரிவித்தனர். நாற்புறமும் முரசுகள் முழங்கின. கௌரவர்கள் குளிரால் நடுங்கும் பசுவைப் போலானார்கள்.

6.31 பீஷ்மரின் புகழுரை

அந்த இனிய நீரால் திருப்தியடைந்த பீஷ்மர் அங்கு திரண்டிருந்த மன்னர்கள் எதிரில் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தார். “கௌரவ நந்தனா! உன்னிடம் இத்தகைய பராக்கிரமம் இருப்பது வியப்பிற்குரியதல்ல. என்னிடம் முன்பே நாரதர், நீ புராதன மகரிஷி நரன் என்றும் நாராயண சொரூபரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் இப்புவிவில் தேவர்களும் செய்ய முடியாத பல பெரும் காரியங்களைச் செய்வாய் என்றும் கூறியுள்ளார். பார்த்தா! நீ கூடித்திரியர்களின் மரண ரூபம் என அறிந்தவர்கள் கருதுகிறார்கள். புவியில் உயிருள்ள பிராணிகளில் மனிதனும், பறவைகளில் கருடனும், விலங்குகளில் பசுவும், நீர்நிலைகளில் சமுத்திரமும், ஒளியுடையவற்றில் சூரியனும், மலைகளில் இமயமும், ஜாதிகளில் பிராமணனும் சிறந்து விளங்குவதைப் போல நீ வில்லாளிகளில் சிறந்தவன். நான் விதுரர் முதலியோருடன் பலமுறை ஆலோசனை கூறியும் துரியோதனன் எங்கள் சொற்களை ஏற்க வில்லை. அவன் பீமசேனனால் தோல்வியுற்று ரணகளத்தில் நிரந்தரமாகத் தூங்கிவிடுவான்” என்று கூறி முடித்தார். அர்ஜுனனின் பெருமைகளையும், அவர் சிறந்தவர் என்பதையும் உணர்த்திய பீஷ்மர் துரியோதனனின் மரணமும் தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் அனைவருக்கு முன்னும் தெரிவித்தார். இவ்வாறு யாராலும் வெல்ல முடியாத பீஷ்மர் விதியின்படி அர்ஜுனனால் வீழ்த்தப்பட்டார்.

7. துரோண பருவம்

பதினோராம் நாள் போர்

7.1 பீஷ்மர் வீழ்ந்தபின் நிகழ்ந்தவை

பீஷ்மர் வீழ்ந்தபின் இரு தரப்பு சேனைகளும் மீண்டும் போருக்காகப் புறப்பட்டன. துரியோதனன் தனது சேனைக்குத் துரோணாசாரியாரை சேனாதிபதியாக்கினான். துரோணர், துரியோதனன் வேண்டியபடியுதிஷ்டிரரை உயிருடன் பிடித்து துரியோதனனிடத்தில் அளிப்பதாக உறுதி கூறினார். இச்செய்தி சேனையில் துரியோதனனாலேயே பரப்பப்பட்டது. ஒற்றர்கள் மூலம் இதனை யுதிஷ்டிரர் அறிந்தார். தன் சகோதரர்களுக்கும், மன்னர்களுக்கும் இதனைத் தெரிவித்தார். மிகுந்த கவலையும் கொண்டார். அர்ஜுனனிடம் தன்னை விட்டு நீங்காமல் அருகிலேயே இருந்து போர்புரியுமாறு கூறினார்.

7.2 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறி உறுதியளித்தல்

அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து தொலைவில் விலக்கி விட்டால் தான் யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் சிறைப் பிடித்து விடுவேன் எனத் துரோணர் கூறியதை அறிந்தே யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறினார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் நான் அவரைக் கொல்லக் கூடாது என்பது கடமை. அதே போல உங்களைத் துறந்து விடுவதிலும் எனக்கு விருப்பமில்லை. போர்க்களத்தில் என் உயிரைத் துறந்தாலும் துறப்பேனென்றி எந்த வகையிலும் ஆசாரியனுக்குப் பகைவனாக மாட்டேன். துரியோதனன் போரில் உங்களைக் கைது செய்து ராஜ்யம் முழுவதையும் அபகரிக்க விரும்புகிறான். அவனுடைய விருப்பம் சிறிதும் நிறைவேறாது. பூமி துண்டு துண்டாக உடைந்தாலும், இந்திரனோ, பகவான் விஷ்ணுவோ துரியோதனனுக்கு உதவினாலும் கூட நான் இருக்கும் வரை துரோணரால் உங்களைப் பிடிக்க முடியாது. எனவே நீங்கள் அவரிடம் பயப்பட வேண்டாம். மகாராஜா! நான் உங்களிடம் இன்னொன்றையும் கூறுகிறேன். நான் ஒரு போதும் பொய் கூறியதுமில்லை. செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றாமல் இருந்ததும் இல்லை” என்று தான் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுவேன். நிச்சயம் யுதிஷ்டிரருக்கு துரோணரால் ஆபத்து வராமல் காப்பாற்றுவேன் என்று அர்ஜுனன் தன் தமையனுக்கு உறுதியளித்தார்.

7.3 யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்க துரோணர் முயற்சி: அர்ஜுனன் தடுத்தது

தொடர்ந்து முக்கிய வீரர்களுக்கிடையே தவந்தயுத்தம் நடைபெற்றது.

துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது கடும் தாக்குதல் செய்தார். சல்யன் பீமசேனனால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனனுக்கும், நகுலனின் புதல்வன் சதானிகனுக்கும் யுத்தம் நடைபெற்றது. பாண்டவர்கள் திரௌபதியின் புதல்வரைக் காக்க விரைந்து வந்தனர். பாண்டவ கௌரவ சேனைகளுக்கிடையே கடும்போர் நடந்தது. யுதிஷ்டிரரின் சேனை முன்னால் நிற்க மாட்டாமல் கௌரவ சேனை ஓடத் தொடங்கியது. துரோணர் ஓடுகின்ற சேனையைத் தடுக்க முயற்சித்தார். தன் சாரதியிடத்தில், யுதிஷ்டிரரிடத்திற்கு விரைந்து தேரைச் செலுத்துமாறும் தான் அவரைச் சிறைப்பிடிக்க விரும்புவதாகவும் கூறினார். சாரதியும் அவ்வாறே செய்தான்.

யுதிஷ்டிரர் அருகில் நெருங்கிய துரோணரைப் பாஞ்சால வீரன் குமாரன் தடுத்துவிட்டான். துரோணர் அவனையும் அவனுடன் இருந்த சாத்யகி, சிகண்டி, நகுல-சுகதேவர் முதலிய அனைவரையும் துளைத்து விட்டார். பாஞ்சால வீரர்களான வியாக்கர தத்தன், சிம்மசேனன் இருவர் தலைகளையும் கொய்துவிட்டார். யுதிஷ்டிரருக்கு மிக அருகாமையில் துரோணர் வந்து விட்டார். யுதிஷ்டிரரின் சேனை குழப்பமடைந்து விட்டது. கௌரவ வீரர்கள் இன்று நிச்சயம் துரோணர் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடித்துத் துரியோதனனிடம் அளித்து விடுவார் எனக் கூறலாயினர். இச்சமயம் தன் தேரின் ஒலி திசைகள் அனைத்திலும் எதிரொலிக்கும்படி அர்ஜுனன் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். போர்க்களத்தில் கிடந்த உடல்களைத் தேர்ச்சக்கரங்கள் நசுக்குமாறு வந்த பார்த்தன் துரோணரின் சேனையைத் தாக்கினார். பெரும் அம்புக் கூட்டங்களை மழையாகப் பொழிந்தார். அவர் அம்பை எடுத்ததையும் வில்லின் நாணை இழுத்துச் செலுத்தியதையும் கண் இமைக்கும் நேரத்தில் செய்தார். அவரது அம்புகளால் திசைகள் மறைந்தன. இருள்பரவியது. சூரியன் அஸ்தாசலம் சென்றார். இச்சமயம் அர்ஜுனனைக் கண்டு துரியோதனனும், துரோணரும் தம்படைகளைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிக்கொண்டனர்; போர் நிறுத்தப்பட்டது.

7.4 பன்னிரண்டாம் நாள் போர்

பன்னிரண்டாம் நாள் போர் அர்ஜுனனின் வீரத்தை உலகுக்கு அறிவிக்கும் நாளாக அமைந்தது. பதினோராம் நாள் போரில் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்க முடியாத துரோணாசாரியார் யாராவது ஒரு வீரன் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் தனிமைப்படுத்தி போருக்கு அழைத்து யுதிஷ்டிரரிடமிருந்து விலக்கிவிட்டால் தன்னால் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப் பிடிக்க முடியும் என்று துரியோதனனிடம் கூறினார். அப்போது த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா தான் அர்ஜுனனிடம் கொண்ட முன்பகை காரணமாக அவரைப் பழிவாங்க விரும்புவதைத் தெரிவித்தான். இதனால் துரோணரின் விருப்பமும் நிறைவேறும்; தங்களுக்கும் புகழ் கிடைக்கும் என்றான்.

துரோணரிடமும், துரியோதனனிடமும் தான் தன் சகோதரர்களுடன் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் வலியப் போருக்கழைத்துக் கொண்டு விடுவேன்; அல்லது கொல்லப்படுவேன் என்று உறுதியளித்த சுசர்மா அதற்காக ‘சம்சப்தகம்’ என்ற விரதம் ஏற்றான்.

7.5 அர்ஜுனன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

இவ்வாறு சுசர்மா ‘சம்சப்தக’ விரதம் ஏற்றதையும் சபதத்தின்படி அர்ஜுனனோடு வலியப் போருக்கு விரும்பியதையும் அர்ஜுனன் அறிந்தார். அவர் தன் தமையன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்; “மன்னா! சம்சப்தக சபதம் ஏற்ற சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடன் வலுவில் என்னைப் போருக்கு அழைக்கிறான். யாராவது ஒருவன் என்னைப் போருக்கு வலிய அழைத்தால் நான் பின்னிட மாட்டேன் என்பது என் விரதம். ஆகவே சுசர்மாவை அவன் கூட்டத்துடன் வதம் செய்வதற்கு எனக்கு அனுமதியளியுங்கள்” என்றார்.

தன்னிடம் போருக்கு அனுமதி கேட்ட அர்ஜுனனிடம் யுதிஷ்டிரர் கூறினார், “வீரா! துரோணாசாரியார் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதை நீ கேட்டிருப்பாய். அவருடைய சங்கல்பம் என்னைக் கைது செய்வது. பலமும் வீரமும் நிறைந்த துரோணர் என்னைப் பிடித்துத் தருவதாகத் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்துள்ளார். அவரது எண்ணம் பொய்யாகும்படி செய்” என்றார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தபடி கூறினார், “மன்னா! பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சத்யஜித் இன்று போர்க்களத்தில் உங்களைக் காப்பாற்றுவார். சத்யஜித் உயிருடன் இருக்கும்வரை ஆசாரியாரின் விருப்பம் நிறைவேறாது. ஒருவேளை சத்யஜித் போர்க்களத்தில் வீரகதி அடைந்து விட்டால் நீங்கள் போர்க்களத்தில் இருக்கவேண்டாம்” என்று ஆறுதலும் ஆலோசனையும் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனுடைய சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். சவ்யசாசிக்கு சம்சப்தகர்களுடன் போர்புரிய அனுமதியளித்தார்.

7.6 சம்சப்தக சேனையுடன் அர்ஜுனன் போர்; சுதன்வா கொல்லப்படுதல்

திட்டமிட்டபடி “சம்சப்தக’ சபதம் ஏற்ற சுசர்மா தன் சேனையுடன் அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைத்தான். சிங்கம் மான் கூட்டத்தை நோக்கிச் செல்லுவது போல் அர்ஜுனன் அவர்களை நோக்கிச் சென்றார். சம்சப்தக வீரர்கள் தங்கள் சேனையை அர்த்த சந்திர வியூகத்தில் அமைத்து அர்ஜுனன் தங்களை நோக்கி வருவதை மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தனர். அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறினார்; “தேவகி நந்தனா! பாருங்கள். த்ரிகர்த்த நாட்டுச் சகோதரர்கள் அழவேண்டிய இடத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் குதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மகிழ வேண்டிய நேரம் இதுவேயாகும். ஏன் எனில் இவர்கள்

துஷ்டர்கள் பெறக் கூடிய லோகத்தை அடையப் போகிறார்கள்” என்றார். பிறகு அவர்கள் மீது போர் தொடுக்க விரும்பித் தனது தேவதத்தம் என்ற சங்கினை முழங்கினார். அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதாகச் சபதம் ஏற்றிருந்த அச்சேனை அர்ஜுனனின் சங்கொலியைக் கேட்டே உணர்வற்று ஸ்தம்பித்து விட்டது.

சற்று நேரம் சென்றபின் சம்சப்தகர்கள் உணர்வு பெற்றுத் தம் சேனையை உறுதியாக்கினர். ஒரே நேரத்தில் அர்ஜுனன் மீது அம்புகளைத் தொடுத்தனர். கணக்கற்ற பாணங்களை அவர் மீது ஏவினர். அவை அனைத்தையும் அர்ஜுனன் வெட்டிவிட்டார். சம்சப்தகர்கள் தங்கள் அம்புகளால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் மறைத்து விட்டனர். சுபாகு என்பவர் 30 பாணங்களால் அர்ஜுனனின் கிரீடத்தின் மீது அடித்தான். அர்ஜுனன் தன் பலத்தால் சுபாகுவின் கையுறையை வெட்டிவிட்டார். பாணமழை பொழிந்தார். அதைக் கண்டு சுபாகுவுடன், சுசர்மா, சுதர்மா, சுரதன், சுதன்வா அனைவரும் அர்ஜுனனைத் தாக்கினர்.

கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் சுதன்வாவின் வில்லை வெட்டினார்; குதிரைகளைக் கொன்றார். சுதன்வாவின் தலையையும் வெட்டி விட்டார். இதனால் சம்சப்தக சேனை பயந்து துரியோதனன் பக்கம் ஓடிவிட்டது. இந்திர குமாரன் அர்ஜுனன் கோபத்துடன் அம்பு மழை பொழிந்து கொண்டே இருந்தார். சம்சப்தக சேனை நாற்புறமும் சிதறியது. அதனைக் கண்ட த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா தன் வீரர்கள் ஓடுவதைத் தடுத்தான்; “சேனைக்கு முன்னால் சபதம் செய்துவிட்டு இப்போது துரியோதனனிடம் ஓடினால் நீங்கள் என்ன பதில் அளிப்பீர்கள்? இவ்வாறு செய்து நாம் உலகின் பரிகாசப் பேச்சிற்கு ஆளாகக் கூடாது. திரும்பி வாருங்கள். நாம் இயன்றவரை ஒன்றாகப் போர் புரிய வேண்டும்” என்று கூறினான். முன்பு நாராயணி சேனையின் இடையர்களாக இருந்த சம்சப்தகர்கள் மரணத்தையே போரில் இருந்து விடுபடும் சந்தர்ப்பமாகக் கருதி மீண்டும் போருக்குத் திரும்பினர்.

7.7 மீண்டும் அர்ஜுனன் சம்சப்தகர்கள் போர்

சம்சப்தக வீரர்கள் மீண்டும் போருக்குத் திரும்பியதைக் கண்ட பார்த்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் தேரை சம்சப்தகப் படையை நோக்கித் திருப்பக் கூறினார். சினம் கொண்ட ருத்ரன் ஜீவன்களை அழிப்பது போல் நானும் இவர்களைக் கொன்று வீழ்த்துவேன் என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிரித்தபடி அர்ஜுனனைப் பாராட்டியவாறு சம்சப்தகர்களை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தினார். அந்த தேர் ஆகாயத்தில் பறக்கும் இந்திரனுடைய தேரைப் போல அழகுடன் சென்றது. நாராயணி சேனையின் இடையர்களான சம்சப்தகர்கள் பலவகை ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு அர்ஜுனனைச்

சூழ்ந்து நின்றனர். தேவதத்தத்தினை முழங்கிய அர்ஜுனன் “த்வாஷ்டர்” என்ற அஸ்திரத்தால் அவர்களைத் தாக்கினார். அதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான உருவங்கள் தனித்தனியாக தோன்றின. அந்த ரூபங்களால் குழப்பமடைந்த சம்சப்தக சேனை தங்களில் ஒருவர் மற்றவரை அர்ஜுனனாகக் கருதித் தங்களைத் தாங்களே அடித்துக் கொண்டனர். இவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், இவர் அர்ஜுனன் என்று மயங்கி ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். உடலின் காயங்களில் குருதி வழிய மலர்ந்த பலாச மரத்தைப் போலக் காட்சியளித்தனர்.

அர்ஜுனன் விடுத்த அந்த திவ்யாஸ்திரம் சம்சப்தக சேனை விடுத்த அம்புக் கூட்டங்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கியது. எண்ணற்ற வீரர்களை யமலோகத்திற்கு அனுப்பியது. அவ்வீரர்களும் பலவகை அம்புக் கூட்டங்களை அர்ஜுனன் மீது பொழிந்தனர். அந்த அம்பு மழையால் அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தேருடன் மறைக்கப்பட்டு விட்டனர். அவ்விருவரும் கண்களுக்குப் புலப்படாததால் பார்த்தனையும், பகவானையும் கொன்று விட்டதாகக் கருதிச் சம்சப்தகர்கள் சிம்மநாதம் புரிந்தனர். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வியர்வையால் வருந்தினார்; அர்ஜுனனிடம் “பார்த்தா! எங்கிருக்கிறாய்? நான் உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை. நீ உயிரோடு இருக்கிறாயா? என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மிக விரைவாக வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். பகைவரின் அம்பு மழையை அழித்தார். அந்த அஸ்திரத்தினால் தோன்றிய காற்றின் வேகத்தால் சம்சப்தகக்கூட்டம் குதிரை, யானை, தேர், ஆயுதங்களுடன் உலர்ந்த இலைக் குவியலைப் போல ஆயினர். மரங்களில் இருந்து பறவைகள் பறப்பதைப் போல் காற்றால் தாக்கப்பட்டனர். அச்சமயம் அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை ஒன்றாக அழிக்கலானார். சம்சப்தகர்களின் தலைகள் தரையில் வீழ்ந்தன. கைகளும், யானையின் துதிக்கை போன்ற தொடைகளும் வெட்டப்பட்டன. அவ்வீரர்கள் அங்கங்களை இழந்தனர். தேர்கள், யானை, குதிரைகளையும் தனஞ்ஜயன் அழித்துவிட்டார். கொடிகள் வெட்டப்பட்ட தேர்கள் மொட்டைப் பனை மரங்களைப் போலத் தோன்றின. தம் மேலேறிய வீரர்களுடனேயே குதிரைகள் பூமியில் விழுந்து கிடந்தன. வீரர்களின் கவசங்களும், ஆயுதங்களும் துண்டு துண்டாகின. குருதி மழை பெருகியதால் போர்க்களத்தில் மண் பறக்கவில்லை. நூற்றுக்கணக்கான தலையற்ற முண்டங்கள் பூமியில் நிறைந்து கிடந்தன. போர்க்களம் பிரளய காலத்தில் ஜீவன்களைச் சம்ஹாரம் செய்யும் ருத்ரனின் விளையாட்டுக்களம் போல விளங்கியது. கொல்லப்பட்ட வீரர்கள் நிறைந்த பூமி பிரேதகளம் போலக் காட்சியளித்தது.

7.8 போர்க்களத்தின் நிலை; அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுவது

இதே நேரத்தில் போர்க்களத்தில் இன்னொரு புறம் பகதத்தனுக்கும், பீமசேனன் மற்றும் பாண்டவ மகாரதிகளுக்கும் இடையே கடும்போர் நடைபெற்றது. போர்க்களம் எங்கும் மண்பறந்தது. பகதத்தனின் யானை சுப்ரதீகனின் பிளிறல் ஒலி ஆகாயம் எங்கும் எதிரொலித்தது. இதனைக் கேட்ட அர்ஜுனன் பகதத்தனால் தாக்கப்பட்டுப் பாண்டவ சேனை துன்புறுகின்றது என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் “மதுகுதனா! பகதத்தன் தன் யானையின் மீது ஏறிப் போருக்குக் கிளம்பினார். அவர் போரில் இந்திரனுக்குச் சமமானவர். அவருடைய பெரிய யானை சுப்ரதீகனும் போரில் நிகரில்லாதது. அது அனைத்து ஆயுதங்களின் அடியையும், தீயின் ஜ்வாலையையும் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடியது. இன்று அது தனியாகவே பாண்டவ சேனையை அழித்துவிடும். ஆகவே தாங்கள் விரைவில் பிரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் இருக்கும் இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்துங்கள். தன் யானையின் பலத்தைக் கருதி வயதான பின்னும் கர்வமும் அகங்காரமும் கொண்டவனான பகதத்தனை நான் சொர்க்கத்திற்கு அனுப்ப விரும்புகிறேன்” என்றார்.

7.9 சம்சப்தகர்கள் மீண்டும் அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைத்தல்; அர்ஜுனன் தீர்மானம்

பார்த்தனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தேரைப் பகதத்தன் இருந்த இடத்திற்குச் செலுத்தலானார். அர்ஜுனன் தங்களை விட்டுவிட்டு வேறு இடம் நோக்கிச் செல்ல முயற்சிப்பதைக் கண்ட சம்சப்தக மகாரதி மீண்டும் அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைத்தனர். அவர்களுடைய சேனையில் த்ரிகர்த்தர்களுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் நாராயணி கூட்டமும் இடம்பெற்றிருந்தது. பகதத்தன் பாண்டவ சேனையை அழித்துக் கொண்டிருப்பதை எண்ணியும், த்ரிகர்த்தர்கள் தன்னைப் போருக்கு அழைப்பதைக் கண்டும் அர்ஜுனன் யாருடன் போர் செய்வது எனக் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்தார். சம்சப்தகர்களுடன் போரிடுவதா? அல்லது யுதிஷ்டிரரை நோக்கிச் செல்லுவதா என்று யோசித்தார். அறிவுடன் சிந்தித்தார். சம்சப்தகர்களின் வதமே முக்கியமானது என்று முடிவெடுத்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தேரைத் திருப்புமாறு கூறினார். தான் தனியாகவே ஆயிரக்கணக்கான சம்சப்தகர்களையும் அழிக்கத் தயாரானார்.

7.10 சம்சப்தகர் அர்ஜுனன் போர்; அர்ஜுனன் பகதத்தனிடம் செல்லுதல்

அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைத்த சம்சப்தகர்கள் அவர் மீது லட்சக்கணக்கான பாணங்களைப் பொழிந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்,

அர்ஜுனனோடு தேரையும் அம்புகளால் மறைத்துவிட்டனர். பகவான் ஜனார்த்தனன் வியர்வைமயமானார். அதைக் கண்ட அர்ஜுனன் சம்சப்தகர்கள் மீது பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினார். அந்த திவ்யாஸ்திரம் அவர்களில் பெரும்பாலானோரை அழித்து விட்டது. அந்த ரணகளத்தில் அர்ஜுனனின் பாணத்தால் ரதிகள், சாரதிகள், குதிரைகள், கொடிகளுடன் வெட்டப்பட்டனர். பூமி முழுவதும் வீரர்களின் தலைகள், உடல்கள், அங்கங்களால் நிரம்பிக்கிடந்தது. சம்சப்தகர்களின் சேனையின் பெரும்பகுதி அழியலாயிற்று. யானை தாமரைக் குளத்தை அழிப்பது போல அர்ஜுனன் சம்சப்தகர்களை அழித்தார். அர்ஜுனனுடைய பெரும் பராக்கிரமத்தைக் கண்ட பகவான் மிக வியந்து கை குவித்தார். “பார்த்தா! இன்று போர்க்களத்தில் நீ செய்த காரியத்தை இந்திரனும், யமனும், குபேரனும் கூடச் செய்வது கடினம். இன்று ஆயிரக்கணக்கான சம்சப்தக மகாரதிகள் பூமியில் ஒன்றாக விழுவதைக் கண்டேன்” என்று அர்ஜுனனைப் பாராட்டினார்.

அர்ஜுனன் இப்போது துரோணரிடம் செல்ல விரும்பினார். தேரைத் துரோணரை நோக்கிச் செலுத்துமாறு பகவானிடம் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அவ்வாறே செய்தார். அச்சமயம் சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடன் பார்த்தனைப் பின்னால் இருந்து தாக்கினான். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் “நான் பாண்டவ சேனையைக் காப்பாற்றச் செல்வதா அல்லது சுசர்மாவை அவன் சகோதரர்களுடன் வதம் செய்வதா” என்று கேட்டார். பதிலளிக்காத பகவான் தேரைச் சுசர்மாவை நோக்கித் திருப்பினார். அர்ஜுனன் 7 பாணங்களால் சுசர்மாவைக் காயப்படுத்தி அவனுடைய வில்லையும் கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். சுசர்மாவின் தம்பியையும் கொன்று விட்டார். சுசர்மா அர்ஜுனன் மீது சக்தி ஆயுதத்தையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீது தோமரத்தையும் செலுத்தினான். அவற்றை வெட்டிய அர்ஜுனன் சுசர்மா மீது பாணங்களைப் பொழிந்து அவனைப் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடுமாறு செய்துவிட்டார்.

அதன் பின் பார்த்தன் பகதத்தன் இருந்த இடம் நோக்கிச் சென்றார். கௌரவர்களின் சேனையை அம்பு மழையால் நனைத்து உக்கிரமாகத் தாக்கினார். கருடனைப் போல வேகமாகப் பகதத்தனைத் தாக்கினார். துரியோதனனுடைய சேனை அர்ஜுனனால் படகு மலைமீது மோதித் தூளாகியதைப் போலச் சின்னாபின்னமானது. தன்னைத் தாக்கிய எண்ணில் அடங்காத வில்லாளிகளுடன் போரிட்டு அவர்களை மண்ணோடு மண்ணாக்கினார். உடனே பகதத்தனும் தன் யானை சுப்ரதீகன் மூலம் திடீரென அர்ஜுனனைத் தாக்கினான்.

7.11 அர்ஜுனன் பகதத்தன் போர்; பகதத்தன் வைஷ்ணவாஸ்திரப் பிரயோகம்

சாஸ்திர முறைப்படி அமையப்பெற்ற தன் தேரில் இருந்து அர்ஜுனனும், நல்ல பயிற்சிபெற்ற யானையுடன் பகதத்தனும் ஒருவரோடு ஒருவர் போரிட்டனர். பகதத்தன் அர்ஜுனனின் அம்புகளை விலக்கி பார்த்தனையும், பகவானையும் காயப்படுத்தினான். யமராஜனைப் போல் அந்தயானை தனக்கு வலப்பக்கம் வரும்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தேரைச் செலுத்தினார். அந்த யானை தன் அருகில் வந்தும் தர்மத்தைக் கருதி அர்ஜுனன் அதைக் கொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த யானை பாண்டவ சேனையின் ஏராளமான தேர்களையும், யானைகளையும், குதிரைகளையும் மிதித்து அழித்தது. இதனால் அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபம் கொண்டார். பகதத்தனோடு போர்புரியத் தொடங்கிய கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் மரணத்தின் வாயிலை அடைந்து விட்டதாகவே அனைவரும் கருதினார். பகதத்தன் கூர்மையான அம்புகளால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் காயப்படுத்தினான்.

அர்ஜுனன் பகதத்தனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். பகதத்தன் செலுத்திய 14 தோமரங்களையும் அர்ஜுனன் வெட்டித் துண்டாக்கி விட்டார். அத்துடன் யானை சுப்ரதீகனின் கவசத்தையும் பிளந்து விட்டார். கவசம் வெட்டப்பட்டதால் யானையின் மீது செலுத்தப்பட்ட அம்புகள் அதன் உடலில் தைத்து ரத்ததாரையைப் பெருக்கின. பகதத்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது இரும்பு சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினான். அர்ஜுனன் அதைத் துண்டாக்கி விட்டார். அத்துடன் பகதத்தனின் கொடியையும் குடையையும் வீழ்த்தினார். பகதத்தன் மீது பத்து அம்புகளைச் செலுத்தினார். பகதத்தன் கோபத்துடன் தோமரத்தால் அர்ஜுனனின் தலை மீது அடித்தான். அது அர்ஜுனனுடைய கிரீடத்தைச் சாய்த்தது. தன் தலைக்கிரீடத்தைச் சரி செய்த அர்ஜுனன் பகதத்தனிடம், “மன்னா! இந்த உலகத்தை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்” என்றார்.

தன்னைக் கொல்லப் போவதாக அர்ஜுனன் கூறியதைக் கேட்ட பகதத்தன் வில்லை ஏந்திக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். அர்ஜுனன் பகதத்தனின் வில்லை வெட்டித் தூணிரைத் துண்டு துண்டாக்கினார். பகதத்தன் மீது 72 பாணங்களை ஏவினார். அவற்றால் காயமுற்ற பகதத்தன் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை ஏவினான். அதனை மந்திரித்து அர்ஜுனன் மார்பின் மீது செலுத்தினான். அனைவரையும் அழிக்கக் கூடிய அந்த அஸ்திரத்தைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை மறைத்துத் தானே தன் மார்பில் ஏற்றுக்கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மார்பைத் தொட்ட அந்த அஸ்திரம் வைஜயந்தி மாலையாக மாறிப் பகவானின் மார்பை அலங்கரித்தது. அக்னியைப் போல் பிரகாசித்த, தாமரை இதழ்களால் பொலிவு பெற்ற அந்த வைஜயந்தி மாலை பகவான் மார்பில் ஒளியுடன் திகழ்ந்தது.

7.12 அர்ஜுனன் கவலை; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வைஷ்ணவாஸ்திரம் பற்றிக்

கூறுதல்

பகதத்தன் செலுத்திய அஸ்திரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானே ஏற்றதால் அர்ஜுனன் கவலையுடன் பகவானிடம் கூறலானார்; “பாபமற்றவரே! தாங்கள் நான் போர்புரியாமல் தேரோட்டியாக மட்டுமே இருப்பேன் என்று சபதம் ஏற்றுள்ளீர்கள். ஆனால் தாமரைக்கண்ணா! தாங்கள் அந்த சபதத்தைக் கடைப்பிடிக்க வில்லை. நான் ஆபத்தில் இருந்தாலோ, அல்லது என் மீது ஏவப்படும் அஸ்திரத்தை விலக்கச் சக்தியற்றிருந்தாலோ, தாங்கள் அவ்வாறு செய்வது சரியே. நான் போருக்குத் தயாராக வில்லையும் அம்புகளையும் ஏந்தி நிற்கும் போது நீங்கள் அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம். வில்லையும், அம்பையும் ஏந்தி நான் தேவ அசுர மனிதர்களையும் வென்று விடுவேன் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள்” என்று கூறினார்.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். “கௌந்தேயா இந்த விஷயத்தில் முற்காலத்தில் நிகழ்ந்த மறைக்கத்தகுந்த இந்த ரகசியமான விஷயத்தைக் கேள். நான் நான்கு சொரூபம் தரித்து எப்போதும் உலகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். என்னுடைய பல உருவங்களில் பகுத்துக் கொண்டு உலக நன்மைக்கான சாதனத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய ஒரு உருவம் இந்த உலகில் பத்ரிகாசிரமத்தில் நர நாராயணர் ரூபத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. பரமாத்ம சொரூபமான மற்றொரு மூர்த்தி சுப அசுப கர்மங்களைச் செய்யும் இந்த உலகினை சாட்சி ரூபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது மூர்த்தியான நான் மனித லோகத்தில் இருந்து பலகர்மங்களைச் செய்கிறேன். நான்காவது மூர்த்தி ஆயிரக்கணக்கான யுகங்கள் வரை ஏகார்ணவ நீரில் சயனிக்கிறது ஆயிரம் யுகங்களுக்குப் பிறகு என்னுடைய அந்த நான்காவது சொரூபம் யோக நித்திரையில் இருந்து எழுந்திருக்கும்போது வரம் பெறத் தகுந்தவர்களுக்கு உத்தமமான வரங்களை அளிக்கிறது.

7.13 பூமி தேவிக்கு நாராயணன் அளித்த வரம்; பகவான் பார்த்தனிடம் பகதத்தனை வதைக்கக் கூறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் மேலும் கூறினார்; “ஒரு முறை பூமி தேவி தன் மகன் நரகாசுரனுக்காக என்னிடம் வரம் கேட்டாள். தன் மகன் நரகாசுரன் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தைப் பெற்றுத் தேவ தானவர்களால் வதம் செய்யப்பட முடியாதவனாக இருக்க வேண்டும். தாங்கள் அருள் செய்து தங்களுடைய அஸ்திரத்தை அளியுங்கள் என்று என்னிடம் கேட்டாள். நானும் பூமி தேவிக்கு அவன் விரும்பிய வரத்தை அளித்தேன். இந்த அமோகமான வைஷ்ணவாஸ்திரம் நரகாசுரனின் பாதுகாப்பிற்காக அவனிடம் இருக்கட்டும். இந்த அஸ்திரத்தால் உன் மகன் காக்கப்படுவான். உன் மகன்

பகைவரை வெல்லுபவனாகவும், அனைத்துலகிலும் அடக்க முடியாத வனாகவும் இருப்பான் என்று வரமளித்தேன். பூமிதேவியும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். நரகாசுரனும் வெல்ல முடியாதவனாகிவிட்டான். அவனிடமிருந்து வைஷ்ணவாஸ்திரம் பிரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னன் பகதத்தனுக்குக் கிடைத்தது. மூவுலகிலும் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தால் வதம் செய்யப்பட முடியாதவர் யாரும் இல்லை. ஆகவே உன்னை காப்பதற்காக அந்த அஸ்திரத்தை வேறு வகையில் பகதத்தனிடமிருந்து விலக்கி விட்டேன்” என்று உரைத்தார். மேலும் “பார்த்தா! அந்தப்பெரும் அசுரன் அந்த மிகப்பெரிய ஆயுதம் இல்லாதவனாகிவிட்டான். நீ இப்போது அவனைக் கொல். உலக நன்மைக்காகவே நான் நரகாசுரனை வதைத்தேன். இப்போது தேவகுரோகியும், உன் பகைவனுமான பகதத்தனைக் கொல்” என்று அர்ஜுனனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறினார்.

7.14 அர்ஜுனன் பகதத்தனை வதம் செய்தல்

கேசவன் இவ்வாறு கூறியதும் அர்ஜுனன் பகதத்தனைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். அவனது யானையின் தலைமீது அடித்தார். பகதத்தன் தொடர்ந்து செலுத்தியும் பணியாத அந்த யானை செயல் இழந்து தன்தந்தங்களைப் பூமியில் ஊன்றிக்கொண்டு அவலக் குரலில் பிளிறியபடி உயிரைத் துறந்து விட்டது. அச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்; “குந்தி மைந்தா! பகதத்தன் மிகவும் வயது முதிர்ந்தவன். நெற்றி முதலியன சுருக்கம் விழுந்துவிட்டது. இவனுடைய கண் இமைகள் தொங்கிய படி இவனுடைய கண்களை மூடிவிட்டன. இவன் தன் கண்களைத் திறந்து வைத்திருப்பதற்காகத் துணியால் இமைகளை உயர்த்தி நெற்றியுடன் சேர்த்துக் கட்டி வைத்துள்ளான், என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியபடி அர்ஜுனன் பகதத்தனின் நெற்றியில் கட்டப்பட்டிருந்த துணிப்பட்டியை அம்பினால் கிழித்துச் சிதைத்துவிட்டார். அது அறுந்து விழுந்தது. உடனே பகதத்தனின் கண்கள் மூடிவிட்டன. அவனுக்கு உலகம் இருண்டு விட்டது. அப்போது அர்ஜுனன் ஷ்ரீபரம் என்ற பாணத்தால் பகதத்தனின் மார்பைப் பிளந்து விட்டார். மலைபோன்ற சுப்ரதீகன் யானையின் மேலிருந்து உயிரிழந்து பகதத்தன் கீழே வீழ்ந்து விட்டான். அர்ஜுனன் இந்திரனுக்கு இணையான வீரனும், இந்திரனின் சகாவுமான பகதத்தனைக் கொன்று வீழ்த்திவிட்டார்.

7.15 அர்ஜுனன் சகுனி போர்; சகுனியின் சகோதரர்கள் வதம்

அர்ஜுனன் அளவற்ற வீரமுடையவனான ப்ரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னன் பகதத்தனை வென்றபின் போர்க்களத்தின் வலது புறம் சென்றார். காந்தார ராஜன் சுபலனின் புதல்வர்களும் சகுனியின் சகோதரர்களுமான வருஷகன்,

அசலன் என்ற இரட்டையர்கள் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போருக்கு வந்தனர். அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் வ்ருஷ்கனின் சாரதி, குதிரைகள், தேர், வில், கொடி, குடை அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். காந்தார தேசத்து வீரர்கள் 500 பேரை யமலோகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டார். தேரிழந்த வ்ருஷ்கன் தன் சகோதரன் அசலனின் தேரில் ஏறினான். சகோதரர்கள் இருவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இந்திரனைப் பகாசுரனும் விருத்தாசுரனும் தாக்கியது போல அர்ஜுனனைத் தாக்கினர். இருவரும் ஒரே தேரில் ஒருவரோடு ஒருவர் ஒட்டி நின்று அர்ஜுனன் மீது தொடர்ந்து பாணங்களை ஏவினர். ஒட்டி நின்றிருந்த அவர்கள் இருவரையும் அர்ஜுனன் தன் ஒரே பாணத்தால் கொன்று விட்டார். சிறந்த அங்க லட்சணங்கள் உடைய சிங்கம் போன்ற அவ்வீரர்கள் ஒன்றாகவே தேரில் இருந்து இறந்து பூமியில் வீழ்ந்தனர்.

7.16 சகுனி மாயைகளைப் பிரயோகித்தல்; அர்ஜுனனிடம் தோல்வி

தங்களுடைய இரு மாமன்மார்களும் கொல்லப்பட்டதால் திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் கண்ணீர் பெருக்கினர். தன் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் மாயையில் வல்ல சகுனி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மீது மாயைகளைப் பிரயோகித்தான். அர்ஜுனன் மீது தடிகள், இரும்பு உருண்டைகள், பாறைகள், சதக்னி, சக்தி போன்ற பல்வேறு வகையான நூற்றுக்கணக்கான அஸ்திர-சாஸ்திரங்கள் எல்லாத்திசைகளில் இருந்தும் வந்து விழுந்தன. சகுனியின் மாயையால் கழுதை, ஒட்டகம், எருமை, சிங்கம், புலி, சிறுத்தை, நாய், அரக்கன், கொடும்பறவைகள் போன்ற அனைத்தும் தோன்றி அர்ஜுனனுடன் போரிட்டன. தன்னுடைய திவ்யாஸ்திரங்களால் அவை அனைத்தையும் அர்ஜுனன் அழிந்து விட்டார்.

பிறகு சகுனியின் மாயையால் அர்ஜுனனின் தேரை இருள் சூழ்ந்து விட்டது. கொடுமையான சொற்கள் அவரைச் சுற்றி உச்சரிக்கப்பட்டன. அர்ஜுனனை அச்சுறுத்தலாயின. அர்ஜுனன் தன் உத்தம பாணத்தால் இருளை விலக்கி விட்டார். இருள் விலகியதும் அர்ஜுனன் மீது பயங்கர நீர்ப்பிரவாகம் பெருகியது. அர்ஜுனன் ஆதித்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து நீரை வற்றச் செய்தார். சகுனி வெளிப்படுத்திய மாயைகள் அனைத்தும் அர்ஜுனன் செலுத்திய அம்புகளால் உடனுக்குடன் அழிந்தன. அர்ஜுனன் செலுத்திய அம்புகளால் காயமடைந்த சகுனி பயம் கொண்டு அதர்ம மனிதனைப் போலத் தேர் ஏறி ஓடிவிட்டான்.

7.17 அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையுடன் போர்

சகுனி போர்க்களத்தை விட்டு ஓடியபின் அர்ஜுனன் கௌரவ சேனை மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். அதனைச் சகிக்க முடியாத துரியோதனனின் சேனை கங்கை பெரிய மலைக்கருகில் இரு தாரையாகப் பிரிவது போல

இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து விட்டது. ஒரு பிரிவு துரோணருக்குப் பின்னால் சென்று மறைந்து விட்டது. மற்றொன்று துரியோதனனிடம் ஓடிவிட்டது. மறுபடியும் போர்க்களத்தின் தென் திசையில் கௌரவப் படைவீரர்கள் அர்ஜுனனுடன் பெரும் போர் செய்தனர். எந்த கௌரவ வீரனாலும் அர்ஜுனன் முன் நிற்க முடியவில்லை. அர்ஜுனனைக் கண்டு ஓடிய வீரர்கள் தங்கள் தரப்பின் வீரர்களையே கொன்று விட்டனர். அர்ஜுனனின் பாணங்கள் வெட்டுக்கிளி கூட்டத்தைப் போல குதிரை, ரதி, யானை, காலாள் அனைவரையும் கொன்று குவித்தன. அர்ஜுனனுடைய ஒரு பாணமும் குறி தவறவில்லை. யாருக்காகவும், எந்த பிராணிக்காகவும் அவர் இரண்டாவது பாணம் தொடுக்கவில்லை. அர்ஜுனனின் பாணங்களால் தாக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பி வாகனங்களையும் விட்டுவிட்டுப் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிவிட்டனர்.

7.18 அர்ஜுனன் கர்ணன் போர்; கர்ணனின் மூன்று சகோதரர் வதம்

அர்ஜுனன் பகதத்தன் யுத்தம் நடைபெற்றபோது போர்க்களத்தில் இன்னொரு பக்கம் த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவ மகாரதிகளோடு துரோணருடன் போர்புரிந்து கொண்டிருந்தனர். துரோணர் சோர்வடையாமல் அவர்களை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தார். இச்சமயத்தில் சம்சப்தகர்களையும், பகதத்தனையும் வென்ற அர்ஜுனன் துரோணாசாரியாரை நோக்கி வந்தார். கௌரவ சேனையைத் தன் பாணங்களால் எதிர்க்கத் தொடங்கினார். அர்ஜுனனின் பாணங்களால் தாக்கப்பட்டு ஏராளமான வீரர்கள் பூமியில் வீழ்ந்து விட்டனர். தனக்குப் பயந்து தேரில் இருந்து குதித்தவர்கள், போரில் இருந்து ஓடியவர்கள் ஆகியோரை ஒரு வீரனின் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து அர்ஜுனன் தாக்காமல் விட்டு விட்டார். கௌரவ வீரர்கள் நிலை குலைந்து கர்ணா! கர்ணா! என்று அழைக்கலானார்கள். கர்ணன் வீரர்களின் அவலக்குரலைக் கேட்டு அவர்களைக் காப்பாற்ற விரும்பி அர்ஜுனனோடு போரிடப் புறப்பட்டான்.

அர்ஜுனனிடம் வந்த கர்ணன் அவர் மீது ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அர்ஜுனன் கர்ணனின் அஸ்திரங்களைப் பயனற்றுப் போகச் செய்தார். இவ்விதம் கர்ணன் செலுத்திய அஸ்திரங்களை அர்ஜுனனும், அர்ஜுனன் செலுத்தியவற்றைக் கர்ணனும் பரஸ்பரம் விலக்கி விட்டனர். அச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, பீமசேனன் மூவரும் அங்கு வந்து கர்ணனுடன் போரிட்டனர். கர்ணன் அம்மூவரின் அம்புகளையும் வெட்டி, அர்ஜுனனின் பாணங்களையும் விலக்கி விட்டார். விற்கள் வெட்டப்பட்ட சாத்யகி, பீமன் ஆகியோர் கர்ணன் மீது சக்தி ஆயுதத்தினைப் பிரயோகித்தனர். கர்ணன் அந்த சக்தி ஆயுதங்களைப் பொடிப் பொடியாக்கி அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்து, சிம்மநாதம் செய்தான்.

அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது ஏழுபாணங்களைச் செலுத்தினார். அத்துடன் கர்ணனின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களான சத்ருஞ்ஜயன், விபாடன் மற்றும் இன்னொருவனையும் ஆறு பாணங்களால் அடித்துக் கொன்று விட்டார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் முன்னிலையிலேயே இது நடந்தது. பீமசேனனும், கர்ணனின் படை வீரர்களைக் கொன்றதுடன், கர்ணனை அவன், சாரதி குதிரைகளுடன் காயப்படுத்தி விட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தியையும், கேடயத்தையும் தாங்கி சந்திரவர்மா, நிஷாதராஜன், ப்ருகத் சந்திரன் இருவரையும் கொன்றுவிட்டார். இச்சமயம் துரோணர் முதலியோர் கர்ணனின் உதவிக்கு வந்து அவனைக் காப்பாற்றினர். அப்போது சூரியன் மறையத் தொடங்கியதால் இருள்பரவ ஆரம்பித்தது. அத்துடன் பன்னிரண்டாம் நாள் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

7.19 பதின் மூன்றாம் நாள் போரில் அபிமன்யு கொல்லப்படுதல்; அர்ஜுனன் கவலையும் சினமும்

பதின் மூன்றாம் நாள் காலையில் துரோணர் துரியோதனனுக்குத் தான் நிச்சயம் ஒரு பாண்டவ மகாரதியைப் போரில் சாய்ப்பேன் என்று உறுதியளித்தார். கௌரவர்கள் தரப்பில் திட்டமிட்டவாறு அன்றும் சம்சப்தகர்கள் அர்ஜுனனைப் போருக்கு வலிய அழைத்தனர். பார்த்தனை போர்க்களத்தின் மற்றொரு பக்கத்திற்குத் தனியாக அழைத்துச் சென்று விட்டனர். துரோணர் யாராலும் பிளக்க முடியாத சக்கர வியூகத்தை அமைத்தார். அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அபிமன்யு, பிரத்யும்னன் ஆகிய நால்வர் மட்டுமே அவ்வியூகத்தைப் பிளக்க அறிந்தவர்கள். அபிமன்யு தன் தந்தையிடமிருந்து சக்கர வியூகத்தைப் பிளந்து உள்ளே நுழைய மட்டுமே அறிந்திருந்தான். ஆபத்து நேரிடும் போது அதனின்றும் வெளியே வர அவன் இன்னும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. இந்நிலையில் யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவை அவ்வியூகத்தைப் பிளந்து வழி ஏற்படுத்தும் படியும் தாங்கள் அனைவரும் அவ்வழியில் நுழைந்து பாதுகாப்பளிக்க முடியும் என்றும் அபிமன்யுவிற்கு உற்சாக மூட்டி வியூகத்தை உடைக்க வேண்டினார்.

அபிமன்யுவும் வியூகத்தை உடைத்து உள்ளே நுழைந்தான். கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்கள் அவ்வியூகத்தினுள் பிரவேசிக்க முயன்ற போது சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் அவர்களைத்தடுத்து விட்டான். வியூகத்தை அடைத்து விட்டான். அபிமன்யு தனி ஒருவனாகவே கௌரவ மகாரதிகளால் சூழப்பட்டான். அந்நிலையிலும் அஷ்டமகன் புதல்வன், கர்ணனின் சகோதரர், வசாதியர், கூஷத்தியஸ்ரவா, ருக்மதன், துரியோதனன் மகன் லக்ஷமணன் கிராதனின் புதல்வன், ப்ருந்தாரகன், அஸ்வகேது, போஜன், சத்ருஞ்ஜயன், சந்திர கேது, மேகவேகன், சுசர்வா, சூரியபாஸ், சுபலபுத்திரன் காளிகேயன், 77 காந்தார

வீரர்கள், எண்ணிலடங்கா வீரர்கள் வாகனங்களைக் கொண்டு குவித்தான். துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், கிருதவர்மா, ப்ருகத்பலன் ஆகிய ஆறு மகாரதிகள் தனி ஒருவனான அபிமன்யுவை அதர்மமாகத் தாக்கினர். அவனுடைய தேர், குதிரைகள், சாரதி, வில் அனைத்தையும் அழித்தனர். ஆனாலும் அபிமன்யு கோசல மன்னன் ப்ருகத்பலனைக் கொண்டு விட்டான். இறுதியில் துச்சாதனனின் மகனால் கதாயுதத்தால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டான்.

போர்க்களத்தின் மற்றொருபுறம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சாரதியாக அர்ஜுனன் சம்ஸ்பதகர்களுடன் போர் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர்கள் அனைவரையும் வதைத்து வெற்றிக்கொடி பறக்கத் தன் கூடாரத்திற்குத் திரும்பினார். அச்சமயம் மாலைப் பொழுதாகிவிட்டிருந்தது. அவர் தன்னையறியாமலே ஏதோ தீமை நடந்து விட்டதாக உணர்ந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “கேசவா! இன்று என் இதயம் துடிக்கிறது; வாக்கு தடுமாறுகிறது. தீமையை அறிவிக்கும் இடப்பக்கம் அங்கங்கள் துடிக்கின்றன. சரீரம் தளர்வடைகிறது. பூமியிலும், திசைகளிலும் காணப்படும் அமங்கள சகுனங்கள் என்னை நடுக்கச் செய்கின்றன. என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய சகோதரர் யுதிஷ்டிரர் தன் மந்திரிகளுடன் நலமாக இருப்பாரல்லவா? என்று கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “அர்ஜுனா! கவலைப்படாதே. உன் சகோதரன் மற்றவர்களோடு நலமாக இருப்பார். வேறு ஏதோ தீமை நடந்திருக்கலாம்” எனப் பதிலளித்தார்.

பிறகு அவ்விருவரும் தங்களுக்குள் பேசியவாறு தங்கள் கூடாரம் அருகில் வந்து சேர்ந்தனர். அங்கு மகிழ்ச்சியும், மங்கள கீதமும், வாத்திய ஒலியும் கேட்கவில்லை. வீரர்கள் அர்ஜுனனைக் கண்டு தலைகவிழ்ந்து சென்றனர். அவரிடம் போர்ச் செய்தியைக் கூறவில்லை. இதனையெல்லாம் கண்டு மீண்டும் கிருஷ்ணனிடம் யுதிஷ்டிரர் நலம்பற்றியே அர்ஜுனன் கவலையுடன் பேசினார். வேறு விதமாகச் சிந்திக்கவில்லை. இருவரும் கூடாரத்தை அடைந்தவுடன் பாண்டவர்கள் அங்கு உற்சாகம் இன்றிக் கவலையுடன் இருப்பதைக் கண்டனர். தன் சகோதரர்களும், புதல்வர்களும் கவலையுடன் இருப்பதையும் அபிமன்யு அங்கு காணப்படாததாலும் அர்ஜுனன் மிகவும் கவலை கொண்டார். தன் சகோதரர்களைப் பார்த்துக் கூறலானார்.

7.20 அர்ஜுனன் தன் சகோதரர்களிடம் வினவுதல்; கண்ணீர் பெருக்குதல்

“இன்று உங்கள் முகம் துயரத்துடன் காணப்படுகிறது. நான் அபிமன்யுவை இங்கு காணவில்லை. நீங்களும் என்னுடன் பேசவில்லை. துரோணர் இன்று சக்கர வியூகத்தை அமைத்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

சிறுவனான அபிமன்யுவைத் தவிர வேறு யாராலும் அந்த வியூகத்தைப் பிளக்க முடியாது. ஆனால் நான் இன்னும் வியூகத்தில் இருந்து வெளிவரும் முறையைக் கற்பிக்கவில்லை. நீங்கள் அந்தச் சிறுவனை பகைவனின் வியூகத்திற்கு அனுப்பிவிடவில்லையே? சுபத்ரா குமாரன் அந்த வியூகத்தைப் பிளந்து அங்கே கொல்லப்படவில்லையே? அபிமன்யு விஷயத்தில் ஏதாவது கூறுங்கள். இந்திரனின் பேரனும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவனுமான சுகுமாரன் அபிமன்யு விஷயத்தைக் கூறுங்கள். அவன் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டானா?

நான் எப்போதும் மிகுந்த அன்போடு வளர்த்தவனும், சுபத்ராவின் உயிருக்கு நிகரானவனுமான வீரனான மகனை நான் காணாவிட்டால் நானும் யமலோகத்திற்குச் சென்று விடுவேன். அபிமன்யு பராக்கிரமம் கொண்டவன்; மத யானையைப் போன்றவன்; பிரியமான சொற்களைப் பேசுபவன். அகூயையும், துவேஷமும் அற்றவன்; உற்சாகம் நிரம்பியவன்; புலனடக்கம் மிக்கவன். நீசர்களோடு தோழமை கொள்ளாதவன், நன்றி உள்ளவன்; ஞானம் நிரம்பியவன்; நீண்ட கைகளையும், தாமரை போன்ற கண்களையும் கொண்டவன், போரில் என்னை விடச் சிறந்தவன்; மகா ரதி, ப்ரத்யும்னனுக்கும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் எனக்கும் பிரியமானவன். இனிய குரலுடையவன். இணையற்ற அழகிய உருவுடையவன். தந்தைகளின் ஆணையை நிறைவேற்றுவவன்; அவனைக் காணாவிடில் இன்று என் இதயம் அமைதியடையாது.

விலையுயர்ந்த மென்மையான படுக்கையில் படுக்கத்தக்க அந்த அபிமன்யு இன்று நிச்சயம் அனாதையைப் போல் பூமியில் வீழ்ந்து கிடக்கிறான். அழகிய பெண்களால் விரும்பப்பட்ட அவன் படுகாயங்ளோடு பூமியில் கிடக்கிறான். அவனை இன்று நரிகள் சூழ்ந்திருக்கும். வந்திகளால் புகழப்பட்ட அவன் இன்று கொடிய விலங்குகளின் ஒலிகளைக் கேட்டிருப்பான். மகனே! நான் மிகவும் பாக்கியமற்றவன். எப்போதும் உன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும் எனக்குத் திருப்தி உண்டாகாது. இன்று காலன் பலவந்தமாக உன்னை என்னிடமிருந்து பிடுங்கிச் சென்று விட்டான். இன்று வைவஸ்த யமன், வருணன், இந்திரன், குபேரன் ஆகியோர் உன்னைப் போன்ற பயமில்லாத வீரனைத் தங்கள் பிரியமான விருந்தினன் உருவில் பெற்று உனக்குப் பெரும் மரியாதையுடன் உபசாரம் செய்வார்கள்” என்று அழுது உடைந்த கப்பலையுடைய வியாபாரியைப் போல அர்ஜுனன் துயரத்தால் சூழப்பட்டார்.

பின்னர், யுதிஷ்டிரரிடம் பேசலானார். “குருந்தனா! அபிமன்யு ரணகளத்தில் உங்கள் எதிரிலேயே கொல்லப்பட்டானா? ஏராளமான வீரர்களோடு போரிட்ட அபிமன்யு உதவியை விரும்பி என்னை

நினைத்திருப்பான். துரோணர், கர்ணன், கிருபர் இவர்களது அம்புகளால் துன்பப்பட்டு என் தந்தை இருந்திருந்தால் என் உயிரைக் காப்பாற்றியிருப்பார் என்று கூறியிருப்பான். இரக்கமற்ற பகைவர்கள் அவனைக் கொன்று வீழ்த்தியிருப்பார்கள். என்னுடைய இதயம் வஜ்ரத்தைப் போல் உறுதியானது. அதனால்தான் அபிமன்யுவைப் பார்க்காமல் அது இன்னும் வெடிக்கவில்லை. நான் பகைவரை வென்று திரும்பிய போதெல்லாம் என்னைப் பாராட்டிய அபிமன்யு இன்று என்னைப் பார்க்கவில்லை. தன் புதல்வன் போர்க்களத்தில் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கேட்டு சோகத்தால் கலங்கிச் சுபத்ரா உயிரை விட்டு விடுவாளோ எனத் தோன்றுகிறது. திரௌபதி எவ்வாறு என்னிடம் பேசுவாள் இருவருக்கும் நான் என்ன பதிலைக் கூறுவேன்?

சோகத்தால் அழும் உத்தராவைக் கண்டு என் மனம் உடைந்து போகாதா? நான் கர்வம் கொண்ட திருதராஷ்டிர புதல்வர்களின் சிம்மநாதத்தைக் கேட்டேன் யுயுத்ஸ, “நீங்கள் ஒரு பாலகனைக் கொன்று ஏன் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனருக்குக் குற்றம் செய்து விட்டீர்கள். அதன் பலன் விரைவில் கிடைக்கப் போகிறது” என்று கூறிய திருதராஷ்டிரரின் வைசிய ஜாதி பத்தினி மகன் ஆயுதத்தைத் துறந்து வந்து விட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் போர்க்களத்திலேயே ஏன் இந்த விஷயத்தைக் கூறவில்லை? நான் அப்போதே அந்தக் கொடிய மகாரதிகளை எரித்துச் சாம்பலாக்கியிருப்பேன்” என்று தனஞ்ஜயன் புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு அபிமன்யுவையே நினைத்துக் கண்ணீர் பெருக்கலானார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைத் தேற்றினார்.

7.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைத் தேற்றுதல்

பகவான் கூறலானார், நண்பா! கவலைப்படாதே போரில் புறமுதுகிடாத வீரர்களுக்கு இதுவே வழியாகும். போரில் பின்வாங்காத வீரர்கள் போரில் மடிவது தவிர்க்க முடியாததாகும். அபிமன்யு புண்ணியாத்மாக்களின் லோகத்திற்குச் சென்றுள்ளான். போர்க்களத்தில் வீரராஜகுமாரர்களைக் கொன்று மரணத்தை நேராக அடைந்துள்ளான். போரில் கொல்லப்படுவது கூடித்திரியர்களின் சனாதன தர்மம் ஆகும். பாரதா! நீ துயரப்படுவதால் உன்னுடைய சகோதரர்களும், நண்பர்களும் மன்னர்களும் தீனராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் ஆறுதல்படுத்தி. அறிய வேண்டிய தத்துவத்தை நீ அறிந்து விட்டாய். ஆகவே நீ துயரப் படக்கூடாது”, என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் தன் சகோதரர்களிடம் போர் விவரங்களைக் கேட்க விரும்பினார்.

7.22 அர்ஜுனன் அபிமன்யுவின் வதம் பற்றிக் கேட்பது

தன் சகோதரர்களிடம் அர்ஜுனன் கூறினார், “பருமனான தோள்களும்,

பெரும் புஜங்களும், தாமரை போன்ற கண்களையும் கொண்ட அபிமன்யு போரில் எவ்வாறு முன்னேறினான் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நாளை நீங்கள் என்னுடைய புதல்வனின் பகைவர்கள் தங்கள் உற்றார் உறவினருடன் போரில் கொல்லப்படப் போவதைக் காண்பீர்கள். அபிமன்யு இந்திரனுடன் போர் புரிந்தால் கூட உங்களுக்கு முன்னால் எவ்வாறு அவன் கொல்லப்பட்டான்? பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் அவனைக் காப்பதில் திறமையற்றவர்கள் என்பதை நான் அறிந்திருந்தால் நானே அவனைக் காப்பாற்றியிருப்பேன். நீங்கள் தேரில் அமர்ந்து அம்புமழை பொழிந்து கொண்டிருந்தபோது அபிமன்யு எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? உங்களை நம்பி நான் வேறிடத்திற்குச் சென்றேன். உங்களுடைய இந்தக் கவசம் அஸ்திர சஸ்திரங்கள் அனைத்தும் வெறும் அணிகலன்களா? என் புதல்வனைக் காப்பாற்றாமல் வீரர்களின் சபையில் பேசுவதற்கு மட்டும் தானா?” என்று உரைத்த அர்ஜுனன் வில்லையும் கத்தியையும் எடுத்துக் கொண்டு நின்றார்.

புத்திர சோகத்தால் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டிருந்த அர்ஜுனனை பகவான் வாசுதேவனையும், யுதிஷ்டிரரையும் தவிர வேறு யாராலும் ஏறெடுத்தும் பார்க்க முடியவில்லை. அவ்விருவரும் எல்லா நிலையிலும் அர்ஜுனனின் நன்மையை விரும்பியவர்கள். அவருக்கு அனுசுலமானவர்கள். அர்ஜுனனிடம் அவர்களுக்கு மிகுந்த மரியாதையும் அன்பும் இருந்தது. அவ்விருவருமே அவரிடம் அச்சமயம் சிறிது பேச முடிந்தது. புத்திர சோகத்தால் துயரும், சினமும் கொண்ட அர்ஜுனனிடம் யுதிஷ்டிரர் கூறத் தொடங்கினார்.

7.23 யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யு வதம் பற்றித் தெரிவித்தல்

அர்ஜுனனைப் பார்த்து மஹாபாஹோ! என விளித்து யுதிஷ்டிரர் கூறினார். “நீ சம்சப்தக சேனையோடு போர்புரியச் சென்றபோது, துரோணாசாரியார் என்னைப் பிடிக்கக் கடுமையாக முயற்சி செய்தார். சக்கர வியூகத்தை அமைத்தார். நாங்கள் எல்லாவகையாலும் துரோணரைத் தடுத்தோம். ரதிகள் என்னைத் துரோணரிடமிருந்து பாதுகாத்தனர். நாங்கள் அனைவரும் பராக்கிரமியான அபிமன்யுவிடம் சக்கரவியூகத்தைப் பிளக்குமாறு வேண்டினோம். வீர அபிமன்யு சகிக்க முடியாத அந்த பாரத்தை ஏற்றுச் சேனைக்குள் பிரவேசித்தான். நாங்கள் அனைவரும் அவனுக்குப்பின்னால் வியூகத்தில் பிரவேசிக்கும் விருப்பத்துடன் சென்றோம். அவன் நுழைந்த வழியிலேயே நுழைய முயன்றோம்.

ஆனால் அச்சமயம் நீசனான சிந்துராஜன் ஜயத்ருதன் முன்னால் வந்து சிவபிரான் அளித்த வரத்தின் பிரபாவத்தால் எங்களைத் தடுத்து விட்டான்.

பிறகு துரோணர், கிருபாசாரியார், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, ப்ருகத்பலன், க்ருதவர்மா ஆகிய ஆறு மகாரதிகளும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அனைவராலும் சூழப்பட்டும் அபிமன்யு முழு சக்தியுடன் அவர்களை வெல்ல முயற்சித்தான். அவர்கள் அனைவரும் அவனைத் தேரும் ஆயுதமும் இல்லாமல் செய்து விட்டனர். பிறகு துச்சாதனன் புதல்வன் அபிமன்யுவால் தாக்கப்பட்டான். அவனே அபிமன்யுவைக் கொன்று விட்டான். ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களையும், முக்கியமான ராஜகுமாரர்களையும், ப்ருகத்பாலனையும் அபிமன்யு கொன்று விட்டான். அவன் போரில் ஒருபோதும் பின்வாங்கவில்லை. தன் தந்தைகள், மாமனின் புகழை அதிகரித்து, எண்ணற்ற சுற்றத்தைச் சோகத்தில் ஆழ்த்திப் புண்ணிய லோகம் அடைந்து விட்டான்” என்று அபிமன்யு கொல்லப்பட்ட விதத்தை யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனுக்குத் தெரிவித்தார்.

7.24 அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொல்லச்சபதம்

தர்மராஜரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஆ மகனே! என்றவாறு தரையில் விழுந்து விட்டார். அனைவரும் அதனைக் கண்டு துயரமடைந்தனர். பின் நினைவு திரும்பி கண்களில் நீர் பெருக உன்மத்தனைப்போலக் கூறலானார். “நான் உங்களுக்கு முன்னால் நாளை ஐயத்ருதனை நிச்சயம் கொன்று விடுவேன் எனச் சபதம் செய்கிறேன். அவன் என்னையோ, தங்களையோ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையோ சரணடையாவிடில் சிறுவனான அபிமன்யுவின் வதத்திற்குக் காரணமான அவனை நிச்சயம் கொன்று விடுவேன். போர்க்களத்தில் ஐயத்ருதனைக் காப்பாற்றி என்னோடு போர்புரிய யார் முன்வந்து, அவர்கள் துரோணரும், கிருபரும் ஆனாலும் அவர்களையும் வதம் செய்துவிடுவேன். நான் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்றால் புண்ணியாத்தமாக்களுக்கும் சூர-வீரர்களுக்கும் உரிய உலகை நான் அடைய மாட்டேன்.

தாய் தந்தையரைக் கொல்பவர்கள், குருபத்தினியோடு சேருபவன், பிரம்ம ஹத்தி செய்தவன், பசுவைக் கொன்றவன், சாதுக்களை நிந்திப்பவன், மற்றவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்துபவன், நன்றி கொன்றவன், அடைக்கலப் பொருளை அபகரித்தவன், மற்றவர் பயன்படுத்திய பெண்ணை ஏற்றுக் கொள்பவன், பாவச் சொற்களைப் பேசுபவன், பிராமணர்களை, முதியவர்களை, சாதுக்களை அவமதிப்பவன். அக்னியையும், பிராமணனையும் பசுவையும் காலால் தொடுபவன், தண்ணீரில் எச்சில் துப்பி மல மூத்திரம் விடுபவன் ஆகிய பாவச் செயல்களைச் செய்பவன் அடையும் துரக்கதியினை நாளை ஐயத்ருதனைக் கொல்லாவிட்டால் நானும் அடைவேன்.

ஆடையின்றிக் குளிப்பவன், விருந்தினனுக்கு உணவளிக்காதவன், பொய் சொல்பவன், வஞ்சனை செய்பவன், பெண், புதல்வன், தன்

உற்றாருக்கு அளிக்காமல் இனிய உணவைத் தான் மட்டும் உண்ணுபவன், உபகாரியை நிந்திப்பவன், மது அருந்துபவன், தர்மத்தையும் மரியாதையையும் மீறுபவன், நன்றியற்றவன் இடதுகையால் உண்பவன், உணவை மடியில் வைத்துக் கொண்டு உண்பவன், உஷத் காலத்தில் தூங்குபவன், ஆகியோர் அடையும் நரக லோகத்தை ஜயத்ருதனைக் கொல்லாவிடில் நானும் அடைவேன்.

குளிருக்குப் பயப்படும் பிராமணன், போருக்கு பயப்படும் கூடித்திரியன், சாஸ்திரத்தை நிந்திப்பவன், வேத மந்திர ஒலி கேட்காத இடத்தில் 6 மாத காலம் வசிப்பவன், பகலில் தூங்குபவன், மற்றவர் வீட்டிற்கு நெருப்பு வைப்பவன். மற்றவருக்கு விஷம் வைப்பவன், அக்னி ஹோத்ரமும் விருந்துபசாரமும் செய்யாதவன். பசுக்களுக்குத் தண்ணீர் தர மறுப்பவன், சுல்கம் பெற்றுக் கன்னிகையை அளிப்பவன், பலருக்கு புரோகிதம் செய்பவன், பிராமணனாக இருந்து பிறருக்குச் சேவகம் செய்து வாழ்பவன், பகலில் பெண் சகவாசம் செய்பவன், ஆகியோர் அடையும் நரகலோகத்தையும், துர்கதியையும் நாளை ஜயத்ருதனைக் கொல்லாவிடில் நான் அடைவேன். மேலே கூறிய பாவிகளும், மற்ற, கூறப்படாத பாவிகளும் பெறும் துர்கதியை ஜயத்ருதனைக் கொல்லவில்லை என்றால் நான் அடைவேன்.

இப்போது என்னுடைய இரண்டாவது சபதத்தைக் கேளுங்கள். நாளை சூரியன் மறைவதற்குள் நான் ஜயத்ருதனைக் கொல்லவில்லை என்றால் தீயில் விழுந்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுவேன். தேவ, அசுர, நாக, பித்ருக்கள், அரக்கர், பிரம்ம, மகரிஷிகளின் உலகம், பாதாளத்தில் நுழைந்தாலும் நாளை ஜயத்ருதன் என் பாணங்களில் இருந்து தப்ப முடியாது”. இவ்வாறு சபதம் செய்த அர்ஜுனன் தன் இரு கைகளாலும் காண்டீபவில்லினின்றும் டங்கார ஒலியைச் செய்தார். அர்ஜுனன் தன் தேவதத்தையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாஞ்சஜன்யத்தையும் முழக்கினார். அவ்விரு சங்கங்களின் ஒலி ஆகாயம், பாதாளம், திசைகள் எங்கும் எதிரொலித்துப் பகைவர்களை நடுங்கச் செய்தது.

அர்ஜுனனின் சபதத்தைக் கேட்ட பீமன் “அர்ஜுனா! உன்னுடைய இந்த சபதத்தினால் துரியோதனன் தன் உற்றார் உறவினரோடு கொல்லப்படுவான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த சொல் பொருளுடையது. எனக்கு மிகவும் பிரியமானது. உன்னுடைய இந்த சபதம் உன்னுடைய புத்திரனின் வதம் தொடர்பானது” என்று உரைத்தார்.

7.25 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்கு கௌரவர்கள் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றுவதைத் தெரிவித்தல்

அர்ஜுனன் சிந்துராஜன் ஜயத்ருதனை வதம் செய்யச் சபதமிட்டார்.

இதன்பின் கௌரவ சேனையில் நடந்தவற்றைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்தார். ஜயத்ருதன் பாண்டவர்களுக்கு அஞ்சித் தன் தலைநகருக்குத் திரும்ப எண்ணியதையும், துரியோதனனும், துரோணரும் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி அவனைக் காப்பாற்ற உறுதியளித்ததையும் அர்ஜுனனுக்குக் கூறினார். அர்ஜுனன் தன் சகோதரர்களிடமும், தன்னிடமும் கலந்தாலோசிக்காமல் அசட்டுத் துணிச்சலுடன் ஜயத்ருதனைக் கொல்லச் சபதமிட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார். அவ்வாறு செய்ய முடியாவிடில் உலகம் நம்மைப் பரிகசிக்கும் என்றும் கூறினார். மறுநாள் போரில் துரோணர் அர்த்த சகட பத்ம வியூகத்தை அமைக்க இருப்பதையும், கர்ணன், பூரிச்ரவா, அஸ்வத்தாமா, வ்ருக்ஷசேனன், கிருபாசாரியார், மத்ரராஜன் சல்யன் ஆறு மகாரதிகளும் வியூகத்தின் நடுவில் நிற்கும் ஜயத்ருதனைப் பாதுகாக்க இருப்பதையும் அர்ஜுனனுக்குக் கூறினார். இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருக்கும்போது இவர்களை வெல்லுவதைப்பற்றி யோசி என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

7.26 அர்ஜுனன் வீரஉரை

அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பதிலளித்தார். “மதுகுதனா! துரியோதனனுடைய ஆறுமகாரதிகளைப் பற்றிக் கூறினீர்கள். அவர்களுடைய வீரம் என்னுடைய பராக்கிரமத்தில் பாதிக்குக் கூடச் சமமாகாது. நான் இவர்கள் அனைவரின் அஸ்திரத்தையும் என் அஸ்திரங்களால் வெட்டி வீழ்த்துவேன். நான் துரோணர் கண் முன்பே ஜயத்ருதனின் தலையைப் பூமியில் விழச் செய்வேன் சாத்ய, ருத்ர, வசு, அஸ்வினி தேவர், இந்திரன், மருத்கணங்கள், கந்தர்வ, பித்ருக்கள், கடல், ஆகாயம், பூமி, மழை அனைத்தும் சிந்து ராஜனைக் காப்பாற்ற வந்தாலும் நான் என் வில்லைத் தொட்டுச் செய்த சபதம் வீணாகாது.

கேசவா! ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளவர் துரோணாசாரியார் ஆவார். நான் முதலில் தாக்குவேன். பின் கௌரவ சேனையை பிளந்து கொண்டு நான் சிந்துராஜனிடம் செல்வேன். இந்திரன் தன் வஜ்ரத்தால் மலைச்சிகரங்களைப் பிளப்பது போல் நான் கூரிய அம்புகளால் மிகப்பெரிய வில்லாளிகளைக் கிழித்துப் போடுவேன். யமன், இந்திரன், குபேரன், வருணன், ருத்ரன் இவர்களிடமிருந்து நான் பெற்றுள்ள அஸ்திரங்களை நாளை எல்லோரும் பார்க்கப்போகிறார்கள். காண்டீபம் பகைவரின் ஆயிரக்கணக்கான உடல்களை நாளை உயிரற்றதாகச் செய்து விடும். நாளை என்னால் வெட்டப்பட்ட மன்னர்களின் தலைகள் பூமியை நிரப்பி விடும். நண்பர்களுக்கு ஆனந்தம் அளித்து ஜயத்ருதனைக் கடந்து விடப் போகிறேன். அவன் பல குற்றங்களைச் செய்துள்ளான். நாளை அந்த பாவ நடத்தையுள்ள சம்பந்தி போர்க்களத்தில் என்னால் கொல்லப்படுவான்.

ரிஷிகேசா! காண்டீபம் என்ற திவ்யமான வில்லைப்பெற்று, தங்களைச் சாரதியாகக் கொண்டு நான் யாரைத் தான் வெல்ல முடியாது? போர்க்களத்தில் உங்கள் அருளால் எந்த சக்தி எனக்கு எதிர் நிற்க முடியும்? தாங்கள் இதை அறிந்தும் என்னை நிந்திக்கிறீர்கள். சந்திரனில் கருமை நிலையாக இருப்பதைப் போலவும், கடலில் நீர் நிறைந்திருப்பது போலவும் என்னுடைய சபதம் சத்தியமானது. என்று தாங்கள் கருதுங்கள். பிரபோ! என் அஸ்திரங்களைத் தாங்கள் அவமதிக்காதீர்கள். என்னுடைய காண்டீபத்தைப் பரிகசிக்காதீர்கள் என்னுடைய புஜபலத்தையும் குறைத்துக் கூறாதீர்கள். உங்களுடைய நண்பனான இந்த தனஞ்ஜயனை அவமானம் செய்யாதீர்கள். பிரம்ம நிஷ்டனான பிராமணனிடம் சத்தியமும், சாதுக்களிடமும் பணிவும், யாகங்களில் லக்ஷ்மியும் இருப்பது நிலையான சத்தியம் என்பது போல நாராயணனாகிய தாங்கள் இருக்கும் இடத்தில் வெற்றி உறுதியானது; ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நம் மீது பெரிய பாரம் வந்துள்ளது. பொழுது விடிந்ததுமே என் தேர் தயாராகும் ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்கள்” என்று அர்ஜுனன் பகவான் கிருஷ்ணனிடம் கூறினார்.

7.27 அசுப சகுவனங்கள் தோன்றுதல்: அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சுபத்ராவிற்கும் உத்திரைக்கும் ஆறுதல் கூற வேண்டுதல்

அன்று இரவு துயரமும் சோகமும் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் உறக்கம் இன்றித் தவித்தனர். நர-நாராயணர்களாகிய அர்ஜுனனும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் சினம் கொண்டதால் தேவர்கள் அனைவரும் என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்று கவலைப்பட்டனர். மழையின்றியே இடி விழுந்தது. வானத்தில் மின்னலுடன் பேரொலி கேட்டது. மலைகளும் காடுகளும் நிறைந்த பூமி நடுங்கியது. சமுத்திரத்தில் பேரலைகள் எழுந்தன. சேனையில் யானைகள், குதிரைகள் மல-மூத்திரம் துறந்து அழலாயின. அர்ஜுனனின் சபதத்தைக் கேட்டு கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் கவலை கொண்டனர்.

இந்திரகுமாரன் அர்ஜுனன் இச்சமயம் பகவானிடம் கூறலானார்; “மாதவா! தாங்கள் மருமகள் உத்தராவிற்கும், தங்கள் சகோதரி சுபத்ராவிற்கும் தைரியம் அளியுங்கள். உத்தரையின் சோகத்தை விலக்குங்கள். பிரபோ! அமைதியான, சத்தியமான, யுக்தியுடைய சொற்களால் இவர்களுக்கு ஆறுதல் அளியுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சுபத்திரையும், உத்தராவையும் சந்திப்பதற்காக அர்ஜுனனின் கூடாரத்தை நோக்கிச் சென்றார்.

7.28 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் நள்ளிரவில் சிவனை பூஜித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் சகோதரி சுபத்ரா, பாஞ்சால ராஜகுமாரி திரௌபதி

அபிமன்யுவின் பத்தினி உத்தரை ஆகியோருக்கு ஆறுதலும், தேறுதலும் கூறி மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் வந்தார். தன்னை நீரால் தூய்மை செய்து கொண்டார். லட்சணங்கள் நிறைந்த வேதியில் ஒளி வீசும் தர்ப்பையினால் ஆன படுக்கையை அமைத்தார். பிறகு அட்சதை, வாசனைத் திரவியங்கள், மலர் முதலியவற்றால் அந்தப் படுக்கையை அலங்கரித்தார். அதன் நாற்புறங்களிலும் உத்தமமான ஆயுதங்களை வைத்தார். பிறகு அர்ஜுனன் ஆசமனம் செய்து கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் நள்ளிரவு நேரத்தில் சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூஜை செய்தனர். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு நறுமண மலர் மாலை சூட்டி அவரை வணங்கினார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனை உறங்குமாறு கூறித் தன் கூடாரம் சென்றார்.

7.29 அர்ஜுனன் உறக்கத்தில் கண்ட கனவு

உறங்கச் சென்ற அர்ஜுனன் தான் வெற்றி பெற வேண்டும் என நினைத்து வியாசர் உரைத்த மந்திரத்தை உச்சரித்தவாறு உறங்கி விட்டார். கனவில் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன்னிடம் வரக் கண்டார். பகவான் கிருஷ்ணனை உபசரித்து ஆசனமளித்தார். தான் அமரவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் “குந்திமைந்தா! நீ உன் மனதைத் துயரத்தில் ஆழ்த்தாதே. ஏன் எனில் காலனை வெல்வது மிகக்கடினம். காலமே இறைவனின் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறது. நீ துயரப்படாமல் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை முயற்சியோடு செய். முயற்சியற்ற மனிதன் அடையும் துயரம் பகைவனுக்கு ஈடானது. துயரப்படும் மனிதன் பகைவருக்கு மகிழ்ச்சியையளித்து, உற்றார் உறவினரைப் பலவீனமாக்குகிறான். சோகத்தினால் தானும் பலமிழக்கிறான்” என்றார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியதும் அர்ஜுனன் கூறலானார், “கேசவா! நான் நாளை என் புதல்வனைக் கொன்ற ஜயத்ருதனைக் கொண்டு விடுவேன் என பெரிய சபதத்தைச் செய்து விட்டேன். ஆனால் கௌரவ தரப்பு மகாரதிகள் என் சபதத்தைப் பங்கம் செய்வதற்காகச் சிந்து ராஜனை எல்லோருக்கும் பின்னால் நிற்க வைத்துப் பாதுகாப்பார்கள். எல்லா கௌரவ மகாரதிகளாலும் சூழப்பட்ட சிந்து ராஜனை நான் எவ்வாறு பார்க்க முடியும்? அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் என் சபதம் நிறைவேறாமல் போய்விடும். சபதம் நிறைவேறாமல் என் போன்ற வீரர்கள் எவ்வாறு உயிர் தரிக்க முடியும்? இப்போது சூரியன் விரைவில் மறைந்து விடுகிறது எனவே இக்காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா? என்று யோசிக்கிறேன்” என்றார்.

அர்ஜுனனின் கவலைக்கான காரணத்தைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ஆசமனம் செய்து கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்தார். அர்ஜுனனிடம்

கூறினார், “பார்த்தா பாசபதம் என்னும் மிகச்சிறந்த சனாதன அஸ்திரம் உள்ளது. அதன் மூலம் சிவன் போரில் தைத்யர்களை வதம் செய்தார். அந்த அஸ்திரம் உனக்குத் தெரியுமானால் நாளை நீ ஜயத்ருதனைக் கொல்ல முடியும். உனக்கு அது தெரியாது என்றால் மனதிற்குள் சிவபெருமானைச் சரணடை. நீ மனத்தில் அந்த மகாதேவனை தியானம் செய்தவாறு அமர்ந்து கொள். அவருடைய தயையினால், நீ அவருடைய பக்தன் என்பதால் அப்பெரும் அஸ்திரத்தை அடைவாய்” என்று கூறினார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட பார்த்தன் நீரை ஆசமனம் செய்து ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன் பூமியின் மீது அமர்ந்து மகாதேவனைத் தியானித்தார்.

சுபமான அந்த பிரம்மமுகூர்த்த நேரத்தில் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்த அர்ஜுனன் தான் பகவான் கிருஷ்ணனோடு ஆகாயத்தில் செல்வதைப் பார்த்தார். பகவான் கேசவன் தன் வலது கையைப் பற்றியிருந்த நிலையில் அவருடன் ஆகாய மார்க்கத்தில் சென்றார். புனிதமான இமயமலைச் சிகரத்தையும், மணிமான் பர்வதத்தையும் கடந்து மேலும் வடதிசையில் சென்று வெண்மையான மலையைத் தரிசித்தார். இதன்பின் தாமரைகள் நிரம்பிய குளங்களைக் கொண்ட குபேரனின் வசிப்பிடத்தையும், புனிதமான ஆசிரமங்கள் நிரம்பிய கங்கைக் கரையையும், கின்னரர்களின் இனிய கீதத்தால் எதிரொலித்த மந்திராசலப் பிரதேசத்தையும் கடந்தார். பிறகு மேலும் முன்னேறி மைபோன்ற நிறமுடைய கால பர்வதத்தை அடைந்தார்.

பிறகு பிரம்மதுங்கபர்வதம், நதிகள், தேசங்கள் இவற்றைக் கடந்து சதச்ருங்கம், சர்யாதிவனம், அஸ்வசிரஸ்தானம், ஆதர்வன முனியின் இடம், வருதவிதம்ஷகா மலை ஆகியவற்றைப் பார்த்தபடி அப்சரஸ்களாலும் கின்னரர்களாலும் சோபையுற்றிருந்த பெரிய மந்திராசலத்திற்குச் சென்றார். அந்த மலைமேல் இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் சந்திரனின் கிரணங்களால் பொலிவு பெற்ற அழகிய பூமியைக் கண்டார். பூமி, அந்தரிஷம், வானம் அனைத்தையும் ஒன்றாக தரிசித்துப்பின் கிருஷ்ணபகவானுடன் விஷ்ணு பதத்தில் யாத்திரை செய்தார். பிறகு ஒளியால் ஜொலிக்கும் ஒரு மலையைக் கண்டார். அதன் ஒளி நாற்புறமும் பரவிக் கொண்டிருந்தது. அந்த மலையில் ஒரு சிகரத்தில் நித்திய தபஸ்வியான நந்திக்கொடியோனான சிவபெருமானைத் தரிசனம் செய்தார். சிவபெருமான் மான்தோல், மரவுரி தரித்து, கைகளில் திரிகூலமேந்தி, தலையில் ஜடாமுடியுடன் தரிசனம் தந்தார். தன் தர்மபத்தினி பார்வதி தேவியோடு பூத கணங்கள் சூழ அமர்ந்திருந்த அவர்முன் பூதகணங்கள் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தன. பிரம்ம ரிஷிகள் அவரைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தன்கையில் வில்லைத் தரித்திருந்த, உலகின் ஆதிகாரணமும், சிருஷ்டி

கர்த்தாவும், பிறவியற்றவரும், ஈஸ்வரனும், அழிவற்றவரும், மனித உற்பத்திக்குக் காரணமானவருமான சிவபெருமானை ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கினர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மனம், வாக்கு, செயல்களால் சிவபிரானை வணங்கினார். கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் சிவனைச் சரணடைந்தனர்.

நர-நாராயணர்களான அர்ஜுனனையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்த சிவபெருமான், “மனிதர்களில் சிறந்தவர்களே! உங்கள் இருவருக்கும் நல்வரவு. எழுந்திருங்கள். நீங்கள் விரும்புவது என்ன? எந்தக் காரியத்திற்காக இங்கு வந்துள்ளீர்கள்? நான் அதை வெற்றி பெறச் செய்வேன். நீங்கள் விரும்புவதைக் கேளுங்கள். நான் நீங்கள் விரும்பியவற்றை அளிக்க முடியும்” என்றார். சிவபெருமானின் சொற்களைக் கேட்டு ஆனந்தம் அடைந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கைகுவித்து சிவபெருமானை திவ்யமான ஸ்தோத்திரத்தால் துதி செய்தனர். மகாதேவனைத் தரித்து பாசபத அஸ்திரத்தைப் பெறுவதற்காக இருவரும் சிவனை மகிழ்வித்தனர்.

அர்ஜுனன் சிவபெருமானை கைகுவித்து வணங்கினார்; மகிழ்ச்சியுடன் அவரைப் பார்த்தார். இரவு தான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சமர்ப்பித்த நிவேதனப் பொருட்கள் சிவபெருமான் அருகில் இருப்பதைக் கண்டார். மனத்திற்குள் சிவனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் பூஜித்துச் சிவபெருமானிடம், “பிரபோ! நான் தங்களிடம் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார். “மனிதர்களில் சிறந்தவர்களே! உங்கள் விருப்பத்தை நான் அறிவேன். நீங்கள் விரும்பியதை நான் அளிக்கிறேன். இங்கு அருகிலேயே திவ்ய அமுதமயமான குளம் உள்ளது. அங்கு தான் முற்காலத்தில் என்னுடைய திவ்யமான வில்லும் அம்பும் வைக்கப்பட்டது. கிருஷ்ணா! நீங்கள் இருவரும் அந்தக் குளத்தில் இருந்து வில்லையும் அம்பையும் கொண்டு வாருங்கள்” என்று கூறினார்.

சிவபிரானின் சொற்களைக் கேட்ட கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அந்த உத்தமமான குளத்தை நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு நீருக்குள்ளே சூரிய மண்டலத்தைப் போல் பிரகாசிக்கும் ஒரு நாகத்தையும், ஆயிரம் பணமுடிகள் உடைய தீஜ்வாலைகளை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்த இன்னொரு நாகத்தையும் கண்டனர். அவ்விருவரும் அங்கு நின்று சதருத்ரி மந்திரத்தை உச்சரித்தபடி பிரம்மஸ்வரூபமான அப்ரமேய சிவனைச் சரணடைந்து வணங்கினார். சிவபெருமானின் மகிமையால் அவ்விரு நாகங்களும் வில் அம்புகளாக மாறின. மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் அந்த ஒளிமயமான வில்லையும் அம்பையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டனர். பிறகு அவற்றை மகாதேவனிடம் கொண்டு வந்து சமர்ப்பித்தனர்.

சிவபிரானிடமிருந்து ஒரு பிரம்மச்சாரி, மஞ்சள் கண்களுடனும், தவத்தின் இருப்பிடமாகவும், நீலவண்ணத்துடன் பலமுடையவனாகத் தோன்றினான். அவன் அந்த வில்லைக் கையில் எடுத்தான். வில்லில் அம்பைப் பொருத்தி முறைப்படி இழுத்தான். அர்ஜுனன் அவனிடமிருந்து வில்லைப் பிடிப்பது, நாண் ஏற்றுவது, வில்லைப் பிடித்து நிற்பது அனைத்தையும் சங்கரன் உச்சரித்த மந்திரத்தோடு மனத்தில் கிரகித்துக் கொண்டார். சிவபிரான் அந்த வில்லை மீண்டும் அதே குளத்தில் விட்டுவிட்டார். அப்போது வனவாசத்தின் போது சிவனுடைய தரிசனத்தையும், வரதானத்தையும் பெற்றதை நினைத்தார். சிவபிரான் அர்ஜுனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றவல்ல அந்த பாசுபதாஸ்திரத்தை அளித்தார். மீண்டும் பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்ற அர்ஜுனன் உடல் சிலிர்த்தார். தங்கள் காரியம் நிறைவேறியதால் மகிழ்ச்சியடைந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மகேஸ்வரனை வணங்கி மீண்டும் தங்கள் கூடாரம் திரும்பினர். இவை அனைத்தும் அர்ஜுனனுடைய விடியற்காலை நேரத்துக் கனவில் நிகழ்ந்தவையாகும்.

7.30 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரின் ஆசியைப் பெற்றுப் போருக்கு ஆயத்தமாதல்

பொழுது புலர்ந்ததும் யுதிஷ்டிரரின் சபை கூடியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அங்கு இருந்தார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரைத் தரிசிக்கும் விருப்பத்துடன் அவருடைய சபைக்கு வந்தார். அர்ஜுனனை அனைத்துக் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் அவரை உச்சி முகர்ந்து ஆசி அளித்தார். “அர்ஜுனா! இன்று போரில் நீ நிச்சயம் வெற்றி பெறுவாய். உன்னுடைய முகத்தின் பொலிவு அதை அறிவிக்கிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்” என்றார். அர்ஜுனன் மன்னரை வணங்கிப் பிரம்மமுகூர்த்த நேரத்தில் தான் கண்ட கனவின் விவரங்களைத் தெரிவித்தார். அக்கனவில் சிவபிரான் தனக்குப் பாசுபதாஸ்திர வரமளித்ததையும் கூறினார். அதனைக் கேட்ட அனைவரும் வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டனர். பின் அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி இருவரும் ஒரே தேரில் ஏறிவரத் தன் தேரில் ஏறிக் கூடாரம் திரும்பினர். அர்ஜுனனின் அனுமக் கொடியுடைய தேரை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாரதியைப் போலப் போருக்குத் தயார் செய்தார்.

அர்ஜுனன் தங்கக் கவசம் அணிந்து வில்லையும் அம்பையும் ஏந்தி அந்தத் தேரை வலம் வந்தார். தவம், வித்தை, வயது இவற்றில் முதிர்ந்த பிராமணர்கள் அர்ஜுனனுக்கு ஆசியளித்தனர். தேர் போரில் வெற்றி பெறுவதற்கான மந்திரங்களால் முன்பே அர்ச்சிக்கப்பட்டிருந்தது. அர்ஜுனன் அந்த சிறந்த தேரில் ஏறி அமர்ந்தார். அவருடன், சர்யாதி மன்னனின் யாகத்திற்கு வந்த இந்திரனையும் அஸ்வினி குமாரர்களையும் போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் சாத்யகியும் ஏறியமர்ந்தனர். வருத்தாசுரனை வதம் செய்ய

இந்திரன் சென்ற போது கடிவாளத்தைப் பிடித்தது போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தேரின் கடிவாளத்தை எடுத்துக் கொண்டார். தூரகனைப் போரில் வெல்லப் புறப்பட்ட போது இந்திரன், வருணனோடும், மித்ரனோடும் சென்றது போல அம்முவரும் பொலிவு பெற்றனர்.

பிறகு ரணவாத்தியங்களின் கோஷம் ஒலித்தது. மாகதர்கள் சுபமங்கள துதிகளைச் செய்தனர். நறுமணப் புகை மூட்டப்பட்டது. அப்போது பல சுப சகுனங்கள் தோன்றின. பாண்டவர்களின் வெற்றியை அது அறிவித்தது.

7.31 அர்ஜுனன் சாத்யகியிடம் கூறியவை

இச்சமயம் அர்ஜுனன் சாத்யகியிடம் கூறலானார்; “சினி வம்சத்து யுயுதான்! இன்று இந்த சுபலட்சணங்களால் போரில் என்னுடைய வெற்றி நிச்சயம் எனத் தோன்றுகிறது. எனவே ஜயத்ருதனை யமலோகம் அனுப்பும் விருப்பத்துடன் அவனிருக்கும் இடத்திற்கு நான் செல்வேன். சிந்தூராஜனை வதம் செய்வது எவ்வளவு முக்கியமோ, அது போல யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றுவதும் முக்கியமான கடமையாகும். மகாபாஹு! இன்று நீ தான் போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற வேண்டும். போரில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நீ சமமானவன். இந்திரனும் போரில் உன்னை வெல்ல முடியாது. நான் உன் மீதும் பிரத்யும்னன் மீதும் முழுநம்பிக்கையுடன் இருக்கிறேன். நான் ஜயத்ருதனின் வதத்தை யார் உதவியையும் எதிர்பார்க்காமலே செய்ய முடியும். சாத்வத வீரனே! போர்க்களத்தில் நீ என்னுடன் வர வேண்டாம். யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற வேண்டும். எங்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் நானும் இருக்கிறேனோ, அங்கு எந்தக் காரியத்தையும் கெடுக்க முடியாது. நீ யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கச் செல்” என்று வேண்டினார். சாத்யகியும் அர்ஜுனனின் சொற்களை ஏற்று யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றார்.

7.32 14 ஆம் நாள் போர்க்களத்தில் பிரவேசித்தல்

இதே சமயம் கௌரவ சேனையில் துரோணரால் சக்ர-பத்ம-சூசி வியூகம் அமைக்கப்பட்டது. ஜயத்ருதன் மகாரதிகளால் பாதுகாக்கப்பட்டுத் துரோணரிடத்திலிருந்து ஆறு கோச தூரத்தில் நின்றான். இச்சமயம் கௌரவ சேனையில் அசுப சகுனங்கள் தோன்றின. எரிநகூத்திரங்கள் வீழ்ந்தன. பூமி நடுங்கியது மணற்காற்று வீசியது. பாண்டவர் தரப்பில் நகுலனின் மகன் சதாநீகனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் அறிவுடன் வியூகத்தை அமைத்தனர்.

7.33 அர்ஜுனன்-துர்மர்ஷன் போர்

திருதராஷ்டிரப் புதல்வன் துர்மர்ஷன் ஆயிரம் ரதிகள், 100 யானைகள், 3000 குதிரைவீரர்கள், 10,000 காலாட்படையினருடன் கௌரவ சேனைக்கு

முன்வந்து நின்றான். அவன், “கரை கடலைத் தடுப்பதுபோல இன்று நான் காண்டுவதாரி அர்ஜுனனைத் தடுக்கப் போகிறேன். பாறை பாறையோடு மோதுவதைப் போல என்னோடு மோதி அர்ஜுனன் என்னால் தடுக்கப்படப் போகிறார். நான் கௌரவ குலத்தின் புகழையும் மானத்தையும் பெருக்கி ஒன்று திரண்டு வந்துள்ள பகைவருடன் போரிடப் போகிறேன்” என்று அறிவித்தான். சினம் கொண்ட யமராஜன், இந்திரன், அந்தகன், தடுக்க முடியாத மரணம், ருத்ரன், வருணன் மற்றும் தகிக்கும் அக்னியைப் போன்ற வீரனான அர்ஜுனன் தன்னுடைய ஜயன் என்னும் பெயருக்கேற்ப வெற்றியை விரும்பித் தன் சபதத்தை முடிப்பதற்காகக் கௌரவசேனையின் முன் வந்தார். கௌரவ சேனையின் மீது பாணத்தை அடிக்கக் கூடிய தூரத்தில் தன் தேரை நிறுத்தச் செய்தார். கிருஷ்ணார்ஜுனர் இருவரும் தத்தம் சங்கங்களை ஒரு சேர முழங்கினர். அச்சங்கங்களின் நாத்தத்தைக் கேட்ட கௌரவப்படை இடிஒலி கேட்ட பிராணிகளைப் போல நடுங்கியது. பலர் உணர்விழந்தனர். அர்ஜுனனுடைய கொடியில் வாசம் புரிந்த பூதகணங்களோடு அங்கு அமர்ந்திருந்த ஹனுமானும் கௌரவப் படைவீரர்களைப் பயமுறுத்தியவாறு கர்ஜிக்கலானார்.

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் துர்மர்ஷனை நோக்கித் தேரைச் செலுத்துமாறு கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவ்வாறே செய்தார். துர்மர்ஷனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே போர் தொடங்கியது. மேகம் மழை பொழிவது போல் பார்த்தன் பாணங்களைப் பொழிந்தார். கௌரவ ரதிகளும் தங்கள் அம்புக்கூட்டங்களால் கிருஷ்ணஜுனர்களை மூடிவிட்டனர். அர்ஜுனன் அப்போது மிகுந்த சினத்துடன் பகைவர்களின் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தலானார். மலர்ந்த தாமரையைப் போன்ற முகங்களைக் கொண்ட பகைவீரர்களின் தலையை வெட்டி வீழ்த்திய அர்ஜுனன் அதனால் தாமரைகளால் பூமி நிரம்பியதைப் போலச் செய்து விட்டார். தலையற்ற கபந்தங்கள் சில வில்லை ஏந்தியவாறும், சில வாளையேந்தியும் நின்றன. கௌரவப் படை வீரர்களின் கண்களின் பார்வையில் எல்லாப்பக்கமும் அர்ஜுனனே நிறைந்திருந்தார். அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்ட ஆயுதங்களை ஏந்திய கரங்கள் பூமியில் துடித்துக் கொண்டிருந்தன.

அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைச் செலுத்திய வீரர்களின் உடல் மீது அம்புகள் தைத்து உயிரைப் பறித்தன. அர்ஜுனன் யானை அதன் பாகன், குதிரை அதன் மேல் ஏறிய வீரன், ரதி அவன் சாரதி அனைவரையும் அம்புகளால் துளைத்தார். போரிட்டவர். எதிரில் நின்றவர், பயந்து திரும்பியவர் என யாரையுமே அர்ஜுனன் அடிக்காமல் விடவில்லை. இவ்வாறு அர்ஜுனனால் தாக்கப்பட்ட துர்மர்ஷனின் சேனை சின்னா பின்னமானது. அர்ஜுனனால் அடித்து விரட்டப்பட்ட துர்மர்ஷன் திரும்பிப்

பார்க்கவும் துணியாமல் பயந்து ஓடிவிட்டான். கௌரவப் படைவீரர்களின் மனத்தில் இருந்த உற்சாகம் அழிந்து பெரும் பீதி தோன்றியது.

7.34 அர்ஜுனனிடம் தோற்று துச்சாதனன் ஓடுதல்

துர்மர்ஷன் அர்ஜுனனிடம் தோற்று ஓடலானான். தங்களது சேனையின் அந்த வருந்தத்தக்க நிலையைக் கண்ட துச்சாதனன் மிகச் சினம் கொண்ட தங்கத்தாலான தலைக்கவசத்தையும், உடல் கவசத்தையும் பூண்டு பெரிய யானைப்படையுடன் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டான். யானைகளின் கழுத்து மணியோசை, பிளிறல் ஓசை, வில்லின் டங்கார ஒலி எங்கும் பரவியது. இரண்டு நாழிகை நேரம் துச்சாதனன் அர்ஜுனனுடன் கடுமையாகப் போரிட்டான். அலைகளையுடைய கடலைப்போன்ற அந்த யானைப்படையில் அர்ஜுனன் மகரத்தைப் போலப் பிரவேசித்தார். அர்ஜுனனின் தேர்ச்சக்கரங்கள் குதிரைக்குளம்புகள் இவற்றின் ஒலியாலும், காண்டபத்தின் டங்கார ஒலியாலும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பாஞ்சஜன்யம், தேவதத்தம் என்ற சங்கங்களின் ஒலியாலும் யானைகள், மற்றும் வீரர்கள் பயம் கொண்டனர். சவ்யசாசியான அர்ஜுனன் காண்டவத்தால் அம்புகளைச் செலுத்தி அவர்களைப் பிளந்து விட்டார். அம்புகளால் விலக்கப்பட்ட யானைகள் பூமியின் மீது நிரந்தரமாக விழுந்து கொண்டிருந்தன. குண்டலம் உடைய வீரர்களின் தலைகள் தாமரை மலர்க்குவியலைப் போலக் காணப்பட்டன.

வேகமாகச் செலுத்தப்பட்ட சில பாணங்கள் இரண்டு, மூன்று யானைகளை ஒன்றாகப் பிளந்துவிட்டன. அங்கே ரதிகளின் நாண், கொடி, வில், அச்சு, ஈஷாதண்டம் அனைத்தும் அர்ஜுனனால் துண்டு துண்டாக் கப்பட்டன. அர்ஜுனன் பாணத்தைத் தூணிரிலிருந்து எடுத்ததையும், வில்லில் வைத்ததையும், நாண் ஏற்றியதையும் எப்போது செய்கிறார் என்று யாராலும் கணிக்க முடியவில்லை. இரு நாழிகை நேரத்திலேயே படுகாயமுற்ற யானைகள் பூமியில் விழுந்து புரளலாயின. தேர்களும், குதிரைகளும், கூடித்திரியர்களின் உடல்களும், பெரிய கொடிகளும், அணிகலன்களும் பூமியில் விழுந்து கிடந்தன. துச்சாதனனும் அவனது சேனையும் பயந்து தங்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய துரோணாசாரியரிடம் செல்ல விரும்பித் துரோணரின் சக்ர வியூகத்தினுள் நுழைந்து விட்டனர்.

7.35 அர்ஜுனன்-துரோணாசாரியார் உரையாடல்

துச்சாதனன் பயந்து ஓடிவிட்டதால் அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை நோக்கிச் செல்ல விரும்பினார். துரோணருடனும் போர் புரிய விரைந்தார். துரோணரிடம் சென்ற அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அனுமதியைப் பெற்றுக் கைகுவித்து துரோணாசாரியரை வணங்கினார்; பின் அவரிடம் கூறலானார்; “பிரம்மன்!

தாங்கள் எனக்கு நன்மையைக் கூறி ஆசியளியுங்கள். நான் உங்களுடைய கிருபையால் பிளக்க முடியாத இந்த சேனைக்குள் பிரவேசிக்க விரும்புகிறேன். தாங்கள் எனக்கு பாண்டுவைப் போல தந்தைக்கும், சகோதரர் யுதிஷ்டிரரைப் போல சகோதரருக்கும், நண்பர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் போலத் தோழனுக்கும் சமமானவர். சிறந்த பிராமணரே! அஸ்வத்தாமாவைப் போல நானும் தங்களால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன். அந்த உரிமையைப் பெற்றவன். நான் உங்களுடைய கருணையால் இந்தப் போரில் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல விரும்புகிறேன். தாங்கள் என்னுடைய சபதத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்றார்.

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட துரோணர் சிரித்தவாறு, “என்னைத் தோற்கச் செய்யாமல் ஐயத்ருதனை வெல்வது நடக்காத காரியம்” என்று பதிலளித்தார். இவ்வாறு கூறிய துரோணர் அர்ஜுனனின் தேர், கொடி, குதிரை, சாரதி அனைத்தின் மீதும் அம்பு மழை பொழிந்தார். அர்ஜுனன் தன்னுடைய குருவின் பாணங்களை விலக்கி விட்டார். தானும் ஆசாரியர் மீது அம்புகளைப் பிரயோகித்தார். துரோணரின் வில்லை வெட்ட எண்ணினார். அர்ஜுனன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே துரோணர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காயப்படுத்தினார். அர்ஜுனனுடைய வில்லின் நாணை அறுத்துப் பார்த்தனை பாணமழைகளால் மூடிவிட்டார். அர்ஜுனன் வேறு பெரிய வில்லின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைத் துரோணர் மீது ஏவினார். துரோணரின் சேனை அர்ஜுனனின் அம்பு மழையினால் அழியத் தொடங்கியது. துரோணர் ஒரு நாராசத்தால் அர்ஜுனன் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். கலங்கிய அர்ஜுனன் உடனே தைரியத்துடன் துரோணரைக் காயப்படுத்தினார். துரோணர் விடுத்த அம்புகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீதும் அர்ஜுனன் மீதும் தொடர்ந்து விழலாயின. இதனைக் கண்ட அறிவாளியான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மனத்தில் ஒரு தீர்மானம் செய்தார்.

பகவான் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “மகாபாஹு! நம்முடைய அதிகமான நேரம் இங்கு இவருடன் போரிட்டு கழிந்து விடக் கூடாது. எனவே, துரோணரை விட்டு விட்டு முன்னால் செல்வோம். இதுதான் இப்போது எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய காரியமாகும்” என்று கூறினார். அதன் உண்மையை உணர்ந்து கொண்ட அர்ஜுனன் கேசவனை அவ்வாறே செய்யுங்கள் என்று சொன்னார். பிறகு அர்ஜுனன் துரோணரை வலம் வந்து திரும்பி விட்டார். பார்த்தன் தன்னை விட்டுவிட்டுச் சேனையில் முன்னேறுவதைக் கண்ட துரோணாசாரியார் அர்ஜுனனிடம், “பாண்டுக்குமாரா! நீ எங்கு சென்று கொண்டிருக்கிறாய். நீ போர்க்களத்தில் பகைவரைத் தோற்கச் செய்யாமல் ஒருபோதும் திரும்பச் சென்றதில்லையே” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் துரோணருக்குப் பதிலளித்தார். “பிரம்மன்! தாங்கள்

என்னுடைய குரு; பகைவனல்ல; உங்களுடைய புதல்வனுக்கு இணையான அன்புடையான். இவ்வுலகில் போரில் உங்களைத் தோற்கச் செய்யும் வீரன் யாரும் கிடையாது” என்றவாறு அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை வதைப்பதற்கு உற்சாசகம் கொண்டு கௌரவ சேனையைத் தாக்கலானார். அர்ஜுனனின் தேர்ச்சக்கரத்தைக் காப்பாற்ற பாஞ்சால வீரர்கள் யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் அவருடன் வந்தனர்.

7.36 அர்ஜுனன் வியூகத்தில் நுழையாதவாறு கௌரவ மகாரதிகள் தடுத்தல்

அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை நோக்கி முன்னேறிய போது, ஐயன், சாத்வத வம்சத்து கிருதவர்மா, காம்போஜ மன்னன் சுதகூஷிணன், ச்ருதாயுதன் ஆகியோர் முன்னால் வந்து அவரைத் தடுத்தனர். இவர்களுக்குப் பின்னால் ஆயிரக்கணக்கான ரதிகளும், அபிஷாக, சூரசேன, சிபி, வசாதி, மாவேல்லக, லலித்த, கேகய, மத்ரக, காம்போஜ, கோபால கணங்களான படைவீரர்கள் இருந்தனர். இவர்களை முன்பு கர்ணன் வென்று தன் ஆதிக்கத்தில் கொண்டு வந்திருந்தான். இவர்களோடு துரோணரும் வந்து சேர்ந்து கொண்டார். இவர்கள் அனைவரும் சென்று சேர்ந்து அர்ஜுனனுடன் போர் செய்தனர். மனிதசரீரத்தைப் பிணிகள் துன்புறுத்துவதைப் போல அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைத் துன்புறுத்தினார். தேர்களைத் தூள்தூளாக்கினார்; யானைகளைப் பாகர்களுடன் கொன்று வீழ்த்தினார். வீரர்கள் அர்ஜுனனால் தாக்கப்பட்டு நாற்புறமும் சிதறி ஓடினர். அர்ஜுனன் புத்திர சோகத்துடன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்ற விரும்பினர்.

7.37 அர்ஜுனன் துரோணருடனும் க்ருதவர்மாவுடனும் போரிடுதல்

அவர் சிவப்பு வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் இருந்த துரோணரைத் தாக்கினார். துரோணர் அர்ஜுனனின் பல்லங்களைத் தன் பல்லங்களால் வெட்டி விட்டுப் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். துரோணரின் அற்புதமான அஸ்திரப்பயிற்சி இங்கு வெளிப்பட்டது. துரோணர் என்னும் மேகம் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களாகிய மழையைத் தொடங்கியது. அர்ஜுனன் தானும் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தி ஆசாரியாரின் அம்புமழையைத் தடுத்தார். துரோணர் அர்ஜுனனையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மார்பிலும் காயம் செய்து விட்டார். துரோணரால் காயம்செய்யப்பட்ட அவ்விருவரும் துரோணரை விட்டுவிட்டு வேறிடம் சென்றனர். கிரீடி அர்ஜுனன் கிருதவர்மாவின் சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினார். கிருதவர்மா, காம்போஜ மன்னன் சுதகூஷிணன் இருவரையும் தாக்கலானார். கிருத வர்மா அர்ஜுனனையும் வாசுதேவனையும் 25, 25, பாணங்களால் அடித்தான். அர்ஜுனன் கிருதவர்மாவின் வில்லை வெட்டி, தீஜ்வாலையைப்

போன்ற 21 அம்புகளால் அவனைக் காயப்படுத்தினார்.

அர்ஜுனுக்கும் கிருதவர்மாவுக்குமான போர் தொடரலாயிற்று. இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இங்கு அதிக நேரம் கழிக்கக் கூடாது என்று நினைத்து அர்ஜுனனிடம் “நீ கிருதவர்மாவிடம் இரக்கப்படாதே, சம்பந்தி என்று எண்ணாமல் இவனைக் கொன்று விடு” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் அவ்வாறே தன் அம்புகளால் கிருதவர்மாவை மூர்ச்சையடையச் செய்தார். பின் காம்போஜர்களின் சேனையைத் தாக்க முற்பட்டார். இச்சமயம் உணர்வுபெற்ற கிருதவர்மா மிகுந்த கோபத்துடன் அர்ஜுனனின் பாதுகாவலர்களான யுதாமன்யுவையும், உத்தமௌஜாவையும் தாக்கத் தொடங்கினான். அவ்விருவரும் கிருதவர்மாவோடு போரிட்டனர். அவர்கள் கிருதவர்மாவின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டி விட்டனர். இருவரும் கிருதவர்மாவால் தடுக்கப்பட்டதால் அர்ஜுனன் இவ்விருவரும் இல்லாமலேயே பகைவரின் சேனையில் பிரவேசித்து விட்டார்.

7.38 அர்ஜுனன் ச்ருதாயுதன் மற்றும் சுதக்ஷிணனோடு போர்; ச்ருதாயுதன் தன் கதையால் தானே மாய்தல்

அர்ஜுனன் சேனையில் பிரவேசித்ததைக் கண்ட ச்ருதாயுதன் கோபத்துடன் அவர் மீது பாய்ந்தான். அம்மன்னன் அர்ஜுனனை மூன்று அம்புகளாலும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை 70 பாணங்களாலும் அடித்தான். அர்ஜுனனும் வளைந்த முடிச்சுடைய 90 பாணங்களால் ச்ருதாயுதனுக்குக் காயம் ஏற்படுத்தினார். அம்மன்னன் அர்ஜுனனை 77 பாணங்களால் அடித்தான். பரஸ்பரம் இருவரும் அம்புகளால் தாக்கிக் கொண்டனர். அர்ஜுனன் ச்ருதாயுதனின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் விரைவில் கொன்று விட்டார். குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதால் ச்ருதாயுதன் தேரை விட்டுவிட்டுக் கையில் கதையை எடுத்துக்கொண்டு அர்ஜுனன் மீது பாய்ந்தான். வருணனின் புதல்வனான ச்ருதாயுதன் அந்தக் கதையைத் தன் தந்தை வருணனிடம் இருந்து பெற்றிருந்தான். யுத்தம் செய்யாதவன் மீது அந்தக் கதையை அடித்தால் அது திரும்பி அடித்தவனையே தாக்கிக் கொன்று விடக் கூடியதாகும். ச்ருதாயு அந்த கதையின் மூலம் பகவானுக்குக் காயம் ஏற்படுத்தினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் தோள்களின் வலிமையால் அந்தக் கதையின் அடியைச் சகித்துக் கொண்டார். அந்தக் கதையால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அசைக்க முடியவில்லை. குற்றமுள்ள அபிசாரிகக் கிரியையால் தோன்றிய ஏவல் அதைப் பிரயோகித்தவனையே அழித்து விடுவது போல் அந்த கதை திரும்பி வந்து அதனைப் பிரயோகித்த ச்ருதாயுவையே கொன்றுவிட்டது. போர் செய்யாமல் சாரதியாக மட்டுமே இருந்த கிருஷ்ண பகவான் மீது அடிக்கப்பட்டதால் அந்தக்கதை அடித்தவனையே கொன்று விட்டது.

7.39 காம்போஜ மன்னன் சுதகூழிணன் மரணம்

ச்ருதாயுதன் இவ்வாறு வீழ்ந்ததும் காம்போஜ மன்னன் சுதகூழிணன் அர்ஜுனனோடு போரிடவந்தான். அர்ஜுனன் அவன் மீது 7 பாணங்களைச் செலுத்தினார். சுதகூழிணன் முதலில் அர்ஜுனன் மீது பத்து பாணங்களையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது ஐந்து பாணங்களையும் தொடுத்தான். மீண்டும் பார்த்தன் மீது 5 அம்புகளை எய்தான். அர்ஜுனன் அவனுடைய வில்லையும், கொடியையும் வெட்டிவிட்டான். சுதகூழிணன் சினத்துடன் இரும்பாலான கொடிய சக்தி ஆயுதத்தினைக் காண்டிபன் மீது செலுத்தினான். அது எரிநட்சத்திரத்தைப் போல ஒளியுடன் அர்ஜுனனின் சரீரத்தில்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தது. அர்ஜுனன் உணர்விழந்தவர் போலானார். பிறகு மெல்ல நினைவு பெற்ற பார்த்தன் 16 நாராசங்களால் குதிரைகள், கொடி, வில், சாரதியை அழித்தார். பிறகு சுதகூழிணனின் தேரை உடைத்தார். அவனுடைய பராக்கிரமம் வீணாகுமாறு கூர்மையான பாணங்களால் மார்பைத் துளைத்து, கவசத்தைப் புரிந்தார். அவன் உடல் தளர்ந்து உயிரிழந்து இயந்திரத்தினால் வீசப்பட்ட கொடியைப் போல பூமியில் வீழ்ந்து விட்டான். விலை உயர்ந்த ஆபரணங்களை அணிந்தவனும், சிவந்த கண்களை உடையவனுமான சுதகூழிணன் அர்ஜுனனின் ஒரே பாணத்தால் கொல்லப்பட்டான்.

7.40 அர்ஜுனன் மூலம் ச்ருதாயு, அச்யுதாயு, தீர்க்காயு, மிலேச்சவீரர்கள் மற்றும் அம்பஷ்டன் வதம்

வருணனின் புதல்வன் ச்ருதாயுதன் தானே தன் கதையால் கொல்லப்பட்டார். சுதகூழிணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். இதனால் கோபம் கொண்ட துரியோதனனின் படைவீரர்கள் கோபத்துடன் அர்ஜுனன் மீது பாய்ந்தனர். அபிசார, சூரசேன, சிபி, வசாதி தேசப் படைவீரர் கூட்டம் அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தது. அர்ஜுனன் அப்படையின் 6000 வீரர்களைக் கொன்று குவித்தார். திரும்பத் திரும்பத் தன்னைத் தாக்க வந்த வீரர்களின் தலைகளையும், அங்கங்களையும் காண்டிப வில்லிலிருந்து அம்புகளைப் பொழிந்து அர்ஜுனன் வெட்டி வீழ்த்தினார். படைவீரர்கள் பெரும்பான்மையினர் கொல்லப்பட்ட நிலையில் ச்ருதாயு, அச்யுதாயு என்னும் இரு வீரர்கள் சினத்துடன் அர்ஜுனனோடு போரிட்டனர்.

பலசாலிகளான அவ்விருவரும் சிறந்த குலத்தில் தோன்றியவர்கள். புஜ பலம் மிக்கவர்கள். அவர்கள் இருவரும் அர்ஜுனனின் இடது வலது புறமிருந்து அம்புமழை பொழிந்தனர். இரண்டு மேகங்கள் மழையால் குளத்தை நிரப்புவது போல அம்புகளால் அர்ஜுனனை மறைத்து விட்டனர். ரதிகளில் சிறந்த ச்ருதாயு கூரிய முனையுள்ள தோமரத்தால் அடித்து அர்ஜுனனைக் காயப்படுத்தினான். இதே சமயம் மகாரதியான அச்யுதாயு

சுர்மையான சூலத்தின் மூலம் பாண்டு குமாரனை அடித்தான். அத்துடன் அர்ஜுனனின் காயத்தின் மீது உட்பைத் தூவினான். மிகுந்த காயமுற்ற அர்ஜுனன் நிற்கமுடியாமல் தேரின் கொடிக்கம்பத்தில் சாய்ந்து நின்று அர்ஜுனன் தளர்ந்து, சோர்ந்து போனதைக் கண்ட கிருஷ்ணபகவான் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். ச்ருதாயுவும், அச்யுதாயுவும் தம் லட்சியத்தை எதிரில் பெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மீது அம்புமழை பொழிந்து தேர், குதிரை, கொடி உட்பட அனைத்தையும் மறைத்து விட்டனர். இது அற்புதமான விஷயமாக ஆயிற்று.

அர்ஜுனன் மெல்ல மெல்ல உணர்வு பெற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு தன் தேரைப் பகைவரின் அம்புக்கூட்டம் மறைத்திருப்பதையும், பகைவர் இருவரும் தீயைப்போலப் பிரகாசிப்பதையும் பார்த்தார். உடனே ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அதிலிருந்து வளைந்த முடிச்சுள்ள ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வெளிப்பட்டன. அவை ச்ருதாயு, அச்யுதாயு ஆகிய இரு வில்லாளிகளையும், அவர்கள் விடுத்த அம்புகளையும் சின்னாபின்னம் செய்தன. அவை ச்ருதாயு, அச்யுதாயுவின் தலைகளையும், புஜங்களையும் வெட்டி வீழ்த்தின. அவர்கள் இருவரும் கொல்லப்பட்டனர். புயலால் பெயர்த்தெடுக்கப்பட்ட மரங்களைப் போலாயினர். அர்ஜுனன் அவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த 50 ரதிகளையும் கொன்று சிறந்த வீரர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து வீழ்த்தினார். ச்ருதாயுவும் அச்யுதாயுவும் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு துயருற்ற அவர்களுடைய புதல்வர்கள் நியுதாயுவும், தீர்க்காயுவும் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். அர்ஜுனன் அவர்களையும் யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்.

யானை தாமரைக் குளத்தைக் கலக்குவதைப் போல கௌரவ சேனையை அழித்தவாறு முன்னேறிய பார்த்தனைக் கௌரவ வீரர்களால் தடுக்க முடியவில்லை. இதே சமயம் போர்ப்பயிற்சி பெற்ற அங்கதேசத்தின் யானை வீரர்களும், துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட கிழக்கு, தெற்கு தேச மன்னர்களின் யானைப்படையும் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அப்போது உக்கிர ரூபம் தரித்த அர்ஜுனன் காண்டிபத்தின் மூலம் அம்புகளைத் தொடுத்து அவர்களுடைய தலைகளையும், கைகளையும் வெட்டிவிட்டார். யானைகளின் உடல்களும் வீரர்களின் அங்கங்களும் மரத்தில் இருந்து பறவைகள் விழுவதைப் போல் விழுந்து கொண்டிருந்தன.

அச்சமயம் விஷமுள்ள பாம்புகளைப் போலப் பயங்கரமான யானைகள் ரகசிய ஆயுதங்களுடைய வீரர்களோடு வந்தன. அசுர மாயையறிந்த, பயங்கர உருவமும், பயங்கரமான கண்களையும் கொண்ட காக்கையைப் போல் கரிய நிறம் கொண்ட, தீய நடத்தையுடைய காமுகர்களும், கலகப் பிரியர்களுமான யவன, பாரத, சக, வாஹ்லீகர்களும் போருக்கு வந்தனர்.

மத யானையைப் போன்ற வீரமுள்ள திராவிடரும், காலனைப் போன்ற மிலேச்சர்களும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தார்வாதிஸார், தரத், புண்ட இனத்தின் லட்சக்கணக்கான மிலேச்சர்கள் அங்கிருந்தனர். அந்த மிலேச்சர் கூட்டம் பாண்டவ அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தது. மொட்டையடித்த, பாதி மொட்டையான தலைகளுடனும், புனிதமற்ற தாடி நிறைந்த முகமுடையவர்களுமான மிலேச்சர்கள் அனைவரையும் வெட்டுக்கிளிக் கூட்டம் போல அம்புமழை பொழிந்து அர்ஜுனன் சம்ஹாரம் செய்து விட்டார். மிலேச்சர்களின் கூட்டம் அர்ஜுனனின் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஓடியது. அவருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய உடலில் இருந்து பெருகிய ரத்தம் ஆறுபோல் ஓடியது. அதனைக் காக்கைகளும், ஓநாய்களும் பருகிக் கொண்டிருந்தன.

மதம் பெருகிய யானைகள் காட்டை அழிப்பதுபோல் அர்ஜுனன் நால்வகைப் படைகளையும் அழித்தார். காற்று புல், பூண்டு பெரிய மரங்கள் கொண்ட காட்டைத் தீயால் எரிப்பது போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்னும் காற்றால் தூண்டப்பட்டு, அம்பெனும் ஜ்வாலையால் அர்ஜுனன் என்னும் அக்னி கௌரவ சேனை என்ற காட்டை எரித்துச் சாம்பலாக்கியது. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனைக்குள்ளே ஐயத்ருதனைத் தேடி மேலும் முன்னேறினார். அப்போது அம்பஷ்டன் அவரைத் தடுத்தான். அர்ஜுனன் அம்பஷ்டனின் குதிரைகளைக் கொன்று அவனுடைய வில்லையும் வெட்டி விட்டார். கோபத்தால் கண் சிவந்த அம்பஷ்டன் கதையை எடுத்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கினான். அர்ஜுனனின் தேரைத்தடுத்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கதையால் அடித்தான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபத்தோடு சிறகுள்ள அம்புகளால் அம்பஷ்டனின் கதையைப் பொடிப்பொடியாக்கி விட்டார். அம்பஷ்டன் வேறு கதையை எடுத்துத் தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அடிக்கலானான். அர்ஜுனன் ஷூரப்ரம் என்னும் பாணங்களால் அம்பஷ்டனின் கதையையும் அவனது கதையேந்திய இரு புஜங்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். சிறகுடைய பாணங்களால் அவனுடைய தலையையும் துண்டாடிவிட்டார். அம்பஷ்டன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான்.

7.41 அர்ஜுனன் வேகத்துடன் கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்தல்

துரோணர் பாண்டவருடன் போர் புரிந்து கொண்டிருந்தபோது அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் ஐயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தார். கௌந்தேயன் தேரின் வழியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதில் தேரை முன்னோக்கிச் செலுத்தினார். தேர் சென்ற வழி எங்கிலும் கௌரவ சேனை பிளக்கப்பட்டது. அர்ஜுனனின் அம்புகள் நீரேற்றப்பட்டிருந்தன. அவரின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அவை

காலாக்கிக்குச் சமமான பயங்கரமான நரம்புகளால் கட்டப்பட்டு அழகிய சிறகுடன் வெகுதூரம் செல்பவையாக இருந்தன. சில மூங்கில்களாலும் சில அம்புகள் இரும்பாலும் அமைந்திருந்தன. அனைத்துமே பகைவரின் உயிரைப் பருகுபவையாகும்.

தேரில் அமர்ந்த அர்ஜுனன் தன் முன்னே ஒரு கோசதூரம் அம்புகளைச் செலுத்திப் பகைவர்களை அழித்துக் கடந்து சென்றார். பார்த்தன் விரும்பிய வேகத்தில் பகவான் தேரைச் செலுத்தினார். கௌரவ சேனையின் நடுப்பகுதிக்குச் சென்ற குதிரைகள் பசியுடனும், தாகத்துடனும் களைத்துப்போயின. பகைவர்கள் அவற்றைப் பலமுறை காயப்படுத்தினர். போர்க்களத்தில் இறந்து கிடந்த சவால் மற்றும் வீரர்களின் உடல்களை அக்குதிரைகள் தாண்டிச் சென்றன. அவை மிகவும் களைத்துவிட்டதால் விரைவாகச் செல்ல முடியவில்லை.

7.42 அர்ஜுனன் விந்த-அனுவிந்தரை வதம் செய்தல்

இதனிடையே அவந்தி தேசத்து விந்த அனுவிந்தர்கள் களைத்துப் போன குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் நின்ற அர்ஜுனனுடன் போரிட வந்தனர். அவ்விருவரும் அர்ஜுனன் மீது 64, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீது 70, குதிரைகள் மீது 100 பாணங்களைச் செலுத்தினர். அர்ஜுனன் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் அவர்களைக் காயப்படுத்தினார். அவர்கள் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கிச் சிம்மநாதம் செய்தனர். அர்ஜுனன் அவர்களின் விசித்திரமான வில்லையும், கொடியையும் வெட்டினார். அவர்கள் வேறு வில்லை எடுக்க, தனஞ்ஜயன் அதனையும் வெட்டினார். பிறகு சிறகுள்ள பாணங்களால் விந்த-அனுவிந்தரின் குதிரைகளையும், சாரதிகளையும், காப்பாளர்களையும் சேவகர்களையும் விரைந்து கொன்று விட்டார். ஒரு ஷூரப்ரத்தால் மூத்தவன் விந்தனின் தலையை வெட்டிவிட்டார். அனுவிந்தன் சினத்துடன் மதுகுதனின் நெற்றியில் அடித்தான். பகவான் அதனைத் தாங்கிக் கொண்டார். கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் 6 அம்புகளால் அவன் கழுத்து, 2 கால்கள், 2 கைகள் மற்றும் தலையையும் வெட்டிவிட்டார்.

7.43 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் குதிரைகளின் களைப்பைப் போக்க வேண்டுவது

அர்ஜுனன் களைப்படைந்து விட்டார்; சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் தொலைவில் இருந்தான். இதனை அறிந்த கௌரவப்படைகள் சிம்மநாதம் செய்தனர். பார்த்தனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அப்போது அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் “குதிரைகள் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு மிகவும் களைத்துவிட்டன. சிந்து ராஜன் இன்னும் வெகு தொலைவில் இருக்கிறான்.

ஆகவே இப்போது செய்யக்கூடியதைக் கூறுங்கள். தங்களைத் தலைவராக்கியே இந்தப் போரில் பாண்டவர்கள் பகைவரை வெல்ல முடியும். இப்போது குதிரைகளை அவிழ்த்து விட்டு இவற்றின் உடலில் இருந்து பாணங்களை எடுத்து விடுங்கள்” என்றார். பகவான் அது தனக்கு விருப்பமானது என்று பதிலுரைத்தார். அர்ஜுனன் தான் சேனையைத் தடுத்து வைப்பதாகவும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செய்யத்தக்க காரியத்தைச் செய்யுமாறும் கூறினார்.

7.44 அர்ஜுனன் பூமியின் மீது நின்று போர்புரிதல்; நீரைத் தோற்றுவித்தல்

அர்ஜுனன் பயமின்றித் தேரில் இருந்து இறங்கிக் காண்டாவவில்லைக் கையிலேந்தி மலைபோல அசையாமல் நின்றார். தனஞ்ஜயன் பூமியின் மீது நிற்பதைக் கண்ட கௌரவர்கள் இதுவே தக்க தருணம் என எண்ணித் தேர்களுடன் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கினார். அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் அந்தப் பெரும் சேனையைத் தடுத்து நிறுத்தினார். கௌரவப்படைவீரர்கள் மதங்கொண்ட யானைகள் சிங்கத்தைத் தாக்குவது போல் அர்ஜுனனைத் தாக்கினர். அர்ஜுனன் தன் பலபராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி பகைவர்களின் அஸ்திரங்களை விலக்கி விட்டார். பார்த்தன் தரையில் நின்றபடி தேரிலமர்ந்திருந்த மன்னர்களை, வேதத்திற்கு விரோதமான சொற்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் படாததைப் போலத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்.

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், தன் அன்பு நண்பனிடம் “இங்கு குதிரைகள் பருகுவதற்குப் போதுமான நீர் இல்லை” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் பகவானிடம், குதிரைகள் பருகுவதற்கான நீர் இதோ இருக்கிறது” என்று கூறிப் பூமியின் மீது அஸ்திரத்தால் அடித்து நீர் நிரம்பிய குளத்தைத் தோற்றுவித்தார். அதில் நீர்ப்பறவைகளும், நீர்வாழ் உயிர்களும் இருந்தன. அக்கணமே தோன்றிய அந்த குளத்தைத் தரிசிப்பதற்காகத் தேவரிஷி நாரதர் அங்கு வந்தார். விசுவகர்மா போல அற்புதமான காரியத்தைச் செய்த பார்த்தன் அங்கு அம்புகளாலான ஒரு வீட்டையும் அமைத்தார். அதில் அம்புகளே மூங்கில், கம்பம் மற்றும் கூரையாக விளங்கின. அதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் குதிரைகளை நீராட்டி, பருகுவதற்கு நீரளித்து, கொள்ளும் புல்லும் உண்ணச் செய்து அவற்றின் காயங்களையும், களைப்பையும் போக்கி மீண்டும் தேரில் பூட்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் தேரில் ஏறி மன்னர் மண்டலியில் தம் பராக்கிரமத்தைக் காட்டித் தடையின்றி முன்னேறினர்.

7.45 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கௌரவ சேனையைக் கடத்தல்; கௌரவர்களின் அவநம்பிக்கை

தண்ணீர் குடித்துக் களைப்பு நீங்கப்பெற்று உற்சாகத்துடன் இருந்த குதிரைகள் மூலம் அர்ஜுனன் சிந்து ராஜனை நோக்கி வேகமாக முன்னேறினார். அவரை யாராலும் தடுக்க முடியவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மிகவேகமாகத் தேரைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் முன்னால் செலுத்திய பாணங்கள் விழுவதற்குள் தேர் அவற்றைக் கடந்தது. அப்பாணங்கள் தேரின் பின்னால் விழுந்தன. இச்சமயம் பலமன்னர்களும், கூடித்திரியர்களும் திடீரென்று அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு கடுமையாகத் தாக்கினர். இதனால் அர்ஜுனனின் வேகம் சிறிது குறைந்தது. முதலில் பயம் கொண்ட கௌரவ வீரர்கள், பிறகு தைரியத்துடன் அர்ஜுனனை நோக்கிப் போரிடச் சென்றனர். அவர்கள் கடலில் கலந்த நதியைப் போலாகி விட்டனர். நாத்திகர்கள் வேதத்தில் இருந்து விலகி இருப்பதைப்போல அதர்மர்கள் மட்டுமே அர்ஜுனனோடு போரிட்டுப் புறமுதுகிட்டுத் திரும்பினர். ரதிகளின் சேனையை விலக்கி அவர்களிடையில் இருந்து வெளிப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் ராகுவின் பிடியிலிருந்து வெளிப்பட்ட சூரிய சந்திரர்களைப் போலக் காட்சியளித்தனர்.

அவ்விருவரும் இருபெரும் மீன்கள் வலையைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியேறியதைப் போலவும், இரு முதலைகள் கடலைக் கலக்குவதைப் போலவும் சேனையிலிருந்து வெளியேறி, சேனையைக் கவலைப்படச் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் துரோணரின் சேனை வியூகத்தைத் தாண்ட முடியாது என்ற கௌரவர்களின் நம்பிக்கை வீணானது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் சேனையின் வியூகத்தைத் தாண்டியதைக் கண்ட திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள், சிந்து ராஜன் உயிரோடு இருப்பான் என்ற நம்பிக்கையை இழந்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் துரோணாச்சாரியார், மற்றும் கிருதவர்மாவின் கையில் இருந்து விடுபட முடியாது என்ற நம்பிக்கை வீணானது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும், தங்களுக்குள், “திருதராஷ்டிரரின் ஆறு மகாரதி புதல்வர்கள் ஐயத்ருதனைத் தமக்கு நடுவில் மறைத்து வைத்தாலும், தேவர்களுடன் இந்திரனும் போர்க்களத்தில் இவனைக் காப்பாற்றினாலும் நாம் இருவரும் அவசியம் இவனைக் கொன்று விடுவோம்” என்று பேசிக் கொண்டனர். பாலைவனத்தைத் தாண்டிச் செல்லும் இரண்டு மதம் மிக்க யானைகள் நீரைக் குடித்துத் திருப்தியுற்றதைப் போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் பகைவரின் சேனையைக் கடந்து மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

7.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவம்; இருவரும் ஐயத்ருதன்

அருகில் வருதல்

துரோணாச்சாரியாரிடமும், மன்னர்களிடமும் இருந்து விடுபட்டு இரு பிரகாசமான சூரியன்களைப் போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் ஒளி வீசினர். துரோணரின் அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டதால் இருவரது உடலில் இருந்தும் ரத்த தாரை பெருகிக் கொண்டிருந்தது. மழைக்காலத்தில் நீர் நிரம்பிய முதலைகள் வியாபித்திருக்கும் ராவி, பியாஸ், ஜீலம், சட்லஜ், சனாப் என்னும் பஞ்சநதிகளுடன் ஆறாவதாகச் சிந்து நதியையும், தம் கைகளால் நீந்திக் கடந்ததைப் போல அவர்கள் துரோணரின் படையைக் கடந்து வந்தனர். இருபுலிகள் மாணைப் பிடிக்க வந்ததைப்போல ஜயத்ருதனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் அவர்கள் இருந்தனர். ஜயத்ருதனை அருகில் கண்டு மகிழ்ந்தனர். சிந்துராஜன் மீது மாமிசத்தின் மீது பாயும் பருந்துகளைப் போலப் பாய்ந்தனர்.

7.47 துரியோதனன் அர்ஜுனன் அருகில் வருதல்

அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரும் சேனை முழுவதையும் கடந்து சிந்துராஜனை நோக்கி முன்னேறியதைத் துரியோதனன் கண்டான். துரோணரால் பிளக்க முடியாத கவசம் பூண்ட அவன் தன் தேரில் ஏறி, அர்ஜுனனின் தேரைப் பின்தொடர்ந்துவந்துசேர்ந்தான். அவ்விருவீரர்களையும் கடந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எதிரில் நின்று நின்றான். ஜயத்ருதனைக் காத்து நின்ற தீக்கொழுந்து போன்ற தேஜஸ் உடைய வீரர்கள் துரியோதனன் துணிவுடன் அங்கு வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் துரியோதனன் தங்கள் முன் வந்து நின்றதைப் பார்த்தனர். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து அவருக்கு உற்சாகமளிக்கலானார்.

7.48 வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் உரைப்பவை; அர்ஜுனன் பதிலுரை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “தனஞ்ஜயா! அனைவரையும் கடந்து எதிரில் வந்துள்ள துரியோதனனைப் பார். மிகவும் சுகமாக வளர்ந்தவன். மதிப்பிற்குரியவன். உங்களிடம் எப்போதும் துவேஷம் கொண்டவன். இப்போது இவனுடன் போரிடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. பார்த்தா! நீ நீண்டகாலம் சேமித்து வைத்துள்ள சினம் என்ற விஷத்தை இவன் மீது விடு. இவன் எப்போதும் உனக்கு அனர்த்தம் விளைவித்தவன். தர்மராஜரைக் கபடமாகச் சூதில் ஏமாற்றியவன். உங்கள் அரசைக் கபடமாகப் பிடுங்கியவன். வனவாசம் செல்லவைத்தவன். திரௌபதிக்கு அவமானம் செய்தவன். இவற்றை மனத்தில் வைத்து இவனைக் கொன்றுவிடு. பாக்கிய வசத்தால் உன் விருப்பங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. குலத்திற்குக்

களங்கமான திருதராஷ்டிரப் புதல்வனைக் கொன்றுவிடு. அதன்பின்னர் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்துவிடு. துராத்மாக்களின் வேரைவெட்டி, பகை என்னும் யாகத்தை முடித்து அவப்ருதஸ்நானம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொள்” என்று உரைத்தார்.

அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் மிக நன்று என்றார். மேலும், “எனக்கு எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமான கடமையாக இது வந்துள்ளது. நீண்ட காலமாகத் தடையற்ற இந்த ராஜ்யத்தை அனுபவித்த துரியோதனனின் தலையை நான் வெட்டிவிடுகிறேன். திரௌபதி அவமானப்படுத்தப்பட்ட பழியைத் தீர்க்க இந்த துரியோதனனைக் கொன்று விடுகிறேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! போரில் துரியோதனனை வதம்புரிந்து, நான் இதுவரை அனுபவித்த எல்லாத் துன்பங்களில் இருந்தும் விடுதலை பெற்று விடுவேன்” என்றார். இவ்வாறு பேசியவாறு இரு கிருஷ்ணர்களும் (அர்ஜுனுக்கும் கிருஷ்ணன் என்ற பெயர் உண்டு) தேரினைத் துரியோதனனை நோக்கிச் செலுத்தினர். ஆனால் அவர்களைக் கண்ட துரியோதனன் பயப்படவில்லை. அர்ஜுனனைத் தடுத்தான். இதனைக் கண்ட கௌரவ சேனை கோலாகலம் செய்தது.

7.49 துரியோதனன்-அர்ஜுனன் போர்

துரியோதனன் தடுக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களின் சினத்தைப் பார்த்துச் சிரித்த துரியோதனன் அவர்களை வலுவில்போருக்கு அழைத்தான். தன் படையினரிடம் “நீங்கள் பயத்தை விடுங்கள். நான் இந்த இருவரையும் மரணத்தின் இடத்திற்கு அனுப்பிவிடுவேன்” என்றான். அத்துடன் அர்ஜுனனை நோக்கி, “பார்த்தா! நீ பாண்டுவின் புதல்வன் என்றார். நீ பெற்றுள்ள திவ்யாஸ்திரப் பயிற்சி அனைத்தையும் என்மீது காட்டு. உன் புருஷார்த்தத்தை நாங்களும் பார்க்கிறோம்” என்றான்.

அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கழைத்த துரியோதனன் மூன்று மர்மபேதி பாணங்களால் அவரைத் துளைத்தான். குதிரைகளைக் காயப்படுத்தினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மார்பில் அம்புகளால் அடித்தான். அவரிடமிருந்த சாட்டையை வெட்டிப் பூமியில் வீழ்த்தினான். துன்புற்ற அர்ஜுனன் கூர்மையான 16 பாணங்களைத் துரியோதனன் மீது செலுத்தினார். ஆனால் அந்தப் பாணங்கள் துரியோதனனுடைய கவசத்தில் மோதி வழக்கி விழுந்துவிட்டன. தன் பாணங்கள் வீணானதைக் கண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் பதினான்கு கூரிய அம்புகளைச் செலுத்தினார். அவையும் வழக்கி விழுந்துவிட்டன. இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் “இன்று நான் உன் அம்புகள் பாறையில் மோதியதைப் போல் பார்க்கிறேன், இதற்குமுன்

இவ்வாறு நிகழ்ந்ததில்லை. உன்னுடைய காண்டீவத்தின் பலமுடைய கைகளின் பலமும் குறைந்துவிட வில்லையே? இன்று உன்னுடைய பாணங்கள் துரியோதனன் அருகில் விழுந்து விட்டதைக் கண்டு நான் மிகவும் வியப்படைகிறேன். வஜ்ரம் போன்ற பயங்கரமான, பகைவரின் உடலைப் பிளக்கும் பாணங்கள் இன்று பகைவரை ஏதும் செய்யவில்லை என்பது எத்தகைய விளையாட்டு?” என்று கேட்டார்.

7.50 அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பதிலளித்தல்

அர்ஜுனன் பகவானுக்குப் பதிலளித்தார்; “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஆசாரியார் துரியோதனனுக்குப் பிளக்க முடியாத கவசத்தைக் கட்டி அவனில் இந்த அற்புத சக்தியை ஸ்தாபித்துள்ளார் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்தக் கவசத்தின் உள்ளே மூன்று லோகங்களின் சக்தியும் ஒன்று சேர்ந்துள்ளது. ஆசாரியார் ஒருவரே இந்த வித்தையை அறிவார். அவரிடம் கற்று நானும் இதனை அறிந்துள்ளேன். இந்தக் கவசத்தை எத்தகைய பாணங்களாலும் பிளக்க முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் இவையனைத்தையும் அறிந்திருந்தும் ஏன் என்னை மோகம் கொள்ளச் செய்கிறீர்கள்? கேசவா? மூவுலகிலும் என்னென்ன விஷயங்கள் நடந்து முடிந்ததோ, நடந்து கொண்டிருக்கின்றனவோ, நடக்கப்போகிறதோ அவை அனைத்தும் உங்களுக்குத் தெரியும். தங்களைப் போல யாரும் அவற்றை அறிய முடியாது. துரோணர் மூலம் முறைப்படி இந்தக் கவசத்தை அணிந்து துரியோதனன் போர்க்களத்தில் பயமின்றி நிற்கிறான். இந்தக் கவசத்தை அணிந்ததும் செய்ய வேண்டிய கடமையை அவன் அறியமாட்டான். பெண்கள் ஆபரணத்தை அணிவது போல் மற்றவர் மூலம் அளிக்கப்பட்ட இந்தக் கவசத்தை அணிந்துள்ளான்.

ஜனார்த்தனா! என்னுடைய புஜபலத்தால் கவசமணிந்து பாதுகாப்புடன் இருந்தாலும் இவனை நான் தோல்வியுறச் செய்வேன்” என்றார். மேலும் பார்த்தன் பகவானிடம் கூறினார். “பிரம்மா இந்தக் கவசத்தை அங்கிராவிற்கு அளித்தார். அவர் அதனை பிரகஸ்பதிக்கு உபதேசித்தார். ப்ருகஸ்பதியிடம் இருந்து அது இந்திரனுக்கு கிடைத்தது. இந்திரன் விதிமுறைப்படி ரகசியமாக அந்தக் கவசத்தை எனக்கு அளித்தார். இந்தக்கவசம் தேவர்களால் அல்லது பிரம்மாவினாலேயே அமைக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும் இன்று என் அம்புகளிடமிருந்து துர்புத்தியுடைய துரியோதனனைக் காப்பாற்ற முடியாது” என்று உரைத்தார்.

7.51 அர்ஜுனனிடம் துரியோதனன் தோல்வி

அர்ஜுனன் துரியோதனனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் மானவாஸ்திரத்தில் தன்னுடைய பாணங்களை மந்திரித்துப் பிரயோகித்தார்.

அந்த அஸ்திரத்தை சர்வ அஸ்திரங்களையும் அழிக்கவல்ல அஸ்திரத்தால் அஸ்வத்தாமா வெட்டிவிட்டார். இதைக் கண்ட அர்ஜுனன் வியப்புடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “ஜனார்த்தனா! இந்த அஸ்திரத்தை நான் இரண்டாவது முறை பிரயோகிக்க முடியாது. அவ்வாறு செய்தால் இது என்னையே கொன்று என்னுடைய சேனையையும் அழித்துவிடும்” எனத் தெரிவித்தார்.

இச்சமயம் துரியோதனன் விஷப்பாம்பு போன்ற ஒன்பது பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கினான். மறுபடி மறுபடி அம்புகளைப் பொழிந்தான். அவனுடைய எல்லா அங்கங்களும் கவசத்தால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்ததை தனஞ்ஜயன் பார்த்தார். அவர் துரியோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும், பாதுகாவலர்களையும் கொன்றார். விரைந்து அவனது வில்லையும் கையுறைகளையும் வெட்டி விட்டார். தேரின்றி இருந்த துரியோதனனின் இரண்டு உள்ளங்கைகளையும் இரண்டு அம்புகளால் தாக்கி ஆழமான காயம் ஏற்படுத்தினார். துரியோதனனை வெல்லும் உபாயத்தை அறிந்த கௌந்தேயன் தன் பாணங்களால் துரியோதனனுடைய நகத்தின் கதையில் அடித்துக் காயப்படுத்தினார். வேதனையுற்ற துரியோதனன் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான்.

துரியோதனனுடைய வீரர்கள் அவனைக் காப்பாற்ற விரும்பி அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அர்ஜுனன் தன் அஸ்திர பலத்தால் அவர்களை அழிக்க ஆரம்பித்தார். நூற்றுக்கணக்கான தேர்களையும், யானைகளையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். கௌரவ வீரர்கள் அர்ஜுனனை முன்னேறாமல் தடுத்தனர். ஜயத்ருதனிடமிருந்து இரண்டுமைல் தூரத்தில் கௌரவ சேனையால் சூழப்பட்டு அர்ஜுனன் நின்றிருந்தார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் நீ வேகமாக வில்லை இழு. நான் சங்கை ஊதுகிறேன் என்றார். அர்ஜுனன் காண்டிபத்தில் இருந்து வேகமாக அம்பு மழை பொழிந்தார். கேசவன் உச்சஸ்தாயியில் பாஞ்சஜன்யத்தை ஒலித்தார். பாஞ்சஜன்யத்தின் கம்பீரநாதம் அசுரஉலகம், வானுலகம், பூவுலகம் அனைத்தையும் பயத்தால் கலக்கியது. இதனால் ஜயத்ருதனைச் சூழ்ந்து காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்த அனைவரும் கலக்கமுற்றனர். ஆனாலும் புறமுதுகிடாமல் பூமி, கடல், மலை எங்கும் எதிரொலிக்கும்படிச் சங்கநாதம் செய்தனர். அந்த ஒலி கௌரவ-பாண்டவ சேனையை நிரப்பியது. கௌரவ சேனையின் ரதிகளும் மகாரதிகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நோக்கி ஓடினர்.

7.52 அர்ஜுனன் கௌரவ மகாரதிகள் போர்

கௌரவ மகாரதிகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை முன்னால் கண்டு அவர்களைக் கொல்ல விரும்பினர். பூரிச்ரவா, சலன், கர்ணன், வ்ருஷசேனன்,

கிருபாசாரியார், மத்ரராஜன் சல்யன், அஸ்வத்தாமா, ஜயத்ருதன் என்னும் எட்டு மகாரதிகள் பல தோலால் மறைக்கப்பட்ட சிறந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் இருந்து பாணங்கள் மூலம் அர்ஜுனனைப் பத்து திசைகளிலும் மறைத்து விட்டனர். பல தேசங்களில் தோன்றிய, வேகமுடைய ஆஜானேய, பார்வத்ய, நதீஜ மற்றும் சிந்து தேசக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்களில் அமர்ந்து துரியோதனனைக் காப்பாற்ற அர்ஜுனனைத் தாக்கலாயினர்.

அந்த மகாரதிகள் அனைவரும் தத்தம் பெரிய சங்குகளை ஊதினர். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருவரும் தங்களுடைய தேவதத்தம், பாஞ்சஜன்யம் இரண்டையும் முழக்கினர். அங்கு சங்குகளின் பேரொலி பரவியது. கோழைகள் பயந்தனர்; வீரர்கள் மகிழ்ந்தனர். கௌரவ மகாரதிகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் பழிவாங்கத் தயாராக இருந்தனர். சங்கொலியால் வியாபிக்கப்பட்ட கௌரவ சேனையில் யானைகளும், குதிரைகளும் மருண்டன. சேனை அஞ்சியது. பிறகு துரியோதனனுடன் எட்டு மகாரதி வீரர்களும் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை 73 பாணங்களால் அடித்தான். அர்ஜுனனையும், அவரது குதிரைகளையும் காயமுறச் செய்தான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காயம்பட்டதால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் 600 பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவைப் படுகாயப்படுத்தினார். கர்ணன் மீது பத்து பாணங்களையும் வ்ருஷசேனன் மீது 3 பாணங்களையும் அடித்தார். சல்யனுடைய வில்லையும் அம்பையும் வெட்டிவிட்டார். சல்யன் வேறு வில்லைக் கொண்டு பார்த்தன் மீது பாணங்களை ஏவினான். பூரிச்ரவா 3, கர்ணன் 32, வ்ருஷசேனன் 7, ஜயத்ருதன் 73, கிருபாசாரியார் 10, சல்யன் பத்து பாணங்களை அர்ஜுனன் மீது அடித்தனர். அஸ்வத்தாமா மீண்டும் அர்ஜுனன் மீது 60 பாணங்களையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீது 20 பாணங்களையும் தொடுத்தான். அர்ஜுனன் கறுகறுப்புடன் அவர்கள் அனைவரையும் பாணங்களால் துளைத்துப் பழிவாங்கினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாட்டையை பூரிச்ரவா வெட்டிவிட்டான். அர்ஜுனனையும் அவன் 73 பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். பெரும் காற்று மேகங்களைச் சின்னாபின்னம் செய்வது போல அர்ஜுனன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்திப் பகைவரைப் பின்னால் விலக்கினார்.

7.53 அர்ஜுனன் தாக்குதல்; கர்ணனும் அஸ்வத்தாமாவும் ஓடுதல்

இதே நேரத்தில் அர்ஜுனனை நோக்கிச் செல்லுமாறு சாத்யகிக்கு யுதிஷ்டிரர் கட்டளையிட்டார். வெகு நேரம் ஆனபின்பும் சாத்யகி. அர்ஜுனன்

இருவரும் திரும்பாததாலும், காண்டீவத்தின் த்வனி கேட்காததாலும் பீமசேனனை அர்ஜுனன் இருக்கும் இடம் செல்ல யுதிஷ்டிரர் பணித்தார். அர்ஜுனனையும், சாத்யகியையும் கண்டால் சிம்மகர்ஜனை புரிந்து அறிவிக்கு மாறும் பீமனிடம் கூறினார். அவ்வாறே கௌரவசேனைக்குள் பிரவேசித்த பீமன் கௌரவ சேனையைக் கலக்கி திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் பலரைக் கொன்றார். இச்சமயம் பலமுறை அவரோடு போரிட்டுத் தோற்றோடிய கர்ணன் இறுதியாகப் பீமனை வெற்றி கொண்டான். அத்துடன் பீமனின் வீரத்தை அவமதித்துப் பேசி கேலியும் செய்தான். தன்னை, தன்னுடைய பராக்கிரமத்தை மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டான்.

பீமனை ரதமிழக்கச் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் எதிரிலேயே தன்னைத் தானே மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டதைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் தூண்டப்பட்டுக் கூர்மையான பாணங்களால் சூதபுத்திரனைத் துளைத்து விட்டார். காண்டீபத்திலிருந்து புறப்பட்ட அம்புகள் கர்ணனைப் பீமனிடமிருந்து தூரத்தில் விலக்கின. பீமனும் சாத்யகியின் தேரில் ஏறி அர்ஜுனன் அருகில் சென்று விட்டார். அர்ஜுனன் மிகுந்த சினத்துடன் கண்கள் சிவக்க, ஒரு நாராசத்தை விரைவாகக் கர்ணனைக் குறி வைத்துச் செலுத்தினார். கருடன் பாம்பைப்பிடிக்க விரைவதைப் போல் அது ராதேயனை நோக்கி விரைந்தது. கர்ணனை அர்ஜுனனிடமிருந்து பாதுகாக்க விரும்பிய அஸ்வத்தாமா அந்த நாராசத்தை வானத்திலேயே வெட்டிவிட்டான். பார்த்தன், கோபத்துடன் அஸ்வத்தாமாவின் மீது 64 பாணங்களை விடுத்து, “ஓடாதே, நில்” என்று கூறினார். ஆனால் அஸ்வத்தாமா தேரை விரைவாக யானைகள் நிறைந்த வியூகத்திற்குள் செலுத்திவிட்டான். அஸ்வத்தாமாவைச் சிறிது தூரம் துரத்திய அர்ஜுனன் கங்க மற்றும் மயில் சிறகுடைய நாராசங்களால், நால்வகைப் படைவீரர்களையும் பிளந்து விட்டார். சேனையை அழித்து விட்டார்.

7.54 சாத்யகி அர்ஜுனனிடம் வருதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புகழ்உரை; தனஞ்ஜயன் கவலை

பீமசேனனைக் கர்ணனிடமிருந்து காப்பாற்றிய சாத்யகி அதன் பின் த்ரிகர்த்தர்களையும், சூரசேன நாட்டு வீரர்களையும், கலிங்க தேச வீரர்களையும் வென்று தனஞ்ஜயன் அருகில் போய்ச் சேர்ந்தார். சாத்யகி பார்த்தன் அருகில் வருவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், மகிழ்வுடன் மிகப் பெரிய வீரர்களைக் கொண்டு சாத்யகி இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான் என்று சுட்டிக் காட்டினார். சாத்யகி போர்க்களத்தில் நிகழ்த்திய பராக்கிரமச் செயல்களைப் பட்டியலிட்டுப் பாராட்டிப் புகழ்ந்துரைத்தார். பகவான் சாத்யகியைப் புகழ்ந்து கூறுவதைக் கேட்ட பார்த்தன் அவரிடம் கவலையுடன் கூறலானார்.

“கேசவா! சாத்யகி என்னிடம் வந்து கொண்டிருப்பது எனக்குப்பிரியம் இல்லை. தர்மராஜரின் நிலைமை என்னவென்று தெரியவில்லை. அவர் உயிருடன் இருக்கிறாரா? இல்லையா? ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சாத்யகி அவரைக் காப்பாற்றாமல் இங்கு என் பின்னால் எதற்காக வந்தார்? இவர் யுதிஷ்டிர மன்னரை ஆசாரியாரிடம் விட்டு விட்டார். ஐயத்ருதனும் இன்னும் கொல்லப்படவில்லை. பூரிச்ரவா போர்க்களத்தில் சாத்யகியை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது சிந்து ராஜன் காரணமாக என் மீது பெரிய பாரம் வந்துள்ளது. முதலில் நான் மன்னரின் நலச் செய்தியை அறிய வேண்டும். இரண்டாவது சாத்யகியைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இத்துடன் ஐயத்ருதனைக் கொல்லவேண்டும். சூரிய தேவனோ அஸ்தமனத்தை நோக்கி விரைகிறார்.

மாதவா? சாத்யகி இப்போது மிகவும் களைத்துப் போயுள்ளார். அவருடைய குதிரைகளும், சாரதியும் கூட களைத்துள்ளனர். ஆனால் பூரிச்ரவாவும் அவருடைய தோழர்களும் களைப்பின்றி உள்ளனர். இவ்விருவரும் போர்புரிந்தால் சாத்யகி வெற்றி பெற முடியுமா? சாத்யகி சமுத்திரத்தைத் தாண்டிவிட்டுப் பசுவின் குளம்பிற்குச் சமமான நீரில் மூழ்கிவிடக் கூடாது. கௌரவ குலத்தின் முக்கிய வீரர் அஸ்திர வேதாவான பூரிச்ரவாவோடு மோதி சாத்யகி நலமாக இருக்க முடியுமா? துரோணரிடம் பயமின்றிச் சாத்யகியை இங்கு அனுப்பிய தர்மராஜரின் காரியத்தை நான் விபரீதம் என்று நினைக்கிறேன். யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்ய விரும்பும் துரோணரிடமிருந்து அவர் நலமாக இருப்பாரா?” என்று அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கவலையுடன் கேட்டார்.

7.55 சாத்யகி, பூரிச்ரவா கடும்போர்; சாத்யகி தளர்ச்சி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைக் காப்பாற்றுமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

இதற்கிடையில் தங்களுக்குள் ரோஷமாக உரையாடிக் கொண்ட பூரிச்ரவாவும் சாத்யகியும் கடும்போரில் ஈடுபட்டனர். கத்தியைக் கொண்டு வாள் போரின் கதிகளையும், வழிகளையும் பின்பற்றிப் போரிட்ட அவர்கள், பின்னர் மல்யுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். மல்யுத்தத்தின் 32 கலைகளையும் வெளிப்படுத்திப் போரிட்டனர். ஏற்கனவே நீண்ட நேரம் போரிட்டுக் களைத்திருந்த சாத்யகியைப் பூரிச்ரவா மிகவும் துன்புறுத்திக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் சாத்யகியைப் பூரிச்ரவாவிடமிருந்து காப்பாற்றுமாறு கூறினார். அர்ஜுனன் பின்னால் கௌரவ சேனையைப் பிளந்து, ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்று வந்துள்ள சாத்யகி களைத்துப் போயுள்ளான்; அவன் பூரிச்ரவாவின் வசப்படாமல் விரைவாக முயற்சிசெய் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறினார்.

குருகுல வம்சத்தின் பூரிச்ரவா, வருஷணி குலத்துச் சாத்யகியுடன் போர் விளையாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். இதற்குள் சாத்யகியின் குடுமியைப் பிடித்து இழுத்து அவருடைய தலையைக் கத்தியால் வெட்ட பூரிச்ரவா முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார். சாத்யகி மிகவும் துன்புறுவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம், “பூரிச்ரவாவிடம் சிக்கியுள்ள இவன் உன்னுடைய சிஷ்யன்; தனுர்வேதத்தில் உனக்குச் சமமானவன்; ஆனால் இப்போது போர்க்களத்தில் பூரிச்ரவா வளர்ந்து விட்டார்” என்றார். மனத்திற்குள் பூரிச்ரவாவின் பராக்கிரமத்தைப் பாராட்டிய அர்ஜுனன், பகவானிடம், “பிரபோ, நான் சிந்துராஜன் ஐயத்ருதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால் சாத்யகியைப் பார்க்கவில்லை. இப்போது அவரைக் காப்பாற்றும் கடினமான காரியத்தைச் செய்கிறேன்” என்று கூறினார்.

7.56 அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் கையைத் துணித்தல்; பூரிச்ரவா பார்த்தனைக் குறை கூறுதல்

அர்ஜுனன் சாத்யகியைக் காப்பாற்றுவதற்காக, காண்டீவத்தில் ஒரு ஷூரப்ரத்தை வைத்துச் செலுத்தி, யக்ஞசீலரான பூரிச்ரவாவின் கத்தியோடு கூடிய கரத்தை வெட்டி வீழ்த்தினார். சாத்யகியின் தலையைத் துணிப்பதற்குத் தயாரான அந்தக்கை காணஇயலாத அர்ஜுனனின் பாணத்தால் வெட்டப்பட்டு, ஐந்து தலை நாகத்தைப் போலத் தரையில் விழுந்தது. அர்ஜுனன் தன்னைப் பயனற்றவனாகச் செய்து விட்டதைக் கண்டு வெகுண்ட பூரிச்ரவா ஒரு சிறகுள்ள பறவையைப் போல நின்று அர்ஜுனனை நிந்திக்கலானார்.

“குந்திமைந்தா! நீ மிகவும் கொடிய காரியத்தைச் செய்துள்ளாய். நான் உன்னைப் பார்க்கவில்லை. வேறு ஒருவரோடு போரில் ஈடுபட்டிருந்தேன். அச்சமயம் நீ என் கையை வெட்டிவிட்டாய். நீ தர்மபுத்திரரிடம் என்ன சொல்வாய்? பூரிச்ரவா வேறு வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது நான் அவரைக் கொன்றுவிட்டேன் என்று கூறுவாயா? இந்த உபதேசம் உனக்கு யார் அளித்தது? சாக்ஷாத் இந்திரன், அல்லது நுத்ரன், துரோணர் அல்லது கிருபாசாரியாரா? நீ இவ்வுலகில் மற்றவர்களை விட அதிகமாக அஸ்திர தர்மத்தை அறிவாய். உன்னோடு போர் செய்யாத என்னை நீ எவ்வாறு அடித்தாய்? வீரபுருஷன், கவனமற்றவன், பயந்தவன், தேரிழந்தவன், உயிர்ப்பிச்சை கேட்பவன், கஷ்டத்தில் சிக்கியவன் இவர்களை அடிப்பதில்லை. நீசர்களும், துஷ்டர்களும், செய்யும் இந்த பாபகர்மத்தை எவ்வாறு ஏற்றாய்?

தனஞ்ஜயா! சிறந்த புருஷர்களுக்குச் சிறந்த காரியங்களே நன்மையைத் தரும். அவனால் நீசகர்மத்தைச் செய்ய இயலாது. மனிதன் எங்கெங்கு எந்தெந்த மனிதர்களுடன் வசிக்கிறானோ, அந்த மனிதர்களின் ஒழுக்கமே

அவனுக்கும் விரைவில் வரும் என்பதை நீ அறிவாய். அரச குலத்தில், குரு குலத்தில் தோன்றி நீ கூத்திரிய தர்மத்தில் இருந்து எவ்வாறு விழுந்தாய்? நீ சாத்யகியைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்த மிக நீச காரியம் நிச்சயம் வாசுதேவனின் கருத்தாகவே இருக்கும். உன்னிடம் இந்த நீச எண்ணம் இருக்காது. கிருஷ்ணனின் நண்பன் அல்லாதவன் இதனைச் செய்ய மாட்டான். பார்த்தா! வ்ருஷ்ணி அந்தக் கம்சத்து மக்கள் சம்சாரத்தில் பிறழ்ந்து, ஹிம்சையைப் பிரதானமாக வைத்துக் காரியங்களைச் செய்பவர்கள். அவர்களை எவ்வாறு நீ பிரமாணமாகக் கருதினாய்?” என்று பூரிச்ரவா கேட்டார்.

7.57 பூரிச்ரவாவிற்கு அர்ஜுனன் பதில்

பூரிச்ரவாவின் வினாக்களுக்கு அர்ஜுனன் விடையளித்தார், “மனிதன் கிழவன் ஆனதும் அவன் அறிவும் கிழவனாகி விடுகிறது என்பது உண்மையானது. நீ இப்போது கூறிய அனைத்தும் வீணாகும். நீ பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், என்னையும் நன்கறிவாய்; ஆனாலும் எங்களை நிந்திக்கிறாய். நான் போர் தர்மத்தையும், வேத சாஸ்திரத்தின் அர்த்த ஞானத்தையும் நன்கறிவேன். நான் எந்த வகையாலும் அதர்மம் செய்ய முடியாது. கூத்திரியர்கள் தத்தம் சகோதரன், தந்தை, புதல்வன், சம்பந்தி, உற்றார்-உறவினர், நண்பர் ஆகியோர் சூழப் பகைவரோடு போரிடுகிறார்கள்.

அவர்கள் முக்கியமான வீரனை நம்பியே போரில் ஈடுபடுகிறார்கள். சாத்யகி என் சீடன்; சம்பந்தி; அவன் எனக்காகவே தன் உயிரையும் தியாகம் செய்யத்துணிந்து போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். என் வலது கைக்குச் சமமான சாத்யகி போரில் உன்னால் கஷ்டமடைவதைக் கண்டு நான் எப்படி அவனைக் கைவிட முடியும்? நீ அவனை இழுத்துக் கொண்டிருந்தாய். சாத்யகி செயலற்றுப் போயிருந்தான். போர்க்களத்தில் வீரன் தன் உயிரை மட்டுமே காப்பது சரியல்ல; தனக்காகப் போரிடுபவனின் உயிரையும் காக்க வேண்டும். பாதுகாப்புடன் இருக்கும் நண்பர்கள் மன்னரைக் காக்க வேண்டும். என் கண்ணெதிரே சாத்யகி போர்க்களத்தில் இறந்து விட்டால் எனக்குப் பாவம் ஏற்படும். அதனாலேயே அவனைக் காப்பாற்றினேன். அதற்கு நீ ஏன் என்னிடம் கோபிக்கிறாய்?

வேறு ஒருவனோடு போரில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, நீ ஏன் என்னை வெட்டினாய் என்று என்னை நீ நிந்திக்கிறாய். நீ கவசமணிந்து தேரில் ஏறி ஏராளமான பகைவரோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தாய். பலரோடு போர் செய்து சாத்யகியையும் எதிர்த்தாய். இத்தகைய பயங்கரப் போரில் ஒரு வீரன் எப்படி ஒரே வீரனோடு போர் புரிய முடியும்? சாத்யகி ஏராளமான மகாரதிகளோடு போரிட்டுக் களைத்திருந்தார். அவரது குதிரைகளும்

களைத்துவிட்டன. அஸ்திர-சஸ்திரங்களால் தாக்கப்பட்டு அவர் மிகவும் துயரமடைந்திருந்த வேளையில் நீ சாத்யகியை விட உன்னைப் பெரிய வீரனாகக் கருதிக் கத்தியால் அவன் தலையை வெட்ட முயன்றாய்? சாத்யகியை அந்த நிலையில் கண்டு யாரால் சகிக்க முடியும்?” என்று அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் வினாவிற்கு விடையளித்தார்.

7.58 பூரிச்ரவா இறக்கும் வரை உண்ணாவிரதம் ஏற்பது

பூரிச்ரவாவிடம் அர்ஜுனன் இவ்வாறு பதிலளித்ததும், பூரிச்ரவா சாத்யகியை விட்டுவிட்டுப் போர்க்களத்தில் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகக் கூறி அமர்ந்து விட்டார். இடது கையால் பாணங்களை விரித்து, பிரம்ம லோகம் செல்ல விரும்பி, பிராணாயாமத்தின் மூலம் உயிரை உயிரிலேயே ஹோமம் செய்தார். கண்களைச் சூரியனிலும், மனத்தை நீரிலும் சேர்த்துப் பரப்பிரம்மத்தைச் சிந்தித்தபடி யோக முனிவராகி விட்டார். இச்சமயம் கௌரவ சேனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நிந்தித்துப் பூரிச்ரவாவானப் புகழ்ந்து பேசியது. அவர்கள் நிந்தித்த போதும், கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தீயசொல் எதையும் கூறவில்லை. இதனால் பூரிச்ரவா மகிழ்ச்சியடையவுமில்லை.

7.59 அர்ஜுனன் தன் செயல், தர்மத்திற்குட்பட்டது என விளக்கம்

சேனை வீரர்கள் மற்றும் பூரிச்ரவாவின் சொற்களால் அர்ஜுனன் கோபமடையவில்லை. அவர் கௌரவர்களிடம் கூறலானார்; “எனக்கு எதிரில் என் அம்புகளின் எல்லைக்குள் வரும் பகைவன் வேறு பகைவன் மூலம் கொல்லப்பட முடியாது என்ற என்னுடைய பெரும் விரதத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள் அதனால் பூரிச்ரவாவிற்கு நேர்ந்ததற்கு என்னை நிந்திக்கக் கூடாது. தர்மத்தை அறியாமல் யாரையும் நிந்திக்கக் கூடாது. தாங்கள் போர்க்களத்தில் கத்தியை எடுத்துச் சாத்யகியை வதைக்க விரும்பினீர்கள். அந்த நிலையில் உங்களுடைய கையை நான் வெட்டினேன். தன்னிடம் அடைக்கலமானவரைக் காக்கும் தர்மப்படி அது நிந்தைக்குரியதல்ல.

சிறுவன் அபிமன்யு சஸ்திரம், தேர், கவசம் ஆகியவற்றை இழந்த நிலையில் அவனை வதம் செய்தீர்கள். அதனை எந்த தார்மீக புருஷன் புகழ் முடியும்? சாஸ்திர மரியாதை இல்லாத நீசன் துரியோதனனுக்கு உதவி செய்யும் சோமதத்தனின் புதல்வன் பூரிச்ரவாவின் இந்தவதம் சரியானதே. என் ஆத்மீய ஜனங்களைக் காக்க வேண்டும் என்ற என் விரதத்தின்படி நான் செய்தது தர்மத்திற்குட்பட்டதே. சாத்யகியைப் பூரிச்ரவா வசப்படுத்தியபோது என் சபதத்தின்படி நான் சாத்யகியைக் காப்பாற்ற இக்காரியத்தைச் செய்தேன்.

பிறகு பல விஷயங்களை யோசித்த அர்ஜுனன் இரக்கம் கொண்டு

சோகத்துடன் பூரிச்ரவாவிடம் கூறலானார். “மற்றவர்களுக்கு அடைக்கலமளிக்கும் தங்களைப் போன்ற மன்னன் இத்தகைய நிலையை அடைவதற்குக் காரணமான அந்த கூடித்திரியதர்மம் இழித்தற்குரியது. முன்னரே சபதம் ஏற்காமல் இருந்தால் என்னைப் போலச் சிறந்தவன் தங்களைப் போன்ற பெரியவர்களை எவ்வாறு அழிக்க முடியும்?” என்றார். இதனைக் கேட்ட பூரிச்ரவா தன் தலையால் பூமியைத் தொட்டார். இடது கையால் வெட்டப்பட்டுக் கிடந்த தன் வலக்கரத்தை எடுத்து அர்ஜுனனை நோக்கி வீசி எறிந்தார். பிறகு தலைகவிழ்த்து மௌனமானார். அர்ஜுனன் அவரிடம் சலனின் மூத்த புதல்வனான பூரிச்ரவா அவர்களே! எனக்கு என் சகோதரர்களிடம் உள்ள அன்பு தங்களிடமும் உண்டு. நானும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், தாங்கள் சிபி மன்னனைப் போன்ற புண்ணியாத்மாக்கள் செல்லும் லோகத்திற்குச் செல்ல அனுமதியளிக்கிறோம்” என்றார். பகவான் வாசுதேவனும் பூரிச்ரவாவிடம் “தேவேஸ்வரர்கள் செல்ல விரும்பும் நிர்மலமான என்னுடைய லோகங்களுக்கு என்னைப் போலவே கருடனின் முதுகில் அமர்ந்து செல்லுங்கள்” என்று கூறினார்.

7.60 மறுபடியும் போர் தொடங்குதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அர்ஜுனன் கூற்று

குரு வம்சத்துப் பூரிச்ரவா கொல்லப்பட்ட நிலையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் பின்வருமாறு கூறினார், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஐயத்ருதன் நிற்கும் இடத்திற்கு இப்போது இந்தக் குதிரைகளைச் செலுத்துங்கள். கேசவா! என் சபதத்தைத் தாங்கள் வெற்றியடையச் செய்ய வேண்டும். சூரியன் விரைந்து அஸ்தாசலத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். சூரியன் மறைவதற்குள் என் சபதம் உண்மையாக வேண்டும். எந்த வகையிலாவது நான் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல வேண்டும். அதற்கேற்ப விரைந்து குதிரைகளைச் செலுத்துங்கள் என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் ஐயத்ருதன் இருந்த பக்கம் தேரைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்களான துரியோதனன், கர்ணன், வ்ருஷசேனன், சல்யன், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார் இவர்களுடன் ஐயத்ருதனும் இணைந்து அர்ஜுனனை எதிர்க்கத் துணிந்து நின்றனர்.

7.61 அர்ஜுனனின் அற்புத பராக்கிரமம்

துரியோதனனும் கர்ணனும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினார். புறமுதுகிடாத வீரர்களின் அங்கங்கள் யானைகளின் துதிக்கை, குதிரைகளின் கழுத்து, தேர்களின் அச்ச அனைத்தையும் துண்டித்து விட்டார். மிகப்பெரிய குதிரைகளும்,

யானைகளும், கொடி, குடை, சாத்யகி மற்றும் வீரர்களின் தலைகளும் வெட்டப்பட்டுப் பூமியை நிரப்பின. பெரும்பாலான வீரர்களைக் கொன்று சிந்து ராஜனைத் தாக்கினார். இதைப் பொறுக்க இயலாத துரியோதனன், கர்ணன், வருஷசேனன், சல்யன், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார் அனைவரும் நாற்புறமும் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாரஜுனர்களைக் கொல்ல விரும்பினர். சிந்து ராஜனைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தங்களுக்குப் பின்னால் நிறுத்திச் சூரியன் மறைவதை எதிர்பார்க்கலானார்கள்.

அச்சமயம் மேற்கு வானம் செம்மையாகிவிட்டது. கௌரவ மகாரதிகள் தன்மீது செலுத்திய ஒவ்வொரு பாணத்தையும் அர்ஜுனன் துண்டாடி அவர்களைக் காயம் செய்து விட்டார். கிருபாசாரியார் அர்ஜுனன் மீதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீதும் பாணங்களைப் பொழிந்து தடுத்தார். துரியோதனன் ஆணைப்படி மகாரதிகள் அனைவரும் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களை விடுத்துத் துன்புறுத்தினர். ஜயத்ருதனைப் பாதுகாத்தனர். பார்த்தனின் புஜபலம் அப்போரில் வெளிப்பட்டது. கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் அர்ஜுனனை அம்புகளால் தாக்கிக் காயப்படுத்தினர். ஜயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறாமல் தடுத்துவிட்டனர். சூரியன் மறைவதை எதிர்நோக்கித் தங்கள் தேர்களை மிக அருகில் நிறுத்திக்கொண்டனர். அர்ஜுனன் மீது கௌரவ மகாரதிகள் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்த போதும், அர்ஜுனன் பெரும்பாலான கௌரவ வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து, சிந்து ராஜனைத் தாக்கினார்.

7.62 கர்ணன்-அர்ஜுனன் போர்

துரியோதனன் இதற்கிடையில் கர்ணனிடம் அர்ஜுனனை எவ்வாறேனும் ஜயத்ருதனை நெருங்காமல் தடுத்துவிடு என்று கூறினான். கர்ணனும் தான் மிகவும் களைத்திருந்த போதும் அர்ஜுனனை ஜயத்ருதனிடம் செல்லாமல் தடுத்து விடுவதாக உறுதியளித்தான். அதன் படி சாத்யகி, பீமன் இவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அர்ஜுனன் முன்னேறாதவாறு கர்ணன் தடுத்தான். அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது பத்து பாணங்களைத் தொடுத்தார். பீமனும், சாத்யகியும் சேர்ந்து கர்ணன் மேல் அம்புகளை அடித்தனர். கர்ணன் தனியாகவே இம்மூன்று மகாரதிகளையும் எதிர்கொண்டான். அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது நூறு பாணங்களைத் தொடுத்தார். உடல் முழுதும் அம்புகள் தைத்து உதிரம் பெருகிய நிலையிலும் கர்ணன் பார்த்தன் மீது 50 பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். தனஞ்ஜயன் கர்ணனுடைய வில்லை வெட்டி விட்டார். அவன் மார்பில் காயப்படுத்தினார்.

கர்ணன் வேறுவில்லை எடுத்து ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால்

அர்ஜுனனை மறைத்துவிட்டான். அர்ஜுனனும் சுறுசுறுப்புடன் வில்லை வளைத்துப் பாணங்களால் கர்ணனை மூடிவிட்டார். அர்ஜுனன் சூதபுத்திரனான கர்ணனை வதைக்க விரும்பி அதற்கேற்ப அம்பைச் செலுத்தினார். ஆனால் அது கர்ணனைத் தாக்கும் முன்பே அஸ்வத்தாமா அதனை வெட்டி விட்டான். கர்ணன் அர்ஜுனனைப் பழிவாங்க விரும்பி ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்தினான். அவ்விரு ஆண் சிங்கங்களும் ஒருவரை ஒருவர் தங்கள் பாணங்களால் மறைக்கலானார்கள். ஒருவரை ஒருவர் அழைத்து, “கர்ணா! நில்! நான் அர்ஜுனன் என்றும் அர்ஜுனா! நில் நான் கர்ணன் என்றும் கூவலாயினர்.

இவ்வாறு இருவரும் வாக்காலும், பாணங்களாலும் விரைவாகவும் அழகாகவும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அங்கு, சித்த, சாரண, நாக கணங்களால் புகழப்பட்ட அவ்விருவரும் பரஸ்பர வதத்தை விரும்பிப் போரிட்டனர். இச்சமயம் துரியோதனன் தன் வீரர்களிடம், “வீரர்களே! நீங்கள் முயற்சியுடன் ராதேயனைக் காப்பாற்றுங்கள். அவன் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை வதம் செய்யாமல் திரும்பமாட்டேன் என்று என்னிடம் கூறியுள்ளான் என்றான். இச்சமயம் அர்ஜுனன் கர்ணனின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். சாரதியைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்தி விட்டார். கர்ணனையும் பாணங்களால் மூடிவிட்டார். தேரிழந்த கர்ணனை அஸ்வத்தாமா தன்னுடைய தேரில் ஏற்றிக் கொண்டான்.

மீண்டும் சல்யன், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், வருஷசேனன், ஐயத்ருதன் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தனித்தனியாகக் காயப்படுத்தினர். தனஞ்ஜயனும் அவர்களைத் தனித்தனியே அம்புகளால் துளைத்துப் பழி தீர்த்தார். சவ்யசாசியின் சபதத்தைப் பங்கப்படுத்த விரும்பிய அவர்கள் ஒன்றாகத் திரண்டு அர்ஜுனனைத் தாக்கினர். அர்ஜுனன் அவர்கள் மீது வாருணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அவர் சிறிதும் சோர்வடைய வில்லை. அப்ரமேய சக்திசாலியான சவ்யசாசி தன்னுடைய அரகைப் பெற விரும்பினார். அவர் கௌரவர்கள் தங்களுக்களித்த துன்பங்களையும், வனவாச கஷ்டத்தையும் நினைத்துத் தன் பாணங்களால் திசைகளை மறைத்து விட்டார்.

7.63 அர்ஜுனன் கடும் போர்

அர்ஜுனின் காண்டீவ வில்லின் ஒலி யமனின் கர்ஜனையைப் போல் இருந்தது. அதைக் கேட்ட கௌரவ சேனை பயத்தால் நடுங்கியது. பார்த்தன் எல்லா வகையான அஸ்திரங்களையும் பயன்படுத்திப் போர்புரிந்தார். அர்ஜுனன் வெளிப்படுத்திய இந்திராஸ்திரத்தில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான அக்னி முக பாணங்கள் தோன்றின. ஒளிமிக்க அர்ஜுனனின் பாணங்களால்

வியாபிக்கப்பட்ட வானம் எரி நட்சத்திரங்கள் நிரம்பியதைப் போலக் காணப்பட்டது. கௌரவர்கள் போர்க்களத்தை மறைத்து இருள் பரவுமளவிற்கு அஸ்திரங்களை விடுத்தனர். இருளைச் சூரியன் அழிப்பது போல அவை அனைத்தையும் அர்ஜுனன் அழித்து விட்டார். போர்க்களத்தில் தங்களைச் சூர வீரர்களாகக் கருதிய கௌரவ வீரர்கள் அர்ஜுனன் எதிரில் தீயில் விழுந்த வீட்டில் பூச்சிகளைப் போலாயினர். தன் பாணங்களால் பகைவர்களின் மகுடம் அணிந்த தலைகளையும், தோள் வளையணிந்த புஜங்களையும், குண்டலங்கள் அலங்கரித்த காதுகளையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். அந்தப் போரில் அர்ஜுனன் மிகப்பெரிய அஸ்திரங்களை வெள்ளம் போலப் பெருகச் செய்தார்.

அர்ஜுனனின் பெரும்போர் மரணத்தின் விளையாட்டுக்களமாகி இருந்தது. அது அஸ்திரங்களின் அடியால் அழகாகத் தோன்றியது. குதிரைகளும், யானைகளும், வீரர்களும் அங்கங்கள் வெட்டுப்பட்டுக் கிடந்த அந்த ரணகளம் கோழைகளின் பயத்தை வளர்த்தது. பிரளய காலத்தில் பசுக்களுக்குத் துயர் தரும் ருத்ரனின் விளையாட்டுக் களம் போல இருந்தது. யானைகளின் துதிக்கைகளால் நிறையப் பெற்ற பூமி பாம்புகளால் நிறைந்திருந்ததைப் போலக் காணப்பட்டது. வீரர்கள் முகத் தாமரைகளால் நிறைந்து கிடந்த பூமி தாமரை மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதைப் போலக் காணப்பட்டது. விசித்திரமான தலைப் பாகைகள், மகுடம், கேயூரம், அங்கதம், குண்டலம் தங்கக் கவசம், யானை, குதிரைகளின் ஆபரணங்கள், நூற்றுக்கணக்கான கிரீடங்கள் நிறைந்திருந்த ரணகளம், புதிய மணப்பெண்ணைப் போல அற்புதமான பொலிவுடன் திகழ்ந்தது.

அங்கு பெருகிய குருதிப்புனல் வைதரணி நதியைப் போலக் காணப்பட்டது. வீரர்களின் வெட்டுண்ட தலைகளும், கைகளும் அந்நதியின் கரையாகக் காணப்பட்டன. நரிகளின் ஊளைச் சத்தத்தால் அந்த உதிரநதி பயங்கரமாகத் தோன்றியது. நடனமாடும் பிரேத, பிசாசங்கள் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான பூதங்களால் அது வியாபித்திருந்தது. அர்ஜுனனின் அற்புதமான வில்லாற்றலால் கௌரவர்களிடம் பயம் பரவியது. அர்ஜுனன் மிகப்பெரிய ரதிகளைத் தாண்டி முன்னேறினார். ஜயத்ருத வதத்தை விரும்பிய அர்ஜுனன் செலுத்திய ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வானத்தில் சுழன்றவாறு காட்சியளித்தன.

மகாரதி அர்ஜுனன் தீக்கொழுந்து போன்ற பாணங்களால் கௌரவ சேனையைத் தகிக்கச் செய்து போர்க்களத்தைக் கபந்தங்களால் நிரப்பினார். அஸ்வத்தாமா, வ்ருஷசேனன், கிருபாசாரியார், சல்யன், கர்ணன் மற்றும் ஜயத்ருதனையும் எண்ணற்ற பாணங்களால் அடித்தார். அர்ஜுனனைச்

சகித்துக் கொள்ள முடியாத வராகக்கொடியுடைய ஜயத்ருதன், ஏராளமான பாணங்களை அர்ஜுனனின் தேர் மீது ஏவினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும், தேரின் குதிரைகளையும் நாராசங்களால் காயப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் சிந்து ராஜனுடைய சாரதியின் தலையையும், கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். இச்சமயம் சூரியன் தீவிர கதியுடன் அஸ்தாசலத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. இதனைக் கவனித்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்.

7.64 ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனிடம் ஜயத்ருதனை வதம் செய்யக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனிடம், “மகாபாஹு பார்த்தா! சிந்து ராஜன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பிப் பயத்துடன் நிற்கிறான். வீரமகாரதிகள் அவனைத் தங்கள் இடையில் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளனர். போர்க்களத்தில் இந்த ஆறுமகாரதிகளை வெல்லாமல் ஜயத்ருதனை வெல்ல முடியாது. ஆதலால் நான் சூரியனை மறைப்பதற்கு ஏதேனும் உபாயம் செய்கிறேன். அதனால் சிந்துராஜன் மட்டும் சூரியன் மறைந்துவிட்டதைத் தெளிவாகக் காண்பான். அதனால் சூரியாஸ்தனமாகி விட்டது என்று நினைத்து உன்னைத் தாக்க வருவான். அந்த சமயத்தில் நீ அவசியம் ஜயத்ருதனை அடிக்க வேண்டும். சூரியன் அஸ்தமித்துவிட்டான் என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது,” என்றார். அர்ஜுனனும் பகவானிடம் அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று கூறினார்.

உடனே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருளைச் சிருஷ்டித்துச் சூரியனை மறைத்தார். கௌரவ வீரர்கள் சூரியனைப் பார்க்காமலேயே அவர் அஸ்தமித்து விட்டதாக எண்ணி மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தனர். ஜயத்ருதன் மட்டும் அடிக்கடி முகத்தை நிமிர்த்துச் சூரியனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்தனிடம் “சிந்து ராஜன் உன்னைப் பற்றிய பயமின்றிச் சூரியனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். இவனை வதம் செய்ய இதுவே சரியான சமயம். நீ விரைவில் இவன் தலையை வெட்டி உன் சபதத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்” என்றார்.

7.65 அர்ஜுனன் சிந்து ராஜனின் காவலர்களான மகாரதிகளுடன் போரிடுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் சிறந்த பாணங்களால் கௌரவ மகாரதிகளுடன் பெரும் போரைத் தொடங்கினார். அவர் கிருபாசாரியாரையும், கர்ணன், சல்யன், துரியோதனன் மற்றும் வருஷ சேனனையும் தாக்கினார். ஜயத்ருதன் மீது 60 பாணங்களை அடித்தார். அர்ஜுனன் அருகில் நிற்பதைக் கண்ட அவர்கள் பெரும் பயத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

அவர்கள் தங்கள் வெற்றியை விரும்பி அர்ஜுனனைப் பாணங்களால் அபிஷேகம் செய்தனர். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அழிக்க விரும்பிப் பயங்கர அம்பு வலையை விரித்தார். படைவீரர்கள் பயத்துடன் சிந்துராஜனை விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டனர். சேனை பயந்து ஓடத் தொடங்கிய போது, அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், கர்ணன், சல்யன், வ்ருஷசேனன் மற்றும் துரியோதனனை மறைத்து விட்டார். கர்ணன், வ்ருஷசேனன் இருவரது வில்லையும் வெட்டிச் சல்யனின் சாரதியைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்தி விட்டார். மாமன், மருமகனான கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா இருவரையும் பாணங்களால் துளைத்துத் துன்புறுத்தினார்.

இவ்வாறு கௌரவ மகாரதிகளைத் துன்புறச் செய்த அர்ஜுனன் அக்னியை போன்ற அம்பை எடுத்தார். அதனைத் திவ்யாஸ்திரங்களால் மந்திரித்தார். நறுமணப் பொருட்களாலும், மாலைகளாலும் எபோதும் பூஜிக்கப்பட்ட அதனை முறைப்படி வஜ்ராயுதத்தால் இணைத்துக் காண்டவத்தின் மீது வைத்தார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மறுபடியும் விரைவாக “தனஞ்ஜயா! நீ துராத்மாவான சிந்துராஜனின் தலையை விரைவில் வெட்டிவிடு. சூரியன் அஸ்தாசலத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறார். ஜயத்ருதன் வதம் விஷயமாக இப்போது நான் கூறுவதைக் கேள்” என்றார்.

7.66 கிருஷ்ணன் ஜயத்ருதன் வதம் பற்றி அர்ஜுனனிடம் கூறியவை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “பார்த்தா! நீ இதைக் கேள் ஜயத்ருதனின் தந்தை ‘வ்ருத்தகூத்ரன்’ இவ்வுலகில் புகழ்பெற்றவர். அவர் மகப் பேரின்றி நீண்டகாலம் கடந்தபிறகே ஜயத்ருதனை மகனாகப் பெற்றார். ஜயத்ருதன் பிறந்த போது தோன்றிய அசரீரி மன்னனிடம், “சக்தி மிகுந்த மன்னா! உன் புதல்வன் குலம், சீலம், அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களுடன் வம்சத்திற்கேற்றாற் போல இருப்பான். கூடித்திரியர்களில் சிறந்தவனாக விளங்குவான். ஆனால் இறுதிக்காலத்தில் ரணகளத்தில் போரிடும்போது ஒரு கூடித்திரிய சிரோமணி இவன் தலையை வெட்டிவிடுவான்” என்று கூறியது. அதைக் கேட்ட வ்ருத்தகூத்ரன் சிறிது யோசித்துப் பின், “என்னுடைய இந்தப் புதல்வனின் தலையை எவன் புவியில் விழச் செய்வானோ, அவனுடைய தலையும் நூற்றுக்கணக்கான துண்டாகிவிடும்” எனச் சாபமளித்தார். பின்னர் உரிய காலத்தில் ஜயத்ருதனை மன்னனாக்கித் தான் கானகம் சென்று தவம் மேற்கொண்டார்.

அர்ஜுனா! அந்த வ்ருத்தகூத்ர மன்னர் இப்போது சமந்த பஞ்சகக்ஷேத்ரத்திற்கு அருகில் கோரமான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். ஆதலால் நீ அற்புதமான செயல் செய்யும் திவ்யாஸ்திரத்தின் மூலம் சிந்துராஜன் ஜயத்ருதனின் தலையை வெட்டி அதனை வ்ருத்த கூடித்திரன் மடியில்

வீழ்த்திவிடு. பாரதா! நீ இவன் தலையைப் பூமியில் வீழ்த்தினால் உன்னுடைய தலையும் நூறு துண்டாகிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. வருத்தக்ஷத்ர மன்னர் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். நீ திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அவர் இந்த விஷயத்தை அறியாமல் பார்த்துக் கொள். இந்திரகுமாரா! முவுலகிலும் உன்னக்கு அசாத்தியமான செய்ய முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறினார்.

7.67 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொற்படி, அர்ஜுனன் ஐயத்ருதன் தலையை வருத்தக்ஷத்ரன் மடியில் வீழ்த்துதல்

பகவான் கூறியவாறே, அர்ஜுனன் ஒவ்வொரு நாளும் மலர்களாலும், சந்தனத்தாலும், பூஜிக்கப்பட்ட பாணத்தில் திவ்ய மந்திரங்களை உச்சரித்து அதனை ஐயத்ருதனை நோக்கி விடுத்தார். காண்டீவத்தில் இருந்து விடுபட்ட அந்தப் பாணம், சிந்துராஜனின் தலையை வெட்டிப் பருந்தைப் போல் வானத்தில் எடுத்துக் கொண்டு சென்றது. அர்ஜுனன் பாணங்களின் மூலம் அத்தலையை ஆகாயத்திலேயே சுமக்கச் செய்தார். ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ச்சியாக பாணங்களை அடித்துக் கதம்ப மாலையைப் போல அத்தலையைச் செய்துவிட்டார். அத்துடன் ஆறுமகாரதிகளுடன் போரும் செய்து கொண்டிருந்தார். இச்சமயம் ஐயத்ருதனின் தந்தை வருத்தக்ஷத்ரன் சந்தியோபாசனை செய்து கொண்டிருந்தார். ஜபத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அவர் மடியில் ஐயத்ருதனின் தலை விழுந்தது. அவர் ஜபத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததால் அதனைப் பார்க்கவில்லை. ஜபத்தை முடித்து ‘வருத்தக்ஷத்ரன்’ எழுந்திருக்கும் போது அவருடைய மடியில் இருந்து அந்தத் தலை பூமியில் விழுந்தது. மகனின் தலை பூமியில் விழுந்ததுமே தந்தையின் தலையும் நூறு துண்டுகளாயின. கௌரவ சேனை முழுவதும் வியப்பில் ஆழ்ந்தது.

அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொன்றதும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் அமைத்த இருளைச் சுருட்டிவிட்டார். அதன் பிறகே இருள் சூழ்ந்து கதிரவன் மறைந்தது கிருஷ்ணபகவானின் மாயச் செயலால்தான் என்பதைக் கௌரவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். இவ்விதம் எல்லையில்லாத தேஜஸ்வியான அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் எட்டு அக்ஷௌஹிணி சேனையை அழித்து ஐயத்ருதனையும் கொன்று விட்டார். கௌரவர்கள் கண்ணீர் பெருக்கித் தம் வெற்றியில் அவரும்பிக்கை கொண்டனர்.

ஐயத்ருதன் வதம் செய்யப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தத்தம் சங்கங்களை ஒலித்தனர். பிறகு பீமசேனன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா ஆகியோரும் தத்தம் சங்கங்களை ஒலித்தனர். இச்சங்கொலியால் ஐயத்ருதவதம் நிகழ்ந்துவிட்டது என்று யுதிஷ்டிரர் தீர்மானித்தார். வெற்றிக்கான போர்க்கருவிகளை இசைக்கச் செய்தார். துரோணரின் முன்

துணிவுடன் போரை விரும்பி நின்றார். சோமகர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் துரோணரோடு போர்புரியலானார்கள். அர்ஜுனனும் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றி மீண்டும் கௌரவ சேனையின் ரதிகளோடு போரைத் தொடங்கினார்.

7.68 அர்ஜுனன் அம்புகளால் கிருபாசாரியார் மூர்ச்சை; அர்ஜுனன் துயரம்

சிந்து ராஜன் ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்டதால் சினம் கொண்ட கிருபாசாரியார் அம்புமழையால் அர்ஜுனனை மறைத்தார். துரோணரின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவும் அர்ஜுனனுடன் போரிட்டார். இருவரும் மகாரதிகள். அவ்விருவரும் எதிரெதிரான இரு திசைகளில் நின்று அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்து துன்புறுத்தினர். அந்தப்பாணங்களால் தாக்கப்பட்டு மிகுந்த வேதனையடைந்தபோதும், குரு மற்றும் குருவின் புதல்வனை அர்ஜுனன் வதம் செய்ய விரும்பவில்லை. அவ்விருவரின் அஸ்திரங்களையும் விலக்கி அவர்கள்மீது மெதுவான பாணங்களையே செலுத்தினார். பாணங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்ததனால் அவ்விருவரும் வேதனையுற்றனர். கிருபாசாரியார் அர்ஜுனன் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்து தேரின் பின் பகுதியில் சென்று அமர்ந்தார். அவருடைய சாரதி கிருபர் இறந்துவிட்டதாகக் கருதிப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

தன்குருவான கிருபாசாரியார் மூர்ச்சையடைந்ததைக் கண்டு அர்ஜுனன் தேரில் அமர்ந்தவாறு புலம்பலானார். கண்களில் இருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருக இவ்வாறு கூறலானார், “குலத்தை முடிக்கும் பாவியான துரியோதனன் பிறந்த போதே மகாஞானியான விதுரர் அழிவிற்குரிய விளைவைக் கண்டு குலத்திற்குத் தீயான இந்தச் சிறுவனைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பி விடலாம். அதுவே சரியாகும். இவனால் முக்கியமான குருவம்சத்தினருக்கும் பயம் உண்டாகும் என்றார். சத்தியவாதியான விதுரரின் சொல் இன்று உண்மையாகி விட்டது. துரியோதனனின் காரணமாகவே நான் இன்று என் குரு அம்புப்படுக்கையில் இருப்பதைக் காண்கிறேன்.

என்னைப் போன்ற எந்தப் புருஷன் பிராமணரிடமும், ஆசாரியாரிடமும் துரோகம் செய்வான்? இவர் ரிஷி குமாரர் என்னுடைய ஆசாரியர் குருவான துரோணரின் பரமசகா. இவர் என் பாணங்களால் துன்புறுத்தி தேரின் இருக்கையில் கிடக்கிறார். நான் விரும்பாமலேயே அவரைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தியுள்ளேன். அவர் கஷ்டப்படுகிறார். நான் மிகவும் துன்பமடைகிறேன். புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் கிருபாசாரியாரை

பலமுறை காயப்படுத்தியுள்ளேன். இன்று புத்திர சோகத்தைக் காட்டிலும் அதிக சோகத்தில் கிருபாசாரியார் என்னை ஆழ்த்துகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பாருங்கள். அவர் தன்னுடைய தேரில் தீனனாகிக் கிடக்கிறார். குருவிடம் வித்தையைப் பெற்று அவரையே அடிக்கும் அதமன் நிச்சயம் நரகத்தை அடைவான். நான் நரகத்திற்குச் செல்வதற்காகவே அவரைத் தேரில் தூங்கவைத்துள்ளேன். எனக்கு அஸ்திர வித்தையில் பயிற்சியளித்த கிருபர் நீ குருவின் மீது எந்த வகையிலும் அடிக்கக் கூடாது என்று கூறினார். அவருடைய அந்த சொல்லை ஏற்காமல் போர்க்களத்தில் அவர்மீதே நான் பாணமழை பொழிந்துள்ளேன். அதற்காக எனக்குத் திக்காரம்” என்று அர்ஜுனன் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார். இச்சமயம் கர்ணன் அர்ஜுனனின் தேரை நோக்கி வந்தான். அவனைக்கண்ட யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, சாத்யகி மூவரும் கர்ணனை நோக்கி ஓடினார்கள்.

7.69 அர்ஜுனன், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உரையாடல்

கர்ணன் தன்னை நோக்கி வருவதையும், சாத்யகி கர்ணனைத் தடுக்க விரைவதையும் அர்ஜுனன் பார்த்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “கர்ணன் இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்துங்கள். ஜனார்த்தனா! கர்ணன் சாத்யகியைப் பூரிச்சரவாவின் வழிக்கு அனுப்பிவிடக் கூடாது” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “பாண்டு குமாரா! சாத்யகி தனியாகவே கர்ணனுக்குப் போதுமானவர். இப்போது துருபதன் புதல்வர்கள் இருவரும் அவருடன் இருக்கிறார்கள். பார்த்தா! இப்போது கர்ணனுடன் உன் போர் நடப்பது சரியல்ல. அவனிடம் மிகப்பெரிய எரிநகூத்திரம் போன்ற இந்திரனின் சக்தி உள்ளது. உன்னை அழிப்பதற்காகவே கர்ணன் அதற்குத் தினமும் பூஜை செய்துபாதுகாப்போடு வைத்துள்ளான். அவன் சாத்யகியுடன் போர்புரியட்டும். நான் கர்ணனின் இறுதிக் காலத்தை அறிவேன். அப்போது நீ உன் கூரிய அம்புகளால் அவனைக் கொன்று வீழ்த்துவாய்” என்று கூறினார்.

7.70 அர்ஜுனனிடம் பீமசேனன் கூற்று: அர்ஜுனன் கர்ணனை ஏகதல்: வருஷசேனைக் கொல்லச் சபதம்

இதே சமயத்தில் கர்ணனால் தேரிழந்த பீமசேனன் அவன் சொற்களால் தாக்கப்பட்டுக் கோபம் கொண்டார். சாத்யகிக்கும் கர்ணனுக்கும் மிடையே போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்; “தனஞ்ஜயா! கர்ணன் உனக்கு எதிரிலேயே என்னிடம், “அடே, நீ முட்டாள்; பெருவயிறன், அஸ்திரவித்தைகளை அறியாதவன்; சிறுவன்; கோழை: ஆகவே போரிடாதே” என்று அடிக்கடி கூறினான். அவ்வாறு கூறிய அவன் என்னால் மட்டுமல்ல; உன்னாலும் வதம் செய்யப்பட வேண்டியவன். என்னுடைய சொற்களையும் மனத்தில் வைத்துக் கர்ணனுடைய மரணத்தைத்

தீர்மானித்துக் கொள்” என்றார். பீமனின் பேச்சைக் கேட்ட அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கர்ணனுக்கு அருகில் சென்று கூறத் தொடங்கினார்; “கர்ணா! கர்ணா! தேரோட்டி மகனே! நீ உன்னையே புகழ்ந்து கொள்ளுகிறாய். அதர்ம புத்தியுடையவனே! இப்போது நான் கூறுவதைக் கேள். போரில் வெற்றி வீரர்களுக்கு வெற்றி அல்லது தோல்வி என்ற இருவகை விளைவுகள் உள்ளன. இந்திரனே போரிட்டாலும் அவருக்கும் இந்த இரு விளைவுகளும் தீர்மானிக்கப்பட முடியாதனவேயாகும்.

வெட்கமற்ற கர்ணா! நீ அடிக்கடி போரைவிட்டு ஓடிய போதும், பீமசேனன் உன்னிடம் கடுமையான சொற்கள் எதையும் கூறவில்லை. பீமசேனன் உத்தம குலத்தில் பிறந்ததால் பெற்ற சீல சபாவத்தையும், பெருமையையும் நீ பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்துக் கொள். தேரோட்டி மகனே! நீ ஒரே ஒரு முறை மட்டும் தெய்வாதீனமாகப் பீமசேனனைத் தேரிழக்கச் செய்தாய். நீ உன் குலத்திற்கேற்றவாறு பீமனைக் கடுமையான சொற்களால் பேசியுள்ளாய். போர் என்பது பீமசேனனின் தந்தைவழிக் கடமையாகும். உன்னுடைய வேலை உன் குலத்திற்கேற்பத் தேரோட்டுவதாகும். சாத்யகி உன்னைத் தேரிழக்கச் செய்து மரணத்திற்கருகில் கொண்டு சேர்த்தும், நீ என்னால் வதைக்கப் படவேண்டியவன், என்பதால் உன்னைக் கொல்லவில்லை.

நீ பீமனை ஏதோ ஒரு வகையில் தேரிழக்கச் செய்து அவரிடம் கூறிய சொற்கள் பெரிய அதர்மமாகும். மனிதரில் சிறந்த சான்றோர்கள் பகைவனை வென்று அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. யாரையும் கடுமையாக நிந்திப்பதுமில்லை. உன்னுடைய அறிவு மிகவும் தாழ்ந்தது. அதனாலேயே தகுதியற்ற சொற்களை உளறிக் கொண்டிருக்கிறாய். சிறந்த விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பவரும், சூர வீரருமான பீமசேனனிடம் சொல்லிய சொற்கள் சரியல்ல. என் மற்றும் நீ கிருஷ்ணனுக்கும் முன்பே நீ பீமசேனனால் பலமுறை தேரிழந்தாய். ஆனால் பீமன் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறவில்லை. நான் இல்லாதபோது நீங்கள் என்னுடைய புதல்வன் அபிமன்யுவை அநியாயமாகக் கொன்று விட்டீர்கள். நீ உன் அழிவிற்காகவே, அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டினாய். நான் போர்க்களத்தில் நீ பார்க்கும் போதே உன் புதல்வன் வருஷசேனனைக் கொல்லப் போகிறேன். இதனை நான் என் வில்லைத் தொட்டுச் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன் என்றார்.

7.71 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை வாழ்த்துதல்: அர்ஜுனன் கேசவனை வணங்கிப் பதிலளித்தல்

இச்சமயத்தில் சூரியபகவான் மேற்குத் திசையில் மறையத் தொடங்கினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன் சபத்தை நிறைவேற்றிய

அர்ஜுனனை இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு கூறாலானார், “வெற்றி வீரா! அர்ஜுனா! நீ இன்று மிகப் பெரிய சபதத்தை நிறைவேற்றியது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். வருத்தக்ஷத்ரன் புதல்வனோடு கொல்லப்பட்டான். ஜிஷ்ணு! இந்த சேனையோடு போர் புரியத்தக்க வீரன் மூவுலகத்திலும் உன்னையன்றி வேறு ஒருவர் இல்லை. துரியோதனனின் சேனையில் உனக்குச் சமமான, உன்னை விடப் பலசாலிகளான மன்னர்கள் பலர் போர்க்களத்தில் உன்னை எதிர்க்க வந்தும் இயலவில்லை. போரில் இன்று நீ தனியாகச் செய்து காட்டிய பராக்கிரமத்தை வேறு யாரும் செய்ய இயலாது.

இதேபோல உற்றார், உறவினருடன் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் பகைவர்களை வெல்லும் விஜய வீரனான உனக்கு மறுபடியும் வாழ்த்துக் கூறுவேன்” என்று வாழ்த்திப் பேசினார். அர்ஜுனன் அவரிடம், “கேசவா! தாங்கள் யாருக்கு ரக்ஷகனோ, அவர்களுக்கு வெற்றி உண்டாவதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. உங்கள் அருளால் யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தையும் பெறப் போகிறார். வார்ஷ்ணையா! இது உங்களுடைய பிரபாவம். உங்களுடைய வெற்றியாகும். மதுகுதனா! நாங்கள் எப்போதும் உங்களுடைய வாழ்த்துக்கு உரியவராக இருப்போம்” என்று பதிலளித்தார்.

7.72 அர்ஜுனனிடம் போர்க்களக்காட்சிகளைக் காட்டியவாறு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரை யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துச் செல்லுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் சபதத்தில் வெற்றிபெற்ற அர்ஜுனனை யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துச் செல்ல விரும்பி, யுதிஷ்டிரரிடம் தேரைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனனிடம் போர்க்களக் காட்சிகளைக் காட்டியபடி பேசத் தொடங்கினார். “அர்ஜுனா! போரில் பெரும் புகழையும், வெற்றியையும் விரும்பிய வீரர்கள் உன் பாணங்களால் இறந்து பூமியில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதோபார்! பூமி முழுவதும் மன்னர்களின் சிறகுள்ள பாணங்களாலும், சஸ்திரங்களாலும் வாகனங்களாலும் நிரம்பியுள்ளது. மன்னர்கள் அணிந்திருந்த ஆபரணங்கள் வாகனங்களின் அணிகலன்கள், பலவகையான ஆயுதங்கள் சிதறிக் கிடக்கும் பூமி சரத் காலத்து வானத்தைப்போலப் பொலிவுடன் திகழ்கிறது. ராஜ்யத்திற்காகக் கொல்லப்பட்ட மன்னர்கள் தம் அன்பு மனைவியைப் போல, பூமியை ஆலிங்கனம் செய்தவாறு பூமியின் மீது உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உயிரிழந்து கிடக்கும் யானைகளையும், குதிரைகளையும் பார்.

வீரா! நீ அடித்த ஆயிரக்கணக்கான காலாட்படையினரைப் பார். இந்தப் புவியின் பக்கம் பார்ப்பதே கடினமாக உள்ளது. கொல்லப்பட்ட யானைகளும் அழிக்கப்பட்ட தேர்களும் இறந்துகிடக்கும் குதிரைகளும்

பூமியை நிறைத்துள்ளன. போர்க்களத்தில் புகழை வளர்க்கும் காரியம் செய்யும் சக்தி உன்னிடமும் போரில் தைத்ய-தானவர்களை அழிக்கும் தேவராஜனிடமும் மட்டுமே உள்ளது”, என்று கூறியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் பாஞ்சஜன்யத்தை ஒலித்தார். அஜாத சத்ருவான யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று அவரிடம் ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்டான் என்று தெரிவித்தார்.

7.73 அர்ஜுனனை யுதிஷ்டிரர் பாராட்டுதல்; அர்ஜுனன் அடக்கத்துடன் பதிலளித்தல்

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளாலேயே இவ்வெற்றி சாத்தியமானது என்று கூறிப் பகவானைப் பாராட்டினார். பலவாறாகத் துதி செய்து மகிழ்ந்தார். பிறகு தர்மராஜன் அர்ஜுனனை அணைத்துக் கொண்டு பாராட்டினார். ஜயத்ருதனைக் கொன்று சபதத்தை சத்தியமாக்கியது சௌபாக்கியம் எனப் புகழ்ந்துரைத்தார். அர்ஜுனன் அவரிடம், “ஜயத்ருதன் உங்கள் கோபத் தீயாலேயே கொல்லப்பட்டான். துரியோதனனின் சேனையை வென்றதும், உங்கள் அருளால்தான் உங்கள் கோபத்தால் தகிக்கப்பட்டே பிதாமகர் பீஷ்மர் இன்று அம்புப்படுக்கையில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பாண்டு குமாரா! தாங்கள் யாரைக் கோபிக்கிறீர்களோ, அவர்களுக்குப் போரில் வெற்றி கிடைப்பதற்கரியதாகும்” என்று அடக்கத்துடன் கூறினார்.

7.74 அர்ஜுனன் கர்ணனுடன் போரிட்டு வெற்றி பெறுதல்; இரவுப் போர் தொடங்குதல்

14 ஆம் நாள் அன்று இரவும் போர் தொடர்ந்து நடந்தது. விளக்குகளும் தீப்பந்தங்களும் ஏற்றப்பட்டன. கர்ணன் தன் அமோகசக்தி ஆயுதத்தின் மூலம் அர்ஜுனனை வதம் செய்வதாகத் துரியோதனனிடம் உறுதியளிக்கிறான். அர்ஜுனனும் கர்ணனிடம் போரை விரும்பி வந்தார். தனஞ்ஜயன் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட கர்ணன் பயமின்றிப் பார்த்தனை எதிர்ப்பதற்கு வந்தான். இருவரும் பரஸ்பரம் அம்புகளால் அடித்துக் கொண்டனர். கர்ணனின் வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்ளாத அர்ஜுனன் 300 கூரான பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தார். அவனுடைய இடது புஜத்தைக் காயப்படுத்தினார். காயமடைந்த கர்ணனின் வில் நழுவிக்கீழே விழுந்தது. கர்ணன் நொடிப் பொழுதில் வேறு வில்லை எடுத்து அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்து அவரை மறைத்தான்.

அர்ஜுனன் சிரித்தவாறு அவற்றை அழித்துவிட்டார். கர்ணன் அர்ஜுனனுக்கிடையே அற்புதமான போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் கர்ணனின் வில்லை வெட்டி, நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று, சாரதியின் தலையையும் வெட்டி விட்டார். பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு முள்ளம் பன்றியைப் போலக் காட்சியளித்த கர்ணன் தன் தேரில் இருந்து இறங்கிக்

கிருபாசாரியாரின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். கர்ணன் தோல்வியுற்றதால் பயந்த கௌரவ சேனை ஓடத் தொடங்கியது.

7.75 அர்ஜுனன் பீமனுடன், துரோணரை எதிர்த்தல்

கர்ணன் தோல்வியடைந்ததும், தானே போரிட வந்த துரியோதனனைத் தடுத்து அஸ்வத்தாமா போரிடலானான். பாஞ்சால சோமகர்களை அழித்துத் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தேரிழக்கச் செய்தான். பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் பயந்து ஓடினர். அச்சமயம் பீமனும், யுதிஷ்டிரரும் அஸ்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அர்ஜுனனும் பீமசேனனுடன் இணைந்து பல நாட்டு வீரர்களுையமனுலகு அனுப்பினார். இச்சமயம் துரோணர் வாயவ்யாஸ்திரத்தின் மூலம் பேரழிவை ஏற்படுத்தினார். துரோணரால் அடிக்கப்பட்டுப் பாஞ்சால வீரர்கள் போரை விட்டு ஓடிவிட்டனர். அர்ஜுனனும், பீமனும் இதைக் கண்டு தத்தம் தேர்ப்படையுடன் துரோணரை நோக்கிச் சென்றனர். பார்த்தன் வலது பக்கமும், பீமன் இடதுபக்கமும் நின்று துரோணர் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். திரும்பிவந்த பாஞ்சால, மத்ஸ்ய, சோமகர்களும் போரில் ஈடுபட்டனர். இச்சமயம் கௌரவ சேனையின் சிறந்த ரதிகள் துரோணரை பாதுகாக்க விரைந்தனர். அப்போது அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவ சேனை வாகனங்களை விட்டு விட்டுப் பயந்து ஓடலாயிற்று.

7.76 அர்ஜுனன் அலம்புஷன் போர் அலம்புஷன் ஓட்டம்

இச்சமயம் விராட மன்னரைத் தோல்வியுறச் செய்த மத்ரராஜன் சல்யனை நோக்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வந்தனர். அப்போது ஜடாசுரன் மகனாகிய அலம்புஷன் என்ற பெயரில் இருந்த இன்னொரு அரக்கன் அவர்களை எதிர்ப்பதற்காக வந்தான். எட்டுச் சக்கரங்களுடைய, இரும்பாலான, குதிரைமுகம் கொண்ட பிசாசுகள் பூட்டப்படிருந்த, கழுகுச் சின்னமுடைய சிவப்பு வண்ணக் கொடி பறந்த தேரில் ஏறி அவன் கருப்புமலையைப் போல் நின்று அர்ஜுனனிடம் வந்தான். அர்ஜுனன் மீது நூற்றுக் கணக்கான அம்புகளைப் பொழிந்தான். அங்கு மனிதனுக்கும் அரக்கனுக்கும் இடையில் கோரமான போர் நடைபெற்றது.

அர்ஜுனன் நூறு பாணங்களால் அரக்கனைக் காயப்படுத்தினார். 9 பாணங்களால், கொடியையும், 3 ஆல் தேரின் திரிவேணியையும், ஒரு அம்பால் அரக்கனின் வில்லையும் வெட்டினார். பிறகு அவனுடைய தேரின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் பாணங்களால் துளைத்துக் கொன்று விட்டார். அரக்கன் வேறு வில்லை எடுக்க அதனையும் துண்டாக்கினார். அவன் கத்தியைக் கையில் எடுத்தான். அர்ஜுனன் கத்தியையும் அம்பால் துண்டாக்கி விட்டார். பிறகு நான்கு கூரிய அம்புகளால் அவனைப் படுகாயப்படுத்தினார். அவன் பயந்து ஓடி விட்டான். ஜடாசுரன் மகனாகிய

அலம்புஷன் தோற்று ஓடியபின்னர், அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடுமாறு விரட்டினார்.

இதனிடையே கௌரவ மகாரதிகளுடன் சாத்யகியும், துரோணருடன் த்ருஷ்டத்யும்னனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தங்களுடன் தனியாகப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த சாத்யகியிடம் அர்ஜுனன் வராதவாறு தடுத்து விட்டால் சாத்யகியையும், துருபத குமாரனையும் கௌரவர் அனைவரும் சேர்ந்து அபிமன்யுவைக் கொன்றது போல் கொன்று விடலாம் என்று கர்ணன் துரியோதனனிடம் ஆலோசனை கூறினான். துரியோதனனும் சகுனியைப் பெரும் படையுடன் சென்று அர்ஜுனனுடனும் மற்ற பாண்டவர்களுடனும் போர் செய்து அவர்களை வதைக்குமாறு ஆணையிட்டான்.

7.77 அர்ஜுனன் சகுனி போர்; சகுனி தோற்று ஓடுதல்

சகுனி துரியோதனனின் ஆணைப்படி பெரும் படையுடன் சென்று அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலானான். கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து களைத்திருந்த போதும், அர்ஜுனன் சகுனியின் சேனையை முன்னேறாமல் தடுத்தார். சகுனி சிரித்தவாறு அர்ஜுனனைத் தாக்கி அவருடைய தேரையும் தடுத்தான். அர்ஜுனன் சகுனியையும், மற்ற வீரர்களையும் அம்புகளால் அடித்து, இந்திரன் அசுரர்களை அழித்தது போல அவர்களை அழிக்கலானார். யானையின் துதிக்கைகளை வெட்டி வீழ்த்தினார். போர்க்களம் முழுவதும் இறந்தவர்களின் சடலங்களால் நிரம்பியது. அர்ஜுனன் சகுனியையும் அவன் மகன் உலாகனையும் பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். காயமடைந்த உலாகன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அடித்தான்; கர்ஜனை புரிந்தான். அதனால் சினம் கொண்ட அர்ஜுனன் சகுனியின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். குதிரைகளற்ற தன் தேரில் இருந்து சகுனி உலாகனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

ஓரே தேரில் நின்ற தந்தையும், மகனும் இருமேகங்கள் மலைமேல் மழை பொழிவதைப் போல அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தனர். அவர்களுடைய பாணங்களால் காயமுற்ற அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் சேனையை நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளால் சின்னாபின்னமாக்கினார். சகுனியுடன் வந்த சேனை பயங்கொண்டு தங்கள் வாகனங்களையும் விட்டுவிட்டு ஓடியது. சகுனியை வென்ற அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் மகிழ்ச்சியுடன், தேவதத்தத்தையும், பாஞ்சஜன்யத்தையும் முழக்கினர்.

7.78 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்த்தனிடம் கூறியது

இச்சமயத்தில் துரியோதனனின் கடும் சொற்களால் துயரமடைந்த

கர்ணனும், துரோணரும், பாஞ்சால, சோமகர்கள் மீது கடும்போர் புரிந்தனர். துரோணர் கூடித்திரியர்களின் உயிரைப் பறித்தார். பாண்டவர்கள் கண் முன்பே அவர்களுடைய சேனை போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடலாயிற்று. இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “துரோணரும், கர்ணனும் இணைந்து, த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி இருவரையும் படுகாயப்படுத்திவிட்டனர். நம் மகாரதிகள் தோற்றுவிட்டனர். நம் சேனை தடுத்தாலும் நிற்காமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது” என்று மனம் கசிந்து கூறினார். ஓடுகின்ற சேனையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்கள் ஓட வேண்டாம் என்று கூறித்தடுத்தனர்.

7.79 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடமும் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமும் கூறுவது

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனை ஓடுவதைக் கண்டார். துரோணராலும் கர்ணனாலும் பயங்கரமாகத் தாக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்கள் எல்லாத்திசைகளிலும் ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். இதைப்பார்த்து தருமபுத்திரர் தானும் போரில் இருந்து விலகவிரும்பி அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்; “பார்த்தா! பெரும் வில்லாளியான கர்ணனின் பாணங்களால் நம் சேனை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இங்கு கர்ணனின் வதம் தொடர்பாக உனக்குத் தோன்றும் சமயோசிதமான கடமையைச் செய் என்றார்.

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் “பிரபோ! இன்று யுதிஷ்டிரர் ராதேயனின் பராக்கிரமத்தில் பயந்து விட்டார். கர்ணன் விஷயமாக இப்போது நாம் செய்யவேண்டியது என்ன என்பதைத் தாங்கள் தீர்மானியுங்கள். துரோணரிடமும், கர்ணனிடமும் பயந்து ஓடும் நம் வீரர்கள் மீதும் கர்ணன் பின்னால் இருந்து அம்பு மழை பொழிகிறான். போர் முனையில் என் கண் முன் கர்ணன் இவ்வாறு சஞ்சரிப்பதைச் சகிக்க முடியவில்லை. தாங்கள் சீக்கிரம் கர்ணனுக்கு அருகில் செல்லுங்கள். இன்று நான் இவனைக் கொன்று விடுவேன்; அல்லது அவன் என்னைக் கொல்லட்டும்” என்று கூறினார்.

7.80 பகவான் வாசுதேவன் பார்த்தனிடம் உரைத்தவை

தனஞ்ஜயனுக்குப் பகவான் வாசுதேவன் பதிலுரைத்தார்; “கௌந்தேயா! இன்று போர்க்களத்தில் கர்ணன் இந்திரனைப் போல அமானுஷ்ய பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகிறான். தனஞ்ஜயா! போர்க்களத்தில் உன்னையும் கதோத்கஜனையும் தவிர இவனை எதிர்ப்பதற்கு வேறு யாரும் இல்லை. இப்போது கர்ணனுடன் நீ போர் புரிவது உசிதம் என்று நான் கருதவில்லை. ஏன் எனில், அவனிடம் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தி ஆயுதம் உள்ளது. ராதேயன் போர்க்களத்தில் உன்மீது பிரயோக்கிப்பதற்காகவே இந்த சக்தியைப் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளான். இப்போது பீமசேனன் மகன்

கடோக்கஜன் ராதேயர்களை எதிர்ப்பதற்காகச் செல்லட்டும். அவனிடம் ராகுஸர்களுக்குரிய பல அஸ்திர சஸ்திரங்கள் உள்ளன. கடோக்கஜன் உங்களுடைய நலம் விரும்பி. உங்களிடம் அன்பு கொண்டவன். அவன் போர்க்களத்தில் கர்ணனை வென்று விடுவான் என்று கூறினார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் கடோக்கஜனை அழைத்தார்.

7.81 தொடர் நிகழ்வுகள்

கடோக்கஜன் வந்ததும் பகவான் வாசுதேவன் கடோக்கஜனிடம் கர்ணனைக் கொன்று விட ஆணையிட்டார். அர்ஜுனனும், கடோக்கஜனிடம், “கடோக்கஜா! என்னுடைய சேனை முழுவதிலும் மூன்றே பேர் சிறந்த வீரர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். நீ, மஹா பாஹு சாத்யகி, மற்றும் பீமசேனன். ஆகவே நீ இந்த இரவுப்போரில் கர்ணனோடு த்வைரதப் போரிடு. சாத்யகி உன் பின்னாலிருந்து காப்பாற்றுவார். அவருடைய உதவியோடு போரில் கர்ணனைக் கொன்று விடு என்றார். கடோக்கஜனும் அவ்விருவரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டான். அந்த இரவு நேரத்தில் உலகுள்ளவரை மக்களால் பேசப்படுமளவிற்குக் கர்ணனுடன் போரிடுவேன். கர்ணனை அழித்துவிடுவேன் என்று கூறிக் கர்ணனை எதிர்க்கச் சென்றான்.

இச்சமயம் ஜடாசுரன் என்னும் அரக்கனின் புதல்வன் அலம்புஷன் என்பான். துரியோதனனின் உதவிக்குத் தானாகவே வந்து பீமனைக் கொன்றுவிட அனுமதி வேண்டினான். பத்ரிகாசிரமத்தில் பீமனால் கொல்லப்பட்ட ஜடாசுரன் மகன் கடோக்கஜனைப் போருக்கு அறைகூவி அழைத்தான். அலம்புஷனோடு போர்புரிந்து அவன் தலையைத் துணித்துத் துரியோதனன் தேர் மீது வீசிய கடோக்கஜன் பின்னர் கர்ணனுடன் போரிடச் சென்றான். இதே நேரம் அலாயுதன் என்ற அரக்கன், கிர்மீர், ஹிடும்பன் என்ற அரக்கர்களின் நண்பன், பகனின் உறவினன் துரியோதனனிடம் வந்து பகன், ஹிடும்பன், கிர்மீர் இவர்களைக் கொன்றதற்காகப் பீமனைப் பழிவாங்க அனுமதி கேட்டான். துரியோதனன் மகிழ்வுடன் அவனிடம் போருக்கு அனுமதியளித்தான்.

கர்ணனுக்கும் கடோக்கஜனுக்கும் போர் நடைபெற்ற வேளையில் அலாயுதன் பின் கௌரவ சேனை அணிவகுத்தது. அலாயுதன் போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் சம்ஹாரம் செய்வதைப் பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கடோக்கஜனிடம் முதலில் அலாயுதனைக் கொன்று விடு. பின்னர் கர்ணனை வதம் செய்யலாம் என்று கூறினார். கடோக்கஜனும் அலாயுதனுடன் உக்கிரமான போர்புரிந்து அவனைக் கொன்று அவன் தலையைக் கொய்து துரியோதனன் முன் போட்டான். பின்னர் கர்ணனுடன் போருக்குச் சென்றார்.

கடோத்கஜனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த பயங்கரப் போரில் கௌரவசேனை பேரழிவிற்காளானது. கௌரவ சேனை வீரர்கள் கடோத்கஜனே அனைவரையும் அழித்து விடுவான் என அஞ்சினர். அவர்கள் கர்ணனிடம் இந்திரன் கர்ணனுக்கு அளித்த அமோக சக்தி ஆயுதத்தால் கடோத்கஜனைக் கொன்று விடுமாறு வலியுறுத்தினர். அர்ஜுனனைக் கொல்வதற்குப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த இந்திரன் அளித்த சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்து கர்ணன் கடோத்கஜனைக் கொன்றுவீழ்த்தினான். இவ்வாறு அலம்புஷன் அலாயுதன் என்ற இரு அரக்கர்களை இரவுப்போரில் கொன்று வீழ்த்திய கடோத்கஜன் கர்ணனால் கொல்லப்பட்டுவிட்டான்.

7.82 கடோத்கஜன் வதம் பாண்டவர் கண்ணீர்; வாசுதேவன் மகிழ்ச்சி; பார்த்தனின் வினா

பீமசேனன், ஹிடும்பா இவர்களின் புதல்வன் மலை சரிந்தது போல் போர்க்களத்தில் உயிரிழந்து வீழ்ந்து கிடந்தான். பாண்டவர்கள் பெரும் சோகத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கினர். ஆனால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தார். அர்ஜுனனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார். பெரிதாகக் கர்ஜனை செய்தார். குதிரைகளின் லகானை நிறுத்தித் தேரின் மீதே அசைந்து ஆடினார். மீண்டும் அர்ஜுனனை அணைத்துக் கொண்டு தட்டிக் கொடுத்தார். மறுபடியும் கர்ஜித்தார். அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டார். அதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் அவரிடம், “மதுசூதனா! கடோத்கஜனின் வதத்தால் இன்று நாம் துயரத்திற்காளாகியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த அசந்தர்ப்பமான நேரத்தில் தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்கான உண்மையான காரணத்தைக் கூறுங்கள். உங்களுடைய இந்த மகிழ்ச்சியால் நாங்கள் தைரியம் இழக்கிறோம்” என்று பகவானின் மகிழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கேட்டார்.

7.83 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் தன் மகிழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார். “தனஞ்ஜயா! இன்று உண்மையில் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்கான காரணத்தைக் கேள் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தி ஆயுதம் கடோத்கஜனின் மூலம் கர்ணனின் கையில் இருந்து விலகிவிட்டது. இப்போது கர்ணனைப் போரில் கொல்லப்பட்டவனாகவே கருதலாம். இவ்வுலகில் போர்க்களத்தில் கார்த்திகேயனுக்குச் சமமான சக்தியுடைய கர்ணனுக்கு எதிரில் நிற்கக்கூடிய வீரன் யார் இருக்கிறான்? கர்ணனின் திவ்ய கவசமும் குண்டலங்களும் பிடுங்கப்பட்டன. அவனுடைய அமோக சக்தி ஆயுதமும் கடோத்கஜனைக் கொல்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு விட்டது. கர்ணன் கவச

குண்டலங்களோடு இருந்திருந்தால் போர்க்களத்தில் அவன் தனியாகவே தேவர்களோடு மூவுலகையும் வெல்ல முடியும். இந்திரன், குபேரன், வருணன் அல்லது யமராஜனும் போரில் கர்ணனை எதிர்க்க முடியாது.

நீ காண்டீபத்தை எடுத்தும், நான் சுதர்சனத்தை ஏந்தியும், இருவரும் ஒன்றாகச் சென்றாலும் கூடக் கவச குண்டலங்களுடைய கர்ணனை வெல்ல முடியாது. உன் நன்மைக்காகவே இந்திரன் கர்ணனின் கவச குண்டலங்களை மாயையால் வஞ்சித்தார். கர்ணன் அவற்றைத் தானாகவே தன் சரீரத்தில் இருந்து அறுத்து இந்திரனுக்கு அளித்துவிட்டான். அதனால் வைகர்த்தன் என்ற பெயரையும் பெற்றான்.

இந்திரன் கர்ணனுக்கு அவனுடைய திவ்யகவச குண்டலங்களுக்குப் பதிலாகத் தன் சக்தி ஆயுதத்தை அளித்தார். அதனை அவன் கடோதகஜன் மீது செலுத்தி விட்டான். அந்த சக்தி ஆயுதத்தை இந்திரனிடமிருந்து பெற்றதால் தர்மாத்மா கர்ணன் உன்னைப் போர்க்களத்தில் கொல்லப் பட்டவனாகவே கருதி வந்தான். இன்று சக்தி ஆயுதத்தை இழந்த நிலையிலும் கர்ணன் உன்னாலன்றி வேறுயாராலும் கொல்லப்பட முடியாதவனேயாவான். நான் சத்தியமான விஷயத்தை இப்போது கூறுகிறேன். கர்ணன் பிராமண பக்தன்; சத்தியவான்; தபஸ்வி; நியம விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பவன். பகைவருக்கு அருளுபவன்; அதனாலேயே 'வ்ருஷன்' (தர்மாத்மா) என்று கூறப்படுகிறான். கர்ணன் போரில் நிபுணன்; அவன் வில் எப்போதும் எழும்பியே இருக்கும். சிங்கம் போன்ற கர்ணன் போர் முனையில் வீரமகாரதிகளின் கர்வத்தை அழிப்பவன். உன்னுடைய தைரியம் மிக்க வீரர்கள் கர்ணனை ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் முடியாது.

சூரியனின் கிரணங்களைப் போலவும், மழைக்கால மேகத்தைப் போலவும் கர்ணன் அம்புமழை பொழிகிறான். பாண்டவா! கவச குண்டலம் இழந்த அவன் இப்போது சாதாரண மனிதனைப் போலாகிவிட்டான். இத்தனைக்குப் பிறகும் அந்த மகா வீரனான கர்ணனைக் கொல்லுவதற்கு ஒரே ஒரு உபாயமே உள்ளது. ஏதேனும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது அவன் கவனமில்லாமல் உன்னுடன் போர் புரியும் சமயம் கர்ணனின் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் புதைந்துவிடும். அவன் சங்கடத்தில் ஆழ்வான். அப்போது நீ எச்சரிக்கையோடு என்னுடைய சங்கேதத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அவனை முதலிலேயே கொன்றுவிடு. இல்லை எனில் போருக்காக அவன் அஸ்திரம் எடுப்பானாகில் அவனை மூவுலகும், இந்திரனும் கூட வெல்ல முடியாது.

மகதராஜன் ஐராசந்தன், சேதிராஜன் சிசுபாலன், நிஷாதன் ஏகலைவன் இவர்கள் அனைவரையும் உன் நன்மைக்காக நான் வெவ்வேறு உபாயங்களால் ஒவ்வொருவராகக் கொல்வித்தேன். இவர்களுடன் ஹிடம்பன், கிரம்ரன், பகன் முதலிய அரக்கர்களும், அலாயுதனும், வேகசாலி கடோத்

கஜனும் கூட உன்னுடைய நன்மைக்காகவே கொல்லப்பட்டனர்; கொல்விக் கப்பட்டனர்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களின் நன்மைக் காகவே இவர்கள் அனைவரும் கொல்விக்கப்பட்டனர் என்ற உண்மையை அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தார். அத்துடன் கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் அர்ஜுனனிடம் முன் கூட்டியே தெரிவித்து விடுகிறார்.

7.84 அர்ஜுனன் பகவான் வாசுதேவனிடம் ஜராசந்தன் முதலியோர் எந்தெந்த உபாயங்களால் கொல்லப்பட்டனர் என்று கேட்பதும் பகவானின் விளக்கமும்

தங்களுடைய நன்மைக்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் செய்தவற்றையும் கர்ணனின் வதம் பற்றிய கருத்தையும் தெரிவித்ததைக் கேட்ட அர்ஜுனன் எந்த எந்த உபாயங்களால் ஜராசந்தன் முதலியோரை வதம் செய்வித்தீர்கள் என்று ஸ்ரீ வாசுதேவனிடம் கேட்டார். ஸ்ரீ வாசுதேவன் பார்த்தனுக்குப் பதிலுரைத்தார்.

அர்ஜுனா! ஜராசந்தன், சிசுபாலன், ஏகலைவன், ஆகியோர் முதலிலேயே கொல்லப்படாவிட்டால் இப்போது மிகவும் பயங்கரமான ஆற்றல் பெற்றவர்களாயிருப்பார்கள். துரியோதனன் அவர்களிடம் உதவி கேட்டிருப்பான். அவர்களும் நம்மிடம் கொண்ட துவேஷத்தின் காரணமாகக் கௌரவர்களுடன் சேர்ந்திருப்பர். அவர்களால் துரியோதனன் சேனை முழுவதையும் காப்பாற்ற முடியும். கர்ணன், ஜராசந்தன், சேதிராஜன், ஏகலைவன் நால்வரும் துரியோதனனின் தரப்பில் இருந்திருந்தால் புவி அனைத்தையும் வென்றிருப்பர். உபாயம் செய்யாமல் அவர்களைப் போரில் தேவர்களும் வெல்ல முடியாது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் லோகபாலகர்களான தேவர்களோடு தனியாகவே போர் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

7.85 ஜராசந்தன் கொல்லப்பட்ட வழி

தனஞ்ஜயா! ஜரா என்னும் அரக்கி, இரு தாயார்களின் வயிற்றில் பாதி பாதி சரீரத்துடன் பிறந்த குழந்தையை இணைத்தாள். அதனாலேயே அவன் ஜராசந்தன் என்று பெயர் பெற்றான். ஒரு முறை பலராமன் போரில் ஜராசந்தனை அடித்தார். கோபம் கொண்ட ஜராசந்தன் எங்கள் அனைவரையும் கொல்லக்கூடிய கதையால் அடித்தான். அந்தக் கதையை அழிக்கப் பலராமன் ‘ஸ்துரணாகர்ணம்’ என்னும் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அந்த அஸ்திரத்தால் அடிக்கப்பட்ட ஜராசந்தனின் கதை பூமிதேவியைப் பிளந்து கொண்டு பூமிக்குள் விழுந்துவிட்டது. அது விழுந்த இடத்தில் வசித்து வந்த

ஐரா, தன்புதல்வர்களுடனும், உற்றார் உறவினர்களோடும் கொல்லப்பட்டாள். ஐராசந்தன் கதை இல்லாதவனாகிவிட்டான். அதனாலேயே பீமசேனனால் அவனைக் கொல்ல முடிந்தது. ஐராசந்தனிடம் அவன் கதை இருந்திருந்தால் அவனை இந்திரன் தேவர்களுடன் சேர்ந்தாலும் அழிக்க முடியாது.

7.86 ஏகலைவன் கொல்லப்பட்ட விதம்

அர்ஜுனா! உன் நன்மைக்காகவே துரோணாசாரியார் சத்தியவாதியான ஏகலைவனிடம் குரு தன்மையைக் காட்டிக் கபடமாக அவனுடைய கட்டை விரலை வெட்டுவித்தார். பராக்கிரமம் மிக்க ஏகலைவன் கையுறை அணிந்து காட்டில் சஞ்சரிக்கும்போது இரண்டாவது பரசுராமனைப் போலக் காணப்பட்டான். பார்த்தா! ஏகலைவனின்கட்டைவிரல்காப்பாற்றப்பட்டிருந்தால் தேவ, தானவ, அரக்கர், நாகர் அனைவரும் சேர்ந்தும் போரில் அவனை ஒருபோதும் தோற்கச் செய்ய முடியாது. அஸ்திரவிதையில் வல்லவனான அவன் இரவும் பகலும் அம்பு எய்து கடும் பயிற்சி செய்து வந்தான். உன் நன்மைக்காகவே நான் போர் முனையில் அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்.

7.87 சிசுபாலன், பகன் முதலியோர் வதம்

தனஞ்ஜயா! சேதிராஜன் உன் கண் முன்பே என்னால் கொல்லப்பட்டான். அவனும் போரில் தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் கூட வெல்ல முடியாதவன். நான் உலகம் முழுவதின் நன்மைக்காகவும், சிசுபாலன் முதலிய தேவத்துரோகிகளை வதம் செய்வதற்காகவுமே உன்னோடு இவ்வுலகில் அவதரித்துள்ளேன். ஹிடம்பன் பகன், கிர்மீரன் ஆகியோர் ராவணனுக்குச் சமமான பலசாலிகள். பிராமணர்களையும், யாகங்களையும் அழித்து வந்த இம்மூவரையும் பீமசேனன் கொன்று வீழ்த்தியுள்ளார். மாயாவியான அலாயுதன் கடோதகஜனைக் கொன்றிருக்காவிட்டால் ஒருநாள் நான் அவனைக் கொல்லவேண்டி இருந்திருக்கும். உங்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்பி நான் இவனை முன்பே கொல்லவில்லை. இவன் பாவாத்மா. தர்மத்தை அழித்தவன். அதனாலேயே இவனை இல்லாமல் செய்தேன். இதே உபாயத்தால் இந்திரன் அளித்த சக்தியைக் கர்ணன் கையில் இருந்து விலக்கிவிட்டேன்.

பாண்டுகுமாரா! தர்மத்தை அழிப்பவர்கள் என்னால் வதைக்கப்பட வேண்டியவர்கள். தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்வதற்காகவே நான் உறுதியான சபதம் செய்துள்ளேன். நான் உன்னிடம் சத்தியத்தின் மீது சபதம் செய்து கூறுகிறேன். எங்கு வேதம், சத்தியம், தமம், சௌசம், தர்மம், வெட்கம், ஸ்ரீ, த்ருதி, அன்பு, தைரியம், பொறுமை ஆகியவை இருக்கின்றனவோ அங்கேயே நான் சுகமாக எப்போதும் வாழ்கிறேன். நீ வைகர்த்தனைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. நீ அவனை வதைக்கும் வழியை

நான் கூறுகிறேன். போரில் பீமன் துரியோதனனை வதம் செய்வார். பார்த்தா! பாண்டவ சேனை எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. துரோணர் உன்னுடைய சேனையை அழித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்” என்றும் பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

7.88 இரவுப் போரில் களைத்த வீரர்களை அர்ஜுனன் உறங்கக் கூறுதல்

பிறகு கடோதகஜன் கொல்லப்பட்டதால் துயருற்ற யுதிஷ்டிரர் தானே கர்ணனுடன் போரிடச் செல்வதாகக் கூறிப்புறப்பட்டார். அவ்வாறு அவர் செல்வது உசிதமல்ல என்று கருதிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனிடம் இதனைக்கூறி தருமபுத்திரரின் தேரைப் பின் தொடர்ந்தார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் முன் தோன்றிய வியாசமகரிஷியின் சொற்களைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் போரிலிருந்து விலகிவிட்டார். த்ருஷ்டத்யுமனனிடம் பாண்டவ மகாரதிகளுடன் இணைந்து ஆசாரியாரைக் கொன்று விடு என்று கட்டளையிட்டார். துரியோதனனும் பாண்டவ சேனையை முயற்சியுடன் எதிர்கொண்டான்.

பகல் பொழுது முழுவதும் போர்புரிந்து இரவிலும் போரைத் தொடர்ந்த இருதரப்பு வாகனங்களும், வீரர்களும் உறக்கமில்லாமல் மிகவும் களைத்து விட்டனர். அந்த இரவின் மூன்றாம் ஜாமத்தில் வீரர்கள் உறக்கத்தால் குருடாகிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கைகளில் இருந்து வில்லும் அம்பும் நழுவின. அவர்களால் நன்றாகப் போர்புரிய இயலவில்லை. ஆனால் வெட்கம் காரணமாகத் தம் தர்மத்தை நினைத்துப் போர்க்களத்தை விட்டு விலகவில்லை. உறக்கத்தில் சுயநினைவின்றி அவர்களால் எதையும் அறிய முடியவில்லை. பகைவர்களை வதம் செய்ய முடியவில்லை. பகைவர்கள் தம்மைக் கொல்ல வரும்போது தடுக்கவும் முடியவில்லை. இருதரப்பு சேனையின் இந்த நிலையை அர்ஜுனன் கண்டார். திசை முழுவதும் எதிரொலிக்குமாறு உரத்த குரலில் கூறலானார்.

“படைவீரர்களே! நீங்களும் உங்கள் வாகனங்களும் மிகவும் களைத்து விட்டீர்கள். உறக்கத்தால் குருடாகியுள்ளீர்கள். சேனை முழுவதும் இருளாலும், மண்ணாலும் மூடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே நீங்கள் சரியென்று கருதினால் இரு நாழிகை நேரம் போரை நிறுத்திப் போர்க்களத்திலேயே தூங்கி விடுங்கள். ஓய்வெடுத்த பிறகு சந்திரன் உதயமானதும் உறக்கம் கலைந்து விழித்து, கௌரவ-பாண்டவ வீரர் அனைவரும் மீண்டும் போரைத் தொடங்குங்கள் என்று கூறினார். பார்த்தனின் இந்த சொல் தர்மமறிந்த அனைவருக்கும் சரியாகத் தோன்றியது. கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனையும், துரியோதனனையும் கூவி அழைத்து பாண்டவ சேனை போரிலிருந்து விலகி

விட்டது. கௌரவ வீரர்களும் போரை நிறுத்தவேண்டும் என்று கூறினார்கள். கௌரவ சேனையும் போரை நிறுத்தியது. வீரர்கள் சுகமாக ஓய்வெடுக்கலானார்கள்.

ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் சந்திரன் கிழக்குத் திசையில் தோன்றினான். இருள் மறைந்தது; நிலவொளி பிரகாசித்தது, சந்திர கிரணங்களின் ஸ்பரிசத்தினால் சேனை முழுவதும் கண் விழித்து விட்டது. இவ்வுலகின் அழிவிற்காக வீரர்கள் அங்கு மறுபடி போரைத் தொடங்கினர்.

7.89 அதிகாலைப் போதில் மீண்டும் போர் தொடங்குதல்

இரவின் மூன்று முகூர்த்த நேரமே மீதியிருந்த வேளையில் கௌரவ பாண்டவப் போர் மீண்டும் தொடங்கியது. சூரியனின் முன் செல்லும் அருணனின் உதயம் உண்டாயிற்று. கீழ்வானம் சிவந்து தங்கச்சக்கரம் போல் பொலிந்தது. இருதரப்புப் படை வீரர்களும், சத்தியாவந்தனத்தில் ஈடுபட்டுச் சூரியனுக்கு எதிரில் கை குவித்து தேவமந்திர ஜபம் செய்து நின்றனர். துரோணரின் சேனை இருபிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் “பார்த்தா! நீ மற்ற பகைவரை இடதுபுறம் விட்டுத் துரோணரை வலமாக்கி நடுவில் செல்” என்று கூறினார்.

இச்சமயம் பீமசேனன் அர்ஜுனனிடம், “க்ஷத்திரியத் தாய் எதற்காக மகனைப் பெறுகிறாளோ, அதைச் செய்து காட்டும் சந்தர்ப்பம் உனக்கு வந்துள்ளது. நீ உன் பராக்கிரமத்தால், சத்யம், லக்ஷ்மி, தர்மம் மற்றும் புகழின் கடன் சமையை இறக்கிவிடு. இந்தப்பகைவர்களை வலமாகச் செய்து இடப் புறமிருந்து அழித்துவிடு” என்று கூறினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், பீமசேனனும் தூண்டிவிட்டபடி அர்ஜுனன் கர்ணனையும், துரோணரையும் தாண்டிப் பகைவரின் சேனையைத் தாக்கினார்.

துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன் மூவரும் அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். அர்ஜுனன் அவர்களுடைய அஸ்திரங்களை அழித்து அவர்களைப் பாணங்களால் மூடிவிட்டார். அப்போது மண்மழை பரவியது. அத்துடன் அம்பு மழையும் சேர்ந்ததால் இருள் குழந்து பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அச்சமயம் துரோணர் கொழுந்துவிட்டு எரியும் தீயைப் போலப் பாண்டவ சேனையைத் தாக்கினார். அவரை யாரும் எதிர்க்கத் துணியவில்லை. துரோணர் அப்போது துருபத மன்னரின் பேரன்கள் மூன்று பேருடன் துருபதரையும், விராடமன்னரையும் கொன்று வீழ்த்திவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரைக் கொன்று விடச் சபதம் ஏற்றார். அவரும், பீமனும் கௌரவ சேனையைத் தாக்கி அழித்தனர்.

7.90 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்

இச்சமயம் புடமிட்ட தங்கம் போல் பிரகாசித்தவாறு சூரிய தேவன் தோன்றினான். உலகில் ஒளிபரவியது. மறுபடி போர் தொடங்கியது. வீரர்கள் இரவில் போரிட்டுக் களைப்படைந்திருந்தனர். அத்துடன் காலைக் கதிரவன் வெயில் பட்டுப் பசியாலும், தாகத்தாலும் பலர் உணர்விழந்தனர். பலவகை அஸ்திர, சஸ்திரங்களால் வெட்டுண்டு துடி துடிக்கும் வீரர்களின் பெரும் துயரக் குரல் அங்குக் கேட்டது.

அப்போது தொடங்கிய போரில் துரோணர், அர்ஜுனன் இருவர் மட்டுமே தத்தம் சேனைக்குப் பாதுகாப்பளிப்பவராக இருந்தனர். அந்தப் போர்க்களம் யமராஜனின் விளையாட்டுக்களமாகியது. துரியோதனன் நகுலனுடனும், துச்சாதனன் சகதேவனுடனும், கர்ணன் பீமசேனனுடனும், துரோணாச்சாரியார் அர்ஜுனனுடனும் போரைத் தொடங்கினர்.

7.91 அர்ஜுனன் ஆசாரியார் போர்; தேவர்களின் புகழ்ச்சி

அப்போர் முனையில் ஆசாரியாரும், சீடருமான துரோணரும், அர்ஜுனனும் விசித்திரமாகப் போரிட்டனர். அவ்விருவரின் அபூர்வப் போரைக் கண்டு வீரர்கள் அனைவரும் போரிலிருந்து விலகி அவர்களுடைய போரை வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தனர். மாமிசத் துண்டிற்காக இருபருந்துகள் சண்டையிடுவது போல் ராஜ்ஜியத்திற்காக அவ்விருவரிடையே பெரும் போர் நடைபெற்றது. துரோணர் பிரயோகித்த அஸ்திரத்தை அர்ஜுனன் அக்கணமே வெட்டிவிட்டார். அஸ்திரங்களை நன்கறிந்த குருதேவன் பிரயோகித்த ஐந்திர, பாசுபத, வாயவ்ய, த்வாஷ்ட்ர, வாருணம் என்னும் அஸ்திரங்களை அர்ஜுனன் நொடிப்பொழுதில் சாந்தப்படுத்தி விட்டார். இவ்வாறு ஆசாரியார் செலுத்திய அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அர்ஜுனன் அதே அஸ்திரப் பிரயோகத்தால் வீணாக்கிவிட்டார். இதனைக் கண்ட குருதேவன் தன் சீடரை மனத்திற்குள் புகழ்ந்தார்.

வீரர்கள் நடுவில் அர்ஜுனனால் தடுக்கப்பட்ட ஆசாரியார் மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்தவாறு தானும் அர்ஜுனனை முன்னேறாமல் தடுத்து விட்டார். அவ்விருவரின் போரைக் காண வானில், தேவர், கந்தருவர், முனிவர், சித்தர், அப்சரர், யக்ஷர் கூட்டம் கூடியது. கண்ணுக்குப் புலப்படாத அவர்கள் துரோணர், அர்ஜுனனைத் துதித்தவாறு தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டனர். “இந்தப் போர் மனிதருடையது மல்ல; அரக்க, அசுர, தேவ, கந்தர்வர்களுடையது மல்ல. இது சிறந்த பிராம்ம யுத்தம் ஆகும். இத்தகைய விசித்திர வியக்கத்தக்க போரை நாங்கள் கண்டதுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. சிவபெருமான் தானே இரு உருவங்களைத் தாங்கிப் போரிடுவது போல் இப்போர் உள்ளது. துரோணரிடம் ஞானம் முழுவதும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துள்ளது. ஆனால் அர்ஜுனனிடம் ஞானத்துடன் யோகமும் சேர்ந்துள்ளது. இவ்விரு

வில்லாளிகளையும் போரில் யாரும் கொல்ல முடியாது. ஆனால் இவர்கள் விரும்பினால் தேவர்களோடு உலகம் முழுவதையும் அழித்து விட முடியும்” என்று அவர்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

பிறகு துரோணர் பிரம்மாஸ்த்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். அதனால் மலை, வனம், மரங்களோடு பூமி தடுமாறலாயிற்று. புயல் எழும்பியது. கடலில் பேரலைகள் தோன்றின. துரோணர் பிரம்மாஸ்த்திரத்தை எடுத்ததுமே கௌரவ, பாண்டவ சேனையில் பெரும் பயம் ஏற்பட்டது. அப்போது பார்த்தன் தானும் பிரம்மாஸ்த்திரத்தை வெளிப்படுத்தி ஆசாரியாரின் அஸ்திரத்தை அடக்கிவிட்டார். தொல்லைகள் அனைத்தும் அமைதியடைந்தன. அர்ஜுனனோடு போரிட்ட ஆசாரியார் பாஞ்சாலர்களையும் தாக்கலானார். அர்ஜுனனும் ஆசாரியாரை விட்டுவிட்டுக் கௌரவ வீரர்களை வேகமாக அடித்து விரட்டத் தொடங்கினார். அந்தப் போர் உலகனைத்திற்கும் பயமளித்தது. வானில் பறவைகள் கூடப் பறக்க முடியாதவாறு பாணங்களின் வலை விரிக்கப்பட்டது.

7.92 போர்க்கள நிகழ்வுகள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனை

அர்ஜுனன் துரோணரை விட்டு விலகியதும், துரோணர் மிகுந்த சினத்துடன் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். முற்காலத்தில் இந்திரன் தானவர்களை அழித்ததுபோல பாஞ்சால வீரர்களை அழித்தார். பாஞ்சாலர்களின் அவலக் குரல் கேட்கலாயிற்று. பாண்டவர்கள் தம் வெற்றியில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டனர். அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரும் அவரோடு போரிடத் திறமையற்றவராயிருந்தனர். ஆனால் தர்மத்தை அறிந்த அர்ஜுனன் ஒருபோதும் குருவோடு போரிட மாட்டார் என்று பயந்தனர்.

இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “ஆசாரியார் ஆயுதத்தைத் துறந்தால் அன்றி இவரை யாராலும் கொல்ல முடியாது. அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டால் இவர் போர்புரியமட்டார் என்பது என் நம்பிக்கை. யாராவது ஒருவர் சென்று இவரிடம் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்று கூறவேண்டும்” என்று ஆலோசனை அளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இந்த யோசனையை அர்ஜுனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மற்றவர்கள் இதனை விரும்பினார்கள். யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் இதனை ஒப்புக் கொண்டார். அப்போது பீமசேனன் மாளவ மன்னன் இந்திரவர்மாவின் அஸ்வத்தாமா என்ற யானையைக் கொன்றார். பின்னர் துரோணரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டதாகக் கூறினார்.

துரோணர் பீமனின் சொற்களைக் கேட்டு உடல் தளர்ந்து திகைத்து, நின்றார் ஆனால் கணநேரத்தில் உணர்வுபெற்று பீமன் பொய் கூறுகிறார்

என ஐயமுற்றார். தன் மகனின் பராக்கிரமத்தினை நன்கறிந்த ஆசாரியார் பீமனின் சொற்களை நம்பாமல் மேலும் தீவிரமாகப் போரில் ஈடுபட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்ல விரும்பினார். இருபதாயிரம் பாஞ்சாலர்களையும் ஆயிரக் கணக்கான யானைகளையும் கொன்று குவித்தார். இச்சமயம் ஆசாரியார் கூடித்திரியர்களை அடியோடு அழித்து விடுவார் என்று கருதிய விசுவாமித்திரர் முதலிய மகரிஷிகள் அக்னி தேவனை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவரிடம் வந்தனர். உலகில் அவரது வாழ்நாள் முடிந்துவிட்டது என்பதைக் கூறி ஆயுதத்தைத் துறந்து விடுமாறு உரைத்தனர்.

பீமனின் சொற்களையும், ரிஷிகளின் கூற்றினையும் கேட்ட துரோணர் கவலை கொண்டார். தன் மகன் அஸ்வத்தாமா பற்றிய உண்மைச் செய்தியினை அறிய விரும்பினார். சத்திய சாலியான யுதிஷ்டிரரிடம் இதனைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளத் தீர்மானித்தார். யுதிஷ்டிரர் எதற்காகவும் பொய்யுரைக்க மாட்டார் என்று நம்பிய அவர் தர்மராஜரிடமே அதனைக் கேட்டார்.

7.93 யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரை; துரோண வதம்; கௌரவர்கள் ஓட்டம்

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வற்புறுத்தலினால் யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைக்கத் துணிந்தார். பீமனும் அவரைத் தூண்டினார். பீமசேனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்களின் தூண்டுதல், எதிர்கால வெற்றி இரண்டையும் கருதிய தருமராஜர் துரோணரிடம் “அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான்” என்ற உரத்த குரலிலும் “யானை வதம் செய்யப்பட்டது” என்று மெதுவாகவும் கூறினார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட துரோணர் மிகுந்த சோகம் கொண்டார். ரிஷிகளின் சொற்களையும் சிந்தித்தார். ஆயுதங்களைத் துறந்து தேரின் பின் இருக்கையில் அமர்ந்து சமாதியில் ஆழ்ந்தார். ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தைச் சிந்தித்து உடலிலிருந்து உயிரைப் பறித்தார். பிரம்மலோகம் சென்றார். துரோணரின் உடலில் இருந்து ஒளி தோன்றி வானில் சென்று மறைந்ததை அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உள்ளிட்ட ஐவர் கண்டனர்.

இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் உயிரற்ற உடலில் இருந்து அவரது தலையைத் துணிக்க முற்பட்டான். வீரர்கள் கொல்லாதே கொல்லாதே எனத் தடுத்தனர். அர்ஜுனன் தேரில் இருந்து இறங்கி ஓடித் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் தலையைத் துணிக்காதே, கொல்லாதே அவரை இங்கு கொண்டு வா எனக் கூவியும் துருபத குமாரன் அதனைச் செவிமடுக்கவில்லை. இடது கையால் உயிர் விடுத்த துரோணரின் கேசத்தைப் பற்றி வலது கையால் ஆசாரியாரின் தலையைத் துணித்தார். இப்பாதகச் செயலைச் செய்த த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரின் தலையைத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் முன் வீசி எறிந்தார்.

கௌரவ சேனையும் அவர்களது மகாரதிகளும் பயத்துடன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடலாயினர்.

7.94 அஸ்வத்தாமாவின் வருகை, நாராயணாஸ்திரத்தின் தோற்றம்

இச்சமயம் சிகண்டியுடன் மற்றொரு இடத்தில் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த அஸ்வத்தாமா அங்கு வந்தான்; கௌரவ சேனையும் மகாரதிகளும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அதற்கான காரணத்துடன், எந்த மகாரதி கொல்லப்பட்டான் என்று துரியோதனனிடம் கேட்டான். துரியோதனன் துரோணரின் மரணச்செய்தியை அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறத் துணியவில்லை. கிருபாசாரியரிடம் நடந்தவற்றை அஸ்வத்தாமாவிடம் தெரிவிக்கச் சொன்னான். கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவிடம் நிகழ்ந்தவை அனைத்தையும் தெரிவித்தார். ஆசாரியாரின் கேசம் பற்றப்பட்டுத் தலை துண்டிக்கப்பட்டதைத் தெரிவித்தார்.

தந்தைக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியைக் கேட்டுக் கொழுந்துவிட்டு எரியும் தீயைப்போல அஸ்வத்தாமா தகிக்கலானான். தான் த்ருஷ்டத்யுமனனின் பாவச் செயலுக்கும் யுதிஷ்டிரரின் நீசத்தனமான பொய்யுரைக்கும் பாண்டவர்களை அடியோடு அழிப்பேன் என்று துரியோதனனிடம் கூறினான். பகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணனை வணங்கி வேத சொரூப காணிக்கையைச் சமர்ப்பித்துத் தன் தந்தை நாராயணாஸ்திரத்தைப் பெற்றதையும் அதை அவர் தனக்கு உபதேசித்ததையும் இதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் கூட அறியமாட்டார்கள் என்பதையும் துரியோதனனிடம் கூறிய அஸ்வத்தாமா நீரால் ஆசமனம் செய்து திவ்யமான நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட கௌரவ சேனை உற்சாகத்தோடு போருக்குத் திரும்பி வந்தது.

7.95 நாராயணாஸ்திர விளைவுகள்

அஸ்வத்தாமாவால் நாராயணாஸ்திரம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக நீர்த்துளிகளோடு கூடிய தீவிரமான காற்று வீசியது. மேகங்கள் இன்றியே ஆகாயத்தில் இடி முழக்கம் கேட்கலாயிற்று. பூமி நடுங்கியது. கடலில் பெரும் அலைகள் எழுந்தன. பெரும் நதிகள் தம் பிரவாகத்திற்கு எதிர்த் திசையில் ஓடலாயின. மலைச் சிகரங்கள் உடைந்து விழலாயின. மான்கூட்டம் பாண்டவ சேனையைத் தனக்கு வலமாக்கிச் சென்றது. திசைகள் எங்கும் இருள் பரவியது. சூரியன் மங்கி விட்டான். மாமிசம் உண்ணும் ஜீவஜந்துக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஓடலாயின. தேவ, தானவ, கந்தர்வர்கள் கூடத் துன்புற்றனர். எல்லோரும் இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சர்ச்சை செய்யலானார்கள். அஸ்வத்தாமா வெளிப்படுத்திய அந்த கோரமான பயங்கர அஸ்திரத்தைக் கண்ட மன்னர்கள் கவலையும் பயமும் அடைந்தனர்.

7.96 கௌரவ சேனையின் உற்சாகம் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் காரணம் கேட்டல்

இச்சமயம் துரோணர் மரணத்திற்குப்பின் பயந்து ஓடிய கௌரவ சேனை உற்சாகத்துடன் போருக்குத் திரும்பியதையும், தன்னுடைய சேனை பயத்துடன் ஓடுவதையும் யுதிஷ்டிரர் கண்டார். எங்கும் அச்சம் தரும் பேரொலி எழுந்ததையும் கேட்டார் அவர் அர்ஜுனனிடம் அதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். “தனஞ்ஜயா! துரோணாச்சாரியார் கொல்லப்பட்டதும் தன் வெற்றியில் நம்பிக்கை இழந்த கௌரவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ரணபூமியிலிருந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். அத்தகைய வருந்தத்தக்க நிலையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த சேனையை மறுபடி யார் திருப்பினார்கள்? மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் மிக பயங்கரமான ஒலி கேட்கிறது. இவ்வொலி இந்திரனுடைய கர்ஜனை என்று நான் நினைக்கிறேன். கௌரவர்களின் உதவிக்காக இந்திரனே வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. நம்முடைய மிகச் சிறந்த ரதிகளும் கலங்குகின்றனர். எந்த மகாரதி ஓடிய கௌரவர்களைத் தடுத்து மறுபடி ரணபூமிக்குத் திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறான்” என்று வினவினார்.

7.97 அர்ஜுனன் பதில்; யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தல்

தருமராஜரின் வினாவிற்கு அர்ஜுனன் பதிலளிக்கலானார்; “மன்னா! யாருடைய விஷயமாக உங்களுக்கு இந்தச் சந்தேகம் உண்டாகிறது? எந்த வீரன் கௌரவர்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்? மதம் கொண்ட யானையைப் போன்றவனும், இந்திரனுக்கும், விஷ்ணுவிற்கும் சமமானவனும், கோபத்தில் யமராஜனைப் போன்றவனும், புத்தியில் பிருகஸ்பதிக்கு நிகரானவனும், நீதி அறிந்தவனும், மகாரதியும், தீவிர கர்மங்களைச் செய்ய வல்லவனும், கௌரவர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவனுமான அந்த வீரனை அறிமுகம் செய்கிறேன், கேளுங்கள்.

மன்னா! யார் பிறந்ததும் துரோணாச்சாரியார் தகுதியுள்ள ஆயிரம் பசுக்களை தானமளித்தாரோ, அதே அஸ்வத்தாமா இந்த கர்ஜனையைச் செய்கிறான். பிறந்ததும் ‘உச்சைஸ்ரவா’ என்ற குதிரையைப் போலக் கனைத்து மூவுலகையும் நடுங்கச் செய்து அதனால் எவன் அஸ்வத்தாமா என்று பெயர் பெற்றானோ, அந்த அஸ்வத்தாமா சிம்மநாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். துருபத குமாரன் யாரைத் தாக்கி அனாதையைப் போலக் கொன்றானோ அவருடைய இந்த ரக்ஷகன் எழுந்து நிற்கிறான். பாஞ்சால ராஜ குமாரன் என் குருதேவனின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்ததை அஸ்வத்தாமா ஒரு போதும் பொறுக்கமாட்டான். தாங்கள் தருமம் அறிந்தவராக இருந்தும் ராஜ்யத்தின் ஆசையால் பொய்சொல்லிக் குருவை

ஏமாற்றிப் பெரும்பாவம் புரிந்து விட்டீர்கள்.

பொய் சொல்லித் துரோணரைக் கொல்வித்ததால் உங்கள் இகழ்ச்சி என்றும் நிலைத்து விடப் போகிறது. ஆசாரியார் பாண்டு குமாரன் யுதிஷ்டிரன் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவன்; என் சிஷ்யன்; ஒரு போதும் பொய்யுரைக்க மாட்டான் என்று நினைத்து உங்களை நம்பினார். ஆனால் தாங்கள் சத்தியம் என்ற போர்வையை அணிந்து அஸ்வத்தாமா என்ற யானை கொல்லப்பட்டான் என்று ஆசாரியரிடம் பொய் கூறினீர்கள். அஸ்வத்தாமன் என்ற யானை கொல்லப்பட்டதை மறைத்துக் குருவின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகக் கூறினீர்கள். மன்னா! சக்திசாலியான ஆசாரியார் அப்போது எவ்வளவு வியாசுலமடைந்தார் என்பதை நேரில் கண்டீர்கள். குருதேவர் மகனின் சோகத்தில் மூழ்கிப் போரில் இருந்து விலகிய நிலையில் சனாதன தர்மத்தை அவமதித்து அவரை ஆயுதத்தால் கொல்லச் செய்தீர்கள். தந்தை கொல்லப்பட்டதால் ஆசாரியாரின் புத்திரன் சினத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காலனின் கவளமாக்க விரும்புகிறான்.

அஸ்திரங்களைத் துறந்து உதவியற்றவராக இருந்த குருதேவரை அதர்மமாகக் கொல்லச் செய்து தாங்கள் அஸ்வத்தாமாவின் முன்னால் செல்லுங்கள். சக்தி இருந்தால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றுங்கள். அஸ்வத்தாமா அதிகம் மானமுடையவன். பிராணிகளிடம் அன்பு கொண்டவன். இன்று தன் தந்தையின் கேசம் பற்றப்பட்டதைக் கேட்டு அனைவரையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கப் போகிறான். நான் ஆசாரியாரின் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்பித் தொடர்ந்து அழைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் தானே சிஷ்யனாக இருந்தும் தர்மத்தைக் காலால் எட்டி உதைத்து, த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் குருவைக் கொன்று விட்டான். நாம் இந்தப் பெரிய பாவத்தைச் செய்து விட்டோம்.

யார் எப்போதும் தந்தையைப் போல நம்மீது அன்பு வைத்தாரோ, நமக்கு நன்மையை விரும்பினாரோ, அந்த குருவை நாம் நொடியில் கொன்று விட்டோம். அழியக் கூடிய இந்த ராஜ்யத்திற்காகக் குருவைக் கொல்லச் செய்தோம். நம்முடைய பகைவர்கள் எப்போதும் ஆசாரியாரை உபசரித்து வந்தார்கள். ஆனாலும் ஆசாரியார் என்னையே தன் புதல்வனை விடச் சிறந்தவனாகக் கருதி வந்தார். அவர் தங்களையும், என்னையும் கண்டு போரில் ஆயுதத்தைப் போட்டு விட்டார். கொல்லப்பட்டு விட்டார். அவர் போர்புரிந்திருந்தால் இந்திரனும் அவரை வெல்ல முடியாது.

நமது அறிவு கெட்டுவிட்டது. நீசர்களாகிய நாம் ராஜ்யத்திற்காக எப்போதும் உபகாரம் செய்த முதிய ஆசாரியாருக்குத் துரோகம் செய்துள்ளோம். பெரும்பாவ காரியத்தைச் செய்து ராஜ்ய பேராசையினால்

துரோணாசாரியாரை முழுமையாகக் கொன்று விட்டோம். என் குருதேவர், “அர்ஜுனன் என்னிடம் கொண்ட அன்பின் காரணமாக, அவசியமானால் தன் தந்தை, புதல்வன், சகோதரன், மனைவி, உயிர் அனைத்தையும் தியாகம் செய்வான் என்று நினைத்து வந்தார். ஆனால் நான் அவர் கொல்லப்படுவதைத் தடுக்கவில்லை. இப்போது நான் தலைகீழாக நரகத்தில் போடப்படுவேன். முதலாவதாக அவர் பிராமணன், இரண்டாவதாக வயதானவர், மூன்றாவது நம்முடைய ஆசாரியார், இதைத்தவிர அவர் ஆயுதத்தைத் துறந்து விட்டார். இந்நிலையில் ராஜ்யத்திற்காக அவரைக் கொல்வித்து உயிரோடு இருப்பதைவிட இறந்து விடுவதே நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்” என்று அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் சினத்துடனும் வேதனையுடனும் கூறினார்.

7.98 பீமசேனன் அர்ஜுனனை அதட்டிக் கூறுதல்

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்டு அனைவரும் மௌனமாகி விட்டனர். ஆனால் பீமசேனன் மட்டும் கோபம் கொண்டு கூறலானார். “பார்த்தா! வனவாசி முனிவர் அல்லது எந்த உயிரையும் இம்சிக்காத பிராமணன் போல் நீயும் தர்மத்திற்கு ஏற்ற சொற்களைக் கூறுகிறாய். ஆனால் எவன் ஆபத்தில் தன்னையும் மற்றவர்களையும் காப்பாற்றுகிறானோ, போரில் பகைவரைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகிறானோ, யார் பெண்களிடமும், சாதுக்களிடமும் பொறுமையோடு இருக்கிறானோ அவன் கூடித்திரியன். அவனையே இந்த உலகின் ராஜ்யம், தர்மம், புகழ், லக்ஷ்மி அனைத்தும் சென்றடைகின்றன. நீ கூடித்திரியர்களுக்குரிய அனைத்து குணங்களையும் பெற்றும், குலத்தின் பாரத்தைச் சுமக்க வல்லவனுமாக இருந்தும் இன்று முட்டாளைப் போலப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். இது உனக்கு அழகல்ல.

இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்ட நீ கடல், கரையை மீறாதது போல ஒருபோதும் தர்மத்தை மீறாமல் இருக்கிறாய். 13 ஆண்டுகளாகச் சேர்த்து வைத்த கோபத்தைப் பின்னால் தள்ளி தர்மத்தையே விரும்புகிறாய். இதற்காக யாரும் உன்னை பூஜிக்கமாட்டார்கள். தர்மத்திலிருந்து வழுவாத என் சகோதரா! உன்னுடைய அறிவு கொடுமையின் பக்கம் செல்லாமல் இரக்கத்திலேயே ஈடுபடுவது நிறைந்த சௌபாக்கியமே. ஆனால் நாம் தர்மத்தில் ஈடுபட்டும் எந்தப் பகைவர்கள் அதர்மத்துடன் நம் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்களோ, திரௌபதியைச் சபையில் வைத்து அவமானத்துக்காளாக்கினார்களோ, மரவுரியும் மான் தோலும் தரித்து நாம் 13 வருஷங்கள் காட்டில் வாழச் செய்தார்களோ, இவை அனைத்தும் சினத்திற்கு இடமானவை. சகிக்க முடியாதவை. ஆனால் கூடித்திரிய தர்மத்தில் பற்றுக் கொண்டு இவையனைத்தையும் நான் சகித்துக் கொண்டேன்.

நீயும் முதலில் போருக்காகக் கூறினாய். அதன்படியே நாம் இங்கு வந்து முடிந்தவரை முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்று நீயே நம்மை நிந்திக்கிறாயா? நீ உன் கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றி நடக்க விரும்பவில்லை. உன்னுடைய பேச்சுக்கள் அனைத்தும் பொய் யானவை. பகைவரை அழிப்பவனே, காயம்பட்டவனின் காயத்தில் உப்பைத் தூவுவது போல நீ உன் சொல் அம்புகளால் துன்புறுத்தி என் இதயத்தைப் பிளக்கச் செய்கிறாய். நீயும் நானும் புகழ்ச்சிக்குரியவர்கள் என்றாலும் நீ நம்முடைய புகழ்ச்சியை விரும்பவில்லை. இது மிகப்பெரிய அதர்மம்.

தனஞ்ஜயா! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருக்கும்போது நீ துரோண குமாரனைப் புகழ்கிறாய். அவன் உன்னுடைய 16 கலைகளுக்கு ஈடானவன். தானே தன் குற்றங்களைக் கூற உனக்கு வெட்கம் வரவில்லையா? இன்று நான் என் பெருங் கதையைச் சுழற்றி இந்தப் புவியைப் பிளந்து விட முடியும். என் போன்ற சகோதரன் இருக்கும்போது நீ அஸ்வத்தாமாவிடம் பயப்படக் கூடாது. அர்ஜுனா! நீ உன் மற்ற சகோதரர்களோடு இங்கேயே நின்று கொண்டிரு. நான் என் கதையை எடுத்து இந்தப் போரில் தனியாகவே அஸ்வத்தாமாவை வென்று விடுகிறேன்” என்று பீமசேனன் சினத்துடன் கூறினார்.

7.99 த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் செயலை நியாயப்படுத்துவது

இதன்பின் நரசிம்ம அவதார விஷ்ணுவிடம், ஹிரண்யகசிபு கூறியதைப் போல, அர்ஜுனனிடம் த்ருஷ்டத்யும்னன் கூறலானார். “அர்ஜுனா! யாகம் செய்தல், செய்வித்தல், வேதங்களைக் கற்றல், கற்பித்தல், தானமளித்தல், தானம் பெறுதல் என்னும் ஆறு கர்மங்களே பிராமணர்களுக்குரியவையாகும். இவற்றில் எந்த கர்மத்தில் துரோணாசாரியார் நிலைத்திருந்தார்? தன் தர்மத்திலிருந்து வழுவி அவர் கூடித்திரிய தர்மத்தை ஏற்றிருந்தார். இந்நிலையில் நான் துரோணரை வதம் செய்ததற்காக என்னை ஏன் நிந்திக்கிறாய். நீச கர்மத்தைச் செய்த அந்த பிராம்மணன் திவ்யாஸ்திரங்களால் நம்மை அழித்துக் கொண்டிருந்தார். பிராமணனாக இருந்தும் மாயையைப் பிரயோகிக்கும் ஒருவனை மாயையாலேயே கொன்றுவிடுவதில் உசிதமற்றது என்ன உள்ளது? துரோண புத்திரன் கோபத்துடன் கர்ஜித்தால் எனக்கு என்ன நஷ்டம்?

அஸ்வத்தாமா இந்தப் போரின் மூலம் கௌரவர்களைக் கொல்விக்கப் போகிறான். ஏன் எனில் அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றும் திறனற்றவன் நீ என்னைக் குருவைக் கொன்றவன் என்று கூறிக் கொண்டிருப்பதும் சரியல்ல, ஏன் எனில் நான் துரோணரின் வதத்திற்காகவே அக்னி குண்டத்தில் இருந்து பாஞ்சால ராஜகுமாரனாகத் தோன்றியுள்ளேன். பிரம்மாஸ்திரத்தை அறியாதவர்களையும் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கொன்று விடுபவனை வதம்

செய்வது எவ்வாறு உசிதமற்றதாகும்? அர்த்த தத்துவம் அறிந்த அர்ஜுனா! தன் தர்மத்தை விட்டுப் பரதர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் விதர்மியை தர்மமறிந்தவர்கள் விஷம் போன்றவன் என்று கூறியுள்ளனர். இவை அனைத்தையும் அறிந்து நீ ஏன் என்னை நிந்திக்கிறாய்?

துரோணர் கொடுமையானவர்; கொலை செய்பவர். அதனால் நான் தேரின் மீதே தாக்கி அவரை வீழ்த்தினேன். ஆகவே நான் நிந்தைக்குரியவனல்ல. துரோணரின் தலை பிரளய கால அக்னி, சூரியன் மற்றும் விஷத்திற்கு ஈடாக எரிக்கக் கூடியது. ஆதலால் அதனை நான் வெட்டி விட்டேன். இதற்காக நீ என்னை ஏன் புகழவில்லை? போர்க்களத்தில் என்னுடைய உற்றார் உறவினர்களையே வதம் செய்த அவருடைய தலையை வெட்டிய பிறகும் என் கோபம் தீரவில்லை. நீ ஜயத்ருதனின் தலையைத் தூரத்தில் வீசி எறிந்தது போல் நானும் துரோணரின் தலையை நிஷாதர்கள் இடத்தில் வீசி எறியாததற்காக வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன். அர்ஜுனா! பகைவரை வதம் செய்யாமல் இருப்பது கூட அதர்மமாகும், என்கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூத்திரியர்களுக்குப் போரில் பகைவரைக் கொல்லுவதும், தான் அவர்களால் கொல்லப்படுவதும்தான் தர்மமாகும். துரோணாச்சாரியார் என்னுடைய பகைவர். நான் போரில் தர்மப்படியே அவரை வதம் செய்தேன். நீ உன் தந்தைக்குப் பிரியமான வீரன் பகதத்தனைக் கொன்றது போல் நானும் செய்தேன். நீ போரில் பிதாமகரைக் கொன்றதைத் தர்மமாகக் கருதுகிறாய். ஆனால் என் மூலம் ஒரு பாவி கொல்லப்பட்டும் அதைத் தர்மமாகக் கருதவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்?

பார்த்தா! யானை சம்பந்தத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டதும், மக்கள் தன் மேல் ஏறுவற்காகத் தன் உடலையே புகட்டுகளாகச் செய்து உட்கார்ந்து கொள்வது போல நானும் உன்னுடன் சம்பந்தம் இருப்பதால் தலை வணங்குகிறேன். நீ என்னிடம் இத்தகைய சொற்களைக் கூறக்கூடாது. அர்ஜுனா! நான் என் சகோதரி திரௌபதி மற்றும் அவளுடைய புதல்வர்களின் உறவினாலேயே உன்னுடைய இந்த எதிர்மறையான கடுமையான சொற்களைச் சகித்துக்கொள்ளுகிறேன். வேறு எந்தக் காரணத்தினாலும் அல்ல. துரோணாச்சாரியருடன் என்னுடைய வம்ச பரம்பரையான பகை தொடர்ந்து வருவதை உலகம் அறியும். பாண்டவர்களுக்கு இது தெரியாதா? உன் சகோதரர் யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைப்பவர் அல்ல; நானும் அதர்மம் செய்பவனல்ல. துரோணாச்சாரியார் பாவி, சிஷ்யத் துரோகி, அதனால் கொல்லப்பட்டார். இப்போது நீ போர் செய். வெற்றி உன் கையில் உள்ளது” என்று துருபதகுமாரன் தான் கூத்திரிய தர்மத்திற்குட்பட்டே ஆசாரியாரைக் கொன்றேன் என்று தன் தரப்பு நியாயத்தை அர்ஜுனனிடம் எடுத்துக் கூறினார்.

7.100 சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னன் மோதல்; பாண்டவர்கள் சமாதானம் செய்தல்

துருபத குமாரனின் சொற்களைக் கேட்டு அங்கு அமர்ந்திருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் மௌனமாகி விட்டனர். அர்ஜுனன் ஓரப்பார்வையால் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருக்கினார். பெருமூச்சு விட்டார்; திக்காரம் என்று மட்டுமே கூறினார். மற்ற பாண்டவர்களும், மதுசூதனும் எதுவும் பேசவில்லை. இச்சமயம் தன் குருவான அர்ஜுனனை துருபத குமாரன் கடுமையாகச் சாடியதால் சினமுற்ற சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனை மிகக் கடுமையாக ஏசினார். த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கதையால் அடித்துத் தலையை நசுக்கி விடுவேன் என்றார். த்ருஷ்டத்யும்னனும் சாத்யகியை துரோகி என்றும், நீசன் என்றும், நகம் முதல் சிகை வரை பாவத்தில் மூழ்கியவன் என்றும் பலவாறாக நிந்தனை செய்தார். இச்சமயம், சகதேவன் தன் நற்சொற்களாலும், தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரும் தங்கள் முயற்சியாலும் அவர்களுக்குள் பரஸ்பரம் சமாதானம் செய்ய முயன்றனர். பின் போருக்குச் சென்றனர்.

7.101 அஸ்வத்தாமாவினால் நாராயணாஸ்திரப் பிரயோகம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்னர்களால் பீமசேனன் காப்பாற்றப்படுதல்

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமாவால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நாராயணாஸ்திரம் பாண்டவர் சேனை மீது பிரயோகிக்கப்பட்டது. அதனால் சேனை முழுவதும் பலவகை ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் த்ருஷ்டத்யும்னனிடமும் சாத்யகியிடமும் அவரவர் சேனையுடன் ஓடிவிடுமாறு கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் விரும்பியதைச் செய்யட்டும் என்றும், தான் சகோதரர்களுடன் அக்னியில் பிரவேசித்து விடுவதாகவும் கூறினார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஓடிக் கொண்டிருந்த பாண்டவ சேனையைச் சைகையால் தடுத்து நிறுத்தினார். பின்னர் நாராயணாஸ்திரத்தில் இருந்து தப்பிப் பிழைக்கும் உபாயத்தைத் தெரிவித்தார்.

நாராயணாஸ்திரம் தன்னை எதிர்ப்பவர்களை மட்டுமே எதிர்க்கும் என்றும் ஆயுதங்களைத் துறந்து பூமி மீது நின்று கைகூப்பி வணங்கிச் சரணடைபவர்களைத் தாக்காது என்றும் கூறினார். எனவே வீரர்கள் அனைவரையும் தத்தம் தேரில் இருந்து ஆயுதங்களைத் துறந்து விடுமாறு அறிவுறுத்தினார். வீரர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்படியே ஆயுதங்களைத் துறந்து பூமி மீது நின்று அவ்வஸ்திரத்தை வணங்க முற்பட்டனர். அப்போது பீமசேனன் வீரர்களைத் தடுத்தார். தான் தன் பராக்கிரமத்தால் அவ்வஸ்திரத்திற்கு எதிராகப் போரிட்டு வெல்லவேன் என்றார். அர்ஜுனனிடம் காண்டீபத்தைத் துறந்து உன் வீரத்திற்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தாதே என்றார்.

அர்ஜுனன் தான் பசு பிராமணன், நாராயணாஸ்திரம் இவற்றிற்கு எதிராகப் போர் புரிவதில்லை என்று சபதம் ஏற்றிருப்பதாகக் கூறிக் காண்டபத்தைக் கீழே வைத்துவிட்டார்.

கோபம் கொண்ட பீமசேனன் தான் தனியாகவே அவ்வஸ்திரத்தை எதிர்ப்பதாகக் கூறி அம்புகளைப் பொழிந்தார். தன்னை எதிர்ப்பார் ஒருவருமின்றிப் பீமசேனன் மட்டுமே எதிர்த்ததால் நாராயணாஸ்திரத்தின் வேகம் முழுவதும் பீமன் மீதே பாய்ந்தது. அதனின்றி வெளிப்பட்ட தீ நாக்குகளால் பீமன், அவரது தேர், சாரதி, குதிரைகளுடன் சூழப்பட்டு விட்டார். யாராலும் அவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. இச்சமயம் சக்திசாலியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் தேரில் இருந்து இறங்கி பீமனிடம் ஓடினர். தம் மாயையால் அந்தத் தீயினுள் பிரவேசித்துப் பீமனைத் தேரிலிருந்து இறங்குமாறு, பலவந்தமாக இழுத்தனர். பீமன் மறுத்துக் கோபத்துடன் கர்ஜித்ததால் அஸ்திரத்தின் அக்னியின் வேகம் அதிகரித்தது. அப்போது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் போரினால் கௌரவர்களை வெல்ல முடியும் என்றால் நாங்கள் அனைவரும் போர்தான் செய்திருப்போம். தடுத்தாலும் ஏன் போரில் இருந்து விலக மறுக்கிறாய்? உன்னுடைய வீரர்கள் தேரில் இருந்து இறங்கிவிட்டனர். நீயும் தேரில் இருந்து இறங்கிப் போரில் இருந்து விலகு” என்று கூறிப் பீமனைத் தேரிலிருந்து பூமியின் மீது இறக்கினார். அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பூமியில் வைக்கச் செய்தார். அதன் பின் நாராயணாஸ்திரம் தானாகவே அமைதியடைந்து விட்டது.

7.102 அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா போர்; அஸ்வத்தாமா ஆக்னேயாஸ்திரம் பிரயோகித்தல்

நாராயணாஸ்திரம் அமைதியடைந்துவிட்டது. துரியோதனன் அதனை மறுபடி பிரயோகிக்குமாறு அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறினான். இரண்டாவது முறை அவ்வஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்பட முடியாதது என்பதால் சிவபிரான் அளித்த வேறு திவ்யாஸ்திரங்களால் பகைவர்களை அழிக்குமாறு துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவைத் தூண்டினான். அஸ்வத்தாமாவும் கடுமையான ஆயுதப் பிரயோகங்களால் த்ருஷ்டத்யுமனன், சாத்யகி மற்றும் பீமசேனனைப் போர்க்களத்தில் காயப்படுத்தி ரணபூமியில் இருந்து விலகச் செய்தான். சேதிநாட்டு யுவராஜன், மாளவ மன்னன், பௌரவ மன்னன் ஆகியோரை யமனுலகு அனுப்பிவிட்டான்.

இவற்றையெல்லாம் கண்ட அர்ஜுனன் மிகவும் துயரம் கொண்டார். அத்துடன் தன் சேனையைப் போரில் இருந்து விலகுமாறும், தான் தீயில் பிரவேசிப்பதாகவும் யுதிஷ்டிரர் பேசிய பேச்சும் பார்த்தனுக்கு மிகவும் வேதனையை உண்டாக்கிவிட்டது. அதிக துயரத்தின் காரணமாக

அர்ஜுனனுடைய உள்ளத்தில் மிகவும் கோபம் ஏற்பட்டது. அதனால் அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்று, “உன்னுடைய சக்தி, பலபராக்கிரமம், கௌரவர்களிடம் உள்ள பிரேமை எங்களிடம் உள்ள துவேஷம், உன்னுடைய தேஜஸின் பிரபாவம் அனைத்தையும் என்னிடம் காட்டு.

துரோணரை வதைத்த த்ருஷ்டத்யும்னனே உன்னுடைய கர்வம் அனைத்தையும் பொடிப்பொடியாக்கி விடுவான். கலாக்கனியைப் போன்ற பாஞ்சால குமாரன் த்ருஷ்டத்யும்னனோடும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடும், என்னோடும் நீ போர் செய். இன்று போரில் நான் உன்னுடைய கர்வம் அனைத்தையும் விலக்கி விடப் போகிறேன்” என்று ஆசாரியரின் புதல்வனிடம், சொல்லத் தகாத கடுமையான சொற்களைக் கூறினார். அர்ஜுனனுடைய சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா கோபத்தால் பெருமூச்சு விடலானான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மீது அதிக கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா எச்சரிக்கையோடு தேரின் மீது நின்று ஆசமனம் செய்து தேவர்களும் வெல்ல முடியாத ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கையில் எடுத்தான். தீயைப் போல ஒளிமிக்க அம்பைக் கையில் எடுத்து மந்திரித்து அதனைப் பகைவர் மீது செலுத்தினான். அதன் பின் வானத்தில் பயங்கரமான அம்பு மழை பொழிந்தது. தீ நாக்குகள் அர்ஜுனன் மீதே பாய்ந்தன. ஆகாயத்தில் இருந்து எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. திசைகளில் ஒளி மங்கியது. சேனையின் மீது இருள் பரவியது. ராக்ஷஸ, பிசாசுகள் கர்ஜித்தன. வெப்பக் காற்று வீசியது. பறவைகளும், பசுக்களும் கத்தத் தொடங்கின. விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சாதுக்கள் அமைதியற்றவராயினர். பூமியில் இருந்த நாகங்கள் ஆக்னேயாஸ்திரத்தின் தேஜஸால் தாக்கப்பட்டுச் சீறிக்கி குதித்தன. ஜல ஜந்துக்களும் அமைதியடைய வில்லை. எல்லாத் திசைகளிலும், சிறிய பெரிய அம்புகளின் மழை பொழியலாயிற்று.

அஸ்வத்தாமா செலுத்திய வஜ்ரம் போன்ற பாணங்களால் பகை வீரர்கள் தீயால் எரிக்கப்பட்ட மரங்களைப் போலத் தகிக்கப்பட்டு விழலாயினர். யானைகள் பிளிறியபடி பூமியில் சாய்ந்தன. குதிரைகள் காட்டுத்தீயால் எரிக்கப்பட்ட மரங்களைப் போலாயின. தேர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் விழுந்து கிடந்தன. பிரளய காலத்துச் சம்வர்த்தக அக்னியைப்போல ஆக்னேயாஸ்திரம் பாண்டவர்களின் சேனையை எரிக்கத் தொடங்கியது. அந்தப் போரில் எல்லோரும் இருளால் மூடப்பட்டிருந்தனர். அர்ஜுனன் உட்படப் பாண்டவர் சேனை முழுவதும் தென்படவில்லை.

அப்போது அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தார். பிறகு இரண்டே நாழிகையில் இருள் விலகி விட்டது. குளிர்ந்த காற்று வீசியது. திசைகள் தூய்மையடைந்தன. பாண்டவ சேனை ஆக்னேயாஸ்திரத்தால் எரிந்து அழிந்து போயிருந்தது. அந்த அஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்ட

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வானத்தில் சந்திரனும், சூரியனும் ஒன்றாகத் தோன்றியது போலக் காட்சியளித்தனர். இருதரப்பு சேனையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கொல்லப்பட்டதாகவே எண்ணியிருந்தது. இச்சமயம் அவ்விருவரும் சிறிதும் தகிக்கப் படாமல் தம் தேர், கொடி, குதிரை சிறந்த ஆயுதங்கள் அனைத்துடனும் அணுவளவு காயமும் இன்றி வந்ததைக் கண்டு அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்ததைக் கண்டு கௌரவர்கள் கவலை கொண்டனர். தன்னுடைய ஆக்னேயாஸ்திரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அழிக்காததைக் கண்டு விரக்தியடைந்த அஸ்வத்தாமா சேனையைப் பாசறைக்குத் திரும்பக் கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே பாண்டவசேனைக்கும் கட்டளையிடப்பட்டு இருதரப்பு சேனைகளும் பாசறைக்குத் திரும்பின.

7.103 அர்ஜுனன் தனக்கு வெற்றியளித்த நிகழ்ச்சி பற்றி வியாசரிடம் கேட்டல்

இச்சமயம் ரணபூமியில் இருந்து திரும்பிய அஸ்வத்தாமா வியாச மகரிஷியைச் சந்திந்தான். தன் எதிரில் தோன்றிய அவரிடம் ஆக்னேயாஸ்திரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அழிக்காதது எவ்வாறு என்று கேட்டான். மகரிஷி வியாசரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிவபிரானை நோக்கித் தவமிருந்து கிடைத்தற்கரிய வரங்களைப் பெற்ற நாராயணன் என்பதையும் நாராயண மகரிஷி தன் தவத்தால் தோற்றுவித்த நரனே அர்ஜுனன் என்பதையும் எடுத்துரைத்தார். அவரது சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட அஸ்வத்தாமா அவரை வணங்கிச் சென்றான்.

இந்நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து தன் எதிரே வியாசமகரிஷி தோன்றியதை அர்ஜுனன் கண்டார். அவரிடம் தனக்கு வெற்றியளித்த ஒரு ஆச்சரியமான நிகழ்வைப் பற்றிக் கேட்டார். “மகரிஷியே! நான் என்னுடைய அம்புகளால் பகைவரின் சேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தேஜஸ்வியான ஒரு புருஷன் எனக்கு முன்னால் சென்று கொண்டிருப்பது எனக்குத் தென்பட்டது. அவர் எரியும் சூலத்தைக் கையிலேந்தி என்னுடைய பகைவர்கள் அனைவரையும் அடித்து விரட்டினார். ஆனால் மக்கள் நானே பகைவர்களை வென்றதாகக் கருதுகிறார்கள். பகைவரின் சேனை முழுவதும் அவர் மூலமாகவே அழிக்கப்பட்டது. நான் அவருக்குப் பின்னால் மட்டுமே சென்றேன். தேஜஸ்வியான அவர் கையில் திரிசூலத்துடன் இருந்தார். ஒரு திரிசூலத்தில் இருந்தே ஆயிரக் கணக்கான புதிய சூலங்கள் தோன்றிப் பகைவர் மீது விழுந்தன. அவர் தன் கால்களால் பூமியை ஸ்பரிசிக்கவில்லை. பகவன்! அந்த மகாபுருஷன் யார் என்று கூறுங்கள் எனக் கேட்டார்.

7.104 வியாசமகரிஷி அர்ஜுனனிடம் சிவபெருமானின் மகிமையை

உரைத்தல்

அர்ஜுனன் தன்னிடம் கேட்ட வினாவிற்கு வியாச மகரிஷி பதிலளித்தார். “அர்ஜுனா! பிரஜாபதிகளில் முதன்மையானவரும், ஒளி உருவமானவரும், திவ்ய திருமேனி தரிப்பவரும், உலகங்கள் அனைத்தின் அரசனும், சுவாமியும் ஆன வரமளிக்கும் அந்த ஈஸ்வரன் சங்கரனையே நீ தரிசனம் செய்தாய். வரமளிக்கும் அந்தத் தேவனையே நீ சரணடைவாயாக” என்று வேதவியாசர் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். மேலும் சிவபெருமானின் மகிமைகளையும், பிரபாவங்களையும் கூறும் சதருத்ரியத்தை மிக விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அத்துடன் “சங்கரனின் பிரம்மா, விஷ்ணு, மகேச என்னும் நிர்க்குண, நிராகார சொரூபங்களை விவரிக்கும் இந்தத் துதியைக் கேட்பவன் பகைவர்களை வெல்லுவான். விருப்பங்கள் நிறைவேறப் பெறுவான். குந்திமைந்தா! போரிடு. உனக்குத் தோல்வி உண்டாகாது. ஏன் எனில் உனக்கு மந்திரி, ரக்ஷகன், அருகில் இருப்பவன் அனைத்தும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாவார்” என்று கூறிய வியாசபகவான் வந்தது போலச் சென்று விட்டார்.

அதன்பின்னர் கௌரவ சேனைகளும், பாண்டவசேனைகளும் தத்தம் கூடாரம் திரும்பின. கௌரவ மகாரதிகள் ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி கர்ணன் 16 ஆம்நாள் அதிகாலைப் பொழுதிலேயே சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான்.

8. கர்ண பருவம்

8.1 16 ஆம் நாள் போர்

கர்ணன் உடனே தன் சேனையைப் போருக்கு ஆயத்தப்படுத்தினான். தன் சேனையை மகரவியூகத்தில் அமைத்தான். அதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம், “கர்ணன் தன் சேனையை வியூகத்தில் நிறுத்தியுள்ளான். கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். இந்தச் சேனையில் கர்ணன் ஒருவனே பெரும் வில்லாளியாக இருக்கிறான். தேவ, அசுர, கந்தர்வ, கின்னரர்களும், மூவுலக மக்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இவனை வெல்ல முடியாது. பால்குனா! இன்று அந்தக் கர்ணனைக் கொன்று உனக்கு வெற்றி உண்டாகும். என் இதயத்தில் தைத்து 12 ஆண்டுகளாக வேதனை அளித்துக் கொண்டிருந்த முள் விலகிவிடும். நீ அதனைக் கருத்தில் கொண்டு வியூகத்தை அமைத்துக் கொள்” என்றார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் பாண்டவ சேனையை அர்த்த சந்திரவடிவ வியூகத்தில் நிறுத்தினார்.

பின்னர் இரு சேனைகளிலும் போர் இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன சங்கங்கள் முழங்கின. வீரர்களின் சிம்மநாதம் எழுந்தது. இரு சேனைகளும் தேவாசுரர்களைப் போல் மோதிக் கொண்டனர். பாண்டவ சேனையில் இருந்த பாண்டிய, சோழ, கேரள, காஞ்சிநிவாசி வீரர்கள் கௌரவ சேனையுடன் கடுமையாக போரிட்டனர். யானைப்போரில் பீமசேனன் குலாக தேச மன்னன் கேஷமதூர்த்தியைக் கொன்று வீழ்த்தினார். பின்னர் கர்ணன் பாண்டவ சேனைகளை வதம் செய்யத் தொடங்கினான். பிரதிவிந்த்யன் சித்ரனையும், ச்ருதகர்மா சித்ரசேனனையும் கொன்று வீழ்த்தினர்.

8.2 அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக வீரர்களுடனும், அஸ்வத்தாமாவுடனும் போரிடுதல்

அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையுடன் தன் போரைத் தொடங்கினார். கடல் போன்ற சம்ஷப்தகர்களின் சேனையில் புகுந்து, வீரர்களின் அழகிய முகங்களாகிய தாமரைகளால் பார்த்தன் பூமியை நிரப்பிவிட்டார். பல்லாயிரம் அம்புகளைச் செலுத்தித் தேர்களையும், குதிரைகளையும், யானைகளின் வீரர்களையும் பரலோகத்திற்கு அனுப்பி விட்டார். சம்ஷப்தகர்களின் தேரைத் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார். தான் தனியாகவே ஆயிரம் மகாரதிகளுக்கு ஈடான பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டார். இதனால் மகிழ்ந்த சித்த, தேவரிஷி சமுதாயங்கள் வானிலிருந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் சிரம் மீது மலர்மாரி பொழிந்தனர். இவர்களே சங்கரனுக்கும், பிரம்மாவுக்கும் இணையான நர-நாராயணர் எனப் புகழ்ந்தார். அஸ்வத்தாமா, இச்சமயத்தில் அர்ஜுனனிடம்

இன்று போரின் மூலம் விருந்துபசாரம் செய் என்று போருக்கு அழைத்தான்.

சம்ஷப்தகர்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா போருக்கு அழைத்ததால் அவனுடன் போரிடச் சென்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அஸ்வத்தாமாவிடம் நீ விரும்பியவாறு தனஞ்ஜயனுடன் போரிடு என்று கூறினார். அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் தன் அம்புகளால் காயப்படுத்தினான். கணக்கற்ற பாணங்களைப் பொழிந்தான். அப்போது, அஸ்வத்தாமாவின், தூணீர், வில், நாண், கை, புஜம், மார்பு, வாய், மூக்கு, காது, கண், தலை, அங்கங்கள், ரோமம், கவசம், தேர் மற்றும் கொடிகளில் இருந்து கூட அம்புகள் வருவதுபோலத் தோன்றின. அஸ்வத்தாமா வல்லமை பெற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார் ஜனர்களையும் செயலற்றவராகச் செய்தான். இரண்டு மகா புருஷர்களையும் மறைத்து விட்டான். பினாக பாணியான ருத்ரனைப் போலவே தோற்ற மளித்தான். துரோண புத்திரன் போரில் முன்னேறினான். குந்திகுமாரனின் பராக்கிரமம் குறையலாயிற்று.

அப்போது அஸ்வத்தாமாவைத் தகிப்பது போல் பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தனஞ்ஜயனிடம், அன்போடு பேசலானார், “பார்த்தா! இன்று துரோண குமாரன் போரில் உன்னை விட முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறான். உன் கையில் காண்மவவில் இருக்கிறதா? உன்புஜங்களில் முன்பு போலவே பலமும், பராக்கிரமும் உள்ளனவா? பாரதா? இவன் என் குருவின் மகன் என்று கருதி இவனுக்கு மதிப்பளித்துப் பாதுகாக்காதே. இது அதற்கான நேரமல்ல” என்றார். அர்ஜுனன் வாசுதேவனிடம், “மாதவா! குருபுத்திரன் என்னிடம் எவ்வாறு தன் துஷ்டத்தன்மையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? இவன் நம் இருவரையும் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே கருதுகிறான். நான் இப்போதே என்னுடைய பயிற்சியாலும், பலத்தாலும் இவனுடைய மனக்கோட்டையை அழித்து விடுகிறேன்” என்று பதிலளித்தார்.

தொடர்ந்து விரைந்து போரிட்ட அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டார். மறுபடியும் குதிரை, சாரதி தேர், யானை காலாட்படையினருடன் சம்ஷப்தக வீரர்களைத் தன் பாணங்களால் துளைத்தார். அர்ஜுனனின் பாணங்கள் ஒரு கோசத்திற்கும் அப்பால் நிறை யானைகளையும், வீரர்களையும் கூடக் கொன்று விட்டன. அர்ஜுனன் என்னும் பிரளயகாலச் சூரியன், சம்ஷப்தக சைன்யம் என்ற பெரும்கடலை தன் பாணங்களாகிய கிரணங்களால் உலர்த்திவிட்டது. அஸ்வத்தாமா மறுபடியும் அர்ஜுனனுடன் போரிட வந்தான். அர்ஜுனன் அவனுடைய பாணங்கள் அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். ஒரு கிரஹஸ்தன் தகுதியுள்ள விருந்தினனுக்குத் தன் வீடு முழுவதையும்

ஒப்படைப்பது போல அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்கள் அனைத்தையும் அர்ஜுனனுக்கு அர்ப்பணம் செய்தான். பாண்டு குமாரன் சம்ஷப்தகர்களை விட்டுவிட்டு அஷ்வத்தாமாவிடம் வந்தார்.

8.3 அர்ஜுனனிடம் அஸ்வத்தாமா தோல்வி

ஆகாயத்தில் நகூத்திர மண்டலத்திற்கு அருகில் போரிடும் சுக்கிராச்சாரியாரையும். பிருகஸ்பதியையும் போல அஸ்வத்தாமாவிற்கும், அர்ஜுனனுக்கும் இடையிலான போர் நடைபெறலாயிற்று. அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின் நெற்றியில் ஒரு பாணத்தை அடித்தார். சூரியனைப் போலச் சோபையுற்ற குரு புத்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காயம் அடைந்ததும் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் அக்னி, வஜ்ரம், யமதண்டம் போன்ற பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவைக் காயப்படுத்தினார். அஸ்வத்தாமாவும் வேகமான பாணங்களால் நர-நாராயணங்களான அவ்விருவரையும் தாக்கினான். அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவைக் குதிரைகள், சாரதி மற்றும் தேரோடு மறைத்துவிட்டார்.

பிறகு சம்ஷப்தக சேனையின் பக்கம் சென்ற அர்ஜுனன் அவர்களுடைய வில் அம்பு, தூணர், நாண், புஜம், கை, கையில் இருந்த அஸ்திரங்கள், குடை, கொடி, குதிரை, தேர், வஸ்திரம், மாலை, கேடயம், கவசம் இவற்றுடன் வீரர்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். வாகனங்களில் அமர்ந்திருந்த வீரர்கள் அர்ஜுனனின் அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டு வாகனங்களோடு பூமியில் சாய்ந்தனர். பகைவருடைய மகுடமணிந்த தலைகள் அர்ஜுனனின் பல்லம், அர்த்தசந்திரம் மற்றும் ஷூரம் என்ற பாணங்களால் வெட்டுண்டு தொடர்ந்து பூமியில் விழுந்து கொண்டிருந்தன. கலிங்க, அங்க, வங்க, நிஷாத தேச வீரர்கள் ஐராவதம் போன்ற யானைகளின் மேலேறி அர்ஜுனனை வெல்ல விரும்பிப் போரிட்டனர். அர்ஜுனன் அந்த யானைகளின் உறுப்புகளை வெட்டி வீழ்த்த, அதன் மேலிருந்த வீரர்கள் மலையின் மீதிருந்த விழுந்த சிகரங்களைப் போல உயிரிழந்து விழுந்தனர்.

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா மீண்டும் அர்ஜுனனுடன் போரிட வந்தான். அர்ஜுனனுடைய பாணங்களைத் தன் பாணங்களால் விலக்கினான். அத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பாணங்களால் மறைத்து, மழைக்கால மேகம் போலக் கர்ஜித்தான். அர்ஜுனன் திடீரென்று அவன் முன் வந்து அஸ்வத்தாமாவையும், கௌரவ சேனையையும் தன்னுடைய பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். சவ்யசாசி வில்லை எடுத்ததையும், அம்பு தொடுத்ததையும், அதனை விடுத்ததையும் யாரும் பார்க்கவில்லை. ஆனால் ரதிகள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்படைவீரர்கள் அனைவரும் உயிரிழந்து

விழுந்ததை மட்டுமே பார்த்தனர். அச்சமயம் பத்து நாராசங்களை அஸ்வத்தாமா விடுத்தான். அவற்றில் ஐந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் ஐந்து அர்ஜுனனையும் துளைத்தன. அவர்கள் உடலில் இருந்து குருதி பெருகியது. அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கொல்லப்பட்டதாகவே கருதினார்.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “பார்த்தா! நீ ஏன் தவறு செய்கிறாய்? இவனைக் கொன்று விடு. இவன் பாதுகாக்கப்பட்டால் புதிய புதிய குற்றங்களைச் செய்வான் சிகிச்சை செய்யப்படாத ரோகத்தைப் போல அதிக கஷ்டத்தை விளைவிப்பான் என்று கூறினார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்கிறேன் என்று கூறி, ஆட்டுக்கால் போன்ற முனையுடைய அம்புகளைக் காண்டவத்தில் வைத்துச் செலுத்தி அஸ்வத்தாமாவைப் பிளந்து விட்டார். குதிரைகளை அதிகக் காயப்படுத்திக் கடிவாளத்தை வெட்டி விட்டார். அதனால் அக்குதிரைகள் அஸ்வத்தாமாவைப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெகுதூரம் இழுத்துச் சென்று விட்டன. அஸ்வத்தாமா மீண்டும் திரும்பிவந்து போரிட விரும்பவில்லை. அங்கிராவின் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த பிராமணனான அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும், அர்ஜுனனுக்கும் வெற்றி நிச்சயம் என்பதை அறிந்து விட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மீண்டும் சம்ஷப்தகர்களை நோக்கிச் சென்று விட்டனர்.

8.4 அர்ஜுனன் தண்டதார், தண்டன் ஆகியோரை வதம் செய்தல்

இச்சமயம் பாண்டவசேனையின் வடபகுதியில் பெரும் பராக்கிரமியான மகதவாசி தண்டதார் கடும்தாக்குதல் நடத்தியதால் நால்வகைச் சேனையும் அவலக் குரல் எழுப்பியது. இதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனிடம் “பலமிக்க யானைகளை உடைய, பகதத்தனுக்கு இணையான பலசாலி தண்டதாரனை முதலில் வதம் செய்துவிடு. பிறகு சம்ஷப்தகர்களுடன் போரிடலாம்” என்று கூறித் தேரைத் தண்டதார் அருகில் செலுத்தினார். மகதர்களில் மிகச் சிறந்தவனான தண்டதாரன் யானைப்போரில் வல்லவன். தாமகேது என்னும் கிரகம் பூமிக்குத் தொல்லை தருவதுபோல், பகைவரின் சேனை முழுவதையும் கடைந்தெடுத்தான்.

நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட கஜாசுரனைப் போன்ற அவனது யானையின் மீது ஏறித் தண்டதார் சதுரங்கிணி சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். அந்த யானை காலச் சக்கரத்தைப் போலப் பகைவரின் சேனையை அழிக்கலாயிற்று. தண்டதார் தன் யானையின் மூலம், குதிரை வீரர்களையும், காலாட் படையினரையும் கீழே வீழ்த்தி மிதிக்கச் செய்து சர்சர் என்று ஒலி ஏற்பட தண்டனுடன் போரிட வந்தார். தண்டதார் அர்ஜுனனை 12 பாணங்களாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை 16 பாணங்களாலும் அடித்தான். அர்ஜுனன் தன் பல்லங்களால் நானோடும், பாணத்தோடும் தண்டதாரின் வில்லையும்,

கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினார்.

இதனால் கிரிவ்ரஜத்தின் தலைவனான தண்டதார் மிகவும் கோபம் கொண்டான். யானையின் மேலமர்ந்து, அவர்கள் தேரின் முன் நின்று தோமரங்களால் அவர்களை அடித்தான். அர்ஜுனன் யானையின் துதிக்கை போன்ற தண்டதாரின் இரு புஜங்களையும், பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடைய அவர் தலையையும் மூன்று அஸ்திரங்களால் ஒன்றாக வெட்டி வீழ்த்தினார். பிறகு அந்த யானையின் மீது 100 அம்புகளை அடித்து பாக்கருடனேயே பூமியில் விழச் செய்தார்.

ரணபூமியில் தன் சகோதரன் தண்டதாரன் கொல்லப்பட்டதால் தண்டன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வதம் செய்ய விரும்பிப் பனி போன்ற வெண்மையும், இமயம் போன்ற பெரிய உடலையும் உடைய யானை மீது ஏறி அர்ஜுனன் முன் வந்தான். மூன்று தோமரங்களால், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், ஐந்தால் அர்ஜுனனையும் காயப்படுத்திக் கர்ஜித்தான். இதற்குள் அர்ஜுனன் தண்டனின் இருகைகளையும் வெட்டிவிட்டார். ஒரு அர்த்த சந்திர பாணத்தால் அவன் தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். பிறகு தண்டனின் யானையையும் கொன்று விட்டார். போருக்கு முன்னேறிய மற்ற யானைகளையும் கொன்று சாய்த்தார். இதனால் பகைவர் சேனையில் குழப்பம் உண்டாயிற்று.

இதன்பின் பாண்டவசேனை அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து நின்று, பலம் மிகுந்த பகைவரால் பீடிக்கப்பட்ட சொந்த சேனையைப் பயத்தில் இருந்து காத்தது பெரும் மகிழ்ச்சியான விஷயம் எனக் கூறிப் பாராட்டினர். அப்பாராட்டால் மகிழ்ச்சி கொண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் சம்சப்தக சேனையை நோக்கிச் சென்று விட்டார்.

8.5 அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தல்

தண்டதாரை வதம் செய்தபின் அர்ஜுனன் சம்சப்தகர்களை நோக்கி வந்தார். ஆயிரக்கணக்கான சம்சப்தக வீரர்கள் அர்ஜுனனோடு போரை விரும்பி வந்தனர். பாண்டுவின் மைந்தன், சுரம், பல்லம், அர்த்த சந்திரம், வத்ச தந்தம், முதலிய அஸ்திரங்களால் அவ்வீரர்களின் குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் வில், கொடி, அம்பு, கத்தி, யானைகள் அவற்றின் மீதிருந்த வீரர்களின் தலைகள் அனைத்தையும் வெட்டிச் சாய்த்தார். அச்சமயம் சம்சப்தகன் உக்ராயுதன் என்பவனுடைய புதல்வன் அர்ஜுனனோடு போர்புரிந்து அவரால் தலை வெட்டப்பட்டு உயிரிழந்தான். அதனால் சம்சப்தக வீரர்கள் மிகவும் கோபத்துடன் நாற்புறமும் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கி, அஸ்திர மழை பொழிந்தனர்.

அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால், பகைவரின் அஸ்திரங்களை விலக்கி, ரதங்களை உடைத்துக் குதிரைகளையும், பக்கக் காவலர்களையும் கொன்று

விட்டார். அவர்களின் தேர்ச்சக்கரங்கள், அச்சு, நுகத்தடி, அனைத்தும் வெட்டப்பட்டன. எண்ணற்ற தேர்கள் உடைந்து விழுந்தன. குதிரைகளும் அவற்றின் வீரர்களும் கணக்கின்றிக் கொல்லப்பட்டனர். சம்ஷப்தக வீரர்கள், கவசம், அணிகலன், ஆடைகள், தேர் இவற்றோடு பூமியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். உத்தம குலத்தில் தோன்றி, தோல்வியுற்று உடல் பூமியில் கிடந்தபோதும் உத்தம கர்மங்களால் சொர்க்கத்தை அடைந்தனர். அர்ஜுனன் நான்கு படைகளின் அஸ்திர சஸ்திரப் பிரவாகம் நிரம்பிய அந்தப் படைக் கடலைத் தன் அஸ்திர சஸ்திரம் என்னும் பாலத்தின் மூலம் கடந்து விட எண்ணினார்.

அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! நீ ஏன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாய்? இந்த சம்ஷப்தகர்களை வதம் செய்து விட்டு கர்ணனின் வதத்திற்கு விரைந்து முயற்சி செய்” என்றார். அர்ஜுனனும் பகவானின் சொற்படியே மீதமிருந்த சம்ஷப்தக சேனையைச் சின்னாபின்னமாக்கி அழித்தார். சம்ஷப்தகர்களின் சேனை அழிக்கப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தேரை முன்னே செலுத்தினார்.

8.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் போர்க்கள வருணனை; அர்ஜுனனைப் புகழ்தல்

அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் போர்க்களக் காட்சியைக் சுட்டிக்காட்டிக் கூறலானார்; “பார்த்தா! துரியோதனன் காரணமாக இப்புவிவின் பெரும் மன்னர்கள், மற்றும் பரத வம்சத்தின் பெரும் சேனையின் அழிவு உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மிகப்பெரிய வில்லாளிகளின் தங்கம் அலங்கரித்த வில், அணிகலன், தூணீர்கள், இவற்றைப்பார். நாராசங்கள் சர்ப்பங்களைப் போலக் கிடப்பதைப் பார். விசித்திரமான தங்கம் அலங்கரித்த தோமரங்கள், தங்கக் கேடயங்கள், தங்கத்தாலான பிரகாசங்கள், சக்திகள், கதைகள், பட்டிசங்கள் பரிகங்கள், பிந்திபால்கள், புஷ்ணடி, குணும், ஈட்டிகள், முசலங்கள் அனைத்தும் சிதறிக் கிடப்பதைப் பார். ஆயுதங்களைப் பிடித்த கையோடு உயிரிழந்த வீரர்கள் உயிரோடு இருப்பதைப் போல் காணப்படுவதைப் பார்.

பாரதா! தோள்வளைகளும், அணிகலன்களும், அலங்கரிக்கச் சந்தனம் பூசப்பட்டுக் கையுறைகளும், கேயூரங்களும் சோபிக்கும் வெட்டுண்ட கைகள் நிறைந்த ரணபூமியின் சோபை அற்புதமாக உள்ளது. யானைகளின் துதிக்கைகள் போன்ற துடைகளும், துணிக்கப்பட்ட குண்டலம் அணிந்த தலைகளும் நிறைந்த ரணபூமி அபூர்வமான சோபையோடு இருப்பதைப் பார். தேர்களின் உறுப்புகளும் யானைகளின் அங்கங்களும் பூமியில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்ட யானைகளின் அம்பாரிகள் சிதறிக் கிடப்பதைப் பார். வைஞரிய மணியில் அமைந்த

தண்டங்களும், அங்குசங்குகளும், குதிரைகளின் யுகா பீடமும், ரத்தினம் அலங்கரித்த கவசமும் விழுந்து கிடப்பதைப் பார். குதிரைகளின் முதுகில் விரிக்கப்படும் ‘ரங்கு’ என்னும் மான் தோலான ஊஞ்சல்களும், சேனைத் துணிகளும் பூமியில் கிடப்பதைப் பார். பூமி, மன்னர்களின் குண்டலமணிந்த சந்திரனையும், நகூத்திரத்தையும் போன்ற ஒளிமிகுந்த முகங்களால் மறைக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்.

நகூத்திரக் கூட்டங்களுடன், நிர்மலமான சந்திரனின் நிலவு சிதறும் ஆகாயத்தைப் போல, இந்த ரணபூமியின் அழகு தோன்றுவதைப் பார். இது சரத்ருதுவின் நகூத்திர மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டதைப் போலத் தோன்றுகிறது. அர்ஜுனா! இந்தப் பெரும்போரில் நீ செய்த இத்தகைய பராக்கிரமம் உனக்கே தகுதியானது. சொர்க்கத்தில் இந்திரனுக்குத் தகுந்தது” என்று போர்க்களக்காட்சியை விவரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்துரைத்தார். கௌரவ சேனைக்குள் வேகமாகப் பிரவேசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பாண்டிய மன்னன் துரியோதனனின் பெரிய சேனையைத் துன் புறுத்தியதைக் கண்டார்.

8.7 அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவின் புதல்வர்களையும், சம்ஷப்தக சேனையையும் வதம் செய்தல்

இதன் பின்னர் அர்ஜுனன் பகைவர்களைக் காற்று பஞ்சக் குவியலைச் சிதறச் செய்வது போலச் சின்னாபின்னப் படுத்தினார். அப்போது அவரை எதிர்ப்பதற்காகத் திரிகர்த்தர்கள், சிபி, கௌரவ, சால்வ தேச வீரர்கள், சம்ஷப்தக கணங்கள் நாராயணப் படையினர் அனைவரும் ஒன்றாக வந்தனர். திரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா தன்னுடைய ஏழு புதல்வர்களான சத்யசேனன், சந்திரதேவன், மித்ர தேவன், ச்ருஞ்ஜயன், சௌஸ்ருதி, சித்ரசேனன், மித்ரவர்மா ஆகியோருடன் அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தவாறு முன்னே வந்தான். கருடனைக் கண்டதும் பாம்பு தன் உயிரை இழப்பது போல் எண்ணற்ற வீரர்கள் அர்ஜுனன் அருகில் சென்றதுமே காலனிடம் சென்று விட்டனர். சுசர்மாவின் புதல்வர்களான சத்யசேனன், மித்ரவர்மா முதலியோர் எண்ணற்ற பாணங்களால் அர்ஜுனனைத் துளைத்தனர்.

அர்ஜுனன் அவ்வேழு சகோதரர்கள் மீதும், சுசர்மாவின் மீதும் எண்ணற்ற பாணங்களைச் செலுத்திக் காயம் செய்துவிட்டார். ச்ருஞ்ஜயனை வதம் செய்தார். சௌஸ்ருதியின் தலையைக் கவசத்துடன் வெட்டிவிட்டார். சந்திரதேவனைத் தன் பாணங்களால் யமனுலகு அனுப்பினார். அச்சமயம் சத்திய சேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை ஒரு பெரிய தோமரத்தால் அடித்தான். இரும்பாலான அந்தத் தோமரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இடது

புஜத்தைக் காயப்படுத்திக் கீழே விழுந்தது. அதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கையிலிருந்த சாட்டையும், கடிவாளமும் கீழே விழுந்து விட்டன. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காயமடைந்ததால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் அவரிடம் சத்திய சேனனுக்கருகில் தன் தேரைச் செலுத்தக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வேறு சாட்டையைக் கையில் எடுத்துச் சத்திய சேனன் அருகில் தேரைக் கொண்டு சேர்த்தார். அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் சத்தியசேனனைத் துளைத்துக் கொன்று வீழ்த்தி விட்டார்.

பின்னர் தனஞ்ஜயன் கூரிய பாணங்களால் மித்ரவர்மாவையும், அவன் சாரதியையும் வதம் செய்தார். அத்துடன் ஆயிரக் கணக்கான சம்ஷப்தக வீரர்களையும் தன் பாணங்களால் அடித்துப் பூமியில் தூங்கச் செய்தார். வெள்ளியாலான ஒரு ஷூரப்ரத்தால் மித்ர தேவனின் தலையை வெட்டிவிட்டார். சுசர்மாவின் கழுத்து விலாவில் ஆழமான காயம் செய்தார். சம்ஷப்தகர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் அர்ஜுனனை நாற்புறமும், சூழ்ந்து கொண்டு அஸ்திர, சஸ்திரங்களால் தாக்கினர். அவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட அர்ஜுனன் ஐந்திராஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தார். அதில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான பாணங்கள் வெளிப்பட்டன.

அவற்றால் கொடிகளும், வில்களும், தேர்களும், தூணீர்களும், நுகத்தடிகளும், அச்சுகளும், கடிவாளங்களும், கூபுரங்களும், தோல் திரைகளும், குதிரைகளும், பிரகாசங்கள், ருஷ்டி, கதை, பரிகம், சக்தி, தோமரம், பட்டிசம், சதக்னி முதலிய ஆயுதங்களும், அங்கதம், கேயூரம், ஹாரம், கவசம், மகுடம் முதலிய அணிகலன்களும் மகுடங்களோடும் தலைகளும் வெட்டப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. சந்தனம் பூசிய சரீரங்களும், கூடித்திரியர்களின் சடலங்களும், யானை, குதிரைகளின் உடல்களும் நிறைந்து போர்க்களம் நடமாட இயலாததாகி விட்டது. அர்ஜுனனின் தேர்ச்சக்கரங்களுக்கு வழியே கிடைக்கவில்லை. தனஞ்ஜயனின் பாணங்களால் அடிபட்ட கௌரவ சேனை முழுவதும் ஓடிவிட்டது. எண்ணற்ற சம்ஷப்தக கணங்களைத் தோற்கச் செய்து அர்ஜுனன் புகையற்ற தீயைப்போலச் சோபித்தார்.

8.8 அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அழித்தல்

துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைந்த பிறகு, கௌரவ சேனை கர்ணனை முன் வைத்து மீண்டும் போரைத் தொடங்கியது. கர்ணன் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். பாண்டவ தரப்பு முக்கிய மகாரதிகள் அனைவரும் கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயினர். கர்ணன் தனியாகவே அவர்களுடன் போர் புரிந்து கொண்டிருந்தான். இச்சமயம் பிற்பகல் நேரத்தில் பகவான் சங்கரனை முறைப்படி பூஜித்தபின் அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கௌரவ சேனை

மீது போரைத் தொடங்கினர்.

அர்ஜுனன் தன் காண்டீவவில்லை விரித்து ஆகாயத்தையும், திசைகளையும் அம்புகளால் நிரப்பினார். விமானம் போன்ற தேர்களை ஆயுதம், கொடி, சாரதியோடு அழித்துவிட்டார். யமராஜனைப் போல நால்வகைப் படைகளையும் அழித்த அர்ஜுனனைத் துரியோதனன் தனியாகவே எதிர்க்கச் சென்றான். அர்ஜுனன் ஏழு பாணங்களால் துரியோதனனுடைய வில், சாரதி மற்றும் கொடியையும் அழித்து அவன் குடையையும் வெட்டிவிட்டார். அடுத்து அவர் துரியோதனன் மீது செலுத்திய உயிரைக் கொல்லும் பாணத்தை அஸ்வத்தாமா இடைமறித்து வெட்டிவிட்டான். தனஞ்ஜயன் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிக் தேரையும், குதிரைகளையும் அழித்துப்பின் கிருபாசாரியாரின் பயங்கரமான வில்லையும் துண்டாக்கினார். க்ருதவர்மாவின் வில்லை வெட்டிக் கொடியையும் குதிரைகளையும் அக்கணமே அழித்து விட்டார்.

துரியோதனனின் வில்லைத் தனஞ்ஜயன் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார். இச்சமயம் சாத்யகியுடனும், பாண்டவ மகாரதிகளுடனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த ராதேயன் அர்ஜுனனுடன் போரிட வந்தான். கர்ணனால் தாக்கப்பட்ட பாண்டவ சேனை ஆயுதம், வாகனம், உடல், உயிர் அனைத்தையும் இழந்து ரணபூமியிலிருந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அர்ஜுனன் சிரித்தபடி, தன் அஸ்திரத்தால் கர்ணனின் அஸ்திரத்தை அழித்தார். அம்புமழை மூலம் பூமியையும், ஆகாயத்தையும், திசைகளையும் மறைத்து விட்டார். அவருடைய பாணங்கள், உலக்கையைப் போலவும், பரிசுக்களைப் போலவும், வஜ்ரங்களுக்கும், சதக்னிக்கும் நிகராகவும் பகைவர் மீது விழுந்தன. அவற்றால் படுகாயமுற்ற நால்வகையைச் சேர்ந்த கௌரவப்படையும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு பெரிதாகக் கூச்சலிட்டனர்.

அச்சமயம் இருள்குழத் தொடங்கியது. எதனையும் சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. கௌரவப் படைவீரர்கள் இரவுப் போருக்குப் பயந்து ரணபூமியிலிருந்து கூடாரங்களுக்குப் புறப்பட்டு விட்டனர். கௌரவர்கள் விலகியதும் பாண்டவர்களும் வெற்றி பெற்றமகிழ்ச்சியுடன் இசைக்கருவிகளை ஒலித்துச் சிம்மநாதம் புரிந்து, கர்ஜனை செய்து, பகைவரைக் கேலியாகப் பேசி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் துதித்து சந்தோஷமாகத் தத்தம் கூடாரம் திரும்பினர். மகிழ்ச்சி நிரம்பப்பெற்ற பாண்டவ மன்னர்கள் இரவில் கூடாரம் சென்று உறங்கி ஓய்வெடுத்தனர்.

8.9 17 ஆம் நாள் போர்

17 ஆம் நாள் காலைப்பொழுது புலர்ந்தது. இரவில் உறங்கி ஓய்வெடுத்த இரு தரப்பினரும் போருக்குத் தயாராயினர். கௌரவ

சேனையில் சல்யமன்னர் கர்ணனின் சாரதியானார். கர்ணன் தான் விரும்பியவாறு சல்யரைச் சாரதியாகப் பெற்றுத் தன் சேனையை வெல்ல முடியாத ‘பார்ஹஸ் பத்யம்’ என்ற வியூகத்தில் நிறுத்தினான். பிருகஸ்பதி கூறிய முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட அந்த வியூகம் பகைவரின் மனத்தில் பயத்தை உண்டாக்கியபடி நடனம் செய்து கொண்டிருந்தது.

8.10 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு வியூகம் அமைத்தல்

சல்ய மன்னரைச் சாரதியாகக் கொண்டு கர்ணன் வியூகத்தின் முனையில் நிற்பதை யுதிஷ்டிரர் கண்டார். அர்ஜுனனிடம், “நாம் அவர்களிடம் தோற்காதவாறு வியூகத்தை அமைத்து விடு” என்று கூறினார். அர்ஜுனனும் தருமபுத்திரரை வணங்கி “யுத்த சாஸ்திரத்தில் இந்த வியூகத்தை அழிப்பதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள உபாயத்தை நான் செய்வேன்; தாங்கள் கூறுவது போலவே அனைத்தும் நடைபெறுகிறது” என்றார். யுதிஷ்டிரர் யார் யார் யார்யாருடன் போரிட வேண்டும் என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறே, அர்ஜுனன் கர்ணனுடனும், பீமன் துரியோதனனுடனும், நகுலன் வருஷசேனனுடனும், சகதேவன் சகுனியுடனும், சாத்யகி க்ருதவர்மாவுடனும், சதாநீகன் துச்சாதனனுடனும், த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவுடனும் போரிடும் வகையில் வியூகத்தில் நின்றனர். யுதிஷ்டிரர் கிருபாசாரியாருடனும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும் சிகண்டியும் சேர்ந்து திருதராஷ்டிரனின் மற்ற புதல்வர்களுடனும் போரிடும் வகையில் வியூகம் அமைக்கப்பட்டது. பாண்டவ சேனையின் பல்வேறு வீரர்கள், மற்ற கௌரவப் படையுடன் போரிட ஆயத்தமாயினர். தருமராஜர் கூறியவாறு வியூகம் அமைக்கப்பட்டது.

சேனையின் முன்னால் வலதுபுறம் அர்ஜுனனும், இடதுபுறம் பீமசேனனும் நின்றனர். சாத்யகியும், யுதிஷ்டிரரும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும் வியூகத்தின் முனையில் நின்றனர். நால்வகைப் படைகளோடு கூடிய அந்த வியூகத்தின் மையப் பகுதியில் த்ருஷ்டத்யும்னன் நின்றான். முற்காலத்தில் பிரம்மா, ருத்ரன், இந்திரன் மற்றும் வருணனின் சவாரியில் வந்த அதே தேரில் அமர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பகைவர்களை நோக்கி வந்தனர்.

8.11 கௌரவ பாண்டவசேனையின் பயங்கரப் போர்; அர்ஜுனன் பராக்கிரமம்

கௌரவ சேனை போருக்குத் தயாரானதும், அர்ஜுனனும் தன் சேனையின் வியூகத்தை அமைத்தார். வியூகத்தின் முன்பகுதியில் த்ருஷ்டத்யும்னன், நின்றார். திவ்ய கவசமும், ஆயுதமும் தரித்த சிங்கம்

போன்ற திரௌபதியின் புதல்வர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றினார்கள். அர்ஜுனன் தன்னுடன் போருக்கு வந்த சம்ஷப்தகர்களைத் தாக்கத் தொடங்கினார். வெற்றிக்கு உறுதியாகச் சங்கல்பம் செய்து, போரில் இருந்து விலகுவதற்கு மரணத்தையே காரணமாக்கிய சம்ஷப்தகர்கள் அர்ஜுனனை வதம் செய்ய விரும்பி தாக்கினர். நால்வகைப்படைகளும் நிரம்பியிருந்த அந்த வீர சமுதாயம் அர்ஜுனனை விரைந்து துன்புறுத்தியது. கிரீடி அர்ஜுனனோடு சம்ஷப்தகர்கள் செய்த அந்தப் போர் நிவாத கவசர்களோடு அர்ஜுனன் செய்த போரைப் போலப் பயங்கரமாக இருந்தது. அர்ஜுனன் அங்கு வந்த பகைவர்களின் தேர், குதிரை, யானை, காலாட்படையினர், கொடிகள், ஆயுதங்கள் இவற்றுடன் ஆயிரக்கணக்கான தலைகளையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். சம்ஷப்தகர்களை வதம் செய்த அர்ஜுனன் மறுபடியும் வடக்கு, தெற்கு, மேற்கு திசையிலிருந்து கௌரவ சேனையைப் பிரளய கால ருத்ரன் உயிர்களை அழிப்பது போலச் சம்ஹாரம் செய்தார்.

8.12 அர்ஜுனன் 10000 சம்ஷப்தகர்களை அழித்தல்

ஒருபுறம் கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. கௌரவ சேனையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சம்ஹாரம் செய்த அர்ஜுனன் மீண்டும் சம்ஷப்தகர்களுடன் போரைத் தொடங்கினார். அப்போர்களத்தின் ஒரு புறம் காண்டீவத்தின் பெரும் டங்கார ஒலி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அங்கு அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களையும், கோசல நாட்டு வீரர்களையும், நாராயண சேனையையும் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். வெற்றியை விரும்பிய சம்ஷப்தகர்கள் மிகவும் சினத்துடன் அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தனர். ரதிகளின் சேனையில் நுழைந்த அர்ஜுனன் சுசர்மாவின் அருகில் சென்றார். சுசர்மா அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழியலானான். சுசர்மா அர்ஜுனனைப் பத்து பாணங்களால் அடித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் வலது புஜத்தில் மூன்று பாணங்களைச் செலுத்தினான். வானரக் கொடியையும் துளைத்தான்.

விஸ்வகர்மா அமைத்த அந்தப் பெரும் வானரம் அனைவரையும் அச்சுறுத்தியபடி கர்ஜிக்கலாயிற்று. வானரத்தின் கர்ஜனையைக் கேட்ட சம்ஷப்தக சேனை பயந்து செயலற்று விட்டது. பின்னர் நினைவு பெற்று அர்ஜுனன் மீது மழையைப் போல அம்புகளைப் பொழிந்தது. சம்ஷப்தக வீரர்கள் அனைவரும் அர்ஜுனனின் தேரைச் சூழ்ந்து கொண்டும், தேரைப் பற்றிக் கொண்டும் கூச்சலிட்டனர். சம்ஷப்தகர்கள் அர்ஜுனனுடைய குதிரைகளையும் சக்கரத்தையும், ஈஷா தண்டத்தையும் பலவந்தமாகப் பிடித்துச் சிம்மநாதம் செய்தனர். பல வீரர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இரு புஜங்களையும் பற்றிக் கொண்டனர். தேரில் அமர்ந்திருந்த அர்ஜுனனையும் மகிழ்ச்சியுடன் பிடித்துக் கொண்டனர். பொல்லாத யானை, பாகர்களைக் கீழே வீழ்த்துவது போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் இரு கைகளையும் உதறி

அனைவரையும் கீழே வீழ்த்திவிட்டார்.

சம்ஷப்தகர்களால் பற்றப்பட்ட அர்ஜுனன் தன் தேரைப் பிடித்துக்கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பற்றப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட தனஞ்ஜயன் அவ்வீரர்களை அருகிலிருந்து போரிடப் பயன்படும் அம்புகளால் வீழ்த்தலாயினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “கொடுமை மிகுந்த கர்மங்களைச் செய்யும் ஆயிரக்கணக்கான சம்ஷப்தகர்கள் கொல்லப்படுவதைப் பாருங்கள்” என்றார். பின்னர் அர்ஜுனன் தேவதத்தத்தையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாஞ்சஜன்யத்தையும் ஒலித்தனர். அந்த சங்க நாதத்தைக் கேட்ட சம்ஷப்தக சேனை பயந்து ஓடியது.

பின்னர், வீரகூரர்களை அழிக்கும் அர்ஜுனன் நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அனைவரின் கால்களையும் கட்டிவிட்டார். கால்கள் கட்டப்பட்டதால் சம்ஷப்தக வீரர்கள் செயலற்றவர்களானார்கள். கால்கள் கட்டப்பட்ட அவர்களைத் தனஞ்ஜயன் சம்ஹாரம் செய்யலானார். பாம்புகள் மூலம் இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட தன் வீரர்களைக் கண்ட சுசர்மா கருடாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அதிலிருந்து தோன்றிய கருட பக்ஷி அந்த நாகங்களை உண்ணலாயிற்று. கருடன் தோன்றியதைக் கண்ட நாகங்கள் ஓடிவிட்டன. கட்டிலிருந்து விடுபட்ட சம்ஷப்தகர்கள் அர்ஜுனனைக் குறிவைத்து அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தனர். இந்திர குமாரன் தன் அம்புகளால் அவற்றை விலக்கி விட்டார். இச்சமயம் சுசர்மா 3 பாணங்களால் அர்ஜுனனின் மார்பில் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் துயருற்றுத் தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து விட்டார். அனைவரும் அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டார் எனக் கூச்சலிட்டனர். சங்கங்களும், பேரிகைகளும் முழங்கின. வீரர்கள் சிம்ம கர்ஜனை புரிந்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சாரதியாகப் பெற்ற அர்ஜுனன் விரைவில் நினைவுவரப் பெற்றார். ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அவ்வஸ்திரத்தில் இருந்து தோன்றிய ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் கௌரவ சேனையை அழித்தன. ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகளும் தேர்களும் அழிக்கப்பட்டன. இதனைக் கண்ட சம்ஷப்தக கணங்களும், நாராயணீ சேனையின் இடையர்களும் பயம் கொண்டனர். அர்ஜுனன் பத்தாயிரம் சம்ஷப்தக வீரர்களை சம்ஹாரம் செய்து ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தார். சம்ஷப்தகர்களின் 14,000 காலாட்படையினரும், 10,000 தேர்களும், 3000 யானைகளும் மீதமிருந்தன. அவர்கள் இறப்போம் அல்லது வெற்றிபெறுவோம், புறமுதுகிடமாட்டோம் என்ற தீர்மானத்துடன் மீண்டும் அர்ஜுனனுடன் போரைத் தொடங்கினர். பார்த்தன் இந்திரன் அசுரர்களை மாய்த்தது போல அவர்களை மாய்க்கலானார்.

8.13 அர்ஜுனனின் அற்புதமான பராக்கிரமம்

வெற்றி வீரர்களில் சிறந்தவரான அர்ஜுனன் ஏராளமான சம்ஷப்தகர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார். “ஜனார்த்தனா! சம்ஷப்தக வீரர்கள் தோற்றுவிட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! யானையின் கயிற்றுச் சின்னமுடைய கர்ணனின் கொடி தென்படுகிறது. கர்ணனின் பலத்தையும், அவனது பராக்கிரமத்தையும் தாங்கள் அறிவீர்கள், ரணபூமியில் மற்ற வீரர்கள் அவனை வெல்ல முடியாது. தாங்கள் கர்ணன் நமது சேனையை அடித்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கும் இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். சம்ஷப்தகர்களை விட்டுவிட்டு ராதேயனிடம் தேரைச் செலுத்துங்கள். இதுவே சரியென்று நான் கருதினாலும் தங்களுக்கு எவ்வாறு தோன்றுகிறதோ அவ்வாறு செய்யுங்கள்” என்று கூறினார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனின் பேச்சைக் கேட்டுச் சிரித்தபடி “பாண்டவா! நீ விரைந்து கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்” என்று கூறித் தேரைக் கௌரவ சேனைக்குள் செலுத்தினார். ஒரு விமானம் சுவர்க்க லோகத்தில் பிரவேசிப்பது போல் அந்த வானரக்கொடி மறந்த தேர் கம்பீர கோஷத்துடன் கௌரவ சேனைக்குள் புகுந்தது. பகைவரிடம் பெரும் சினத்துடன், கண்கள் சிவக்க, பெரிய காட்டில் கை தட்டும் ஒலியால் கோபம் கொண்ட இரு யானைகள் ஓடி வருவதைப்போல அவ்விரு ஆண் சிங்கங்களும் கௌரவ சேனையில் நுழைந்தனர். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்ததைக் கண்ட துரியோதனன் மீண்டும் அர்ஜுனனைத் தாக்குமாறு சம்ஷப்தக சேனையைத் தூண்டினான். அந்த சம்ஷப்தக சேனை தனது அம்பு மழையால் பார்த்தனை நனைத்தது. மகாரதி அர்ஜுனன் அனைவரும் பார்க்கும் போதே பத்தாயிரம் சம்ஷப்தகர்களை வதம் செய்து முன்னேறிவிட்டார்.

8.14 அர்ஜுனன் காம்போஜ சேனையையும், அஸ்வத்தாமாவையும் வெல்லுதல்

அர்ஜுனன் தன்னை எதிர்த்த காம்போஜ மன்னனின் சேனையை இந்திரன் தானவர்களை அழித்தது போல அழித்து விட்டார். அர்ஜுனன் மீது காம்போஜ மன்னன் சுதகூஷினனின் தம்பி அம்பு மழை பொழிந்தான். அர்ஜுனன் பரிகத்தைப் போன்ற உறுதியான அவன் புஜங்களைப் பாணங்களால் வெட்டி விட்டார். பின்னர் ஒரு கத்தியால் பூர்ண சந்திரன் போன்ற அவன் அழகான முகத்தைக் கொண்ட அவன் தலையையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். பார்வைக்கு அழகானவனும், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவனும், தங்கக் கம்பம் போன்ற உயரமானவனுமான சுதகூஷினன் தம்பி தலை துணிக்கப்பட்டுத் தரையில் கிடப்பதை அனைவரும் கண்டனர்.

மறுபடியும் மிகக் கோரமான போர் தொடங்கியது. சவ்யசாசி அர்ஜுனன் பகைவர்களைக் கொன்று வீழ்த்தினார். இச்சமயம் தன் தங்கமயமான வில்லை அசைத்தவாறு அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனின் முன் வந்தான். சினத்துடன், சிவந்த கண்களையுடைய அஸ்வத்தாமா கூட்டம், கூட்டமாகக் கொடிய அம்புகளை அர்ஜுனன் மீது செலுத்தினான். அஸ்வத்தாமாவின் அம்புகளால் பாண்டவ சேனை துன்புற்றது. அஸ்வத்தாமா தேரில் அமர்ந்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்களின் மீது பயங்கர பாணங்களைப் பொழிந்து அவர்களை மூடிவிட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்கள் அம்புகளால் மறைக்கப்பட்டதைக் கண்ட சேனை ஆரவாரம் செய்தது. அஸ்வத்தாமா அதற்குமுன் வெளிப்படுத்தாத பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினான். போரில் சுறுசுறுப்பு கொண்ட அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைப் பார்த்து மோகமடைந்தார். தன் பராக்கிரமம் அடிக்கப்பட்டதாகக் கருதலானார். அஸ்வத்தாமா-அர்ஜுனன் இடையில் நடைபெற்ற பெரும் யுத்தத்தில் அஸ்வத்தாமாவின் கை ஓங்கியது. அர்ஜுனன் மந்தமாகக் காணப்பட்டார்.

இதனைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோபம் கொண்டார். அர்ஜுனனிடம் அன்புடன் பேசத் தொடங்கினார், “பார்த்தா! போர்க்களத்தில் உன்னுடைய மந்தமான போக்கைக் காண்கிறேன். உன்னுடைய சரீர சக்தி சரியாக இருக்கிறது அல்லவா? உன்னுடைய புஜங்களில் பழைய பலம் இருக்கிற தல்லவா? உன் கைகளில் காண்டீவம் இருக்கிறதல்லவா? அஸ்வத்தாமா உன்னைவிடப் போரில் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். பார்த்தா! இவன் குருவின் புதல்வன் என்று கருதி இவனிடம் இரக்கத்தைக் காட்டாதே. இது இரக்கம் காட்டும் சமயமல்ல” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் 14 பல்லங்களைக் கையில் எடுத்தார். அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டினார். அத்துடன் அவர் கொடி, குடை, கொடிமரம், கத்தி, சக்தி, கதை ஆகிய அனைத்தையும் துண்டாக்கினார். அஸ்வத்தாமாவின் கழுத்து எலும்பில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். அதனால் மூர்ச்சையுற்ற அஸ்வத்தாமா கொடி மரத்தின் உதவியால் புரண்டு விட்டான். அர்ஜுனனால் பீடிக்கப்பட்ட அஸ்வத்தாமாவை அவனுடைய சாரதி போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான். அர்ஜுனன் இதே சமயம் ஆயிரக்கணக்கான கௌரவ சேனை வீரர்களைக் கொன்று குவித்தார்.

அன்று ரணபுமியில் அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களையும், பீமசேனன் கௌரவர்களையும், கர்ணன் பாஞ்சால வீரர்களையும் அடித்து அழித்து விட்டனர். போர்க்களத்தில் நாற்புறமும் எண்ணற்ற கபந்தங்கள் நின்று ஆடின. போரில் யுதிஷ்டிரர் அதிகம் அடிக்கப்பட்டதால், வேதனையுற்று, போர்க்களத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தூரம் விலகிச் சென்று நின்றார்.

8.15 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் யுதிஷ்டிரர் கூடாரத்திற்கு செல்லக் கூறுதல்

அஸ்வத்தாமாவையும், கௌரவ சேனையும் வென்ற அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “மகாபாஹு! பாண்டவ சேனை ஓடிக் கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள். கர்ணன் இங்கு மிகப்பெரிய மகாரதிகளையும், காலனுக்குக் கவளமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இப்போது எனக்கு யுதிஷ்டிரர் தென்படவில்லை. தர்மராஜரின் கொடியும் தரிசனம் தரவில்லை. ஜனார்த்தனா! நாளின் மூன்று பகுதியே இன்னும் மீதமுள்ளது. துரியோதனன் சேனையில் யாரும் என்னுடன் போர் புரியவில்லை. தாங்கள் என்னை யுதிஷ்டிரர் இருக்கும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். தர்மபுத்திரரும், சகோதரர்களும் நலமுடன் இருப்பதைக் கண்ட பிறகே நான் மீண்டும் பகைவர்களுடன் போரிடுவேன்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் விரும்பியவாறே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தர்மராஜரும் ச்ருந்ஜயர்களும் இருந்த இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தினார்.

8.16 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறும் போர்க்களக் காட்சி

பெரும் மக்கள் அழிவு நடைபெற்ற அந்த யுத்த களத்தின் காட்சிகளை அர்ஜுனனுக்குக் காட்டியவாறே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தேரைச் செலுத்தினார். தேர் செல்லும் வழியில் வீழ்ந்து கிடந்த யானைகள், தேர்கள், உடைந்த பொருட்கள், வீழ்ந்த வீரர்கள், அவர்கள் எழுப்பிய அவலக் குரல் அனைத்தையும் அர்ஜுனனுக்குக் காட்டியவாறு பகவான் வாசுதேவன் யுதிஷ்டிரர் இருந்த இடம்நோக்கிக் சென்றார். அவர் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா அங்குபார்; கர்ணன் போர்க்களத்தில் கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னியைப் போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறான். பீமசேனன் போர்க்களத்தை நோக்கித் திரும்பியுள்ளார். த்ருஷ்டத்யுமனன் முதலிய பாஞ்சால வீரர்களும் போருக்குத் திரும்பியுள்ளனர். பாண்டவ வீரர்கள் பகைவரின் சேனையைத் தோற்கச் செய்வதையும், ஓடும் கௌரவ சேனையைக் கர்ணன் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் பார். வேகத்தில் யமராஜனுக்கும், பராக்கிரமத்தில் இந்திரனுக்கும் சமமான அஸ்வத்தாமா அங்குதான் சென்று கொண்டிருக்கிறான். மகாரதி த்ருஷ்டத்யுமனன் அஸ்வத்தாமாவைப் பின்பற்றிச் செல்வதைப் பார்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார்.

8.17 அர்ஜுனன், அஸ்வத்தாமாவிடம் இருந்து த்ருஷ்டத்யுமனைக் காப்பாற்றுதல்

இதே சமயம் த்ருஷ்டத்யுமனுடன் போரிடவந்த அஸ்வத்தாமா, துரோண குமாரனைக் கடுமையாகத் தாக்கி, வில், தேர், சாரதி, குதிரைகள்

அனைத்தையும் இழக்கச் செய்தான். கடுமையாக முயன்றும் தன் பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்ல முடியாத அஸ்வத்தாமா தன் வில்லை வீசிவிட்டுத் தேரில் இருந்து இறங்கித் துருபத குமாரனைக் கைகளால் பற்றி இழுக்கலானான். த்ருஷ்டத்யும்னன் துன்பத்தில் இருப்பதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், அவரை அஸ்வத்தாமாவிடமிருந்து காப்பாற்றுமாறு கூறித் தேரை அங்கு செலுத்தினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தன்னிடம் வருவதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனை வதைக்க மேலும் முயற்சிக்கலானான்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் இழுத்துச் செல்லப்படுவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின் மேல் ஏராளமான அம்புகளைச் செலுத்தினார். அந்த தங்கமயமான அம்புகள் அஸ்வத்தாமாவின் உடலில் தைத்தன. அஸ்வத்தாமா உடனே த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டுவிட்டுத் தன் தேரில் ஏறித் தானும் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைச் செலுத்தினான். இதற்கிடையில் சகதேவன் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் தேரில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றார். அர்ஜுனனும், அஸ்வத்தாமாவும் பாணங்கள் மூலம் ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். அஸ்வத்தாமா கோபத்துடன் அர்ஜுனனின் மார்பிலும் இருபுஜங்களிலும் அடித்தான். பார்த்தன் அஸ்வத்தாமாவின் மீது செலுத்திய கால்ஸ்வரூபமான நாராசம் அந்த பிராமணனின் தோளைத் தாக்கியது. அதன் அடியால் தாக்கப்பட்ட அஸ்வத்தாமா தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து மூர்ச்சையடைந்து விட்டான். அவனுடைய சாரதி அஸ்வத்தாமாவைப் போர்க்களத்திலிருந்து அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

8.18 அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களிடம் விரைதல்

இதற்கிடையில் கர்ணன் அர்ஜுனனைப் பார்த்தவாறு தன் விஜயம் என்னும் வில்லை டங்காரம் செய்தான். அவன் அர்ஜுனனோடு த்வைரதப் போரை விரும்பினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் அர்ஜுனனால் காப்பாற்றப் பட்டதையும், அஸ்வத்தாமா பீடிக்கப்பட்டதையும் கண்டு பாஞ்சாலர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தனர். அப்போது தனஞ்ஜயன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் “வாகதேவா! இப்போது சம்ஷப்தகர்களை நோக்கிச் செல்லுங்கள். இப்போது அதுவே என்னுடைய முக்கிய காரியமாகும்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் சம்ஷப்தகர்களை நோக்கிச் செலுத்தினார்.

8.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், துரியோதனன், மற்றும் கர்ணனின் பராக்கிரமத்தை வர்ணிப்பது

இதே நேரத்தில் போர்க்களத்தில் துரியோதனனால் தொடரப்பட்ட யுதிஷ்டிரரை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குக் காட்டினார். துரியோதனனின் சேனைக்கு எதிரில் இந்திரனும் தப்ப முடியாது என்றார். “உபவாசம்

இருப்பதால் மெலிந்து பலவீனமாகிவிட்ட யுதிஷ்டிரரை ராதேயன் நிச்சயம் பிடிக்க முடியும் பலசாலியான பாண்டவ வீரர்கள் பாதாளத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கர்ணன் யுதிஷ்டிரரின் கொடியை வெட்டி விட்டதால் அவரது கொடி தென்படவில்லை, கர்ணனின் கொடி போர்க்களத்தில் இங்கும் அங்கும் சஞ்சரிக்கிறது. கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழித்தவாறு, பீமனின் தேரையும் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். கர்ணன் போர்க்களத்தில் பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் வென்று உன்னைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் போரை விரும்பி உன் முன்னால் வரப்போகிறான்.” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் போர்க்கள நிகழ்வுகளை விவரித்தார்.

8.20 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைப் போருக்குத் தூண்டுவதும், பீமனைப் புகழ்வதும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்தியவாறு மேலும் கூறினார் “பரந்தபா! உன்னோடு த்வைரதப் போரை விரும்பி ராதேயன் உன்பக்கம் திரும்பியுள்ளான். அவனுக்குத் துணை புரிவதற்குத் துரியோதனனும் தேர்ப் படையுடன் இங்கு திரும்புகிறான். இந்தப் பெரும் சேனை ஒருவரை ஒருவர் பாதுகாத்தவாறு உன்னைத் தாக்க வருகிறது. அஸ்வத்தாமாவை முன்னால் வைத்து உன்னை நோக்கி வரும் இந்தச் சேனையை நீ சம்ஹாரம் செய்து விடு.

பார்த்தா! யுதிஷ்டிரர் நலமாக இருக்கிறார் என்ற உனக்குப் பிரியமான விஷயத்தை நான் உன்னிடம் கூறுகிறேன். ஏன் எனில் பீமசேனன் போர்முனைக்குத் திரும்பியுள்ளார். பீமசேனன் தாக்கியதால் துரியோதனனின் சேனை போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. பீமசேனனின் துணையுடன் பாஞ்சாலர்கள் கௌரவ சேனையை நசுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஓடிக் கொண்டிருக்கும் கௌரவ சேனையைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய மகாரதிகள் கொன்று குவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

தனஞ்ஜயா! பீமசேனனின் பெரும் கர்ஜனையையும், கௌரவ சேனையின் துயரக் குரலையும் நீ கேள். நிஷாத புத்திரனின் இரு புஜங்களையும் வெட்டி பீமசேனன் அவனைக் கொன்றுவிட்டதைப் பார். திருதராஷ்டிர புதல்வர்களின் சிம்மநாதம் இப்போது கேட்கவில்லை. துரியோதனன் திரட்டிய 3 அக்ஷௌஹிணி சேனையையும் பீமசேனன் முன்னேறாமல் தடுத்து விட்டார். ராதேயன் பீமனை விட்டு விட்டுப் பாண்டவர்களால் துன்புற்ற துரியோதனனைக் காப்பற்றச் சென்று விட்டான்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் போர்க்கள நிகழ்வுகளை விவரித்தார்.

பீமனின் பராக்கிரமத்தைத் தன் கண்களால் கண்ட அர்ஜுனன், தன் கூரிய பாணங்களால் மீதமிருந்த பகைவர்களை அடித்து விரட்டினார். அர்ஜுனனை எதிர்த்த சம்ஷப்தக வீரர்கள் பயந்து எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடி விட்டனர். பார்த்தன் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் துரியோதனனின் சதுரங்கிணி சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து விட்டார்.

8.21 மீண்டும் அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா போர்; அஸ்வத்தாமா தோல்வி

இந்நேரம் துரோணகுமாரன் பெரும் தேர்ப்படையுடன் அர்ஜுனன் நின்ற இடத்திற்கு வந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சாரதியாகப் பெற்ற குந்தி குமாரன் கரை கடலைத் தடுப்பது போல அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்து விட்டார். அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டான். அஸ்வத்தாமாவின் இந்த பராக்கிரமத்தை கௌரவ மகாரதிகள் வியப்புடன் பார்த்தனர். அச்சமயம் அர்ஜுனன் தோற்றுவித்த திவ்யாஸ்திரங்களை அஸ்வத்தாமா விலக்கிவிட்டான். அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரங்களை அழிப்பதற்காக அர்ஜுனன் செலுத்திய அத்தனை அஸ்திரங்களையும் அஸ்வத்தாமா வெட்டி விட்டான் இவ்வாறு பயங்கரமான அஸ்திரப் போர் நடந்தபோது அஸ்வத்தாமா யமராஜனைப் போலவே காட்சியளித்தான்.

அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் வலது புஜத்தில் அம்புகளால் அடித்தான். கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் அவனுடைய சேனையின் குதிரைகள் அனைத்தையும் கொன்று உதிரநதி பெருகச்செய்தார். அந்த ரணபூமியில் அஸ்வத்தாமாவின் ரதிகளும் அர்ஜுனின் பாணங்களால் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டனர். அஸ்வத்தாமாவும் தன் அஸ்திரங்களால் வீரர்களைக் கொன்று பிற லோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் அந்த உதிர நதியை மேலும் பெரிதாக்கினான் அர்ஜுனன். அஸ்வத்தாமாவிற்கு இடையிலான அந்தப் போரில் வீரர்கள் ஒழுங்கு முறையை மீறிப் போரிட்டு, எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடினர். தேரின் குதிரைகளும், சாரதியும் கொல்லப்பட்டனர். வீரர்கள் கொல்லப்பட்டு யானைகள் தப்பின. யானைகள் கொல்லப்பட்டு வீரர்கள் தப்பினர்.

அர்ஜுனன் ஒரு நொடியில் அஸ்வத்தாமாவின் தேரை மூடி விட்டார். துரோண புத்திரனும் தன் பாணங்களால் அர்ஜுனனின் அம்பு மழையை விலக்கி விட்டான் அத்துடன் தன் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட நூறு பாணங்களைக் கிருஷ்ணபகவான் மீதும், நூறு பாணங்களை அர்ஜுனன் மீதும் அடித்தான். அர்ஜுனனும் நூறு பாணங்களைச் செலுத்தி குரு புத்திரனின் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்து விட்டார். ஒரு பல்லத்தால் அவனுடைய சாரதியைத் தேரிலிருந்து வீழ்த்தி விட்டான். அதனால், அஸ்வத்தாமா, தானே

குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அர்ஜுனனோடு போர் புரிந்தான். அங்கு துரோண புத்திரனின் அற்புதமான பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது. அச்சமயம் அர்ஜுனன் குருபுதல்வனின் குதிரைகளுடைய லகானை வெட்டி விட்டார். அவனுடைய குதிரைகள் தேரை இழுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து ஓடிவிட்டன. கௌரவ சேனையில் பயங்கர குழப்பம் ஏற்பட்டது. பாண்டவ சேனை உல்லாசத்துடன் துரியோதனனின் சேனையைத் தாக்கியது. சகுனியும், கர்ணனும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே இவையனைத்தும் நடந்தன.

8.22 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உரையாடல்

அஸ்வத்தாமா விலகியபின் துரியோதனன் கட்டளையால், கர்ணன் ஓடிக் கொண்டிருந்த கௌரவ சேனையைத் தடுத்து நிறுத்திப் பாஞ்சால, சிருஞ்ஜயர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். பாண்டவ சேனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அழைக்கலாயிற்று. வீரர்களின் அவலக்குரலைக் கேட்டும், பார்க்க வாஸ்திரத்தைக் கர்ணன் பிரயோகித்ததைக் கண்டும் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார்.

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்த பார்கவாஸ்திரத்தைப் பாருங்கள். போர்க்களத்தில் எந்த வகையிலும் இதனை அழிக்க முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! யமராஜனுக்குச் சமமான பராக்கிரமம் உடைய கர்ணன் போரில் பயங்கரக் கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறான். குதிரைகளைத் தொடர்ந்து செலுத்தியவாறு அடிக்கடி என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். போர்க்களத்தில் அவன் முன்னிருந்து ஓடுவதை நான் உசிதமாகக் கருதவில்லை. மனிதன் உயிரோடு இருந்தால் தான் வெற்றி, தோல்வி இரண்டையும் பெற முடியும். மனிதர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு வெற்றி, தோல்வி எங்கிருந்து கிடைக்கும்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் அச்சமயம் கர்ணனுடன் போரிட விரும்ப வில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். அவர் பார்த்தனிடம், சமயோசிதமாக, “பார்த்தா! கர்ணன் யுதிஷ்டிர மன்னரைப் படுகாயப் படுத்தியுள்ளான். அவரைச் சந்தித்து, அவருக்குத் தைரியமளித்து அதன்பின் நீ கர்ணனை வதம் செய்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரைச் சந்திக்க விரும்பினார். கர்ணன் போர்க்களத்தில் அதிகக் களைப்படைய வேண்டும் என்று எண்ணினார். எனவே பகவான் வாசுதேவன் யுதிஷ்டிரரைக் காண்பதற்காகத் தேரை விரைந்து செலுத்தினார். அஸ்வத்தாமாவைத் தோல்வியுறச் செய்த அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரைக் காணும் விருப்பத்துடன் சேனை முழுவதையும் பார்வையிட்டார். ஆனால் எங்கும் அவர் தன் தமையனைக் காணவில்லை.

8.23 அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம் போர்க்களப் பொறுப்பை அளித்து,

யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்

அஸ்வத்தாமாவை வென்று, பாண்டவ சேனைக்கு உற்சாகமளித்த அர்ஜுனன், போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிர மன்னரைக் காணாமல் பீமசேனனிடம் சென்றார். அவரிடம் இப்போது நம்முடைய மன்னர் எங்கிருக்கிறார் என்று கேட்டார். பீமன், “கர்ணனுடைய பாணங்களால் மிகுந்த காயமுற்ற யுதிஷ்டிரர் போரில் இருந்து விலகிவிட்டார். அவர் உயிருடன் இருப்பார் எனக் கருதுகிறேன்” என்று பதிலளித்தார். அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம் “யுதிஷ்டிரர் கூடாரத்திற்குச் சென்றிருப்பார். தாங்கள் அவருடைய நிலையை அறிந்து வாருங்கள். நான் இங்கு கௌரவ சேனையைத் தடுத்து வைக்கிறேன்” என்று கூறினார். பீமன் தான் இச்சமயம் இங்கிருந்து சென்றால் பகைவர்கள் தன்னைக் கோழை என்று கூறுவார்கள். எனவே அர்ஜுனனே சென்று யுதிஷ்டிரரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுமாறு பதிலளித்தார்.

அர்ஜுனன் பீமனிடம், “சகோதரா! சம்ஷப்தக கணங்கள் என்முன் நிற்கிறார்கள். இவர்களைக் கொல்லாமல் நான் செல்ல முடியாது” என்றார். பீமசேனன், தனஞ்ஜயனிடம், “பார்த்தா! நான் என்னுடைய பலத்தினால் சம்ஷப்தகர்களோடு போரிடுவேன்; நீ யுதிஷ்டிரரைப் பார்க்கச் செல்” என்று கூறினார். பீமன் தான் தனியாகவே சம்ஷப்தக சேனையை எதிர் கொள்வதாகக் கூறியதைக் கேட்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் தேரைச் செலுத்துமாறு வேண்டினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், பீமசேனனிடம் இந்த பராக்கிரமம் உனக்கு வியப்பிற்குரிய விஷயமல்ல; நீ பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்” என்று கூறி யுதிஷ்டிரர் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த கூடாரத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தினார்.

யுதிஷ்டிரரிடம் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் தருமபுத்திரரின் திருவடிகளைப் பணிந்தனர். யுதிஷ்டிரர் அவ்விருவரையும் சூரியன் அஸ்வினி குமாரர்களை வரவேற்பது போல வரவேற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரர் அருகில் வந்த போது அவர்களின் சரீரம் முழுவதும் பாணங்களால் புதைந்திருந்தன. அவர்கள் ரத்தத்தில் நனைந்திருந்தனர் இந்நிலையில் அர்ஜுனன் கர்ணனைப் போர்க்களத்தில் கொன்று விட்டுத் தன்னைக் காண வந்திருப்பதாக யுதிஷ்டிரர் எண்ணினார். அதனால் இனிமையான சொற்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பாராட்டிப் பேசலானார்.

8.24 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் மூலம் காணவதம் நிகழ்ந்ததாக நினைத்துப் பேசுதல்

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் கூறலானார்; “தேவகி மைந்தா! அர்ஜுனா! உங்களுக்கு நல்வரவு, உங்கள் இருவரின் தரிசனம் எனக்கு

மிகவும் பிரியமானதாக உள்ளது. என் எனில் நீங்கள் இருவரும் கர்ணனை வதம் செய்து நலமுடன் திரும்பியுள்ளீர்கள். கர்ணன் போரில் விஷப்பாம்புபோன்றவன். ஆயுதக்கலையில் நிபுணன். கௌரவர்களின் தலைவன் பகைவர்களுக்குக் கவசமாக இருந்தவன். பரசுராமரிடம் அஸ்திர ஞானம் பெற்றுப் பெரும் சக்தி சாலியாக, வெல்ல முடியாதவனாக இருந்தவன். உலகின் மிகச் சிறந்த ரதி திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் ரக்ஷகன். எப்போதும் துரியோதனனின் நிலையை விரும்பி நமக்குத் துன்பமளித்தவன்.

இந்திரனோடு தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத அவனை நண்பர்கள் இருவரும் போரில் கொன்று இங்கு வந்துள்ளது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். என்னோடு போர் புரிந்த கர்ணன் அனைவரும் பார்க்கும் போதே என் கொடியை வெட்டி, குதிரைகளை அழித்துப்பக்கக் காவலர்களையும் கொன்று விட்டான். என்னை அடிக்கடி கடுமையான சொற்களால் அவமானப்படுத்தினான். நான் பீமசேனனால் காப்பற்றப் பட்டு இன்று உயிரோடு இருக்கிறேன். நான் அந்த அவமானத்தை எந்த வகையிலும் சகிக்க முடியாது. 13 வருடங்களாக நான் இரவில் நன்றாகத் தூங்கவில்லை. பகலில் சுகமாக இருக்கவில்லை, அவனுடைய துவேஷத்தால் நான் எரிந்து கொண்டிருந்தேன்.

நான் என்னுடைய மரணத்திற்காகவே கர்ணனை எதிர்க்கச் சென்றேன் கர்ணனை எவ்வாறு போரில் கொல்ல முடியும் என்று யோசித்தே என்னுடைய நீண்ட காலம் கழிந்தது. நான் விழிக்கும் போதும், உறங்கும் போதும், எப்போதும் கர்ணனையே பார்த்து வந்தேன். கர்ணனிடம் பயம் கொண்டிருந்ததால் எப்போதும் அவன் என் எதிரில் நிற்பதாகவே நினைத்தேன், நான் போர்க்களத்தில், தேர்க் குதிரைகள் அனைத்தையும் இழந்து உயிரோடு மட்டுமே விடப்பட்டுள்ளேன். இப்போது எனக்கு உயிராலும் ராஜ்யத்தாலும் என்ன பிரயோஜனம்? பீஷ்மர், துரோணர், கிருபாசாரியாரிடம் அடையாத அவமானத்தை இன்று சூத புத்திரனிடமிருந்து அடைந்து விட்டேன். அதனாலேயே இன்று நீ எவ்வாறு கர்ணனைக் கொன்றாய் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

போர்க்கலையில் சிறந்த, மகாரதிகளில் புகழ்பெற்ற, முக்கியமான பகைவனான, திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களால் உன்னை எதிர்ப்பதற்காகவே மதிப்போடு வைக்கப்பட்டிருந்த கர்ணன் உன்னால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான். துரியோதனனால் போர்க்களத்தில் உன்னுடைய மரணமாகக் கருதப் பட்ட கர்ணனை நீ எவ்வாறு கொன்றாய்?. அனைவரும் பார்க்கும் போது நீ கர்ணனின் தலையை எவ்வாறு வெட்டினாய்? அர்ஜுனா! போர்க்களத்தில் உன்னைத் தேடிச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த அவனை நீ கொன்று விட்டாயா? உன்னைப் பற்றிய விவரத்தைக் கூறுபவனுக்குக் கானைகளையும்

யானைகள், குதிரைகளுடன் தங்கத்தேரையும் பரிசளிப்பதாகக் கூறிய அந்த பாவியை நீ கொன்றுவிட்டாயா? வீரத்தின் மதத்தால் உன்மத்தம் கொண்டு எப்போதும் அதிகம் பேசி வந்த, துரியோதனனுக்கு மிகவும் பிரியமான அந்த பாவி கர்ணனை நீ கொன்று விட்டாயா?

இன்று உன் பாணங்களால் வீழ்த்தப்பட்டுக் கர்ணன் பூமியில் கிடக்கிறானா? அவன் இறந்ததால் துரியோதனனின் இரு கைகளும் உடைந்து விட்டனவா? எப்போதும் துரியோதனனுக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்து, நான் அர்ஜுனனை வதம் புரிவேன் என்று தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த அவன் சொல் இன்று பயனற்றுப் போனதா? நிறைந்த சபையில் திரௌபதியிடம் “கிருஷ்ணா! பலமற்ற இந்தப் பாண்டவர்களை நீ ஏன் விடவில்லை” என்று கேட்டவனை, இன்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு அர்ஜுனனைக் கொல்லாமல் திரும்பமாட்டேன் என்று சபதம் செய்தவனை, “அர்ஜுனன் உயிருடன் இருக்கும் வரை நான் மற்றவர்கள் மூலம் காலைக் கழுவிக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று விரதம் பூண்டவனை, அந்தப்பாவியை நீ பூமியில் வீழ்த்தி விட்டாயா? நான் இன்று போரில் அவனால் இந்த வருந்தத்தக்க நிலையை அடைந்தேன் என்ற செய்தி அறிந்து அவனைக் கொன்று விட்டாயா?

அர்ஜுனா! நீ காண்டீவத்தில் இருந்து விடுத்த பாணங்களால் கர்ணனின் குண்டலம் மண்டின தலையை வெட்டி வீழ்த்தினாயா? நான் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டபோது, கர்ணனின் வதத்திற்காக உன்னை நினைத்தேன். நீ அவனைக் கொன்று என் எண்ணத்தை நிறைவேற்றினாயா? கர்ணனைக் கொன்று துரியோதனனின் நம்பிக்கையை அழித்து விட்டாயா? முன்பு சபையில் கௌரவர்களின் முன் பதரான எள்ளைப் போன்ற அலி என்று அவமதித்துப் பேசிய அந்த துர்புத்தி சூதபுத்திரன் இன்று போரில் உன் கையால் கொல்லப்பட்டானா?

முன்பு துச்சாதனிடம், சிரித்தவாறு சுபலபுத்திரன் மூலம் வெல்லப்பட்ட துருபத குமாரியை “நீயே சென்று இங்கு அழைத்து வா” என்று கூறியவனை நீ கொன்று விட்டாயா? பால்குனா! என் இதயத்தில் எந்தக் கர்ணனின் போக்கிரித்தனம் என்னும் காற்றால் தூண்டப்பட்ட கோபத்தீ எப்போதும் கனன்று கொண்டிருக்கிறதோ அந்தக் கர்ணனைப் போரில் கொன்று விட்டேன் என்று கூறி அந்தத் தீயை அணைத்து விடுவாயா? சொல், எனக்கு இந்தச் செய்தி மிகவும் கிடைத்ததற்கரியதாகும். கூறு வீரனே! நீ சூதபுத்திரனை எவ்வாறு கொன்றாய்? விருத்தாசுரனைக் கொன்ற இந்திரனைப் போல நான் உன்னைப் பார்க்கிறேன்” என்று யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் கர்ணனைப் கொன்றதாக நம்பிப் பேசினார்.

8.25 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணனைக் கொல்ல இயலாததைக்கூறி

அவனைக் கொன்று விடச் சபதம் செய்தல்

சினம் கொண்ட யுதிஷ்டிரரின் சொல்லைக் கேட்ட அர்ஜுனன் தன் தமையனிடம் இவ்வாறு கூறினார்,” மன்னா! இன்று நான் சம்ஷப்தகர்களோடு போர் புரிந்து கொண்டிருந்த போது, அஸ்வத்தாமா விஷப்பாம்பைப் போன்ற பயங்கர பாணங்களால் அடித்தபடி என் முன் வந்து நின்றான். நான் கௌரவ சேனையிலிருந்த 500 வீரர்கள் வதம் செய்து அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கினேன். அஸ்வத்தாமா வெற்றியை விரும்பி என்னையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் துன்புறுத்தலானான். அவன் பின்னால் 8, 8 காளைகள் பூட்டிய எட்டு வண்டிகள் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைச் சுமந்து வந்தன. அவன் செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் நான் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டேன்.

போர்க்களத்தில் நாற்புறமும் சுற்றி வந்த அஸ்வத்தாமா என்னையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். நான் வஜ்ரம் போன்ற 30 வலிமையான அம்புகளால் ஒரு நொடியில் அவனைத் துன்புறச் செய்தேன். உடல் முழுதும் ரத்த தாரை பெருக்கிய நிலையில் இருந்த அஸ்வத்தாமாவிடம், சூதபுத்திரன் கர்ணன் தேர்ப்படையோடு நுழைந்தான். தன் படைவீரர்கள் கலங்கி ஓடுவதைக் கண்டு 50 முக்கிய ரதிகளுடன் கர்ணன் என்னிடம் விரைந்து வந்தான். அந்த 50 ரதிகளையும் அழித்துக் கர்ணனை விட்டு விட்டு நான் விரைவாக உங்களைத் தரிசனம் செய்ய வந்துள்ளேன் பசுக்கள் சிங்கத்தைக் கண்டு பயப்படுவது போலப் பாஞ்சால வீரர்கள் கர்ணனைக் கண்டு கலங்குகின்றனர். மன்னா! கர்ணனிடம் சென்ற ப்ரபத்ரகணங்களின் 700 ரதிகளையும் கர்ணன் அக்கணமே மரண லோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான்.

மன்னா! கர்ணன் முதலில் உங்களோடு போரிட்டதையும், அதற்கு முன்பே அஸ்வத்தாமா உங்களைப் படுகாயப் படுத்தியதையும் கேட்டதும், கர்ணனிடமிருந்து நீங்கள் இங்கு வந்தது சமயோசிதமாகத் தெரிந்தது. இன்று மகாரதி கர்ணனை எதிர்க்க வல்ல எந்த வேறு ஒரு வீரனும், சிருஞ்ஜயர்களில் கிடையாது, சாத்யகியும், திருஷ்டத்யும்னனும் என்னுடைய சக்கரக் காவலர்களாகட்டும் யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் என் தேரின் பின் பகுதியைக் காக்கட்டும். மகானுபாவா! பகைவர் சேனையில் உள்ள வெல்ல முடியாத வீரன் சூதபுத்திரன் கர்ணனோடு இன்று நான் போர் புரிவேன். வாருங்கள்; பாருங்கள்.

பாரதா! 6000 ராஜகுமாரர்கள் சொர்க்க லோகத்திற்குச் செல்வதற்காக போர்க்கடலில் மூழ்கியுள்ளனர். இன்று நான் சகோதரர்களோடு போரில் ஈடுபட்டுக் கர்ணனைப் பிடிவாதமாகக் கொல்லாவிட்டால் சபதம் செய்து நிறைவேறாதவர்களுக்குக் கிடைக்கும் துயரளிக்கும் கதியையே நானும்

பெறுவேன். நான் உங்களிடம் அனுமதி வேண்டுகிறேன். போர்க்களத்தில் வெற்றிக்கான ஆசீர்வாதத்தை எனக்கு அளியுங்கள். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பீமசேனனை அழிக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் விரைந்து இதற்கு முன்பே கர்ணனையும் அவனுடைய சேனையையும், பகைவர் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன்” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் கூறினார்.

8.26 யுதிஷ்டிரர் சினத்துடன் அர்ஜுனனை அவமதிப்பது

கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்படவில்லை; நலமாக இருக்கிறான் என்பதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கோபம் கொண்டார். அர்ஜுனனிடம் சினத்துடன் பேசலானார்; “அர்ஜுனா! உன்னுடைய சேனை முழுவதும் ஓடிவிட்டது. நீ கர்ணனை ஐயிக்க முடியாமல் பீமனை விட்டு விட்டு இங்கே வந்துவிட்டாய். நீ சூதபுத்திரன் கர்ணனைக் கொல்லும் வல்லமை இல்லாதவன் என்பதால் பீமசேனனைத் தனியாகப் போர்க்களத்தில் விட்டு விட்டு இங்கு வந்துவிட்டாய். நீ முன்பு த்வைத வனத்தில் நான் தேர் ஒன்றின் மூலமே போரிட்டுக் கர்ணனைக் கொன்று விடுவேன் என்று சத்திய வாக்கு அளித்தாய். அந்த சபதத்தை மீறிக் கர்ணனிடம் பயந்து பீமசேனனை விட்டு விட்டுப் போர்க்களத்தில் இருந்து எவ்வாறு திரும்பி வந்தாய்?

பார்த்தா! நீ த்வைத வனத்தில் என்னால் கர்ணனோடு போரிட முடியாது என்று சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் அனைவரும் சமயத்திற்கு உசிதமான கடமையைத் தீர்மானித்து அதன்படியே காரியங்களைச் செய்திருப்போம் வீரனே! என்னிடம் நீ கர்ணனை வதம் செய்வதாகச் சபதம் செய்தாய். அதை நிறைவேற்றவில்லை. எங்களை எதற்காகப் பகைவர்களின் நடுவில் கொண்டு வந்து பாறையின் மீது போட்டு அறைக்கிறாய்? ராஜகுமாரா! நாங்கள் பல மங்களமயமான பொருட்களை அடையும் விருப்பத்தோடு உன்னை நம்பியிருந்தோம். ஆனால் எங்களுடைய நம்பிக்கை அனைத்தும் பயனற்றுப் போயிற்று. நான் ராஜ்யத்தை விரும்பினேன். ஆனால் நீ அனர்த்தத்தை விளைவிக்கும் அழிவையே தரிசிக்க வைத்துள்ளாய். தனஞ்ஜயா? நடப்பட்ட விதை மழையை எதிர் பார்த்து உயிரோடு இருப்பதைப் போல, நாங்கள் 13 ஆண்டுகள் உன்னையே நம்பி உயிர் தரித்திருந்தோம். ஆனால் நீ எங்கள் அனைவரையும் நரகத்தில் ஆழ்த்திவிட்டாய்.

மந்தபுத்தியுடையவனே! நீ பிறந்தபோது நடந்ததைக் கேள். நீ பிறந்து ஏழு நாட்களே ஆனபோது குந்தி தேவியிடம் அசுரீர், “தேவி! உன்னுடைய இந்தப் புதல்வன் இந்திரனுக்குச் சமமானவன்; வீரம் மிகுந்த தன் பகைவர்கள் அனைவரையும் வென்று விடுவான். மன்னர்களின் மண்டலியில் கௌரவர்களையும் அழித்து விடுவான். யாரும் இவனை ஒருபோதும்

வெல்ல முடியாது, தன் மனத்தையும், புலனையும் வசப்படுத்தி வித்தைகள் அனைத்தையும் பெறுவான். சந்திரனின் காந்தியும், வாயுவின் வேகமும், மேருவின் உறுதியும், பூமியின் பொறுமையும், சூரியனின் ஒளியும், குபேரனின் செல்வமும், இந்திரனின் சௌர்யமும், பகவான் விஷ்ணுவின் பலமும் நிரம்பியவனாகத் திகழ்வான். குந்தி! உன்னுடைய இந்த சிறந்த புதல்வன் அதிதியின் கர்ப்பத்தில் தோன்றிப் பகைவரை அழிக்கும் விஷ்ணுவைப் போலத் தோன்றியவன். அளவற்ற பலசாலியான இந்தச் சிறுவன், தன் மக்களின் வெற்றிக்காகவும், பகைவரின் வதத்திற்காகவும் புகழ் பெற்றுத் தன் குல பரம்பரையைத் தோற்று விப்பவனாவான்” என்று கூறியது. ஆனால் அசரீரியின் இந்த சொற்கள் வெற்றி பெறவில்லை. நிச்சயம் தேவர்கள் கூடப் பொய் கூறுகிறார்கள் போலும்.

இதேபோல மற்ற மகரிஷிகளும் உன்னைப் புகழ்ந்து கூறி வந்தார்கள். அவர்களின் சொற்களைக் கேட்டே, நான் துரியோதனனுக்கு முன் ஒரு போதும் தலை வணங்கவில்லை. ஆனால் நீ அதிரதி புத்திரன் கர்ணன் முன், பயத்தால் பீடிக்கப்படுவாய் என்பதை நான் அறியவில்லை. துரியோதனன் முன்பே”, போர்க்களத்தில் கர்ணனுக்கு முன்னால் அர்ஜுனன் நிற்க முடியாது.” என்று கூறி வந்தான். அதனை நம்பாமல், முட்டாள்தனமாக இன்று நரகத்திற்குச் சமமான ஆபத்தில் சிக்கியுள்ளேன். அர்ஜுனா! நீ முன்னரே சூத புத்திரன் கர்ணனுடன் நான் போரிட்டாட்டேன் என்று கூறியிருந்தால், சிருஞ்ஜயர்களையும், கேகயர்களையும், மற்ற நண்பர்களையும் போருக்கு அழைத்திருக்க மாட்டேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் போரை விரும்பி ஒன்று திரண்டுள்ள கௌரவர்களின் நண்பர்கள், மற்றவர்களுக்கிடையில் இன்று சூத புத்திரனுக்கு அதீனமாகிவிட்டேன். என்னுடைய வாழ்க்கைக்குத் திக்காரம். பீமசேனன் மட்டுமே என்னைக் காப்பாற்றுவவர். அவர் கர்ணனைப் பாணங்களால் துளைத்து என்னைச் சங்கடத்திலிருந்து விடுவித்துள்ளார். பீமனின் உடல் ரத்தத்தில் குளித்திருந்த போதும், அவர் கையில் கதையை எடுத்து, ஒன்று திரண்ட கௌரவர்களுடன் போரிட்டார், பார்த்தா! ஒருக்கால் மகாரதிகளில் சிறந்தவனும், உத்தமரதியுமான உன் மகன் அபிமன்யு உயிருடன் இருந்திருந்தால் போர்க்களத்தில் நான் இத்தகைய அவமானத்தை அடைய நேர்ந்திருக்காது. கடோதகஜன் இருந்திருந்தால் கூட நான் அங்கிருந்து முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு ஓட நேர்ந்திருக்காது.

பீமசேனனின் அந்தப் புதல்வன் போரில் முன்னால் செல்பவன். பெரும் அஸ்திர வேதா. அந்த வீரன் இருந்திருந்தால் இன்று பகைவரின் சேனை கண்களை மூடிக் கொண்டிருக்கும். தனியாகவே இரவில் போரிட்ட அவன் கர்ணனை மயங்கச் செய்தான். ஆனால் சூதபுத்திரன் இந்திரன் அளித்த

சக்தியால் அவனைக் கொன்றுவிட்டான். நிச்சயம் என்னுடைய துர்பாக்கியமும் முன்பு செய்த பாவமும் பலம் பெற்றுள்ளன. தீயவனான கர்ணன் என்னை, ஒரு சக்தி இல்லாத, உற்றார், உறவினரற்ற மனிதரிடம் செய்யப்படுவது போல அவமதித்துள்ளான். ஆபத்தில் உள்ள மனிதனைக் காப்பற்றுவதே பந்து; அவனே சினேகமுடையவன்; அவனே நண்பன். இதுவே சத்புருஷர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படும் தர்மம் ஆகும்.

குந்தி மைந்தா! உன்னுடைய தேர் விஸ்வகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டது. அதன் அச்சிலிருந்து ஒலி கேட்பதில்லை. அதன் மீது வானரக் கொடி பறக்கிறது. அத்தகைய சுபலக்ஷணங்கள் உடைய தேரின் மீதமர்ந்து, தங்கத்தாலான சக்தியையும், நாலடி உள்ள சிறந்த காண்டீவத்தையும் எடுத்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சாரதியாகப் பெற்று, நீ கர்ணனிடமிருந்து எவ்வாறு பயந்து ஓடி வந்தாய். நீ உன்னுடைய காண்டீவத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கொடுத்து விடு. நீ இவருக்குச் சாரதியாகி விடு. அவர் இன்று போரில் கர்ணனைக் கொன்றுவிடுவார் அல்லது உன்னை விடச் சிறந்த வேறு ஒரு மன்னனிடம் கொடுத்து விடு.

பாண்டு மைந்தா! அவ்வாறானால் உலக மக்கள் நம்மை மீண்டும் ராஜ்யத்தை இழந்து, மனைவி, மக்களைப் பிரிந்து, பாவிகள் வாழும் நரகத்திற்கு ஈடான கஷ்டத்தில் விழுந்தவர்களாகக் காணமாட்டார்கள். தீயவனான ராஜகுமாரா! நீ ஐந்தாவது மாதம் தாயின் கர்ப்பத்தில் இருந்து விழுந்திருந்தால். அல்லது தாய் குந்தியின் கர்ப்பத்தில் வராதிருந்தால் அது உனக்கு நன்றாக இருந்திருக்கும் என் எனில் அவ்வாறு நடந்திருந்தால், இன்று நீ போரில் இருந்து ஓடி வரும் களங்கத்தைப் பெற்றிருக்க மாட்டாய். உன்னுடைய இந்தக் காண்டீவத்திற்கும் புஜங்களின் பராக்கிரமத்திற்கும், எண்ணற்ற பாணங்களுக்கும், அனுமக் கொடிக்கும் அக்னி தேவன் அளித்த இந்தத் தேருக்கும் திக்காரம்” என்று யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை அவமதித்துப் பேசினார். அர்ஜுனன் எல்லையற்ற கோபம் கொண்டார்.

**8.27 அர்ஜுனன் கோபம்; யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லத் தயாராதல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அமைதிப்படுத்துதல்**

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மிகுந்த சினம் கொண்டார் அவர் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பிக் கத்தியை உயர்த்தினார். அவருடைய கோபத்தைக் கண்டு எல்லோருடைய மனத்திலும் உள்ள விஷயத்தை அறியும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “பார்த்தா? என்ன இது? எதற்காகக் கத்தியை உருவினாய். இங்கு நீ யாருடனும் போரிடுவதாகத் தெரியவில்லை, என் எனில் பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைக் காலனுக்குத் கவளமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். குந்தி மைந்தா! இங்கு

யுதிஷ்டிர மன்னரைத் தரிசனம் செய்வதற்காக நீ போரில் இருந்து விலகி வந்துள்ளாய். எல்லா வகையிலும் நலமாக உள்ள மன்னரைத் தரிசனம் செய். மகிழ வேண்டிய நேரத்தில் எதற்காக இப்போது இந்த செயலைச் செய்கிறாய்? செளந்தேயா? உன் மூலம் வதம் செய்யப்பட வேண்டிய யாரையும் நான் இங்குக் காணவில்லை. பிறகு யாரை நீ அடிக்க விரும்புகிறாய்? உன் சித்தத்தில் பிரமை உண்டாகவில்லையே? பார்த்தா! எதற்காக, யாரிடம் சினம் கொண்டு கத்தியை உருவியுள்ளாய்” என்று கேட்டார்.

8.28 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு உரைத்த பதில்

அர்ஜுனன் சினம் கொண்டு சீறும் பாம்பைப்போல யுதிஷ்டிரரின் பக்கம் பார்த்தார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் இவ்வாறு கூறினார். “நீ உன் காண்டீவத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து விடு என்று யார் என்னிடம் கூறினாலும், அவனுடைய தலையை வெட்டிவிடுவேன் என்று மனத்திற்குள் சபதம் செய்துள்ளேன், கோவிந்தா? இவர் உங்கள் முன்னாலேயே என்னிடம் அந்தச் சொல்லை கூறியுள்ளார். ஆகவே, நான் இவரை மன்னிக்க முடியாது, இந்த கர்ம பீருவான மன்னரை வதம் செய்வேன். யது நந்தனா! இவரை வதம் செய்து என்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றுவேன். அதற்காகவே நான் இந்தக் கத்தியை எடுத்துள்ளேன். நான் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்து என் சபதத்தின் பாரத்திலிருந்து விடுபடுவேன். நீங்கள் இந்த உலகத்தின் கடந்த காலத்தையும் எதிர் காலத்தையும் அறிவீர்கள். ஆகவே உங்களுடைய ஆணை எதுவானாலும் அவ்வாறே செய்வேன்” என்றார்.

அர்ஜுனன் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரிடம் “திக்காரம், திக்காரம்” என்று கூறினார். பிறகு பேசலானார். “பார்த்தா! நான், நீ இப்போது முதியவர்களுக்குச் சேவை செய்யவில்லை என்று அறிகிறேன். அதனாலேயே இந்த சமயமில்லாத சமயத்தில் உனக்குக் கோபம் வந்துள்ளது. தனஞ்ஜயா? தர்மத்தின் பகுப்பை அறிந்தவன் இன்று நீ செய்ய விரும்புவதை ஒரு போதும் செய்ய மாட்டான். நீ தருமபீருவாக இருப்பதுடன், அறிவில்லாதவனாகவும் இருக்கிறாய். இந்த விஷயத்தில் பெரியவர்கள் கூறும் தர்மத்தின் நிர்ணயம் என்ன என்பதை நீ அறியவில்லை.

பாரதா! தர்மத்தின் நிர்ணயத்தை அறியாதவன் கடமை கடமை இல்லாதது என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் உன்னைப் போலவே விவேகம் இல்லாதவனாக இருக்கிறான். எது கடமை, எது கடமையில்லை என்னும் ஞானம் தானாகவே உண்டாவதில்லை. அவை அனைத்தும் சாஸ்திரங்களில் இருந்து அறியப்படுகின்றன. உனக்கு சாஸ்திரங்களைப் பற்றித் தெரியாது. நீ அறியாமை காரணமாக, தர்மம் அறிந்தவனாக உன்னை எண்ணிக்

கொண்டு, தர்மத்தைக் காப்பதாகச் சொல்கிறாய். எந்த தர்மத்தைக் காப்பதாக நீ சொல்கிறாயோ, அதில் உயிர் வதம் உள்ளது. உயிர்களை ஹிம்சை செய்யாமல் இருப்பதே எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய தர்மம் ஆகும். ஒருவனுடைய உயிரைக் காப்பதற்காகப் பொய் பேச நேர்ந்தாலும் பொய் பேசலாம் ஆனால் அவனுக்கு ஹிம்சை நேர விடக் கூடாது.

நரசிரேஷ்டா! நீ பாமர மனிதனைப் போல உன் மூத்த சகோதரனும் தர்மம் அறிந்தவனுமான மன்னனை எவ்வாறு வதம் புரிவாய்? போரிடாதவன், பகைமை கொள்ளாதவன், போரிலிருந்து விலகி ஓடுபவன், சரணடைந்தவன், கைகுவித்து அடைக்கலம் அளிக் குமாறு வேண்டுகவன், எச்சரிக்கை இல்லாதவன் இவர்களை வதம் செய்வது வீரர்களுக்கு உகந்தது அல்ல உன்னுடைய தமையனிடம் மேற்கூறிய எல்லா விஷயங்களும் உள்ளன. பார்த்தா! நீ அறியாத சிறுவனைப் போல முதலில் ஒரு சபதத்தைச் செய்து, அதற்காக முட்டாள்தனமாக அதர்மமான காரியத்தைச் செய்யத் தயாராகி விட்டாய். நீ தர்மத்தின் சூட்சும சொருபத்தை அறியாமலேயே எவ்வாறு தன் மூத்த சகோதரனை வதைக்க ஓடி வந்தாய்? கூறு.

பாண்டவா! நான் உனக்குத் தர்மத்தின் ரகசியத்தைக் கூறுகிறேன். பிதாமகர் பீஷ்மர், யுதிஷ்டிரர், விதுரர், குந்திதேவி ஆகியோர் உனக்கு எந்த தத்துவத்தை உபதேசிக்க முடியுமோ அதையே நான் சரியாகக் கூறுகிறேன். சத்தியம் பேசுவது உத்தமமானது. சத்தியத்தை விடச் சிறந்தது வேறொன்றும் கிடையாது ஆனால் சத்புகுஷர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சத்தியத்தின் உண்மைச் சொருபத்தின் ஞானம் மிகவும் கடினமானது.

எங்கு, பொய் பேசுவதால் உண்மை கூறுவதற்குச் சமமான நன்மை கிடைக்குமோ, எங்கு உண்மை பேசுவதால் பொய் கூறுவதைப் போலத் தீங்கு ஏற்படுமோ, அங்கு சத்தியத்தைப் பேச வேண்டாம். அங்கு பொய் பேசுவது உசிதமானது, திருமண காலத்தில், பெண்களிடம் பேசும்போது, யாருக்காவது உயிர் ஆபத்து நேரும் போது, அனைத்தும் அபகரிக்கப்படும் போது, பிராமணனுடைய நன்மைக்காக அவசியம் நேர்ந்தால் பொய் பேச, இந்த ஐந்து சந்தர்ப்பங்களில் பொய் பேசுவதால் பாவம் உண்டாவதில்லை.

ஒருவனுடைய அனைத்தும் பிடுங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, அவனைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பொய் பேசுவது கடமையாகும். அங்கு உண்மையே பொய்யாகவும், பொய்யே உண்மையாகவும் ஆகிவிடுகிறது. அனுஷ்டானத்தில் மட்டுமே கொண்டுவந்த அசத்திய ரூபமான சத்தியம் கூறத்தகுந்தது ஆகாது. ஆதலால் அத்தகைய உண்மையைப் பேச வேண்டாம். முதலில் சத்தியம், அசத்தியம் இரண்டையும் நிர்ணயித்துக் கொண்டு, இரண்டில் எது விளைவில் சாத்தியமாகுமோ அதைக் கடைப்பிடிக்க

வேண்டும்.

8.29 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்கு, கதை மூலம் தருமத்தின் சொருபத்தை விளக்குதல்

தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் பலாகன் என்ற வேடன் கதையைக் கூறினார். பலாகன் என்ற எப்போதும் தன் தர்மத்தில் ஈடுபட்டிருந்த, உண்மையே பேசும், யாரையும் நித்திக்காத, ஒரு வேடன், தன் மனைவி மக்களையும் முதிய பெற்றோரையும் காப்பாற்ற விலங்குகளைக் கொன்று வந்தான். இச்சமயம் ஒரு குருட்டு விலங்கைக் கொன்று விட்டான். முற்பிறவியில் தவம் செய்து எல்லாப் பிராணிகளையும் வதம் செய்யும் வரம் பெற்ற அந்த கொடிய விலங்கு பிரம்மாவினால் குருடாக்கப்பட்டது. பலாகன் அக்கொடிய விலங்கைக் கொன்றதுமே, தேவர்கள் அவன் மீது மலர்மாரி பொழிந்தனர். அப்சரஸ்கள் கீதவாத்திய இசையுடன் அவனைச் சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

இதேபோல கௌசிகன் என்னும் சாஸ்திரம் அறியாத தபஸ்வி பிராமணன் ஒருவன் இருந்தான். எப்போதும் உண்மையே பேசி சத்தியவாதி என்ற புகழைப் பெற்றிருந்தான். ஒரு நாள் மக்கள் சிலர் கொள்ளையர்களுக்கு அஞ்சிக் காட்டில் ஒளிந்து கொள்ள வந்தனர். அவர்களைத் தேடி வந்த கொள்ளையர்கள் கௌசிகனிடம் இந்தப் பக்கம் வந்த மக்கள் எங்கே சென்றனர் எனக் கேட்டான். கௌசிகன் மக்கள் ஒளிந்திருந்த அடர்ந்த பகுதியைப் பற்றிய உண்மையைக் கொள்ளையர்களிடம் கூறிவிட்டான். கொள்ளையர்கள் அந்த உயிர் பிழைக்க வந்த மக்களைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டனர். இவ்வாறு சத்தியம் உரைத்து மக்களின் உயிர் இழப்பிற்குக் காரணமான கௌசிகன் நரகத்தில் வாழும் பாவத்தைப் பெற்று விட்டான். என் எனில் அவன் சத்தியத்தின் சூட்சுமத்தை அறியவில்லை.

8.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறிய தர்ம அதர்ம விளக்கம்

தர்ம அதர்மத்தின் நிர்ணயத்திற்குச் சுருக்கமாக உனக்கு ஒன்று கூற வேண்டியுள்ளது. சிலர் சிறந்த ஞான ரூபமான தர்மத்தைத் தர்க்கத்தின் மூலம் அறிய முயல்கின்றனர். சிலர் தர்மத்தைப் பற்றிய அறிவு வேதத்தில் உள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் வேதங்களால் மட்டுமே எல்லா தர்மத்தையும் அறிய முடிவதில்லை. எந்தக் காரியத்தில் ஹிம்சை இல்லையோ, அதுவே தர்மம் ஆகும். மகரிஷிகள் உயிர்களுக்கு ஹிம்சை நேர்ந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே உத்தம தர்மத்தைக் கூறியுள்ளார். தர்மமே மக்களைத் தரிக்கிறது. தரிப்பதாலேயே அது தர்மம் எனப்படுகிறது.

அதனால் எது உயிரைப் பாதுகாக்கிறதோ, எதில் எந்த ஜீவனுக்கும்

ஹிம்சை செய்யப்படுவதில்லையோ அதுவே தர்மம். அதுவே தர்ம சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாகும். யார் மற்றவர்களுடைய செல்வம் முதலியவற்றை அநியாயமாக அபகரித்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்களோ, அவர்களிடம் உண்மை பேசுவது போன்ற தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கக் கூடாது. மௌனமாக இருந்து அவர்களிடத்தில் இருந்து விடுபட முயற்சிக்க வேண்டும். எதுவும் பேசக்கூடாது. ஆனால் பேசுவது தவிர்க்க ,முடியாது போனாலோ, பேசவில்லை என்றால் கொள்ளையர்க்கு ஐயம் ஏற்படுமானாலோ, பொய் பேசுவதே சரியாகும். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் பொய்யையே சத்தியமாகக் கருத வேண்டும்.

பிராண சங்கட காலத்தில், விவாகத்தில், குடும்பத்தினரின் உயிருக்கு ஆபத்து நேரும்போது, வேடிக்கை வினோதங்கள் தொடங்கும் போது ஒரு வேளை பொய் பேசப்பட்டால் அது பொய்யாகக் கருதப்படுவதில்லை. பொய் சொல்லிக் கொள்ளையர்களிடமிருந்து விடுபட முடியுமானால் அதற்காக ஒருவன் பொய் சொல்வது சரியாகும். யோசிக்காமல் அதை சத்தியமாகக் கருத வேண்டும் எந்த வகையிலும் கொள்ளையர்களுக்குச் செல்வத்தை அளிக்கக் கூடாது. என் எனில் பாவிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட செல்வம் கொடுப்பவனுக்கும் துயரமளிப்பதாகும் ஆகவே, தர்மத்திற்காகப் பொய் பேசினால் மனிதனுக்குப் பொய் பேசிய குற்றம் உண்டாகாது. அர்ஜுனா! நான் உன் நன்மையை விரும்புகிறேன். அதனால் என்னுடைய அறிவிற்கேற்ப, தர்மம், அதர்மம் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். இப்போது என் சொல்லைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் வதம் செய்யப்பட வேண்டியவரா என்பதை நீயே கூறு” என்று பகவான் வாசுதேவன் கூறினார்.

8.31 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் ஆலோசனை கேட்பது

பகவான் வாசுதேவன் சத்தியம் பற்றியும், தர்ம அதர்மம் பற்றியும் கூறிய நுட்பமான விஷயங்களை அர்ஜுனன் கேட்டுக் கொண்டார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் பேசலானார்; “பிரபோ! எவ்வாறு நடந்து கொண்டால் எங்களுக்கு நன்மை உண்டாகுமோ, அதனைத் தாங்கள் கூறினீர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் எங்களுடைய தாய், தந்தைக்கு நிகரானவர். நீங்களே பரமகதி, பரம ஆஸ்ரயம் ஆவீர். மூவுலகிலும் எங்கும் எந்த விஷயமும் தங்களுக்குத் தெரியாதது கிடையாது. தாங்கள் சிறந்த தர்மத்தை முழுமையாகவும், யதார்த்தமாகவும் அறிகிறீர்கள் நான் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்யத் தகுந்தவராகக் கருதவில்லை. என்னுடைய மானசீக சபத விஷயத்தில் தாங்கள் தான் அருள்புரிய வேண்டும்.

தாஷார்ஹுகுல நந்தனா! என்னுடைய விரதம் என்ன என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். யாரானாலும் என்னிடம், “பார்த்தா! நீ உன்

காண்டீவத்தை உன்னை விட பலமும், அஸ்திர ஞானமும் அதிகமாக உள்ளவனிடத்தில் கொடுத்துவிடு என்று கூறினால் நான் அவனைக் கொன்று விடுவேன். இது போலப் பீமசேனனை யாராவது தாடி-மீசை இல்லாதவன் என்று கூறினால் அவர் அவனைக் கொன்று விடுவார். யுதிஷ்டிரர் உங்கள் முன்னாலேயே மீண்டும் மீண்டும் என்னிடம்” என்னுடையவில்லை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடு” என்று கூறியுள்ளார். கேசவா! நான் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று விடுவேனாகில்இவ்வுலகில் என்னால் சிறிது நேரம் கூட உயிர் வாழ முடியாது. இப்போது நான் செய்வதறியாது பராக்கிரமத்தை இழந்து உணர்வற்றவன் போலாகிவிட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! என்னுடைய சபதமும் உண்மையாக வேண்டும். யுதிஷ்டிர மன்னரும், நானும் உயிரோடு இருக்க வேண்டும். அதற்கான ஆலோசனையைத் தாங்கள் அளியுங்கள்” என்று அர்ஜுனன் பகவானிடம் வேண்டினார்.

8.32 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்குக் கூறிய ஆலோசனை

பகவான் அர்ஜுனனிடம் தன்னுடைய யோசனையைக் கூறலானார். “வீரா! யுதிஷ்டிரர் மிகவும் களைத்துள்ளார். கர்ணன் இவரைப் போர்க்களத்தில் படுகாயப்படுத்தியுள்ளான். அதனால் மிகவும் துக்கத்தோடு இருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல போரிடாத இவர் மீது சூதபுத்திரன் தொடர்ந்து அம்புகளைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தியுள்ளான். அதனால் துயருற்ற இவர், உனக்குக் கோபம் அளிக்காவிடில், நீ போரில் கர்ணனைக் கொல்லமாட்டாய் என்று அறிந்தே இத்தகைய சொற்களைக் கூறியுள்ளார். வேறு யாராலும் கர்ணனை எதிர்க்க முடியாது என்பதாலேயே என் முன்னால் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறியுள்ளார்.

எப்போதும் போருக்குத் தயாராகவும், சகிக்க முடியாதவனாகவும் இருக்கும் கர்ணனின் ஆதாரத்திலேயே போர்க்களத்தின் வெற்றி, தோல்வி உள்ளது. கர்ணன் தோல்வியுற்றதும், மற்ற கௌரவர்கள் விரைவில் தோற்று விடுவார்கள். தர்மபுத்திரர் மனத்தில் அத்தகைய எண்ணமே உள்ளது. ஆதலால் அர்ஜுனா! தர்மபுத்திரர் வதத்திற்குத் தகுந்தவரல்ல. ஆகவே, எந்த உபாயத்தால் இவர் இறந்தவருக்குச் சமமானவரோ, அந்த உபாயமே உனக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். அதைக் கூறுகிறேன்; கேள்! இவ்வுலகில் மதிப்பு மிக்க மனிதன் மரியாதை பெறும் வரைதான் உண்மையில் உயிர் வாழ்கிறான். அவன் பெரும் அவமானத்தை அடைந்த போது உயிருடன் இருந்தாலும் இறந்தவனுக்குச் சமமாவான்.

நீ, பீமசேனன், நகுல-சகதேவர், மற்ற முதியவர்கள், சூரவீரர் ஆகியோர் யுதிஷ்டிரருக்கு எப்போதும் மதிப்பு அளித்துள்ளீர்கள். இப்போது அவரை நீ சிறிது அவமானம் செய்து விடு. இதுவரை எப்போதும் யுதிஷ்டிரரைத்

தாங்கள் என்றே கூறிவந்த நீ, இன்று அவரை நீ என்று கூறு. பாரதா! ஒரு பெரியவரை நீ என்று கூறினால், சாதுக்களின் பார்வையில் அது அவனுடைய வதமாகவே கருதப்படுகிறது. நீ தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரிடம் அவ்வாறு நடந்து கொள். ச்ருதியும், “குருவை நீ என்று கூறுவது அவனைக் கொல்லாமலேயே கொன்று விடுகிறது, என்று கூறியுள்ளது. நீ தர்மம் அறிந்தவன் என்றாலும், நான் கூறியவாறு தர்மபுத்திரரை நீ என்று அழைத்து விடு.

உன்மூலம் உசிதமற்ற இந்தச் சொல்லின் பிரயோகத்தைக் கேட்டுத் தர்ம ராஜர் அதனைத் தன் வதமாகவே கருதுவார். அதன் பின் நீ அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி அவருக்கு ஆறுதல் அளித்து மன்னிப்பு கேட்டுக் கொள். கௌந்தேயா! உன் சகோதரன் யுதிஷ்டிரர் அறிவாளி. தர்மத்தை நினைத்து உன்னிடம் ஒருபோதும் சினம் கொள்ளமாட்டார். இவ்வாறு நீ பொய் கூறிச் சகோதர வதம் என்னும் பாவத்தில் இருந்து விடுபட்டு, மகிழ்ச்சியுடன் குத புத்திரனை வதம் செய்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனுக்கு ஆலோசனை வழங்கினார்.

8.33 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனைப்படி அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நித்தித்தல்

பகவான் வாசுதேவன் அளித்த ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்துரைத்தார். பின்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் முன் எப்போதும் கூறாத கடுமையான சொற்களைக் கூறலானார்; “மன்னா! நீயோ, போரில் இருந்து தானாக 2 மைல் தூரம் ஓடிவந்து அமர்ந்திருக்கிறாய். ஆகவே நீ என்னோடு பேசாதே, கௌரவ வீரர்களோடு தனியாகவே போர் செய்து கொண்டிருக்கும் பீமசேனனுக்கு என்னை நிந்திக்க உரிமை உள்ளது. பகைவர்களின் யானைகளையும், குதிரைகளையும், முக்கிய ரதிகளையும் வதம் செய்து, உன்னால் ஒரு போதும் செய்ய முடியாத பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும், யமராஜனைப் போன்ற பீமசேனன் என்னை நிந்திக்க உரிமையுடையவர். நீ என்னை நிந்திக்க முடியாது. என் எனில் நீ உன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் அல்ல; நண்பர்களால் எப்போதும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறாய்.

கலிங்க, அங்க, வங்க, நிஷாத, மகத தேசங்களில் தோன்றிய கருமேகங்களைப் போன்ற மதங்கொண்ட யானைகளைச் சம்ஹாரம் செய்த பீமசேனனுக்குக் என்னைக் குறை கூற உரிமை உள்ளது. இன்று போர்க்களத்தில் பகைவரின் 800 யானைகளை அவற்றின் கும்பஸ்தலங்கள் மற்றும் துதிக்கையோடு வெட்டி வீழ்த்திய பீமசேனன் என்னைக் கடுமையாகப் பேச உரிமையுடையவர் போர்க்களத்தில் நகுலனும் உயிருக்கு அஞ்சாமல், ஏராளமான யானை, குதிரை மற்றும் வீரர்களை வதம் செய்துள்ளார். அந்த

வீரனுக்கும் என்னைக் குறை கூற உரிமையுண்டு. பகைவரின் சேனையைக் கடைந்தெடுக்கும் சகதேவனும் இங்கு வந்தான். ஆனால் எதுவும் பேசவில்லை. உனக்கும் அவனுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் என்பதைப் பார்த்துக்கொள்.

த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, திரௌபதி புதல்வர்கள், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா சிகண்டி ஆகியோர் போரில் மிகுந்த வேதனையைச் சகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் என்னைக் குறை கூறலாம். நீ அல்ல; கூஷத்திரியனின் பலம் அவனுடைய இரு பஜங்களில் உள்ளது. சிறந்த பிராமணனின் பலம் அவனுடைய வாக்கில் உள்ளது. என்று ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் கூஷத்திரியனான உன்னுடைய பலம் வாக்கில் மட்டுமே உள்ளது.

நீ நிஷ்டூரன். நான் எத்தகைய பலசாலி என்பதை நீயே நன்றாக அறிவாய் நான் எப்போதும் உனக்குப் பிரியமான காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்வதற்காக முயற்சி செய்கிறேன். அத்தகைய நிலையிலும் நீ என்னை உன் சொல் அம்புகளால் கொன்று கொண்டிருக்கிறாய். நாங்கள் உன்னால் சிறிதும் சுகமடைய வில்லை நான் உனக்காகவே மிகப்பெரிய மகாரதிகளைச் சம்ஹாரம் செய்துள்ளேன் அதனாலேயே நீ என்னிடம் அதிக ஐயம் கொண்டு நிஷ்டூரனாகிவிட்டாய். உன் மூலம் எங்களுக்கு எந்தச் சுகமும் கிடைத்ததாக எனக்கு நினைவில்லை.

நரதேவா! நீ விரும்பியதைச் செய்வதற்காக, என் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்ட சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொன்றான். நான் உன்னுடைய ராஜ்யத்தைப் பாராட்ட மாட்டேன். ஏன் எனில் நீ உன்னுடைய தீமைக்காகவே, சூதாட்டத்தில் பற்றுள்ளவன். நீ நீசர்களால் பாராட்டப்பட்டு, பாவச்செயலை செய்து, இப்போது எங்கள் மூலம் பகைவரின் சேனையாகிய கடலைக் கடக்க விரும்புகிறாய். சூதாடுவதில் உள்ள பல, பாவமயமான தோஷங்களைச் சகதேவன் உன்னிடம் கூறியபோதும், உன்னால் தீயவர்கள் பின்பற்றும் குற்றங்களைத் தியாகம் செய்ய முடியவில்லை. அதனால் தான் நாங்கள் அனைவரும் நரகத்திற்கீடான கஷ்டத்தில் ஆழ்ந்தோம். பாண்டவா! உன்னால் சிறிதளவு சுகம் கூடக் கிடைத்ததாக நாங்கள் அறியவில்லை. ஏன் எனில் நீ சூதாடும் தீய பழக்கமுடையவன் தீய பழக்கத்தை நீ செய்து, இப்போது நீ எங்களைக் கடுமையான சொற்களால் தூஷிக்கிறாய்.

நீ கௌரவ வம்சத்தின் அழிவைச் செய்ததோடு, பாவத்திற்குரிய கொடுமையான தர்மத்தையும் செய்துள்ளாய். வடதிசை வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். மேற்குத் திசை வீரர்களின் சம்ஹாரமும் முடிந்துவிட்டது. தென்திசை வீரர்கள் வெட்டப்பட்டு விட்டனர். கிழக்கு திசை கூஷத்திரியர்கள் அழிந்துவிட்டனர். இரு தரப்பிலும் ஈடு இணையற்ற பராக்கிரமத்தைப்

போரில் காட்டியுள்ளனர். நரேந்திரா! நீ பாக்கியமற்ற சூதாடி. உன்னாலேயே எங்களுடைய ராஜ்யம் அழிந்தது. உன்னாலேயே நாங்கள் கோரமான சங்கடத்தை அடைந்தோம். இப்போது உன் சொற்களான சாட்டையால் எங்களை வருத்திக் கோபப்படச் செய்யாதே” என்று அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்துப் பேசினார்.

8.34 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைத் தற்கொலையிலிருந்து காப்பாற்றுவது

நிலையான அறிவும், உத்தமஞானமும் கொண்ட தர்மபீருவான அர்ஜுனன் இவ்வாறு வறண்ட சொற்களைக் கூறி, மிகவும் கலக்கமடைந்தார். பாவம் செய்து விட்டோம் என்று பச்சாத்தாப்பப்பட்டு விரக்தி கொண்டார். பெருமூச்சு விட்டவர் மீண்டும் கத்தியை உருவினார். அதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரிடம், “அர்ஜுனா! என்ன இது? இந்த நிர்மலமான வாளை ஏன் மீண்டும் உரையிலிருந்து வெளியே எடுக்கிறாய்? எனக்குப் பதில் கொடு. நான் உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற மறுபடி தகுந்த ஒரு உபாயத்தைக் கூறுவேன்” என்றார்.

அர்ஜுனன் மிகுந்த துயரத்துடன் அவருக்குப் பதிலளித்தார். “பகவான் நான் சகோதரனை அவமானம் செய்த இந்தத் தீய காரியத்தில் ஈடுபட்ட என்னுடைய சரீரத்தையே அழித்துக் கொள்ளப்போகிறேன்,” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரிடம், “பார்த்தா! நீ யுதிஷ்டிரரை நீ என்று கூறியதால் ஏன் இவ்வளவு துயரத்தில் மூழ்கினாய்? நீ தற்கொலை செய்து கொள்ள விரும்புகிறாயோ? கிரீடியே! சாதுக்கள் அத்தகைய காரியத்தைச் செய்வதில்லை. நரவீரா! இன்று நீ உன் தமையன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றிருந்தால் உன் நிலை எவ்வாறு இருந்திருக்கும்? இதன் பின் என்ன செய்வாய்? தர்மத்தின் ரூபம் மிகவும் சூட்சுமமானது. அதனை அறிந்து கொள்வது மிகவும் கடினமாகும். நான் இப்போது கூறுவதை மிகவும் கவனமாகக் கேள்.

சகோதரனை வதம் செய்வதால் கிடைக்கும் கோர நரகத்தை விடப் பயங்கரமான நரகம் நீ தற்கொலை செய்து கொண்டால் கிடைத்து விடும். ஆகவே, பார்த்தா! நீ இங்கு உன் சொற்களால் உன்னையே புகழ்ந்து கொள். தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்வது தன் கையாலேயே தன்னை வதைத்துக் கொண்டதற்குச் சமமாகும்.” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டு” அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்றார். பிறகு யுதிஷ்டிரரிடத்தில் அர்ஜுனன் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து உரைக்கலானார்.

8.35 அர்ஜுனனின் தற்புகழ்ச்சி

“மன்னா! கேளுங்கள். பினாகபாணி பகவான் சங்கரனைத் தவிர வேறு யாரும் எனக்குச் சமமான வில்லாளி கிடையாது. நான் விரும்பினால், ஒரு நொடியில் உலகனைத்தையும் அழிக்க முடியும். நான் திசைகளையும், திக்பாலர்களையும் வென்று தங்களுக்கு உட்படுத்தினேன். ராஜகுடியாகமும், உங்கள் திவ்ய சபையின் நிர்மாணமும் என்னாலேயே நிகழ்ந்தது. என்னுடைய கைகளில் பெரிய வில்லும் கூர்மையான அம்புகளும் உள்ளன. என்னுடைய கால்களில் தேர், மற்றும் கொடி சின்னங்கள் உள்ளன. என்னைப் போர்க்களத்தில் பகைவர் வெல்ல முடியாது. என்னாலேயே நான்கு திசைகளின் வீரர்களும் கொல்லப்பட்டனர். சம்ஷப்தக வீரர்களில் சிலரே மீதமுள்ளனர். கௌரவ சேனையில் பாதியை நானே அழித்துள்ளேன்.

மன்னா! பரத வம்சத்தின் இந்தப் பெரும் சேனை என் கைகளாலேயே கொல்லப்பட்டுப் போர்க்களத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அஸ்திர வித்தை அறிந்தவர்களையும் நான் அஸ்திரங்களால் கொல்கிறேன். நான் இங்கு உலகனைத்தையும் எரித்துச்சாம்பலாக்கி விடுவேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நாம் இப்போது சூத புத்திரனை வதம் செய்ய விரைந்து செல்லுவோம். இன்று இந்த யுதிஷ்டிர மன்னர் திருப்தியடையட்டும் இன்று என்னால் சூத புத்திரனின் தாய் புதல்வனை இழந்தவளாவாள்; அல்லது என் தாய் குந்தியே கர்ணனால் தன்னுடைய ஒரு புதல்வனான என்னை இழந்து விடுவாள். நான் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். இன்று போர்க்களத்தில் என் பாணங்களால் கர்ணனைக் கொல்லாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன்” என்று அர்ஜுனன் தன்னைத்தானே புகழ்ந்து யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் பேசி முடித்தார்.

8.36 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னிப்பு வேண்டதல்

இவ்வாறு தருமராஜரிடம் கூறியபின் தனஞ்ஜயன் தன் ஆயுதத்தை அவிழ்த்து வில்லைக் கீழே வைத்தார். வாளை உறையில் இட்டார். வெட்கத்துடன் தலை குனிந்து நின்று, கைகுவித்து வணங்கினார். தன் தமையனிடம், “மன்னா! தாங்கள் மகிழ்ச்சியடையுங்கள். நான் பேசியதை மன்னித்து விடுங்கள். உரிய நேரத்தில் உங்களுக்கு அனைத்தும் தெரிந்து விடும். உங்களுக்கு என் நமஸ்காரம், மகாராஜா! இப்போது கர்ணவதத்தில் தாமதமில்லை. இந்தக் காரியம் விரைவில் நடக்கும். நான் இப்போதே சென்று பீமசேனைப் போரிலிருந்து விடுவித்துக் கர்ணனை வதம் செய்து விடுவேன். என்னுடைய வாழ்க்கை உங்களுக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதற்காகவே உள்ளது. நான் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். தாங்கள் இதை நன்றாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.” என்று கூறிய அர்ஜுனன் போருக்குப் புறப்படத் தயாரானார். யுதிஷ்டிரரின் கால்களைத் தொட்டு வணங்கினார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் கூறிய சொற்களைக் கேட்டுக் கவலை கொண்ட யுதிஷ்டிரர் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து கொண்டார். பின் அவர் அர்ஜுனனிடம்

கூறத் தொடங்கினார்.

8.37 சொல்காயம் பட்ட யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்

“கௌந்தேயா! நான் நிச்சயம் நல்ல காரியம் செய்யவில்லை. அதனால் உங்களுக்கு மிகுந்த சங்கடம் வந்துள்ளது. நான் குலத்தை அழிக்கக் கூடிய நராதமான பாவி. பாவமயமான தீய பழக்கங்களில் பற்றுள்ளவன். மூடன்; சோம்பேறி; கோழை, ஆதலால் நீ இன்று என்னுடைய தலையை வெட்டிவிடு. நான் பெரியவர்களை அவமதிப்பவன், கடுமையானவன். நீ என்னுடைய வறண்ட சொற்களை நீண்ட காலம் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன? பாவியான நான் இன்று வனத்திற்கே சென்று விடுகிறேன்.

என்னிடமிருந்து விலகித் தனியாக சுகமாக இரு. தைரியசாலியான பீமசேனன் தகுதியான மன்னனாவார். கோழையான நான் ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொள்வதால் என்ன பயன்? ஆகவே, மறுபடியும் என்னிடம் நீ கோபத்தோடு கூறிய சொற்களைச் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி எனக்கில்லை. வீரா! பீமசேனன் மன்னனாகட்டும். இன்று இவ்வளவு அவமானம் ஏற்பட்ட பிறகு உயிர் வாழும் அவசியம் எனக்கில்லை” என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் திடீரென கட்டிலை விட்டுக் கீழே இறங்கிக் காட்டிற்குச் செல்ல முற்பட்டார்.

8.38 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிய விளக்கம்; யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி

இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதிஷ்டிரரிடம், அர்ஜுனன் அவரை அவமதித்ததற்கான காரணத்தைத் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் தான் செய்த சபதத்தினை மீறாமல் இருப்பதற்காகத் தன்னுடைய கட்டளைப்படியே யுதிஷ்டிரரை அவமதித்ததைக் கூறினார். குருஜனங்களை அவமானப் படுத்துவது அவர்களது வதத்திற்கிணையானது என்பதால் அவ்வாறு செய்ய நேர்ந்தது என்றாலும் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட குற்றத்தை மன்னித்து விடுமாறும் வேண்டினார். இன்று நிச்சயம் கர்ணன் வதம் செய்யப்படுவான் என்றும், தாங்கள் யாருடைய வதத்தை விரும்புகிறீர்களோ, அவனுடைய வாழ்க்கை முடிந்து விட்டது என்றும் உறுதிபடப் பேசினார்.

அர்ஜுனன் தன்னை நிந்தித்ததற்கான காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்ட யுதிஷ்டிரர் ரிஷிகேசனிடம், “கோவிந்தா! தாங்கள் கூறுவது சரி. இந்த நியமம் என்னாலேயே மீறப்பட்டது. ஆபத்து என்னும் கடலில் மூழ்குவதில் இருந்து எங்களைக் காப்பாற்றி விட்டீர்கள். அச்சுதா! தங்கள் மூலம் நாங்கள் கோரவிபத்திலிருந்து தப்பிவிட்டோம். உங்களை ரக்ஷகராகப் பெற்று ஆபத்து என்னும் கடலில் இருந்து கரையேறிவிட்டோம். அஞ்ஞானத்தால்

மோகிக்கப்பட்டிருந்த நாங்கள் தங்கள் அறிவென்னும் படகின் உதவியால் துயரக்கடலில் இருந்து தப்பிவிட்டோம். அச்சுதா! நாங்கள் உங்களாலேயே சனாதனர்களானோம்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார்.

8.39 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

தருமபுத்திரரின் அன்பு நிறைந்த சொற்களைக் கேட்ட கோவிந்தன் அர்ஜுனனிடம் சில சொற்களைக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரரைத் திரஸ்கரித்துப் பேசியதால் மனத்திற்குள் பாவம் செய்து விட்டது போல் அர்ஜுனன் விரக்தி கொண்டார். அவருடைய நிலையைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரிடம், “பார்த்தா! நீ யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் நீ என்று சொன்னதற்கே இவ்விதம் துயரத்தில் மூழ்கிவிட்டாய். ஒரு வேளை அவரைக் கொன்றிருந்தால் உன் நிலை என்னவாகியிருக்கும்? மன்னனை வதம் செய்தபின் என்ன செய்திருப்பாய்? இவ்விதம் தர்மத்தின் சொருபம், அனைவருக்கும் அறிய முடியாததாகும். இப்போது நீ யுதிஷ்டிர மன்னரைப் பக்தியுடன் மகிழ்ச்சியடையச் செய். அவர் மகிழ்ந்தால் நாம் உடனே போருக்குச் சென்று கர்ணனை வதம் செய்து தர்மபுத்திரரின் இதயத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், உல்லாசத்தையும் நிரப்பி விடு. இவ்வாறு செய்தால் உண்காரியம் அனைத்தும் நடந்து முடிந்து விடும் என்றார்.

8.40 அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரர் இருவரின் மகிழ்ச்சி உரையாடல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு கூறியதும், அர்ஜுனன் வெட்கத்துடன் யுதிஷ்டிரரின் கால்களில் விழுந்து வணங்கிக் கூறலானார்; “மன்னா! மகிழ்ச்சியடையுங்கள்; நான் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் விருப்பத்துடன், பயத்தால் கூறிய உசிதமற்ற சொற்களை மன்னித்து விடுங்கள் என்றார். தனஞ்ஜயன் தன் கால்களில் விழுந்து அழுவதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அவரை அன்போடு எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு, தானும் விம்மி விம்மி அழலானார் அவ்விருவரும் நீண்ட நேரம் அழுதனர். இதனால் அவர்களின் மனத்தில் இருந்த அழுக்கு கழுவப்பட்டது. அவ்விருவரும் பரஸ்பரம் அன்போடு சேர்ந்தனர். மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்த தர்மராஜர் அர்ஜுனனை அன்புடன் அணைத்துக்கொண்டு உச்சி மோந்தார்.

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம், “மகாபாஹு! நான் போரில் முயற்சியோடு ஈடுபட்டிருந்தேன். ஆனால் கர்ணன் சேனை முழுவதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, தன்னுடைய அம்புகளால் என்னுடைய கவசம், வில், கொடி, சக்தி குதிரைகள் அனைத்தையும் துண்டாக்கிவிட்டான். இதனால் நான் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளேன். இன்று எனக்கு உயிர்வாழப் பிரியம் இல்லை. இன்று போர்க்களத்தில் கர்ணனை நீ வதம் செய்யாவிடில் நான் உயிரை விட்டு விடுவேன். அதன் பின் நான் உயிர்வாழ்வதில் என்ன

பிரயோஜனம்? என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் அவரிடம், “மன்னா! நான் தங்களிடம், சாத்யகி, தங்களின் அருட்பிரசாதம், பீமசேனன், நகுல-சகதேவன் அனைவர் மீதும் சபதமிட்டுச் சத்தியம் செய்து என் வில்லைத் தொட்டுக் கூறுகிறேன் இன்று நான் கர்ணனைப் போரில் கொன்று விடுவேன்; அல்லது நானே கொல்லப்படுவேன். என்றார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “இன்று நான் கர்ணனை வதம் புரிவேன் என்பதில் ஐயமில்லை. தங்களுடைய அறிவாலேயே அந்த துராத்மாவின் வதம் நிகழும்” என்று உரைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “பரத சிரேஷ்டா? நீ பலம் மிகுந்த கர்ணனை வதம் செய்யும் திறமையுடையவன். என் மனத்திலும் எப்போதும் போரில் கர்ணனை எந்த வகையிலாவது கொன்று விட வேண்டும் என்ற விருப்பமே உள்ளது” என்றார்.

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரிடம், “மகாராஜா? தாங்கள் அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் கூறி, கர்ணனின் வதத்திற்கான அனுமதியை அளியுங்கள். தாங்கள் கர்ணனின் பாணங்களால் மிகவும் துன்புற்றுள்ளீர்கள் என்று கேட்டு நாங்கள் இருவரும் உங்களைப் பற்றிய செய்தியை அறிவதற்காக இங்கு வந்தோம். தாங்கள் கர்ணனால் கொல்லப்படவோ, பீடிக்கப்படவோ இல்லை என்பது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். இப்போது அர்ஜுனனுடைய வெற்றிக்கு ஆசி அளியுங்கள்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு, நீ என்னிடம் சொல்லத்தகுந்த சொற்களையே கூறினாய். நான் அதனை மன்னித்து விட்டேன். தனஞ்ஜயா? நான் உனக்குக் கர்ணனை வதம் செய்யக் கட்டளையிடுகிறேன். நான் உன்னிடம் கடுமையாகப் பேசியதற்காக வருந்தாதே” என்றார். தனஞ்ஜயன் தன் சகோதரனைத் தலை வணங்கிப் பாதங்களைப் பற்றி நமஸ்கரித்தார். யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் அர்ஜுனனுக்கு வெற்றி பெற ஆசியளித்தார். அர்ஜுனன், “பூபாலா! இன்று நான் கர்ணனைக் கொன்றே மீண்டும் உங்களைத் தரிசிப்பேன். போர்க்களத்திலிருந்து தங்களை வாழ்த்துவதற்காக வருவேன். கர்ணனைக் கொல்லாமல் ரணபூமியில் இருந்து திரும்பமாட்டேன் என உறுதியளித்தார். யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனனிடம், குறைவற்ற புகழ், நிறைந்த ஆயுள், மனம் விரும்பும் ஆசைகள், வெற்றி பராக்கிரமம் ஆகியவை எப்போதும் உனக்குக் கிடைக்கட்டும். தேவர்கள் உனக்கு மேன்மையை அளிப்பார்கள் விரைவில் கர்ணனைக் கொன்று விடு” என்று கூறி விடை கொடுத்தார்.

8.41 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் போருக்குப்புறப்படுதல்; சுப சகுனங்கள் தோன்றுதல்

தருமபுத்திரரை மகிழ்விக்கச் செய்த அர்ஜுனன் தானும் மகிழ்வுடன் போருக்குத் தயாரானார். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், தன்னுடைய தேரில் உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு, அஸ்திர சஸ்திரங்கள் வைக்கப்பட்டு சீக்கிரம் தயாராகி வரட்டும். தாங்களும் கர்ணனின் வதத்திற்காக இங்கிருந்து விரைவாக புறப்படுங்கள், என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் சாரதி தாருகனிடம் தேரை ஆயத்தம் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார். தாருகன் மூலம் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர் வந்தது. அர்ஜுனன் தர்மராஜரின் அனுமதி பெற்று, பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்த பின்னர், தர்மராஜரின் ஆசீர்வாதத்துடன் அந்த உத்தமமான தேரில் ஏறினார். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தை நோக்கி வருவதைக் கண்ட வீரர்கள் இன்று கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு விடுவான் என்று நம்பிக்கை கொண்டனர்.

இச்சமயம் திசைகள் அனைத்தும் நிர்மலமாக இருந்தன. நீலகண்டம் சாரசம், க்ரௌஞ்சம், முதலிய பறவைகள் அர்ஜுனனை வலமாகக் கொண்டு சென்றன. சுபம் விளைவிக்கும், நன்மைதரும் ஆண்பறவைகள் மகிழ்ச்சியுடன் ஒலி எழுப்பின. இன்று நிச்சயம் நல்ல மாமிசம் கிடைக்கும் என்று கழுகு, பருந்து, காக்கை முதலிய பறவைகள் மாமிசத்தை விரும்பி அர்ஜுனனுக்கு முன் சென்றன. இவ்வாறு தோன்றிய சுப சகுனங்கள் அர்ஜுனனுக்கு பகைவரின் அழிவையும், கர்ணன் வதத்தையும் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன இந்நிலையில் அர்ஜுனனின் உடலில் பெரும் வியர்வை தோன்றியது. மனத்திற்குள் கர்ண வதம் எவ்வாறு நடக்கும் என்ற பெரும் கவலையும் தோன்றியது.

8.42 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணவதத்திற்காக அர்ஜுனனுக்கு உற்சாக மூட்டெல்

போர்க்களத்தை நோக்கிச் செல்லும்போது அர்ஜுனன் கவலையில் ஆழ்ந்ததைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருக்கு உற்சாக மூட்டிப் பேசலானார். “காண்டவதாரி அர்ஜுனா! நீ எந்தெந்த வீரர்களை வென்றாயோ அவர்களை வெல்ல உலகில் உன்னைத் தவிர வேறு எந்த வீரனும் கிடையாது. உன்னைப் போன்ற வீரன் வேறு யாரும் இங்கு இல்லை. பீஷ்மர், துரோணர், பகதத்தன், விந்த அனுவிந்தர், காம்போஜ சுதகூஷிணன், மகாபராக்ரமியான ச்ருதாயு, அச்யுதாயு இவர்களை வதைத்த பின்னும் வேறு யார் நலமுடன் இருக்க முடியும்? உன்னிடம் திவ்யாஸ்திரங்கள் உள்ளன. சுறுசுறுப்பும் பலமும் உள்ளன. அஸ்திர சாஸ்திரங்களின் சிறந்த ஞானம் உள்ளது. நீ போர்க்கலையை நன்கு அறிந்துள்ளாய். லக்ஷியத்தை அடைய ஒரு முகப்பட்ட உள்ளத்தோடு நீ இருக்கிறாய். கந்தர்வர்கள்,

தேவர்கள், சராசரப் பிராணிகள் அனைத்தையும் நீ ஒரே நேரத்தில் கொல்ல முடியும்.

பார்த்தா! இந்தப் புவியில் உனக்குச் சமமான வேறு ஒரு மனிதன் கிடையாது. மக்கள் அனைவரையும் பிரம்மா சிருஷ்டித்தார். அவரே காண்டவவில்லையும் அமைத்தார். அந்த சிறந்த, உத்தம வில்லின் மூலம் நீ போரிடுகிறாய் ஆகவே, உனக்குச் சமமானவர்கள் யாருமில்லை. என்றாலும் நான் உனக்கு நன்மை தரும் ஒரு விஷயத்தைக் கூறுவது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன். போரில் கர்ணனை அவமதிக்காதே, ஏன் எனில் கர்ணன் பலம் மிகுந்தவன் கர்வி, அஸ்திர வித்தையில் வித்வான். மகாரதி, போரில் தேர்ந்தவன். தேச காலத்தை அறிந்தவன். விசித்திர முறையில் போர் புரிவான். சுருக்கமாகக் கூறினால் கர்ணனை நான் உனக்குச் சமமாக, அல்லது உன்னை விடச் சிறந்தவனாகவே கருதுகிறேன். ஆதலால் போரில் நீ மிகவும் முயற்சி செய்தே அவனை வதம் செய்ய வேண்டி இருக்கும்.

கர்ணன் தேஜஸில் அக்னியையும், வேகத்தில் காற்றையும், கோபத்தில் யமராஜனையும், உறுதியான சரீரத்தில் சிங்கத்திற்கும் சமமானவன். பலவான். 8 அரத்னி (168 அங்குலம்) உயரமுடையவன். பெரிய புஜங்களையும், அகன்ற மார்பினையும் உடையவன். வெல்வதற்குச் கடினமானவன். அவன் அபிமான வீரன், பார்வைக்குகந்தவன், நண்பர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவன். வீரனுக்குரிய அனைத்துக் குணங்களும் நிறைந்தவன். துரியோதனனின் நன்மைக்காகப் பாண்டவர்கள் மீது துவேஷம் கொண்டவன்.

ராதேயன், உன்னையன்றி, இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் வதம் செய்ய இயலாதவன் என்பது என் கருத்து. ஆகவே இன்று நீ சூத புத்திரனை வதம் செய்துவிடு. இன்று நீ தீயவனும், பாவியும், குரூரனும், காரணமின்றிப் பாண்டவர்களிடம் பகை கொண்டவனுமான கர்ணனை வதம் செய்து உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள். கர்ணன் தன்னைக் காலனுக்கு வசப்பட்டவனாகக் கருதுவதில்லை. நீ இன்றே அவனைக் காலனுக்கு வசப்படுத்திவிடு. கர்ணன் எப்போதும் கர்வத்துடன் பாண்டவர்களை அவமானப் படுத்துகிறான். துரியோதனன் கர்ணனுடன் இருப்பதாலேயே தன்னை வீரனாகக் கருதுகிறான். எல்லாப் பாவங்களுக்கும் வேரான சூதபுத்திரன் கர்ணனை இன்று நீ கொன்று விடு.

பார்த்தா! சிங்கம் மதயானையைக் கொல்வது போல் சூதபுத்திரனைக் கொன்றுவிடு. யாருடைய பலத்தால் துரியோதனன் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை அவமதிக்கிறானோ, அந்த வைகர்த்தனை இன்று போரில் கொன்று விடு. பாரதா! மனித, யானை, குதிரைகளின் பேரழிவு உண்டாக்கி இன்றுடன் 17 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. இரு தரப்பிலும் திரண்டிருந்த பெரும்

சேனை பெரும்பாலும் அழிந்துவிட்டது. சிறிதளவே மீதியுள்ளது” என்று பகவான், அர்ஜுனன் எழுச்சியிலும் வகையில் எடுத்துக் கூறினார்.

8.43 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீஷ்ம, துரோணரின் பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தல்; அர்ஜுனனைப் புகழ்தல்

கர்ண வதத்திற்காகச் சங்கல்பம் செய்த அர்ஜுனனிடம் பகவான் வாசுதேவன் மீண்டும் கூறலானார். “பார்த்தா! நீ பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவன் உன்னுடைய பாதுகாப்பினாலேயே ச்ருஞ்ஜய, பாண்டவ வீரர்கள் போர்க்களத்தில் துணிந்து நின்றனர். உன்னால் காக்கப்பட்டே பாண்டவ, பாஞ்சால, சேதி கருகூஷ, மத்ஸ்ய தேசவீரர்கள் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்தனர். உன்னையில்லாமல் வேறு யார் கௌரவர்களைப் போரில் தோற்கச் செய்ய முடியும்? ஆண் சிங்கமே! இந்திரனுக்குச் சமமான வீரனாக இருந்தாலும் உன்னையன்றி வேறு யார் பகதத்தனை வெல்ல முடியும்? உன்னால் பாதுகாக்கப்பட்டே சிகண்டியும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் பீஷ்மரையும் துரோணாசாரியாரையும் கொன்று வீழ்த்தினர். பரத வம்சத்துச் சேனையின் இரு மகாரதி வீரர்களை, பீஷ்ம, துரோணரைப் போர்க்களத்தில் யாரால் வெல்ல முடியும்?

சேனையின் தலைவரும், வீரரும், அஸ்திரவேதாவும், பெரும் பராக்கிரமம் உடையவர்களும், போரில் பின்னிடாதவர்களுமான பீஷ்மர், துரோணர் மற்றும் கிருபர் அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா, சல்யன், ஐயத்ருதன், துரியோதனன், வைகர்த்தன் முதலிய மகாரதிகளை உன்னைத் தவிர வேறு யாரால் வெற்றி கொள்ள முடியும்? கோவாச, தாசமீய, வசாதி, ப்ராச்ய, வாடதான, போஜ, தேசத்து கர்வம் மிக்க வீரர்களின் சேனையும், யானை, குதிரைகளின் பெரும்படையும் உன் அருகிலும் பீமனுக்கு அருகிலும் வந்து அழிந்துவிட்டன. துரியோதனனின் உதவிக்கு வந்த பயங்கரமான துஷார, யவன, கச, தார்வாபிசார, தரத, கிராத, ஷக, மாடர, தங்கண, ஆந்திர, புலிந்த, மிலேச்ச, மலைநாட்டு, கடற்கரை தேசத்து வீரர்களை உன்னைத் தவிர வேறு யார் வெல்ல முடியும்?

நீ ரகூகனாக இல்லாவிட்டால் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் பெரும் சேனையை எந்த வீரனால் எதிர்க்க முடியும்? இப்போது 17 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. மகத தேசத்து ஐயத் சேனையை அபிமன்யுவும், அவனது பத்தாயிரம் யானைகளையும் குதிரைகளையும் பீமசேனனும் கொன்றுவிட்டனர். போர் தொடங்கியதும் உன்னோடும் பீமனோடும் போரிட வந்து ஏராளமான கௌரவ வீரர்கள் தங்கள் வாகனங்களோடு கொல்லப்பட்டனர். அச்சமயம் பீஷ்மர் பாண்டவர் தரப்பின் பாஞ்சால, கேகய, மத்ஸ்ய, கருகூஷ நாட்டு வீரர்களைத் தன் பாணங்களால் மரணத்திடம் அனுப்பிவிட்டார்.

பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் அம்பு செலுத்துவதின் பத்தாவது கதியால் பாணங்களைச் செலுத்தித் தொடர்ந்து பத்துநாட்கள் உன்னுடைய சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தார். அவர் ரணபூமியில் ருத்ரனையும், விஷ்ணுவையும் போலப் பாண்டவ சேனையை அழித்துவிட்டார். முட்டாளான துரியோதனன் படகில்லாமல் விபத்தென்னும் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருந்தான். பீஷ்மர் அவனைக் காப்பாற்ற விரும்பி சேதி, பாஞ்சால, கேகய மன்னர்களை வதம் செய்து, தேர், யானை, குதிரை, ரதிகளைப் பொசுக்கிவிட்டார். பீஷ்மர் தனியாகவே தன்னை எதிர்த்த பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய வீரர்களை அடித்து விரட்டினார். அர்ஜுனா! உன்னால் காப்பாற்றப்பட்டுச் சிகண்டி புருஷசிங்கம் பீஷ்மருடன் போரிட்டு வீழ்த்தினான். உன்னைப் போன்ற ஆண் சிங்கத்தை எதிர் தரப்பில் பெற்ற பீஷ்மர் இன்று அம்புப் படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மகாரதி துரோணாச்சாரியார் அதன்பின் 5 நாட்கள் பிளக்க முடியாத வியூகத்தை வகுத்து பகைவர்களை அழித்தார். ஜயத்ருதனைப் பாதுகாத்து இரவுப் போரில் தகித்தார். த்ருஷ்ட்யும்னனோடு மோதி வீரகதியை அடைந்து விட்டார். அப்போது, நீ சூதபுத்திரன் முதலியோரைத் தடுத்திராவிடில் துரோணர் போர்க்களத்தில் வீழ்த்திருக்க மாட்டார். ஜயத்ருதனை வதம் செய்த போது, நீ போரில் காட்டிய பராக்கிரமத்தை வேறு எந்த கூஷத்திரியன் செய்ய முடியும்? ஜயத்ருத வதம் ஒரு வியப்பிற்குரிய விஷயமாக அனைவராலும் கருதப்பட்டது. ஆனால் நீ அவ்வாறு செய்தது வியப்பிற்குரியதல்ல. ஏன் எனில் நீ அசாதாரண மகா ரதியாவாய். கூஷத்திரிய சமூகம் முழுவதும் உன்னால் போர்க்களத்தில் ஒரு நாளில் நஷ்டமாக முடியும். பீஷ்மரும், துரோணரும் கொல்லப்பட்ட பின் துரியோதனனின் அனைத்தும் அழிந்துவிட்டது.

இப்போது கௌரவ சேனை சூரிய சந்திரன், நகூஷத்திரங்கள் இல்லாத வானத்தைப் போல ஆகிவிட்டது. இன்று கௌரவ சேனையில் அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா, கர்ணன், சல்யன், கிருபசாரியார் ஆகிய ஐந்து மகாரதிகள் மட்டுமே மரணத்தில் இருந்து தப்பியுள்ளனர். இன்று இந்த ஐந்து மகாரதிகளையும் கொன்று நீ பகைவர்கள் இல்லாதவனாகப் புவி முழுவதையும் யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு அளித்துவிடு. விஷ்ணு தானவர்களைக் கொன்றபின் தேவர்கள் மகிழ்ந்ததைப் போல, உன்னால் பகைவர்கள் அழிந்ததும் பாஞ்சாலர்கள் மகிழ்ந்தும் அர்ஜுனா! உன்னுடைய குரு துரோணரை மதித்து, உன் உள்ளத்தில் அஸ்வத்தாமாவிடம் இரக்கம் இருக்குமானால், ஆசாரியார் என்ற கௌரவத்தால் கிருபாசாரியாரிடம் அருள்பாவம் இருக்குமானால், குந்திமாதாவின் பந்துவான க்ருதவர்மாவைக் கொல்ல விரும்பவில்லை என்றால், அல்லது மாத்திரியின் சகோதரர்

மத்ரராஜன் சல்யனைக் கொல்லாமல் இரக்கம் காட்ட விரும்பினால் பரவாயில்லை. ஆனால் பாண்டவர்களிடம் எப்போதும் வெறுப்பு கொண்டுள்ள நீசனான கர்ணனைக் கொன்று விடு. இது புண்ணிய கர்மம். இந்த விஷயத்தில் உனக்கு எந்த யோசனையும் தேவையில்லை. நான் உனக்கு ஆணையிடுகிறேன். ஆகவே கர்ணனைக் கொல்லுவதால் உனக்கு எந்தக் குற்றமும் இல்லை.

8.44 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கர்ண-துரியோதனின் அநியாயச் செயல்களை நினைவு படுத்துதல்

அர்ஜுனா! இரவு நேரத்தில் புதல்வர்களோடு உன் தாய் குந்தியை எரிக்க முயன்றதிலும், உங்களோடு சூதாடியதிலும், துரியோதனன் செய்த அனைத்துச் சூழ்ச்சிகளிலும் மூலகாரணமாயிருந்தவன் இந்தக் கர்ணனே யாவான். துரியோதனன் கர்ணன் எப்போதும் தன்னைக் காப்பாற்றுவான் என்று நம்பினான். அதனாலேயே அவன் என்னையும் கைது செய்யத் தயாராயிருந்தான். கர்ணன் ரணபூமியில் குந்தியின் ஐந்து புதல்வர்களையும் கொன்று விடுவான் என்று துரியோதனன் நம்பினான். உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தும் துரியோதனன் கர்ணனை நம்பியே உன்னோடு போரைத் தொடங்க விரும்பினான். கர்ணன் எப்போதும் நான் குந்தி புதல்வர்களையும், வாசு தேவனையும் வென்று விடுவேன் என்றே கூறி வந்தான். சபையில் துரியோதனனுக்கு உற்சாகத்தை அதிகரிக்க இவ்வாறு கர்ஜித்து வந்தவன் கர்ணன். ஆதலால் இன்று அவனை நீ கொன்று விடு.

துரியோதனன் உங்களிடம் நடந்து கொண்ட பாவம் நிறைந்த அனைத்து செயல்களுக்கும் தீயவனான கர்ணனே முக்கிய காரணமாவான். காளையைப் போன்ற பெரும் வீரனும், பீஷ்மர், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, கிருபர் அனைவரையும் போரில் துன்புறுத்தியவனுமான சுபத்ராவின் புதல்வன் அபிமன்யுவின் வதத்திலும் கர்ணனின் துரோகமே காரணமாயிருந்தது. அபிமன்யுவின் முன் நிற்கமாட்டாமல் கர்ணன் போரிலிருந்து விலகிவிட்டான். துரோணருடைய சொற்களைக் கேட்டுக் கர்ணன் அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டிய பின்னரே மற்ற மகாரதிகள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு கொன்றுவிட்டனர்.

இதைத் தவிர, கர்ணன் நிறைந்த சபையில் பாண்டவ-கௌரவர்களுக்கு முன்னால் திரௌபதியிடம் கடுஞ்சொற்களைக் கூறினான், “கிருஷ்ணா! பாண்டவர்கள் நஷ்டமாகி நிரந்தர நரகத்தில் விழுந்து விட்டனர். அழகியே! நீ இப்போது வேறு ஒரு கணவனை வரித்துக் கொள். இன்று முதல் நீ திருதராஷ்டிர மன்னரின் தாசியாவாய். ஆகவே அரண்மனைக்குள் செல். பாண்டவர்கள் உன்னுடைய கணவர்களாக இல்லை. அவர்கள் உன் மீது

எந்த உரிமையும் கொள்ள முடியாது. பாஞ்சால ராஜகுமாரியே! இப்போது நீ தாசர்களின் மனைவி. சுயமேதாசியுமாவாய். இன்று பாண்டவர்கள் துரியோதனனுடைய தேஜஸால் நஷ்டமாகிவிட்டனர். இவர்கள் பதர் எள்ளைப் போன்ற அலிகள். நரகத்தில் மூழ்கியவர்கள். இன்று முதல் இவர்கள் கௌரவ மன்னர்களின் சேவையில் அடிமைகளைப் போல ஈடுபடுவார்கள். இவ்வாறு பாவம் நிறைந்த சொற்களை உன் முன்னாலேயே கர்ணன் துருபதகுமாரியிடம் கூறியுள்ளான். உன் பாணங்களால் அவனுடைய அந்தச் சொற்களுக்குப் பதிலளித்து அவனை நிரந்தரமாக அமைதியாக்கி விடு. துஷ்டனான கர்ணன் காண்டபத்திலிருந்து விடுக்கப்பட்ட பாணங்களால் காயப்பட்டுப் பீஷ்ம துரோணரின் சொற்களை நினைவு கூறட்டும்.

இன்று உன் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட மன்னர்கள் கர்ணன் தன் தேரிலிருந்து கீழே விழுவதைப் பார்க்கட்டும். இன்று கர்ணன் ரத்தத்தில் மூழ்கிப் பூமியில் கிடந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கட்டும். அவனுடைய ஆயுதங்கள் இங்கும் அங்கும் விழட்டும். சல்யன் உன் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் தேரை விட்டு விட்டு ஓடட்டும். பார்த்தா! நீ சூத புத்திரன் கர்ணன் பார்க்கும்போதே அவன் புதல்வன் வ்ருஷசேனனைக் கொன்று விட்டால், தீயவனான கர்ணன், பீஷ்மரும், துரோணரும் கூறிய சொற்களை நினைத்துப் பார்ப்பான். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும், உன் பகைவன் துரியோதனன் தன் வாழ்க்கை, ராஜ்யம் இரண்டிலும் அவநம்பிக்கை கொள்ளட்டும்.

அர்ஜுனா! பாஞ்சால வீரர்கள், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், அவனுடைய புதல்வர்கள், சிகண்டி, நகுல, சகதேவர், துர்முகன், ஜனமேஜயன், சுதர்மா, சாத்யகி அனைவரும் கர்ணன் வசப்பட்டுள்ளதை நீ அறிய வேண்டும். பீஷ்மரை எதிர்த்து, அவரால் தாக்கப்பட்டும் ஓடாத பாஞ்சால வீரர்கள் கர்ணனிடம் சிக்கி அவலக்குரல் எழுப்புவதைக்கேள். துரோணர் ஒவ்வொரு நாளும் பாஞ்சாலர்களை அழித்து வந்தார். ஆனால் பாஞ்சாலர்கள் தங்கள் நண்பர்களான பாண்டவர்களுக்காக எப்போதும் துணிந்து போர் புரிந்தனர். அவர்கள் போரில் பகைவரை வெல்லத்தயாராக உள்ளனர். போரில் விலகாத அவர்களைக் கர்ணன் தன் பாணங்களால் கொன்று கொண்டிருக்கிறான். கர்ணன் என்னும் ஆழமான பெருங்கடலில் பாஞ்சாலர்கள் படகின்றி மூழ்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கர்ணன் பரசுராமரிடம் பெற்ற பார்கவாஸ்திரம் இன்று பாண்டவப் பெருஞ்சேனையைத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பார்த்தா! கோபம் கொண்ட பீமசேனன் ச்ருஞ்ஜயர்களின் துணையுடன் கர்ணனுடன் போரிட்படி அவனுடைய பாணங்களால் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். உடலில் தோன்றிய பிணிக்குச் சிகிச்சை செய்யாவிடில்

அது சரீரத்தையே அழித்து விடுவது போல், கர்ணன் கொல்லப்படாவிட்டால் அவன் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும், ச்ருஞ்சயர்களையும் அழித்து விடுவான். அர்ஜுனா! இன்று நீ உன் சபதத்திற்கேற்ப, கர்ணனை வதம் செய்து பெரும் புகழை அடைவாயாக, சிறந்த வீரனே! நீ மட்டுமே போரில் கர்ணனுடன் கௌரவர்கள் அனைவரையும் வெல்ல முடியும். மற்றவர்களால் அல்ல. நான் உன்னிடம் உண்மையையே கூறுகிறேன். பார்த்தா! நீ இன்று மகாரதி கர்ணனைக் கொன்று இப்பெரும் காரியத்தை நடத்தி முடித்துக் காரியம் கைகூடப் பெற்று, உன் விருப்பம் நிறைவேறிச் சுகமுடையவனாய் ஆவாயாக” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனின் வீரத்தைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து, கர்ணன் செய்த தீமைகளை நினைவூட்டிக் கர்ண வதத்திற்கு அவரை உற்சாகப்படுத்தினார்.

8.45 அர்ஜுனனின் உற்சாகம் காண வதத்திற்கான நம்பிக்கை

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் ஒரே கணத்தில் சோகம் நீங்கி, மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் நிரம்பப் பெற்றார். காண்டீபத்தின் நாணைத் துடைத்து அதை டங்காரம் செய்தார். பின்னர் வாசுதேவனிடம் கூறலானார். “கோவிந்தா! தாங்கள் என்னுடைய சுவாமி, பாதுகாவலர் என்னும் போது போரில் என்னுடைய வெற்றி உறுதியானதே உலகில் கடந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் நிர்ணயிப்பது தாங்களே. உங்கள் அருளால் மூவுலகையும் வெல்ல முடியும் என்றால் கர்ணனை வெல்வது பெரிய விஷயமா?

ஜனார்த்தனா! நான் ரணபூமியில் பயமின்றிச் சஞ்சரிக்கும் கர்ணனையும் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சால சேனையையும் பார்க்கிறேன். கர்ணன் பார்கவாஸ்திரத்தை இந்திரன் வஜ்ரத்தைப் பிரயோகிப்பது போல் பிரயோகித்துள்ளான். நிச்சயம் இந்தப் போரில் கர்ணன் கொல்லப்படுவான். இன்று காண்டீபத்திலிருந்து வெளிப்படும் ‘விகர்ண’ என்னும் பாணங்கள் கர்ணனை யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிடும். இன்று திருதராஷ்டிர மன்னர், ராஜ்யத்திற்கு உரிமையற்ற துரியோதனனை மன்னனாக்கியதற்காகத் தன் புத்தியை அவமதிக்கப் போகிறார். இன்று அவர் ராஜ்யம், சுகம், தேசம், நகரம், தன் புதல்வர்கள் அனைத்தையும் இழந்துவிடப் போகிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று என்னுடைய பாணங்களால் கர்ணனுடைய சரீரம் துண்டு துண்டாவதைக் கண்டு, துரியோதனன் சமாதானத்திற்காகத் தாங்கள் கூறிய சொற்களை நினைக்கப் போகிறான். சுபல புத்திரன் சூதாடி சகுனிக்கு இன்று என்னுடைய பாணங்களே பந்தயம். காண்டீபமே பகடை தேரே மண்டலம் என்பது தெரிந்து விடும். இன்று கர்ணனை என்னுடைய பாணங்களால் கொன்று யுதிஷ்டிரரின் கவலையால் தோன்றிய உறக்கமின்மை

என்ற பிணியை விரைவில் விலக்கி விடுவேன். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ந்து நீண்ட காலத்திற்குச் சந்தோஷமும், சுகமும் அடைவார்.

மது சூதனா! எந்தத் தீயவன் என்னுடைய வதத்திற்காக, “அர்ஜுனனைக் கொல்லாதவரை மற்றவர் மூலம் காலைக் கழுவ மாட்டேன்.” என்று சபதம் செய்துள்ளானோ, அந்தப் பாவியின் விரதத்தைப் பொய்யாக்கி அவனைத் தேரிலிருந்து கீழே வீழ்த்துவேன். கர்ணன் தன்னைப் புகழ்ந்தபடி, திரௌபதியிடம், “கிருஷ்ணே! நீ கணவனில்லாதவள் என்று கூறிய சொல்லை என்னுடைய பாணங்கள்பொய்யாக்கிக் காட்டப் போகின்றன. என் மூலம் காண்டவத்திலிருந்துவிடப்படும் மின்னல் போன்ற பாணங்கள் கர்ணனுக்குப் பரமகதியை அளிக்கப் போகின்றன. ராதேயன் நிறைந்த சபையில் பாண்டவர்களை நிந்தித்து திரௌபதியிடம் கடும் சொற்களைக் கூறியதற்காக மிகவும் பச்சாதாபப் படப் போகிறான். அங்கு பதர் எள்ளைப் போல அலிகளாகக் கூறப்பட்டவர்கள், இன்று வைகர்த்தன் கொல்லப்பட்டதும் நல்ல எள்ளாகவும், சூரவீரர்களாகவும் நிரூபணமாவார்கள்.

தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்ட சூதபுத்திரன், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களிடம்” நான் பாண்டவர்களிடமிருந்து உங்களைக் காப்பேன்” என்று கூறிய சொல் இன்று பொய்யாகிப் போகும். பாண்டவர்களைப் புதல்வர்களோடு அழிப்பேன் என்று கூறிய கர்ணனை இன்று நான் அழித்து விடுவேன். யாருடைய பலபராக்கிரமத்தை நம்பித் துரியோதனன் நம்மை அவமதித்து வந்தானோ, அந்தக் கர்ணனை இன்று போரில் வதம் செய்து, யுதிஷ்டிரரைத் திருப்தி செய்வேன். இன்று கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும், திருதராஷ்டிரரும் அவருடைய புதல்வர்களும் சிங்ககத்திடம் பயந்த மாணைப்போல ஓடட்டும். கர்ணன் தன் புதல்வர்களோடு என்னால் கொல்லப்பட்டதும், துரியோதனன் நிரந்தர சோகத்தை அடையட்டும். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு துரியோதனன் என்னை வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவன் என்று கருதட்டும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சினம் கொண்ட துரியோதனன், பேரன், மந்திரி, பணியாட்கள் அனைவரோடும் திருதராஷ்டிரரை அரசில் இருந்து அவநம்பிக்கை அடையச் செய்வேன். இன்று போரில் அனைவரும் பார்க்கும் போதே நான் ராதேயனின் தலையை வெட்டிவிடுவேன். கூறிய விபாடங்களாலும், சிறிய கத்திகளாலும் கர்ணனின் அங்கங்களை வெட்டப் போகிறேன். இன்று யுதிஷ்டிர மன்னர் பெரும் கஷ்டத்திலிருந்தும் நீண்ட கால மானசீக சாபத்திலிருந்தும் விடுதலை அடைந்து விடுவார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று நான் ரணகளத்தில் கர்ணனுக்குப் பின்னால் செல்லும் சொர்ணக்கவசமும், குண்டலங்களும் அணிந்த மன்னர்களின் சடலங்களால் ரணபூமியை மூடிவிடுவேன். இன்று கூறிய பாணங்களால்

அபிமன்யுவின் பகைவர்கள் அனைவரையும் கடைந்து விடுவேன். இன்று இந்தப் பூமியைத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் இன்றி என் சகோதரனுக்கு உரிமையாக்குவேன். கர்ணனைக் கொன்று, இன்று 13 வருடங்களாகச் சேர்த்து வைத்திருந்த துக்கத்தைத் துறப்பேன். இன்று கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் என்னுடைய கௌரவம் அதிகரிக்கும். சைனேயன் சாத்யகிக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சி உண்டாகும் தெரியுமா? நான் கர்ணனையும் அவனுடைய மகாரதி புதல்வர்களையும் கொன்று பீமசேனன், நகுல-சுகதேவர் மற்றும் சாத்யகியை மகிழ்விப்பேன்.

இன்று போரில் கர்ணனை வதம் செய்து நான் த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி மற்றும் பாஞ்சாலர்களின் கடனிலிருந்து விடுதலை பெறுவேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தனுர் வேதத்தில் எனக்கு நிகரானவர் இந்த உலகில் வேறு யாரும் கிடையாது. பராக்கிரமத்தில் என் போன்றவர் யார் உளர்? என்னைப் போன்ற பொறுமையுடையவர் வேறு யார் உள்ளனர்? கோபத்திலும் என்னைப் போன்று மற்று ஒருவர் கிடையாது. நான் தனியாகவே அம்புகளின் ஜ்வாலையோடு கூடிய காண்டிபத்தால் கௌரவ, வாஹ்லீகர் அனைவரையும் சேனைகளோடு வென்று, கொன்று, கோடைக்காலத்தில் காய்ந்த விறகில் பிடித்த தீயைப் போலச் சாம்பலாக்கி விடுவேன். என்னுடைய ஒரு கையில் அம்பு சின்னங்கள் கொண்ட ரேகையும், மற்றொன்றில் விரிந்த பாணத்தோடு கூடிய வில்லின் ரேகையும் உள்ளன. என்னுடைய கால்களில் தேர் மற்றும் கொடிச் சின்னங்கள் உள்ளன. என் போன்ற லக்ஷணம் உடைய வீரன் போருக்கு முன் வரும்போது, அவனைப் பகைவர் வெல்ல முடியாது.” இவ்வாறு தனக்கு உற்சாக மூட்டிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நம்பிக்கையுடன் பதில் அளித்த இணையற்ற வீரனான அர்ஜுனன் பீமசேனனுக்கு உதவவும், கர்ணனை வதைக்கவும் விரும்பிப் போர்க்களம் நோக்கி விரைந்தார்.

8.46 அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அழித்தல்

போர்க்களத்தில் பகைவரின் சிம்மநாதத்தைக் கேட்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் பீமசேனன் இருக்குமிடத்திற்கு விரைந்து தேரைச் செலுத்தக் கூறினார். இச்சமயம் பகைவரின் நால்வகைச் சேனையும் அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதற்காக முன் வந்தனர். பகைவரின் உடல், உயிர், பாவம் அனைத்தையும் அழிக்கும் வகையில் அர்ஜுனன் அவர்களுடன் போரிட்டார். பகை வீரர்கள் செலுத்திய அஸ்திர சஸ்திரங்களையும், தனியாக அர்ஜுனன் தன்னுடைய கத்தி மற்றும் அர்த்த சந்திர பாணங்களால் வெட்டி விட்டார். புயலில் பெயர்க்கப்பட்ட காட்டைப் போல பகைவர்களின் தலைகளையும், புஜங்களையும் குதிரைகளையும், யானைகளையும், தேர்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். இந்திரன் பலாசுரனை அழிப்பதற்கு வேகமாகச் சென்றதைப் போல, தன்னுடைய பாணங்களால் பகைவரின்

படைகளைப்பிளந்தபடி, கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிப் பகைவரின் சேனைக்குள் புகுந்தார்.

அப்போது கௌரவ சேனையின் நால்வகைப் படையும் கடல்நீரின் ஓலியைப் போல, பேரொலி எழுப்பியவாறு அர்ஜுனனை நோக்கி ஓடியது. ஆனால் அர்ஜுனன் தன்னைத் தாக்கிய வீரர்களை அழித்துவிட்டார். பகைவர்கள் சக்தி, பிராசம், தோமரம், குணபம், கூடம், பரிகம், பரசு, கத்தி, ஏர் முதலிய அனைத்து ஆயுதங்களாலும் அர்ஜுனனை மூடினர். அர்ஜுனன் அவர்கள் அனைவரையும் அடித்து 400 மகாரதி வீரர்களை யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார். பகைவரின் சேனையை மிகவும் காயப்படுத்தி விரட்டியபின் பார்த்தன் கர்ணனின் சேனைக்கு முன்னால் சென்றார். பார்த்தனின் தேர் ஓசையைக் கேட்ட பீமசேனன் தன் சகோதரனைத் தரிசிக்கும் ஆவலுடன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

8.47 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்

அதே சமயம் பகைவரை அழிக்கும் அர்ஜுனன் சினங் கொண்ட சூதபுத்திரனைக் கண்டார். தானும் கௌரவர்களின் சதுரங்கிணி சேனையை அழித்து உதிர நதியைப் பெருகச் செய்தார். பின்னர் அர்ஜுனன், வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறினார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ரணபூமியில் சூதபுத்திரன் கர்ணனின் கொடி தென்படுகிறது. பீமசேனன் முதலிய மகாரதிகள் கர்ணனுடன் போர்புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பாஞ்சால வீரர்கள் கர்ணனிடம் பயந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதோ! வெண் குடையின் கீழ் நிற்கும் துரியோதனன் கர்ணனிடம் தோற்று ஓடிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சாலர்களை விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா ஆகியோர் துரியோதனனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாம் இவர்களைக் கொல்லாவிடில் இவர்கள் சோமகர்களை அழித்து விடுவார்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தேரைச் செலுத்தும் கலையில் சிறந்த சல்ய மன்னர், சூத புத்திரனின் தேரைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். தாங்கள் தேரை அங்கேயே செலுத்துங்கள். நான் போரில் கர்ணனை வதம் செய்யவில்லை என்றால் அவன் பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய மகாரதிகளை மீதமின்றிச் செய்து விடுவான். யாரையும் உயிரோடு விடமாட்டான்.” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கர்ணனிடம் தேரைச் செலுத்த முற்பட்டார்.

8.48 மீண்டும் கௌரவ சேனையின் அழிவு

அர்ஜுனன் தன்னிடம் போரிட வருவதைக் கண்ட கர்ணன், துரியோதனன் க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா ஆகிய கௌரவ மகாரதிகளிடம் அர்ஜுனனைத் தடுத்து நிறுத்திப் போரிடுமாறு கூறினான். அவர்கள்

அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் களைப்படையச் செய்து விட்டால் தான் சுகமாக அவரை வதைக்க முடியும் என்றான். கர்ணன் கூறியவாறு கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் அர்ஜுனனைக்காயப்படுத்தினர். அர்ஜுனன் அவ்வீரர்கள் அனைவரையும் கடல் நதிகளின் நீரைத் தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வது போல அவர்களைத் துன்புறுத்தினார். அர்ஜுனன் எப்போது பாணங்களை எடுத்துக் குறிவைத்து விடுக்கிறார் என்பதே தெரியவில்லை. ஆனால் வாகனங்களும் வீரர்களும் உயிரிழந்து விழுந்து கொண்டே இருந்தனர். அர்ஜுனன் பிரளயகால சூரியனைப் போலக் காணப்பட்டார். அவரது காண்டீபம் சூரிய மண்டலத்தை போலவும், பாணங்கள் சூரியனின் கிரகணங்களைப் போலவும் காணப்பட்டன. கௌரவர்கள் அர்ஜுனனைப் பார்க்கத் திறன்றி விட்டனர். கௌரவ மகாரதிகள் செலுத்திய பாணங்களைப் பார்த்தன் சிரித்தவாறு தன் அம்புக் கூட்டங்களால் வெட்டி விட்டார்.

அப்போது, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, துரியோதனன், அஸ்வத்தாமா ஆகியோர் மலைமீது மழை பொழியும் மேகங்களைப் போல, அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழியலானார்கள். கௌரவ மகாரதிகள் செலுத்திய சிறந்த பாணங்களை அர்ஜுனன் உடனே வெட்டிவிட்டார். அஸ்வத்தாமா பத்து பாணங்களால் அர்ஜுனனையும், மூன்றால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், நான்கால் அவருடைய குதிரைகளையும் காயப் படுத்தினான். அர்ஜுனன் கொடியில் இருந்த வானரத்தின் மீதும் அம்பு மழை பொழிந்தான். அர்ஜுனன் தன்னுடைய பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிச் சாரதியின் தலையைத் துணித்துக் குதிரைகளைக் கொன்று, கொடியை வீழ்த்திவிட்டான். வேறு வில்லை எடுத்த அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அருகில் இருந்து காயப்படுத்தத் தொடங்கினான்.

கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, துரியோதனன் ஆகியோர் பாண்டு புதல்வனைப் பாணங்களால் அடித்தனர். ஆயிரம் கைகளை உடைய கார்த்தவீர்யார்ஜுனனைப் போன்ற அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால், கிருபாசாரியாரின் வில், அம்பு, குதிரைகள், கொடி மற்றும் சாரதியையும் துளைத்து விட்டார். முன்பு பீஷ்மரை ஆயுதங்களால் மறைத்தது போல் கிருபாசாரியாரை ஆயிரம் பாணங்களால் கட்டிவிட்டார். அத்துடன் துரியோதனனின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டி விட்டார். க்ருதவர்மாவின் குதிரைகளைக் கொன்று கொடியைத் துண்டாக்கினார். இதன் பின் சாரதி, வில், கொடியுடன் தேர்களையும், யானை, குதிரைகளையும் அழிக்கலானார்.

நீரில் உடைந்த பாலத்தைப் போலச் சிதறித் துன்புற்ற பகைவர் அனைவரையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் தேரின் மூலம் வலமாக்கினார்.

இச்சமயம் மற்ற கௌரவ வீரர்கள் தனஞ்ஜயன் மீது தேரின் மூலம் தாக்குதலைத் தொடங்கினர். சிகண்டி, சாத்யகி, நகுல-சகதேவர் அனைவரும் அவர்களைத் தடுத்தனர். பின்னர் கௌரவ வீரர்களும் பாண்டவ வீரர்களும் பரஸ்பரம் போரிட்டு ஒருவரை ஒருவர் அழிக்கலாயினர்.

8.49 அர்ஜுனன் பீமனைக் காப்பாற்றிக் கௌரவ சேனையை அழித்தல்

இச்சமயம் கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் பீமனோடு போரிட்டனர். அவர் கௌரவர்களின் படைக்கடலில் மூழ்குவது போலக் காணப்பட்டார். அர்ஜுனன் பீமனைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கர்ணனின் சேனையை விட்டு விட்டு பீமனுக்குத் துணையாகப் போரிட்டார். மகாபாஹு தனஞ்ஜயன் கௌரவ வீரர்களின் காலன் ஆகிவிட்டார். பார்த்தன் பல்லங்களாலும், ஷூரப்ரங்களாலும், நாராசங்களாலும் பகைவரின் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் வெட்டித் தலையை உடலில் இருந்து பிரித்து விட்டார். தேர்கள், யானைகள் குதிரைகள் அனைத்தும் சின்னாபின்னமாயின. தங்கக் கவசமும், ஆபரணமும் அணிந்திருந்த வீரர்கள் ஏறியிருந்த 400 யானைகளைக் கொன்று வீழ்த்தினார். கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும், குதிரைகளாலும், உடைந்து சிதறிய தேர்களாலும், இங்கும் அங்கும் வீசப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் அர்ஜுனன் போர்க்களத்தின் வழியை மறைத்து விட்டார்.

அர்ஜுனனின் பாணங்களால் காயமுற்ற கௌரவ சேனை கடலில் எழும்பிய புயலுடன் மோதிய கப்பலைப் போல் பிளக்கப்பட்டது. காண்டீவத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட பாணங்கள் எரி நகூஷத்திரத்தையும், மின்னலையும், இடியையும் போலப் பிரகாசித்தவாறு கௌரவ சேனையைத் தகிக்கலாயின. கிரீடி அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை அரைத்துவிட்டார். எல்லாத் திசைகளுக்கும் விரட்டி விட்டார். சவ்யசாசியின் பாணமென்னும் அக்னியால் எரியும் கௌரவ வீரர்கள் நாற்புறமும் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர். ரணபூமியில் துன்புற்ற கௌரவ சேனை முழுவதும் பீமசேனனை விட்டு விலகி விட்டது.

கௌரவ வீரர்கள் ஓடிவிட்டதால், போரில் தோல்வியுறாத அர்ஜுனன் பீமனுக்கு அருகில் சென்று அவரிடம், யுதிஷ்டிரரின் உடலில் இருந்து பாணங்கள் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. அவர் இப்போது நலமுடன் உள்ளார் என்று தெரிவித்த பின்னர் பீமசேனனிடம் அனுமதி பெற்று அங்கிருந்து சென்றார். அச்சமயம் துச்சாதனனுக்கு இளையவர்களான திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்துப் பேர் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் வில்லை ஏந்திப் பாணங்களால் அர்ஜுனனைத் தாக்கத் தொடங்கினர். பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனன் மூலம் இவர்களை யமலோகத்திற்கு

அனுப்புவது ஏற்றதல்ல என்று கூறித் தேரின் மூலம் அவர்களைத் தனக்கு வலமாக்கிச் சென்று விட்டார்.

அர்ஜுனன் தேர் வேறுபக்கம் செல்லத் தொடங்கியதும் மற்ற கௌரவ வீரர்கள் அவரைத் தாக்கத் தொடங்கினர். அவர்களின் கொடி, குதிரை, வில் மற்றும் அம்புகளைத் தன் நாராசங்களால் வெட்டி வீழ்த்தி அர்ஜுனன் முன்னேறினார். அச்சமயம் சம்ஷப்தக வீரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். கர்ணனின் தேரை நோக்கிச் சென்ற அர்ஜுனனை 90 சம்ஷப்தக வீரர்கள் தாக்கினர். அவர்கள் அனைவரையும் பார்த்தன் கொன்று வீழ்த்தினார். கௌரவ சேனையின் குதிரைப்படையும், காலாட்படையும் களைத்து விட்ட நிலையில், யானைப்படை அர்ஜுனனுடைய போக்கைத் தடுத்தது. அர்ஜுனனை கத்தி, ருஷ்டி, கதை, வாள், அம்பு முதலியவற்றால் கௌரவர்கள் மறைத்து விட்டனர். அவை அனைத்தையும் அர்ஜுனன் சின்னா பின்னமாக்கினார். அப்போது துரியோதனனின் கட்டளைப் படி 1300 யானைகளைக் கொண்ட மிலேச்சப் படை அர்ஜுனனைத் தாக்கியது. அப்படை முழுவதையும் தனஞ்ஜயன் அழித்து விட்டார்.

காயமுற்ற யானைகளும், குதிரைகளும், வீரர்களும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஓடலாயினர். அர்ஜுனன் தன்னுடைய புஜபலத்தால் தனியாகவே ரதிகளையும், குதிரை, யானை வீரர்களையும் தோல்வியுறச் செய்தார். பின்னர் மறுபக்கம் யானை, தேர், குதிரைப்படைகள் போர்க்களத்திற்கு வந்தன. அச்சேனை அர்ஜுனனுக்கு எதிரில் நின்று கர்ஜனை செய்தது. மூன்று வகை சேனைகளால் அர்ஜுனன் சூழப்பட்டதைக் கண்ட பீமசேனன் தன்னோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்த ரதிகளை விட்டுவிட்டுத் தனஞ்ஜயனை நோக்கி விரைந்து வந்தார். அர்ஜுனனால் கொல்லப்படாமல் மீதமிருந்த வீரர்களையும், குதிரைகளையும் சம்ஹாரம் செய்யலானார்.

8.50 அர்ஜுனன், பீமசேனன் இருவரும் கௌரவ சேனையை எதிர்த்தல்

அச்சமயம் பீமார்ஜுனர்களின் அஸ்திர சஸ்திரங்களால் சூழப்பட்ட கௌரவ சேனை உற்சாகமிழந்து விலகி ஐடத்தைப் போலாயிற்று. அர்ஜுனன் தன் உயிரை வருத்தும் பாணங்களால் அதனை மறைத்து விட்டார். பார்த்தனுடைய பாணங்களால் காயம்பட்ட கௌரவர்கள் பெரும் துயரக் குரல் எழுப்பினர். மிகவும் பயத்துடன் ஒருவர் பின் மற்றவர் மறைந்து கொண்டனர். அங்கு மீண்டும் நடைபெற்ற பெரும் போரில் அர்ஜுனனால் பிளக்கப்படாத ஒரு தேர், குதிரை வீரர்கள் கூடக் கிடையாது. சேனை முழுவதும் குருதியில் குளித்து எரிவது போலக் காணப்பட்டது. ஆனாலும் கௌரவ சேனை போரை விடவில்லை. அவர்கள் கொல்லப்படும்

அர்ஜுனனை விடவில்லை. சவ்யசாசியின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டு கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனின் வாழ்வில் அவநம்பிக்கை கொண்டனர்.

அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனை விட்டு எல்லாத் திசையிலும் ஓடினர். ஆனால் தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு கர்ணனையே அழைத்தனர். பார்த்தன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைப் பொழிந்து பீமன் முதலியோரை மகிழ்ச் செய்து கௌரவ சேனையை அடித்து விரட்டலானார். வீரர்கள் கர்ணனையே தங்கள் ரக்ஷகனாகக் கருதிக் கர்ணன் அருகில் சென்று ஒளிந்து கொண்டனர். கர்ணன் அவர்களுக்கு ஆதரவளித்து, பயப்படாதீர்கள்; என்னருகில் வந்து விடுங்கள் என்று கூறினான்.

8.51 கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன் வதம்

பீமசேனன் துச்சாதனனைக் கோரமாக வதைத்து, பத்து திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களையும் கொன்றுவிட்டதைக் கண்ட கர்ணன் செயலற்று நின்றான். அச்சமயம் கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன் மிகவும் சினத்துடன் பாண்டவ சேனையைத் தாக்கலானான் நகுலனை தேரிழக்கச் செய்தான். தன் தேரில் நகுலனை ஏற்றிக் கொண்ட பீமசேனன், அர்ஜுனனிடம், “வருஷசேனன் நகுலனைத் துன்புறுத்தியதைப்பார். நம்மை மிகவும் வதைத்துக் கொண்டிருக்கும் அவனைக் கொன்று விடு” என்றார். நகுலனும் அர்ஜுனனிடம், “சகோதரா! இந்த வருஷ சேனனை விரைவில் கொன்றுவிடுங்கள்” எனக் கூறினார். தன் இருசகோதரர்களும் வருஷசேனனால் துன்புறுத்தப்பட்டதையும், அவனைக் கொன்று விடும் படிக்கூறியதையும் கேட்ட அர்ஜுனன் வருஷ சேனனிடம் விரைந்தார்.

வருஷசேனன் தன்னுடன் அர்ஜுனன் போரிட வந்ததைக் கண்டும் கலங்கவில்லை. அவன் சதாநீகனைத் தன் பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். பீமன் மீது 3, அர்ஜுனன் மீது 3, நகுலன் மீது 7, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மேல் 12 பாணங்களை அடித்தான். கௌரவர்கள் வருஷ சேனனின் பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்தார்கள். ஆனால் அறிந்தவர்கள் இவன் அர்ஜுனனால் நெருப்பிற்கு ஆஹாரம் ஆகப் போகிறான் என்பதை உணர்ந்தார்கள். அர்ஜுனன் நகுலனின் சேனைகள் வருஷசேனனால் கொல்லப்பட்டதையும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காயமடைந்ததையும் கண்டு சினத்துடன் வருஷசேனனுடன் போரிட்டார்.

அர்ஜுனன் தன்னைத் தாக்க வந்ததைக் கண்ட வருஷசேனன், அர்ஜுனனை நோக்கி ஓடி அவரை ஒரு கூரிய பாணத்தால் காயப்படுத்திப் பெரும் கர்ஜனை புரிந்தான். பின்னர் பயங்கரமான பாணங்களால் அர்ஜுனனின் இடது புஜத்தில் அடித்து, 9 பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் காயப்படுத்தினான். மறுபடியும் அர்ஜுனன் மீது பத்து பாணங்களைத்

தொடுத்தான். அர்ஜுனன் இச்சமயம் வருஷசேனனின் வதத்தை மனத்தில் தீர்மானித்தார். கோபத்துடன் புருவங்களை நெறித்தார்.

பின்னர் தனஞ்ஜயன் சிரித்தபடியே, கர்ணன், அஸ்வத்தாமா மற்றும் துரியோதனன் இவர்களை நோக்கிக் கூறலானார்; “கர்ணா! இன்று போர்க்களத்தில் நீ பார்க்கும்போதே, உக்கிர பராக்கிரமியான வருஷ சேனனை என்னுடைய கூரிய பாணங்களால் யமலோகத்திற்கு அனுப்பப் போகிறேன். என்னுடைய வேகம் மிகுந்த புத்திரன் மகாரதி அபிமன்யு தனியாக இருந்தான். நான் அவனோடு இல்லை. அந்த நிலையில் நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அவனை வதம் செய்தீர்கள். உங்களுடைய அந்த செயல் நீசத்தனமானது என்று அனைவரும் கூறுகிறார்கள்.

இன்று நான் உங்கள் அனைவருக்கும் எதிரில் வருஷ சேனனை வதம் செய்வேன். தேரில் அமர்ந்துள்ள மகாரதிகளே! முடிந்தால் உங்களுடைய இந்தப் புதல்வனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். அர்ஜுனனாகிய நான் இன்று ரணபூமியில் முதலில் உக்ரவீரனான வருஷசேனனைக் கொல்வேன். பிறகு விவேகமில்லாத சூத புத்திரனாகிய உன்னையும் வதம் செய்யப்போறேன். கர்ணா! நீ தான் இந்தக் கலகத்தின் வேராவாய் . உன் கர்வம் துரியோதனனின் உதவி கிடைத்ததும் அதிகமாகிவிட்டது. இன்று போர்க்களத்தில் நான் உன்னை வதம் புரிவேன். யாருடைய அநியாயத்தால் இன்று இந்தப் பெரும் அழிவு உண்டாகியுள்ளதோ, அந்த நராதபன் துரியோதனனை பீமன் போரில் வதம் செய்வார்” என்று கூறினார்.

பின்னர் அர்ஜுனன் தன் வில்லை நன்றாகத் துடைத்தார். வருஷ சேனனைக் குறிவைத்து அம்புகளால் அடிக்கலானார். பத்து பாணங்களால் அவனுடைய மர்மஸ்தானங்களில் பயமின்றி அடித்தார். பிறகு நான்கு பாணங்களால் அவனுடைய வில்லையும், இரு புஜங்களையும், தலையையும் வெட்டி விட்டார். கைகளும், தலையும் இல்லாத வருஷசேனனின் சரீரம் பூமியில் விழுந்தது. மகன் கொல்லப்பட்டுத் தேரில் இருந்து விழுவதைக் கண்ட கர்ணன் பெரும் சினத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கினான்.

8.52 கர்ணனோடு போரிடுவது குறித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்

தேவர்களாலும் வெல்ல அரிதானவனான கர்ணனின் தேர் அர்ஜுனனை நோக்கி வருவதைப் பார்த்த பகவான் வாசுதேவன். அர்ஜுனனிடம், சிரித்தவாறு கூறலானார். “பார்த்தா! சல்யன் யாருக்குச் சாரதியோ, வெண் குதிரைகள் எந்தத் தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ளனவோ, அந்தக் கர்ணன் தேரோடு இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான். தனஞ்ஜயா! நீ யாரோடு போரிட வேண்டுமோ, அந்தக் கர்ணன் தேரோடு இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

இந்திர வில்லைப் போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் யானைக் கயிற்றுச் சின்னமுடைய அவன் கொடியைப் பார். மேகம் நீரைப் பொழிவது போல அவன் அம்பு தாரையைப் பொழிந்து கொண்டிருக்கிறான். மத்ரமன்னர் சல்யன் தேரின் முன்பகுதியில் அமர்ந்து குதிரைகளைக் கட்டுப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

துந்துபியின் கம்பீர கோஷத்தையும், பயங்கர சங்கொலியையும் கேள் கர்ணனுடைய வில்லின் டங்காரத்வனி கேட்கிறது. பாஞ்சால மகாரதிகள் கர்ணனைக் கண்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கௌந்தேயா! நீ முழுமையாக முயற்சி செய்து சூதபுத்திரனை வதம் செய்ய வேண்டும். வேறு எந்த மனிதனும் கர்ணனின் பாணங்களைச் சகிக்க முடியாது. தேவ, அசுர, கந்தர்வ, சராசர பிராணிகளோடு மூவுலகத்தையும் நீ வெல்ல முடியும். இது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மூன்று கண்களும், தலையில் ஐடையும் உள்ள, மற்றவர்களால் பார்க்கவும் முடியாத, எல்லா ஜீவன்களுக்கும் நன்மை புரியும் மஹாதேவன் சாக்ஷாத் சிவனை நீ போரின் மூலம் ஆராதித்துள்ளாய். மற்ற தேவர்களும் உனக்கு வரமளித்துள்ளனர். ஆகையால் மஹாபாஹு பார்த்தா! தேவாதி தேவன் திரிகுலதாரிசங்கரனின் அருளால், இந்திரன் நமுசியை வதம் செய்தது போல் கர்ணனை வதம் செய்து விடு. பார்த்தா! உனக்கு எப்போதும் நன்மை உண்டாகட்டும். நீ போரில் வெற்றியடைவாய்.” என்று உரைத்தார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அர்ஜுனன் பதிலளித்தார். “மதுசூதனா எனக்கு வெற்றி உண்டாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏன் எனில் எல்லா உலகின் குருவான தாங்கள் என்மீது மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளீர்கள். ரிஷிகேசா! தாங்கள் என் தேரை முன்னால் செலுத்துங்கள். இப்போது அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்யாமல் பின்னால் திரும்பமாட்டான். கோவிந்தா! இன்று என்னுடைய பாணங்களால் கர்ணன் வதம் செய்யப்படுவதையோ, அல்லது கர்ணனுடைய பாணங்களால் நான் வதம் செய்யப்படுவதையோ காண்பீர்கள். இன்று மூன்று உலகங்களையும் மோகத்தில் ஆழ்த்தும் இந்தக் கோரப் போர் தோன்றியுள்ளது. புவி நிரந்தரமாக இருக்கும் வரை உலக மக்கள் இந்தப் போரைப் பற்றிப் பேசுவார்கள்” என்று அர்ஜுனன் கூறினார். மேலும், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! என்னுடைய குதிரைகளைச் செலுத்துங்கள் நேரம் கடந்து கொண்டிருக்கிறது” என்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தேரை வேகமாகச் செலுத்தினார். அந்த வேகமான தேர் ஒரே கணத்தில் கர்ணனுக்கு அருகில் சென்று நின்றது.

8.53 கர்ணன் அர்ஜுனன் இருவரின் தேர்களின் வருணனையும், இருவரின் பராக்கிரமமும்

வ்ருஷ சேனன் கொல்லப்பட்டதால் கோபமும் துயரமும் கொண்ட கர்ணன் கண்ணீர் பெருக்கினான். அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அர்ஜுனனுக்கு எதிரில் வந்தான். புலித்தோலால் மறைக்கப்பட்ட அவ்விரு தேர்களும் ஒன்றாக அருகருகே வந்தன. அத்தேர்களில் இருந்த அர்ஜுனனும் கர்ணனும் இரு சூரியர்கள் உதித்ததைப் போல் பொலிந்தனர். கர்ணனின் கொடியில் யானைக் கயிற்றுச் சின்னம் இருந்தது. அர்ஜுனனின் தேரில் உருவெடுத்த வானரம் அமர்ந்திருந்தது. அவ்விருவரும் த்வைரதப் போருக்குத் தயாரானதைக் கண்டு வீரர்கள் சிம்மநாதம் செய்து வாழ்த்தினர்.

இருவரின் குதிரைகளும் வெண்மையானவை. இருவரும் திவ்யபுருஷர்கள். பகைவரை அழிப்பதில் வல்லவர்கள். தைரியம் மிக்க அவ்விருவரும் வானத்தில் சந்திர-சூரியர்களைப் போலத் தோற்றமளித்தனர். மூவுலகிலும் வெற்றி பெற முயலும் இந்திரனையும், பலியையும் போல் அவ்விருவரையும் எதிரெதிர் கண்டு மன்னர்கள் வியப்படைந்தனர். கர்ணனின் மகிழ்ச்சிக்காகக் கௌரவ வீரர்களும், அர்ஜுனனின் மகிழ்ச்சிக்காகப் பாண்டவர்களும் இசைக் கருவிகளையும் சங்கையும் ஒலிக்கச் செய்தனர்.

அவ்விரு ஆண் சிங்கங்களும், தேரில் ஏறிய ரதிகளும் சிறந்தவர்கள். இருவரும் பெரிய வில்லைத் தரித்திருந்தனர். இருவரும் பாணங்களையும், சக்திகளையும், கொடிகளையும் நிரம்பப் பெற்றிருந்தனர். இருவரும் சிறந்த கவசம் அணிந்திருந்தனர். இடுப்பில் கத்தியைக் கட்டியிருந்தனர். உத்தம தூணீர்கள் நிரம்பியவர்கள். பார்வைக்கு இனியவர்கள். இருவரும் சரீரத்தில் செஞ்சந்தனம் பூசியிருந்தனர். இருவரும் காளைகளைப் போல மதம் கொண்டிருந்தனர். இருவரின் வில்லும் மின்னலைப் போல ஒளிரந்தன. இருவரும் சஸ்திரங்களில் போரிடுவதில் தேர்ந்தவர்கள். ஒருவரின் சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்றால், மற்றவரின் சாரதி சல்யன். இருவரின் தோள்களும், புஜங்களும் பெரியவை, இருவரின் கண்களும் சிவந்திருந்தன. இருவரும் தங்கமாலை அணிந்திருந்தனர்.

இருவரும் அகன்ற மார்பினை உடைய பெரும் பலசாலிகள். இருவரும் பரஸ்பர வதத்தையும், பரஸ்பரம் வெற்றியையும் விரும்பினர். மதம் பொழியும் மத யானையைப் போல ரோஷத்துடனும், ஆவேசத்துடனும் இருந்தனர். மலை போல அசையாதவர்கள். யமன், காலன், அந்தகனைப் போலப் பயங்கரமாகத் தோன்றினர். இந்திரனையும், விருத்தாசுரனையும் போல ஒருவர் மீது மற்றவர் சினந்திருந்தனர். இருவரும் சினம் கொண்ட இரு பெரும் கிரகங்களைப் போலப் பிரளயத்தை உண்டாக்க எழுந்து நின்றனர்.

இருவரும் தேவபாலகர்கள். தேவர்களுக்குச் சமமான பலமும், ரூபமும் உடையவர்கள். இருவரும் போர்க்களத்தில் பலம் மிகுந்தவர்.

கர்விகள். போருக்குப் பலவகை அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தரித்திருந்தனர். இருவருமே போர்க்கலையைக் கற்றுக் கொள்ள உழைத்திருந்தனர். இருவரின் செயல்களும் பிரசித்தமானவை. பலத்தால், புருஷார்த்தத்தால். சம்பாசுரனையும் இந்திரனையும் நிகர்த்தவர்கள். கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், ஸ்ரீராமன், பகவான் விஷ்ணு, சிவபெருமான் ஆகியவர்களைப் போன்ற பராக்கிரமிகள். சிறந்த தேரில் ஏறிச் சிறந்த புருஷர்களைச் சாரதிகளாகக் கொண்டு, சோபையுற்ற அந்த இரு மகாரதிகளையும் கண்டு சித்த, சாரணசமுதாயம் மிகுந்த வியப்புக் கொண்டது.

கர்ணனைக் கௌரவ வீரர்கள் எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்து நின்று கொண்டனர் அதே போலத் த்ருஷ்டத்யுமனன் முதலிய பாண்டவ மகாரதிகள் கர்ண வதத்தை உறுதியாகத் தீர்மானித்து அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து நின்றனர். கௌரவ தரப்பில் போர் என்னும் சூதில் கர்ணன் பந்தயமாக வைக்கப்பட்டான். பாண்டவர் தரப்பில் கௌந்தேயன் பார்த்தன் பந்தயத்திற்காக வந்து விட்டார். முன்பு சூதாட்டத்தில் பார்வையாளர்களாக இருந்தவர்களே, போர்க்களத்தில் போரில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தனர். போர் என்னும் அந்தச் சூதாட்டத்தில் வீரர்கள் இருவரில் ஒருவரின் வெற்றியும், மற்றவரின் தோல்வியும் நிகழ்ந்தே தீரவேண்டியதாகும். இருவரும் போர் முனையில் நின்ற இரு தரப்பு வெற்றி அல்லது தோல்விக்காகப் போர் என்னும் சூதைக் தொடங்கினார்கள். இருவரும் பெரிய கேது கிரகத்தைப் போலப் பயங்கரமாகக் காட்சியளித்தனர்.

8.54 இருவரின் வெற்றி தோல்வி குறித்து அனைவரின் ஐயம்

வானத்தில் இருந்த பூதங்கள் அனைத்தும் கர்ணன்-அர்ஜுனன் வெற்றி, தோல்வி குறித்து விவாதங்கள் செய்யலாயினர். அனைவரும் பரஸ்பரம் வெவ்வேறு கருத்தை வெளியிட்டனர். தேவ, தானவ, கந்தர்வ பிசாசு, நாக, ராக்ஷஸ் அனைவரும் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து, கர்ணனின் பக்கமாகவும், அர்ஜுனனின் பக்கமாகவும் கருத்து கூறலானார்கள். அரிஷ்டாதேவி தாயைப் போலக் கர்ணன் தரப்பில் பேசலானாள். ஆனால் பூதேவி தாயைப் போல, தனஞ்ஜயனின் வெற்றியை விரும்பினாள்.

மலைகள், கடல்கள், நதிகள், மரங்கள், மூலிகைகள் அனைத்தும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பின. அசுரர்களும், யாது தானர்களும், குஹ்யர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனின் பக்கத்தில் சென்று விட்டனர். முனிகள், சித்த சாரணர்கள், கருடர், பக்ஷி, ரத்தினங்கள், நிதிகள், உபவேதங்கள், உபநிஷத், ரகசியம், இதிகாச புராணங்கள், வேதங்கள் அனைத்தும், வாசுகி, சித்ரசேனன், தக்ஷகன், மணிகன் முதலிய பாம்புகள் அனைத்தும் கத்ருவின் சந்தானங்கள், விஷப்பாம்புகளின் வம்சங்கள்,

ஐராவதம் செளரபேயம், வைஷாலேயம் முதலிய சர்ப்பங்களும், அர்ஜுனனின் பக்கம் இருந்தன. சிறுசிறு பாம்புகள் கர்ணனை ஆதரித்தன. ஈகா மிருகம், வீயால மிருகம், மங்களத்தை அறிவிக்கும் மிருகம், பசு, பசுதி, சிங்கம், புலி, இவையனைத்தும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை வேண்டின. வசு, மருத கணங்கள், சாத்ய, ருத்ர, விஸ்வே, தேவ, அஸ்வினி குமாரர்கள், அக்னி, இந்திரன், சோமன், பவனன், பத்து திசைகள் ஆகியவை அர்ஜுனனுடைய பக்கத்தை ஆதரித்தன. இந்திரனைத் தவிர ஏனைய ஆதித்ய கணங்கள் கர்ணனின் வெற்றியை விரும்பின.

வைஸ்ய, சூத்ர, சூத, கலப்பு ஜாதிமக்கள் எல்லாவகையிலும் ராதேயனை சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். தேவர், பித்ருக்கள், யமன், குபேரன் வருணன் ஆகியோர் தம் கணங்களுடன் அர்ஜுனனை விரும்பினர். பிராமணன், கூத்திரியன், யக்ஞம், தகூதினை ஆகியவையும் அர்ஜுனன் பக்கமே நின்றன. பிரேத, பிசாசு, மாமிசம் உண்ணும் பசு-பசுதி, ராகூஸ, ஜல ஜந்துக்கள், நாய் நரி போன்றவை கர்ணன் பக்கம் நின்றன. தேவரிஷி, பிரம்மரிஷி, ராஜரிஷி சமுதாயம், தும்புரு முதலிய கந்தர்வர்கள் அப்சரஸ் கூட்டங்கள் அர்ஜுனன் பக்கம் நின்றனர். தேவதூதர்களும், தூய நறுமணமும் அர்ஜுனனையே நாடின. மனம் விரும்பாத தீய மணமுடையன கர்ணனிடம் சேர்ந்தன.

அழிவை நோக்கிச் செல்லும் உயிர்களுக்கு முன்னால் தோன்றும் விபரீதமான தீமைகளும், மரணகாலத்தில் மனிதனிடம் பிரவேசிக்கும் பாவங்களும் அரிஷ்டமும் சூதபுத்திரனிடம் பிரவேசித்தன. ஓஜஸ், தேஜஸ், சித்தி, மகிழ்ச்சி, சத்தியம், பராக்கிரமம், மனத்திருப்தி, வெற்றி, ஆனந்தம் முதலியவைகளும், சுபநிமித்தங்களும் அர்ஜுனனுக்குள் புகுந்தன. பிராமணரோடு ரிஷிகளும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பினர். இவ்வாறு தேவர்களும் சித்த, சாரணர்களும் இரு குழுவாகப் பிரிந்து அர்ஜுனன்-கர்ணன் இருவரையும் ஆதரித்தனர். அவர்கள் அனைவரும் சிறந்த விமானங்களில் அமர்ந்து கர்ணன், அர்ஜுனனை த்வைரதப் போரைப் பார்க்க வந்தனர்.

தேவ, தானவ, கந்தர்வ, நாக, யகூ, பசுதி, வேதமறிந்த மகரிஷிகள், பித்ருக்கள், தவம், வித்தை பலவகை உருவமும், பலமும் கொண்ட மூலிகைகள் அனைத்தும் கோலாகலத்துடன் வானத்தில் நின்று கொண்டன. பிரம்மரிஷிகளுடன் பிரஜாபதிகளும், பிரம்மாவும், மகாதேவனும் கூடத் தத்தம் திவ்ய விமானங்களில் ஏறி அவ்விரு வீரர்களின் போரைக் காண வந்தனர். அப்போது இந்திரன் அர்ஜுனன் கர்ணனை வெல்ல வேண்டும் என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட சூரியன் என் புதல்வன் போரில் அர்ஜுனனைக் கொன்று வெற்றி பெறட்டும் என்று கூறினார். தேவர்களும் அசுரர்களும் இரண்டாகப் பிரிந்தனர். அர்ஜுனன் பக்கம் தேவர்களும் கர்ணனின் பக்கம்

அசுரர்களும் வெற்றியை விரும்பிப் பேசலாயினர்.

கௌரவ பாண்டவ சேனையின் தலை சிறந்த அவ்வீரர்கள் விஷயத்தில் யார் வெற்றி பெறுவார் என்று தேவர்கள் பிரஜாபதி பிரம்மாவிடம் கேட்டனர். இவ்விருவரின் வெற்றியும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். தாங்கள் எங்களுக்கு இவர்களின் வெற்றி தொடர்பான உண்மை விஷயத்தைக் கூறுங்கள் என்றனர். தேவர்களின் சொல்லைக் கேட்ட இந்திரன் பிரம்மாவை வணங்கி, தாங்கள் முன்பு இவ்வறு கிருஷ்ணர்களது வெற்றி நிச்சயமானது. என்று கூறிய சொல் சத்தியமாகட்டும், என்று வேண்டினார். பிரம்மாவும், மகாதேவனும், “இந்திரா இதே அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் அக்னி தேவனைத் திருப்பிப்படுத்தினார். சொர்க்க லோகத்தில் உனக்கும் உதவி செய்தார். அர்ஜுனனின் வெற்றியே நிச்சயமானது. தானவர்கள் தரப்பு ஆதரவளிக்கும் கர்ணன் தோல்வியடைய வேண்டும் என்று கூறினார்.

8.55 பிரம்மாவும் மகாதேவனும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பிக் கூறுதல்

மேலும் பிரம்மாவும், சிவனும் இந்திரனிடத்தில் கூறலானார்கள். “தேவேஸ்வரா! மகாத்மாவான அர்ஜுனன் எப்போதும் சத்தியத்திலும் தர்மத்திலும் ஈடுபட்டுள்ளவர். அவருடைய வெற்றி நிச்சயம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சாக்ஷாத் ஜகதீஸ்வரனான விஷ்ணு யாருக்குத் தேர் ஓட்டுகிறாரோ, எந்த தைரியசாலி, பலசாலி சூரவீரர் அஸ்திர சாஸ்திரங்களை அறிந்த தபோதனரோ, அவருக்கு ஏன் வெற்றி உண்டாகாமல் போகும்? எல்லா குணங்களும் நிரம்பிய பார்த்தன் மகாதேஜஸ்வி, தனுர்வேதம் முழுவதையும் தரிப்பவர். ஆகவே அவருக்கு வெற்றி உண்டாகத்தான் போகிறது. ஏன் எனில் இது தேவர்களுடைய காரியமேயாகும்.

பாண்டவர்கள் வனவாசம் முதலியவற்றால் எப்போதும் கஷ்டம் அனுபவித்து வந்துள்ளனர். மனிதர்களில் சிறந்த அர்ஜுனன் தவபலம் நிரம்பியவர். சக்திசாலி. இவர் தன்னுடைய மகிமையால் தெய்வம் தீர்மானித்த சட்டத்தையும் மாற்ற முடியும். அவ்வாறானால் உலகனைத்தும் அவசியம் முடிந்து விடும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் சினம் கொண்டால் இவ்வுலகம் எங்கும் தங்க முடியாது. இவர்களே எப்போதும் உலகைச் சிருஷ்டிக்கின்றனர். இவர்களே பழையரிஷி சிரேஷ்டர்களான நர, நாராயணர்கள் ஆவர். இவர்கள் மீது யாருடைய ஆளுமையும் செல்லாது. இவர்களே அனைவரையும் கட்டுப்படுத்துபவர்கள். இவர்கள் பகைவரை வருத்துவதில் திறமையுடையவர்கள். தேவர் உலகிலும் மனிதருலகிலும் இவ்விருவருக்கும் நிகரானவர் கிடையாது.

தேவர்கள், ரிஷிகள், சாரணர்களோடு மூவுலகமும் இவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருப்பவையாகும். இவர்கள் ஆளுமையினாலேயே உலகனைத்தும் தத்துவ காரியங்களில் ஈடுபடுகிறது. சூர வீர வைகர்த்தன் கர்ணன் சிறந்த உலகத்தையடையட்டும். ஆனால் வெற்றி என்னவோ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களுடையதேயாகும். கர்ணன், துரோணர், பீஷ்மரோடு வச அல்லது மருத் கணங்களின் உலகிற்குச் செல்லட்டும்; அல்லது சொர்க்க லோகத்தை அடையட்டும்.” என்று பிரம்மாவும், மகாதேவனும் இந்திரனிடம் அர்ஜுனனே உறுதியாக வெற்றி பெறுவார் என்பதைக் கூறினார்கள்.

பிரம்மாவும், மகாதேவனும் இவ்வாறு கூறியதும், இந்திரன் அனைவரையும் அழைத்து அவ்விருவரின் ஆணையைத் தெரிவித்தார். “பூஜைக்குரிய நம்முடைய பிரபுக்கள் உலகின் நன்மைக்காகக் கூறியதை அனைவரும் கேட்டிருப்பீர்கள். அது அவ்வாறே ஆகும். அவர்கள் சொல்வதற்கு எதிராக நடப்பது முடியாது. ஆகவே இப்போது கவலையின்றி இருங்கள்” என்றார். இந்திரனின் சொற்களைக் கேட்ட அனைவரும் வியப்படைந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைப் புகழத் தொடங்கினர். அவ்விருவர் மீதும் நறுமண மலர்மாரி பொழிந்தனர். திவ்யமான இசைக்கருவிகளை இசைத்தனர். ஆண் சிங்கங்களான கர்ண, அர்ஜுனரின் உவமையற்ற த்வைரதப் போரைக் காணும் விருப்பத்துடன் தேவ, தானவ, கந்தர்வர் அனைவரும் அந்தவானிலேயே நின்று கொண்டனர்.

8.56 வீரர்கள் இருவரும் போருக்கு ஆயத்தமாதல்

இரு வீரர்களின் தேர்களும் அருகருகே நின்றிருந்தன, அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் அனைவரும் சங்கை முழங்கினர். இருவரின் தேரின் மீதும் பறந்துகொண்டிருந்த கொடிகள் உலகின் பிரளய காலத்தில் வானத்தில் ராகு, கேது என்ற இரு கிரகமும் தோன்றியதைப் போலக் காணப்பட்டன. காண்டீவதாரியின் கொடி, போரை விரும்பும் கர்ணனின் கொடியைத் தாக்குவது போல் இருந்தது. அர்ஜுனனின் கொடியில் இருந்த வானரம் வேகமாகத் தாவி, கர்ணனின் கொடியிலிருந்த சின்னத்தை அடித்துக் காயப்படுத்தியது. கர்ணனின் கொடியில் இருந்த யானைச் சங்கிலி சின்னம் காலபாசத்தைப் போல வானரத்தோடு போரிட்டது. முதலில் இருவரின் கொடிகளே போரைத் தொடங்கின.

பின்னர் ஒருவரின் குதிரைகள் மற்றவரின் குதிரைகளைப் பார்த்து அதட்டியவாறு கனைக்கலாயின. தாமரைக் கண்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புருவத்தை நெறித்தவாறு சல்யனைத் துளைப்பது போலப் பார்த்தார். இதேபோல் சல்யனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பார்த்தார். தனஞ்ஜயன் தன்பார்வையாலேயே கர்ணனை தோற்கச் செய்தார். இச்சமயம் அர்ஜுனன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், கர்ணன் தன்னைக் கொன்றுவிட்டால் என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சிரித்து, “தனஞ்ஜயா! சூரியன் தன்னுடைய ஸ்தானத்தில் இருந்து விழலாம். கடல் வற்றலாம். அக்னி நிரந்தரமாகக் குளிர்ந்து விடலாம். ஆனால் கர்ணன் உன்னைக் கொல்லமுடியாது. ஒருக்கால் எவ்வாறாவது அவ்வாறு நிகழ்ந்து விடுமானால் உலகம் மாறிவிடும். நான் என் இரு கைகளினால் போர்க்களத்தில் கர்ணனையும், சல்யனையும் மசித்து விடுவேன்” என்ற உண்மையைக் கூறினார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட வானரக் கொடியோன் சிரித்தார்.

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார். “ஐனார்த்தனா! இந்தக் கர்ணனும் சல்யனும் எனக்குப் போதுமானவர்கள் அல்ல. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று போர்க்களத்தில் நான் கவசம், கொடி, குடை, சக்தி, வில், அம்பு, தேர், குதிரைகள் மற்றும் சல்ய மன்னரோடு, கர்ணனை என்னுடைய பாணங்களால் துண்டு துண்டாக்கப் போவதைத் தாங்கள் பார்க்கப் போகிறீர்கள். இன்று ராதேயனின் மனைவியர் விதவையாகும் சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. அதார தர்சியான இந்த முட்டாள் சபைக்கு திரௌபதி இழுத்து வரப்பட்ட போது அடிக்கடி அவளையும் எங்களையும் கேலி செய்தான். கர்ணன் முதலில் செய்த தீய காரியங்களை நினைத்து என்னுடைய சினம் தணியவில்லை. கோவிந்தா! மத்யானை பழுத்த மரத்தை உடைப்பது போல் நான் இன்று கர்ணனைக் கடைந்து விடப் போகிறேன். தாங்கள் இவற்றைத் தங்கள் கண்களால் காணப் போகிறீர்கள். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் உங்களுக்கு இனிய விஷயங்கள் கேட்கக் கிடைக்கும். விருஷணி நந்தனா! இன்று உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாயிற்று. இது மிகவும் சௌபாக்கியமான விஷயமாகும்.” என்று நாங்கள் கூறுவோம்.

“ஐனார்த்தனா! இன்று தாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து அபிமன்யுவின் தாய் சுபத்திரைக்கும். உங்கள் அத்தை குந்தி தேவிக்கும் ஆறுதல் அளிக்கப் போகிறீர்கள். மாதவா! இன்று தாங்கள் கண்ணீர் தாரை பெருக்கும் துருபத குமாரி கிருஷ்ணாவையும், பாண்டவ யுதிஷ்டிரரையும் அமுதம் போன்ற இனிய சொற்களால் ஆறுதல் அளித்து மகிழ்விப்பீர்கள்” என்று அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறினார்.

8.57 அர்ஜுனன், கர்ணன் போர் தொடங்குதல்; அர்ஜுனன் பராக்கிரமம்

வானத்தில் தேவ, நாகம் அசுர, சித்த, யக்ஷ, கந்தர்வ, ராக்ஷஸ, அப்சர பிரம்மரிஷி, ராஜரிஷி கூட்டங்களும் கருடன் முதலியவர்களும் கூடியிருந்தனர் பலவகை இனிய ஒலிகளும், கீத வாத்தியங்களும், துதிகளும் நிரம்பி ஆகாயம் வியப்பிற்குரியதாகக் காட்சியளித்தது. கௌரவ-பாண்டவ தரப்பு வீரர்களும் மகிழ்ச்சி நிரம்ப, இசைக் கருவிகள், சங்கொலியுடன் சிம்ம நாதம்

புரிந்தனர். போர்க்களம் நால்வகைப் படையினராலும் நிரம்பி, கத்தி, அம்பு, சக்தி, அஸ்திர-சஸ்திரங்களால் சகிக்க முடியாததாக இருந்தது. இறந்தவர்களின் சரீரத்திலிருந்து வியாபித்த உதிரத்தால் போர்க்களம் சிவந்து காணப்பட்டது.

அர்ஜுனன்-கர்ணன் இருவரின் பாணங்களால் பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. கவசதாரிகள் இருவரும் பரஸ்பரம் திசைகளையும், சேனைகளையும் மறைத்துவிட்டனர். இருவரும் ஒருவரின் அஸ்திரத்தை மற்றவர் தம் அஸ்திரத்தால் அடித்தனர். இருளில் உதித்த சூரிய சந்திரர்களைப் போல பிரகாசித்தனர். யாரும் போரை விட்டு ஓடக் கூடாது என்ற நியமத்துடன் இரு தரப்பு சேனைகளும், அவ்விரு மகாரதிகளையும் சூழ்ந்து போருக்குத் துணிந்து நின்றனர். அவ்விரு பெரும் வில்லாளிகளும், மகாரதிகளுமான வீரர்கள் பெரும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து எண்ணற்ற மனிதர்களையும், குதிரைகளையும், யானைகளையும் சம்ஹாரம் செய்தனர். தங்களுக்குள்ளும் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களால் தாக்கப்பட்ட கௌரவ, பாண்டவ சேனை பத்துத் திசைகளிலும் ஓடத் தொடங்கின.

துரியோதனன், க்ருதவர்மா, சகுனி, கிருபாசாரியார், கர்ணன் ஆகிய ஐந்து மகாரதிகள் வருத்தும் பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைக் காயப்படுத்தினர். அர்ஜுனன் அவர்களது வில், தூணிர், கொடி, குதிரைகள், தேர், சாரதி அனைத்தையும் தன் பாணங்களால் ஒன்றாக அடித்தார். சூதபுத்திரன் மீது 12 பாணங்களை விடுத்தார். நூற்றுக்கணக்கான ரதிகளும், யானை வீரர்களும் அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்பி ஓடி வந்தனர். ஆனால் அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் அவர்கள் விடுத்த உத்தம அஸ்திரங்களை வெட்டி விட்டார். பகைவர்களின் யானைகளையும், குதிரைகளையும், தேர்களையும், அவற்றின் வீரர்களுடன் வெட்டி வீழ்த்தினார். வானத்தில் இருந்த தெய்வீகப் பார்வையாளர்கள், தெய்வீக இசைக்கருவிகளை இசைத்து நறுமண மலர் மழையைப் பொழிந்தனர். ஆனால் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்ட கர்ணனும், துரியோதனனும் வியப்படையவுமில்லை, கவலை கொள்ளவுமில்லை.

8.58 அர்ஜுனன்-கர்ணன் பயங்கரப் போர்

புகழ் மிக்க இரு வீரர்களும், இரு விஷப்பாம்பைப் போலப் பெருமூச்சு விட்டவாறு பகைமை பாவத்தை வெளிப்படுத்தினர். நெய்யின் ஆஹூதியால் தூண்டப்பட்ட இரு அக்கிகளைப் போலப் போர்க்களத்தில் பிரகாசித்தனர். தெய்வத்தின் விருப்பத்தால் இரண்டு மேகங்கள் அல்லது இரண்டு மலைகள் மோதிக் கொள்ளத் தயாராவதைப் போல, வில்லின் நாண், தேர்ச்சக்கரங்கள் உள்ளங்கை இவற்றின் கம்பீரத்தினாலே அல்லவோ அல்லவோ எதிர் எதிரே

வந்து நின்றனர். இந்திரனுக்கும், பலிக்கும் முன்பு போர் நடைபெற்றதைப் போலப் போர் நடைபெற்றது. அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு இருவரின் சரீரங்களும், சாரதிகளும், குதிரைகளும் படுகாயமடைந்தன. கொடிகளால் சேனையுடன் திகழ்ந்த இரு ரதங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதின.

இருதரப்பு சதுரங்கிணி சேனைகளும், அர்ஜுனன்-கர்ணன் போரைக் கண்டு நடுங்கின. ஆகாயத்தில் இருந்த பிராணிகளும் பயந்து நடுங்கின. மதயானை மற்றொரு யானையைத் தாக்குவது போல அர்ஜுனன் கர்ணனைத் தாக்கும் போது பார்வையாளர்கள் மகிழ்ச்சியோடு சிம்மநாதம் செய்தனர். போரில் பிற்பகல் நேரத்தில் கர்ணன் அர்ஜுனனைத் தாக்கினான். அப்போது கௌரவ சோமகர்களின் போரும் நடந்தது. த்வைரதப் போரும் தொடங்கியது. சோமகர்கள் கௌந்தேயனை அழைத்து. “அர்ஜுனா! நீ கர்ணனைக் கொன்று விடு. தாமதிக்க அவசியமில்லை. கர்ணனுடைய தலையையும் துரியோதனனுடைய நம்பிக்கையையும் ஒன்றாகவே வெட்டிவிடு” என்றனர்.

முதலில் போரைத் தொடங்கிய கர்ணன் பத்து பெரிய பாணங்களால் பார்த்தனைத் துளைத்தான். அர்ஜுனனும் சிரித்தவாறு பத்து பாணங்களை ராதேயனின் கக்கத்தில் அடித்தார். பிறகு அர்ஜுனன் தன் இரு புஜங்களையும், காண்டிபத்தையும் துடைத்து, நாராசம், நாலீகம், வராககர்ணம், கூர்மம் அஞ்சலீகம், அர்த்த சந்திரம் முதலிய பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். அர்ஜுனன் செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் சூதபுத்திரன் விரைவில் அழித்துவிட்டான். பின்னர் இந்திரகுமாரன், கர்ணன்மீது ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அதன் விளைவால் வீரர்களின் துணிகள் எரியலாயின. ஆடைகள் எரிந்ததால் அனைவரும் அங்கிருந்து ஓட முற்பட்டனர். மூங்கில் வனத்தில் தீ எரிந்தால் கேட்பது போல் தீ நாக்குகளால் எரிக்கப்பட்ட பகைவரின் அவலக்குரல் கேட்கலாயிற்று. கர்ணன் வாருணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அதன் மூலம் தீயை முற்றிலுமாக அணைத்து விட்டான்.

கர்ணன் பிரயோகித்த வாருணாஸ்திரத்தால் பெரும் மேகங்கள் சூழ்ந்து நீரைப் பொழிந்து தீயை அணைத்ததுடன் திசைகளையும், இருளாக்கி விட்டது. அந்த மேகக் கூட்டங்களையெல்லாம் வாயவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் அர்ஜுனன் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டார். அதன் பின்னர் அர்ஜுனன் காண்டிவம், அதன் நாண் மற்றும் பாணங்களை மந்திரித்து தேவராஜன் இந்திரனுக்குப் பிரியமான வஜ்ராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அதனால் வஜ்ரம் போன்ற வேகமான நாலீகம், அஞ்சலீகம், கூர்மம், நாராசம், வராககர்ணம் முதலிய கூர்மையான அஸ்திரங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளிப்பட்டன. அவை கழுகின் சிறகோடும், வேகத்தோடும் கர்ணனை அடைந்து அவனுடைய உடல், குதிரைகள், வில், தேர், நுகத்தடி, சக்கரம், கொடி ஆகியவற்றின் மீது விழுந்து அவற்றைத் துளைத்துக் கொண்டு

அவற்றுள் புதைந்துவிட்டன.

அங்கங்களில் பாணங்கள் தைத்திருக்க, சரீரம் ரத்தத்தால் குளித்த போதும், தைரியமிக்க வீரனான கர்ணன் தன் உறுதியான வில்லை வளைத்து பார்க்கவாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். அது அர்ஜுனனுடைய மகேந்திராஸ் திரத்திலிருந்து தோன்றிய பாணங்களைத் துண்டாக்கியதுடன், தேர்களையும், யானைகளையும், காலாட்படையினரையும் அழித்து விட்டது. பார்க்கவாஸ் திரத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் ஒன்று திரண்டு சூதபுத்திரனைத் துளைத்தனர். ஆனால் கர்ணன் உற்சாகத்துடன் பாஞ்சாலர்களுடன் போரிட்டு அவர்களை வதம் செய்தான். கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார் ஜனர்களை வதம் செய்வதாகவே கருதிய கௌரவ வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் புரிந்தனர்.

8.59 பீமசேனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்துதல்

கர்ணன் அர்ஜுனன் வெளியிட்ட அஸ்திரத்தை அழித்துவிட்டதைக் கண்ட பீமசேனன் கோபத்தினால் கண் சிவந்தார். அவர் அர்ஜுனனிடம் “வெற்றி வீரா! இன்று போர்க்களத்தில் தர்மத்திலிருந்து விலகிய இந்தப்பாவ சூத புத்திரன் உன் கண் முன்பே பாஞ்சால வீரர்களை எவ்வாறு வதம் செய்தான். கிரீடி அர்ஜுனா! முன்பு உன்னைத் தேவர்களும், காலகேய தானவர்களும் வெல்ல முடியவில்லை. நீ சாக்ஷாத் சங்கரனோடு மோதிவிட்டவன் என்றாலும் இந்தச் சூத புத்திரன் முதலில் பத்து பாணங்களால் உன்னை எவ்வாறு துளைத்தான்? நீ செலுத்திய பாணங்களை இவன் அழித்து விட்டான். இது எனக்கு மிகவும் வியப்பிற்குரியதாகத் தோன்றுகிறது. சவ்யசாசி அர்ஜுனா! கௌரவ சபையில் திரௌபதி துன்புற்றதையும், இந்தத் தீயவன் நம்மைப் பதர் எள்போன்ற அலிகள் எனக் கூறியதையும் நினைவு படுத்திக் கொள். அனைத்தையும் யோசித்து இவனைக் கொன்று விடு. காண்டவ வனத்தில் அக்னி தேவனுக்கு உணவளித்து எல்லாப் பிராணிகளையும் கொன்றது போல் இவனைக் கொன்று விடு. பிறகு நானும் என் கதையால் இவனை நசுக்கி விடுகிறேன்” என்றார்.

பீமனைப் தொடர்ந்து வாசுதேவ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார். அர்ஜுனனுடைய ரத சம்பந்தமான பாணங்கள் கர்ணனால் அழிக்கப்பட்டதைப் பற்றி அவர் அர்ஜுனனிடம் வினவினார்; “கிரீடி அர்ஜுனா என்ன விஷயம்? நீ இதுவரை அடித்த அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் கர்ணன் தன் அஸ்திரங்களால் அழித்துவிட்டான். இன்று உன் மீது என்ன மோகம் பரவியுள்ளது? நீ ஏன் கவனமாக இல்லை? பகைவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார். உன்னுடைய அஸ்திரங்கள்

அனைத்தும் கர்ணனுடைய அஸ்திரங்களால் நஷ்டமாகிக் கொண்டிருப்பதாக அனைவரும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீ எந்த தைரியத்தோடு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் கோர அரக்கர்களையும், அவர்களுடைய மாய அஸ்திரங்களையும், தம்போத்பவர் என்னும் அசுரர்களையும் போர்க்களத்தில் அழித்தாயோ அதே தைரியத்தோடு இன்று கர்ணனை அழித்துவிடு.

நான் அளிக்கும் இந்த சுதர்சன சக்கரத்தின் மூலம் நீ இன்று பகைவனின் தலையை வெட்டிவிடு. இதன் ஓரத்தில் சிறுசிறு கத்திகள் இணைந்துள்ளன. இந்திரன் தன் வஜ்ராயுதத்தால் நமுசியின் தலையை வெட்டியது போல் இன்று சுதர்சனத்தால் கர்ணனின் தலையை வெட்டி விடு. உன்னுடைய தைரியத்தின் மூலம் வேடன் உருவில் வந்த சங்கரனைத் திருப்தி செய்தாய். அதே தைரியத்தோடு சூத புத்திரனை வதம் செய்து விடு. பிறகு கடல் சூழ்ந்த நகரங்களும், கிராமங்களும் நிரம்பிய இந்த செழிப்பான பூமியை யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு அளித்து, உவமையற்ற புகழைப் பெற்றுக்கொள்” என்றார்.

8.60 அர்ஜுனன் உற்சாகத்துடன் போரிடத் தொடங்குதல்

பீமசேனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருவராலும் தூண்டப்பட்ட அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்யக் கருதினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “பிரபோ! நான் உலகின் நன்மைக்காகவும், சூத புத்திரனின் வதத்திற்காகவும் இப்போது ஒரு பயங்கர அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கிறேன். இதற்குத் தாங்களும், பிரம்மாவும், சங்கரனும், தேவர்களும், பிரம்ம வேதாக்கள் அனைவரும் எனக்கு அனுமதியளிக்க வேண்டுகிறேன்” என்றார். பின்னர் பிரம்மதேவனை மனத்தால் வணங்கிப் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். கர்ணன் தன் அம்பு மழையால் உடனே அதனை அழித்துவிட்டான். இதனைக்கண்ட பீமசேனன் வேறு ஒரு அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்குமாறு பார்த்தனிடம் கூறினார்.

பீமனின் சொற்களைக் கேட்ட சவ்யசாசி மற்றொரு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். பாம்புகளைப் போன்ற பயங்கரமான, சூரிய கிரகணங்களைப் போன்ற ஒளிமிக்க அந்த அஸ்திரத்திலிருந்து வெளியிட்ட பத்தாயிரம் பாணங்கள் ஒரு நொடியில் கர்ணனின் தேரை மறைத்துவிட்டன. அந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட சூலம், பரசு, சக்கரம், நாராசம் முதலிய மிக கோரமான அஸ்திர சஸ்திரங்கள் பகைவர்களின் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தின. இவ்வாறு அர்ஜுனன் பகைவர்களின் முக்கிய வீரர்களை அழித்து விட்டார். துரியோதனனின் சேனை முழுவதையும் நாசமாக்கிவிட்டார். கர்ணனும் ஆயிரக் கணக்கான பாணங்களைப் பொழிந்தான். இணையற்ற

வீரனான கர்ணன் மூன்று மூன்று பாணங்களைச் செலுத்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் பீமசேனன் ஆகிய மூவரையும் காயப்படுத்திவிட்டான்.

இதனைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாத அர்ஜுனன் 18 பாணங்களை எடுத்தார். ஒன்றால் கர்ணனின் கொடியைத்துளைத்தார். 4 பாணங்களால் சல்யனையும் மூன்றால் கர்ணனையும் காயப்படுத்தினார். தொடர்ந்து பத்து பாணங்களைச் செலுத்தி சபாபதி என்னும் அரச குமாரனைக் கொன்றார். மறுபடியும் 3,8,2,4,10 என்ற கணக்கினில் பாணங்களை விடுத்துக் கர்ணனைத் தொடர்ந்து காயப் படுத்தினார். அத்துடன் அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் தரித்த வீரர்களையும், 400 யானைகளையும், 800 தேர்களையும் அழித்து விட்டார். ஆயிரக்கணக்கான குதிரைவீரர்களையும், காலாட்படையினரையும் அழித்தார். தேர், சாரதி, கொடியுடன், கர்ணனையும் மறைத்து விட்டார். இச்சமயம் கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனை அழைத்து, அர்ஜுனனைக் காயப்படுத்திய இவர் முதலில் கௌரவ வீரர்களை வதம் செய்து விடக் கூடாது. என்றனர்.

8.61 அர்ஜுனன் கர்ணன் கடும் போர்

அர்ஜுனனும், கர்ணனும் வில், நாண், கை ஆகியவற்றின் மூலமே உத்தம பாணங்களையும் அடித்தனர். அதிகம் இழுக்கப்பட்ட அர்ஜுனனுடைய வில்லின் நாண் திடீரென்று பெரும் ஒலியுடன் உடைந்துவிட்டது. அச்சமயத்தில் அர்ஜுனனை 100 பாணங்களால் அடித்த கர்ணன் எண்ணெயில் கழுவப்பட்ட சிறகுகள் இணைக்கப்பட்ட, தோலுரித்த பாம்புகளைப் போன்ற பயங்கரமான 60 பாணங்களால் வாசுதேவனையும் படுகாயப்படுத்தினான். மீண்டும் அர்ஜுனனை 8 பாணங்களால் அடித்தான்.

பிறகு ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் பீமசேனனைக் காயப்படுத்தினான். அத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் அவருடைய தேர் கொடி, சகோதரர்கள், மற்றும் சோமகர்களையும் வீழ்த்த கர்ணன் முயற்சி செய்தான். சூத புத்திரன் பாஞ்சாலர்களின் முக்கிய வீரர்கள் அனைவரையும் கொன்று வீழ்த்தினான். கர்ணனின் பாணங்களால் படுகாயமுற்ற கௌந்தேயன், சினத்துடன் வில்லின் நாணை விரைந்து ஏற்றி, கர்ணனின் பாணங்களைச் சின்னாபின்னமாக்கினார். கௌரவ சேனை முன்னேறாமல் தடுத்தார். அர்ஜுனனின் பெரும் பாணங்களால் வானில் இருள் பரவியது. அர்ஜுனன் சிரித்தவாறு பத்து பாணங்களால் சல்யனைக் காயப்படுத்தி அவரது கவசத்தையும் பிளந்தார். பிறகு 12 வேகமான பாணங்களால் கர்ணனின் சரீரத்தைப் பிளந்துவிட்டார். கர்ணன் உதிரத்தில் நனைந்து, ரௌத்ர முகூர்த்தத்தில் மயானத்தில் விளையாடுபவரான நுத்ரனைப்போலக் காணப்பட்டான்.

அதிரதி புத்ரன் அர்ஜுனனை 3 பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் பயங்கர பாம்பு போன்ற 5 பாணங்களை அவரது சரீரத்தில் புகச் செய்தான். அந்த பாணங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கவசத்தைப் பிளந்து பூமிக்குள் புகுந்தன. பாதாள கங்கையில் குளித்து மீண்டும் கர்ணனை நோக்கி வந்தன. அவை பாணங்கள் அல்ல, தகூக புத்திரன் அஸ்வசேனனைச் சேர்ந்த 5 பெரிய சர்ப்பங்களாகும். அர்ஜுனன் கவனத்துடன் பத்து பல்லங்களை விடுத்து அவை ஒவ்வொன்றையும் மூன்று துண்டுகளாக்கினார். கண்ணனின் திருமேனி காயமடைந்ததால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் பிரகாசமான பாணங்களால் கர்ணனின் மர்மஸ்தானங்களை காயப்படுத்தினார்.

கர்ணன் துக்கத்தால் சஞ்சலமடைந்த போதும், தைரியத்துடன் போரில் துணிந்து நின்றான். அர்ஜுனன் கர்ணனின் தேர் மறையும்படி அம்புகளாலான வலையை விரித்தார். குரு குலத்தின் சிறந்த புருஷரும், இணையற்ற வீரருமான, பகைவரை அழிக்கும் சவ்யசாசி, கர்ணனின் சக்கரக் காவலரையும், பாதுகாவலர்களையும், முன்னால் செல்பவர்களையும் அவர்களது தேர், குதிரை, சாரதிகளுடன் ஒரே கணத்தில் காலனின் வாய்க்குள் அனுப்பி விட்டார். அவ்வாறு இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 2000 ஆகும். உயிருடன் தப்பியவர்கள் அங்கிருந்து ஓடி விட்டனர். துரியோதனன் சிறந்த வீரர்களை மறுபடியும் கர்ணனுக்குப் பின்னால் செல்ல ஆணையிட்டான். கர்ணனை விட்டு ஓடுவது கூடித்திரிய தர்மத்தில் ஈடுபட்ட அவர்களுக்கு உசிதமாகாது என்று கூறியும் அவர்கள் அங்கு நிற்கவில்லை. அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் துன்புற்ற அவர்கள் நாற்புறமும் சென்று மறைந்து கொண்டனர். பயத்தால் ஓடிய வீரர்களால் துறக்கப்பட்டு, திசைகள் அனைத்தும் வீரர்களின்றிச் சூன்யமாகக் கண்டும் கர்ணன் சிறிதும் கவலை கொள்ளவில்லை. அவன் மகிழ்ச்சியுடனும், உல்லாசத்துடனும் அர்ஜுனனைத் தாக்கலானான்.

8.62 அர்ஜுனன், கர்ணன் இருவருக்குமிடையிலான கோரப்போர்

அர்ஜுனனுக்கு அஞ்சி ஓடிய கௌரவ சேனை வில்லிலிருந்து விடும்பாணம் செல்லும் தூரத்திற்கப்பால் சென்று நின்று கொண்டது. அர்ஜுனன் கர்ணனை வதைக்க விரும்பிச் செலுத்திய அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் கர்ணன் வானத்திலேயே வெட்டி விட்டான். அமோகமான வில்லையும் அதில் பலமான நாணையும் கொண்ட கர்ணன், அர்ஜுனனின் பாணங்களை மண்ணோடு மண்ணாகச் செய்துவிட்டான். பரசுராமரிடமிருந்து, தான் பெற்ற “அதர்வண” அஸ்திரத்தைப் பிரயோக்கித்துக் கர்ணன் அர்ஜுனனின் அஸ்திரத்தை அழித்து விட்டான். வில்லாளிகளில் சிறந்த அவ்விரு வீரர்களும், போரில் தங்கள் உடல்களை அலட்சியம் செய்து,

பெரிதும் உழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இருவருமே பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவர்கள். அந்த வீரர்களைக் கண்டு, தேவ, ரிஷி, கந்தர்வ, யக்ஷ, பித்ருக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களைப் புகழ்ந்தனர்.

இருவரும் பலவகை பாணங்களைக் குறிவைத்து அடித்தவாறு அற்புதமான போர் வகைகளைக் காட்டலானார்கள் அவ்விருவருக்குள், பராக்கிரமம், அஸ்திரம் விடுதல், மாயாபாவம், புருஷார்த்தம் ஆகியவற்றில் சிலசமயம் கர்ணன் உயர்ந்திருந்தான். சிலசமயம் அர்ஜுனன் உயர்ந்து காணப்பட்டார். இருவரின் சகிக்க முடியாத அடி மற்றும் பதிலடி ஆகியவற்றைக் கண்டு அனைவரும் வியப்பெய்தினர். வானில் இருந்த தேவர் முதலியோர் ‘சபாஷ்கர்ணா’ ‘சபாஷ் அர்ஜுனா’ என்று இருவரையும் புகழ்ந்தனர்.

இச்சமயம். அர்ஜுனன் காண்டவ தகனம் செய்த போது, உயிரோடு தப்பி பூமியில் நுழைந்திருந்த அஸ்வசேனன் என்ற நாகம் மேலே தாவிப் போர்க்களத்தை அடைந்தது. பறக்கும் சக்தியுடைய அந்த நாகம் அர்ஜுனன் தன் தாயைக் கொன்றதற்காகப் பழி தீர்க்க விரும்பியது. இப்போரே நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று கருதி, பாணத்தின் ரூபம் தரித்துக் கர்ணனின் தூணரில் நுழைந்தது. கர்ணனும், அர்ஜுனனும் தம் அம்பு மழையால் அச்சமயம் போர்க்களத்தையே மறைத்து விட்டனர். அதனைக் கண்ட கௌரவர்களும், சோமகர்களும் மிகவும் பயம் கொண்டனர். கர்ணனும், அர்ஜுனனும் உயிர் ஆசையை விட்டு விட்டுப் போரிட்டுக் களைத்தனர். வானில் நின்ற அப்சரஸ்கள் இருவருக்கும் சாமரம் வீசிச் சந்தன நீர் தெளித்தனர்.

8.63 கர்ணன் நாகாஸ்திரத்தை ஏவுதல்

இச்சமயம் கர்ணனால் அர்ஜுனனை விட அதிகப் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்த இயலவில்லை. அர்ஜுனன் கர்ணனின் சரீரம் முழுவதும் படுகாயப்படுத்திவிட்டார். படுகாயமுற்ற கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது சர்ப்பமுக பாணத்தையும் பிரயோகிக்க எண்ணினான். கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காகவே அப்பாணத்தை நீண்ட காலம் பாதுகாப்போடு வைத்திருந்தான். அப்பாணம் தங்கத் தூணரில், சந்தனப் பொடிகளுக்குள் வைக்கப்பட்டு பூஜித்து வரப்பட்டது. அந்த தூய ஒளிமிக்க, கொழுந்து விட்டு எரியும் பயங்கர சர்ப்பமுக பாணத்தைக் கர்ணன் தன் வில்லில் வைத்து அர்ஜுனனைக் குறி வைத்தான். சவ்யசாசியின் தலையை வெட்ட விரும்பிய கர்ணனின் அந்த சர்ப்பமுக பாணத்தில்தான் ஐராவத குலத்தில்தோன்றிய, காண்டவ வனத்தில் இருந்து தப்பிய அஸ்வசேனன் பிரவேசித்திருந்தது.

கர்ணன் அப்பாணத்தை எடுத்ததும், வானமும், திசைகளும் பிரகாசமாயின. நூற்றுக் கணக்கான எரி நகூத்திரங்கள் விழலாயின.

இந்திரனும், லோகபாலர்களும் இதனைக் கண்டு ஆஹாகாரம் செய்தனர். நாகம் தன்னுடைய யோக பலத்தால் பாணத்தில் பிரவேசித்ததைக் கர்ணனும் அறியமாட்டான். இந்திரன் கர்ணன் எடுத்த நாகாஸ்திரத்தில் அஸ்வசேனன் நூழைந்திருப்பதைக் கண்டு தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டு விடுவான். எனக் கருதித் தளர்வுற்றார். பிரம்மா, இந்திரனிடம், “தேவேஸ்வரா! துயரப்படாதே. வெற்றித் திருமகள் அர்ஜுனுக்கு கிடைப்பாள்” என்று ஆறுதலளித்தார். அச்சமயம் கர்ணன் அந்த பாணத்தை அர்ஜுனனின் கழுத்திற்குக் குறிவைப்பதைக் கர்ணனின் சாரதி சல்யன் பார்த்தார்.

மத்ரராஜன் கர்ணனிடம், “கர்ணா! உன்னுடைய இந்தப்பாணம் பகைவனின் கழுத்தில் படாது. ஆகவே யோசித்து, மறுபடி பாணத்தைக் குறிவை அதனால் அவன் தலை வெட்டப்படலாம்” என்றார். சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட சூரிய புத்திரன் கர்ணன் கண்கள் சிவக்க, மத்ரராஜனிடம், “கர்ணன் இருமுறை அம்பைக் குறிவைப்பதில்லை. என் போன்ற வீரர்கள் கபடமாகப் போர் புரிவதில்லை” என்று கூறினான். பின் பல வருடங்களாகப் பூஜித்து வந்திருந்த சர்ப்பமுக பாணத்தைப் பார்த்தனை நோக்கி விடுத்தான். உரத்த குரலில், “அர்ஜுனா! இப்போது நீ கொல்லப்பட்டாய்” என்றான்.

8.64 மதுகூதனன் நாகாஸ்திரத்திலிருந்து அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுதல்

கர்ணன் விடுத்த அக்னியையும், சூரியனையும் போன்ற அந்தப் பாணம் பிரகாசத்துடன் வேகமாக வருவதைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கண்டார். உடனே போர்க்களத்தில் விளையாடுவதைப் போல, தன் சிறந்த தேரைக் காலால் அழுத்தித் தேர்ச்சக்கரத்தின் சிறிது பாகம் பூமியில் புதையுமாறு செய்தார். சந்திரனின் கிரணங்களைப் போன்ற வெண்மையான அவருடைய குதிரைகளும், பூமியில் முட்டி போட்டுக் குனிந்து கொண்டன. ஆகாயத்தில் அப்போது பெரும் கோலாகலம் எதிரொலித்தது. பகவானைத் துதித்துப் புகழ்ந்த பல திவ்ய வசனங்கள் கேட்கலாயின.

மதுகூதனின் முயற்சியால் அந்தத் தேர் பூமியில் புதைந்து விட்டதும். பகவானின் மீது தெய்வீக மலர்கள் பொழியலாயின. சிம்மநாதமும் கேட்டது. அர்ஜுனனுடைய தலையை அலங்கரித்த கிரீடம் புவியிலும், வானத்திலும், வருணலோகத்திலும், சொர்க்கத்திலும் பிரசித்தமானது. அது அர்ஜுனுக்கு இந்திரன் அளித்தது. கர்ணன் செலுத்திய சர்ப்பமுகபாணம், தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் இறங்கிவிட்டதால் அர்ஜுனனுடைய கிரீடத்திலேயே தைத்தது. சூதபுத்திரன் பிரயத்தனத்துடன், வெற்றியை விரும்பிச் செலுத்திய அந்தப்பாணம் அர்ஜுனனுடைய கிரீடத்தை அவருடைய தலையிலிருந்து கீழே வீழ்த்தியது. அக்கிரீடம் சூரிய, சந்திரன் மற்றும் அக்னியைப் போல ஒளிமிக்கது. அத்துடன் தங்கம், முத்து, மணி, வைரங்களால்

அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகும்.

பிரம்மா தவமும், முயற்சியும் செய்து தேவராஜனுக்காகத் தானே எதை அமைத்தாரோ, எது விலை மதிப்புடையதோ, பகைவருக்குப் பயமளிப்பதோ தரிப்பவருக்கு மிகவும் சுகமளிப்பதோ, நறுமணம் உடையதோ, அர்ஜுனனுக்குத் தேவராஜன் மகிழ்ச்சியுடன் எந்தக் கிரீடத்தை அளித்தாரோ, சிவன், வருணன், குபேரன் முதலிய தேவேஸ்வரர்களும் தங்களுடைய பினாகம், பாசம், அம்பு, முதலியவற்றால் எதை அழிக்க முடியாதோ, அந்த திவ்ய மகுடத்தைக் கர்ணன் தன் சர்ப்பமுக பாணத்தால் அபகரித்து விட்டான்.

அப்பாணத்தில் புகுந்திருந்த நாகம் அர்ஜுனனின் மகுடத்தை அபகரித்துக் கொண்டது. மகுடம் பெரும் ஒலியுடன் பூமியில் விழுந்தது. பூமி, ஆகாயம் நீர் ஆகியவற்றில் காற்றின் மூலம் பேரொலி எழுவது போல அங்கு அந்த மகுடம் விழுந்ததால் பேரொலி எழுந்தது. மக்கள் அந்த ஒலியால் கவலையுற்றுத் தடுமாறித் தத்தம் இடத்திலிருந்து கீழே விழுந்தனர். மகுடம் தலையிலிருந்து கீழே விழுந்ததால் உயரமான சிகரமுடைய நீல மலையைப் போல அர்ஜுனன் பொலிவுற்றார். அவர் சிறிதும் கவலை கொள்ளாமல் தன் கேசங்களை வெண்மையான வஸ்திரத்தால் கட்டிப் போருக்குத் துணிந்து நின்றார்.

8.65 நாகம் கர்ணனிடம் வேண்டுவது; கர்ணன் மீண்டும் அதனைப் பிரயோகிக்க மறுத்து விடுதல்

அர்ஜுனனோடு பகை கொண்டிருந்த அந்த நாகம் பாணத்தில் நுழைந்து அவருடைய கிரீடத்தை அடித்து வீழ்த்தி அங்கிருந்து திரும்பியது. அது மீண்டும் கர்ணனின் தூணரில் நுழைய விரும்பியது. அப்போது கர்ணனுடைய பார்வை அதன்மீதுபட்டது. அந்நாகம் கர்ணனிடம், “கர்ணா! நீ நன்றாக ஆலோசித்து என்னைச் செலுத்தவில்லை. அதனால் நான் அர்ஜுனனின் தலையை அபகரிக்க முடியவில்லை. இப்போது மறுபடியும் நன்கு யோசித்து சரியாகக் குறிவைத்து என்னைச் செலுத்து. நான் எனக்கும் உனக்கும் பகைவனான அவனை வதம் செய்து விடுகிறேன்” என்றது. அப்போது கர்ணன் அந்த அஸ்வசேனன் என்ற நாகத்திடம் அதன் பகைக்கான காரணத்தைக் கேட்டு அறிந்து கொண்டான். பிறகு அதனிடம், தான் ரணபூமியில் மற்றவருடைய பலத்தின் உதவியால் வெற்றி பெற விரும்பவில்லை என்று கூறி அதன் உதவியைப் பெற மறுத்துவிட்டான்.

8.66 நாகம் தானே முயலுதலும், அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுதலும்

கர்ணன் தன் உதவியைப் பெற மறுத்து விட்டதால் கோபம் கொண்ட

அஸ்வசேனன் என்ற அந்த நாகம் தானே அர்ஜுனனை வதைக்க விரும்பியது. அது தன் சொருபத்தை வெளிப்படுத்தி அர்ஜுனனைத் தாக்கியது. இதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “இந்தப் பெரிய சர்ப்பம் உன்னுடைய பகைவனாகும். நீ இதனைக் கொன்று விடு” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் அவரிடம், பிரபோ! இன்று என்னிடம் வந்த இந்த நாகம் யார்?” எனக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “அர்ஜுனா! காண்டவ வனத்தில் வில்லுடன் நீ அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்து கொண்டிருந்தபோது, இந்த சர்ப்பம் தன் தாயின் வாயில் நுழைந்தது. தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் குட்டியுடன் வானத்தில் பறந்த இதன் தாயை, ஒரே பாம்பு என்று கருதி நீ வதம் செய்தாய். அப்போது தப்பிப் பிழைத்த இது உன்னுடன் பகை கொண்டு தன்னுடைய வதத்திற்காகவே, உன்னுடன் போரிட விரும்புகிறது. எரிநகூத்திரம் விழுவதைப் போன்ற இந்த சர்ப்பத்தைப் பார்” என்று அதனைப் பற்றிய விவரத்தைத் தெரிவித்தார்.

வானத்தில் பறந்தவாறு தன்னை நோக்கி வந்த அந்த நாகத்தை அர்ஜுனன் கண்டார். வானத்தில் வளைந்து பறந்து கொண்டிருந்த அதன் மீது கோபத்துடன் 6 பாணங்களை அடித்தார். பார்த்தனின் பாணங்களால் துண்டு துண்டாக்கப்பட்டு உயிரிழந்த அந்த சர்ப்பம் பூமியில் வீழ்ந்தது.

8.67 மீண்டும் அர்ஜுனன் கர்ணன் போர்

இச்சமயம் தன்னால் அழுத்தப்பட்டுப் பூமியில் புதைந்திருந்த தேரைப் பகவான் தன் இருகைகளாலும் விரைந்து மேலே தூக்கி விட்டார். அந்த நேரத்தில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஓரப்பார்வை பார்த்து மயிலிறகுடன் கூடிய பத்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் வராஹ கர்ணம் என்ற பன்னிரெண்டு பாணங்களால் கர்ணனைத் துளைத்தார். பிறகு ஒருவிஷப் பாம்பு போன்ற நாராசத்தை அடித்தார். அப்பாணம் கர்ணனுடைய கவசத்தைப் பிளந்து உதிரத்தைப் பருகிப் பூமியில் விழுந்தது. சினம் கொண்ட கர்ணன் தடியால் அடிக்கப்பட்ட பாம்பைப் போல் சிறந்த பாணங்களால் அர்ஜுனனை அடிக்கலானார். அவன் 12 பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் 99 பாணங்களால் அர்ஜுனனையும் காயப்படுத்திச் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தான். அத்துடன் சிரிக்கவும் செய்தான். அவனுடைய மகிழ்ச்சியைச் சகிக்க முடியாத பார்த்தன் நூற்றுக்கும் அதிகமான பாணங்களால் கர்ணனின் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்து விட்டார். பின்பு யமதண்டம் போன்ற 99 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார். அவனுடைய சரீரம் முழுவதும் பிளக்கப்பட்டது. கர்ணனின் மகுடமும், குண்டலங்களும் அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் சின்னாபின்னமாகிப் பூமியில் விழுந்தன. மிக நல்ல சிற்பிகளால் நீண்ட நாட்கள் கவனத்துடன் செய்யப்பட்ட கர்ணனுடைய கவசத்தையும் அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் பிளந்துவிட்டார். மீண்டும்

கர்ணனைப் படுகாயப்படுத்தினார். கர்ணன் வாத, பித்த, கபம் சம்பந்தமான ஜுரத்தால் துன்புற்ற மனிதனைப் போல மிகுந்த வேதனையை அனுபவிக்கலானான்.

அர்ஜுனனுடைய பலமிருந்த கூர்மையான பாணங்களால் காயமுற்ற கர்ணனின் உடலில் இருந்து ரத்த தாரை பெருகியது. அர்ஜுனன் தங்கச் சிறகுடைய, யமதண்டத்தையும், அக்னி தண்டத்தையும் போன்ற பயங்கர பாணங்களால் கர்ணனுடைய மார்பை, கார்த்திகேயன் கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்தது போலப் பிளந்து விட்டார். மிகவும் காயம்பட்ட கர்ணன் தன்னுடைய வில்லை விட்டு விட்டுத் தேரில் தடுமாறியபடி மூர்ச்சித்து விட்டான். அவனுடைய முஷ்டி தளர்ந்து விட்டது. அர்ஜுனன் அந்த சங்கட சமயத்தில் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பவில்லை.

8.68 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைத் தூண்டுதல்

அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்லத் தயங்கியதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கண்டார். அவர் வேகமாக அர்ஜுனனிடம், “பாண்டுகுமாரா! நீ ஏன் கவன மின்மையைக் காட்டுகிறாய். வித்வான்கள் ஒருபோதும் மிகவும் துர்பலம் உடைய பகைவனை அழிப்பதற்கு எந்த சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. முக்கியமாகச் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்த பகைவனைக் கொன்று, அறிவுடையவன் தர்மத்திற்கும், புகழுக்கும் பாத்திரமாகிறான். ஆகவே எப்போதும் உன்னிடம் பகை வைத்துள்ள கர்ணன் சக்திசாலியாகி தாக்குவதற்குள் இந்திரன் நமுசியை அழித்தது போல் அவனை அழித்து விடு” என்றார். அர்ஜுனன் பகவானின் சொற்களை” அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று கூறி ஏற்றுக் கொண்டார்.

கிரீடி அர்ஜுனன், வேகமாகக் கர்ணனின் குதிரைகளோடும், தேரோடும் அவன் உடலில் வத்ஸதந்தம் என்னும் பாணங்களை நிரப்பிவிட்டார். கர்ணனின் உடலில் ஏராளமான பாணங்கள் புதைந்து விட்டன. அஸ்தாசலத்தை நோக்கிச் செல்லும் சூரிய மண்டலமும், அதன் கிரணங்களும் சிவப்பாவதைப் போல் அம்பெனும் கிரணங்களால் சிவந்து காணப்பட்ட கர்ணன், அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். கர்ணன் செலுத்திய பாம்பைப் போன்ற பாணங்களை அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் அழித்துவிட்டார். சினம் கொண்ட கர்ணன் பாம்புகளைப் போன்ற பத்து பாணங்களால் அர்ஜுனனையும், ஆறால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் காயப்படுத்தினான். அப்போது அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது மகா ரௌத்ராஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்க நினைத்தார்.

8.69 கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைதல், கர்ணனின் தர்ம நிந்தனை

அப்போது காலன் மறைந்திருந்து, பிராமணன் சாபத்தால் கர்ணனின் மரண சமயம் நெருங்கியதை அறிந்து, “இப்போது பூமி உன்னுடைய சக்கரத்தை விழுங்க விரும்புகிறது” என்றான். அதே போல் பரசுராமர் கர்ணனுக்கு அளித்திருந்த பார்க்கவாஸ்திரம் அவனுடைய நினைவிலிருந்து மறைந்து விட்டது. பூமி கர்ணனுடைய தேரின் இடது சக்கரத்தை விழுங்கத் தொடங்கியது. பிராமணனுடைய சாபத்தால் தேரின் சக்கரம் பூமியில் புதைந்து விட்டது. கர்ணன் கவலை கொண்டான். பிராமணனுடைய சாபத்தால் தேர் தடுமாறியது. பரசுராமர் அளித்த அஸ்திரம் மறந்துவிட்டது. சர்ப்பமுக பாணம் அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்டு விட்டது. இவற்றையெல்லாம் சகிக்க முடியாத கர்ணன் தர்மத்தை நித்திக்கலானான்.

“தர்மமறிந்த புருஷர்கள் எப்போதும் தர்மபராயண மனிதனைத் தர்மம் எப்போதும் காப்பாற்றுகிறது என்று கூறியுள்ளார்கள். நான் என்னுடைய சக்திக்கும் ஞானத்திற்கும் ஏற்ப எப்போதும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அது கூட என்னை அடிக்கிறது. பக்தர்களைத் தர்மம் காப்பதில்லை. ஆகவே எப்போதுமே தர்மம் ஒருவரைக் காப்பதில்லை என்று நான் கருதுகிறேன், என்றார். அர்ஜுனனுடைய பாணங்கள் தொடர்ந்து கர்ணனைச் சஞ்சலப் படுத்தின. கர்ணனுடைய குதிரைகளும் சாரதியும் தடுமாறி விழலாயினர்.

தளர்ச்சியுற்ற கர்ணன் அடிக்கடி தர்மத்தை நித்தித்தான். தன் பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கையில் காயத்தை உண்டாக்கினான். அர்ஜுனனை ஏழு பாணங்களால் துளைத்தான். அர்ஜுனன் வஜ்ரம் போன்ற 14 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார். அவற்றால் காயம்பட்ட கர்ணன் நடுங்கினான். இருந்தாலும் இயன்றவரை போரிட முயற்சி செய்தான். தைரியத்தைத் தரித்துப் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் ஐந்திராஸ்திரத்தை மந்திரித்து இந்திரன் மழை பொழிவது போல் அம்பு மழைபொழிந்தார். அவை அனைத்தையும் கர்ணன் வீணாக்கிவிட்டான். இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “பார்த்தா! வேறு ஒரு உத்தமமான அஸ்திரத்தை விடு. ராதேயன் உன்னுடைய பாணங்களை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறான். என்றார்.

அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தை மந்திரித்து வில்லின் மீது வைத்து, அம்பு மழை பொழிந்து கர்ணனை மூடிவிட்டார். கர்ணன் தன் அம்புகளால் அர்ஜுனனுடைய வில்லின் நாணை வெட்டி விட்டான். அவன் வரிசையாக எட்டுக் கயிறுகளை வெட்டினான். பிறகு 9 முதல் 12 கயிறுகளையும் துண்டித்தான். நூறு பாணங்களால் குறிவைக்கும் கர்ணனுக்கு அர்ஜுனனுடைய வில்லில் நூறு கயிறுகள் இணைந்துள்ளன என்பது தெரியவில்லை. கர்ணன் அர்ஜுனனின் வில்லின் நாணை அறுப்பதும்

அவர்மறுபடி வேறு கயிற்றை ஏற்றுவதும் கர்ணனுக்குத் தெரியாதவாறு வேகமாக நடந்தது. சவ்யசாசி அர்ஜுனனின் பாணங்கள் அனைத்தையும் அழித்த கர்ணன் தான் பார்த்தனை விடச் சக்திசாலி என்பதை நிரூபித்துக் காட்டினான்.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் கர்ணனின் அஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டத்தைக் கண்டு, பார்த்தா! தொடர்ந்து அஸ்திரங்களை விடு. உத்தம அஸ்திரங்களைப் பிரயோகம் செய். முன்னேறிக் கொண்டே இரு என்றார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் இரும்பு மயமான திவ்ய பாணத்தை மந்திரித்து, அதில் ரௌத்திராஸ்திரத்தை வைத்தார். இச்சமயம் கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் நன்றாகப் புதைந்து விட்டது. அதைக் கண்ட ராதேயன் தேரில் இருந்து இறங்கினான். முயற்சி செய்து தன் இரு கரங்களாலும் சக்கரத்தைப் பற்றி மேலே தூக்க நினைத்தான். தேர்ச்சக்கரம் 4 அங்குலம் மேலே எழும்பிவருவதற்காக முயன்றான். சக்கரம் சிக்கியதால் ராதேயன் கோபத்தால் கண்ணீர் பெருக்கினான். ரோஷத்துடன் அர்ஜுனனை நோக்கிக் கூறலானான்.

8.70 கர்ணனின் கோபச் சொற்கள்

“பெரும் வில்லாளியான பார்த்தா! சிறிது நேரம் காத்திரு. அதற்குள் நான் பூமியில் சிக்கியுள்ள சக்கரத்தை மேலே எடுத்து விடுவேன். தெய்வாதீனமாக என் இடது சக்கரம் பூமியில் சிக்கியதைக் கண்டு நீ கோழையைப் போல் கபடமாக நடந்து கொள்வதை விட்டுவிடு. கோழைகள் செல்லும் வழியில் நீ போகாதே. ஏன் எனில் நீ போரில் சிறந்த வீரனாகப் புகழ் பெற்றுள்ளாய். நீ உன்னை இன்னும் மிகச் சிறந்தவனாக நிரூபித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அர்ஜுனா! தலை விரித்துக் கொண்டு எவன் நிற்கிறானோ, போரிலிருந்து விலகி விட்டானோ, பிராமணனோ, கை குவித்துச் சரணம் அடைந்தவனோ, ஆயுதங்களைத் துறந்து விட்டவனோ, உயிர்ப்பிச்சை கேட்பவனோ, யாருடைய பாணங்களும், கவசங்களும், ஆயுதங்களும் நஷ்டமாகி விட்டவனோ, அத்தகைய மனிதன் மீது உத்தம விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சூரவீரன் ஆயுதங்களை அடிப்பதில்லை.

பார்த்தா! உலகில் பெரும் வீரனாகவும், நன்னடத்தை உடையவனாகவும் கருதப்படுகிறாய். போர் தர்மத்தை அறிவாய். வேதாந்தத்தின் அத்யயனமாகிய யக்ஞத்தை முடித்து அவப்ருதஸ்னானம் செய்து விட்டாய். உனக்கு திவ்யாஸ்திர ரூபம் உண்டு. நீ அளவற்ற ஆதம்பலம் நிரம்பியவன். போரில் கார்த்த வீர்யார்ஜுனனுக்கு நிகரானவன். மகாபாஹு! நான் சக்கரத்தை வெளியில் எடுக்கும் வரை நீ தேரில் ஏறியிருந்தாலும், பூமியில்

நிற்கும் என்னைப் பாணங்களால் அடித்துத் துன்புறுத்தாதே.

பாண்டவா! நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமோ, உன்னிடமோ, சிறிதும் பயப்படவில்லை. நீ கூடித்திரியனுடைய புதல்வன். உயர்ந்த குலத்தின் கௌரவத்தை அதிகரிப்பவன். ஆதலால் உன்னிடம் இத்தகைய சொல்லைக் கூறுகிறேன். பாண்டவா! இரு நாழிகைக்காக என்னை நீ மன்னித்து விடு” என்று கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் வேண்டினான்.

8.71 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணனின் கடந்தகால தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவனிடம் கடந்தகால நிகழ்வுகளை நினைவுப்டிக் கூறலானார். “ராதேயா? இப்போது, இங்கு உனக்குத் தர்மத்தின் நினைவு வருவது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். பொதுவாக நீச மனிதன் விபத்தில் ஆழ்ந்தால், தெய்வத்தை நித்திப்பதையே பார்க்கிறோம். தான் செய்த தீய செயல்களை அவன் நினைப்பதில்லை. கர்ணா! நீயும் துரியோதனன் துச்சாதனன், சகுனி, ஆகியோரும் ரஜஸ்வலையான திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்திருந்தீர்கள். அப்போது உன் மனத்தில் தர்மத்தின் எண்ணம் எழவில்லையா? யுதிஷ்டிரரைச் சூதாட்டத்தில் கபடமாகத் தோல்வியடையச் செய்த போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றிருந்தது?

ராதேயா! பீமனுக்கு விஷம் கலந்த அன்னத்தை அளித்தபோதும், சர்ப்பங்களால் தீண்ட வைத்த போதும் உன் தர்மம் எங்கே போனது? வாரணாவத நகரில், அரக்கு மாளிகையை எரியச் செய்தபோதும், நிறைந்த சபையில் திரௌபதியைப் பரிகாசம் செய்த போதும், அவளை வேறு கணவனைத் தேடிக் கொள் என்ற போதும் உன்னுடைய தர்மம் எங்கே போனது? பாண்டவர்களை, சகுனியின் ஆலோசனைப்படி இரண்டாவது முறை சூதிர்கழைத்த போது உன் தர்மம் எங்கு சென்றது? சிறுவனான அபிமன்யுவை அனைவரும் சூழ்ந்து கொன்ற போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கிருந்தது? அந்த சந்தர்ப்பங்களில் தர்மம் இல்லை என்றால், இன்று இங்கு தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசி வாய் உலர்வதால் என்ன பயன்? நள மன்னன் சூதில் தோற்ற தன் ராஜ்யத்தை வென்றது போல இன்று பாண்டவர்களும் பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து தங்களுடைய ராஜ்யத்தை மறுபடியும் பெறப்போகிறார்கள். பாண்டவர்கள் எப்போதும் தங்கள் தர்மத்தால் காக்கப்படுகிறார்கள். இன்று இவர்கள் மூலம் அவசியம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் அழிவு உண்டாகிவிடும்” என்று பகவான் கூறினார்.

8.72 கர்ணன் பதிலளிக்க இயலாமை

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு கூறியதும் கர்ணன் வெட்கத்தால் தலை குனிந்து கொண்டான். அவனால் எந்தப் பதிலையும் கூற முடியவில்லை. அவன் பெரும் வேகத்தோடும், பராக்கிரமத்தோடும் கோபத்தால் உதடு துடிக்க வில்லை எடுத்து அர்ஜுனனோடு போரிடலானான். அப்போது வாசுதேவன், அர்ஜுனனிடம், “வீரனே! நீ கர்ணனை திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே காயப் படுத்திக் கொண்டு வீழ்த்து” என்று கூறினார். பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் தனஞ்ஜயன் கர்ணனுடைய பழைய செயல்களை நினைத்தார். மிகவும் சினம் கொண்டார். அச்சமயம் அவருடைய உடலின் ரோமங்களில் இருந்து தீப்பொறிகள் வெளிப்படலாயின. அப்போது இது அற்புதமான விஷயமாகக் காணப்பட்டது.

இச்சமயம் கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்து அம்பு மழையைப் பொழிந்தான். மறுபடி தேரை எழுப்ப முயற்சித்தான் அர்ஜுனனும் பிரம்மாஸ்திரத்தை விடுத்தார். பிறகு கர்ணன் மீது ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். ஆனால் கர்ணன் வாருணாஸ்திரத்தை விடுத்து, அர்ஜுனனின் ஆக்னேயாஸ்திரத்தைச் சாந்தப்படுத்தி விட்டான். வாருணாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் எல்லாப்பக்கமும் மேகங்கள் சூழ்ந்து கொண்டன. அர்ஜுனன் விரைவாக வாயவ்யாஸ்திரத்தை விடுத்து அந்த மேகக் கூட்டங்கள் கலைந்து போகுமாறு செய்தார்.

இதனைக் கண்ட கர்ணன், எரியும் தீப்போன்ற ஒரு பெரிய பயங்கர அம்பைப் கையில் எடுத்தான். அந்த உத்தம பாணத்தைக் கர்ணன் வில்லில் வைத்ததும். மலைகளோடும், காடுகளோடும் பூமி முழுவதும் அசைந்தது. சிறுகற்கள் மழையாகப் பொழிந்தன. தீவிரமான காற்று வீசியது. திசைகள் எங்கும் மண்பரவியது. சூத புத்திரன் அந்த பாணத்தைக் குறிவைத்த போது பாண்டவர்கள் மனம் கலங்கித் துக்கத்தில் மூழ்கினர். இந்திரனின் வஜ்ரத்தைப் போல பிரகாசித்த அந்தப் பாணம் அர்ஜுனனின் மார்பில் பாம்பு புற்றில் நுழைவதைப் போல் நுழைந்து விட்டது. அதனால் பெரும் காயமடைந்த அர்ஜுனனின் தலை சுற்றியது. காண்டிபத்தைப் பிடித்த அவருடைய கை தளர்ந்தது. அர்ஜுனன் அசையும் மலையைப் போல நடுங்கினார். இச்சமயம் கர்ணன் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப்பெற்று, தேர்ச்சக்கரத்தைப் பூமியில் இருந்து எடுக்க நினைத்துத், தேரில் இருந்து கீழே குதித்துத் தேரின் சக்கரத்தை மேலே தூக்க முயற்சித்தான். மிகுந்த பலசாலியாக இருந்த போதிலும் தெய்வாதீனமாகக் கர்ணன் தன் முயற்சியில் வெற்றி பெற முடியவில்லை.

இச்சமயம் நினைவு திரும்பப்பெற்ற அர்ஜுனன் யமதண்டத்தைப் போன்ற அஞ்சலீகம் என்னும் பாணத்தைக் கையில் எடுத்தார். அதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! கர்ணன் தேரில் ஏறுவதற்கு முன்பே, உன்னுடைய பாணங்களால் இவனுடைய தலையை

வெட்டி விடு” என்றார். அர்ஜுனன் பகவானின் ஆணையைத் தலைமேல் தாங்கி “மிகவும் நன்று” என்றார்.

8.73 அர்ஜுனனால் கர்ணவதம் நிகழ்தல்

பார்த்தன் பிரகாசிக்கும் அஞ்சலீகத்தால் சக்கரம் புதைந்த கர்ணனின் தேர் மீது பறந்த ஒளி மிக்க கொடியின் மேல் அடித்தார். யானைச் சங்கிலி சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட அக்கொடியின் பின்பக்கம் தங்கம், முத்து, மணிகள் மற்றும் வைரங்களும் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. உத்தமனான சிற்பிகளால் அமைக்கப்பட்டுக் கௌரவர்களின் வெற்றிக்கு ஆதாரஸ்தம்பமாகி, பகைவரை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்த, சூரிய, சந்திரன் மற்றும் அக்னியைப் போல ஒளிமிக்க அந்தக்கொடி அர்ஜுனனின் அம்பால் வெட்டுண்டு விழுந்தது. வெட்டப்பட்டு விழுந்த கொடியுடனேயே, கௌரவர்களின் யக்கும், கர்வம், காரியங்கள் மற்றும் இதயமும் சேர்ந்து விழுந்தன. கௌரவ சேனையில் நாற்புறமும் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது.

கொடி வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டதைக் கண்ட கௌரவ வீரர்கள் சூதபுத்திரன் வெற்றி பெறுவான் என்ற நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டனர். அர்ஜுனன் கர்ணவதத்தை விரும்பி இந்திரனின் வஜ்ரம் போன்ற, ரத்த மாமிசத்தோடு மெழுகப்பட்ட அஞ்சலீகத்தை எடுத்தார். காலாக்கியைப் போன்று மிகவும் பயங்கரமான, சிவனின் பினாகத்தையும், நாராயணனின் சக்கரத்தையும், போன்ற, பயமளிக்கும், பிராணிகளை அழிக்கவல்ல அந்த பாணத்தை அர்ஜுனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கையில் எடுத்தார். அந்தப்பாணம் கையில் எடுக்கப்பட்டு மேலே உயர்த்தப்பட்டதைக் கண்டு சராசர உலகனைத்தும் நடுங்கியது. ரிஷிகள் “உலகிற்கு நன்மை உண்டாகட்டும்” எனப் பலமாகக் கூவினர்.

பிறகு காண்டீவதாரி அர்ஜுனன் அந்த அப்ரமேய பாணத்தை வில்லின் மீது வைத்தார். திவ்யாஸ்திரத்தால் அதை மந்திரித்து, காண்டீவத்தை இழுத்தவாறு “பெரும் திவ்யாஸ்திரத்தால் தூண்டப்பட்ட இந்தப் பாணம் பகைவனின் இதயத்தையும், உயிரையும் அழிக்கவல்லது. நான் தவம் செய்திருந்தால், குரு ஜனங்களை என் சேவையில் திருப்தி செய்திருந்தால், யாகம் செய்திருந்தால், நன்மை விரும்பும் நண்பர்களின் சொல்லைக் கவனமாகக் கேட்டிருந்தால், அந்த சத்தியத்தின் பிரபாவத்தால், நன்கு குறிவைக்கப்பட்ட இந்தப்பாணம் என்னுடைய சக்தி மிக்க பகைவனான கர்ணனை அழிக்கட்டும்.” என்று கூறிக் கர்ணன் மீது அந்த கோரமான பாணத்தை செலுத்தினார்.

அதர்வாகீரஸ மந்திரங்களால், ஆபிசாரிகப் பிரயோகம் செய்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட, உக்கிரமான, சகிக்கமுடியாத ஏவலைப் போன்ற அந்தப்

பாணத்தைப் பார்த்து, பார்த்தன் “என்னுடைய இந்தப் பாணம் எனக்கு வெற்றி அளிப்பதாகட்டும்; சந்திர, சூரியர்களுக்குச் சமமான இந்த உயிரைக் கொல்லும் பாணம் கர்ணனை யமலோகத்திற்கு அனுப்பட்டும்” என்று கூறினார். பலம் மிக்க அர்ஜுனனால் விடப்பட்ட அந்த ஒளி மிக்க பாணம், இந்திரன் வஜரத்தால் விருத்தாசுரனின் தலையை வெட்டியது போல, கர்ணனின் தலையை வெட்டியது. திவ்யாஸ்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட அஞ்சலீகம் என்னும் உத்தம பாணத்தின் மூலம் இந்திர குமாரன் அர்ஜுனன் பிற்பகல் நேரத்தில் வைகர்த்தனின் தலையை வெட்டி விட்டார். கர்ணனின் வெட்டுண்ட தலையும், அதனைத் தொடர்ந்து அவனது உடலும் பூமியில் விழுந்தன.

சிவந்த சூரியன் அஸ்தாசலத்தில் இருந்து கீழே விழுவது போல உதித்த சூரியனைப் போன்ற கர்ணனின் தலை சேனையின் முன் பகுதியில் சென்று விழுந்தது. எப்போதும் சுகம் அனுபவிக்கத் தகுந்ததும், உதார தர்மங்களை செய்வதுமான கர்ணனின் அழகான உடலை அவனுடைய தலை மிகவும் கஷ்டத்துடன் விட்டது. செல்வந்தன் தன் செழிப்பான வீட்டையும், மனத்தையும், புலனையும் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பவன் சத்ஸங்கத்தையும், மிகவும் கஷ்டத்துடன் விடுவது போல அது இருந்தது. தேஜஸ்வியான ஒளி மிகுந்த கர்ணனுடைய அந்த உயரமான சரீரம் ரத்தத்தைப் பெருக்கியவாறு கீழே வீழ்ந்தது. பூமியில் வீழ்த்தப்பட்ட கர்ணனின் உடலில் இருந்து ஓர் ஒளி கிளம்பி வானத்தில் பரவி மேலே சென்று சூரிய மண்டலத்தில் லயமாகிவிட்டது. இந்த அற்புதமான காட்சியை அங்கிருந்த அனைவரும் தம் கண்களால் கண்டனர்.

8.74 பாண்டவர்களின் மகிழ்ச்சியும், சிம்மநாதமும்

அர்ஜுனன் கர்ணனை வீழ்த்தியதும், பாண்டவர்கள் உச்சஸ்வரத்தில் சங்கநாதம் செய்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும், நகுல-சகதேவரும், தத்தம் சங்கினை முழங்கினார். சோமகர்களின் சேனை சிம்ம நாதம் புரிந்தது. பாண்டவ வீரர்கள் அர்ஜுனனிடம் வந்து, அவரை வாழ்த்தலாயினர். கர்ணன் கீழே விழுந்ததைக் கண்ட பலமிக்க பாண்டவப் படை வீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக் கொண்டு நடனமாடவும், கர்ஜிக்கவும் முற்பட்டனர். சரீரம் முழுவதும் பாணங்களால் நிரம்பிக் குருதியில் குளித்த கர்ணன் உடல் தன் கிரணங்களால் பிரகாசிக்கும் அம்சமாலியான சூரியனைப் போலச் சோபையுடன் விளங்கியது.

சூதபுத்திரனின் தலை வெட்டப்பட்டதும், மத்ரராஜன் சல்யன், வெட்டுண்ட கொடியை உடைய, தேரின் மூலமே அங்கிருந்து ஓடிவிட்டார். அர்ஜுனன் பெரும் கொலைக் களத்தை உண்டாக்கிக் கர்ணனை வதம்

செய்து, தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிப் பகைக்கு முடிவு கட்டினார். கர்ண வதம் நிகழ்ந்த பின்னரும் போர் தொடர்ந்தது. துணிவுடன் போருக்கு வந்த காலாட்படை வீரர்கள் 25000 பேர் பீமசேனனால் அழிக்கப்பட்டனர். அர்ஜுனன் தேர்ப்படையைத் தாக்கினார். இச்சமயம் துரியோதனன் தனியாகவே பீமனையும், அர்ஜுனனையும், மற்ற பாண்டவ மகாரதிகளையும் எதிர்த்துப் போரிட்டான். துரியோதனன் சிதறிப் போன தன் சேனையைத் திரட்டி மீண்டும் போரிட விரும்பினான். சல்ய மன்னர் போர்க்களத்தில் நடந்து முடிந்திருந்த மிகப்பெரிய உயிர் அழிவைச் சுட்டிக் காட்டித் துரியோதனனை சேனையுடன் கூடாரம் திரும்பச் செய்தார்.

8.75 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிழ்ச்சி

கர்ணன் புதல்வர்களுடன் வதம் செய்யப்பட்டு விட்டான். அர்ஜுனனுடைய தேஜஸால் சாந்தமாகிவிட்டான். பின்னர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தேரில் ஏறி, சூரியனைப் போல ஒளிமிகுந்த ஒரே வாகனத்தில் அமர்ந்த விஷ்ணு பகவானையும், இந்திரனையும் போலப் பொலிவுடன் திகழ்ந்தனர். ஒளி மிகுந்த அவர்களுடைய தேரின் கொடியில் வானரம் அமர்ந்திருந்தது. அது சங்கு, சந்திரன், ஸ்படிகமணி போல அழகாகத் திகழ்ந்தது. நிகரற்ற வேகத்தைக் கொண்ட அந்தத் தேரில் அமர்ந்திருந்த இரு வீரர்களின் மேனியிலும் ஆபரணங்கள் பிரகாசித்தன. அவ்விருவரும் தத்தம் சங்கங்களை எடுத்து முழங்கினர்.

பாஞ்சஜன்யம், தேவதத்தம் என்ற அந்த இரு சங்கங்களின் கம்பீர ஒலியால் கௌரவர்கள் தாபமுற்றனர். நதி, மலை, காடு அனைத்திலும் எதிரொலித்த அவற்றின் முழக்கம் கௌரவ சேனையை அச்சுறுத்தியது. யுதிஷ்டிரரின் ஆனந்தத்தை அதிகரித்தது. சங்கொலியைக்கேட்ட கௌரவ வீரர்கள் அனைவரும் மத்ரராஜனையும், துரியோதனனையும் விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர் தங்கள்உடலில் தைத்திருந்த கர்ணனின் பாணங்களை எடுத்து விட்டு, நண்பர்கள் சூழக் கூடாரத்திற்கு வந்தனர். பெரும் போரில் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் தேவர், கந்தருவர், மனிதர், சாரணர், மகரிஷிகள், யக்ஷர், நாகர் அனைவரும்” உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்; வளர்ச்சி உண்டாகட்டும்” என வாழ்த்தினர். பலாசுரனை அடக்கிய தேவராஜனும், விஷ்ணு பகவானும் ஆனந்தம் அடைந்தது போல் கர்ணனை வதம் செய்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டு உறவினர்களுடன் மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தனர்.

8.76 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பாராட்டு; ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்

கர்ணன் கொல்லப்பட்டுத் பகைவரின் சேனை ஓடிவிட்டதும்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தனஞ்ஜயனை இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் கூறலானார். “தனஞ்ஜயா! பழைய காலத்தில் வஜ்ரதாரி இந்திரன் விருத்தாசுரனை வதம் செய்தது போல இன்று நீ கர்ணனைக் கொன்றாய். அசுரன் மற்றும் கர்ணனின் வதத்தைப் பற்றி மக்கள் எப்போதும் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். விருத்தாசுரன் புகழ் மிக்க வஜ்ரத்தால் கொல்லப்பட்டான். ஆனால் நீயோ கர்ணனைக் கூரிய பாணங்களாலேயே கொன்றுவிட்டாய். கௌந்தேயா! நாம் இருவரும் உன்னுடைய உலகப் புகழ்பெற்ற பராக்கிரமச் செயலை யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலாம். அவருக்கு நீண்டகாலமாகக் கர்ணனை வதம் செய்யும் விருப்பம் இருந்தது. தர்மராஜருக்கு இந்த செய்தியைக் கூறி நீ கடனில் இருந்து விலகி விடுவாய்.

இந்தப் போர் நடைபெற்ற போது உன்னுடைய மற்றும் கர்ணனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்ப்பதற்காக யுதிஷ்டிரர் முதலில் வந்தார். ஆனால் ஆழமான காயம் பட்டிருந்ததால் வெகு நேரம் போர்க்களத்தில் நிற்க முடியாமல் கூடாரத்திற்குச் சென்று அவர் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். பிறகு இருவரும் தேரின் மூலம் யுதிஷ்டிரரிடம் புறப்பட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நகுல-சகதேவர், த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாண்டவ மகாரதிகளிடம் தாங்கள் கர்ண வதம் பற்றி யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கும் வரை அனைவரும் கவனமாக இருங்கள் என்று அறிவுறுத்தினார்.

இரு கிருஷ்ணர்களும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றனர். தங்கக் கட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களை மகிழ்ச்சியுடன் பற்றிக் கொண்டனர். அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியையும், உல்லாசத்தையும் கண்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் ராதேயன் வதம் நிகழ்ந்து விட்டது என அறிந்து கொண்டார். அவர் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்று ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். இருவரிடமும் அன்புடன் பேசி ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். அப்போது அர்ஜுனனும், வாசுதேவனும் கர்ணவதம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை நடந்தவாறே விவரித்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்தார்; துதி செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அருளாலேயே அனைத்தும் நிகழ்ந்தது என்பதையும் எடுத்துரைத்தார். பின்னர் நீங்கள் இருவரும் நர நாராயணர்கள் என்பதை தேவரிஷ நாரதரும் கிருஷ்ண த்வைபாயனரான வியாசரும் முன்பே என்னிடம் கூறியுள்ளார்கள் என்றார். பிறகு அர்ஜுனனிடமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமும் அடிக்கடி புகழ்ந்துரைத்தார். பின்னர் மூவரும் தேரிலேறிப் போர்க்களம் சென்றனர். கர்ணன் கொல்லப்பட்டு அவன் சரீரம் பூமியில் கிடப்பதை ஆயிரக் கணக்கான விளக்குகளின் ஒளியால் யுதிஷ்டிரர் கண்டார். பின்னர் பாண்டவ மகாரதிகளும், யுதிஷ்டிரர் மற்றும் சேனையுடன் கூடாரம் திருப்பினர்.

9 சல்ய பருவம்

9.1 பதினெட்டாம் நாள் போர்

17 ஆம் நாள் போரில் அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் புரிந்தார். சோகத்திலும், கவலையிலும் ஆழ்ந்த துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனை படி மத்ரராஜன் சல்யரைத் தன் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்வித்தான். 18 ஆம் நாள் காலையில் போர் தொடங்கியது. சல்ய மன்னர் தன் அற்புதமான பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார், பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர் நகுல-சகதேவர் இவர்களுடன் தனித்துப் போரிட்டார். யுதிஷ்டிரரின் மனத்தில் கவலையை உண்டாக்கினார்.

இச்சமயம் போர்க்களத்தின் ஒருபுறம் அஸ்வத்தாமா திரிகர்த்தர்களுடன் இணைந்து அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தான். அவர்கள் செலுத்திய பாணங்களால் அர்ஜுனனின் தேரின் இருக்கை நிரம்பிவிட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் சரீரம் முழுவதும் பாணங்கள் தைத்து விட்டன. அங்கு அப்போது கௌரவர்கள் அர்ஜுனனுக்கு இதுவரை காணாததும் கேட்காததுமான நிலையைச் செய்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அர்ஜுனன் அப்போது கோபத்தால் கனன்று, பாணங்களான தீ நாக்குகளால் வில்லின் டங்காரம் என்னும் காற்றால் தூண்டப்பட்டு, கௌரவ சேனை என்னும் விறகை விரைந்து எரிக்கத் தொடங்கினார். போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனின் தேர் சஞ்சரித்த வழியெங்கும், தேர்ச்சக்கரங்களும், நுகத்தடிகளும், திரிவேணிகளும், கயிறுகளும், சாட்டைகளும், குண்டலம் தலைப்பாகை தரித்த தலைகளும், கை, தோள்கள், குடை, விசிறிகள், மகுடங்கள் அனைத்தும் குவியல் குவியலாகக் காணப்பட்டன. பூமியில் மாமிச ரத்த சேறு உறைந்து விட்டது. பார்த்தன் திரையுடன் கூடிய 2000 ரதங்களை அழித்து அக்னியைப் போலப் பிரகாசிக்கலானார்.

அர்ஜுனனுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா அவரைத் தடுத்தான். இருவரும் பரஸ்பர வதத்தை விரும்பிப் போரிட்டனர். வெகு நேரம் அவர்களுடைய போர் ஒரே மாதிரியாக நடந்தது. அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனை பன்னிரண்டு பாணங்களாலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பத்து அம்புகளாலும் காயப்படுத்தினான். இருநாழிகை நேரம் குரு புத்திரனை மதித்துப் போரிட்ட அர்ஜுனன் பிறகு வேகமாகக் காண்டீவத்தை இழுக்கத் தொடங்கினார். அஸ்வத்தாமாவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும், தேரையும் அழித்து விட்டார். குதிரைகளற்ற தேரின் மீது நின்ற அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் மீது இரும்பு உலக்கையை அடித்தான். பார்த்தன் முசலம் என்னும் அதனை 7 துண்டுகளாக்கிவிட்டார். பின்னர் அஸ்வத்தாமா சினத்துடன் செலுத்திய பரிகத்தையும், அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் வெட்டி வீழ்த்தினார். அர்ஜுனனால் மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்டும்

அஸ்வத்தாமா சிறிதும் கலங்கவில்லை. அப்போது பாஞ்சால மகாரதி சுரதன் தன்னை அம்புகளால் தாக்கிய அஸ்வத்தாமாவை பாணமழை பொழிந்து மறைத்து விட்டான். அஸ்வத்தாமா கூரிய நாராசத்தால் சுரதனின் மார்பைப் பிளந்து அவனைக் கொன்று விட்டான்.

துரோண புத்திரன் சம்ஷப்தகர்களோடு சேர்ந்து அர்ஜுனனோடு போரிடத் தொடங்கினான். பிற்பகல் நேரத்தில் அர்ஜுனனோடு பகைவர்களின் கோரப் போர் தொடங்கியது. அர்ஜுனன் தனியாகவே பழைய காலத்தில் இந்திரன் தைத்யர்களுடன் போரிட்டது போல் பகைவர்களுடன் போரிட்டார்.

9.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் துரியோதனனின் பிடிவாதத்தை நிந்தித்தல்

சல்யமன்னர் யுதிஷ்டிரரால் வதம் செய்யப்பட்டார். பாண்டவ சேனையை அழிப்பதற்காக மத்ரதேச வீரர்கள் 700 பேர் பாண்டவ சேனைக்குள் நுழைந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் பாண்டவ மகாரதிகளால் அழிக்கப் பட்டனர். கௌரவ சேனையின் காலாட்படை வீரர்கள் 21000 பேர் போரிட வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் பீமனால் வதம் செய்யப்பட்டனர். பின்னர் துரியோதனனும், சகுனியும் மீண்டும் பாண்டவர்களுடன் போரிட்டனர். யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி சுகதேவனும் திரௌபதியின் புதல்வர்களும் அவர்களைப் போரிட்டு விரட்டினர். பாண்டவர்கள் வெற்றியை விரும்பினர். போரை முடிக்க விருப்பம் கொண்டு சகுனியை நாற்புறமும் சூழ்ந்து போரிட்டனர். அஸ்திர சஸ்திரங்கள் இழந்ததும், ஒருவரை ஒருவர் முட்டியால் அடித்துக் கொண்டனர். அந்த ரண பூமியில் ஒழுங்கு முறையற்ற போரே நடைபெற்றது.

கௌரவ வீரர்கள் வேகமாக அருகில் வந்ததைக் கண்ட தனஞ்ஜயன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் குதிரைகளைப் படைகளுக்குள் செலுத்துமாறு கூறினார். “போர் தொடங்கி இன்று 18 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. ஏறக் குறைய முழு சேனைகளும் அழிந்து விட்டன. மாதவா! அச்சதா! துரியோதனனின் கடல் போன்ற படை நம்மோடு மோதி இன்று பசுவின் குளம்பளவிற்கு ஆகிவிட்டது என்று சொன்னார். மேலும் அர்ஜுனன் பகவான் வாசுகதேவனிடம் கூறலானார்.

“மாதவா! பீஷ்மர் கூறிய நன்மையளிக்கும் சொற்களைத் துரியோதனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பின்னும் எந்தக் காரணத்தால் போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றது என்று தெரியவில்லை. திருதராஷ்டிரனின் முட்டாள் புதல்வர்கள் பீஷ்மர் வீழ்ந்தபின்னும் தொடர்ந்து போரை நடத்தினர். பிறகு வேத வேதாக்களில் சிறந்த துரோணாசாரியாரும், கர்ணனும், விகர்ணனும் கொல்லப்பட்டு சிறிதளவு கௌரவ சேனையே மீதம் இருந்த போதும் இந்த போர்த் தீ அணையவில்லை. ச்ருதாயு,

ஐலசந்தன், பௌரவன், ச்ருதாயுதன் ஆகியோர் கொல்லப்பட்டும் இந்த அழிவு முடியவில்லை. பூரிச்ரவா, சல்யன், சால்வன், அவந்தி ராஜகுமாரர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டும் போரின் தீ நாக்கு அமைதியடையவில்லை. ஐயத்ருதன், வாஹ்லீகன், சோமதத்தன், அரக்கன் அலாயுதன் அனைவரும் பரலோகம் சென்ற பிறகும் போரின் தாகம் தணியவில்லை. பகதத்தனும், காம்போஜமன்னன் சுதக்ஷிணனும், பயங்கரமானவனான துச்சாதனனும் கொல்லப்பட்டும் கௌரவர்களின் போர் தாகம் அடங்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பல்வேறு மண்டலங்களின் சுவாமிகள், குர வீர மன்னர் கொல்லப்பட்ட பின்னும் போர்த் தீ அணையவில்லை. மன்னர் குலத்தில் தோன்றி, சிறந்த குரு குலத்தின் வாரிசாக இருந்தும், துரியோதனனைத் தவிர வீணாகத் தன் உறவினரோடு பெரும் பகையை வைத்தவன் வேறு எவன் இருக்க முடியும்?

நீங்கள் நன்மையளிக்கும் சொற்களைக் கூறியும் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ள மனம் இல்லாத அவன் மற்றவர்களின் பேச்சை எவ்வாறு கேட்க முடியும்? சமாதான விஷயத்தில் பீஷ்மர், விதுரர், துரோணர் ஆகியோரின் பேச்சைக் கேட்க மறுத்த அவனுக்கு இப்போது மருந்து என்ன இருக்கிறது. தன் முட்டாள் தனத்தால் தன் வயது முதிர்ந்த தந்தையின் பேச்சையும், நன்மையை விரும்பும் தன் தாயையும் அவமதித்து, அவள் கட்டளையையும் ஏற்க துரியோதனன் மறுத்துவிட்டான். வேறு யாருடைய பேச்சு அவனுக்கு ருசிக்கும்? ஜனார்த்தனா! நிச்சயம் அவன் தன் குலத்தை அழிப்பதற்காகவே பிறந்துள்ளான். இவனுடைய நீதியும், செயலும் அவ்வாறே காணப்படுகிறது.

அச்சதா! இப்போதும் இவன் நமக்கு ராஜ்யத்தை அளிக்க மாட்டான். என்று கருதுகிறேன். மகாத்மா விதுரர் என்னிடம் துரியோதனன் உயிருடன் இருக்கும்வரை அரசின் பாகத்தைத் திருப்பித் தரமாட்டான் என்றே பலமுறை கூறியுள்ளார். போரைத் தவிர வேறு எந்த உபாயத்தாலும், துரியோதனனை வெல்வது இயலாது என்று சத்யதர்சியான விதுரர் எப்போதும் என்னிடம் கூறிவந்தார். ஜமதக்னியின் புதல்வர் பரசுராமரின் வாயால் நன்மையளிக்கும் சொல்லைக் கேட்டும் அவரை அவமதித்த தீயவன் இன்று அழிவின் வாயில் உள்ளான். துரியோதனன் பிறந்ததுமே சித்தர்கள் இந்தப் பாவியைப் பெற்றுக் கூத்திரிய குலத்தின் அழிவு உண்டாகி விடும் என்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய அந்தச் சொல் உண்மையாகி விட்டது. ஏன் எனில் துரியோதனனால் ஏராளமான மன்னர்கள் அழிந்து விட்டனர்.

மாதவா! இன்று ரணபூமியில் பகை வீரர்கள் அனைவரையும் கொன்று வீழ்த்தப் போகிறேன். அவன் தன் வதத்திற்காகக் கூத்திரியர்கள் அழிந்த பின்பும், நம்மோடு போரிட விரும்புவான். அவனுடைய வதம் நிகழ்ந்தால்

தன் இந்தப் போர் முடிவுறும் என்று நான் அனுமானிக்கிறேன். என்னுடைய அறிவாலும், விதூரருடைய சொல்லாலும், துரியோதனனுடைய செயலாலும் அவ்வாறே நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறேன். ஆகவே, தாங்கள் கௌரவ சேனையை நோக்கிச் செல்லுங்கள். இன்று நான் கௌரவ சேனையை அழித்துத் தர்மராஜருக்கு நன்மையைச் செய்வேன்” என்று அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறினார்.

9.3 அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையை முழுவதுமாக அழித்தமை

அர்ஜுனன் கூறியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பகைவரின் சேனைக்குள் தேரை செலுத்தினார். அந்த சைன்ய வனத்தில் தேர் பிரவேசித்ததும், மேகம் நீரைப் பொழிவது போல அர்ஜுனன் கூர்மையான அம்புகளைப் பொழிந்தார். இந்திரனின் வஜ்ரம் போன்ற பாணங்கள் காண்டீவத்திலிருந்து செலுத்தப் பட்டன. அவை மனிதர்களையும், யானைகளையும், குதிரைகளையும் அழித்துவிட்டுப் பேரொளியுடன் போர்க்களத்தில் விழலாயின. அர்ஜுனன் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட எண்ணெயால் கழுவப்பட்ட தூய்மையான பாணங்களால் அந்த பூமி நிரம்பியது. பார்த்தனின் அம்புகளால் தகிக்கப்பட்டும் கௌரவ வீரர்கள் அர்ஜுனனை விட்டு விலகவில்லை எரியும் தீ உலர்ந்த பொருட்களை எரிப்பது போல, அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கௌரவ வீரர்களைத் தகித்துவிட்டார். அர்ஜுனன் சினத்துடன் தேர்ப்படை முழுவதையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கினார்.

அர்ஜுனன் விடுத்த பாணங்கள் வீரர்களின் கவசங்களில் சிக்கவில்லை அவற்றைத் துளைத்து உள்ளே நுழைந்து விட்டன. அர்ஜுனன் மனிதர், யானை குதிரை எதன் மீதும் இரண்டாவது பாணத்தை விடவில்லை. ஒரே பாணத்தால் காரியத்தை முடித்துவிட்டார். அவர் ஒருவரே ரதிகளின் பெரும் சேனையைத் தன் அம்புகளால் அழித்துவிட்டார்.

9.4 பகைவரின் யானைப் படை அழிவு

அர்ஜுனனால் அழிக்கப்பட்டது தவிர மீதமிருந்த சேனை துரியோதனன் பார்க்கும்போதே போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டது. பலரதிகள் கொல்லப்பட்டனர். பல சாரதிகள் கொல்லப்பட்டனர். பல தேர்களின் நுகத்தடி, அச்சு, சக்கரங்கள் முதலியவை உடைக்கப்பட்டன. பலர் உற்றார் உறவினர்களையும் சகோதரர்களையும் விட்டு விட்டு ஓடி விட்டனர். அர்ஜுனனின் பாணங்களால் காயம் பட்டவர்களை மற்றவர்கள் தேரில் அமரவைத்து, ஆசுவாசப்படுத்தி, தாகம் தீர்த்துக் கொண்டு மீண்டும் போருக்குத் திரும்பினர். சிலர் துரியோதனனின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டு காயமுற்றவர்களை விட்டு விட்டு மறுபடி போருக்கு வந்தனர்.

சிலர் காயம்பட்டவர்களைக் கூடாரங்களில் சேர்த்து விட்டுப் போருக்குத் திரும்பினர்.

கௌரவர்களின் தேர்ப்படை முற்றிலும் அழிந்து விட்டது. அதன் பின் 3000 யானைகள் கொண்ட யானைப் படை பாண்டவ ரதிகளை நாற்புறமும் சூழ்ந்தது. யானைப் படையால் சூழப்பட்ட பாண்டவர்கள் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட ஐந்து கிரகங்களைப் போலானார்கள். ஸ்வேத வாகனனான அர்ஜுனனை நாற்புறமும் மலைபோன்ற யானைகள் சூழ்ந்திருந்தன. அவர் தனது நாராசங்கள் மூலம் யானைப் படையுடன் போரிடலானார். அர்ஜுனனின் ஒரு பாணத்தாலேயே மிகப்பெரிய யானைகளின் சரீரங்கள் பிளக்கப்பட்டன. பீமசேனனும் கையில் மிகப்பெரிய கதையை ஏந்தி யானைகளின் மீது பாய்ந்தார், யானைப்படையை அழித்த பீமன், திருதராஷ்டிரனின் 11 புதல்வர்களை வதம் செய்தார். எஞ்சியிருந்த கௌரவ சேனையின் பெரும் பகுதியை அழித்து விட்டார்.

9.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்

திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களில் துரியோதனனும், சுதர்சனனும் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தனர். இருவரும் குதிரைப் படையின் நடுவில் இருந்தனர். துரியோதனனைக் கண்ட தேவகி மைந்தன் தனஞ்ஜயனிடம் கூறினார்.” பாரதா! பகைவர்களின் பெரும்பாலான வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். நம் குடும்பத்து மக்கள் காப்பாற்றப் பட்டனர். சைனேயன் சாத்தியகி சஞ்சயனைக் கைது செய்து அழைத்துக் கொண்டு திரும்புவதைப் பார். நகுல-சகதேவர் இருவரும் போரிட்டுக் களைத்துவிட்டனர். கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா மூவரும் துரியோதனனை விட்டு வேறு எங்கோ இருக்கின்றனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனனின் சேனையை அழித்து விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பார்த்தா! குடை தரித்து, குதிரை வீரர்களின் நடுவில் நின்று அடிக்கடி இங்கு பார்த்தவாறு துரியோதனன் அதோ அங்கு நிற்கிறான். அவன் தன் சேனையின் விபூகத்தை அமைத்து யுத்தகளத்தில் நிற்கிறான். உன் வருகையைக் கண்டு கௌரவ வீரர்கள் ஓடுவதற்குள் நீ துரியோதனனைக் கொன்று விடு. பாவாத்மாவான அவன் இனி தப்ப முடியாது. ஏன் எனில் அவன் சேனை முழுவதும் களைத்து விட்டது. துரியோதனன் போர்க்களத்தில் உன் சேனையை அழித்துப் பாண்டவர்களைத் தோற்கச்செய்வேன் எனக் கருதி மிகக் கோர ரூபத்தைத் தரித்துள்ளான். தன் அழிவிற்காகவே அவன் ரணபூமிக்கு வரப் போகிறான்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார்; “மாதவா! திருதராஷ்டிரரின் எல்லாப் புதல்வர்களும் பீமசேனனின் கைகளால் கொல்லப்பட்டனர். இங்கு நிற்கும் இவ்விருவரும் இன்று நிச்சயம் முடிந்து விடுவார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், சல்யன், ஐயத்ருதன் அனைவரும் வதம் செய்யப்பட்டு விட்டனர். 500 குதிரைகளும், 200 தேர்களும், நூற்றுக்கும் மேலான யானைகளும், 3000 காலாட்படையினரும் சகுனியிடம் மீதமுள்ளனர். துரியோதனன் சேனையில் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, உலூகன், சகுனி சாத்தவதவம்சத்து க்ருதவர்மா ஆகிய வீரர்களே மீதமுள்ளனர். இப்புவிடில் காலனிடமிருந்து யாரும் விடுதலை பெற முடியாது. அதனாலேயே சேனை அழிந்த பின்னும் துரியோதனன் போருக்காக நிற்கிறான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று பகைவரின் சேனையில் ஒரு வீரனும் என்னிடமிருந்து தப்பிச் செல்ல முடியாது. இன்று நான் காந்தாரராஜன் சகுனியைக் கொன்று, யுதிஷ்டிரரின் உறக்கமின்மை என்ற நீண்ட காலப் பிணியை விலக்கி விடுவேன். தீயவனான சுபலபுத்திரன் கபடமாக அபகரித்த ரத்தினங்கள் அனைத்தையும் நான் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வேன். இன்று அஸ்தினாபுரத்தின் பெண்கள் அனைவரும், தங்கள் கணவர்களும், புதல்வர்களும் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு விம்மி விம்மி அழுவார்கள். வாசுதேவா! இன்று எங்களுடைய காரியம் அனைத்தும் நிறைவேறிவிடும். துரியோதனன் தன்னுடைய ராஜ்யலஷ்மியையும் உயிரையும் இழந்து விடுவான்.

வார்ஷ்ணேயா! இன்று என்னிடம் பயந்து ஓடாவிட்டால் என் மூலம் அந்த முட்டாள் துரியோதனன் கொல்லப் படுவதைத் தாங்கள் பாருங்கள். தாங்கள் குதிரையை முன்னே செலுத்துங்கள். நான் இப்போதே அவர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் துரியோதனனை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தினார். அதே சமயம் துரியோதனனின் சேனையைக் கண்டு பீமசேனன், சகதேவன் இருவரும் அங்கு வந்தனர். அந்த மூன்று மகாரதிகளும் துரியோதனனின் வதத்தை விரும்பிச் சிம்மநாதம் புரிந்தன.

அவர்கள் துரியோதனனை நோக்கிச் செல்வதைக் கண்ட சகுனி பாண்டவர்களை நோக்கி ஓடினான். திருதராஷ்டிரப் புதல்வன் சுதர்சனன் பீமனை எதிர்க்கச் சென்றான். சுசர்மாவும், சகுனியும் அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினர். குதிரை மீது அமர்ந்திருந்த துரியோதனன் சகதேவன் முன் வந்தான். அவன் சகதேவனின் தலையில் ஒரு நாராசத்தால் அடித்து நினைவிழக்கச் செய்தான். உடல் முழுவதும் ரத்தத்தால் குளித்து விட்ட நிலையில், சகதேவன் தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டார். சற்று

நேரத்தில் சுகம் பெற்ற சுகதேவன் துரியோதனன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தார்.

9.6 அர்ஜுனன் சுசர்மாவையும் புதல்வர்களையும் வதம் செய்தார்

அர்ஜுனன் தன் ஏராளமான அம்புகளால் சகுனியின் குதிரைப் படையை அடித்துச் சின்னாபின்னமாக்கினார். த்ரிகர்த்த தேச ரதிகளுடன் போரிட்டார். அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்ர்களைத் தாக்கினர். பார்த்தன் அப்போது ஒரு கூர்ரப்ரத்தால் சத்யகர்மாவின் தேரையும், தங்க குண்டலங்கள் அலங்கரித்த அவன் தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். த்ரிகர்த்த வீரர்களின் கண் முன்பே சத்யேஷுவின் உயிரையும் பறித்து விட்டார். பிறகு சுசர்மாவை 100 பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். பிறகு யமதண்டம் போன்ற ஒரு பாணத்தால் சுசர்மாவின் மார்பைத் துளைத்துக் கொன்று விட்டார். பிரஸ்தலேஸ்வரன் சுசர்மா அர்ஜுனனால் வதம் செய்யப்பட்டான். அத்துடன் அவனுடைய 45 மகாரதி புதல்வர்களையும் அர்ஜுனன் யமலோகம் சேர்த்து விட்டார்.

9.7 கௌரவ சேனை முழுவதுமாக அழிக்கப்படுதல்

சகுனியும் அவன் மகன் உலூகனும் பீமசேனனோடும், சுகதேவனோடும் போரிட்டனர். சுகதேவன் உலூகனையும், சகுனியையும் வதம் புரிந்து விட்டார். அதன் பின் சுகதேவனைச் சகுனியின் வீரர்கள் கும்புந்து கொண்டனர். அவர்கள் ஆயுதங்களை ஏந்திச் சுகதேவனைக் கொல்ல விரும்பினர். அவர்கள் அனைவரையும் அர்ஜுனன் தன் காண்டவத்தின் மூலம் எதிர் கொண்டார். சுகதேவனைத் தாக்கிய வீரர்களை அவர்களுடைய தலைகளையும், கைகளையும், குதிரைகளுடன் தன்னுடைய பல்லங்களால் வெட்டி வீழ்த்தினார். சகுனியின் படை அழிந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் தன்னுடைய வீரர்களை ஒன்று திரட்டிப் போரிடுமாறு கட்டளையிட்டான். பாண்டவர்களையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அழித்து விட்டு விரைவில் திரும்புங்கள் என்று கூறினான். அவன் சொற்படி போருக்கு வந்த கௌரவர்களின் அந்த சேனை பாண்டவர்களால் இரு நாழிகைப் போதிலேயே கொல்லப் பட்டு விட்டது.

கௌரவ சேனை முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டு விட்டதால் துரியோதனன் கிழக்குத் திசைநோக்கிக் கால்நடையாகவே ஓடி விட்டான். பாண்டவர்கள் ஒற்றர்கள் மூலம் தேடியும் துரியோதனன் இருக்குமிடத்தை அறிய முடியவில்லை. துரியோதனன் த்வைபாயன் என்ற குளத்தில் மூழ்கித் தன் மாயையால் அதன் நீரைத் தடுத்து அதனுள் தூங்கி விட்டான். அப்போது பீமனுக்காக மாமிசம் கொண்டு வந்த வேடர்கள் நீர் பருக அங்கு வந்தனர். அவர்கள் துரியோதனன் நீரில் மறைந்திருப்பதைக் கண்டனர். பீமனிடம்

வந்து அச்செய்தியைத் தெரிவித்து விட்டனர். பாண்டவர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சாத்யகி மற்றும் சேனையுடன் அக்குளக் கரைக்குச் சென்றனர்.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உபாயத்தாலேயே துரியோதனனை வெல்ல வேண்டும் என யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு துரியோதனனைப் பலவாறு இகழ்ந்து பேசிப் போருக்கு அழைத்தார். யுதிஷ்டிரரின் ஏச்சுக்களைச் சகிக்க முடியாத துரியோதனன் போருக்கு உடன்பட்டான். பீமனும் துரியோதனனும் கதைப் போர் புரிவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. போர் தொடங்கும் சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சகோதரர் பலராமர் அங்கு வந்தார். அவர் குருக்ஷேத்திரத்தின் சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தில் போரிடலாம் என்று கூறினார். அதனை ஏற்று அனைவரும் அந்தப் புண்ணிய பூமிக்குச் சென்றனர்.

அங்கு போர் தொடங்கியது. பீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற அந்த கோரமான போரில் துரியோதனனின் கையே ஓங்கி இருந்தது. 13 ஆண்டுகள் பீமனைப் போன்ற பதுமையுடன் கதைப் போர்ப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு வந்த துரியோதனன் பீமசேனனைத் தளர்வடையச் செய்தான்.

9.8 அர்ஜுனன் கேள்வி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனை

குரு குலத்தின் முக்கிய வீரர்களான பீமசேனன், துரியோதனன் ஆகிய இவருடைய போரும் படிப்படியாக அதிகரித்தது. அதனைக் கண்ட அர்ஜுனன், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “ஜனார்த்தனா! உங்கள் கருத்துப்படிப் போர்க்களத்தில் இவ்விரு வீரர்களில் யார் பெரியவர்? அல்லது யாரிடம் எந்தக் குணம் அதிகமுள்ளது என்பதைக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார். வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குப் பதிலுரைத்தார்.

“அர்ஜுனா! இவ்விருவரும் கதாயுத்தத்தில் ஒரே மாதிரியான பயிற்சியைப் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் பீமசேனன் பலத்தில் அதிகமானவர். துரியோதனன் பயிற்சியிலும், முயற்சியிலும் சிறந்தவன். பீமசேனன் தர்மப்படி போரிட்டுக் கொண்டிருந்தாராகில் ஒரு போதும் வெல்லமாட்டார். அநியாயமாகப் போரிட்டால் நிச்சயம் துரியோதனனை வதம் செய்து விடுவார். தேவர்கள் முற்காலத்திலேயே மாயையால் அசுரர்களை வென்றதாகவும், இந்திரன் மாயையாலேயே விரோசனனைத் தோற்கச் செய்ததாகவும் நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

தனஞ்ஜயா! சூதாட்டத்தின் போது, பீமன் “நான் போரில் கதையால் அடித்து உன் இரு தொடைகளையும் உடைப்பேன்” என்று சபதம் செய்திருந்தார். ஆகவே பீமசேனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றட்டும். மாயாவி மன்னனான துரியோதனனை மாயையாலேயே அழிக்கட்டும்.

பாண்டு குமாரா! நான் கூறுவதைக் நீ கவனமாகக் கேள். தர்மராஜரின் குற்றத்தால் நம்மீது மறுபடி பயம் வந்துள்ளது. பெரும் முயற்சி செய்து, பீஷ்மர் முதலியோரைக் கொன்று வெற்றியும் சிறந்த புகழும் பெறப்பட்டது. பகைமைக்கும் பழி தீர்க்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த வெற்றியை அவர் மறுபடியும் ஐயத்திற்குள்ளாக்கி விட்டார்.

பாண்டவா! ஒருவனுடைய வெற்றி, தோல்வியால், எல்லோருடைய வெற்றி தோல்வியின் நிபந்தனையை வைத்து இவர் இந்தப் பயங்கரப் போரைச் சூது பந்தயமாக்கிவிட்டார். இது தர்மராஜரின் மிகப் பெரிய அறியாமையாகும். துரியோதனன் போர்க் கலையை அறிந்தவன்; வீரன், ஒரே தீர்மானத்தில் உறுதியாக நிற்பவன். இந்த விஷயத்தில் சுக்கிராச்சாரியார் கூறிய ஒரு பழைய ஸ்லோகம் உள்ளது. நீதி சாஸ்திரத்தின் தத்துவப் பொருள் நிரம்பியது. அதைக் கூறுகிறேன், கேள்.

“இறந்தவர் போக மீதுமுள்ள பகைவர்கள் ஒருக்கால் போரில் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பி, ஓடிவிட்டு மறுபடியும் போருக்குத் திரும்பியுள்ளார்கள் என்றால் அவர்களிடம் பயந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஏன் எனில் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் மரணத்திற்குப் பயப்படாதவர்கள். உயிரின் மீது நம்பிக்கையை விட்டு விட்டுத் தைரியத்தோடு போரில் குதித்தவர்களுக்கு முன்னால் இந்திரனும் நிற்க முடியாது என்பதே அது. துரியோதனனுடைய சேனை கொல்லப்பட்டு விட்டது. இவன் தோற்று விட்டான். இப்போது ராஜ்யத்தில் அவநம்பிக்கை கொண்டு காட்டிற்குச் செல்ல விரும்பினான். ஆகவே ஓடி குளத்தில் ஒளிந்திருந்தான். அத்தகைய வகையற்றவனை எந்த அறிவாளியான மனிதன் போர்க்களத்தில் த்வந்த யுத்தத்திற்கு அழைப்பான்? நாம் வென்ற ராஜ்யத்தை மறுபடியும் துரியோதனன் சுருட்டிக் கொள்ளும் படியாகக் கூடாது.

அவன் 13 ஆண்டுகள் வரை கதைப் போருக்காக எப்போதும் உழைத்துப் பயிற்சி செய்துள்ளான். இவன் பீமனை வதைக்கும் விருப்பத்துடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார். மகாபாஹு பீமன் இவனை அதர்மமாகக் கொல்லாவிடில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வனான துரியோதனனே உங்களுக்கும், குருகுலம் அனைத்திற்கும் மன்னனாகி விடுவான்” என்று பகவான் வாசுதேவ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

9.9 அர்ஜுனனின் சங்கேதம்; பீமனின் புரிதல்

யுதிஷ்டிரர், துரியோதனனிடம் நீ யாராவது ஒரு பாண்டவனோடு கதைப் போரிட்டு வெற்றி பெற்று ராஜ்யத்தை அடைந்து கொள். அல்லது உயிரிழந்து சொர்க்க உலகம் சென்றுவிடு என்று கூறியதால் நேர்ந்த

அனர்த்தத்தைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு உணர்த்தினார். இவ்வளவு துன்பப்பட்டு, பெரும் உயிரிழப்பும், பேரழிவும் நிகழ்ந்த பின்னரும் துரியோதனன் வெற்றி பெற்று விட்டால் எல்லாம் வீணாகி விடும் என்பதை அர்ஜுனன் உணர்ந்து கொண்டார். நியாயமான போரில் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது என்பதாலும், பீமசேனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதாலும் அர்ஜுனன் பீமன் பார்க்கும் சமயத்தில் தன் இடது தொடையைத் தட்டினார். பீமசேனன் அர்ஜுனனின் சங்கேதத்தைப் புரிந்து கொண்டார்.

9.10 அர்ஜுனன் தேர் எரிந்தமை

பீமசேனன் தன்னைத் தாக்குவதற்காக உயரே எழும்பிய துரியோதனனைத் தொடைகளில் அடித்து வீழ்த்தினார். கால்கள் உடைந்து கீழே விழுந்த துரியோதனனின் தலையைத் தன் கால்களால் மிதித்தார். யுதிஷ்டிரர் பீமனைத் தடுத்து நிறுத்தினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனனை நித்திப்பதால் என்ன பயன் என்று பாண்டவர்களிடம் கூற, அதனைக் கேட்ட துரியோதனன் கோபம் கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் யுக்திகளாலேயே தான் தோல்வியுற நேர்ந்தது என அவரை நித்தித்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அவன் செய்த குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லி அவனுடைய குற்றங்களாலேயே அவன் அழிய நேர்ந்தது எனப் பதில் உரைத்தார். இச்சமயம் தேவர்கள் துரியோதனன் மீது மலர் பொழிந்து புகழ்ந்து பாடினர். இதனைக் கண்ட பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் வெட்கமடைந்தனர். பின் அனைவரும் கௌரவர்களின் கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர்.

அப்போது, அர்ஜுனனின் நன்மையை விரும்பும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், நீ காண்டீவ வில்லையும், இரு அக்ஷய தூண்களையும் தேரில் இருந்து இறக்கு. பின் நீயும் இறங்கிவிடு. அதன்பின் நான் இறங்குவேன் அவ்வாறு செய்வதிலேயே உன் நன்மை உள்ளது” என்றார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்தார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கடிவாளத்தை விட்டு விட்டுத் தானும் தேரில் இருந்து இறங்கினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இறங்கியதுமே அர்ஜுனனின் கொடி உருவில் இருந்த வானரம் மறைந்து விட்டது.

இதன்பின் அர்ஜுனனின் அந்தப் பெரும் தேர் தீயால் கொழுந்துவிட்டு எரிய ஆரம்பித்தது. காண்டீவதாரியின் அந்தத் தேர் உபாசங்கம், கடிவாளம், நுகத்தடி, மற்ற உறுப்புக்கள், மற்றும் குதிரைகளோடு எரிந்து சாம்பலாகிப் பூமியின் மீது விழுந்து விட்டது. இதனைக் கண்ட பாண்டவர்கள் பெரும் வியப்பெய்தினர் அர்ஜுனன் கைகுவித்து, பகவானின் திருவடிகளை வணங்கி, “கோவிந்தா அந்தத் தேர் தற்செயலாக எவ்வாறு எரிந்தது? நான்

இதைக் கேட்கத் தகுந்தவன் என்று கருதினால், இந்த விஷயத்தை எனக்குக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

பகவான் பார்த்தனுக்குக் கூறினார், “அர்ஜுனா! இந்தத் தேர் பலவகை அஸ்திரங்களால் முன்பே எரிந்து விட்டது. ஆனால் நான் அமர்ந்திருந்ததால் போர்க்களத்தில் சாம்பலாகி விழவில்லை. குந்தி மைந்தா? இன்று நீ உன் விருப்பமான காரியத்தை நிறைவேற்றி விட்டாய். அதனால் நான் இதை விட்டேன். ஆனால் முன்பே பிரம்மாஸ்திரத்தின் தேஜஸால் எரிந்த இந்தத் தேர் இப்போது சிதறிக் கிடக்கிறது” எனக் கூறினார்.

10. ஸௌப்திக பருவம்

10.1 திரௌபதி புதல்வர்கள் வதம்; அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம்

துரியோதனன் பீமசேனனால் தொடைகளில் அடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அத்துடன் அவன் தலை மீது காலால் உதைத்துப் பீமன் அவமதித்தார். இதனைக் கேட்டு அஸ்வத்தாமா பெரும் சினம் கொண்டான். பாண்டவர்களைக் கொன்று பழி வாங்குவேன் எனத் துரியோதனனிடம் சபதம் செய்தான். பிறகு இரவில் கூடாரங்களில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ஐவரையும் கொன்று குவித்து விட்டான். இதனால் பெரும் துயர் கொண்ட திரௌபதி தன் துயரத்திற்குப் பழிவாங்கப்பட வேண்டும் என்று பீமசேனனிடம் வேண்டினாள்.

பீமசேனனும் கங்கைக் கரையில் அஸ்வத்தாமா தங்கியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு நகுலனைச் சாரதியாக்கி விரைந்து அவனைத் தேடிச் சென்றார். அஸ்வத்தாமாவால் பீமசேனனுக்கு ஆபத்து நேரக் கூடும் என்று கருதிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனையும், யுதிஷ்டிரரையும் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு பீமனைப் பின் தொடர்ந்தார். அவர்கள் கங்கைக் கரையை அடைந்தனர். அங்கு இருந்த அஸ்வத்தாமா, பீமனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் இரு பாண்டவர்களும் வருவதைக் கண்டு கவலை கொண்டான். பயத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அவன் பாண்டவர்களை அழிக்கக்கருதிப் பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தான். அஸ்வத்தாமாவின் செயலை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “துரோணாசாரியார் உனக்கு உபதேசித்த திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்க இப்போது தருணம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதனைப் பிரயோகித்து உன்னையும் சகோதரர்களையும் காப்பாற்றிக் கொள் என்றாள்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொல் கேட்டு தேரிலிருந்து இறங்கிய அர்ஜுனன் முதலில் ஆசாரிய புத்திரனுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும்” என்று கூறினார். பின் தன் சகோதரர்களின் நன்மையை விரும்பி, தேவர்களையும் எல்லா குரு ஜனங்களையும் வணங்கினார். பின்னர் இந்த பிரம்மாஸ்திரத்தால் பகைவனின் பிரம்மாஸ்திரம் அமைதியடையட்டும் என்று சங்கல்பம் செய்து அதனைச் செலுத்தினார்.

அர்ஜுனன் செலுத்திய அஸ்திரத்தினாலும், அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தாலும் மிகப்பெரிய ஜுவாலைகளோடு தீ எரியலானது. வானம் முழுவதும் தீயின் ஜுவாலைகள் பரவின. உலக உயிர்கள் பயம் கொண்டன. அச்சமயம் எல்லா பூதங்களுக்கும் ஆத்மாவான நாரதரும், பரதகுலப் பிதாமகரான வியாசரும் ஒன்றாகத் தரிசனம் அளித்தனர். அவ்விருவரும்

கொழுந்து விட்டு எரியும் அவ்வஸ்திரங்களுக்கு இடையில் நின்று கொண்டனர். உலக நன்மையை விரும்பி அந்த அஸ்திரங்களை அமைதிப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் அங்கு வந்தனர்.

10.2 வேதவியாசரின் கட்டளையால் அர்ஜுனன் தன் அஸ்திரத்தைத் திரும்பப்பெறுதல்

ரிஷிகள் இருவரும், அஸ்வத்தாமா, மற்றும் அர்ஜுனனிடம், “வீரர்களே! முற்காலத்திலும் பலவகை சஸ்திரங்களை நன்கறிந்த மகாரதிகள் பலர் இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் மனிதர்கள் மீது இந்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததில்லை. பெரும் அழிவை உண்டாக்கும் இந்தக் காரியத்தை ஏன் செய்தீர்கள்? என்று கேட்டனர். அர்ஜுனன் அம்மகரிஷிகளை வணங்கி, “முனிவர்களே! பகைவன் விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்தை சாந்தப்படுத்தவே இதனை வெளிப்படுத்தினேன். நான் இப்போது இந்த அஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற்றால் அஸ்வத்தாமா எங்கள் அனைவரையும் சாம்பலாக்கிவிடுவான். தேவர்களுக்கு நிகரான நீங்கள் மக்கள் அனைவரும் நன்மையடையும் படியான ஆலோசனையை எங்களுக்கு அருள வேண்டும்” என்றார்.

இவ்வாறு கூறியபின் அர்ஜுனன் தான் விடுத்த அஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார். போரில் அதனைத் திரும்பப் பெறுவது தேவர்களுக்கும் கடினமானதாகும். பிரம்ம தேஜஸால் தோன்றிய அந்த அஸ்திரத்தை பாண்டவ அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாராலும் திரும்பப் பெற முடியாது. அர்ஜுனன் பிரம்மச்சாரியாகவும், விரததாரியாகவும் இருந்தே கிடைத்தற்கரிய அந்த அஸ்திரத்தைப் பெற்றார். மிகப்பெரிய ஆபத்தில் சிக்கிய போதும் அதனை எப்போதும் பயன்படுத்தியதில்லை. குருவின் ஆணையை ஏற்று நடக்கும் அர்ஜுனன் வியாசர் கூறியவாறு அதனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார்.

11. ஸ்த்ரீ பர்வம்

11.1 கங்கையில் நீர்தானம்

அதன்பிறகு அஸ்வத்தாமாவின் தலையிலிருந்த மணியைப் பாண்டவர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் சாபமளிக்கப்பட்ட அஸ்வத்தாமா காட்டிற்குள் சென்று விட்டான். பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடம் திருதராஷ்டிர மன்னரையும், காந்தாரி தேவியையும், குந்தி மாதாவையும் சந்தித்தனர். பின்னர் அனைவரும் ரணபூமிக்குச் சென்றனர். போரில் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு உரிய சடங்குகள் செய்யப்பட்டன. கங்கையில் நீர் தானம் அளிக்கப்பட்டது. அப்போது குந்தி கர்ணன் தன் மகன் என்ற உண்மையை வெளியிட்டாள்.

12. சாந்தி பர்வம்

ஒரு மாத காலம் கங்கைக் கரையில் தூய்மையாக்கிக் கொள்ளு வதற்காகத் தங்கியிருந்த பாண்டவர்களிடம் வியாசர், நாரதர், கண்வர் முதலிய மகரிஷிகள் வந்தனர். யுதிஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டவாறு நாரத மகரிஷி கர்ணன் பற்றிய செய்திகளை அவருக்குக் கூறினார். தன் மூத்த சகோதரனும், புதல்வர்களும், உற்றார் உறவினர்களும் கொல்லப்பட்டதால் பெரும் துயர் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தைத் துறந்து கானகம் செல்ல விரும்புவதாகக் கூறினார் இப்படி ராஜ்யத்தைப் பெற்று வாழ்வதைவிடப் பிச்சையெடுத்து வாழ்வதே மேல் என்று உரைத்தார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரின் கருத்தை மறுத்து, செல்வத்தின் பெருமையை அவருக்கு விவரிக்கலானார்.

12.1 அர்ஜுனன் செல்வத்தின் பெருமையைக் கூறுதல்

“மன்னா! நீங்கள் கூறுவது துயரத்திற்கும், கஷ்டத்திற்கும் உரிய விஷயமாகும். தாங்கள் அற்புத பராக்கிரமம் செய்து பெற்ற இந்த உத்தம ராஜ்யலக்ஷ்மியைத் துறப்பது மிகவும் வியப்பாகும். தர்மப்படி இந்த ராஜ்யலக்ஷ்மியைப் பெற்றுள்ளீர்கள். அனைத்தும் உங்கள் கைக்குக் கிடைத்தும் தாங்கள் தங்கள் அற்ப புத்தியால் ஏன் விடுகிறீர்கள்? இதைச் செய்ய வேண்டும் என்றால் எதற்காக இத்தனை மன்னர்களை வதம் செய்தீர்கள்? உலகில் யார் முற்றிலும் தரித்திரனோ, யாருக்கு உலகில் புகழ் ஏதும் இல்லையோ, யார் மனைவி, மக்கள் செல்வம் இல்லாதவரோ, யார் திறமின்மையால் பராக்கிரமத்துடன் யாருடைய ராஜ்யத்தையோ, செல்வத்தையோ பெற விரும்புவதில்லையோ, அவன் தான் பிச்சை எடுத்து வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும்.

மன்னா! தாங்கள் இந்த செழிப்பான ராஜ்யத்தை விட்டு, வீடு, வீடாக பிச்சை எடுப்பதைச் செய்தால் உலக மக்கள் உங்களை என்ன கூறுவார்கள் இந்த ராஜகுலத்தில் பிறந்து புவியனைத்தையும் வென்று, இப்போது எல்லா தர்ம-அர்த்தங்களையும் விட்டுக் காட்டுக்குச் செல்ல விரும்புகிறீர்கள். அவ்வாறு இந்த ராஜ்யலக்ஷ்மியை நீங்கள் துறந்ததும் யாகத்திற்கான செல்வம் அனைத்தையும் துஷ்டர்கள் வீணாக்கி விடுவார்கள். அந்தப் பாவம் உங்களைத்தான் வந்து சேரும்.

இந்தப் புவியில் ஏழ்மை அவமதிப்பிற்குரியது. எல்லாவற்றையும் துறந்து ஏழையாகவோ, வறியவனாகவோ ஆதல் முனிவர்களின் தர்மமாகும். ராஜாக்களின் தர்மம் செல்வத்தால் நிறைந்தது. தரித்திர மனிதன் அருகில் நிற்பவர்கள் அவனை ஏதோ பாவி, அல்லது களங்கமுடையவன் என்பது போல் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, ஏழ்மை இந்த உலகத்தில் ஒரு பாவமாகும். மலைகளில் இருந்து பல நதிகள் பெருகுவது போல பெருகிய, சேர்க்கப்பட்ட செல்வத்தால் எல்லா வகையான நல்ல காரியங்களையும், அனுஷ்டிக்க முடியும். மன்னா! தனத்தாலேயே தர்மம், காமம் மற்றும் சொர்க்கத்தின் சித்தி உண்டாகிறது. மக்களின் வாழ்க்கை நிர்வாகமும் செல்வம் இல்லாமல் நடக்காது.

யாரிடம் செல்வம் இருக்கிறதோ, அவனுக்கே நண்பர்களும், உறவினர்களும், சகோதரர்களும் இருக்கிறார்கள். உலகில் செல்வம் உள்ளவனே ஆண் என்று மதிக்கப்படுகிறான். செல்வம் இல்லாதவன் பண்டிதனாவான். ஏழை மனிதன் செல்வத்தை விரும்பினாலும் அவனுக்குச் செல்வம் கிடைப்பது இயலாததாகிறது. காட்டில் ஒரு யானையின் பின்னால் பல யானைகள் செல்வது போல பணத்தோடுதான் பணம் கட்டுண்டு செல்கிறது. பணத்தால் தர்மபாலனம், விருப்பம் நிறைவேறுதல், சாஸ்திரங்களின் ஸ்வரணம், அத்யயனம், பகைவர்களின் அழிவு முதலிய எல்லாக் காரியங்களும் வெற்றியடைகின்றன. செல்வத்தால் குலத்தின் கௌரவம் அதிகரிக்கிறது. செல்வத்தாலேயே தர்மம் விருத்தியடைகிறது.

செல்வம் இல்லாதவருக்கு இந்த உலகம் சுகமும் அளிக்காது. பரலோகமும் அளிக்காது. ஏழை தார்மீக சடங்குகளை நடத்தி முடிக்க முடியாது. மலையிலிருந்து மழை பெருகுவது போல செல்வத்திலிருந்தே தர்மத்தின் அருவி பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. யாரிடம் செல்வம் குறைவாக உள்ளதோ அவர்களே மெலிந்தவர்களாகக் கூறப்படுகிறார்கள். சரீரத்தில் மட்டும் அவ்வாறு கூறப்படுவதில்லை. நீங்கள் நியாயப்படி யோசியுங்கள். தேவ அசுரர்கள் தங்கள் இனச் சகோதரர்களை வதம் செய்வதைத் தவிர வேறு என்ன விரும்புகிறார்கள்? மன்னன் மற்றவர்களின் செல்வத்தை அபகரிப்பது உசிதமானது அல்ல என்றால் அவன் தர்மத்தை எவ்வாறு அனுஷ்டிக்க முடியும்?

“மன்னன் ஒவ்வொரு நாளும் வேதங்களைப் படிக்க வேண்டும். வித்வானாக வேண்டும். எல்லாவகையாலும் செல்வத்தைச் சேர்க்க வேண்டும் முயற்சியோடு யாகங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். “என்று தான் வேத சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இனச் சகோதரர்களுக்குத் துரோகம் செய்தே தேவர்கள் சொர்க்கத்தின் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இதுவே தேவர்களின் தீர்மானம். இதுவே வேதங்களின் சனாதனமான கொள்கையாகும். செல்வத்தாலேயே பிராமணர்கள் வேத சாஸ்திரங்களைப் படிக்கிறார்கள். படிப்பிக்கிறார்கள். செல்வத்தின் மூலமே யாகத்தைச் செய்கிறார்கள்; செய்விக்கிறார்கள். அத்துடன் மன்னர்கள் மற்றவர்களைப் போரில் வென்று கொண்டு வரும் செல்வத்தாலேயே எல்லா சுப கர்மங்களையும் அனுஷ்டிக்கிறார்கள்.

எந்த மன்னனிடம் மற்றவர்களுக்கு அபகாரம் செய்து கொண்டு வரப்படாத எந்த செல்வத்தையும் நான் காணவில்லை, இவ்வாறு புவியை மன்னர்கள் அனைவரும் வெல்கின்றனர். வென்றபின் இது என்னுடையது என்று கூறத் தொடங்குகிறார்கள். இது புதல்வன் தந்தையின் செல்வத்தைத் தன்னுடையது என்று கூறுவது போலாகும். பெரும் கடலிலிருந்து மேகத்தின் உருவில் மேலே எழும் திசைகள் அனைத்திலும் மழையாகப் பொழிவது போல் செல்வம் மன்னர்களின் வீட்டிலிருந்து கிளம்பிப் புவி முழுவதும் பரவுகிறது. முன்பு இந்த பூமி மாறி, மாறி திலீபமன்னர், ந்ருகர் நகுஷன், அம்பர்ஷன் மற்றும் மாந்தாதாவின் அதிகாரத்தில் இருந்து, இப்போது உங்களுடைய அதீனத்தில் உள்ளது.

12.2 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை யாகம் செய்யத் தூண்டல்

ஆகவே மன்னா! உங்களுக்குப் பெரும் செல்வத்தைத் தகூழினையாக அளித்து, திரவிய மயமான யாகத்தை அனுஷ்டானம் செய்ய வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. மன்னா! தாங்கள் யாகம் செய்யாவிடில் உங்களுக்கு எல்லா ராஜ்யத்தின் பாவமும் உண்டாகும். எந்த தேசத்து மன்னர்கள் தகூழினை உடைய அஸ்வமேதயாகத்தின் மூலம் பகவானை யஜனம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடைய யாகத்தின் முடிவில், அந்த தேசத்து மக்கள் அனைவரும் அங்கு வந்து அவப்ருத ஸ்நானம் செய்து புனிதமடைகிறார்கள். உலகம் முழுவதையும் தன்னுடைய சொருபமாகக் கொண்டுள்ள மகாதேவன் “சர்வமேதம்” என்னும் பெரும் யாகத்தில் எல்லாப் பூதங்களையும், தன்னையுமே ஆஹுதியாக அளித்து விடுகிறார். யாகம் செய்தல் கூழத்திரியர்களின் நன்மைக்கான சனாதன மார்க்கம் ஆகும். மன்னா! இது பத்து ரதங்கள் செல்லும் பெரும் வழியாகும். இதை விட்டுத் தாங்கள் எந்தக் குறுகிய மார்க்கத்தையும் பின்பற்ற வேண்டாம் என்று அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் செல்வத்தால் யாகம் செய்யும்படி எடுத்துரைத்தார்.

12.3 அர்ஜுனன் கூறிய இந்திரன் ரிஷிபாலகர்கள் உரையாடல்

தனஞ்ஜயனைத் தொடர்ந்து பீமசேனனும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூடித்திரிய மன்னனுக்குரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்குமாறு வற்புறுத்திக் கூறினார் அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கிருகஸ்த தர்மமே சிறந்தது என்று கூறி அதற்கு இந்திரனுக்கும், ரிஷிபாலர்களுக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலை உதாரணமாகக் காட்டினார். அவர் இவ்வாறு கூறினார்.

“பரதசத்தமா? இந்த விஷயத்தில் அறிவுடையவர்கள் இந்திரனுக்கும் ரிஷிபாலகர்களுக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலை உதாரணமாக அளிக்கிறார்கள். ஒரு சமயம் சில மந்த அறிவுள்ள, நல்ல குலத்து, மீசை கூட முளைக்காத பிராமண பாலகர்கள் வீட்டைத் துறந்து, கானகம் வந்து பிரம்மசரியத்தைக் கடைப்பிடிக்கலானார்கள். ஒரு நாள் இந்திரன் தங்கமயமான பறவையின் உருவில் அவர்களிடம் வந்தார். “யக்ஞ சிஷ்ட அன்ன போஜனம் செய்யும் புருஷர்களின் கர்மம் உத்தமமானது. அவர்கள் அதனால் தம் விருப்பம் நிறைவேறி, சிறந்த கதியை அடைந்தனர்” என்று கூறினார்.

அந்த பாலகர்கள், இந்தப் பறவை யக்ஞத்தில் மிஞ்சும் அன்னத்தை உண்ணும் நம்மைப் புகழ்கிறது என்று மகிழ்ந்தார்கள். அந்தப் பறவையோ, உன்னைப் போன்ற முட்டாளான நான் புகழவில்லை. ‘விகசாக்ஷி’ (யாகத்தின் மிகுதி அன்னத்தை உண்பவர்கள்) என்பவர்கள் வேறாவார்கள் என்றது. அந்தப் பாலகர்கள் எது சிறந்த தர்மம் என்று கூறு என அந்தப் பறவையிடம் கேட்டார்கள். அதனுடைய உபதேசத்தைப் பெற விரும்பினார்கள். அந்த தங்கப் பறவை அவர்களிடம் கூறியது.

“நான்கு கால்கள் உடையதில் பசு சிறந்தது. தாதுக்களில் தங்கம் உத்தமமானது. ஒலிகளில் மந்திரங்கள் மேன்மையானவை. மனிதர்களில் பிராமணன் முக்கியமானவன். பிராமணனுக்கு மந்திரத்தோடு ஜாதகர்மம் முதலிய சடங்குகளின் நியமம் உள்ளது. அவன் உயிருடன் உள்ளவரை அவ்வப்போது அவசியமான சமஸ்காரங்கள் நடைபெற வேண்டும். இறந்தாலும் உரிய சமயத்தில் மயான பூமியில் இறுதிச் சடங்குகளும், வீட்டில் சிராத்தம் முதலியவைகளும் விதிப்படி நடக்க வேண்டும். வைதீக கர்மங்களே பிராமணனை சொர்க்க உலகம் சேர்ப்பிக்கும். அந்தக் கர்மங்களின் அனுஷ்டானத்தாலேயே இங்கு விருப்பம் நிறைவேறுகிறது. மாசம், பக்ஷம், ருது, சூரிய, சந்திரர் மற்றும் நகூத்திரங்களால் குறிக்கப்படும் யாகங்களை இயன்றவரை நடத்தி முடிக்க வேண்டும்.

யக்ஞங்கள் நடப்பதே கர்மம் என்று கூறப்படுகிறது. எங்கு இத்தகைய கர்மங்கள் செய்யப் படுகின்றனவோ, அந்த கிருகஸ்தாஸ்ரமே சித்தியின்

புண்ணியமான க்ஷேத்திரமாகும். இதுவே எல்லாவற்றையும் விட மிகப் பெரிய ஆஸ்ரமமாகும். இதை நித்தித்து, தீய வழியை மேற்கொள்ளும் முட்டாளுக்குப் பாவமே உண்டாகிறது. தேவசமூகமும், பித்ரு சமூகமும் யஜனத்தாலும், பிரம்மவம்சத்தின் திருப்தியும் பழமையான வழியாகும். இவற்றைத் துறந்து வேறு மார்க்கத்தில் செல்லும் முட்டாள் வேதத்திற்கு எதிரானவன்.

ரிஷிகள் ஒரு மந்திரத்தில், “யக்ஞ ரூபமான கர்மம் யஜமானர்களாகி உங்களால் நடத்தப்பட்டும். ஆனால் இது தவத்தோடு கூடியதாக இருக்க வேண்டும். நீ இதை அனுஷ்டானம் செய்வாயாகில் நான் உனக்கு மனம் விரும்பும் பலனை அளிப்பேன்” என்று கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே அந்தந்த வைதீக கர்மங்களில் முழுமையாக ஈடுபடுவதே தபஸ்வியின் தவம் என்று கூறப்படுகிறது.

கிருகஸ்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதே கடினமான விரதமாகும். நான் உங்களிடம் இந்தக் கடின விரதத்தின் சமையை ஏற்கும் படிச் கூறுகிறேன் தவம் சிறந்த கர்மமாகும். ஆனால் இந்த கிருகஸ்த தர்மத்திலேயே எல்லாத் தவமும் நிலைபெற்றுள்ளது. தேவர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும், விருந்தினர்களுக்கும், அத்திகளுக்கும், தன் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் அன்னம் அளித்து, எல்லோருக்கும் பின்னால் மிகுந்த அன்னத்தை உண்பவர்களே ‘விகசாக்ஷி’ என்று கூறப்படுகிறார்கள். ஆகவே தன் தர்மத்தில் நிலைத்து, கடினமான விரதத்தைக் கடைபிடிக்கும் புண்ணியாத்மாக்கள் இந்திரனின் சொர்க்க லோகத்தை அடைந்து முடிவற்ற காலம் அங்கு வாசம் புரிகின்றன என்று பறவை வடிவில் வந்த இந்திரன் ரிஷிபாலர்களுக்கு உபதேசித்தார்.

மகாராஜா! அந்த பிராமண குமாரர்கள் இந்திரனின் தர்மார்த்தமுடைய நன்மை தரும் சொற்களைக் கேட்டு, நாம் சென்று கொண்டிருக்கும் வழி நமக்கு நன்மையளிப்பதல்ல என்று தீர்மானித்து தம் வீட்டிற்குத் திரும்பினர். கிருகஸ்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழலானார்கள். நரோத்தமா! தாங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர். தைரியத்துடன் பகைவற்ற இந்தப் புவியின் அரசாட்சியைச் செய்யுங்கள்” என்று அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். தொடர்ந்து நகுல-சகதேவரும், திரௌபதியும் யுதிஷ்டிரருக்கு தைரியமளித்து பூமியை அரசாளுமாறு வேண்டினார்கள்.

12.4 அர்ஜுனன் ராஜ தண்டத்தின் மகிமையை விவரித்தல்

திரௌபதியின் சொல்லைக் கேட்ட அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் ராஜ தண்டத்தின் (தண்டனை) சிறப்பினை விவரிக்கலானார். “மன்னா! ராஜ தண்டம் மன்னர்கள் அனைவரையும் ஆள்கிறது. அவர்களைக்

காப்பாற்றுகிறது. எல்லோரும் தூங்கிய பிறகும் தண்டம் விழித்திருக்கிறது, தர்மத்தையும், அதர்மத்தையும் காப்பாற்றுகிறது. வித்வான்கள் தண்டத்தையே மன்னனின் தர்மமாகக் கருதுகிறார்கள். உலகின் நடைமுறையைப் பாருங்கள். எத்தனையோ பாவிகள் ராஜ தண்டத்தின் பயத்தால் பாவம் செய்வதில்லை. தண்டம் பிடிவாதமுடைய மனிதர்களை அடக்குகிறது. துஷ்டர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கிறது. பிராமணன் குற்றம் செய்தால் வாக்கால் அவனை அவமானப்படுத்துவது அவனுக்குரிய தண்டனையாகும். கூடித்திரியனுக்குச் சாப்பாட்டிற்கு மட்டுமே பொருள் கொடுத்து, வேலை வாங்குவது தண்டனையாகும். வைசியர்களிடம் இருந்து அபராதமாக செல்வத்தை வசூலிப்பதே அவனுடைய தண்டனையாகும். ஆனால் சூத்திரன் தண்டனை இல்லாதவனாகக் கூறப்படுகிறான். மன்னா! மனிதர்களைக் குற்றத்திலிருந்து தப்பிக்கச் செய்து, அவனுடைய செல்வத்தைக் காப்பதற்காக உலகில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு முறையே தண்டனை என்று பெயர் பெறுகிறது. தண்டனை அளிப்பவனின் கண்கள் கோபத்தால் சிவப்பதால் அவன் லோகிதாகூஷன் என்று கூறப்படுகிறது.

எங்கு அரசன் குற்றங்களை நன்கு பார்வையிட்டுத் தண்டனை அளிக்கிறானோ அங்கு மக்கள் தவறு செய்வதில்லை. பிரம்மச்சாரி, குடும்பஸ்தன் வானப்ரஸ்தன், சன்யாசி அனைவரும் தண்டனை பயத்தினாலேயே தத்தம் வழியில் நிலைக்கின்றனர். பல உயிர்களைக் கொல்லாமலும், கடினமான காரியங்களைச் செய்யாமலும் யாரும் பெரும் செல்வத்தைப் பெற முடியாது. மற்றவர்களை வதம் செய்யாதவனுக்கு இவ்வுலகில் புகழும் கிடைப்பதில்லை. செல்வமும் கிடைப்பதில்லை, மக்களும் கிடைப்பதில்லை. விருத்தாசுரனை வதம் செய்தே இந்திரன் தேவராஜன் ஆனார்.

எந்த தேவர்கள் மற்றவர்களை வதம் செய்வார்களோ, அவர்களையே உலகம் அதிகம் பூஜிக்கிறது. ருத்ரன், ஸ்கந்தன், இந்திரன், அக்னி, வருணன், யமன், காலன், வாயு, ம்ருத்யு, குபேரன், சூரியன், வசு, விஸ்வ தேவர்கள், மருத் கணங்கள் ஆகியவர்கள் மற்றவர்களை வதம் செய்கிறார்கள். அதனாலேயே இவர்களை எல்லோரும் வணங்குகிறார்கள். ஆனால் பிரம்மா, தாதா, பூஷா ஆகியோர் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் சமமான பாவம் கொண்டுள்ளனர். சாந்த குணமுடைய மனிதர்களே இவர்களைப் பூஜிக்கிறார்கள் உலகில் அஹிம்சையால் வாழ்க்கை நடத்துபவர் யாரும் காணக் கிடைக்கவில்லை ஏன் எனில் பலம் மிக்க ஜீவன்கள் பலமில்லாதவற்றைக் கொன்றே வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்கின்றன. கீரி எலியையும், கீரியைப் பூனையும், பூனையை நாயும், நாயை சிறுத்தையும் கொன்று வாழ்வதைப் பாருங்கள்.

இவையனைத்தும் தெய்வம் அமைத்த ஒழுங்கு முறையாகும். வித்வான்கள் இதில் அறிவு கலங்குவதில்லை. மன்னா! உங்களை இறைவன் எவ்வாறு அமைத்துள்ளாரோ தாங்கள் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும். காட்டிற்குச் சென்று தபஸ்வியாகும் கூடித்திரியர்களும் ஹிம்சை செய்யாமல் வாழ முடியாது. நீரிலும், பூமியிலும், பழங்களிலும் கூட ஏராளமான புழு பூச்சிகள் உள்ளன. இவற்றில் எதையுமே கொல்லாத எந்த மனிதனும் கிடையாது. எத்தனையோ சூட்சுமமான உயிர்கள் கண் இமைக்கும் நேரத்திலேயே உயிர் இழந்து விடுகின்றன. கோபமும் வெறுப்பும் இல்லாமல் காட்டிற்குச் செல்லும் பல முனிவர்கள் அறிவு பிறழ்ந்து அங்கேயே க்ருகஸ்த தர்மத்தில் ஈடுபட்டு விடுகிறார்கள். பூமியைத் தோண்டியும், மரங்கள், பசு, பறவைகள், பசுஷிகளை அழித்தும் யக்ஞத்தைச் செய்யும் க்ருகஸ்தர்கள் சொர்க்கம் அடைந்து விடுகிறார்கள்.

கௌந்தேயா! தண்ட நீதி சரியாகப் பிரயோகிக்கப்படுமானால் எல்லா உயிர்களின் அனைத்துக் காரியங்களும் நன்றாக வெற்றியடையும் என்பதில் ஐயமில்லை. நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட தண்டமே மக்களைக் காப்பாற்றுகிறது என்று பிரம்மா முன்பே கூறியுள்ளார். உலகில் நன்மை தீமையைப் பகுக்கும் தண்டனை இல்லாவிடில் எல்லா இடங்களிலும் இருள் சூழ்ந்து விடும் வேதங்களை நித்தித்து தர்மத்தின் ஒழுங்கை அழிக்கும் நாஸ்திகர்கள் கூட தண்டிக்கப்பட்டால் விரைவில் தர்மத்தின் வழிக்கு வந்து விடுகிறார்கள். நான்கு வர்ண மக்களும் ஆனந்தமாக இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் நன்னடத்தையுடன் இருக்க வேண்டும். பூமியில் தர்மத்தையும், அர்த்தத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உத்தேசத்துடனேயே இறைவன் தண்ட முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

தண்டனை ஒழுங்கு முறையைக் காப்பாற்றாவிட்டால், பிரம்மச்சாரி வேதாத்யயனத்தில் ஈடுபடமாட்டான். சாதுவான பசுவும் பாலைக் கறக்க விடாது. கன்னிகை திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டாள். தர்ம கர்மங்கள் எல்லா இடத்திலும் அழிந்து விடும். ஒழுங்கு முறை உடைந்து விடும். மக்கள் எந்தப் பொருள் தன்னுடையது எது இல்லை என்பதைக் கூட அறிய முடியாது முறைப்படி தக்ஷிணைகளையுடைய யாகங்களும் நடைபெறாது. யாரும் சாஸ்திரம் கூறும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க மாட்டார்கள். பணியாட்கள் யஜமானரின் சொற்களைக் கேட்கமாட்டார்கள். சிறுவர்கள் கூட, தாய் தந்தையரின் ஆணையை நிறைவேற்ற மாட்டார்கள். யுவதிகள் தங்களுடைய தர்மத்தில் நிலைக்க மாட்டார்கள்.

மனிதர்களின் இகலோகமும், பரலோகமும் தண்டனையிலேயே நிலை பெற்றுள்ளன. பகைவரை அழிக்கும் தண்டனை நல்ல முறையில் எங்கு அளிக்கப்படுகிறதோ அங்கு கபடம், ஏமாற்றுதல் போன்றவை

காணப்படுவதில்லை. இந்த ராஜ்ஜியம் தர்மத்தாலோ அதர்மத்தாலோ கிடைத்திருக்கட்டும். இதற்காகச் சோகப்படாமல் போகத்தை அனுபவியுங்கள். எல்லாக் காரியமும் செல்வத்திற்கு அதீனமாக உள்ளது. ஆனால் செல்வம் தண்டனைக்கு அதீனமாக உள்ளது.

தண்டனைக்கு எத்தனை மகிமை என்று பாருங்கள். வாழ்க்கை நிர்வாகத்திற்காக தர்மம் எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளது. முற்றிலும் ஹிம்சை செய்யப்பட்டது அல்லது துஷ்டரை ஹிம்சிப்பது என்ற வினா எழும்போது, எதில் தர்மம் பாதுகாக்கப்படுகிறதோ அந்த தர்மத்தையே சிறந்ததாகக் கருதவேண்டும் முற்றிலும் குணம் உடையதும், முற்றிலும் குணம் இல்லாததுமான எந்தப் பொருளும் கிடையாது. எல்லாக் காரியங்களிலும் நன்மை, தீமை இரண்டும் காணப்படுகின்றன. தாங்களும் தர்ம நியாயங்களைப் பின்பற்றி யாகம் செய்யுங்கள் தானம் செய்யுங்கள். மக்களைக் காப்பாற்றுங்கள்.

பாரதா! பகைவனை வதம் செய்வதால் செய்பவனுக்கு எந்த பாவமும் உண்டாவதில்லை. கையில் ஆயுதத்தோடு தன்னைக் கொல்ல வருபவனை கொல்பவன் கொலையாளியாக மாட்டான். எல்லாப் பிராணிகளின் ஆத்மாவும் வதம் செய்ய முடியாதது. மனிதன் புதிய வீடுகளில் பிரவேசிப்பது போல ஜீவனும் புதுப்புது சரீரங்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. தத்துவ தர்சிகள் இதனையே மரணத்தின் முகம் என்று கூறுகிறார்கள்” எனக் கூறி முடித்தார். அர்ஜுனனைத் தொடர்ந்து பீமசேனனும் தாங்கள் அனைவரும் அனுபவித்த துயரங்களை நினைவுபடுத்தினார். திரௌபதிக்கு இழைக்கப்பட்ட அவமானத்தை எடுத்துரைத்தார். எனவே மோகத்தை விட்டு அரசாட்சியை மேற்கொண்டு யாகங்களைச் செய்யுங்கள் என்று வேண்டினார். ஆனாலும் யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனை மறுத்து ஞானி மகாத்மாக்களைப் புகழ்ந்து துறவு வாழ்க்கையை விரும்பினார்.

12.5 அர்ஜுனன் எடுத்துக் காட்டு மூலம் யுதிஷ்டிரரைத் துறவு மார்க்கத்திலிருந்து தடுத்தல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் அர்ஜுனன் சோகத்தாலும், துக்கத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டார். மறுபடியும் தன் தமையனிடம் கூறலானார். “மன்னா! இது விஷயமாக விதேக மன்னர் ஜனகர் மற்றும் அவரது ராணிக்கிடையே நடைபெற்ற உரையாடலைக் கூறுகிறார்கள். ஒரு சமயம் ஜனக மன்னரும் ராஜ்யத்தைத் துறந்து பிகைஷ ஏற்று வாழத் தீர்மானித்தார். செல்வம், மனைவி, சந்தானம், சனாதன மார்க்கம் அனைத்தையும் துறந்தார். பிச்சை எடுத்து வாழலானார். கைப்பிடியளவு வறுத்த பார்லியை உண்டு வரலானார்.

இதைக் கண்ட அவருடைய ராணி சினம் கொண்டாள். தனியாக அவரிடம் தைரியத்துடன் அவரது வாழ்க்கையை நித்தித்துக் கூறலானாள். “மன்னா செல்வம் மிகுந்த இந்த ராஜ்யத்தைத் துறந்து பிச்சை எடுப்பதை எப்படி ஏற்றுக் கொண்டீர்கள். உங்களுடைய தீர்மானம் வேறாகவும், செயல் வேறாகவும் காணப்படுகிறது. நீங்கள் பெறும் இந்தக் கையளவு பார்லியால் தேவர்களையும், ரிஷிகளையும், பித்ருக்களையும், அதிதிகளையும் தாங்கள் போஷிக்க முடியாது. வேதங்களில் சிறந்த ஆயிரக் கணக்கான பிராமணர்களைக் காப்பாற்றும் மன்னராக இருந்தும், அவர்களிடம் பிசுஷ ஏற்றுத் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறீர்கள். இந்த ராஜ்ய லக்ஷ்மியை விட்டு வீடு வீடாகத் திரியும் நாயைப் போலக் காணப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் உயிருடன் இருக்கும் போதே உங்கள் தாய் புதல்வன் இல்லாதவளாகி விட்டாள். நான் அபாக்யவதியாக ஆகி விட்டேன்.

மன்னா மோக்ஷம் அடைவது ஐயத்திற்குரியது. பிராணிகள் விதிக்குக் கட்டுப்பட்டவை. செல்வத்தை விரும்புபவர்களுக்கு அதை அளிக்காமல் தாங்கள் எந்த லோகத்தை அடையப் போகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. தர்ம பத்தினியைத் துறந்து பாவம் செய்தவராகி விட்டீர்கள். ஆகவே உங்களுக்கு இகலோகத்திலும் சுகமில்லை. பரலோகமும் சுகமளிக்காது. தங்களிடம் எல்லோரும் தங்கள் தாகத்தைத் தணித்துக் கொள்ள வந்தார்கள். பழங்கள் நிரம்பிய பல மரங்களைப் போலப் பல பிராணிகளின் பசியைத் தீர்த்தீர்கள். யானை கூட செயல்படாமல் இருந்தால், மாமிசம் உண்ணும் ஜந்துக்களும், புழு பூச்சிகளும் மெல்ல மெல்ல அதைச் சாப்பிட்டு விரும், என்றால் புருஷார்த்தம் இல்லாத உங்களைப் போன்ற மனிதனின் விஷயம் என்னவாகும்?

மன்னா! அடிக்கடி தானம் பெறுபவனுக்கும், தானம் அளிப்பவனுக்கும் என்ன வேறுபாடு உள்ளது? தீ விறகைக் கொளுத்தாமல் அணைவதில்லை யாசனை செய்யும் பிராமணன் ஒரு போதும் அமைதியாக முடியாது. இவ்வுலகில் வள்ளலின் அன்னமே சாதுக்களின் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகும். புலன்களை வென்ற சந்யாசியும் கிருகஸ்தர்களின் உதவியால் தான் உயிர் தரிக்கிறார்கள். தியாகத்தினாலோ, யாசிப்பதாலோ யாரும் பிசுஷ ஆவதில்லை. எளிமையுடன் சுயநலத்தைத் தியாகம் செய்து, சுகத்தில் பற்று வைக்காதவனே பிசுஷ எனக் கருதப்படுவான். பற்றில்லாமல் பற்றுள்ளவனைப் போல் வாழ்பவனும், நண்பன் பகைவன் என்பதில் சமமான பாவம் வைப்பவனுமே அவனே முக்தானவான். இவ்வாறு கூறிய ராணியின் கூற்றைக் கேட்டபின் ஜனக மன்னரின் துறவுக் கருத்து விலகியது. தாங்களும் மோகத்திற்கு வசமாகாதீர்கள். தான, தர்மத்தில் ஈடுபட்டு, தர்மத்தைப் பின்பற்றி, இரக்கம் முதலிய குணங்களுடம், தான தர்மத்தைச் செய்து,

மக்களைக் காப்பாற்றி, குருஜனங்களுக்கும், முதியவர்களுக்கும் சேவை செய்து கொண்டிருப்போமானால் நாம் நமக்கு விருப்பமான உலகை அடைந்து விடுவோம்” என்று அர்ஜுனன் தன் தமையனிடம் எடுத்துரைத்தார்.

ஆனால் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் அஸ்திரவித்தையில் மட்டுமே தேர்ந்தவர் என்று கூறினார். தர்மத்தின் சொரூபம் மிகவும் சூட்சுமமானது. அறிய முடியாதது. ஞானயோகமே முக்கியமானது. விரும்பத்தக்கது என்றார். தர்மராஜரின் சொற்களைக் கேட்ட தேவஸ்தான் முனிவர் அவரிடம் யாகங்களுக்காகச் செல்வத்தைச் செலவழிக்குமாறு சொன்னார். மன்னனுக்குரிய உத்தம தர்மங்களை விவரித்து யக்கும் முதலியவற்றைச் செய்யுமாறு உபதேசம் அளித்தார்.

12.6 அர்ஜுனன் கூடித்திரிய தர்மத்தைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

தேவஸ்தான் முனிவரின் சொற்பொழிவின் பின் துயரத்தோடு அமர்ந்திருந்த தன் தமையனிடம் அர்ஜுனன் மீண்டும் கூறலானார். “தர்மத்தை அறிந்த மன்னா! தாங்கள் பகைவர்களை வென்று, கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி இந்த உத்தமராஜ்யத்தைப் பெற்றும் ஏன் தாபம் அடைகிறீர்கள்? நீங்கள் கூடித்திரிய தர்மத்தை நினையுங்கள். கூடித்திரியர்கள் போரில் இறப்பது பல யாகங்களைச் செய்வதை விடச் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கூடித்திரியர்களுக்குப் போரில் கிடைக்கும் மரணமே புண்ணிய பலனை அளிக்கிறது. கூடித்திரியர்களுடைய தர்மம் மிகவும் பயங்கரமானது. எப்போதும் ஆயுதத்துடனே வேலை இருக்கும் இதில், சமயம் வந்ததும், போரில் ஆயுதங்கள் மூலமே மரணமும் நிகழ்கிறது. பிராமணனும் கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி வாழ்வது உத்தமமாகக் கருதப்படுகிறது. ஏன் எனில் கூடித்திரியனின் உற்பத்தி பிராமணனிடம் இருந்தே தோன்றியது. மன்னா! கூடித்திரியர்களுக்கு தியாகம், தவம், யக்கும், மற்றவர்களிடம் யாசகம் பெற்று வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்தல் போன்ற சட்டங்கள் கிடையாது.

பாரதா! தாங்கள் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவர்; தர்மாத்மா; மன்னர்; காரிய மாற்றுவதில் சிறந்தவர். சிந்தனையாளர். தாங்கள் இந்த மயக்கத்தை விட்டு கூடித்திரியனுக்கு ஏற்ற கர்மத்தைச் செய்யத் தயாராகுங்கள். இந்திரன் பிராமணருடைய புதல்வர். ஆனால் கர்மத்தால் கூடித்திரியராகி விட்டார். அவர் தன்னுடைய சகோதரர்களில் 810 பேரைக் கொன்று விட்டார். ஆனால் அவருடைய கர்மம் புகழப்படுகிறது. அதனாலேயே அவர் தேவேந்திர பதவியை அடைந்துவிட்டார் என்று கூறப்படுகிறது.

மகாராஜா! தங்களும் நீண்ட காலம் ஏராளமான தகூழிணைகள் உடைய யாகங்களை அனுஷ்டானம் செய்து கொண்டே இருங்கள். போரில்

கொல்லப்பட்ட அனைவரும் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி ஆயுதங்களால் தூய்மையாகிச் சிறந்த கதியை அடைந்தார்கள். எது நடந்ததோ அது அவ்வாறே நடைபெற வேண்டியது ஆகும். தெய்வத்தின் சட்டத்தை யாராலும் மீற முடியாது” என்றார்.

சாந்திபர்வம் அத் 18 இல் இவ்வாறு அர்ஜுனன் தன் தமையனுக்கு எடுத்துரைத்த பிறகு மீண்டும் ஆஸ்வமேதிக பருவம் அத்தியாயம் 15 வரை அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருடன் இருந்து அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்கிறார். சாந்தி பர்வத்தில் ராஜதர்மம், ஆபத் தர்மம், மோட்ச தர்மம் ஆகியவற்றைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசிக்கிறார். அனுசாஸன பருவ முழுவதும் பல்வேறு விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. மீண்டும் ஆஸ்வமேதிக பருவத்தில் அத்தியாயம் 15 இல் அர்ஜுனனைச் சந்திக்கிறோம். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசம் அளித்து உத்தராயண காலத்தில் மாசி மாதத்தில் சொர்க்கம் சேருகிறார். யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய ராஜ்யத்தை ஏற்று, சகோதரர்களுடனும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஒத்துழைப்போடும் பாரத வர்ஷத்தை ஆண்டு வந்தார்.

13. ஆஸ்வமேதிக பாவம்

13.1 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆறுதல்; துவாரகை செல்ல விருப்பம்

பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தைப் பெற்று எல்லா இடங்களிலும் அமைதியை ஸ்தாபித்தனர். கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இந்திரப் பிரஸ்தம் திரும்பினர். சொர்க்க லோகத்தின் தேவர்களைப்போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் ஆனந்தமாகப் பல காடுகளிலும், மலைகளிலும் சஞ்சரித்தனர். புனிதமான தீர்த்தங்களிலும், குளங்களிலும், நதிக்கரைகளிலும் ஆனந்தமாகப் பொழுதைக் கழித்தனர். மயன் அமைத்த அழகிய சபையில் பிரவேசித்து மனம் மகிழ்ந்தனர். புராதனமான ரிஷிகளான நர-நாராயணர்களான அவர்கள் தேவர்களின் வம்சத்தையும், ரிஷிகளின் வம்சத்தையும் பற்றிப் பேசினர் விசித்திரமான போர்க்கதைகளையும், துன்பங்களையும் நினைவு கூர்ந்தனர் எல்லா வகை சித்தாந்தங்களையும் அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு அலாதியான இனிய கதைகளைக் கூறினார்.

அர்ஜுனன் புத்திர சோகத்தால் தாபமுற்றிருந்தார். ஆயிரக் கணக்கான உற்றார் உறவினர்கள் கொல்லப்பட்டதால் அவர் மனத்தில் பெரும் துயரம் இருந்தது. வசதேவ நந்தனன் பலவகைக் கதைகளைக் கூறிப் பார்த்தனை சாந்தப்படுத்தினார். அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் அளித்துத் தன் பாரத்தை இறக்கினார். கோவிந்தன் அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தவாறு கூறலானார்.

“பகைவர்களுக்கு தாபமளிக்கும் சவ்யசாசி, “தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் உன்னுடைய பாஹு பலத்தின் உதவியால் பூமி முழுவதையும் வென்று விட்டார். பீமசேனன் மற்றும் நகுல-சகதேவரின் பிரபாவத்தால் தர்மராஜர் இந்த பூமியின் தடையற்ற ராஜ்யத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் இந்த ராஜ்யத்தைத் தன் தர்ம பலத்தாலேயே பெற்றுள்ளார். தர்மத்தாலேயே துரியோதனன் போரில் கொல்லப்பட்டான். திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் அதர்மத்தில் விருப்பம் கொண்டவர்கள்; லோபிகள்; கடுஞ்சொல் பேசுபவர்கள்; தீயவர்கள் ஆகவே உறவினர்களுடன் கொல்லப்பட்டனர்.

பார்த்தா! தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் இன்று உன்னால் பாதுகாக்கப்பட்டு அமைதியடைந்த இந்த பூமியின் ராஜ்யத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பாண்டவா! உன்னோடு இருந்தால் ஜனங்கள் இல்லாத காட்டில் கூட எனக்கு சுகமும் ஆனந்தமும் கிடைக்கும் என்றால் இவ்வளவு மக்களும் என் அத்தை குந்தியும் இருக்கும் இடத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல இருக்கிறது. தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரும், பலசாலி பீமனும், மாத்திரி புதல்வர்களும் இருக்கும் இடத்தில் எனக்குப் பரமானந்தம் கிடைக்கிறது.

அர்ஜுனா! இந்த சபாவனம் எனக்கு சொர்க்கத்தைப் போல்

சுகமளிக்கிறது. இங்கு உன்னுடன் இருந்து பலநாட்கள் கழிந்து விட்டன. இவ்வளவு நாட்களாக நான் என் தந்தை வசதேவரைத் தரிசனம் செய்ய முடியவில்லை. என் தமையன் பலராமரையும், மற்ற வருஷணி வம்சத்தினரையும் பார்க்கவில்லை. ஆகவே, நான் துவாரகாபுரிக்குச் செல்ல விரும்புகிறேன். பார்த்தா! நீ என்னுடைய இந்த பிரஸ்தாபத்தை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

துயர சமயத்தில் மனிதனின் துக்கத்தை விலக்க அவனுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய உபதேசம் பீஷ்மருடன், நாமும் சேர்ந்து யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்துள்ளோம், யுதிஷ்டிரர் நம்முடைய அரசர், சிக்ஷகர் என்றாலும் நாம் அவருக்கு சிக்ஷ அளித்துள்ளோம். மகாத்மா யுதிஷ்டிரரும் நம்முடைய உபதேசங்களை நன்கு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். தர்ம புத்திரர் யுதிஷ்டிரர் நன்றியுள்ளவர்; தர்மம் அறிந்தவர்; சத்தியவாதி, அவரிடம் சத்தியமும் தர்மமும் உத்தம அறிவும் உயர்ந்த நிலையும் எப்போதும் நிலைத்துள்ளன.

அர்ஜுனா! யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று நான் துவாரகை செல்ல விரும்புவதைக் கூறு. என்னுடைய உயிருக்கே ஆபத்து நேர்ந்தாலும் நான் தர்ம ராஜருக்குப் பிரியமில்லாததைச் செய்ய முடியாது, பிறகு நான் துவாரகை செல்வதாகக் கூறி அவரை வருந்தச் செய்ய என்னால் எப்படி முடியும்? அர்ஜுனா! நான் இங்கு இருந்ததன் நோக்கம் நிறைவேறி விட்டது. துரியோதனன் தன் சேனையோடும் மக்களோடும் கொல்லப்பட்டான். செல்வம் மிகுந்த இந்த பூமி யுதிஷ்டிரருக்கு அதீனமாகிவிட்டது.

பார்த்தா! தர்மம் அறிந்த யுதிஷ்டிரர் தர்மப்படி இப்பூமியை ஆளட்டும். நீ என்னுடன் வந்து நான் துவாரகை செல்ல விரும்புவதை மன்னரிடம் கூறி அனுமதி அளிக்கச் செய். என் வீட்டின் செல்வம், என் சரீரம் அனைத்தும் எப்போதும் தர்மராஜரின் சேவைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகும். குருராஜன் யுதிஷ்டிரர் எப்போதும் எனக்குப் பிரியமானவரும், மதிப்பிற்கு உரியவருமாவார்”. என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியதும், பராக்ரமியான அர்ஜுனன் பகவானுடைய சொற்களை மிகுந்த துயரத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

13.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கீதையின் விஷயத்தைக் கேட்பது

சபா வனத்தில் மகிழ்ந்திருந்த காலத்திலேயே அர்ஜுனன் பகவானிடம் போர்க்களத்தில் எனக்களித்த ஞானோபதேசத்தின் ஞானத்தை நான் சஞ்சலத்தின் காரணமாக மறந்து விட்டேன். நீங்கள் துவாரகை செல்ல விரும்புவதால் எனக்கு அந்த ஞான உபதேசத்தை மீண்டும் அளியுங்கள்” என்று கேட்டார். பகவான் அர்ஜுனனை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டார்.

“அர்ஜுனா! நான் மிகவும் ரகசியமான விஷயத்தை உனக்குக் கூறுகிறேன். என்னுடைய தர்ம சனாதனமான புருஷோத்தம தத்துவத்தைக் காட்டினேன். எல்லா நித்திய லோகங்களையும் வர்ணித்தேன். ஆனால் உன்னுடைய அறியாமை காரணமாக அந்த உபதேசத்தை நினைவில் இருத்தவில்லை.

தனஞ்ஜயா! நீ சிரத்தை இல்லாதவன், உன் அறிவு மந்தமாகி விட்டது. பாண்டவா! நான் அந்த உபதேசத்தை முன்பு கூறியது போலக் கூற முடியாது. அந்த தர்மம் பிரம்மபதத்தை அடைவிக்கப் போதுமானது. அப்போது யோகத்தோடு கூடி நான் பரமாத்ம தத்துவத்தை வர்ணித்தேன். இப்போது நான் அந்த உபதேசத்தை விளக்க ஒரு பழைய இதிகாசத்தை வர்ணிக்கிறேன். பார்த்தா! இப்போது நான் கூறுவதைக் கேள்.

ஒருநாள் ஒரு பிராமணன் பிரம்மலோகத்திலிருந்து இறங்கி சொர்க்க லோகம் வழியாக என் வீட்டிற்கு வந்தார். நான் அவரை முறைப்படி பூஜித்து மோகூஷ தர்மத்தைப் பற்றி வினா விடுத்தேன். பாரதா! அவர் என் வினாவிற்கு அழகிய முறையில் விடையளித்தார். பார்த்தா! அதையே நான் உனக்குக் கூறுகிறேன். வேறு யோசனை இன்றி இதை கவனமாகக் கேள்” என்றார். இவ்வாறு கூறிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காச்யபர் என்ற பிராமணனுக்கும். ஒரு சித்த மகரிஷிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற உரையாடல் மூலமாக அர்ஜுனனுக்கு உபதேசம் அளித்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்த்தனுக்கு அளித்த ‘அனுகீதையால்’, ஜீவனின் வாழ்க்கை, ஜீவனின் மரண காலம், ஜீவனின் கதிகள், ஜீவனின் கர்ப்பப் பிரவேசம், ஜீவன் சுகம் பெறுவதற்கான கர்ம அனுஷ்டானங்கள், பிரம்ம பிதாமகர் ஆத்மா சரீரம் தரிக்கும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, ஜீவன் மோகூஷம் அடையும் உபாயம், முக்தனின் லக்ஷணங்கள், யோக சாஸ்திரத்தின் சிறப்பு, யோகியின் பெருமை, யோகம் மேற்கொள்ளும் முறை முதலிய பல உத்தம விஷயங்கள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன.

13.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு உரைத்த உபதேசம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மேலும் கூறினார்; “பார்த்தா! இந்த உபதேசத்தை நீ கவனமாகக் கேட்டாயா? போரின் போதும், தேரில் அமர்ந்து நீ இதே உபதேசத்தைக் கேட்டாய். பார்த்தா! இந்த ஞான உபதேசம் கிடைக்காதவனும் தூய்மையற்ற உள்ளமுடையவனும் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நான் தேவர்களுக்கும் மிகவும் மறைக்க வேண்டிய விஷயத்தை உன்னிடம் கூறியுள்ளேன். இந்த உலகில் ஒரு போதும் எந்த மனிதனும் இந்த ரகசியத்தைக் கேட்டதில்லை. உன்னைத் தவிர வேறு எந்த மனிதனும் இதைக் கேட்கும் அதிகாரம் உடையவன் அல்ல.

கௌந்தேயா! செயலுடைய மனிதர்களால் தேவலோகம் நிரம்பியுள்ளது மனிதர்கள் மரணம் அடையும் உருவத்தை விட்டு விடுவதைத் தேவர்கள் விரும்புவதில்லை. எது சனாதன பிரம்மமோ அதுவே ஜீவனின் சிறந்த கதியாகும் இந்த ஆத்ம தரிசனத்தைப் பெற்று பெண், வைசியன், சூத்திரன் மற்றும் பாவப்பிறவியான மனிதனும் சிறந்த கதியை அடைந்து விட முடியும். பார்த்தா! இவ்வாறு நான் உனக்கு மோக்ஷதர்மத்தின் உபாயமான உபதேசத்தையும், அதன் சாதன வழிகளையும், சித்தி, பலன், மோக்ஷம் மற்றும் துக்கத்தின் சொரூபத்தையும் கூறியுள்ளேன்.

இதைவிடச் சிறந்த வேறு ஒரு சுகமளிக்கும் தர்மம் கிடையாது. புத்திசாலியான, சிரத்தை உடைய பராக்க்ரமியான மனிதன் சாரமற்ற லௌகிக சுகத்தை விட்டு விட்டு, மேற்கூறிய உபாயங்கள் மூலம் மிக விரைவில் சிறந்த கதியை அடைந்து விடுகிறான். பார்த்தா! கூறத்தகுந்த விஷயம் இவ்வளவுதான். இதை விடச் சிறந்தது வேறு எதுவும் இல்லை. ஆறு மாதங்கள் வரை யோகாப் யாசம் செய்பவன் அவசியம் சித்தியடைகிறான்” என்று உபதேசித்தார்.

13.4 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பிராமண கீதை உபதேசம்

அர்ஜுனனின் ஐயத்தைப் போக்கும் வகையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஒரு பிராமணனுக்கும் அவனுடைய பத்தினியான பிராமணிக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலான பிராமண கீதையை உபதேசம் செய்தார்.

இப்பிராமண கீதையில் ஆத்ம தரிசனம், பிரம்மத்தின் இயல்பு, ஐந்து வாயுக்கள், அவற்றின் உரையாடல், பத்து ஹோத்தாக்கள் செய்யும் யாகம், வாக்கின் தோற்றம், ஏழு ஹோத்தாக்களின் யாகம், மனம் மற்றும் புலன்களுக்கு இடையிலான உரையாடல், உதான வாயுவின் மேன்மை, சதுர் ஹோம யாகம், அந்தர் யாமியின் சிறப்பு, அத்யாத்மம் என்னும் பெரும் காட்டின் வருணனை, ஞானி புருஷனின் நிலை, அத்வர்யு மற்றும் துறவிக்கிடையிலான உரையாடல், பித்ருக்கள் பரசுராமருக்கு யோகத்தில் ஈடுபடுமாறு கூறிய உபதேசம், அம்பரிஷ மன்னன் கூறிய ஆத்ம ஸ்வராஜ்யம் ஜனக மன்னருக்கும், பிராமண உருவில் வந்த தர்மத்திற்கும் இடையே நடைபெற்ற உரையாடல், பிராமணன் இறுதியாகத் தன் பத்தினியிடம் ஞான நிஷ்ட சொரூபத்தை அறிமுகப்படுத்துதல் ஆகிய விஷயங்களைப் பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்தார்.

13.5 பகவான் கூறிய கேஷத்ரக்ஞனின் இரகசியம்

பிராமணி பிராமணனிடம் கூறினாள்; “நாதா! என்னுடைய அறிவு சிறியது, நீங்கள் உபதேசித்த பெரும் ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல்

எனக்கு மிகவும் கடினம். ஆகவே எனக்கும் அறிவு கிடைக்கும் படியான உபாயத்தைக் கூறுங்கள்.” என்றார்.

பிராமணன் கூறினார், “தேவி நீ அறிவை கீழே உள்ள அரணி என்றும் குருவை மேலே கடையும் கோல் என்றும் கருது. தவம் மற்றும் வேத வேதாந்தத்தைக் கேட்டு மனத்தின் மூலம் கடைந்ததும் அந்த அரணியிலிருந்து ஞான உருவான அக்னி தோன்றுகிறது.” என்றார்.

பிராமணி, “கேஷத்ரக்ஞன் என்ற பெயரில் உடலுள் உள்ள ஜீவாத்மா பிரம்மசொருபம் என்று கூறுகிறார்கள். இது எவ்வாறு நிகழும். ஏன் எனில் ஜீவாத்மா பிரம்மத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. யார் யாருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறானோ அவன், கட்டுப்படுத்துபவனின் சொருபமாக எவ்வாறு ஆகமுடியும்?” என்று கேட்டாள்.

பிராமணன் கூறினார்; “தேவி! கேஷத்ரக்ஞன் உண்மையில் தேக சம்பந்தம் அற்றவன். நிற்குணன், அந்த கேஷத்ரக்ஞன் செயலை விட்டு விடுவதால் அவன் தானாகச் செல்ல விரும்புகிறான். ஆனால் கர்ம விஷயமான அறிவு உண்மையில் அறிவாக இல்லாததால் ஞானத்திற்குச் சமமாகத் தோன்றுகிறது. ஆனாலும் அது ஞானமல்ல. இது கடமை, கடமையல்ல என்ற விஷயம் மோகூஷ சாதனத்தில் கூறப்படவில்லை.

ஆத்ம சொருபத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் அறிவே யதார்த்த சாதனமாகும். இங்கு ஆயிரக்கணக்கான பொருட்கள் கற்பனை செய்யப்படுகின்றன. அவை பிரத்யக்ஷமாகத் தோன்றினாலும் உண்மையான போருளுடையவையல்ல. எதற்கும் மேல் எதுவும் கிடையாதோ அதனுடைய சாக்ஷாத்காரம் இதுவுமல்ல; அதுவுமல்ல என்னும் அப்யாசத்தின் முடிவிலேயே உண்டாகும்.

இதனைக் கேட்ட பிராமணியின் அறிவு கேஷத்ரத்தின் ஞானத்தால் ஞானத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கேஷத்ரக்ஞனை அறிந்தது. (அஸ்வ மேதிக பர்வம் - பொது: பிராமண கீதை என்ற தலைப்பில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது).

13.6 அர்ஜுனனின் வினா; பகவானின் பதில்

அர்ஜுனன் கேட்டார்; “அந்த சிறந்த பிராமணன் யார்? அந்த பிராமணி யார்? அவர்கள் மூலம் சித்தி பெறப்பட்டது. ஆகவே, அவர்களை எனக்கு அறிமுகம் செய்யுங்கள்” என்றார்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்; அர்ஜுனா! என் மனத்தையே நீ பிராமணன் எனக் கருது; என்னுடைய அறிவையே பிராமணி என்று அறிந்து கொள். கேஷத்ரக்ஞன் எனக் கூறப்பட்டவன் நானேயாவேன்” என்றார்.

13.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மோகூடி தர்மத்தை வர்ணித்தல்

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அறியத் தகுந்ததான பரப்பிரம்ம சொருபத்தை விளக்கிக் கூறுமாறு வேண்டினார். பகவான் அர்ஜுனனுக்கு குரு-சிஷ்ய உரையாடலின் வாயிலாக விளக்கலானார்.

பிரம்ம வேத்தாவான ஆசாரியாரிடம் ஒரு புத்திசாலி சீடன் வந்து அவரைச் சரணடைந்தான். ‘புகழ்’ என்றால் என்ன என்று கேட்டான். குரு உன்னுடைய ஐயங்கள் அனைத்தையும் நான் விலக்குகிறேன் என்று கூறினார். சிஷ்யன் தன் வினாக்களைக் கேட்டான். “பிராமணரே! நான் எங்கிருந்து வந்தேன்? தாங்கள் எங்கிருந்து வந்துள்ளீர்கள் உலகில் சராசரி ஜீவன்கள் எங்கிருந்து தோன்றியுள்ளன? பரம தத்துவத்தைத் தாங்கள் உள்ளவாறு கூறுங்கள். எல்லா ஜீவனும் எதனால் உயிர் தரிக்கின்றன? அவற்றின் அதிக அளவு ஆயுள் எவ்வளவு? சத்தியமும் தவமும் யாவை? நல்லவர்கள் எந்த குணங்களைப் புகழ்கிறார்கள்? மிகச் சிறந்த சுகம் எது? பாவம் என்று எதைக் கூறுகிறார்கள்?

குருதேவா! இந்த வினாக்களுக்கு தத்துவவப்படி உண்மையான விடையளிக்கும் திறன் தங்களையன்றி வேறுயாருக்கும் இல்லை. மோகூடதர்ம தத்துவ ஞானத்தில் தாங்கள் சிறந்தவர். நாங்கள் உலகத்தில் பயமடைந்து மோகூடத்தை விரும்புகிறோம். உங்களைத் தவிர எல்லா ஐயங்களையும் விலக்கக் கூடிய வேறு யாரும் இல்லை” என்று குருவைச் சரணடைந்தான்.

13.8 குரு சிஷ்யனுக்கு அளித்த பதில் விளக்கம்; பகவான் அர்ஜுனனிடம் கூறியது

குரு சிஷ்யனுக்குப் பதில் அளித்தார்; “மகனே! நீ கேட்ட இந்த வினாக்கள் அனைத்திற்கும் முன்பே பிரம்மா விடையளித்துள்ளார். முக்கிய ரிஷிகள் அதனை எப்போதும் பயன்படுத்துகின்றனர். நாம் ஞானத்தையே பரப்ரம்மம் என்றும், துறவறத்தையே உத்தமமான தவம் என்றும் அறிகிறோம் தடையற்ற ஞான தத்துவத்தை உறுதியாக அறிந்து, தன்னை எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் உள்ளே இருப்பதாகக் காண்பவனே சர்வ வியாபகனாகக் கருதப்படுகிறான்.

சேர்க்கையையும், பிரிவையும், ஒரே தன்மையையும், பல தன்மையையும் ஒன்றாக தத்துவப்படி அறிபவனே துக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடைகிறான். யார் எந்தப் பொருளையும் விரும்புவதில்லையோ, யாருடைய மனத்தில் எந்த விஷயத்திலும் அபிமானம் இல்லையோ அவன் இந்த உலகத்தில் இருந்தாலும் பிரம்ம பாவத்தை அடைந்து விடுகிறான். மாயை, சத்வம் முதலிய குணங்களின் தத்துவத்தை அறிந்து, எல்லா

பூதங்களின் ஞானம் பெற்று, மமதையும், அகங்காரமும் இன்றி இருப்பவன் ஐயமின்றி முக்தனாகிறான்.

இந்த சரீரம் ஒரு மரம் போன்றது. அஞ்ஞானம் இதன் வேர்; அறிவு தண்டாகும். அகங்காரம் கிளைகள்; புலன்கள் பொந்துகள்; ஐம்பெரும் பூதங்கள் அதன் சிறப்பு அவயவங்கள். அந்த பூதங்களின் சிறப்பு பேதங்கள் அவற்றின் கிளைகளாகும். இதில் சங்கல்பம் என்னும் இலைகள் துளிர்க்கின்றன. கர்மம் என்னும் பூக்கள் பூக்கின்றன. நல்ல-தீய கர்மங்களால் உண்டாகும் சுகம்-துக்கம் முதலியவையே இவற்றின் பழங்களாகும்.

இவ்வாறு பிரம்மம் என்னும் விதையில் இருந்து தோன்றிப் பிரவாக ரூபமாக எப்போதும் இருக்கும் சரீரம் என்னும் மரம் எல்லாப் பிராணிகளின் ஜீவனுக்கும் ஆதாரமாகும். இந்த தத்துவத்தை நன்கு அறிந்து ஞானம் என்னும் சிறந்த கத்தியால் இதை வெட்டி விடுபவன் அமரத் தன்மையடைந்து, பிறப்பு-இறப்பு என்னும் தலளயிலிருந்து விடுபடுகிறான்.” என்று சிஷ்யனிடம் கூறிய குரு, மகரிஷிகள் பிரம்மாவிடம் கேட்டறிந்த விஷயங்களையும் விளக்கினார்.

இவ்வுரையாடலில் பிரம்மா மகரிஷிகளுக்குக் கூறியதை குரு சிஷ்யனுக்குக் கூறினார். குரு-சிஷ்ய உரையாடலைப் பகவான் அர்ஜுனுக்கு உபதேசித்தார் இவ்வுரையாடலின் முடிவில் அர்ஜுனன் பகவானிடம், “ஜனார்த்தனா! பிரம்ம நிஷ்டரான அந்த குருயார்? சிஷ்யன் யார்? என்பதைக் கூறுங்கள் எனக் கேட்டார்.

வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “மகாபாஹு! நானே குரு ஆவேன், என்னுடைய மனமே சிஷ்யன் ஆகும். தனஞ்ஜயா! உன்னிடம் கொண்ட சினைகத்தினால் உன்னிடம் அன்பு கொண்டு நான் இந்த ரகசியத்தை வர்ணித்தேன். என்னிடம் உனக்குப் பிரேமை இருக்குமானால் இந்த அத்யாத்ம ஞானத்தைக் கேட்டு நீ அதன்படி நடந்து கொள். இந்த தர்மத்தின் படி நடந்து கொண்டால் நீ எல்லாப் பாவங்களிலும் இருந்து விடுபட்டுத் தூய்மையான மோகூத்தை அடைவாய். முன்பு யுத்தம் தொடங்கிய போது இதே உபதேசத்தை உனக்குக் கூறினேன். ஆகவே நீ மனத்தை இதில் ஈடுபடுத்து” என்றார்.

(இவ்வுபதேசம் அனைத்தும் ஆஸ்வமேதிக பர்வம் பொது என்னும் நூலில் பிரம்மா மற்றும் மகரிஷிகளின் உரையாடல் என்னும் தலைப்பின் கீழ் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.)

13.9 அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அஸ்தினாபுரம் தீரும்புதல்

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் தான் தன் தந்தையை தரிசிக்க

விரும்புவதையும், அவரைப் பார்த்து பலகாலம் கழிந்துவிட்டது என்பதையும் கூறினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன், அவரிடம் “நாம் இங்கிருந்து அஸ்தினாபுரம் செல்வோம். அங்கு தர்மாத்மாயுதிஷ்டிர மன்னரைச் சந்திப்போம். தாங்கள் அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று துவாரகைக்குச் செல்லலாம்” என்று கூறினார்.

பிறகு தாருகன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேரை ஆயத்தம் செய்தான். அர்ஜுனனின் தேரும் ஆயத்தமானது. வீரர்கள் தயாராயினர். அஸ்தினாபுர யாத்திரைக்கான ஏற்பாடுகள் முடிந்ததும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தேரிலமர்ந்து, பலவகையான விசித்திரமான கதைகளைப் பேசியவாறு பயணம் செய்தனர். அப்போது அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்து பேசலானார்.

13.10 அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பாராட்டிப் புகழ்தல்

“வ்ருஷ்ணிகுல வீரா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்கள் கிருபையாலேயே யுதிஷ்டிரர் வெற்றி பெற்றார். பகைவர்கள் அடக்கப்பட்டனர். தடையற்ற ராஜ்யத்தைப் பெற்றுள்ளார். மதுசூதனா! உங்களைப் படகாக்கியே நாங்கள் கௌரவ சேனை என்ற கடலைக் கடந்துள்ளோம். விஸ்வகர்மன்! உங்களுக்கு நமஸ்காரம் விஸ்வாத்மாவே! உலகில் அனைவரிலும் நீங்கள் சிறந்தவர் ஆவீர். நீங்கள் என்னை அறிவது போலவே நான் உங்களை அறிகிறேன். மது சூதனா! உங்கள் தேஜஸாலேயே பூதங்கள் அனைத்தும் தோன்றுகின்றன. நீங்களே எல்லாப் பிராணிகளின் ஆத்மா ஆவீர் - பலவகை லீலைகள் உங்களுடைய விளையாட்டுகளாகும்.

ஆகாயமும், பூமியும் உங்களுடைய மாயையாகும். ஸ்தாவர, ஜங்கம ரூபமான இந்த பூமி உங்களிடமே நிலைத்துள்ளது. நான்கு வகை பிராணி சமுதாயங்களை நீங்களே சிருஷ்டிக்கிறீர்கள். மதுசூதனா! பூமி, ஆகாயம், அந்தரிஷம் அனைத்தையும் நீங்களே படைத்தீர்கள். மாசற்ற நிலவே உங்களுடைய சிரிப்பு. ருதுக்கள் உங்களுடைய புலன்கள். காற்று உங்கள் பிராணன்; கோபம் சனாதனமான மரணமாகும்.

உங்களுடைய மானிகையிலும், மார்பிலும் எப்போதும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி வாசம் புரிகிறார். நீங்களே ரதி, திருப்தி, தைரியம், பொறுமை, அறிவு, காந்தி மற்றும் சராசர உலகமும் ஆவீர். யுக முடிவின் பிரளயமும் நீங்களே ஆவீர். நீண்ட நாட்கள் எண்ணினாலும் உங்களுடைய குணங்களைக் கூறி முடிப்பது இயலாது. நீங்களே ஆத்மா; நீங்களே பரமாத்மா.

தாமரைக் கண்ணா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். அடக்க முடியாத பரமேஸ்வரா! தேவரிஷி நாரதர், தேவலர், வியாசர், பீஷ்மபிதாமகர்

ஆகியோர் கூற, நான் உங்கள் மகிமையின் ஞானத்தைப் பெற்றுள்ளேன். உலகம் முழுவதும் உங்களிடமே பொருந்தியுள்ளன. நீங்கள் என்னிடம் அருள் கொண்டு உபதேசித்தவாறு நான் நடந்துகொள்வேன். எங்களுக்கு நன்மை செய்ய, தாங்கள் துரியோதனன் முதலிய திருதராஷ்டிர புத்திரர்களைப் போரில் கொல்ல வைத்தீர்கள்.

பகைவரின் சேனையை நீங்களே உங்களுடைய தேஜஸால் தகித்து விட்டீர்கள். அதனாலேயே நான் போரில் வெல்ல முடிந்தது. நான் சுலபமாக வெற்றி பெறுமாறு பல உபாயங்களைச் செய்தீர்கள். போரில் உங்கள் ஆலோசனையின் படியே துரியோதனன், கர்ணன், ஐயத்ருதன், பூரிச்ரவா முதலியோரை வதம் செய்ய முடிந்தது. தேவகி நந்தனா! நீங்கள் அன்புடன் என்னை எதைச் செய்யக் கூறினாலும் யோசிக்காமல் செய்வேன்.

தர்மமறிந்த பாவமற்ற ஜனார்த்தனா! நான் யுதிஷ்டிர மன்னரிடம், நீங்கள் துவாரகை செல்ல விரும்புவதைத் தெரிவித்து அவரின் அனுமதியைப் பெற்றுத் தருவேன். நீங்கள் இப்போது துவாரகைக்குச் செல்ல வேண்டியது அவசியம் என்றே நான் கருதுகிறேன். நீங்கள் விரைவில் மாமாவையும், பலதேவரையும், வருஷணி குல வீரர்களையும் சந்திப்பீர்கள்” என்று அர்ஜுனன் கூறினார்.

13.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகை புறப்பாடு

இவ்வாறு உரையாடியவாறே ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அஸ்தினாபுரம் சென்று சேர்ந்தனர். திருதராஷ்டிரர், யுதிஷ்டிரர், விதுரர், பீமன், நகுல-சக தேவர் அனைவரையும் பார்த்தனர். மூத்தவர்களை வணங்கினார். காந்தாரி, குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா முதலிய பரத வம்சத்துப் பெண்களையும் சந்தித்தனர். அன்று இரவு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் மாளிகையில் உறங்கினார். பொழுது புலர்ந்ததும் சந்தியா வந்தனம் முதலியவற்றை முடித்துக் கொண்டு இருவரும் யுதிஷ்டிரரின் மாளிகைக்குச் சென்றனர். யுதிஷ்டிரர் அவர்களைக் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

பிறகு அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகை சென்று தன் பெற்றோரையும் உறவினர்களையும் சந்திக்க விரும்புவதை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அனுமதி அளித்தார். தன்னுடைய மாமா, மாமி மற்றும் பலதேவருக்கு தன் மரியாதையைத் தெரிவிக்கக் கூறினார். மறுபடியும் தன்னுடைய அஸ்வமேத யாகத்திற்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டினார். தர்மராஜரிடம் அனுமதி பெற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குந்தியையும், விதுரரையும் வலம் வந்து வணங்கி விடை பெற்றார். மற்றவர்களிடம் விடை பெற்று, சுபத்ரா மற்றும் சாத்யகியுடன், தன் தேரிலேறி துவாரகைக்குப் புறப்பட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப்பின் அர்ஜுனன், பீமன், நகுல-சகதேவர், விதுரர் அனைவரும் சிறிது தூரம் சென்று அவருக்கு விடையளித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தேர் துவாரகை நோக்கி விரைந்தது.

13.12 வியாச மகரிஷி அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

இங்கு அஸ்தினாபுரத்தில் விராட ராஜகுமாரி உத்தரா கணவனை இழந்த சோகத்தால், வெகு நாட்கள் உணவருந்தாமல் துயரத்தில் மூழ்கிக் கிடந்தாள். அதனால் அவளுடைய கர்ப்பத்தில் இருந்த பாலகன் வயிற்றிலேயே கூடினமாகலானான். உத்தராவின் இந்த நிலையைத் தன் திவ்யதிருஷ்டியால் அறிந்த மகாதேஜஸ்வியான மகரிஷி வியாசர் அங்கு வந்தார். அவர் குந்தியையும் உத்தராவையும் சந்தித்து ஆறுதல் கூறினார்.

பிறகு அர்ஜுனனிடம், “குருசிரேஷ்டா! உனக்குப் பெரும் பாக்யசாலியும் மிகுந்த தைரியம் உடையவனுமான பேரன் பிறக்கப் போகிறான். அவன் கடல் சூழ்ந்த உலகம் முழுவதையும் தர்மப்படி ஆளப் போகிறான். ஆகவே நீ சோகத்தை விட்டுவிடு. என்னுடைய இந்தக் கூற்று சத்தியமானது. குருநந்தனா! வருஷணிகுலத்து வீர புருஷன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன்பு கூறியவாறே அனைத்தும் நடக்கும். இவ்விஷயத்தில் நீ வேறுவகையாக எண்ண வேண்டாம்; வீர அபிமன்யு தன்னுடைய பராக்கரமத்தால் சம்பாதித்த, தேவர்களின் அழிவற்ற லோகங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறான். ஆகவே, அதற்காக நீயோ அல்லது மற்ற குரு வம்சத்தினரோ கவலை அடையக் கூடாது” என்று கூறினார். தன்னுடைய பிதாமகர் வியாசர் இவ்வாறு எடுத்துக் கூறியதும் அர்ஜுனன் சோகத்தைத் துறந்து அமைதியடைந்தார்.

13.13 பரீக்ஷித்பிறப்பு; பாண்டவர்கள் செல்வம் பெறுதல்; அஸ்வமேதயாக ஏற்பாடுகள்

இதன் பிறகு யுதிஷ்டிரருடன் சகோதரர்கள் அனைவரும் மருத்மன்னரின் செல்வத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக இமயம் சென்றனர். அங்கு சிவபிரானையும், தேவர்களையும் பூஜை செய்து செல்வத்தைத் தோண்டி எடுத்துக் கொண்டு அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். இதற்கிடையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் குடும்பத்துடனும், உறவினர்களுடனும் மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் வந்து சேர்ந்தார். பாண்டவர்கள் இன்னும் அஸ்தினாபுரம் வந்து சேராத நிலையில் அபிமன்யுவின் மனைவி உத்தராவின் குழந்தை இறந்தே பிறந்தது. அனைவரும் பெரும் சோகத்தில் மூழ்கிக் கண்ணீர் பெருக்கினர். அனைவரின் பிரார்த்தனைப் படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இறந்து பிறந்த குழந்தையை உயிர்ப்பித்தார். அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த குழந்தையை அதன் பிடியிலிருந்து விடுவித்துப் பிழைக்கச் செய்தார்.

குழந்தைக்கு ஒரு மாதம் நிறைவு பெற்ற போது பாண்டவர்கள் அனைவரும் பெரும் செல்வத்துடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். யதுகுலத்தினர் அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்தனர். குரு குலத்தினரும், யது குலத்தினரும் ஒன்றாக நகரப் பிரவேசம் செய்தனர். நகரம் அலங்கரிக்கப்பட்டு, திருவிழாக் கோலம் பூண்டது, உத்தராவின் குழந்தை சம்பந்தமாக நிகழ்ந்தவற்றையும் அவனுக்கு ‘பரீக்ஷித்’ என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பெயர் சூட்டியதையும் பாண்டவர்கள் அறிந்து வியந்தனர்.

இச்சமயம் வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார். யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யக் கட்டளையிட்டார். யாககுதிரை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. யாகத்திற்குரிய பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. வியாசர் யாக குதிரையைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அர்ஜுனுக்கும், நகரப் பாதுகாப்பை பீமன் மற்றும் நகுலனுக்கும், குடும்ப காரியங்களை சுகதேவனுக்கும் பகிர்ந்தளிக்குமாறு யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை வழங்கினார்.

13.14 வியாசரின் புகழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரரின் கட்டளை

ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயனர் யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கூறினார். “மன்னா! அர்ஜுனன் வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவர் வெற்றியில் உற்சாகம் கொண்டவர். பொறுமையும் தைரியமும் உடையவர் ஆகவே அவர் யாக குதிரையைக் காப்பாற்றட்டும். அர்ஜுனன் நிவாத கவசர்களை அழித்தவர். புவி முழுவதையும் வெல்லக் கூடிய சக்தி உடையவர். திவ்யாஸ்திரம், திவ்யகவசம், திவ்யவில், திவ்யதூணர் இவற்றை உடையவர். ஆகவே யாக குதிரைக்குப்பின் அவர் செல்லட்டும்.

அர்ஜுனன் தர்ம-அர்த்தத்தில் சிறந்தவர். எல்லா வித்தைகளிலும் தேர்ச்சி உடையவர். ஆகவே, உங்களுடைய யாக குதிரையை சாஸ்திர முறைப்படி அவர் செலுத்துவார். பெரிய புஜங்களும், சியாம வண்ணமும், தாமரை போன்ற கண்களும் கொண்ட அபிமன்யுவின் வீரத் தந்தையான ராஜ புத்திரன் அர்ஜுனன் இந்தக் குதிரையைக் காப்பாற்றுவார்” எனக் கூறினார். யுதிஷ்டிர மன்னரும் வியாச மகரிஷியின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அர்ஜுனனை அழைத்தார்.

“வீர அர்ஜுனா! இங்கு வா. நீ இந்த யாகக் குதிரையைக் காப்பாற்று நீயே இதைக் காக்கும் தகுதி உடையவன். வேறு யாரும் இதற்குத் தகுதியானவர் அல்ல. மகாபாஹு! குதிரையைக் காப்பாற்றும் போது, உன்னை எதிர்க்க வரும் மன்னர்களோடு இயன்றவரை யுத்தம் வராமலிருக்க முயற்சி செய். என்னுடைய இந்த யாகத்தின் செய்தியை எல்லா மன்னர்களிடமும் நீ தெரிவிக்க வேண்டும். அவர்களிடம் குறித்த சமயத்தில் யாகத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுக்க வேண்டும்” என்று ஆணையிட்டார்.

13.15 அர்ஜுனன் சேனையுடன் யாகக் குதிரையைப் பின் தொடர்தல்

இவ்வாறு, வியாசரின் அறிவுரைப்படி தன் சகோதரர்களைப் பல்வேறு காரியங்களில் நியமித்த யுதிஷ்டிரர் உரிய நேரத்தில் வியாசரிடம் யாக தீக்ஷபெற்றார். அஸ்வமேத யாகத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குதிரையை அளவற்ற தேஜஸ்வியான பிரம்மவாதி வியாசர் சாஸ்திர விதிப்படி தானே அவிழ்த்து விட்டார். அர்ஜுனன் தர்மராஜரின் ஆணைப்படி அந்த யாகக் குதிரையின் பின் சென்றார்.

அர்ஜுனன் உடும்புத் தோலாலான கையுறைகளை அணிந்திருந்தார். காண்டீவ வில்லை டங்காரம் செய்தபடி மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் குதிரைக்குப் பின்னால் சென்று கொண்டிருந்தார். யாகக் குதிரையைத் தொடர்ந்து செல்லும் அர்ஜுனனைப் பார்ப்பதற்கு, குழந்தை முதல் கிழவர் வரை அஸ்தினாபுரம் முழுவதும் பொங்கி வந்தது. மக்கள் கூட்டத்தின் நெருக்கத்தால் அனைவரின் உடலிலும் வியர்வை பெருகியது.

மக்கள், உற்சாகத்துடன், “இதோ யாகக் குதிரை சென்று கொண்டிருக்கிறது. குதிரைக்குபின் காண்டீவதாரி அர்ஜுனன் சென்று கொண்டிருக்கிறார் என்று ஒருவருக்கொருவர் கூறிக் கொண்டனர். “பாரதா! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும்; நீ சுகமாகச் செல்; மறுபடி நலமாகத் திரும்பி வா! என்று வாழ்த்துக் கூறினர். சிலர் “நாங்கள் அர்ஜுனனை பார்க்கவில்லை; ஆனால் அவருடைய காண்டீவவில் தென்படுகிறது. அர்ஜுனனின் யாத்திரை நலமாக அமையட்டும். அவருக்கு வழியில் எந்தக் கஷ்டமும் உண்டாகக் கூடாது. அவர் பயமின்றி வழியில் முன்னேறட்டும். இவர் நிச்சயம் நலமோடு திரும்பி வருவார். அப்போது மீண்டும் இவரைத் தரிசனம் செய்வோம்” என்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டனர்.

இவ்வாறு ஆண்களும், பெண்களும் கூறிய இனிய சொற்களைக் கேட்டவாறு அர்ஜுனன் சென்று கொண்டிருந்தார். யாக்கு வல்கியரின் ஒரு வித்வானான, யாக காரியங்களையும், வேதங்களை நன்கறிந்தவருமான சிஷ்யன், தடைகளை விலக்குவதற்காக அர்ஜுனனோடு சென்றார். இன்னும் வேதங்களில் சிறந்த பிராமணர்களும், கூடித்திரியர்களும் தர்மராஜரின் ஆணைப்படி மகாத்மாவான அர்ஜுனனின் பின் முறைப்படி சென்றனர்.

பாண்டவர்கள் தங்களுடைய வீரத்தாலேயே பூமியை வென்றனர். அவர்களுடைய எல்லா தேசங்களிலும் யாகக் குதிரை வரிசையாகச் சென்றது. அந்தக் குதிரை பூமியை வலம் வரலாயிற்று. முதலில் வடதிசை நோக்கிச் சென்று பலராஜ்யங்களைக் கடந்தது. பிறகு குதிரை கிழக்கு நோக்கித் திரும்பியது. ஸ்வேதவாகனன் அர்ஜுனன் மெல்ல, மெல்ல அதன் பின் சென்று கொண்டிருந்தார்.

13.16 மன்னர்கள் அர்ஜுனனை எதிர்த்தல்

மகாபாரத யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட மன்னர்களின் சகோதரர்களும், உறவினர்களும் அர்ஜுனனை எதிர்க்க வந்தனர். கத்தியும் வில்லும் தரித்த கிராதர்களும், யவனர்களும், மிலேச்சரும் அப்போரில் தோல்வியடைந்திருந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் அர்ஜுனனை எதிர்க்க வந்தனர்.

போர் வெறி கொண்ட பல ஆரிய மன்னர்களும் அர்ஜுனனோடு போர் செய்தனர். இப்போது வெவ்வேறு தேசங்களில் இருந்து வந்த மன்னர்களோடு அர்ஜுனன் போர் செய்ய வேண்டிருந்தது. அந்தப் போர்கள் இருதரப்பு வீரர்களுக்கும் அதிகக் கஷ்டமளிப்பதாக, பெரும் போராக இருந்தது.

13.17 அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தர்களை வெல்லுதல்

குரு கேஷத்திரப் போரில் கொல்லப்பட்ட த்ரிகர்த்தர்களின் புதல்வர்களும் பௌத்திரர்களும் அர்ஜுனனுடன் பகை கொண்டிருந்தனர். பாண்டவர்களின் அஸ்வமேத யாக குதிரை தங்கள் தேசத்தின் எல்லைக்குள் வந்துள்ளதை அறிந்த த்ரிகர்த்தர்கள் போருக்கான கவசம் அணிந்து, ஆயுதங்களுடன் சிறந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் அமர்ந்து புறப்பட்டனர். யாக குதிரையை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு அதனைப்பிடிக்க முயன்றனர். அவர்கள் போருக்குத் தயாராக இருப்பதை அர்ஜுனன் புரிந்து கொண்டார். முன்பே, யுதிஷ்டிரர் தன்னிடம் குரு கேஷத்திரப் போரில் சகோதரர், உறவினர் கொல்லப்பட்டவர்களை வதம் செய்யக் கூடாது என்று கூறியிருந்ததை நினைவு கூர்ந்தார்.

அதனால் அமைதியுடன் பேசி அவர்களைப் போரிலிருந்து விலக்க முயற்சி செய்தார். ஆனால் த்ரிகர்த்த வீரர்கள் அவருடைய சொல்லை ஏற்கவில்லை. அர்ஜுனனை அவமதித்து அவரை அம்புகளால் காயப் படுத்தலானார்கள். த்ரிகர்த்தர்களை திரும்பிச் செல்லும்படி பார்த்தன் ஆணையிட்டார். ஆனால் அவர்கள் திரும்பவில்லை. அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்த மன்னன் சூரிய வர்மாவின் உடல் முழுவதும் அம்புகளைப் புதையச் செய்து சிரிக்கலானார். அதனைக் கண்ட த்ரிகர்த்த வீரர்கள் பெரிய கோஷத்துடன் அர்ஜுனன் மீது பாய்ந்தனர். சூரிய வர்மா தன் கை சுறுசுறுப்பைக்காட்டியவாறு அர்ஜுனன் மீது நூறு பாணங்களை செலுத்தினான்.

அவனுடைய வீரர்களும் பெரும் வில்லாளிகள் எனவே, அனைவரும் அவர்மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். அர்ஜுனன் தன் காண்டீபத்திலிருந்து எண்ணற்ற அம்புகளைச் செலுத்திப் பகைவரின் பாணங்களைத் துண்டு துண்டாக்கிப் பூமியில் வீழ்த்தினர். சூரியவர்மா தோல்வியடைந்ததும்,

அவனுடைய தம்பி கேதுவர்மா தன் சகோதரனுக்காக அர்ஜுனனோடு போரிட்டான். அவனும் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். பிறகு மகாரதி த்ருதவர்மா தேர்ஏறி விரைந்து வந்து அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். இளைஞனான த்ருதவர்மாவின் சுறுசுறுப்பைக் கண்டு அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

த்ருதவர்மா எப்போது அம்பை எடுக்கிறான்; எப்போது அதனைச் செலுத்துகிறான் என்பதை அறியமுடியவில்லை, அம்புகள் மட்டுமே மழைபோல விழுந்து கொண்டிருந்தன. த்ருதவர்மாவைப் புகழ்ந்த அர்ஜுனன் அன்புடன் சிரித்தவாறே போரிட்டார். அவனைக் கொல்லவில்லை. இதைத் தெரிந்து கொண்டும், த்ருதவர்மா அவர் மீது மிகக் கூரான அம்பைச் செலுத்தினான். அது அவருடைய கையில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்திவிட்டது. அதனால் அவருக்கு மூர்ச்சை வந்து விட்டது. அவருடைய காண்டீவம் கையிலிருந்து நழுவிக்கீழே விழுந்து விட்டது.

அந்தப் பெரும் வில் கீழே விழுந்ததும் த்ருதவர்மா அட்டகாசம் செய்து சிரிக்கலானான். இதனால் ரோஷம் கொண்ட அர்ஜுனன் கையிலிருந்து ரத்தத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய காண்டீவத்தை எடுத்துக் கொண்டார். த்ருதவர்மா மீது அம்புமழை பொழியத் தொடங்கினார். காலன், அந்தகன், யமராஜனைப் போன்ற சினமுடைய த்ரிகர்த்த நாட்டுப் போர் வீரர்கள் அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். த்ருதவர்மாவைக் காப்பாற்றுவதற்காக த்ரிகர்த்தர்கள் தன்னைத் திடீரென்று தாக்கியதும் அர்ஜுனன் பெரும் சினம் கொண்டார். அர்ஜுனன் இந்திரனின் வஜ்ரத்தைப் போல சகிக்க முடியாத இரும்பாலான அம்புகள் மூலம் அவர்களுடைய பதினெட்டு முக்கிய வீரர்களை யமலோகத்திற்கு அனுப்பி விட்டார்.

த்ரிகர்த்தர்களிடையே பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடலாயினர். தனஞ்ஜயனின் அம்புகளால் துன்புற்ற த்ரிகர்த்த தேசத்து மகாரதிகள் போருக்கான உற்சாகத்தைத் துறந்து நாற்புறமும் ஓடிவிட்டனர். அவர்களில் பலர் அர்ஜுனனிடம், “குந்தி மைந்தா நாங்கள் அனைவரும் உங்கள் ஆணையை நிறைவேற்றும் சேவகர்கள் ஆவோம். நாங்கள் எல்லோரும் எப்போதும் உங்களுக்கு அதினமாக இருப்போம். நாங்கள் எங்களுக்கு ஆணையிடுங்கள். கௌரவ நந்தனா! நாங்கள் அனைவரும் உங்களுக்கு விருப்பமான காரியத்தை எப்போதும் செய்வோம் என்று கூறினார்.

அர்ஜுனன் அவர்களிடம், “எங்களுடைய ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்டு உங்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

13.18 ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் வஜ்ரதத்தன் தோல்வி

இவ்வாறு த்ரிகர்த்தர்களை அர்ஜுனன் வென்றார். பிறகு அந்த யாக குதிரை ப்ரக்ஜோதிஷ்புரத்தில் சென்று சஞ்சரித்தது. அங்கு பகதத்தனின் புதல்வன் வஜ்ரதத்தன் அரசு புரிந்து வந்தான். யுதிஷ்டிரரின் குதிரை தன் தேசத்தின் எல்லைக்குள் வந்ததை அறிந்து வஜ்ரதத்தன் போருக்குத் தயாராகி நகரிலிருந்து வெளியே வந்தான். யாகக் குதிரையைப் பிடித்து அதனை உடன் அழைத்துக் கொண்டு நகரத்தை நோக்கிச் சென்றான். அதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் காண்டீவ வில்லை டங்காரம் செய்தவாறு அவன் மீது போர் தொடுத்தார். அம்புகளால் அடிபட்ட வஜ்ரதத்தன் குதிரையை விட்டுவிட்டு மறுபடியும் நகரத்திற்குள் சென்று கவசம் தரித்து, பெரிய யானையின் மீது ஏறி மீண்டும் போருக்கு வந்தான்.

வெண்குடையின் கீழ் அமர்ந்து, பணியாட்கள் வெண் சாமரம் வீச அவன் பார்த்தன் அருகில் வந்து, சிறுபிள்ளைத் தனத்துடனும், முட்டாள் தனத்துடனும் அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அர்ஜுனனை நோக்கி மதம் ஒழுகும் தன் பெரிய யானையைச் செலுத்தினான். போரில் அடக்க முடிய அந்த போர் அறிந்த யானை, வஜ்ரதத்தன் அங்குசத்தால் தூண்டியதும் ஆகாயத்தில் பறப்பது போல் அர்ஜுனனை நோக்கிப் பாய்ந்தது.

அர்ஜுனன் யானை தன் மீது தாக்கியதும், மிகுந்த சினத்துடன் தரையில் நின்றவாறு யானை மீதிருந்த வஜ்ரதத்தனுடன் போரிடலானர். வஜ்ரதத்தன் அர்ஜுனன் மீது தோமரங்களைச் செலுத்தினான். அர்ஜுனன் காண்டீவத்தின் மூலம் தொடுக்கப்பட்ட அம்புகளால் அந்த தோமரங்களை ஆகாயத்திலேயே பல துண்டுகளாக்கி விட்டார். பகதத்தனின் புதல்வன் இதனைக் கண்டு, அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தான். அர்ஜுனன் தங்கச் சிறகுள்ள பாணங்களை வஜ்ரதத்தன் மீது செலுத்தினார். யானையில் மேலிருந்து கீழே விழுந்துவிட்ட பகதத்தன் புதல்வன் நினைவிழக்கவில்லை. மீண்டும் அந்த யானையின் மீதேறி அர்ஜுனனை நோக்கிச் செலுத்தினான் அர்ஜுனன் பெரும் சினத்துடன் தீப் போன்ற அம்புகளை அந்த யானையின் மீது அடித்தார் அவற்றால் காயமுற்ற அந்த யானை ரத்த தாரை பெருக்கியது. காவி கலந்த பல அருவிகளைப் பெருக்கும் மலையைப் போல் தோற்றமளித்தது.

இந்திரனுக்கும் விருத்தாசுரனுக்கும் நடைபெற்ற போரைப் போல அர்ஜுனனுக்கும், வஜ்ரதத்தனுக்கும் மூன்று நாட்கள் மூன்று இரவுகள் போர் நடைபெற்றது. நான்காம் நாள் பகல் தொடர்ந்த போரில் வஜ்ரதத்தன் சிரித்து அர்ஜுனனிடம் இவ்வாறு கூறினான், “அர்ஜுனா! நில், இன்று நான் உன்னை

உயிருடன் விடமாட்டேன். உன்னைக் கொன்று என் தந்தைக்கு முறைப்படி தர்ப்பணம் செய்யப் போகிறேன். என்னுடைய முதிய தந்தை உன்னுடைய தந்தையின் நண்பர் என்றாலும் நீ அவரைக் கொன்றுவிட்டாய். கிழவரான என் தந்தை உன் கையால் கொல்லப்பட்டார். இன்று அவருடைய இளைஞனான மகன் உன் முன் நிற்கிறேன். என்னோடு போரிடு” என்று கூறி, தன்யானையைச் செலுத்தினான்.

அந்த யானை தன் துதிக்கையிலிருந்து பெருக்கிய நீர்த்துளிகளால் அர்ஜுனனை நனைத்து விட்டது. தன் மன்னனால் தூண்டப்பட்டு, பெரிய பிளிறலுடன் நடனமாடுவது போல மகாரதி அர்ஜுனன் மீது பாய்ந்தது. யானை தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டும் அர்ஜுனன் அசையவில்லை. வஜ்ரதத்தனால் ஏற்பட்ட காரியத் தடையையும், முன்பிருந்த பகையையும் நினைவு கூர்ந்து, மிகுந்த சினத்துடன் தன் அம்புக் கூட்டங்களால் அதனைத் தடுத்து விட்டார். உடல் முழுவதும் பாணங்கள் புதைந்து அந்த யானை முட்கள் நிரம்பிய முள்ளம் பன்றியைப் போலத் தோற்றமளித்து அசையாமல் நின்றது.

தன் யானை தடுக்கப்பட்டதால் வஜ்ரதத்தன் அர்ஜுனன் மீது பாணமழை பொழிந்தான். ஆனால் அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் அவை அனைத்தையும் பின்னால் திரும்பச் செய்தார். இது ஒரு அற்புதமான நிகழ்ச்சியாகும். வஜ்ரதத்தன் மிகுந்த சினத்தோடு மலைபோன்ற தன் யானையை மறுபடியும் முன்னால் செலுத்தினான். அர்ஜுனன் அதன் மீது அக்னிபோன்ற அம்புகளைச் செலுத்தினார் அந்த அம்பு யானையின் மர்மஸ்தானங்களில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தியது. அது வஜ்ரத்தால் அடிபட்ட மலையைப் போலப் பூமியில் சரிந்து விட்டது. யானை கீழே விழுந்ததும் வஜ்ரதத்தனும் கீழே விழுந்து விட்டான்.

அப்போது பாண்டவ அர்ஜுனன் அவனிடம், “மன்னா நீ இவ்வளவு பயப்படக் கூடாது. நான் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து புறப்படும் போதே யுதிஷ்டிர மன்னர் என்னிடம் “நீ எந்த வகையிலும் மன்னர்களை வதம் செய்யக்கூடாது. எல்லா மன்னர்களிடமும் உங்கள் நண்பர்களுடன் வந்து யுதிஷ்டிரரின் அஸ்வமேதயாக உற்சவத்தின் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று கூறு” என்று எனக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தார். என்னுடைய சகோதரனின் கட்டளைப்படியே நான் உன்னைக் கொல்ல வில்லை. நீ பயமின்றித் திரும்பிச் செல். வரும் சித்திரை மாதம் பௌர்ணமி திதியன்று நீ அஸ்தினாபுரம் வா. அப்போது தர்மராஜருடைய அந்த உத்தமமான யாகம் நடைபெறும்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதும் பகதத்தனின் புதல்வன், “மிகவும் நன்று அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்று கூறித், திரும்பிச் சென்றான்.

13.19 அர்ஜுனன்-சைந்தவர் போர் (சைந்தவர்கள்-சிந்து தேசத்தினர்)

பகதத்தனின் புதல்வன் மகிழ்ச்சியடைந்து திரும்பியபின் அர்ஜுனனுடைய யாகக்குதிரை சிந்து தேசத்திற்குச் சென்றது. மகாபாரதப் போரில் இறந்தவர்கள் போக மீதமிருந்த சிந்து தேசத்துவீரர்களும், கொல்லப்பட்ட மன்னர்களின் புதல்வர்களும் யாகக் குதிரையுடன் அர்ஜுனன் தங்கள் ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசித்ததைக் கேட்டு மிகுந்த கோபமடைந்தனர். விஷம் போன்ற பயங்கரமான அந்த கூடித்திரியர்கள் அந்த யாகக் குதிரையைப் பிடித்தனர். அவர்கள் அர்ஜுனனிடம் சிறிதும் பயப்படவில்லை. குதிரையிடமிருந்து சற்று தூரத்தில் அர்ஜுனன் வில்லேந்தி பூமியின் மீது நின்றிருந்தார்.

முன்பு போரில் அர்ஜுனனிடம் தோற்ற அந்த வீர கூடித்திரியர்கள் இப்போது பார்த்தனை வெல்ல விரும்பினர். அவர்கள் தங்களுடைய பெயர் கோத்ரம், வீரச் செயல்கள் ஆகியவற்றைக் கூறி அவர்மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ஆயிரம் ரதங்களுடனும், பத்தாயிரம் குதிரைகளுடனும் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டு அவரைப் பிடித்து கோஷ்ட பந்தம் செய்து (பட்டியில் அடைத்தல்) பெரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

குருகூடித்திரப் போர்க்களத்தில் சவ்யசாசியின் மூலம் வதம் செய்யப்பட்ட சிந்துராஜன் ஜயத்ருதனின் நினைவு அவர்களுக்கு நீங்கவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் பார்த்தன்மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். பாணங்களால் மறைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் கூண்டிற்குள் தத்தித்திரியும் பறவையைப் போலக் காணப்பட்டார்.

13.20 அர்ஜுனன் நிலைகண்டு இயற்கையின் மாற்றம்

கௌந்தேயன் அர்ஜுனன் இவ்வாறு பகைவர்களால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு மூவுலகமும் ஆஹாகாரம் செய்தது. சூரியனின் ஒளி மங்கிவிட்டது. தீவிரமான காற்று வீசியது. ராகு ஒரே சமயத்தில் சூரிய, சந்திரர் இருவரையும் பீடித்து விட்டார். எரி நகூத்திரங்கள் நாற்புறமும் சிதறி விழுந்தன. கைலாய மலையும் நடுங்கலாயிற்று. சப்தரிஷிகளும், தேவரிஷிகளும் கூட பயம் கொண்டனர். துயரத்தால் தாபமுற்று சூடான மூச்சு விடலாயினர்.

திசைகள் அனைத்தும் புகையால் மறைக்கப்பட்டு விபரீதமாகக் காணப்பட்டன. கழுதையின் வண்ணமும், சிவப்பு வண்ணமும் கலந்த வண்ணத்தால் ஆன மேகங்கள் ஆகாயத்தில் நிரம்பி ரத்தத்தையும், மாமிசத்தையும் பொழிந்தன. அவற்றில் வானவில் தோன்றியது. மின்னல்கள் கண்களைக் கூசச் செய்தன. அர்ஜுனன் பகைவரின் அம்பு மழையால் மறைக்கப்பட்டதும் இத்தகைய தொல்லைகள் வெளிப்பட்டன.

13.21 தேவர்கள் பார்த்தனுக்காக செய்த சாந்தி

அம்புக் கூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்ட அர்ஜுனுக்கு மோகம் உண்டாயிற்று. அவருடைய கைகளில் இருந்து கையுறைகளும், காண்டவவில்லும் விழுந்து விட்டன. மகாரதி அர்ஜுனன் மோகத்தால் பிடிக்கப்பட்டு உணர்விழந்ததும் சிந்து தேச வீரர்கள் அவர் மீது வேகமாக அம்புக் கூட்டங்களைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனனை அந்த நிலையில் கண்ட தேவர்கள் அனைவர் மனத்தில் பெரும் தாபத்துடன் அவருக்காக சாந்தியின் உபாயத்தைச் செய்யலானார்கள்.

எல்லா தேவரிஷிகளும், சப்தரிஷிகளும், பிரம்மரிஷிகளும் சேர்ந்து அறிவு மிக்க அர்ஜுனனின் வெற்றிக்காக மந்திரங்களை ஜபிக்கலானார்கள். தேவர்களின் முயற்சியால் அர்ஜுனனின் தேஜஸ் மறுபடியும் தூண்டப்பட்டது. உத்தம அஸ்திர வித்தைகளை அறிந்த மிக புத்திசாலியான அர்ஜுனன் ரணபூமியில் மலையைப் போல் அசையாமல் நின்று கொண்டார்.

13.22 சைந்தவர்களோடு அர்ஜுனன் போர் தொடர்தல்

அர்ஜுனன் மீண்டும் காண்டபத்தின் நாளை இழுத்தார். இந்திரன் மழைபொழிவதைப் போல பகைவர்கள் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். சிந்து தேச வீரர்கள் வெட்டுக்கிளிகளால் மூடப்பட்ட மரத்தைப் போல் ஆயினர். பலர் காண்டபத்தின் ஒலி கேட்டு நடுங்கினர். பெரும் பாலானவர்கள் பயத்தால் கலங்கி ஓடிவிட்டனர். பலர் சோகத்தால் கலங்கிக் கண்ணீர் பெருக்கினர். அப்போது அர்ஜுனன் குயவனின் சக்கரத்தைப் போலச் சுழன்று சுழன்று அம்புமழை பொழிந்தார். சரத்கால சூரியன் மேகங்களை அழித்துப் பிரகாசிப்பதைப் போல, அர்ஜுனன் தன் அம்புகளால் பகைவர்களின் சேனையைப் பிளந்து சோபையுற்றார்.

சிந்து தேச வீரர்கள் மறுபடியும் ஒன்று திரண்டு அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர், அர்ஜுனன் அவர்களிடம், “நான் உங்கள் அனைவருடனும் போரிடத் தயாராகி விட்டேன். போரில் உற்சாகத்தோடு நில்லுங்கள். நான் உங்கள் கர்வத்தைப் பொடிப் பொடியாக்குகிறேன்” என்று கூறினார். அச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன்னிடம், போரிடவரும் கூடித்திரியர்களை வதம் செய்யாமல் தோல்வியுறச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிட்டதை எண்ணி யோசித்தார். அவர் அந்த வீரர்களிடம், “வீரர்களே! நான் உங்களுடைய நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். தோல்வியை ஏற்றுக் கொண்டு சரணடைபவர்களை நான் வதம் செய்ய மாட்டேன்” என்றார்.

13.23 அர்ஜுனன் வெற்றி

அவ்வாறு கூறியதை ஏற்காமல் தன்னுடன் போரை விரும்பிய சைந்தவர்களோடு அர்ஜுனன் கடுமையாகப் போரிடலானார். ஐயத்ருத வதத்தை நினைவு கூர்ந்து சைந்தவர்கள் அர்ஜுனன் மீது செலுத்திய பல பிராசங்களையும் சக்திகளையும் பாதியிலே வெட்டி விட்டார். வெற்றியை விரும்பிப் போரிட்ட சைந்தவ வீரர்களின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தலானார். அவர்களில் சிலர் பயங்கரப் போரிலிருந்து விலகி விட்டனர். சிலர் தொடர்ந்து தாக்கினர். பார்த்தன் தன் மூலம் அடிபட்டும் சைந்தவர்கள் உற்சாகத்துடன் போரிட்டனர். சிறிது நேரத்தில் அர்ஜுனன் அதிகமான சைந்தவ வீரர்களை நினைவிழக்கச் செய்தார். அவர்களுடைய வாகனங்களையும், வீரர்களையும் துன்புறச் செய்தார்.

13.24 துச்சலாவின் வருகை; சகோதரிக்குப் பார்த்தனின் அருள்

சைந்தவ வீரர்கள் அனைவரும் கஷ்டப்படுவதைக் கண்டு திருதராஷ்டிரரின் புதல்வியும், ஐயத்ருதனின் பத்தினியுமான துச்சலா தன் மகன் சுரதனின் வீரபாலகனுடன் தேரிலேறி ரணபூமிக்கு அர்ஜுனனிடம் வந்தாள். எல்லா வீரர்களும் போரைவிட்டு அமைதியடைய வேண்டும் என்பதே அவளுடைய வருகையின் நோக்கமாகும். அர்ஜுனனிடம் வந்த அவள் துயரத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கி அழலானாள். அர்ஜுனன் சகோதரியைக் கண்டு தன் வில்லைக் கீழே போட்டு விட்டு, துச்சலாவிற்கு முறைப்படி மரியாதை செய்தார். அவளிடம், “சகோதரி! நான் உனக்கு என்ன காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறு” எனக் கேட்டார்.

அப்போது துச்சலா, பார்த்தனிடம், “சகோதரா! பரதசிரேஷ்டா! இவன் உன்னுடைய மருமகன் சுரதனின் சொந்தப்புதல்வன். இவனைப் பார் இவன் உன்னை வணங்குகிறான்” என்று கூறினாள். துச்சலாவின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் சுரதனைப் பற்றி அறிய விரும்பி, “சகோதரி! சுரதன் எங்கே இருக்கிறான்?” என்று கேட்டார். துச்சலா அர்ஜுனனிடம் கூறினாள்; “சகோதரா! இந்தச் சிறுவனின் தந்தை சுரதன் பித்ரு சோகத்தால் தாபமடைந்து கவலையால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தான். உன் கையாலேயே தன் தந்தையின் மரணம் நேர்ந்தது என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான். இப்போது நீ குதிரையின் பின்னால் போருக்காக இங்கு வந்திருக்கிறாய் என்று கேள்விப்பட்டதும், தந்தையின் மரணத் துயரால் வேதனையுற்று உயிரிழந்து விட்டான்” என்று தன் மகனின் மரணச் செய்தியைக் கூறினாள்.

துச்சலா மேலும் பேசலானாள்; “பாவமற்ற சகோதரா! அர்ஜுனன் வந்தார் என்று உன் பெயரை மட்டுமே கேட்டு, கவலையால் பீடிக்கப்பட்டு என் மகன் பூமியில் விழுந்து இறந்தான். அவனுடைய அந்த நிலையைக்

கண்டு அவனுடைய புதல்வனுடன் நான் அடைக்கலம் தேடி உன்னிடம் வந்துள்ளேன் என்று கூறி அழுத துச்சலா கண்ணீருடன் மறுபடியும் கூறலானாள்; “சகோதரா! நீ குருகுலத்தில் சிறந்தவன்; தர்மம் அறிந்தவன் ஆகவே இரக்கத்துடன் துயரமுற்ற உன்னுடைய சகோதரியைப் பார். மருமகனின் புதல்வனிடம் அருள் காட்டு. மந்த புத்தியுடைய துரியோதனனையும், ஐயத்ருதனையும் மறந்து எங்களை ஏற்றுக் கொள். அபிமன்யுவிடமிருந்து பரீக்ஷித்தின் பிறப்பு உண்டாகியதைப் போல சுரதனிடமிருந்து என்னுடைய இந்தப் பேரன் தோன்றியுள்ளான்.

ஆண் சிங்கமே! இவனைக் கொண்டு எல்லாப் போர் வீரர்களையும் அமைதி செய்வதற்காக நான் உன்னிடம் வந்துள்ளேன். மந்த புத்தியுடைய ஐயத்ருதனின் பேரன் உன்னைச் சரணடைந்துள்ளான். இவன் உன் பாதங்களைப் பணிந்து உன்னிடம் அமைதியை யாசிக்கிறான். நீ இவனுக்கு அருள் செய்ய வேண்டும். இவன் எதையும் அறியாத சிறுவன். இவனுடைய சகோதரனும் உறவினர்களும் அழிந்து விட்டனர். இந்தச் சிறுவனின் பாட்டனார் நாகரீகமற்றவர். கொடுமையானவர். உனக்குக் குற்றம் செய்தவர் அவரை மறந்துவிடு; இந்த சிறுவனுக்கு அருள் செய்” என்று கருணையுடன் துச்சலா கூறினாள்.

துச்சலாவின் சொற்களைக் கேட்டு அர்ஜுனன் திருதராஷ்டிர மன்னரையும், காந்தாரி தேவியையும் நினைத்தார். துயரம் கொண்டார்; சோகமானார்; கூடித்திரிய தர்மத்தால் தன் சகோதரர்களைக் கொல்ல வேண்டி வந்தது என வருந்தி கூடித்திரிய தர்மத்தை நிந்தித்தார். பிறகு துச்சலாவிற்கு மிகுந்த ஆறுதல் அளித்து, அருள் கூர்ந்தார். மகிழ்ச்சியோடு அவளை அணைத்துத் தன் மாளிகைக்குத் திரும்புமாறு விடையளித்தார்.

துச்சலா அந்தப் போரிலிருந்து சிந்து தேச வீரர்களை விலக்கிக் கொண்டாள். அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தவாறு திரும்பிச் சென்றாள். அர்ஜுனனும் தன் விருப்பப்படி சஞ்சரித்த குதிரையின் பின் முறைப்படி தொடர்ந்து சென்றார். அந்தக் குதிரை விரைந்து எல்லா தேசங்களிலும் சுற்றியபடி அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தை விஸ்தரித்தது. இவ்வாறு வரிசையாக தேசங்களைக் கடந்த குதிரை மணிப்பூர் ராஜ்யத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தது.

13.25 அர்ஜுனன் பப்ருவாகனன் போர்

மணிப்பூரை அர்ஜுனன் மகன் பப்ருவாகனன் ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தான். முன்பு அர்ஜுனன் தீர்த்தயாத்திரை மேற்கொண்ட போது மணிப்பூர் மன்னன் சித்ராங்கதனின் மகள் சித்ராங்கதையை மணந்து மூன்று காலம் அவளுடன் வாழ்ந்தார். அப்போது பிறந்தவன் பப்ருவாகனன் மன்னன் சித்ராங்கதன் தங்கள் குலத்தில் ஒரே வாரிசு தான் தோன்றும் என்றும், தன்

மகள் சித்ராங்கதை தன்னுடைய ராஜ்யத்தின் ஒரே வாரிசு என்றும், தனக்குப்பின் நாடாள சித்ராங்கதையின் புதல்வனை விட்டுச் செல்லுமாறும் வேண்டியதால் அர்ஜுனன் தன் மகன் பப்ருவாகனனை அவனுடைய பாட்டனாருடனேயே விட்டு விட்டார். சித்ராங்கதனுக்குப் பிறகு பப்ருவாகனன் மணிப்பூரின் மன்னனானான்.

தன் தந்தை வந்துள்ளார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட பப்ருவாகனன் அர்ஜுனனைத் தரிசிப்பதற்காக, பிராமணர்களை முன் வைத்து, பெரும் செல்வத்துடன் நகருக்கு வெளியே வந்தான். அவன் மகிழ்ச்சியுடன் தன்னை வரவேற்க வந்ததைக் கண்ட அர்ஜுனன் கூத்திரிய தர்மப்படி அவனுக்கு மதிப்பளிக்கவில்லை அவர் சினத்துடன், “மகனே! நீ செய்வது சரியல்ல; நீ கூத்திரிய தர்மத்திலிருந்து தவறிவிட்டாய். நான் யுதிஷ்டிரரின் யாகக் குதிரையைக் காப்பாற்றியவாறு உன் ராஜ்யத்திற்கு வந்துள்ளேன். நீ ஏன் என்னோடு போரிடவில்லை.

போருக்காக வந்த என்னை வரவேற்று உபசரித்து நீ சாம நீதியைப் பின்பற்றுகிறாய். எந்த புருஷார்த்தமும் செய்யாமல், ஒரு பெண்ணைப் போல நடந்து கொள்கிறாய். மனிதர்களில் தாழ்ந்தவனே! நான் ஆயுதமின்றி வெறும் கையுடன் வந்திருந்தால் நீ என்னை இந்த முறையில் சந்திப்பது சரியாக இருந்திருக்கும்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் பப்ருவாகனனுடன் போர் புரிய விரும்புவதை அர்ஜுனனின் இன்னொரு மனைவி நாககன்னி உலாபி அறிந்துகொண்டாள். பப்ருவாகனன் அவர் மூலம் அவமதிக்கப்பட்டதை அவளால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

அவள் பூமியைப் பிளந்து கொண்டு வெளியே வந்தாள். புதல்வன் பப்ருவாகனன் முகத்தைக் கவிழ்த்துக் கொண்டிருப்பதையும், யுத்தத்தை விரும்பி அர்ஜுனன் அவனை வைது கொண்டிருப்பதையும் உலாபி கண்டாள். அவள் பப்ருவாகனனிடம், “மகனே! நான் உன் சிற்றன்னை; நாக கன்னிகை உலாபி என்பதைத் தெரிந்து கொள். நீ என் ஆணையை நிறைவேற்றினால் உனக்குப் பெரும் தருமம் கிடைக்கும். குரு குலத்தின் சிறந்த வீரனான உன் தந்தை போர் மதத்தால் உன்மத்தராகியுள்ளார். நீ இவருடன் அவசியம் போரிடு. அதனால் இவர் உன் மீது மகிழ்ச்சி கொள்வார் என்பதில் ஐயமில்லை” என்று கூறினாள்.

தன் தாயைப் போன்ற உலாபி இவ்வாறு கூறியதும் பப்ருவாகனன் அர்ஜுனனுடன் போரிடத் தீர்மானித்தான். தலைக்கவசமும், உடற்கவசமும் அணிந்து, தூணீர்கள் நிரம்பிய, போர்க்கருவிகள் வைக்கப்பட்ட, சிறந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரிலேறிப் போருக்கு வந்தான். தங்கத்திலான அந்தத் தேரின் மீது சிங்கக் கொடி பறந்தது. தேரில் ஏறி வந்த பப்ருவாகனன் யாகக் குதிரையைத் தன் வீரர்கள் மூலம் பிடிக்கச் செய்தான். குதிரை

பிடிபட்டதும், அர்ஜுனன் பெரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பூமியின் மீது நின்றவாறே, தேரிலேறி வந்த தன் புதல்வன் முன்னேறாமல் தடுத்தார்.

பப்ருவாகனன் தன் வீரத் தந்தையை விஷம் உடைய, கூர்மையான நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளால் துன்புறுத்தினான். தந்தை-மகன் இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் தேவாசுரர்களைப் போலப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். பப்ருவாகனன் அர்ஜுனனின் கழுத்து எலும்பில் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணத்தால் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினான். அதனால் மிகுந்த வேதனையுற்ற அர்ஜுனன் உணர்விழந்து விட்டார். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் உணர்வு வரப் பெற்ற அர்ஜுனன் தன் புதல்வனைப் புகழ்ந்து கூறினார்.

“மகாபாஹு! சித்ராங்கத குமாரா! உன்னை வாழ்த்துகிறேன். குழந்தாய்! நீ தன்யனானாய். புத்திரா! உன்னுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு நான் உன்னிடம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நல்லது; நான் இப்போது உன் மீது அம்பு செலுத்துகிறேன். நீ கவனமுடன் இரு” என்று கூறி, தன் புதல்வன் மீது அம்புமழை பொழியத் தொடங்கினார். காண்டீபத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட வஜ்ரம் போன்ற அந்த அம்புகளைப் பப்ருவாகனன் தன் பல்லங்களால் அடித்துத் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டான்.

13.26 அர்ஜுனன் மரணம்; பப்ருவாகனன் மயக்கம்: சித்ராங்கதா சோகம்

அப்போது பாண்டு குமாரன் அர்ஜுனன் சிரித்தபடி ‘கூசூரம்’ என்னும் தன் அம்புகளால் பப்ருவாகனனின் தங்கக் கொடிமரத்தை வெட்டி வீழ்த்தினார்; அத்துடன் அவனுடைய குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். அதனால் தேரிலிருந்து இறங்கிய பப்ருவாகனன் கோபத்துடன் பூமியின் மேல் நின்றவாறே தன் தந்தையுடன் போரிடலானான். இந்திரகுமாரன் அர்ஜுனன் தன் புதல்வனின் பராக்கிரமத்தால் மிகவும் மகிழ்ந்திருந்தார். ஆகவே, அவர் அவனை அதிகம் துன்புறுத்தவில்லை.

சிறுபிள்ளையான பப்ருவாகனன் தந்தை போரிலிருந்து விலகிவிட்டதாகக் கருதி, பகுத்தறிவின்றி, விளைவை யோசிக்காமல் ஒரு கூர்மையான பாணத்தால் தந்தையின் மார்பில் ஆழமாக அடித்தான். அந்த பாணம் பாண்டு புதல்வர் அர்ஜுனனின் மர்மஸ்தானத்தைப் பிளந்து உள்ளே நுழைந்துவிட்டது. புதல்வன் செலுத்திய அந்த பாணத்தால் மிகவும் காயமடைந்த குரு நந்தனன் மூர்ச்சித்து, உயிரிழந்து பூமியில் விழுந்து விட்டார். தன் தந்தை கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு பப்ருவாகனனும் மயங்கி வீழ்ந்தான்.

பப்ருவாகனன் ரணகளத்தில் மிகவும் முயன்று போரிட்டான். அவனும்

அர்ஜுனனின் அம்புகளால் காயம்பட்டிருந்ததால் தந்தை கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு பூமியில் மயங்கி விழுந்து விட்டான். பதி கொல்லப்பட்டார், புதல்வனும் நினைவிழந்து பூமியில் கிடக்கிறான் என்பதைக் கேள்வியுற்ற சித்ராங்கதா தவிக்கும் இதயத்துடன் போர்க்களத்தில் பிரவேசித்தாள். சோகத்தால் தகிக்கப்பட்ட அவள் துயரத்தால் அழுது நடுங்கலானாள்.

13.27 சித்ராங்கதா அழுகை; உலூபியிடம் வேண்டுகல்

சித்ராங்கதா கணவன் இறந்ததால் தாபமுற்று மிகவும் அழுதபடி மயங்கிப் பூமியில் சரிந்தாள். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் நினைவு வரப் பெற்றாள். தன் எதிரில் நாககன்னி உலூபி நிற்பதைக் கண்டாள். அவளிடம் “உலூபி! நம் இருவரின் சுவாமி கொல்லப்பட்டு ரணபூமியில் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார். உன் தூண்டு கோலால் தான் என் மகன் தன் தந்தையை வதம் செய்துள்ளான். சகோதரி! நீ ஆரிய தர்மத்தை அறிந்தவள்; பதிவிரதை என்றாலும் உன்னுடைய செயலால் உன் கணவர் இப்போது போர்க்களத்தில் இறந்து கிடக்கிறார். அர்ஜுனன் உனக்குக் குற்றம் இழைத்திருந்தாலும் மன்னித்து அவருக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடு. நீ தனஞ்ஜயனை உயிர்ப்பித்துக் கொடு.

ஆர்யே! நீ தர்மமறிந்தவள்; மூவுலகிலும் பிரசித்தி பெற்றவள் என்றாலும் இன்று மகன் மூலம் கணவனைக் கொலை செய்வித்துள்ளாய். ஆனால் அதற்காக நீ பச்சாதாபப் படாததற்குக் காரணமென்ன? நான் என் மகனுக்காக துயரப்படவில்லை. கணவனுக்காக மட்டுமே துயரப்படுகிறேன். அதுவும் என்னுடைய இடத்தில் இத்தகைய விருந்துபசாரம் நடந்துள்ளது என்பதற்காக!” இவ்வாறு உலூபியிடம் கூறிய சித்ராங்கதா கணவன் அருகில் சென்று அழுதவாறு பேசத் தொடங்கினாள்;

“குருராஜனின் பிரியத்திற்குரியவரே! என் உயிருக்கு ஆதாரமானவரே மகாபாஹு எழுந்திரு. நான் உன்னுடைய குதிரையை விடுவித்து விட்டேன். நீ யுதிஷ்டிர மன்னரின் யாக குதிரைக்குப் பின் செல்லாமல் இங்கு பூமியின் மீது ஏன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்? என்னுடையதும், கௌரவர்களுடையதுமான உயிர் உன்னிடம் உள்ளது. மற்றவர்களுக்கு உயிர் அளிக்கும் நீ எவ்வாறு உயிரைத் துறந்தாய்? என்றாள்.

மீண்டும் உலூபியிடம் சென்று அவளைக் குறை கூறிப் பேசினாள். “உலூபி! கணவர் பூமியில் கிடக்கிறார். நீ இந்த மகனைத் தூண்டிவிட்டு சுவாமியைக் கொலை செய்வித்து, துயரமடையவில்லையா? என் பாலகன் வேண்டுமென்றால் மரணமடைந்து நிரந்தரமாகப் பூமியில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கட்டும். ஆனால் உறக்கத்தை வென்ற அர்ஜுனன் அவசியம் உயிர் பிழைக்க வேண்டும். ஒரு புருஷன் பல பெண்களை மணந்து

கொள்வது குற்றமோ அல்லது தோஷமோ உடையதாகாது. பெண்கள் அவ்வாறு செய்வது அவர்களுக்குப் பாவத்தையும், குற்றத்தையும் தருவதாகும். ஆகவே உன்னுடைய அறிவு இவ்வாறு குருமராகக் கூடாது. இறைவன் கணவன்-மனைவியின் அன்பு எப்போதும் இருப்பதாகவும், அறுந்து போகாததாகவும் அமைத்துள்ளார். இந்த அன்பின் பெருமையை நீ அறிந்து கொள்.

நீ இவரிடம் கொண்ட அன்பு உண்மையானது என்பதைக் காட்டும் உபாயத்தை செய். நீ தான் மகனை சண்டையிடச் செய்து அவன் மூலம் கணவனைக் கொல்ல வைத்துள்ளாய். இதனைச் செய்த நீ மறுபடி இவரை உயிர் பிழைக்க வைக்காவிட்டால் நானும் உயிரைத் துறந்துவிடுவேன். கணவன், மகன் இருவரும் உயிர் இழந்ததால் நான் துயரத்தில் மூழ்கியுள்ளேன். ஆகவே இங்கேயே இப்போதே நான் இறக்கும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன்” என்று கூறி சித்ராங்கதா உபவாசத்திற்காகச் சங்கல்பம் செய்து அங்கேயே அமர்ந்து விட்டாள்.

13.28 பப்ருவாகனனின் துயரம்; அவன் உயிர் துறக்க உபவாசம் ஏற்றல்

நீண்ட நேரம் அழுது சோர்ந்து சித்ராங்கதா தன் கணவனின் இரு கால்களையும் பற்றியவாறு அமர்ந்து விட்டாள். தன் புதல்வனையும் பார்க்கலானாள். சிறிது நேரத்தில் பப்ருவாகனன் உணர்வு வரப் பெற்றான். தன் தாய் ரணபூமியில் உபவாசம் மேற்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அழலானான்”. இது வரை சுகத்திலேயே வளர்ந்த என் தாய் இன்று பூமியில் கிடக்கும் தன் வீர கணவனோடு இறந்து விடத் தீர்மானித்து அமர்ந்துள்ளதை விட வேறு என்ன துயரமான விஷயம் இருக்க முடியும்? போரில் யாராலும் வதம் செய்ய முடியாத, வீரர்களில் சிறந்த என் தந்தை அர்ஜுனன் என் கையால் இறந்ததைக் கண்டு அவள் இன்னும் உயிர் துறக்கவில்லை. இதிலிருந்து இறுதிக் காலம் வராமல் மனிதன் இறப்பது கடினம் என்பது புலப்படுகிறது.

ஜனங்களே! பாருங்கள். புதல்வனான என் மூலம் கொல்லப்பட்ட என் தந்தையின் தங்கக் கவசம் இங்கே கிடக்கிறது. பிராமணர்களே! பாருங்கள். புதல்வனாகிய என்னால் கொல்லப்பட்டு என் வீரத்தந்தை அர்ஜுனன் வீரப்படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். யுதிஷ்டிரரின் யாக குதிரைக்குப் பின் செல்லும் சாந்தி கர்மத்திற்காகச் செல்லும் பிராமணர்கள் இவருக்கு என்ன சாந்தியைச் செய்தார்கள்? இவர் இதோ ரணபூமியில் என்னால் கொல்லப்பட்டு விட்டாரே!

பிராமணர்களே! நான் மிகவும் கொடுமையானவன். பாவி,

போர்க்களத்தில் தந்தையைக் கொன்றவன். இன்று எனக்காக பிராயச்சித்தத்தை கூறுங்கள். நாகராஜன் மகனே! பார்; போரில் நான் உன் சுவாமியை வதம் செய்துள்ளேன். இன்று நான் உனக்கு பிரியமான காரியத்தைச் செய்துள்ளேன் போலும். ஆனால் நான் இந்த சரீரத்தைத் தரிக்க மாட்டேன். நானும் என் தந்தை சென்ற இடத்திற்கே சென்று விடுகிறேன். தேவி! நாங்கள் இருவரும் இறந்த பிறகு நீ நன்றாகச் சந்தோஷப்படு. நான் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன்; என் தந்தை இல்லாமல் நான் ஒருக்காலும் உயிர் வாழ மாட்டேன். உலகிலுள்ள சராசர பிராணிகளே! உலாபி தாயே! நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். என் தந்தை மனிதரில் சிறந்த அர்ஜுனன் உயிர் பிழைத்து எழவில்லை என்றால் நான் இந்த ரண பூமியிலேயே உபவாசம் இருந்து உயிர் துறந்து விடுவேன்.

தந்தையைக் கொன்ற எனக்கு எங்கும் எந்த உத்தாரத்திற்கான உபாயமும் கிடையாது. தந்தையின் வதம் என்னும் பாவத்தால் நிச்சயம் நரகத்திற்குச் செல்வேன். ஒரு கூத்திரிய வீரனை வதம் செய்து வென்றவன் 100 கோதானம் செய்வது அந்தப் பாவத்தில் இருந்து விடுபடலாம். ஆனால் தந்தையைக் கொன்று பாவத்திலிருந்து விடுபடுவது ஒரு போதும் நடக்காது. இணையற்ற வீரரும், தர்மாத்மாவும், என் தந்தையுமான அர்ஜுனனை வதம் செய்து பெரும் பாவம் செய்து விட்டேன். என்னுடைய உத்தாரம் எவ்வாறு நிகழ முடியும்?” இவ்வாறு கூறிய தனஞ்ஜய குமாரன் பப்ருவாகனன் ஆசமனம் செய்து இறக்கும் வரை உபவாசவிரதம் மேற்கொண்டு அமர்ந்து விட்டான்.

13.29 உலாபி சஞ்சீவி மணி மூலம் அர்ஜுனன் உயிர் பிழைக்கச் செய்தல்

தந்தையின் சோகத்தால் பப்ருவாகனன் மற்றும் சித்ராங்கதை இருவரும் உபவாசம் மேற்கொண்டதும் நாக கன்னிக உலாபி சஞ்சீவி மணியை நினைத்தாள். நாகர்களின் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமான அந்த மணி அவள் நினைத்ததும் அங்கு வந்து விட்டது. அந்த மணியை எடுத்த உலாபி பப்ருவாகனிடம் கூறலானாள்,” மகனே! பப்ருவாஹா! எழுந்திரு. துயரப்படாதே. இந்த அர்ஜுனன் உன்னால் தோற்கச் செய்யப்படவில்லை. இவர் எல்லா மனிதர்களாலும், தேவர்களாலும், இந்திரனாலும் கூட வெல்ல முடியாதவர் ஆவார். நான் இன்று புகழ் மிக்க தந்தை தனஞ்ஜயனுக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய மோகினி மாயையைக் காட்டினேன்.

நீ இவரது புதல்வன்; குருகுல திலகரான அர்ஜுனன் போர் செய்து உன்னைப் போன்ற மகனின் பலத்தையும், பராக்கிரமத்தையும் அறிய விரும்பினார். குழந்தாய்! அதனாலேயே நான் உன்னைப் போருக்குத்

தூண்டினேன். உனக்கு இதனால் அணு அளவும் பாவம் ஏற்படாது. இந்த மகாத்மா நான்; பழமையான ரிஷி; சனாதனமானவர்; அழிவற்றவருமாவார். மகனே! நான் இந்த திவ்யமணியைக் கொண்டு வந்துள்ளேன். இது போரில் இறந்த நாகராஜர்களை எப்போதும் பிழைக்கச் செய்து வருகிறது. இதை எடுத்து உன் தந்தையின் மார்பின் மீது வை. பிறகு பாண்டுக்குமாரன் அர்ஜுனன் உயிர் பிழைத்து எழுவதைக் காணுவாய்” என்றான்

உலூபி கூறியவாறு பப்ருவாகனன் அந்த மணியைப் பார்த்தனின் மீது வைத்தான். உடனே, அர்ஜுனன் நீண்ட நேரம் தூக்கி எழுந்த மனிதனைப் போல தன் சிவந்த கண்களைக் கசக்கிய படி மறுபடி எழுந்து அமர்ந்தார். அர்ஜுனன் நலம் பெற்றதைத் கண்ட பப்ருவாகனன் அவர் தாள்களைப் பணிந்தான். அர்ஜுனன் மறுபடி எழுந்ததும் இந்திரன் அவர் மீது திவ்யமான, புனித மலர்களை மழையாகப் பொழிந்தார். தேவ துந்துபிகள் ஒலித்தன. ஆகாயத்தில் சாதுக்களின் வாழ்த்தொலி எதிரொலித்தது.

13.30 அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் பெண்களின் வருகைக்கான காரணம் கேட்டல்

நன்கு நலம் பெற்று எழுந்த அர்ஜுனன் பப்ருவாகனனை இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு உச்சி மோந்தார். பப்ருவாகனனின் தாய் சித்ராங்கதா உலூபியோடு நின்றிருப்பதை அர்ஜுனன் பார்த்தார். தன் மகனிடம், “பகைவரை அழிக்கும் வீர மகனே! போர்க்களம் முழுவதும் சோகமும், வியப்பும், மகிழ்ச்சியும் உடையதாக ஏன் காணப்படுகிறது? உன் தாய் எதற்காக ரணபூமிக்கு வந்தாள்? இந்த நாகராஜ கன்னி உலூபி இங்கு எதற்காக வருகை புரிந்தாள்? நீ நான் கூறியதால் போர் செய்தாய் என்பதை மட்டுமே நான் அறிவேன். ஆனால் இங்கு பெண்கள் வரக் காரணமென்ன? நான் இதை அறிய விரும்புகிறேன்” என்று கேட்டார்.

தன் தந்தை இவ்வாறு கேட்டதும், பப்ருவாகனன் தந்தையின் கால்களில் பணிந்தான். “தந்தையே! இந்த விவரத்தைத் தாங்கள் தாயார் உலூபியிடமே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்” என்று பதிலளித்தான்.

13.31 அர்ஜுனன் உலூபியிடம் கேட்பது; உலூபி கூறிய பதில்

அர்ஜுனன் தன் புதல்வன் கூறியவாறு உலூபியிடம் கேட்டார்; “உலூபி! இந்த ரணபூமியில் நீயும் பப்ருவாகனனின் தாய் சித்ராங்கதாவும் வந்ததற்குக் காரணம் என்ன? நீ இந்த பப்ருவாகனனின் நன்மையையும், நலத்தையும் விரும்புகிறாய் அல்லவா? நீ என்னுடைய நன்மையையும் விரும்புகிறாய் அல்லவா? பிரியமானவளே! நானோ, அல்லது பப்ருவாகனனோ அறியாமையால் உனக்கு விருப்பமற்றதைச் செய்து விடவில்லையே?

சித்ராங்கதா உனக்குக் குற்றம் ஏதும் இழைக்கவில்லையே?” என்று கேட்டார்.

அர்ஜுனன், இவ்வாறு கேட்டதும் நாக கன்னிகை உலூபி சிரித்தவாறு கூறலானாள், “பிராண வல்லபா! நீங்களோ, பப்ருவாகனனோ எனக்கு எந்தக் குற்றமும் இழைக்கவில்லை. சித்ராங்கதாவும் எனக்கு எந்தக் கெடுதலும் செய்யவில்லை. இவள் எப்போதும் தாசியைப் போல் எனக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறாள். நான் இங்கு வந்து என்னென்ன காரியங்களை எவ்வெவ்வாறு செய்தேன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

பிரபோ! முதலில் நான் உங்கள் பாதங்களைப் பணிகிறேன். நான் ஏதேனும் குற்றம் செய்திருந்தால் என் மீது கோபம் கொள்ளாதீர்கள். நான் செய்தது அனைத்தும் உங்களுடைய நன்மையைக் கருதிச் செய்தவையாகும். நான் கூறும் விஷயங்களைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். பார்த்தா! மகாபாரதப் போரில் தாங்கள் சாந்தனு குமாரர் பீஷ்மரை அதர்மமாகக் கொன்று விட்ட பாவத்திற்காக இந்த பிராயச் சித்தத்தைச் செய்துவிட்டேன். பீஷ்மர் உங்களோடு போர் செய்யவில்லை. அவர் சிகண்டியோடு போர் செய்து கொண்டிருந்த போது, சிகண்டியின் மறைவில் நீங்கள் அவரை வதம் செய்து விட்டீர்கள்.

அதற்கான சாந்தி செய்யாமல் நீங்கள் மரணமடைந்தால் அந்த பாவ கர்மத்தினால் நிச்சயம் நரகத்தில் ஆழ்வீர்கள். முன்பு வசக்களுடன் கங்கையும் தங்கள் புதல்வனால் தாங்கள் கொல்லப்படுவதையே இந்த பாவத்திற்கான பிரயாச்சித்தமாகக் கூறியிருந்தார்கள். அதையே தாங்கள் தங்கள் புதல்வனிடமிருந்து பெற்றீர்கள். முன்பு ஒருநாள் நான் கங்கைக் கரைக்குச் சென்றிருந்தேன். அப்போது வசக்கள் அங்கு வந்து உங்கள் சம்பந்தமாகக் கங்கையிடம் பேசியதை நான் கேட்டேன்.

வச என்னும் தேவதைகள் மகாநதியான கங்கைக் கரையில் ஒன்று கூடி நீராடினர். பிறகு கங்கையிடம், “சாந்தனு நந்தன் பீஷ்மர் வேறு ஒருவரோடு போர் செய்து கொண்டிருந்தார். அர்ஜுனனோடு போர் புரியவில்லை. ஆனால் சவ்யசாசி இவரை வதம் புரிந்துவிட்டார். இந்த குற்றத்திற்காக நாங்கள் இன்று அர்ஜுனனுக்கு சாபமளிக்க விரும்புகிறோம்” என்றனர். கங்கையும் அவ்வாறே ஆகவேண்டும் என்று கூறினார். இவர்கள் இவ்வாறு பேசியதைக் கேட்டு மிகுந்த துயரடைந்த நான் பாதாளத்தில் பிரவேசித்து என் தந்தையிடம் அனைத்தையும் தெரிவித்தேன். அதைக் கேட்ட என் தந்தை மிகுந்த வருத்தமடைந்தார்.

அவர் அக்கணமே வசக்களிடம் சென்று அவர்களைப் பலமுறை மகிழ்ச் செய்து உங்களுக்காக மன்னிப்பை யாசித்தார். அப்போது வச கணங்கள் அவரிடம், “நாகராஜா! மணிபுரத்தின் வாலிப மன்னன்

பப்ருவாகனன் அர்ஜுனனின் புதல்வன் ஆவான். அவன் போர்க்களத்தில் தன் அம்புகளால் தன் தந்தையை வீழ்த்தும் போது அர்ஜுனன் நாங்கள் அளித்த சாபத்திலிருந்து விடுதலை அடைவார். இப்போது நீ செல்” என்றனர். வசக்கள் கூறியதை என் தந்தை என்னிடம் தெரிவித்தார். அதனாலேயே நான் முயற்சி செய்து உங்களுக்கு அந்த சாபத்திலிருந்து விடுதலை கிடைக்கச் செய்தேன்.

பிரபோ! தேவராஜன் இந்திரனும் உங்களைப் போரில் தோல்வியுறச் செய்ய முடியாது. மகன் என்பவன் தன்னுடைய ஆத்மாவே ஆவான். ஆகவே, இங்கு இவன் கையால் தங்களுக்குத் தோல்வி உண்டாயிற்று. இதில் என்னுடைய குற்றம் ஏதுமில்லை என்று கருதுகிறேன். அல்லது இந்தப் போரைச் செய்வித்து நான் ஏதேனும் குற்றம் செய்து விட்டேனா?” என்று உலூபி பார்த்தனிடம் கேட்டாள்.

13.32 அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சி; விடைபெற்று யாத்திரையைத் தொடருதல்

உலூபி கூறிய செய்திகளைக் கேட்டு அர்ஜுனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். “தேவி! நீ செய்த காரியம் அனைத்தும் எனக்கும் மிகவும் பிரியமானது” என்றார். பிறகு பப்ருவாகனனிடம், “மன்னா! வரும் சித்திரை மாதப் பௌர்ணமியன்று யுதிஷ்டிர மன்னனின் யாகம் தொடங்க இருக்கிறது. அந்த யாகத்தில் நீ உன் இந்த இரு தாயார்களுடனும், மந்திரிகளுடனும் அவசியம் கலந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று அழைத்தார். பப்ருவாகனன் தன் தந்தையின் அழைப்பை ஏற்றான். தங்கள் ஆணைப்படி நான் அஸ்வமேத மகா யாகத்திற்கு அவசியம் வந்து பிராமனர்களுக்குப் போஜனம் பரிமாறும் பணியைச் செய்வேன் என்றான். தன்னுடைய தாயார்களுடன் நகரத்திற்குள் பிரவேசிக்குமாறு தன் தந்தையிடம் வேண்டினான். இதுவும் உங்களுடைய மானிகை தான். இங்கு ஒரு இரவு சுகமாக வாசம் புரிந்து, காலையில் குதிரையின் பின் செல்லுங்கள்” என்று கூறினான்.

மகன் இவ்வாறு தனக்கு அருள் புரியுமாறு வேண்டியதும் அர்ஜுனன் அவனிடம் கூறினார், “மஹாபாஹோ! நான் யாக தீக்ஷை ஏற்று சிறப்பான நியமங்களை மேற்கொண்டுள்ளேன். இந்த தீக்ஷை முடியாதவரை நான் உன் நகரத்தில் பிரவேசிக்க இயலாது. மன்னா! இந்த யாகக் குதிரை தன் விருப்படி செல்வதாகும். இதைத் தடுக்கும் நியமம் கிடையாது. ஆகவே, உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். இப்போது நான் எந்த இடத்திலும் தங்க முடியாது என்று பதிலளித்தார். பிறகு பப்ருவாகனன் தன் தந்தையை முறைப்படி பூஜித்து விடையளித்தான். தன் இருமனைவியரிடமும் அனுமதி பெற்ற அர்ஜுனன் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

13.33 மகத மன்னன் மேகசந்தியின் தோல்வி

இதன்பின் யாகக்குதிரை கடல் வரை சென்று அஸ்தினாபுரத்தின் திசை நோக்கி திரும்பியது. பிறகு அது தெய்வம் விரும்பியவாறு மகத நாட்டின் தலைநகரான ராஜக்ருஹத்தை அடைந்தது. அர்ஜுனன் குதிரையோடு அங்கு வந்ததைக் கண்டு வீர சகதேவனின் குமாரன் ராஜா மேக சந்தி அவரைப் போருக்கு அழைத்தான். தான் வில்லும் அம்பும் ஏந்திக் கையுறை தரித்து, தேரில் ஏறிவந்து பூமியில் நின்ற அர்ஜுனனிடம் போரிட வந்தான்.

அவன் மிகவும் முட்டாள் தனத்துடன், அர்ஜுனனிடம், “பாரதா! இந்த குதிரைக்குப் பின்னால் ஏன் சுற்றுகிறாய்? இது பெண்களுக்கிடையில் செல்வது போல் இருக்கிறது. நான் இந்தக் குதிரையை அபகரிக்கிறேன். நீ இதை விடுவிக்க முயற்சி செய். போரில் என்னுடைய முன்னோர்கள் உன்னை வரவேற்காத குறையை இன்று போக்கி விடுகிறேன் போர்க்களத்தில் உனக்கு விருந்துபசாரம் செய்வேன். முதலில் என்னை நீ அடி பிறகு நான் உன் மீது அடிக்கிறேன்” என்று கூறினான்.

அவன் அவ்வாறு கூறியதும், அர்ஜுனன் அவனிடம், “மன்னா! என் இந்த மூத்த சகோதரர் என் வழியில் தடை செய்பவனுடன் போர் செய்யும் விரத தீக்ஷையை எனக்களித்துள்ளார். இந்த விஷயம் உனக்கு தெரியும். எனவே உன் சக்திக்கேற்ப என்னைத் தாக்கு. எனக்கு உன் மீது எந்தக் கோபமும் இல்லை என்றார். அர்ஜுனன் அவ்வாறு கூறியதும் மேகசந்தி முதலில் அவரைத் தாக்கினான். மேகம் மழை பொழிவது போல ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளை அர்ஜுனன் மீது பொழிந்தான். அர்ஜுனன் அவை அனைத்தையும் அழித்து விட்டார்.

மேகசந்தியின் கொடி, கொடிக்கம்பம் தண்டம், தேர், மற்றும் குதிரைகளின் மீது பிரகாசமுடைய பாணங்களை அர்ஜுனன் அடித்தார். ஆனால் அவனுடைய சாரதியையும், சரீரத்தையும் அடிக்காமல் காப்பாற்றினார். மகதராஜன் தன் சாரதியும், தானும் அடிபடாதது தன்னுடைய வீரத்தினால் தான் என்று கருதினான். தொடர்ந்து அம்புகளை அடித்து அவரது உடல் முழுதும் குருதி பெருகச் செய்தான். அர்ஜுனன் அவனை அடிக்கவில்லை. தொடர்ந்து அவன் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் அவனை அடிக்காததால் அவன் அவர் முன் நிற்க முடிந்தது. பிறகு அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டார்.

அர்ஜுனன் தன் வில்லை வேகமாக இழுத்து, மேகசந்தியின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் வெட்டிக் கொண்டு விட்டார். அவனது விசித்திரமாக வில், கொடி, கையுறை, கொடிக்கம்பம் அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். அனைத்தும் அழிந்த நிலையல் மேகசந்தி கையில்

கதையுடன் அர்ஜுனனை நோக்கி வேகமாக ஓடி வந்தான். உடனே அர்ஜுனன் கழுகுச் சிறகுகள்ள கணக்கற்ற பாணங்களால் அவனுடைய கதையைத் துண்டு துண்டாக்கினார். அது மேகசந்தியின் கையிலிருந்து நழுவிப் பூமியில் விழுந்தது.

அனைத்தையும் இழந்த மேகசந்தியிடம் அர்ஜுனன் ஆறுதலுடன் பேசினார்; “மகனே! நீ கூடித்திரிய தர்மத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்தினாய். இப்போது திரும்பிச் செல். நீ இன்னும் சிறியவன். நீ என்னிடம் காட்டிய பராக்கிரமமே உனக்கு அதிகமாகும். யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் போரிட வரும் மன்னர்களை வதம் செய்யக்கூடாது என்று கட்டளையிட்டுள்ளார். அதனாலேயே நீ இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாய்” என்றார். மேகசந்தி இப்போது தான் உயிர் பிழைத்து விட்டோம் என்று நம்பிக்கை கொண்டான்.

அவன் அர்ஜுனன் அருகில் வந்து அவரை கைகுவித்து வணங்கினான். “சிறந்த வீரரே! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நான் உங்களிடம் தோற்றுவிட்டேன். நான் உங்களுக்கு என்ன சேவை செய்யட்டும்” என்று கேட்டான். அர்ஜுனன் அவனுக்குத் தைரியமளித்தார். அவனிடம், “மன்னா! நீ வரும் சித்திரை மாதம் பெளர்ணமியன்று யுதிஷ்டிர மகாராஜாவின் அஸ்வமேத யாகத்திற்கு அவசியம் வா” என அழைத்தார். மேகசந்தி அவரையும் அவரது குதிரைகளையும் முறைப்படி பூஜித்து மதிப்பளித்தான்.

13.34 அர்ஜுனன் யாகக் குதிரையுடன் பிற தேசங்களுக்குச் செல்லுதல்

பிறகு அந்த யாகக்குதிரை தன் விருப்பப்படி முன்னேறியது. அது கடற்கரை வழியாக வங்க, புண்ட்ர, கோசல தேசங்களுக்குச் சென்றது. அந்த தேசங்களில் அர்ஜுனன் காண்டிபவிலின் உதவியுடன் மிலேச்சர்களின் படையைத் தோற்கச் செய்தார். பிறகு அந்த குதிரை தென்திசை நோக்கித் திரும்பி சேதிராஜனின் தலைநகரான மாஹிஷ்மதி புரத்திற்கு வந்தது. அங்கு சிசுபாலனின் புதல்வன் முதலில் போரிட்டான். பிறகு அர்ஜுனனை வரவேற்று யாகக் குதிரையைப் பூஜை செய்தான். அந்த யாகக்குதிரை காசி, கோசலம், கிராத, கங்கண தேசங்களுக்குச் சென்றது. அங்கு பூஜிக்கப்பட்டு அர்ஜுனன் தக்ஷர்ண தேசத்திற்கு வந்தார். அங்கு அரசு புரிந்த சித்ராங்கத மன்னனோடு பெரும் போர் புரிந்து, அவனை வசப்படுத்தி வேடராஜன் ஏகலைவனின் ராஜ்யத்தை அடைந்தார். அங்கு ஏகலைவனின் புதல்வன் போர் மூலம் அவரை வரவேற்றான். அங்கு நிஷாதர்களோடு நடைபெற்ற பெரும் போரில் அவனையும் தோற்கச் செய்தார். பிறகு தென் திசை நோக்கிச் சென்றார். அங்கு திராவிட, ஆந்திர, ரௌத்ர, மாகீஷக, கோலாகல பிரதேசங்களில் வீரர்களோடு போரிட்டு மென்மையான பராக்கிரமத்தாலேயே அவர்களை வென்றார்.

அர்ஜுனன் குதிரையின் விருப்பப்படி அதன் பின் செல்ல வேண்டியிருந்தது எனவே குதிரை சென்றவாறு செளராஷ்டிரம், கோகர்ணம் மற்றும் பிரபாசக்ஷேத்திரம் சென்றார். பிறகு அந்த யாகக்குதிரை துவாரகையை அடைந்தது. அங்கு யதுவம்ச வீரர்களின் சிறுவர்கள் அந்தக் குதிரையைப் பல வந்தமாகப் பிடித்துப் போருக்கு முயன்றனர். ஆனால் உக்ரசேன மன்னன் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டார். அவர் அர்ஜுனனின் மாமாவும் தன் புதல்வனுமான வசுதேவனுடன் நகரத்திலிருந்து வெளியே வந்து அர்ஜுனனை மகிழ்ச்சியுடன் சந்தித்தார்; அர்ஜுனனுக்கு மரியாதை செய்தனர். அர்ஜுனன் அவர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு மேற்கு கடற்கரை தேசங்களில் அந்தக் குதிரையின் பின்னால் சஞ்சரித்தார். யாகக் குதிரை பல ராஜ்யங்களைக் கடந்து பஞ்சநத பிரதேசத்தை அடைந்தது. பிறகு அந்தக் குதிரை காந்தார தேசத்தைச் சென்றடைந்தது.

13.35 அர்ஜுனனிடம் சகுனியின் புதல்வன் தோல்வி

சகுனியின் புதல்வன் காந்தார தேசத்தில் அரசு செய்து வந்தான். அவன் மகாரதியாவான். சகுனியின் வத்ச் செய்தியால் அவனும் காந்தார தேசத்து வீரர்களும் மிகவும் கோபம் கொண்டிருந்தனர். அவன் யானை, குதிரை தேர்கள் நிரம்பிய பெரும் சேனையுடன் அர்ஜுனன் மீது போர் தொடுக்கலானான். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிர மன்னரின் யாகத்திற்கான அழைப்பை விடுத்தும், அவருடைய அழைப்பை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. பார்த்தன் அவர்களைப் போரிலிருந்து தடுக்க முயன்றும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. குதிரையைச் சூழ்ந்து அதைப் பிடிக்க முயன்றார்கள்.

அதனால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் காண்டிபத்திலிருந்து விடுபட்ட கூரிய கூடாரங்களால் அவர்களுடைய தலையை வெட்டலானார். அர்ஜுனனின் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்ட காந்தார வீரர்கள் குதிரையை விட்டு விட்டுப் பின்னால் திரும்பினார்கள். ஆனால் அவர்களை விடாமல், பெயர்களைச் சொல்லிச் சொல்லித் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தினார். அவ்வாறு அர்ஜுனன் காந்தார வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யத் தொடங்கியதும் சகுனியின் புதல்வன் பாண்டு குமாரனைத் தடுத்துப் போர் புரிந்தான். அர்ஜுனன் அவனிடம், “நீ போர் புரிவதால் எந்த லாபமும் இல்லை. யுதிஷ்டிர மன்னர் போரில் மன்னர்களை வதம் செய்யக்கூடாது என்று எனக்கு ஆணையிட்டுள்ளார். ஆகவே நீ போரிலிருந்து விலகித் தோல்வியைத் தவிர்த்து விடு” என்று கூறினார்.

ஆனால் அவன் அர்ஜுனனின் சொற்களை ஏற்கவில்லை. இந்திரனுக்கு நிகரான அர்ஜுனன் மீது விரைந்து செல்லும் பாணங்களை மழையாகப் பொழிந்தான். ஆதம்பலம் நிறைந்த அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனின் தலையைப்

பறக்கச் செய்தது போல, சகுனி குமாரனின் தலைக்கவசத்தை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார். அதைக் கண்டு காந்தாரர்கள் வியப்படைந்தனர். அவர்கள் அர்ஜுனன் காந்தாரமன்னனைத் தெரிந்தே உயிருடன் விட்டுள்ளார் என்பதை அறிந்து கொண்டனர். சிங்கத்திடம் பயந்து சிறிய மான்கள் ஓடுவதைப் போல வீரர்களும், சகுனி புத்ரனும் ஓடி விட்டனர். சேனையிலிருந்த, யானை, குதிரைகள் வீரர்கள் அனைவரும் அங்கும் இங்கும் திரிந்தனர். அந்த சேனையின் அதிக வீரர்கள் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டனர்.

இதையறிந்து காந்தார ராஜனின் தாய் மிகவும் பயத்துடன், மந்திரிகளை முன்னே விட்டு, அர்க்கியம் முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, நகரத்தின் வெளியே ரணபூமிக்கு வந்தாள். அவள் தன் புதல்வனைப் போரிலிருந்து தடுத்தாள். அனாயாசமாகப் பெரிய காரியங்களைச் செய்யும் வெற்றி வீரன் அர்ஜுனனை இனிய வாக்குகளால் மகிழ்ச் செய்தாள். அர்ஜுனனும் தன் மாமிக்கு மரியாதை அளித்து அவளை மகிழ்வித்தார். அவளிடம் அருள் செய்தார்.

பிறகு சகுனிகுமாரனிடம், “வீரா! நீ என்னுடன் போரிட முயன்றது சரியல்ல; ஏன் எனில் நீ என்னுடைய சகோதரன் ஆவாய். நான் காந்தாரி தேவியையும், திருதராஷ்டிர மன்னருடனான சம்பந்தத்தையும் நினைத்துப் போரில் உன்னைக் கொல்லவில்லை. அதனால் நீ இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாய். உன் பின் வந்த வீரர்கள் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். நீ எங்களிடம் பகை பாராட்டாதே. பகை தீரட்டும்; அமைதி நிலவட்டும். ஒருபோதும் எங்களுக்கு எதிராகப் போரிடக் கருதாதே வரும் சித்திரை மாதம் பெளர்ணமியன்று நடக்க இருக்கும் யுதிஷ்டிர மன்னரின் அஸ்வமேத யாகத்திற்கு அவசியம் வா” என அழைப்பு விடுத்து அங்கிருந்து திரும்பினார். குதிரையும் அஸ்தினாபுரம் நோக்கித் திரும்பியது.

13.36 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அனுப்பிய செய்தி; அவர் மூலம் தர்மராஜன் அறிந்தது

இதற்கிடையில் அர்ஜுனன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பிக் கொண்டிருப்பதை ஒற்றர்கள் மூலம் யுதிஷ்டிரர் அறிந்து கொண்டார். அவர் மகிழ்ச்சியுடன் யாக காரியங்களுக்கான ஏற்பாடுகளைத் தொடங்கினார். இதே சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அறிமுகமான துவாரகாவாசி ஒருவன் மூலம் அர்ஜுனன் ஒரு செய்தியை அனுப்பியிருந்தார். தொடர்ந்து யாத்திரை மேற்கொண்டதாலும் பல தேசத்து மன்னர்களோடு போரிட்டதாலும் அர்ஜுனன் மிகவும் களைத்து விட்டிருந்தார். அவர் தன் தூதன் மூலம் “அஸ்வமேத யாகத்தில் எல்லா மன்னர்களும் வருவார்கள். வருபவர்கள் அனைவருமே பெரியவர்களாகக் கருதப்பட்டு, முழுமையாக உபசரிக்கப்பட வேண்டும். ராஜ சூய யாகத்தில்

அர்க்கியம் அளிக்கும் போது நடந்த அசம்பாவித சம்பவத்தைப் போல இப்போது எதுவும் நடந்து விடக் கூடாது. மன்னர்களின் பரம்பரை த்வேஷத்தால் மக்களின் அழிவு நேர்ந்து விடக் கூடாது” என்ற செய்தியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அனுப்பியிருந்தார். அத்துடன், “இந்த யாகத்தில் மணிப்பூரின் மன்னன் பப்ருவாகனனும் வருவான். அவன் எனக்கு மிகவும் விருப்பமான புதல்வன்; என்னிடம் பக்தியும், பிரேமையும் கொண்டவன். எனக்காகத் தாங்கள் அவனை முறைப்படி சிறப்பாக உபசரிக்க வேண்டும்” என்றும் தெரிவித்திருந்தார். அர்ஜுனன் கூறியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடைய இந்த செய்தியை யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் தெரிவித்தார்.

இந்த விஷயங்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மூலம் தெரிந்து கொண்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் தன்னுடைய ஐயம் ஒன்றைப் பகவான் வாசுதேவனிடம் கேட்டார். அவர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “எங்கள் ஐவரில் அர்ஜுனனே மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளாகியுள்ளார்; கஷ்டப்பட்டுள்ளார். அவர் சுபலக்ஷணங்கள் நிரம்பிய சரீரம் உடையவர் என்றும், இவ்வாறு துன்பப்படுவதற்கான காரணம் என்ன?” என்றும் கேட்டார். இந்த வினாவைக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் “அர்ஜுனனுடைய கெண்டைக்கால்கள் அளவை விட அதிகப் பருமனாக இருக்கின்றன. இதுவே அவர் துன்பப்படுவதற்கான காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். வேறு காரணம் எதுவும் எனக்குத் தென்படவில்லை என்று அவருக்குப் பதிலளித்தார்.

13.37 அர்ஜுனன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பியமையும் மண்டபப்பிரவேசமும்

யுதிஷ்டிரரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே, அர்ஜுனன் அனுப்பிய தூதன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று, “ஆண் சிங்கமான அர்ஜுனன் அருகில் வந்து விட்டார்” என்று கூறினான். இந்த சுப செய்தியைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். இந்தப் பிரியமான விஷயத்தைக் கூறிய அந்த தூதனுக்குப் பெரும் செல்வத்தைப் பரிசாக அளித்தார்.

மறுநாள் அர்ஜுனன் நகர் எல்லைக்குள் பிரவேசித்தார். அப்போது நகர் எங்கும் பெரும் கோலாஹலம் எழுந்தது. யாகக் குதிரையின் குளம்பிலிருந்து எழுந்த மண் ஆகாயத்தில் சோபித்தது. நகர மக்கள், “பார்த்தா! நீ நலமுடன் திரும்பி வந்தது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். யுதிஷ்டிர மன்னர் தன்யராவார். அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரால் உலகம் முழுவதையும் வென்று, யாகக் குதிரையோடு நலமாகத் திரும்பி வர முடியும்? கடந்த காலத்தில் இருந்த சகரன் முதலிய மன்னர்கள் கூட இத்தகைய பராக்கிரமத்தைக் காட்டியதாக நாங்கள் கேட்டதில்லை. குரு குல சிரேஷ்டா! தாங்கள் செய்து காட்டிய கடினமான பராக்கிரமத்தைப்

போல எதிர்காலத்தில் வேறு எந்த மன்னராலும் செய்ய முடியாது” என்றெல்லாம் இனிய சொற்களைக் கூறிப் பாராட்டினர்.

பிறகு அர்ஜுனன் யாக மண்டபத்தில் பிரவேசித்தார். யுதிஷ்டிர மன்னர் திருதராஷ்டிரரையும், யுதிஷ்டிரரையும் பாதம் தொட்டு வணங்கினார். பீமசேனன் முதலியோரைப் பூஜித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டார். அனைவரும் அன்புடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் அர்ஜுனனை வரவேற்றனர். அர்ஜுனனும் மகிழ்ச்சியுடன் அனைவரையும் வணங்கிப் பின் ஓய்வெடுக்கலானார்.

14. ஆஸ்ரமவாசிகா பருவம்

14.1 அஸ்வமேத யாக முடிவு; பிந்தைய நிகழ்சிகள்

வியாசமகரிஷியின் ஆலோசனைப்படி அஸ்வமேத யாகம் மிகப் பெரும் தகஷிணைகளுடன் முடிவடைந்தது. யாகத்திற்கு வந்திருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் சிறப்பாக உபசரிக்கப்பட்டு தத்தம் நாடு திரும்பினர். அர்ஜுனன் புதல்வன் பப்ருவாகனன் யுதிஷ்டிரரிடமும் மற்ற சகோதரர்களிடம் சிறந்த பரிசுகளைப் பெற்று மணிப்பூர் திரும்பினான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் யுதிஷ்டிரருக்கு தர்மோபதேசம் அளித்து துவாரகை சென்று விட்டார். யுதிஷ்டிரர் அரசு பாரத்தை ஏற்று 15 ஆண்டுகள் கழிந்தன. திருதராஷ்டிர மன்னரும் காந்தாரி தேவியும் யுதிஷ்டிரராலும், அவரது சகோதரர்களாலும் நன்கு உபசரிக்கப்பட்டு சுகமாக வாழ்ந்தனர். தன்னுடைய புதல்வர்கள் மற்றும் பேரர்களுக்காகவும் சிராத்தங்களைச் செய்து தான் விரும்பிய தானங்களைத் திருதராஷ்டிரர் அளித்து வந்தார்.

யுதிஷ்டிரர் ஆணைப்படி பாண்டவர்களும், மற்றவர்களும் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு மிகுந்த மதிப்பளித்து வந்தனர். ஆனால் சூதாட்ட கால சம்பவங்களையும், திரௌபதிக்கு நிகழ்த்தப்பட்ட கொடுமைகளையும் பீமசேனனால் மறக்க இயலவில்லை. அதனால் யாரும் அறியாமல் அவர் அவ்வப்பொழுது திருதராஷ்டிர மன்னரை அவமதித்து வந்தார். திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் கேட்குமாறு கொடுஞ்சொற்களைக் கூறி வந்தார். இதனால் திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் மிகவும் மனம் வருந்தினர். இருவரும் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தனர். கானகம் செல்லுவதற்குரிய நாளைத் தீர்மானித்த பின் திருதராஷ்டிரர் தன் புதல்வர்களுக்காக மீண்டும் சிராத்த காரியம் செய்து தானம் அளிக்க விரும்பினார். அவர் விதுரர் மூலம் யுதிஷ்டிரரிடம் அதற்கான செல்வத்தைப் பெற விரும்பினார். விதுரர் திருதராஷ்டிரரின் விருப்பத்தை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். அதைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

14.2 பீமனின் எதிர்ப்பு; அர்ஜுனன் சமாதானம்

யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் திருதராஷ்டிரரின் கருத்தை அறிந்து அவரைப் புகழ்ந்து பேசினர். ஆனால் தேஜஸ்வியான பீமசேனனின் இதயத்தில் அவரிடம் அழியாத சினம் இருந்தது. அவருக்கு துரியோதனனின் கொடுமைகள் நினைவில் இருந்தன. எனவே அவர் விதுரரின் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. திருதராஷ்டிரருக்கு செல்வம் அளிக்கக் கூடாது என்று எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். பீமசேனனின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு கிரீடி அர்ஜுனன் விநயத்துடன் அவரிடம் கூறலாயினர்;

“சகோதரா! பீமா! திருதராஷ்டிர மன்னர் நம்முடைய பெரிய தந்தை; முதியவர்; இப்போது வனவாச தீக்ஷ பெற்று விட்டார். காடு செல்வத்திற்கு முன் அவர் பீஷ்மர் முதலிய அனைவருக்கும் “ஒளர்த்வதேஹிக” சிராத்தம் செய்ய விரும்புகிறார். குருபதி திருதராஷ்டிரர் தன் மூலம் வெல்லப்பட்ட செல்வத்தை உங்களிடம் கேட்டுப் பெற்று அதைப் பீஷ்மர் ஆகியோருக்காக தானம் செய்ய விரும்புகிறார். ஆகவே நீங்கள் அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் இன்று நம்மிடம் செல்வத்தை யாசிப்பது சௌபாக்க்யத்திற்குரிய விஷயமாகும். காலத்தின் மாறுதலைப் பாருங்கள். முதலில் நாம் யாரிடம் யாசித்தோமோ, அவர் இப்போது நம்மிடம் யாசிக்கிறார். ஒரு நாள் உலகம் முழுவதையும் போஷிக்கும் மன்னராக இருந்தவர் இன்று தன் மந்திரிகளும் உதவியாளர்களும் கொல்லப்பட்டு, காட்டிற்குச் செல்ல விரும்புகிறார். ஆகவே நீங்கள் அவருக்குச் செல்வம் அளிப்பதைத் தவிர வேறு விதமாக யோசிக்கக் கூடாது. அவருடைய யோசனையை நிராகரிப்பது நமக்குப் பெரிய களங்கமான விஷயமாகிவிடும்.

நீங்கள் உங்கள் மூத்த சகோதரரான ஐஸ்வர்யம் மிக்க யுதிஷ்டிரரின் நடத்தையிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்களும் மற்றவர்க்கு அளிக்கும் தகுதியுடையவர் ஆவீர்கள். மற்றவர்களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர் அல்ல.” என்று கூறினார். இவ்வாறு கூறிய அர்ஜுனனை தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் மிகவும் புகழ்ந்து கூறினார்.

14.3 பீமசேனனின் சினம் கொண்ட சொற்கள்

அப்போது பீமசேனன் சினத்துடன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்; அர்ஜுனா! நாமே பீஷ்மர், சோமதத்தர், பூரிச்ரவா, ராஜரிஷி வாஹ்லீகர் மகாத்மாவான துரோணாசாரியார் மற்ற சம்பந்திகள் அனைவருக்கும் சிராத்தம் செய்வோம். நம் தாய் குந்தி கர்ணனுக்குப் பிண்டதானம் செய்யட்டும் குருவம்சத்து திருதராஷ்டிரர் இவர்களுக்கு சிராத்தம் செய்ய வேண்டாம். என்பது என்னுடைய கருத்து. இதற்காக நம்முடைய பகைவர்கள் நம்மை நிந்திக்க வேண்டாம். உலகம் முழுவதையும் அழித்து விட்ட குலத்தீயான துரியோதனன் முதலிய அனைவரும் சிராத்த தானமின்றிப் மிகப்பெரிய கஷ்டத்தில் வீழட்டும்.

நீ அந்த பழைய விரோதமான 12 ஆண்டு வனவாசத்தையும், திரௌபதியின் துயரத்தை அதிகரிக்கும் ஒரு வருட அஞ்ஞாத வாசத்தையும் எவ்வாறு மறந்தாய்? அந்த நாட்களில் திருதராஷ்டிரருக்கு நம்மிடமிருந்த அன்பு எங்கு சென்றிருந்தது? உன்னுடைய ஆபரணங்கள் கழற்றப்பட்டு, கருப்பு மான் தோலால் சரீரத்தை மூடி திரௌபதியுடன் மன்னரிடம் சென்ற

போது துரோணாசாரியரும், பீஷ்மரும் எங்கு சென்றிருந்தனர்? சோமதத்தன் எங்கிருந்தார். நீங்கள் அனைவரும் 13 ஆண்டுகள் காட்டுப் பழங்களை உண்டு ஏதோ ஒரு வகையில் உயிர் வாழ்ந்த போது, உங்களுடைய இந்த பெரியப்பா தந்தையான பாவனையோடு ஏன் உங்களைப் பார்க்கவில்லை?

பார்த்தா! குலத்திற்குத் தீயான இந்த துர்ப்புத்தி திருதராஷ்டிரர் குதைத் தொடங்கி வைத்தார். விதுரரிடம் அடிக்கடி “இந்த பந்தயத்தில் நான் என்ன வென்றோம்” என்று கேட்டதை நீ மறந்து விட்டாயா?” என்று சினத்துடன் பீமசேனன் பேசியதைக் கண்டு குந்தி மைந்தன் யுதிஷ்டிரர் அவரை அதட்டி “பேசாமல் இரு” என்று ஆணையிட்டார்.

14.4 அர்ஜுனன் பீமசேனனுக்குப் பணிவுடன் பதில் அளித்தல்

அர்ஜுனன் பீமசேனனின் கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டும் அவரிடம் சினம் கொள்ளவில்லை. பீமனிடம், “சகோதரா! தாங்கள் என் மூத்த சகோதரர்; குருஜனமாவீர். உங்களிடம் நான் ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரர் முற்றிலும் மரியாதைக்குரியவர் என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் கூற இயலாது. ஆரியர்களின் மரியாதையை மீறாத சாது இயல்புள்ள சிறந்த மனிதர்கள் மற்றவர்களின் குற்றங்களை நினைப்பதில்லை. அவர்கள் செய்த உபகாரத்தையும், நன்மையையுமே நினைக்கிறார்கள்” என்று பணிவுடன் கூறினார்,

14.5 திருதராஷ்டிரர் வனம் செல்லுதல்; தொடர் நிகழ்வுகள்

பிறகு திருதராஷ்டிரர் தான் விரும்பியவாறு யுதிஷ்டிரரிடம் செல்வம் பெற்றுப் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களுக்காகப் பெரும் தானமளித்தார். பின் வனம் சென்று தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டார். காந்தாரி தேவியும், குந்தியும், விதுரருடன் சஞ்ஜயனும் திருதராஷ்டிரருடன் சென்று விட்டனர். யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து வந்தார். ஓராண்டுக் காலம் கழிந்த பிறகு பாண்டவர்கள் அனைவரும் வனத்திற்குச் சென்று திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி ஆகியோரைத் தரிசனம் செய்தனர். அச்சமயம் விதுரரும் தன் மனித சரீரத்தைத் துறந்து சிறந்த கதி பெற்று விட்டார். வியாசருடைய அருளால் பாண்டவர்களும் மற்றவர்களும் போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவரையும் மீண்டும் தரிசனம் செய்து மகிழ்ந்தனர். ஒரு மாத காலம் வனத்தில் தங்கியிருந்த பாண்டவர்கள் தங்கள் பரிவாரங்களுடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். இச்சமயம் மகாபாரதப் போர் முடிந்து 16 ஆண்டுக்காலம் கழிந்திருந்தது.

இதன் பிறகு இரண்டாண்டுக் காலம் சென்றது. இச்சமயம் ஹரித்துவாரத்தில் இருந்த திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி ஆகியோர்

காட்டுத்தீயால் சூழப்பட்டு உயிரிழந்த செய்தி நாரதர் மூலம் பாண்டவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. நாரதமகரிஷியின் அறிவுரைப்படி இறந்தவர்களுக்குரிய சடங்குகள் அனைத்தும் முறையாக நிறைவேற்றப்பட்டன. இச்சமயம் மகாபாரத யுத்தம் முடிந்து 18 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டிருந்தன.

15. மௌசல பருவம்

15.1 தாருகன் மூலம் யாதவர்களின் அழிவைப் பாண்டவர்கள் அறிதல்

இதன் பிறகு யுதிஷ்டிரர் மேலும் 17 ஆண்டுகள் ராஜ்ய பாரத்தைத் தன் சகோதரர்களின் உதவியுடன் தர்மப்படி சுமந்து வந்தார். மகாபாரத யுத்தம் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டில் துவாரகையில் யாதவர்கள் மது மயக்கத்தில் பரஸ்பரம் தங்களைத் தாங்களே இரும்பு உலக்கையில் அடித்துக் கொண்டு மடிந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் வேடனின் அம்பால் தைக்கப்பட்டுப் பரமதாமம் அடைவதற்கு முன்பே தாருகனை அஸ்தினாபுரம் அனுப்பிவிட்டார். அவர் தாருகனிடம் அர்ஜுனனை துவாரகைக்கு அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டிருந்தார். தன் தந்தை வசுதேவரிடம், துவாரகையில் இருந்து பெண்களையும், சிறுவர்களையும் காப்பாற்றி அர்ஜுனனிடம் ஒப்படைக்குமாறும் கூறியிருந்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கட்டளைப்படி தாருகன் குருதேசத்திற்குச் சென்று, குந்தி புதல்வர்களைத் தரிசித்தான். அவர்களிடம் வருஷணி, அந்தக, போஜ, குகூர வம்சத்து யாதவர்கள் அனைவரும் பரஸ்பரம் உலக்கையில் அடித்துக் கொண்டு மடிந்த செய்தியைத் தெரிவித்தான். யாதவர்களின் அழிவைக் கேட்டு பாண்டவர்கள் அனைவரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். பெரும் வேதனை கொண்டனர்.

15.2 அர்ஜுனன் துவாரகை வருதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மனைவியரைக் கண்டு துயர் உறுதல்

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அன்பிற்குரிய நண்பன் அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரர் அனுமதி பெற்றுத் தன் மாமனான வசுதேவரைச் சந்திப்பதற்காகத் துவாரகை புறப்பட்டார். தாருகன் கூறியவாறு நடந்திருக்காது என்றே அவர் நினைத்தார் தாருகனோடு, துவாரகாபுரியை அர்ஜுனன் அடைந்தார். துவாரகாபுரி ஸ்ரீ ஹீனமாகி விதவைப் பெண்களைப் போலக் காட்சியளித்ததை அவர் கண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட அவரது 16 ஆயிரம் மனைவியர் அர்ஜுனன் ரக்ஷகன் உருவில் அங்கு வந்ததைக் கண்டு பெரும் குரல் எடுத்து அழத் தொடங்கினார்.

அவர்களைப் பார்த்ததுமே அர்ஜுனனின் கண்களில் கண்ணீர் ததும்பியது புதல்வர்களையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் இழந்த அந்த அபலைகளை அவரால் பார்க்க முடியவில்லை. மங்களகரமான நதியைப் போன்ற துவாரகை வருஷணி வீரர்கள் இன்றி வைதரணி நதியைப் போலப் பயங்கரமாகக் காட்சியளித்தது. ஒளியிழந்த துவாரகையையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மனைவியரையும் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கிய அர்ஜுனன் திடீரென்று மூர்ச்சையாகிப் பூமியின் மீது விழுந்து விட்டார்.

உடனே, சத்ராஜித்தின் புதல்வி சத்யபாமாவும், ருக்மணி முதலியவர்களும் ஓடி வந்தனர். அவரைச் சூழ்ந்து நின்று உரத்த குரலில் அழுதனர். பிறகு அவரை எடுத்துத் தங்க ஆசனத்தில் அமர்த்தினர். அவர் அருகில் ஏதும் பேசாமல் அமர்ந்து கொண்டனர். உணர்வு பெற்ற அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதி செய்து அவருடைய பிரபாவங்களைக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அந்த அரசிகளுக்கு ஆறுதல் அளித்த பின் அர்ஜுனன் தன் மாமாவான வசுதேவரைச் சந்திக்கச் சென்றார்.

15.3 வசுதேவரின் துயர நிலை

வசுதேவரின் மானிகையை அடைந்த அர்ஜுனன் அவர் புத்திர சோகத்தால் துயருற்று பூமியின் மீது கிடப்பதைக் கண்டார். அகன்ற மார்பும், விசாலமான புஜங்களும் உடைய பார்த்தன் தன் மாமாவின் துயர நிலையைக் கண்டு மிகவும் மனம் கலங்கினார். கண்களில் கண்ணீர் நிரம்பியது. அவர் வசுதேவரின் இருகைகளையும் பற்றிக் கொண்டார்.

மகாபாஹுவான வசுதேவர் தன் மருமகன் அர்ஜுனனை உச்சி முகர விரும்பினார். ஆனால் அவர் பலமின்றி இருந்ததால் அவ்வாறு செய்யத் திறன்றவரானார். முதியவரான வசுதேவர் தன் இரு புஜங்களாலும் அர்ஜுனனை இழுத்துத் தன் மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டார். பின் தன் புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும், பேரர்களையும், நண்பர்களையும் நினைவு கூர்ந்து மிகவும் கவலையுடன் அழுதார்.

15.4 வசுதேவர் அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தவை

வசுதேவர் அர்ஜுனனிடம் இவ்வாறு கூறலானார்; “அர்ஜுனா! நூற்றுக்கணக்கான தைத்யர்களையும் மன்னர்களையும் வென்ற வீரர்களை இன்று நான் காண முடியவில்லை. ஆனாலும் நான் உயிருடன் இருக்கிறேன். எனக்கு மரணமும் கிடைத்தற்கரியது போலும். உனக்குப் பிரியமான சிஷ்யர்களான சாத்யகி, பிரத்யும்னன் என்னும் இருவரின் அநியாயத்தால் வருஷணி குலத்தவர் அனைவரும் மரணமடைந்து விட்டனர். தனஞ்ஜயா! வருஷணி குலத்தின் முக்கியமான வீரர்களில் அதிரதிகளாகக் கருதப்பட்டவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அன்புக்குப் பாத்திரமான இவர்கள் இருவருமே இப்போது வருஷணி வம்சத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாகிவிட்டனர். அல்லது அர்ஜுனா! இந்த விஷயத்தில் சாத்யகி, க்ருதவர்மா, அக்ருரர், பிரத்யும்னன் ஆகியோர் நிந்தைக்குரியவரல்ல. உண்மையில் ரிஷிகளின் சாபமே யாதவர்களின் இந்த சர்வ நாசத்திற்கு முக்கியமான காரணமாகும்.

குந்தி மைந்தா! கேசியையும், கம்சனையும் சரீரத்தளையில் இருந்து விடுவித்து விட்டவரும் கர்வம் மிகுந்த சேதிராஜன் சிசுபாலன் நிஷாதன்

ஏகலவ்யன், கலிங்க மன்னன், மகத வாசிகள் காந்தார, காசிதேச, பாலைவன மன்னர்களை யமலோகத்திற்கு அனுப்பியவரும் கிழக்கு, தெற்கு மற்றும் மலைநாட்டு மன்னர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தவரும் ஆன அதே மதுசூதனன் சிறுவர்களின் அநீதி காரணமாகக் கிடைத்த இந்த சங்கடத்தில் சிக்கி விட்டார்.

நீயும், தேவரிஷி நாரதரும், மற்ற மகரிஷிகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாவத்தின் தொடர்பற்றவர், சனாதனர், அச்சுத பரமேஸ்வரன் என்பதை அறிவீர்கள். அதே சர்வவியாபியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் குடும்ப மக்களின் இந்த அழிவைப் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அர்ஜுனா! என் புதல்வன் உருவத்தில் அவதரித்த அந்த ஜகதீஸ்வரன் காந்தாரி மற்றும் மகரிஷிகளின் சாபத்தை மாற்ற விரும்பவில்லை. பரந்தபா! உன் பேரன் பரீக்ஷித் அஸ்வத்தாமா மூலம் கொல்லப்பட்ட போதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தேஜஸால் அவன் உயிர் பிழைத்து விட்டான். இது நீங்கள் கண்ணால் கண்ட நிகழ்ச்சியாகும்.

இவ்வளவு சக்தி இருந்தும் உன்னுடைய நண்பன் தன் உற்றார் உறவினரைக் காப்பாற்ற விரும்பவில்லை. புதல்வன், பேரன், சகோதரன், நண்பன் அனைவரும் ஒருவர் மற்றவர் கையால் இறந்து விழுந்ததைக் கண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்னிடம் வந்து கூறியதை நீ கேள். அவர் இவ்வாறு கூறினார். “ஆண்களில் சிறந்த தந்தையே! இன்று இந்த குலத்தின் சம்ஹாரம் நிகழப் போகிறது. அர்ஜுனன் துவாரகபுரிக்கு வரப் போகிறார். அவர் வந்ததும், அவரிடம் இந்தப் பெரும் வம்சத்தின் அழிவு விவரத்தை அவரிடம் கூறுங்கள்.

அர்ஜுனனிடம் இந்த செய்தி சென்று சேர்ந்திருக்கும். இந்த அழிவுச் செய்தியைக் கேட்டு அவர் இங்கு விரைந்து வந்து விடுவார். தந்தையே! என்னையே அர்ஜுனன் என்று கருதுங்கள். அர்ஜுனன் யாரோ அவரே நானுமாவேன். அர்ஜுனன் எதைக் கூறினாலும் அதை அவ்வாறே செய்துவிட வேண்டும். இந்த விஷயத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளுங்கள். பிரசவகாலம் நெருங்கும் பெண்களிடமும் சிறிய குழந்தைகளிடமும் அர்ஜுனன் விசேஷமான கவனம் செலுத்துவார். அவரே உங்களுடைய ஓளர்தவதேஹிக (இறந்தவருக்கான சடங்கு) சடங்கையும் செய்து விடுவார்.

அர்ஜுனன் இங்கிருந்து சென்று விட்டதும் சுற்றுச் சுவருடனும், மாளிகைகளுடனும் இந்த நகரம் அக்கணமே கடலில் மூழ்கி விடும். நான் ஏதாவது புனிதமான இடத்தில் இருந்து சௌசநியமங்களைப் பின்பற்றி அறிவுடையவரான பலராமருடன் காலத்திற்காகக் காத்திருப்பேன்” என்று கூறி, சிந்தனைக் கெட்டாத பராக்கிரமம் உடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிறுவர்களுடன் என்னை இங்கேயே விட்டு விட்டு அறிய முடியாத திசைக்குச் சென்று விட்டார்.

அப்போதிருந்து உன்னுடைய சகோதரர்களான, பலராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் குடும்பத்து மக்களின் இந்த கோரமான அழிவை நினைத்துச் சோகத்தில் கரைந்து கொண்டிருக்கிறேன். என்னால் போஜனம் செய்ய முடியவில்லை. இனி நான் போஜனம் செய்யப் போவதுமில்லை; இந்த உயிரை வைக்கப் போதுமில்லை.

பாண்டு குமாரா! சௌபாக்கிய விஷயமாக நீ இங்கு வந்து விட்டாய் பார்த்தா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியது அனைத்தையும் செய். இனி இந்த ராஜ்யம் இந்தப் பெண்கள். இந்த ரத்தினங்கள், இவை அனைத்தும் உனக்கு அதீனமானவை. வீரனே! இனி நான் எனக்குப் பிரியமான இந்த உயிரைத் தியாகம் செய்து விடுவேன்” என்றார் வசுதேவர்.

15.5 அர்ஜுனன் வசுதேவருக்கு பதிலளித்தல்

வசுதேவரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனனின் முகம் வாடி விட்டது. அவர் மனம் பெரும் துயரத்தில் மூழ்கியது. அவர் தன் மாமாவிடம் இவ்வாறு கூறினார். “மாமா! வருஷணி வசத்தினரின் முக்கிய வீரரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அவருடைய சகோதரன் பல ராமரும் இல்லாத இந்த பூமியை என்னால் பார்க்க முடியாது. யுதிஷ்டிர மன்னர், பீமசேனன், பாண்டவ சகதேவன், நகுலன், திரௌபதி, நான் ஆகிய ஆறுபேரும் ஒரே இதய முடையவர்கள்.

யுதிஷ்டிர மன்னருக்கும் பரலோகம் செல்ல வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். இப்போது நான் வருஷணி வம்சத்தின் பெண்களையும், சிறுவர்களையும், முதியவர்களையும் என்னோடு அழைத்துச் சென்று இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் சேர்ந்து விடுவேன் என்று சொன்னார்.

15.6 அர்ஜுனன் மந்திரிகள், பிராமணர்களைச் சந்தித்துக் கூறுபவை

வசு தேவரிடம் இவ்வாறு கூறிய அர்ஜுனன், தாருகனிடம் வருஷணி குல வீரர்களின் மந்திரிகளைச் சந்திக்க விரும்புவதாகக் கூறினார். பிறகு சூர-வீரரான அர்ஜுனன், யாதவர்களின் ‘சுதர்மா’ என்னும் சபையில் பிரவேசித்து, ஒரு அரியணையில் அமர்ந்தார். அவரிடம் மந்திரிகளும் வேதமறிந்த பிராமணர்களும் வந்து சேர்ந்து அவரைச் சுற்றி அமர்ந்தனர். அனைவரும் தீனர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தம் கடமையை மறந்து செயலற்று இருந்தனர்.

அர்ஜுனன் நிலை அவர்களை விட வருத்தத்திற்குரியதாக இருந்தது. அப்போது அர்ஜுனன் அவர்களிடம் சமயோசிதமாக பேசலானார். “மந்திரிகளே! நான் வருஷணி மற்றும் அந்தக் வம்சத்து மக்களை என்னுடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் அழைத்துச் செல்லப் போகிறேன்” ஏன் எனில் இந்த

துவாரகாபுரி கடலில் மூழ்கப் போகிறது. நீங்கள் உங்களுடைய செல்வங்களை எடுத்துக் கொண்டு வாகனங்களுடன் தயாராகுங்கள். இந்திரப்ரஸ்தம் சென்ற பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பேரனான இந்த வஜ்ரன் உங்களுக்கு மன்னனாக்கப்படுவார். இன்றிலிருந்து ஏழாவது நாள் சூரியன் உதித்ததும் நாம் அனைவரும் இந்த நகரத்திலிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும் ஆகவே தாமதம் செய்யாமல் தயாராகுங்கள்” என்று கூறினார்.

15.7 வசுதேவரின் மரணம், பத்தினிகள் நால்வரும் சிதையில் ஏறுதல்

அர்ஜுனனின் ஆணைப்படி அனைவரும் விரைவாக நகரை விட்டு வெளியேறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாயினர். அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனின் மாளிகையில், மிகுந்த சோகத்துடன் அன்று இரவு தங்கினார். பொழுது விடிந்ததும், சூர நந்தனான வசுதேவர் தன் உள்ளத்தைப் பரமாத்மாவில் ஈடுபடுத்தி, யோகத்தின் மூலம் உத்தமகதியடைந்தார் என்னும் செய்தி அர்ஜுனனுக்குக் கூறப்பட்டது. வசுதேவரின் மாளிகையில் பெரும் குழப்பம் உண்டாயிற்று. பெண்களின் துயரக் குரல் எங்கும் பரவியது. பெண்கள் அணிகலன்களையும், மாலைகளையும் அவிழ்த்து வீசி, தலைவிரி கோலத்துடன் மார்பில் அடித்த படி அழலானார்கள்.

வசுதேவரின் பத்தினிகளான, யுவதிகளில் சிறந்த தேவகி, பத்ரா, ரோகிணி, மித்ரா ஆகிய நால்வரும் தங்கள் கணவருடன் சிதையில் ஏறத் தயாராயினர். அர்ஜுனன் ஒரு விலை உயர்ந்த விமானத்தை அலங்கரித்து அதில் வசுதேவரின் சடலத்தை வைத்தார். மனிதர்களின் தோள்களால் சுமக்கப்பட்ட அந்த சரீரம் நகரத்திற்கு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. துவாரகா வாசிகளும் யாதவரிடம் அன்பு கொண்டவர்களும் துக்கத்துடனும், சோகத்துடனும் வசுதேவரின் சடலத்தின் பின் சென்றனர்.

அவருடைய இறுதி யாத்திரைக்கு முன் அஸ்வமேத யாத்திரையில் பயன்படுத்தும் குடை, அக்னிஹோத்ரத்தின் ஒளிமிகுந்த அக்னி ஆகியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு பிராமணர்கள் முதலியோர் சென்று கொண்டிருந்தனர். வசுதேவரின் பத்தினிகள் ஆடையணிகலன்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, தங்களுடைய ஆயிரக்கணக்கான மருமகள்களும் மற்ற பெண்களும் உடன் வர தம் கணவருடைய இறுதி யாத்திரைக்குப் பின் சென்றனர். மகாத்மா வசுதேவருக்கு மிகப்பிரியமான இடத்திற்குச் சென்று அர்ஜுனன் முதலியோர் எரியூட்டும் சடங்கைச் செய்தனர். அவருடைய மேற்கூறிய பத்தினிகள் நால்வரும் சிதையில் சென்று அமர்ந்தனர். அவருடன் சாம்பலாகிப் பரலோகத்தை அடைந்தனர். சந்தனம் மற்றும் மணம் மிக்க பொருட்களால் வசுதேவரின் சிதை எரிக்கப்பட்டது.

அப்போது அக்னியின் சட சட என்னும் ஒலியும், சாமகானம் செய்யும்

பிராமணர்களின் வேதமந்திர ஓலியும், அழும் மனிதர்களின் துயரக் குரலும் ஒன்றாகவே கேட்டன. இதற்குப் பின் வஜ்ரம் முதலிய வருஷ்ணி அந்தக் வம்ச குமாரர்களும், பெண்களும் வசுதேவருக்கு நீரஞ்சலி அளித்தனர்.

15.8 அர்ஜுனன் இறந்து கிடந்த யாதவர்களுக்கு இறுதிக் கடன் செய்தல்

தர்மத்தை மறக்காத அர்ஜுனன் வருஷ்ணிகளின் சம்ஹாரம் நடந்த இடத்திற்குச் சென்றார். அந்த பயங்கர கொலைக் களத்தில் தரையில் இறந்து கிடந்த யாதவர்களைக் கண்டு குருகுல நந்தனன் அர்ஜுனன் மிகுந்த துயரம் கொண்டார். பிராமண சாபத்தின் காரணமாக 'ஏரகா' என்னும் புல்லிலிருந்து உற்பத்தியான உலக்கைகளால் கொல்லப்பட்ட யதுவம்சத்து வீரர்களின் இறுதிக் கடன்களைப் பெரியவர், சிறியவர் என்னும் வரிசைப்படி நடத்தி முடித்தார்.

பிறகு நம்பிக்கைக்கு உரியவர் மூலம் பலராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்களின் சரீரத்தைத் தேடச் செய்தார். அவற்றைக் கண்டு அவர்களுக்கும் எரியூட்டும் சடங்கைச் செய்தார். அர்ஜுனன் அனைவரின் பிரேத கர்மத்தையும் விதிப்படி நடத்தி முடித்த பின் 7 வது நாள் துவாரகையிலிருந்து புறப்பட்டார்.

15.9 அர்ஜுனன் முதியவர்களுடனும் பெண்களுடனும் துவாரகையிலிருந்து புறப்படுதல்

அர்ஜுனனின் பின், குதிரைகள், காளைகள், கழுதைகள், ஓட்டகங்கள் ஆகியவை பூட்டிய தேர்களில் அமர்ந்து வருஷ்ணி வீரர்களின் பத்தினிகள் அமுதவாறு சென்றனர். பார்த்தனின் ஆணைப்படி அந்தக், வருஷ்ணி குலத்தவரின் பணியாட்களும், குதிரை வீரர்களும், நகர மக்களும், முதியவர், சிறுவர் மற்றும் விதவைப் பெண்களின் நாற்புறமும் சூழ்ந்தவாறு பாதுகாப்பளித்துச் சென்றனர். யானைப் பாகனுடன் யானையின் மீது சென்றவர்கள் மறைவாக அஸ்திர-சஸ்திரங்களைத் தரித்துச் சென்றனர். அந்தக், வருஷ்ணி வம்சத்து பாலகர்களும், நான்கு வர்ணத்து மக்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கணக்கற்ற மனைவியரும் அவருடைய பேரனான வஜ்ரனின் பின் சென்றனர். அந்தப் பெரும் மக்கள் கூட்டம் கடல் போலத் தோன்றியது. அர்ஜுனன் அனைவருக்கும் முன்னால் சென்றார்.

15.10 துவாரகாபுரி கடலால் மூழ்கடிக்கப்படுதல்

மக்கள் அனைவரும் வெளியேறியதுமே, திமிங்கிலங்களுக்கும், முதலைகளுக்கும் வாழ்விடமான அந்தக் கடல், இரத்தினங்கள் நிறைந்த துவாரகா நகரை நீரில் மூழ்கச் செய்துவிட்டது. இந்த அற்புதமான காட்சியைக் கண்டு துவாரகா வாசிகள் விரைந்து செல்லலாயினர். அவர்கள் அனைவரும் தெய்வத்தின் லீலை விசித்திரமானது என்றே பேசிக்கொண்டனர்.

15.11 கொள்ளையர்கள் வழியில் வருஷ்ணி குலத்தவரைத் தாக்குதல்

தனஞ்ஜயன் அழகிய காடுகளையும், மலைகளையும், நதிகளையும் கடந்து செழிப்பான வழியில் வருஷ்ணி வம்சப் பெண்களை அழைத்துச் சென்றார். மிகவும் செழிப்பான பஞ்சநத தேசத்தை அடைந்து அங்கு பசுச் செல்வமும், தன-தானியமும் நிரம்பியிருப்பதைக் கண்டு கூடாரம் அமைத்தனர். அர்ஜுனன் ஒருவருடைய பாதுகாப்பில் அத்தனை அநாதைப் பெண்களைக் கண்டு அங்கு வாழ்ந்த கொள்ளையர்களின் மனத்தில் பேராசை உண்டாயிற்று. அவர்களுடைய விவேகம் அழிந்து விட்டது. பாவிர்களான அந்த ஆபீர்கள் வருஷ்ணி வம்சத்தின் மீது ஆயிரக்கணக்கில் பாய்ந்தனர்.

காலத்தின் மாறுதலால் தூண்டப்பட்ட அந்தக் கொள்ளையர்கள் எல்லோரையும் வதைக்கத் தயாராயினர். சிம்மநாதம் செய்து சாதாரண மக்களை அச்சுறுத்திய படி அவர்களை நோக்கிப் பாய்ந்தனர். அவர்களைப் பின்னாலிருந்து பார்த்த அர்ஜுனன் அவர்களிடம், சிரித்தவாறே, “தர்மத்தை அறியாத பாவிக்களே! உயிர் வாழ விரும்பினால் ஓடிவிடுங்கள். இல்லாவிட்டால் என்னால் கொல்லப்படுவீர்கள்” என்று கூறினார்.

15.12 அர்ஜுனனின் தீவ்ய அஸ்திரங்கள் மறைந்து விடுதல்; காண்டியம் சக்தி இழத்தல்

அர்ஜுனனின் சொற்களை அந்த ஆபீர்கள் மதிக்கவில்லை. அவர்கள் மக்கள் மீது பாய்ந்தனர். அப்போது அர்ஜுனன் தன்னுடைய தீவ்யமான, ஒருபோதும் பழையதாகாத காண்டீவத்தை எடுத்து நாணை ஏற்றினார். அவர் தன்னுடைய அஸ்திர-சஸ்திரங்களைச் சிந்தித்த போது அவை முற்றிலும் அவருடைய நினைவுக்கு வரவில்லை. போரிட வேண்டிய சமயத்தில் தன்னுடைய பாஹு பலத்தில் இந்தப் பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டதையும் தீவ்யாஸ்திரங்கள் மறந்து விட்டதையும் கண்டு அவர் மிகவும் வெட்கம் அடைந்தார்.

15.13 கொள்ளையர்கள் பெண்களைக் கவர்ந்து செல்லுதல்

பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பாக, குதிரை, யானை மற்றும் தேரில் அமர்ந்து வந்த வருஷ்ணி வீரர்களால் கொள்ளையர்களின் கையில் சிக்கிய தங்கள் மக்களைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. அந்த மக்கள் கூட்டத்தில் பெண்களே அதிகமாக இருந்ததால், நாற்புறமும் தாக்கிய கொள்ளையர்களோடு அவர்களால் போரிட இயலவில்லை. அர்ஜுனன் தன்னால் முடிந்தவரை அவர்களைக் காப்பாற்ற முயன்றார்.

எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அந்த அழகிய பெண்களைக் கொள்ளையர்கள் நான்கு புறத்திலும் இருந்து இழுத்துச் சென்றனர். பல பெண்கள் அவர்கள் தீண்டுவதை விரும்பாமல், பேசாமல் அவர்களோடு சென்று விட்டனர். அப்போது பார்த்தன் ஆவேசத்துடன் காண்டிபத்தில் இருந்து பாணங்களைச் செலுத்தி அந்தக் கொள்ளையர்களின் உயிரை எடுக்கலானார்.

அர்ஜுனனுடைய நேராகச் செல்லும் பாணங்கள் எல்லாம் ஒரு நொடியில் கூடினமாயின. முன்பு அகூயமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்த பாணங்கள் இப்போது பெருகவில்லை. பாணங்கள் குறைந்து போனதால் அர்ஜுனன் வில்லின் முனையால் அந்தப் பகைவர்களை அடிக்கலானார். ஆனாலும் அர்ஜுனன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, அந்த மிலேச்சர்களான கொள்ளையர்கள் எல்லாப்பக்கமிருந்தும் வருஷணி, அந்தக் கவச்சத்தின் அழகிய பெண்களைக் கொள்ளையடித்துச் சென்று விட்டனர்.

15.14 அர்ஜுனன் விரக்தி; யாதவப் பெண்களைக் குடியமர்த்துதல்

பிரபாவசாலி அர்ஜுனன் இது தெய்வத்தின் சட்டம் என்று நினைத்தார். துயரப் பெருமூச்சு விட்டார். அஸ்திர, சஸ்திரங்களின் ஞானம் மறைந்து விட்டது. புஜபலமும் குறைந்து விட்டது. வில்லும் வசப்படவில்லை. அகூயமான பாணங்களும் கூடியமாகிவிட்டன. இந்த விஷயங்களால் அர்ஜுனனுடைய மனம் விரக்தியடைந்து விட்டது. இவையனைத்தும் தெய்வத்தின் சட்டம் என்று அர்ஜுனன் கருதினார். அவர் போரிலிருந்து விலகிவிட்டார். இந்த அஸ்திர ஞானம் முதலிய எதுவும் நிலையானதல்ல என்று கூறினார்.

பிறகு கொள்ளையடிக்கப்பட்டுவிட்டது போக மீதமுள்ள செல்வத்தையும் பெண்களையும் அழைத்துக் கொண்டு குருகேஷத்திரம் வந்து ஆங்காங்கு குடியேற்றினார். க்ருதவர்மாவின் புதல்வனையும், போஜவம்சத்தில் கொள்ளையர்களிடம் சிக்காத பெண்களையும் ‘மார்த்திகாவதம்’ என்னும் நகரத்தில் குடியேற்றினார். வீரர்கள் இல்லாத பாலகர்கள், கிழவர்கள் மற்ற பெண்களையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு இந்திரப் பிரஸ்தம் வந்தார். அவர்களை அந்த நகரத்தில் வாழச் செய்தார்.

அர்ஜுனன் சாத்யகியின் பிரியமான மகன் யுயுதானை சரஸ்வதி நதிக்கரையில் இருந்த தேசத்தின் அதிகாரியாக்கிக் கிழவர்களையும், குழந்தைகளையும், அவரோடு அனுப்பி வைத்தார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் புதல்வனான வஜ்ரனை இந்திரப்பிரஸ்தத்தின் மன்னராக்கினர். அக்ருடைய மனைவியர் வஜ்ரன் மிகவும் தடுத்துக் கூறியதை ஏற்காமல் காட்டிற்குத் தவம் புரியச் சென்று விட்டனர்.

ருக்மினி, காந்தாரி, செளவ்யா, ஹைமவதி, ஜாம்பவதி ஆகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தேவியர் பதிலோகத்தை அடைவதற்காக அக்னியில் பிரவேசித்து விட்டனர். சத்யபாமாவும், மற்ற தேவியரும் தவத்தை விரும்பிக் காட்டிற்குச் சென்று விட்டனர். அர்ஜுனன் தன்னுடன் வந்த துவாரகாவாசிகள் அனைவரையும் தகுதிப்படி பிரித்து, அவர்களை வஜ்ரனிடம் ஒப்படைத்தார். இவ்வாறு சமயத்திற்கேற்றவாறு அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்த அர்ஜுனன் கண்ணீர் பெருக்கியவாறு வியாச மகரிஷியின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்று அங்கு அவரைத் தரிசித்தார்.

15.15 வியாசரின் வினா

சத்யவாதி வியாச பகவான் அவருடைய ஆசிரமத்தில் தனியாக அமர்ந்திருப்பதை அர்ஜுனன் பார்த்தார். அவரிடம் தான் அர்ஜுனன் வந்திருக்கிறேன் என்று தெரிவித்தார். வியாசரின் பாதங்களைப் பணிந்து அவர் அருகிலேயே நின்றார். வியாசர் அர்ஜுனனை வரவேற்றுத் தன் அருகில் அமரச் செய்தார். அர்ஜுனன் அமைதியின்றி இருப்பதையும், அவர் நீண்ட பெரு மூச்சு விட்டு, வருத்தத்துடனும், விரக்தியுடனும் இருப்பதையும் வியாசமகரிஷி கண்டார்.

வியாச பகவான் அர்ஜுனனைப் பார்த்து, “பார்த்தா! நீ நகம் முடி, அல்லது வேஷ்டியின் முனை பட்டு விட்டதால் தூய்மையிழந்து விட்ட குடத்து நீரால் ஸ்னானம் செய்தாயா? அல்லது ரஜஸ்வலையான பெண்ணோடு சேர்ந்தாயா? அல்லது பிராமணனை வதம் செய்து விட்டாயா? அல்லது நீ போரில் எங்காவது தோற்றுவிட்டாயா? நீ ஸ்ரீ ஹீனமாகக் காணப்படுகிறாய். நீ ஒரு போதும் தோற்றதாக நான் அறிந்ததில்லை. உன்னுடைய நிலை ஏன் இவ்வாறு உள்ளது? உன்னுடைய இந்த மலினத் தன்மைக்கான காரணத்தைக் கூறு” என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் கூறலானார்.

15.16 அர்ஜுனன் பதில்; உபதேசமளிக்க வேண்டுதல்

பகவன்! மேக வண்ணம் போன்ற சியாம நிறமுடைய ஸ்ரீ மான் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமருடன் சரீரத்தைத் துறந்து தன் பரமதாமத்திற்குச் சென்று விட்டார். தேவர்களுக்கும் தேவனான அமுத சொரூபன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இனிய சொற்களைக் கேட்பதாலும், அவருடைய திருமேனியை ஸ்பரிசிப்பதாலும், அவருடைய தரிசனத்தாலும் கிடைக்கும் அமுதம் போன்ற சுகத்தை அடிக்கடி நினைவுபடுத்தி நான் என் நினைவை இழந்துவிடுகிறேன்.

பிராமணர்களுடைய சாபத்தால் உலக்கைப் போரில் வருஷணி வம்சத்து வீரர்களின் அழிவு உண்டாகி விட்டது. பிரபாசக்ஷேத்திரத்தில்

இந்த அழிவு நடைபெற்றது. போஜ, வருஷணி, அந்தக வம்சத்தினர் பரஸ்பரம் சண்டையிட்டு ஒருவர் மற்றவர் மூலம் கொல்லப்பட்டனர். கதை, பரிகம், சக்தி ஆகியவற்றின் அடியையும் சகித்துக் கொள்ளும் பலமான கைகளை உடைய யதுவம்சத்தினர் ஏரகா என்னும் புல்லினால் கொல்லப்பட்டனர். சமயத்தின் இந்த மாறுதலைப் பாருங்கள். பாஹு பலமுடைய 5 லக்ஷம் வீரர்கள் தங்களுக்குள் போரிட்டு இறந்து விட்டனர். அந்த வீரர்களின் அழிவால் ஏற்பட்ட துயரத்தை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. தொடர்ந்து அந்த துயரத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளேன்.

புகழ்மிக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், யதுவம்சத்தவரும் பரலோகம் சென்ற விஷயத்தை யோசித்து, கடல் வற்றிவிட்டதோ, மலை குலுங்குகிறதோ ஆகாயம் கிழிந்துவிட்டதோ, அக்னி குளிர்ச்சியாகிவிட்டதோ என்றெல்லாம் எனக்குத் தோன்றுகிறது. சார்ங்க வில்லைத் தரிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் மரணத்திற்கு ஆளாகி விட்டார் என்ற விஷயம் நம்பத் தகுந்ததல்ல. நான் இதை ஏற்க மாட்டேன் என்றாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்னை விட்டுவிட்டுச் சென்று விட்டார். நான் இந்த உலகில் அவர் இல்லாமல் இருக்க முடியாது.

தவச்செல்வரே! இதைவிட அதிகக் கஷ்டமும், கவலையும் அளிக்கும் மற்றொரு நிகழ்ச்சியும் நடந்து விட்டது. அதை நினைக்கும் போது என் இதயமே வெடித்து விடுவது போல் இருக்கிறது. பஞ்சநதி தீரத்தைச் சேர்ந்த இடையர்கள் என்னுடன் போரிட்டு, என் கண் முன்னேயே வருஷணி வம்சத்தின் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களை அபகரித்துச் சென்று விட்டனர். நான் வில்லை எடுத்து அவர்களை எதிர்க்க முயன்றேன். ஆனால் என்னால் நாண் ஏற்ற முடியவில்லை. என் புஜங்களில் முன்பு போல பலம் இல்லை என்னுடைய பலவகை அஸ்திர ஞானம் மறைந்துவிட்டது. என்னுடைய பாணங்கள் குறிதவறி வீணாகி விட்டன.

அப்ரமேய சொரூபமுடைய, சங்கு, சக்கர, கதை தரிக்கும் சதுர்புஜரும், பீதாம்பரதாரியும், தாமரைக் கண்ணனுமான, மகா தேஜஸ்வியான பிரபு, பகைவர்களின் சேனையைப் பொசுக்கி என் தேரை முன்னால் செலுத்திய அந்த பகவான் அச்சுதனை இன்று நான் காணவில்லை. சாதுசிரோமணியே! முதலில் தன்னுடைய தேஜஸால் பகைவரின் சேனையைப் பொசுக்கி, அதன்பின் என்னுடைய காண்டீவத்தால் அவர்களை அழிக்கக் காரணமான அதேபகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காணாமல் நான் இன்று துயரக் கடலில் மூழ்கி விட்டேன். என் தலை சுற்றுகிறது. என் உள்ளத்தில் விரக்தி ஏற்பட்டு விட்டது. எனக்கு அமைதி கிடைக்கவில்லை. தேவரூபனும், பிறப்பற்றவனும், தேவகி நந்தனானவனும், வீரமுடைய ஜனார்த்தனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இன்றி இனி நான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை.

நிறைந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறைந்து விட்டார். இந்த விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டதுமே எனக்குத் திசைகளின் ஞானம் கூட மறந்து விடுகிறது. என்னுடைய இனச் சகோதரர்களின் அழிவு முன்னாலேயே உண்டாகி விட்டது. இப்போது என்னுடைய பராக்கிரமம் வீணாகி விட்டது. நான் சூன்யமான இதயத்துடன் இங்கும் அங்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறேன். சாதுக்களில் சிறந்த மகரிஷியே! தாங்கள் அருள்புரிந்து எனக்கு நன்மை உண்டாகும் வகையில் உபதேசம் அளியுங்கள்” என்று அர்ஜுனன் வேண்டினார்.

15.17 வியாசர் நடந்தவற்றிற்கான காரணங்களை விளக்குதல்

மகரிஷி அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்; “குந்தி மைந்தா! யதுவம்சத்தினர் அனைவரும் தேவர்களின் அம்சம் ஆவர். அவர்கள் தேவாதி தேவனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடனேயே இவ்வுலகுக்கு வந்தனர். அவருடனேயே சென்று விட்டனர். அவர்கள் இங்கு இருந்தால் தர்ம மரியாதை மீறப்படும் என்று கருதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்களைக் காப்பாற்றவில்லை.

சிரேஷ்டா! வருஷணி, அந்தக வம்சத்து மகாரதிகள் பிராமண சாபத்தால் அழிந்து விட்டனர். ஆகவே நீ அவர்களுக்காக துயரம் கொள்ளாதே. அவர்களுக்கு அவ்வாறே நடக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்களுடைய விதி அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட விபத்தை விலக்கி இருக்க முடியும் என்றாலும், அவர் அவ்வாறு செய்யாமல் தவிர்த்து விட்டார்.

கிருஷ்ணனால் சராசரம் முழுவதையும், மூன்று உலகங்களின் கதியையும் மாற்ற முடியும். யாதவர்களுக்குக் கிடைத்த சாபத்தை மாற்றுவது அவருக்குப் பெரிய விஷயமல்ல. நீ பார்க்கும் போதே பெண்கள் அபகரிக்கப்பட்டனர் என்பதிலும் ஒரு பெரிய தேவரகசியம் உள்ளது. முன்பிறவியில் அப்சரஸ்களாக இருந்த அந்தப் பெண்கள் அஷ்டாவக்ர முனிவரின் உருவத்தை அப்போது கேலி செய்தனர். முனிவர் அவர்களுக்கு மனிதப்பிறவி பெறும்படி சாபமளித்து விட்டார். மனிதப் பிறவியில் கொள்ளையர்களால் அபகரிக்கப்படும் போது இந்த சாபத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று மீண்டும் அப்சரஸ் ஆவீர்கள் எனச் சாபவிமோசனமும் கொடுத்தார்.

அவருடைய சாபம் பலனளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே கொள்ளையர்களிடம் போரிடும்போது உன் பலம் குறைந்தது. முனிவரிடம் சாபம் பெற்ற அந்தப் பெண்களும் மீண்டும் அப்சரஸ்களாகி தங்களுடைய பழைய இடத்தை அடைந்துவிட்டனர். எனவே நீ அவர்களுக்காகக் கவலைப்படாதே. உன்னிடம் அன்பு கொண்டு, உனக்குச் சாரதியான

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சக்ர, கதாதாரியான சதுர்புஜ நாராயணன் ஆவார். அந்த பகவான் வாசுதேவன் மகாபாரதப் போரில் புவியின் பாரத்தை இறக்கி, உடலைத் துறந்து தன் சிறந்த தாமத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்.

ஆண்களில் சிறந்தவனே! நீயும், பீமசேனன் மற்றும் நகுல-சகதேவரின் உதவியுடன் தேவர்களின் மிகப்பெரிய காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்துள்ளாய். நீங்கள் உங்கள் கடமையை நிறைவேற்றி விட்டீர்கள். உனக்கு எல்லாவகையிலும் வெற்றி கிடைத்து விட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது நீங்கள் பரலோகம் செல்லும் சமயம் வந்துவிட்டது.

பாரதா! உத்பவ சமயம் வரும்போது மனிதனின் அறிவும், தேஜஸும், ஞானமும் வளர்ச்சியுறுகிறது. விபரீதமான சமயம் வரும்போது இவை அனைத்தும் அழிந்து விடுகின்றன. தனஞ்ஜயா! காலமே இவை அனைத்தின் வேராகும். உலகத்தின் உற்பத்தியின் விதையும் கூட காலமேயாகும். காலமே மறுபடி தற்செயலாக அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்து விடுகிறது. அதுவே பலவானாகிறது; பிறகு பலவீனமாகிறது. அதுவே ஒருசமயம் மற்றவர்களுக்கு மன்னனாகிறது. காலமாறுபட்டால் மற்றவர்களுடைய ஆணையையும் நிறைவேற்றுகிறது.

அஸ்திர-சஸ்திரத்தின் பிரயோஜனமும் முடிந்து விட்டது. ஆகவே, அவை கிடைத்தவாறே சென்றுவிட்டன. தகுந்த சமயம் வரும்போது அவை மறுபடி உன் கைக்கு வரும். பாரதா! இப்போது உங்களுக்கு உத்தம கதியடைவதற்கான காலம் வந்துவிட்டது. இதுவே உங்களுக்குச் சிறந்த நன்மை தரக்கூடியது ஆகும்” என்று வியாசமகரிஷி அர்ஜுனனுக்குக் கூறினார்.

வியாசர் கூறியவற்றின் தத்துவத்தை அறிந்து கொண்ட அர்ஜுனன் அவரிடம் அனுமதி பெற்று அஸ்தினாபுரம் சென்றார். யுதிச்சிரரைச் சந்திந்து வருஷணி, அந்தக குல அழிவுபற்றி முழு விஷயங்களையும் அவருக்குத் தெரிவித்தார்.

16. மஹா ப்ரஸ்தானிக பருவம்

16.1 பாண்டவர்கள் வனம் செல்லத் தீர்மானித்தல்

வ்ருஷ்ணி வம்சத்தவரின் பேரழிவுச் செய்தியைக் கேட்டதும், யுதிஷ்டிரர் மகாபிரஸ்தானத்தைத் தீர்மானித்தார். அர்ஜுனனிடம், “காலமே பூதங்கள் அனைத்தையும் அழிவின் பக்கம் அழைத்துச் செல்கிறது. இப்போது நான் காலத்தின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் நீயும் இதைப் பார்” என்று கூறினார். தர்மராஜர் அவ்வாறு கூறியதும் அர்ஜுனனும் அதை ஆமோதித்தார். “காலம் காலம்தான் அதை விலக்க முடியாது” என்று கூறித் தன் சகோதரரின் சொல்லை ஏற்றுக் கொண்டார். அர்ஜுனனுடைய எண்ணத்தை அறிந்த பீமசேனன், நகுலன், சகதேவன் ஆகியோரும், திரௌபதியும் மகாபிரஸ்தானத்தினைத் தீர்மானித்தனர்.

16.2 பாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரத்தை விட்டு வெளியேறுதல்

பிறகு யுதிஷ்டிரர் விரைவாகக் காரியங்களைச் செய்தார். வைசிய புதல்வர் யுயுத்சவிடம் ராஜ்யத்தின் மேற்பார்வையை ஒப்படைத்தார். பரீகூழித்திற்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து வைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பேரன் வஜ்ரன் இந்திரப்ரஸ்தத்தில் மீதமிருந்த யாதவர்களுக்கு மன்னனாக்கப்பட்டான். பரீகூழித், வஜ்ரன் ஆகிய இரு வாலிப மன்னர்களையும் அதர்மத்தின் வழியில் செல்லாமல் காக்கும் பொறுப்பு சுபத்ராவிற்கு அளிக்கப்பட்டது. பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமர், மாமாவசுதேவர் ஆகியோருக்கு நீரஞ்சலி அளித்தனர். பிராமணர்களுக்கு விரும்பிய தானம் அளிக்கப்பட்டது. ரிஷிகளுக்கு சிறந்த போஜனம் செய்விக்கப்பட்டது.

நாட்டுமக்களிடம் அனுமதி பெற்றுப் பாண்டவர்கள், திரௌபதியுடன் அணிகலன்களை நீக்கி, மரவுரி தரித்து, அக்னிகளை நீரில் விசர்சனம் செய்து மகாயாத்திரைக்கு புறப்பட்டனர். அவர்கள் பல தேசங்களையும், நதிகளையும், கடல்களையும் தாண்டி யாத்திரை செய்தனர். வரிசையாகச் சென்ற வீரபாண்டவர்கள் செங்கடலின் கரைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தனர். அதுவரை திவ்ய ரத்தினமான காண்டீவத்தின் ஆசையால், அர்ஜுனன் காண்டீவ வில்லையும், இரு அக்ஷயதூணிகளையும் துறக்கவில்லை.

16.3 அக்னி தேவன் வழியைத் தடுத்தல்; அர்ஜுனன் வில்லையும், தூணிகளையும் திரும்பி அளித்தல்

அந்த இடத்தில் அக்னி தேவன் அவர்களுக்கு எதிரில் மலை போல வழியைத் தடுத்துக் கொண்டு நின்றார். ஏழுவகை ஜ்வாலைகளை உடைய அக்னி தேவன் பாண்டவர்களிடம் கூறலானார், “வீர பாண்டு குமாரர்களே!

நான் அக்னி தேவன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அனைவரும் என் சொற்களைக் கவனமாகக் கேளுங்கள்; குரு சிரேஷ்டர்களே! நான் அக்னி. நான் தான் அர்ஜுனன் மற்றும் நாராயண சொரூபரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பிரபாவத்தால் காண்டவ வனத்தை அழித்தேன். அர்ஜுனன் தன்னுடைய உத்தம ஆயுதமான இந்த காண்டவ வில்லை விட்டு விட்டுக் காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். இனி அவருக்கு அதனால் எந்த அவசியமும் இல்லை.

முன்பு மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கைகளில் இருந்த ரத்தினமாகிய சக்கரம் சென்று விட்டது. அது மறுபடி உரிய சமயத்தில் அவருடைய கைகளுக்கு வரும். இந்தக் காண்டவவில் எல்லாவிடங்களிலும் சிறந்ததாகும் இதை நான் முன்பு அர்ஜுனனுக்காகவே வருணனிடமிருந்து கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தேன். இப்போது இந்த வில்லை மறுபடி வருணனிடம் திருப்பி அளிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார். அக்னி தேவனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனனின் சகோதரர்கள் அர்ஜுனனிடம் அந்த வில்லை விட்டு விடும்படிக் கூறினார்கள். ஆகவே, அர்ஜுனன் தன் அரிய காண்டவவில்லையும், இரு அக்ஷய தூணீர்களையும் தண்ணீரில் வீசி விட்டார். இதன்பின் அங்கேயே அக்னி தேவன் மறைந்து விட்டார்.

16.4 பாண்டவர்கள் பூமியை வலம்வர விரும்பி யாத்திரை செய்தல்

பிறகு பாண்டவர்கள் தெற்கு நோக்கித் திரும்பி, உப்புக்கடலின் வடக்குக் கரைவழியாகத் தென்மேற்குத் திசையில் மேலே சென்று, மேற்கில் திரும்பி, யாத்திரை செய்து கடலில் மூழ்கிய துவாரகாபுரியைப் பார்த்தார்கள். பிறகு அங்கிருந்து திரும்பி, புவியை வலம் வர விரும்பி வடக்கு நோக்கி நடந்தனர். இமயத்தைத் தரிசித்து அதையும் தாண்டி மணல் கடலைக் கண்டனர். பிறகு மேருமலையைத் தரிசித்தனர்.

17. சொர்க்காரோஹண பருவம்

17.1 அர்ஜுனனின் வீழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரர் கூறிய காரணம்

யோக தர்மத்தில் நிலைத்த அவர்கள் விரைவாக நடந்தனர். அவர்களில் துருபதகுமாரி கிருஷ்ணா முதலில் உயிரிழந்து விழுந்தாள். அவளைத் தொடர்ந்து சகதேவனும், சகதேவனைத் தொடர்ந்து நகுலனும் வீழ்ந்தனர். அவர்களுக்குப்பின் சற்று நேரத்தில் அர்ஜுனனும் தரையில் வீழ்ந்து உயிரிழந்தார். அவர்கள் அவ்வாறு வீழ்ந்ததற்கான காரணத்தை பீமசேனன் தன் முன் சென்று கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டார். “மகாத்மாவான அர்ஜுனன் ஒரு போதும் கேலியாகக் கூடப் பொய் கூறியதில்லை. அவரை அவ்வாறு தான் நான் அறிவேன். பிறகு எந்த கர்மத்தின் பலனாகப் பூமியில் விழ நேர்ந்தது?” என்று வினவினார்.

யுதிஷ்டிரர் பீமனுக்குப் பதிலுரைத்தார். “பீமசேனா! அர்ஜுனனுக்கு தன்னுடைய வீரத்தில் கர்வம் இருந்தது. இவர் “நான் ஒரே நாளில் பகைவரை எரித்துச் சாம்பலாக்குவேன்” என்று கூறியிருந்தார். ஆனால் அவ்வாறு செய்யவில்லை. இதனாலேயே இவர் தரையில் விழ நேர்ந்தது. அர்ஜுனன் வில்லாளிகள் அனைவரையும் அவமானம் செய்திருந்தார். தன்னுடைய நன்மையை விரும்பும் மனிதன் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று அர்ஜுனன் விழுந்ததற்கான காரணத்தையும் கூறினார்.

17.2 யுதிஷ்டிரர் தீவ்யலோகத்தில் அர்ஜுனனைத் தரிசித்தல்

யுதிஷ்டிரர் தேவலோகத்தில் அர்ஜுனனைத் தரிசனம் செய்தார். வீரம் மிகுந்தவரான அர்ஜுனன் அங்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ஆராதனையில் ஈடுபட்டிருந்தார். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டிருந்தனர். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் யுதிஷ்டிரர் அங்கு வந்ததைக் கண்டு அவருக்கு மதிப்பளித்தனர்.

தர்மரின் மனைவியான மூர்த்திக்கு இரட்டையராகப் பிறந்த நர-நாராயண ரிஷிகளின் அம்சமாக அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அவதாரம் செய்து, மகாபாரதத்தை நடத்தி மீண்டும் தங்களுடைய நர-நாராயண சொருபத்தை அடைந்து விட்டனர்.

அர்ஜுனனின் பெயர்க் காரணங்கள்

1.தனஞ்ஜயன்: எல்லா தேசங்களையும் வென்று தனத்தை வரியாகப் பெற்று தனத்தின் நடுவில் இருந்ததால் தனஞ்ஜயன்.

2.விஜயன்: போரில் எப்போதும் வெற்றியே பெற்றதால் விஜயன்.

3.ஸ்வேதவாகனன்: தேரில் போர்க்களத்தில் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டிருப்பதால் ஸ்வேத வாகனன்.

4.பால்குனன்: பால்குன நகூத்திரத்தில் (உத்தரம்) பகல் வேளையில் பிறந்ததால் பால்குனன்.

5.கிரீடி: இந்திரன் சூரியன் போல் ஒளிவீசும் கிரீடத்தைச் சூட்டியதால் கிரீடி.

6.பீபத்சு: போரின் போது எந்த அருவருக்கத்தக்க செயலையும் செய்வதில்லை என்பதால் பீபத்சு.

7.சவ்யசாசி: காண்டிபத்தில், இடது, வலது இருகைகளாலும் நாண் ஏற்றும் திறன் பெற்றதால் சவ்யசாசி.

8.அர்ஜுனன்: அர்ஜுனன் என்ற சொல் ஒளி, சமம், தூய்மை என்ற மூன்று பொருள் உடையது. பூமியில் அர்ஜுனுக்குச் சமமான புகழ் கிடைத்தற்கரியது. எல்லோரிடமும் சமபாவம் வைத்தல்; தூய்மையான செயல்களையே செய்தல் என்ற காரணங்களால் அர்ஜுனன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

9.ஜிஷ்ணு: இந்திரனின் மைந்தன்; பகைவரை அடக்கும் வீரன்; எனவே ஜிஷ்ணு.

10.கிருஷ்ணன்: ச்யாம (கருமை) வண்ணம் உடையவர். சிறு பருவத்தில் தந்தை பாண்டுவுக்கு விருப்பமான புதல்வனாக, கிருஷ்ணன் என்று அவரால் அழைக்கப்பட்டவர்.

அர்ஜுனனின் திவ்யாஸ்திரங்கள்

தேவதத்தம்: அர்ஜுனனின் சங்கு; மயனால் அளிக்கப்பட்டது.

வானரக்கொடி: அக்னி தேவன் அளித்தது.

ரௌத்ராஸ்திரம்: சிவபெருமான் அளித்தது.

ஆக்னேயாதிஸ்ரம்: அக்னி அளித்தது.

வாயவ்யாஸ்திரம்: வாயு தேவன் அளித்தது.

வஜ்ராயுதம்: இந்திரன் அளித்தது.